

Ncipiunt questiones sup. libris de aia
editis ac euerēdo dñō alphōsc archiepo
tolerano doctore subtilissimo ordinis
fratrum heremitarū sancti augustini.

Teret nō ex nobilitate
et pfectione sibi adeq̄ti
formalr sp̄ci arguat
teneat necessitate nobilitas
et pfectō hitus scientifī

et uite p̄ q̄ nō. Nam si se h̄z uitas sibi
formalr sumpti ad unitatē scie ita uid
tur se habere nobilitas et pfectio sibi ad
nobilitatē et pfectōem hitus scientifī
Et ista uitetur p tanto uera q̄a si nebi
litas arguit nobilitatē et uitas uitatē
Ex unitate sibi nō necō arguit uitas
scie ḡ W.a.p̄ sic q̄a n̄ mis̄ d̄p̄etet uni
tas poe ab unitate obiecti p̄ uitas scie
ab uitate sibi. Et due poe hit unū obiec
tū sib⁹ eadē zōe formalī ḡ W.a.p̄ te se
.b. pbaf q̄a uisus et sensus cois habet
colorē p obiecto et q̄b̄ h̄z potētiaz
ferit colorē sib⁹ zōe coloris qd̄ nō ēēt h̄
ēēt earz obiectum ḡ W.s̄o ad p̄ncipale
ar̄ sic ex nobilitate et pfectō efficientis
aut finis n̄ tenecessitate ar̄ pfecto facti
ut ad finē ordinati alias c̄es cature a
reō pducte et i tñ tāḡ ih̄nē ultimū c̄z
dinate cēnt elō pfectōis et nol illatris
qd̄ sib⁹ ē. sib⁹ respectu scie nō p̄t se
h̄z h̄i ḡnē cāe efficientis ul̄ finalē ḡ W.
.b. p̄ sic q̄a cū sib⁹ sit ext̄nsecū i p̄ scie
et ois cā ext̄nseca sit efficiēs ul̄ finis n̄
pot̄it h̄z parari ad sciam h̄nt efficiēs
ul̄ finis ḡ W. Ad oppoītū ē aristoni
les libro de aia i plogo et h̄i d̄ aristot
iles i m̄ metaphysice ubi postq̄ pba

uit metaphysicā alia esse ap̄hysica q̄a oī
terat d̄ abstractis sib⁹ esse de q̄b̄ nō oī
terat ph̄sica oādī illā pfectōē ex maiori
pfectōe sibi. H̄o i ista q̄oe tā s̄ uidēda
p̄ utrum uitas sp̄cia hitus scientifī
summat̄ ex uitate sibi formalr sumpti
q̄a h̄ tangit p̄ ar̄. sib⁹ ē i quo ḡnē cāe
se h̄z sib⁹ ad sciam in specificando et h̄
q̄rit sib⁹ ar̄. tertiu ē qd̄ q̄rit q̄o p̄ncipa
lis h̄ tangit auctoritates inoppoītum
Quātū ad p̄mū ē adūten d̄ q̄uis di
cat cōit q̄ uitas sp̄cia scie summatur
ex sib⁹ formalr sumpto. Op̄io Aureoli
qd̄ tñ doctores negat istā oclūsiōem
dicētes q̄ huīmodi specificatio summi
tur ex alio et alio mō cognoscēdi speci
fico sine ex alio et alio mō sciēdi speci
fico int̄latus. Et ponit isti doctores
duas oclūsiones. p̄ma ē negatia v̄z q̄
scia nō sortiē sp̄em a zōne formalī sibi
fa ē affirmatia v̄z q̄ uitas sp̄cia scie
summit̄ ex alio et alio mō cognoscēdi
sp̄eo int̄latus et p̄ oīs uitas ex uitate
p̄ma oclūsio sic pbaf. Op̄io et scia ma
gis differūt q̄ due scie et tñ possunt esse
te eo d̄ sib⁹ formalr sumpto ḡ multo
fort̄ due scie erūt teo d̄ sib⁹. oīa nota
ē te se et aīs pbaf. q̄tū ad duas p̄tes
q̄ ē magis differat op̄io et scia q̄ due
scie p̄. hitus ē diuidit iop̄ionē et scie
tū et sic te alius cō ethicoz. cū ḡ oīs
scie oprehēdant̄ sib⁹ uno m̄bzo diuisiōis
a quo r̄ oppoītū distiūt̄ op̄io magis
cōuenit q̄unq̄ due scie q̄ scia et op̄io
scie magis cōuenit duo zōnalia q̄ zōna
le et uzōnale. Secunda p̄s aītis p̄ q̄a
teo d̄. q̄n̄ p̄t h̄z sciam et alē op̄icem

g. 33. **S**ad id rō formalē sibi a qua
summit̄ dīa spea vel ē una fīm spēm
alī fīm genī sīalēnū. alī fīm genī genera
lissimū. alī rōe ētis n̄ una fīm spēm. qā
sic tot eēnt scīe quōt s̄t spēs spēcialissi
me qd̄ ē fīm. n̄ una fīm genī sīalēnū. qā
tot eēnt scīe quōt s̄t gīna sīalēnā qd̄ t̄
ē fīm. n̄ rōe gīnalissimū qā tūc eēnt vōcē
scīe et n̄ plures qd̄ ē similit̄ fīm. n̄ rōe
entis qā n̄ esset h̄ una scīa qd̄ fīm ē ḡ
scīa n̄ summit̄ spēcīe ex fozli rōe sibi
n̄ spēcīat̄ ab eo. **S**ecunda o. p̄bat̄
scīe debet distingui fīm diūs mōs
se bñdi ipius ieletus. S̄ ineletus se bz̄
alit̄ et alit̄ sine bz̄ alit̄ modū cognoscē
di p̄n̄ t̄ remōstrādi octas̄. qā alioq̄
cognoscit̄ excēs̄ adīsibilia sīe iñalib̄
alioq̄ extēs̄ ad iñamabilia situata
sīe iñgeomēta abstracta s̄ a situ sīe iñ
meris et arisñtēa alioq̄ s̄ ē cōfusus ad
se ip̄m ut ieligit̄ pura intelligibilia et
simpl̄ abstracta ut immethaca ḡ 33.b.
celarata ē. a. p̄. Nā cū scīe sit p̄fōnes
ieletus necesse ēt̄pas distigui p̄ diūs
mōs se bñdi ip̄l ineletus. Alter si rōe
spēcīe didunt̄ rōem formalē gīns et
cōfitaunt̄ spēm ut p̄s̄ o. mēe. alat̄ ē
et nō alat̄ n̄ diūsifiat̄ spēm alis iñ o
q̄ n̄ diūd̄ cōgnoscere et sentire s̄ alis
et alis modus cognoscendi spēcīe ip̄
sīus ieletus s̄ differētē spēcīe scīe ḡ
33. Et cōfirmaſ̄ ista opio p̄ p̄bm et co
mēatorē o. methaphysice ubi dicūt̄ q̄
diūsitas artīū sit p̄diūsitatē modi dif
finitionū dicēda p̄ i eis et p̄ o. n̄ p̄ diū
sitatē modi cognoscēdi et remōstrādi
Contra Aureolū. S̄ aut̄ opio salua pacē

nō uā uera n̄ motiuā t̄ et iñ o. q̄ t̄ s̄ a
istū artīculū uā mīhi dicēd̄. Cūl ḡa
adūcēd̄ ē q̄ spēcīatio ē duplex extē
seca et mīnseca. Est notād̄ q̄ aliq̄ acci
dētia s̄t iq̄by alī mo. spēcīatio rep
it̄ p̄ i s̄tātus. S̄ba ē n̄ spēcīat̄ h̄ p̄
dīam q̄ ē te mīnseca rōe q̄dditatiā ut
hō p̄zōnale qd̄a t̄ accidētia spēcīant̄
p̄ extēseca ut simitas q̄ dissimenda ē
nasi curvitas ita q̄ iñ accidētia thit̄ ad
spēm simitates p̄ naso. curvitas n̄q̄
h̄ inaso eēt simitas et iñpossibile ē iñ am
esse iñ aso qn̄ sit simitas ḡ simitas uā
spēcīari p̄ aliqd̄ q̄ ē exē n̄am suam
qā p̄ fīm et h̄ spēcīatio p̄t̄ dic̄ ex
tēseca qā h̄ n̄a diuīsim ibi spēcīatur
ut simitas spēcīat̄ t̄n̄ p̄ aliqd̄ extēse
cū t̄ iñom̄ unā spēcīari o. e. passiōes
p̄p̄e dīcībiles cōsbo qā addiuerſitatē
spēcīat̄ sibi sequit̄ necō diūsitas spea
fīca p̄p̄e passiōes. alias ē in duab̄ n̄is
spēcie distictis eēt n̄a p̄p̄etas. eiñ o. z̄cīs
q̄ nō ē p̄p̄a passiō alicuī n̄e iñmo eēt acci
dēt̄ cōe. vñ aut̄ tal̄ passiō spēcīari a
sbo q̄ sīe spēs s̄be n̄ possunt esse n̄ iel
ligi sine dīa sua et aduarie. atē dīz̄ se
quē uariatō spēi. ita talis passiō non
p̄t̄ esse nec intelligi sine sbo ut patiū
te simitate iñ aso uariatō ē passiō. p̄p̄a
aduarietatem spēcie et sīe differentia
cadit̄ iñ dissimilitō spēi sīe suo modo iñ
dissimilitō proprie passiōis cadit̄ pro
priū sīm ut dīz̄ p̄mo p̄oz̄. C̄p̄o pro
p̄ha et uera. Ap̄oz̄ igit̄ ex dīt̄is q̄ qd̄a ē
spēcīatio extēseca et qd̄em iñseca. si
ḡ loq̄m̄ur t̄ spēcīone extēseca pono
duas conclusiōes oppoītas duab̄ aīce

dētib⁹ aī dēis. p⁹ ē q⁹ unitas specifica
bitus scientifci summi ex unitate sibi
atque formaliter sumpti. Secunda v⁹
ē q⁹ tal⁹ uitas nō pōt summi ex alio et
alio mō specifico cognoscēdi. Si autē
loq⁹mūr de specificatōe iñseca dico q⁹
scia nō specificat a sibi nā a mō cognos-
cendi. s se ipsa p essentiā suā formaliter
specificat. Primā cōclusiōe sic p̄c bo-
du⁹. p siē se bz m̄fa iñseca ad speci-
ficatōe extrisece s propa m̄fa in
iñseca esse rei specificat rē iñseca ut
dīa spēs uitas mīma ḡ. p̄pā m̄fa ext̄n-
seca essentie alicui⁹ specificat illud ext̄n-
sece. s sibi ē p̄pā m̄fa extriseca scie fz
p̄m ḡ et decimo iñtacē ubi dicit q⁹ sci-
bile mēsurat sciā certum ē q⁹ ē m̄fa
p̄pā scie ḡ. Secundo p̄lludō st̄tū
aliquid i eis specifico p qd distinguit ab
alios specificē. B appz q̄ id ē p̄ncipuz
ostentiu⁹ et distinctiu⁹. s scia q̄nq⁹ di-
stincti⁹ spee ab alios sciis p sibi atq⁹
en⁹ formaliter ut p̄z p̄ de aīa secant scie
quē admodū et res. Et dīfirmat ista po-
sitio p̄mo postiorz quia scia una ē unī
ḡnis sibi. Secunda v⁹ p̄bat dup⁹. p̄mo
q̄nq⁹ alicui⁹ cā sibi ordinate q̄z una
repēter ab alia cōcurrat ad unū effectū
maḡ p se repēdet effectus a cā i repēdē
te q̄ a repētente s ad diuersitatē speci-
ficā hitus scientifci occurrit diuersitas
modi cognoscēdi et diuersitas obiecti
cognoscibil⁹ alienas modi cognoscendi
repēter ab alienate obiecti cognoscibil⁹
ḡ diuersitas specifica hitus p se depen-
det maḡ ab alienate cognoscibil⁹ obiecti

Ex alienate mōdi cognoscēdi. a. ē no-
ta te se. b. p̄ omne illud q̄ pōt diver-
sis modis cognoscēdi ē diūsimōte cognos-
cibile. alit̄ itēctus cognoscēret q̄ ipossi-
bile ē cognoscēti qd implicat et p̄ oīs non
pōt assignari diuersitas i mō cognoscēdi
sine diuersitate aliq⁹ expte obiecti
cognoscibil⁹. p̄z n̄ ē qa itēctus alter et
alit̄ itēlligit obiecta s̄ alit̄ et alit̄ in-
telligibilia. imo p oppoītū qa obiectū
ē alit̄ et alit̄ itēlligibile id arco pōt
itēctus alit̄ et alit̄ ipsū itēlligere et
p̄ oīs diuersitas modi cognoscēdi depē-
tet ex diuersitate obiecti cognoscibilis
ḡ. d. Secundo ad iō si diuersitas mo-
di cognoscēdi sufficit ad diuersitatem
specificā sciāz sequeret q̄ ueritas eiō
cōclusiōis nō pōt sciri iead scia diuersi-
mote. oīs ē fīlm qz scia naturalē pōt dī
mōstrarre eā dī cōclusiōem diuersis mo-
dis sib⁹ p oppoīta ḡna causaz ḡ et aī
cedēs oīna nota ē te se. Tertia cōclu-
sio probat du⁹. p̄mo nulla res specificatōe
iñseca p̄llud q̄ ē ei totaliter ext̄nse-
cum. s sibi scie. s. scibile ē ei totaliter ex-
trisecum ḡ. a. ē nota b̄se. b. dup⁹ p̄z
Ali scibile realiter distinguit a scia. s̄ si
obiectū specificaret sciām specificatiōe
iñseca seq̄ret q̄ omne obiectū cognoscē-
bile ē et q̄litas exīs i itēctu. oīs ē fz
ḡ oīna oīz. Ali cū illud q̄ specificat iñ-
sece rē sit de essentia eī si obiectū s̄ mō
specificaret sciām ē et de essentia eī p̄
oīs esset qualitas exīs i itēctu. Restat
ḡ respōtere adrōes alter⁹ opīomis Ad
p̄mā probatē primam cōclusiōem dīeo
q̄ oīna n̄ ē uera Ali nō ē simile dōpīoē

et scia et duabz scia opio nāqz nō distin-
guēt a scia p. s̄bm b̄ p. mē. Due autem
scie distingūt ab iuicē p. obiectū nō per
m̄.liū et rō q̄tūcūqz due scie differat
iter se maḡ tñ cōueniūt q̄ opio scia et
tñ scie q̄cūqz distingūt p. obiecta conve-
niūt i ḡne s̄b quo nō cōueniūt opio et
scia et tñ scie q̄cūqz distingūt p. obiecta
opio aut scia nō h̄ p. mediū potunt. ḡ
opio et scia esse de eo d̄ obiecto format
sumpto due scie mīme q̄ declarari pot̄
i simili q̄uis nāqz risibile magis cōue-
niat cū rudibili q̄ cum quātitate. q̄a tñ
p̄pē passiōes distingūt p. s̄ba et accidēs
cōe nō distingūt appō p. s̄bm b̄ p. b̄ q̄
ē oriri ex p̄pis principis sp̄p̄l̄d̄ circ̄o
pot̄ sit esse risibilitas et q̄titas i eo d̄
i quo nō se cōpatiūt risibilitatis et ru-
ditatis et ita ē i p̄posito. opio ḡ et scia
p̄terūt esse i eo d̄ s̄bo b̄ nec̄ o differūt
in medio. p̄redit ē scia p. mediū necessa-
riū. opio p. mē cōtingēs. due autē scie
cōueniūt i b̄ q̄ ē h̄ze m̄diū nec̄iū. b̄ dif-
ferit nec̄io i s̄bo ḡ nō cōcludit rō. Ad
s̄m dico q̄ illa diuīo ē iſufficiēs q̄a rō
formal obiecti respectu oīuz oſiterato-
rum iſcia n̄ ē nec̄io rō ſpeca n̄ ḡnis n̄
entis b̄ ē rō aneloga uī p. atibutiōem
ē una. ſanitas ē ad urmā cibī et animal
ē una rō aneloga et tñ ē rō formalis
obiecti medicie. Ditas uī glificatio ē
una rō omniū cōſideratoꝝ i theologia
p. atibutiōem et ē rō formal i theoꝝ ḡ
nō cōcludit. Ad ſmā rōne fe cōclusiōis
dico q̄ maꝝ ē ſimp̄ falsa. p̄batio ma-
gis cōcludit oppoītū q̄ p̄positū q̄a ex
quo oīa ſcie p̄ficiūt iſlītū nō pot̄ eaꝝ

diuīitas ſummi ex aliquo q̄d ſe teſi. at
ex p̄te iſlītū ſummet penes illud
i quo h̄z iſoſſibilitatē et h̄ ē ſt̄m ut
patuit. Ad ſm qdqd ſit te.b. diē d̄ q̄
maior ſummit ſlīm et ſuppoīto q̄ nō
summeret ſlīm nō ē a d̄propoītū. q̄i ē
d̄z q̄ d̄ze ſpece d̄idunt rōem ḡnis ſcr
malē diē d̄ ſlīm ē. rō nāqz ſoi malis
ḡnis nō d̄idit p. d̄z as cū tota rō ḡnis
reſeruet i q̄ls ſperie. d̄ze ē n̄ dimi. uīt̄
aliqd̄ d̄ rōe ḡnis ſup illā addunt ſe
ipsas ut rōnale nō tollit aliqd̄ ab hoie
te rōe alis ſaddit ſe ſup al. Tē uī ē q̄
p. h̄ac additōem tollit abitus alis q̄a
aiāl rōnale nō h̄z ita magnū abitus ſic̄
al q̄d̄ ē gen̄ ſ alind ē abitus et alind
ē rō formal ḡnis. cōcesso tñ q̄ b̄ diēm
ēet uerū nō ē ad propoītū q̄a n̄ q̄i m̄
hi te ſpecificatōe iſi ſeca que ſummi
eēn̄ a d̄z a. t̄lī ſe ſpecificatio non ē n̄ p̄
eēntiā rei et iſto mō ſic oīſum ē n̄. ab
obiecto n̄ a mō iſtelligēdi diuīitacūt̄
ſe ipsas formis ḡ n̄ ē ad propoītum
Ad d̄ēm p̄bi et comētatoris diē d̄ q̄
iſti modi diuīi diffiniēdi et declarandi
q̄ regrun̄ ad diuīitatem ſciāz nichil
aliud ſe q̄ īmī et propoītōes proſe
cuī ſcie te q̄b̄ debent dari diuīe diffi-
nitōes diuīitatis talī ſciāz diffiniēd̄ m̄
facit diuīitatis ſciāz diuīaz et q̄a ſn̄
cipal ſcie distingūt penes obiecta reliq̄ ſc̄
ſcie distingūt per obiecta et iteo auctori-
tas facit magis ad propoītū q̄ ad op-
poītum. ſecūt̄ articul̄. Ad ſm in
quo ḡne cāe ſe h̄z ſbm adſciētā ut ſpe-
ciat ipsa d̄it̄ alig i ḡne cāe efficiens
Ali q̄ in ḡne cāe final ſmotivū iſtoꝝ

tactū ē māguēdo. uñ ē eis q̄ cū obiectū
sit ext̄nsecā ipi scie et oīs cā ext̄nsecā
sit efficiēs ul' final' q̄ s̄bm nō pot̄t cō
parari scie h̄ i ḡne cause efficiētis ul' fi
nal'. H̄ opio uñ michi ip̄ possibil et uite
michi q̄ s̄bm cōparat̄ ad sciam ut for
ma exēplaris. ē ē scia ī mago q̄dam sui
obiecti z obiectū ē exēplar q̄ dā h̄itus
scientia et qz te rōe ī magis ē q̄ du
cat i s̄ possiblē cognitōem sui exēplaris
idcirco scie ip̄ possiblē ē q̄ ī mago cesaris
nō ducat ī cognitōem tesa. qz t̄de ēēt ī
mago ce. et nō ēēt ī mago ce. ita ip̄ possi
bile ē q̄tq̄ uitate esse s̄az te corpore
mobili cui nō respōteat p̄ obiecto corp
mobile. Cū, ḡ q̄rit i quo ḡne cā se ha
beat s̄bm ut specificat sciam dico q̄ in
ḡne cā formal et exēplaris eo modo
quo expoitū ē. Pōno duas cōclusōes
p̄ma ē q̄ s̄bm ut specificat sciam n̄ pot̄
se b̄ze ad ip̄m i ḡne cā efficiētis ul' fi
nal'. Ha ē q̄ se b̄z i genrē cā formalis
exēplaris. Primā cōclusōem p̄bo sic
dus pot̄ supplere uicē cā efficiētis ul'
final'. p̄ot̄ ē facere sine cā ha efficiēti ul'
finali qdqd pot̄ cā illis s̄ deus nō pot̄
supplere uicē obiecti ut specificat h̄itū
n̄ pot̄ facere sciam te corē mobili cui n̄
resdōteat p̄ obiecto h̄ deus. ḡ obiecti
respectu scie nō pot̄ b̄ze cāt̄ efficiētis
ul' finis. Secundā cōclusōem p̄bo sic sic
se b̄nt cause it̄risece ad specificat̄ rem
specificatōe it̄nseca ita se b̄nt cā ext̄ri
sece ad specificat̄ rē specificatōe ext̄ri
seca s̄ it̄ causas i nsecas solū gesta cause
formal ē specificatōu it̄risece ḡ iter
cās ext̄nsecas solū gen̄ cā formal exē

plaris ē maxime specificatū ext̄nsece
q̄ specificatū habet p̄pam cām exē
plarē ḡ s̄bm pot̄ specificat sciam ut ē
forma exēplaris ei ḡ ut ē efficiētis ul'
final'. Ad alioz motiū solut̄ ē per
p̄dicta. procedit ē ex i sufficiēti diuisio
ne qa data ē tria cā ext̄nseca p̄t effi
ciētē et finalē. s̄. cā exēplaris formal
Tertī articul⁹. Quātri ad triā p̄z ex
hus q̄ dēa s̄ spēalr i p̄mo articulo q̄
ex nobilitate et p̄fectōe s̄bi arg⁹ nec̄cio
nobilitas et p̄fectio scie z p̄t formari
rō t̄lis ex eo b̄z scia q̄ sit p̄ficiō et di
gnor alius scis ex quo s̄seq̄tar suam
specificatōe s̄ b̄bz exēplaris s̄sp
to ut p̄bat̄ ē i p̄mo articulo. ḡ. a. pro
bat̄ qz sciam esse p̄fectōe et digniorē
alius ē ipsiaz b̄ze altiorē gradū specifi
cum ḡ. Ad rōes ad p̄mā cū dicē i. b.
q̄ due poē b̄nt unum obiectū s̄ eadē
rōe formalis dico q̄ fīlm ē. Alā ls color
s̄b̄z rōe coloris p̄ci a s̄b̄z cōi nō p̄p b̄ ē
ei obiecti a d̄q̄tū s̄ p̄s s̄b̄z s̄b̄z s̄b̄z
ateq̄tū scie ē albedo respectu usus. imo
color nō ē obiectū dñaz pot̄etiaz s̄
unl. s. usus. ipsius usus cōis ē obiectū
mīle i dō nō cōcludit rō. Ad s̄am rōem
p̄z qd dicēd sit p̄ dicta. nā. b. procedit
ex i sufficiēti diuisiōe. b̄z ē respectu scie
n̄ se habet i genrē cā efficiētis ul' fina
lis. s̄ i genrē cā formal exēplaris. ḡ.

Onsequēter q̄rit uñ aīa sit s̄b̄z
c̄ m̄ b̄ li⁹. Et uite q̄ sic illud
ē s̄bm in b̄ li⁹ de quo p̄mo et p̄cipalr
s̄literat̄ i eo. s̄ anima ē b̄usmodi ḡ. a.
p̄z quia b̄ ē te rōe s̄bi minor p̄z intitu
latio libri dicit esse a p̄ori et digniori

i scia s iste liber intitulat te anima g
Ad oppositum arguit sic sibm et h̄itus
tēbet esse atequati. s aia et tōtēna t̄dita
i b̄ li⁹ n̄ s̄t̄ atequata q̄ ad m̄lta se extē
dit b̄ doctrina ad q̄ ie n̄ extēdit aia
n̄ q̄ s̄t̄ aia ut p̄z intuēti ḡ. R̄o i ista
q̄oē s̄t̄ ta. p̄mo uidēd̄ ē u⁹ sit id̄ esse
sibm i scia et esse te cōsideratōe scie q̄a
b̄ querit p̄mū ar̄. Secūdo uidēd̄ ē
q̄l̄ atequatio debeat poni i t̄ b̄ t̄ sibm
et b̄ querit sibm ar̄. 3º uidēd̄ ē q̄ q̄rit
q̄o principal̄. Pr̄m̄ articul̄. Quātū
ad primū a n̄p̄ urteam̄ u⁹ sit id̄ esse
sibm i scia et esse te consi d̄ratōe scientie
ē aduertēd̄ q̄ n̄ itēd̄m̄ hic loq̄ t̄sbo
i quo ē scia. sic ē sibm omnium sciaq̄ ē.
unum et id̄. s. aia itēctua s̄ itēd̄m̄ te
sbo de quo ē scia et tale sibm ōz habere
quatuor cōditōes. prima ē q̄ sit aliqd̄
i oplexū. s. termin̄ et n̄ p̄positio. fa
ē q̄ oia cōsiderata i scia recipiant predi
catōem ipsius ul̄ h̄iat p̄ se attributōem
ad ip̄m. tertia ē q̄ aliqd̄ possit predi
cari te eo tenominatiōe. quar ta ē q̄ illud
tale sit p̄ et p̄mo et p̄cipal̄ cōsidera
tum i scia cu⁹ dicie esse sibm. unde si ali
qua ista cōditōem reficiat n̄ p̄t̄ esse
sibm. imo p̄bo istas cōditōes necō in
esse cu⁹ sbo scie Primā cōditōem sic id̄
q̄d̄ ē sibm i scia ē sibm cōclusiōis demon
strate s̄ sibm cōclusiōis demonstrare ē ali
quis t̄m̄ p̄positōis i oplexus et non
p̄positio ḡ. b. p̄z probat ma⁹ q̄a scia
ē h̄itus cōclusiōis demonstrate et p̄ ōns
illud ē sibm i scia te quo aliud ē demon
stratū cōclusiōe scita s̄ i cōclusiōe scita
demonstrat̄ predictū te sbo ḡ sibm cop

clusiōis scite ē sibm i scia et b̄ ē i oplexū
Probo sibm cōditōem sic si oia p̄ e cō
siderata n̄ recipiēt̄ predictōez sibi ad
quati ipsius scie ul̄ saltū n̄ habet̄ et att̄
butōem ad ipsū seq̄ret̄ q̄ nulla scia te
m̄do eēt̄ una et sic tolleret̄ n̄itas i scie
tia et p̄ ōns distictio q̄d̄ ē sibm. p̄ probat̄
oia q̄a tūc i quacūq̄ scia cōsiderat̄ diū
sa ut diūsa s̄t̄ et n̄ aliquo mō ut unu
scia que te talib⁹ cōsiderat̄ et non eſſet̄
una q̄a i una scia impossibile ē q̄ con
siderat̄ diūsa ut diuersa s̄t̄ et n̄ aliquo
mō ut unu ḡ. tertia cōditōem p̄bo sic
oia scia probat te sbo aliquas passiōes
ul̄ aliqua p̄ modū passiōum s̄ passiōes
predicantur tenominatiōe. ḡ te sbo scie
predicat̄ aliq̄ tenominatiōe et n̄ solum
eēn⁹ ma⁹ et minor patet̄ ḡ Quartū
cōditōem p̄bo sic oia cōseq̄t̄ specifi
catōem et p̄fcōem abeo te quo p̄mo et
p̄cipal̄ cōsiderat̄ alit̄ cu⁹ scie cōsiderat̄
te multis maḡ et mul̄ p̄fectis q̄b̄ scia
eēt̄ in diuersis et q̄b̄ eēt̄ p̄fecō et nob̄
lior se ipsa q̄d̄ impossibile ē s̄ ut pro
batū ē i precedēt̄ q̄oē scia cōseq̄t̄ nob̄
litatē et, p̄fcōem ex sbo atequato for
malr sumpto ḡ tale d̄z cōsiderari in
sciētia p̄ p̄mo et p̄cipal̄ et b̄ erat q̄r
ta cōditio Hus uisis dico ḡ t̄i adistum
articulū q̄ n̄ ē id̄ esse sibm insciētia et
esse decōsideratōe sciētia n̄ ē omne q̄d̄
cōsiderat̄ insciētia et p̄ se ē sibm adequa
tū sciētia q̄d̄ probat̄ dup̄ Pr̄mo sic si
d̄ p̄ cōsiderat̄ insciētia eēt̄ sibm ade
quatū sciētia sequeret̄ q̄ unaq̄ scien
tia b̄z̄t̄ diuersa sba adequata ōns est
sibm ḡ. falsitas cōseq̄ntis p̄z exquatuor

pmo q̄a si ita eēt nullū illoꝝ obiectoꝝ
eēt s̄m atēqtū et cū q̄b illoꝝ ponat
esse atēqtū eēt atēquatū et n̄ atēquatū
q̄d ipliCat. eo sic q̄z tunc nulla scia eēt
una q̄z pm̄ postioꝝ scia una q̄ ē unī
ḡnis. si ḡ q̄b scia b̄z plura s̄ba atēq̄
ta nulla eēt una q̄na. pbaſ. q̄a cum q̄b
scia p̄ se oſiteret plura et diuersa si ōe
tale sit s̄m q̄b scia b̄z p̄la s̄ba et sic
p̄z q̄na. tertio adiō sic si se b̄z obiectū
ad p̄oꝝ sic suo mō se b̄z s̄m ad sciam
s̄ non omne p̄ se cogniti apotētia ē el̄
obiectū atēquatum. s̄ p̄t esse el̄ p̄s s̄
ietua ḡ n̄ omne p̄ se oſiteratū iſ scia
erit il̄scia s̄m īmo poſit de m̄ltis p̄ se
coſiterare q̄ n̄ erit s̄m. ut d̄ptib⁹ s̄i
adeqtū q̄ n̄ s̄ s̄m in scia et m̄ltis q̄ s̄
p̄ accidēs. Secūs articul⁹. Quan
tū ad s̄m articulū ſuppoſito q̄ p̄ s̄m
adq̄tū h̄icū iſtelligat illud s̄m q̄d
non excedit h̄icū n̄ excedit ab eo. ſicut
p̄ obiectū atēquatum pōe iſtelligit illud
q̄d n̄ excedit pōz n̄ excedit ab ea. s̄ ē
mō atēdit atēquatio iſ oia q̄ dñr ade
quata adiuncte ſine ſint atēq̄ta iſtitutio
ſine b̄z agere et pati ſiſe quonq̄b alio
mō alias q̄ poſtur eſſe adeqtū poſtref
iſ eſſe iadeq̄to q̄d s̄m ē. Dubitatō. De
currit una dubitatō magna. Nā cū b̄z
atēquas h̄icū l̄ obiectū atēq̄ns pōz fo
lum ſit unū s̄m q̄d ſimp̄ aſit p̄la ut p̄z
ut iſ obiecto uſus ſi ſit color. color nā
q̄ ē unū b̄z q̄d. n̄ ē dicit unitatē alioꝝ
realē s̄ ſoli s̄m rōem ut ſuppono ad
p̄n̄ ē antē ſimp̄ p̄la. q̄m s̄m rē dicit
p̄les colores et s̄ p̄t d̄clarari te core
mobili q̄d ē s̄m in p̄bia n̄ali. ē ē ſiſe co

lor unū s̄m q̄d p̄la aſit s̄m rē cor⁹ et
ſimp̄. Occurrit dubitatio magna
ualde. n̄ ſi tale ſbm adequate h̄icū ut ē
p̄la ſimp̄ ul̄ ut ē unū s̄m q̄d et b̄ idē
dabiu ē de obiecto potētie ut adequate
ip̄am. Reo alioꝝ. Adq̄d respōdet
aliqui doctores dicētes. q̄ ſbm adequate
ſciam et obiectū pōz ut ſe p̄la ſimp̄ z
n̄ ut ſe unū b̄z q̄d q̄d p̄bāt dup̄ p̄ ſic
obiectū atēqtū. potētie ul̄ adequate ip̄z
p̄ples rōnes ut p̄ples ul̄ p̄ples ut una
aut p̄ una. ut una ſi dicat q̄ p̄ples ut
p̄ples habet p̄poſitū ſi p̄ples iſtū una
b̄ ē iſpſible q̄t ſic ſequet̄ q̄ ſbus n̄
coſnoſceret iſuo obiecto adquato p̄ples
rōnes diſtictas ut diſtincte q̄d p̄z ſlm̄
pōn̄ ſbus diſcurrēdo. nā certū ē q̄ uſ
ſus ſe exređit ad coſnoſcēd album et
migrū ut diſtigūt adiuncte et ſic teſigol̄
q̄na. pbaſ ſic. nulla pō extēdit ſe ul̄
ſu ſu obiectum adequate. ſi ḡ ponat q̄
obiectū atēqtū adquato ſibi pōz p̄ples
rōnes ut una. illa ſola una atēq̄bit pōz
et p̄n̄ ſu n̄ extēdit ſe pō adalias p̄la
res diſtictas ſi ſola iſtū ſe idistincte ſb̄
illa. et idē iſouenies ſequeret et maſ ſi
ponat q̄ obiectū adequate pōz p̄ una rō
n̄ iſtū una. reliq̄ ſe q̄ p̄ples iſtū
p̄les. 2o ſic unūſale ſumptū unuer
ſalr ē ſimp̄ p̄la. ſi obiectū adequate ſo
lū ſu q̄ pōe ē unūſale ſumptū unū
ſalr ḡ ē ſimp̄ p̄la. a. notā deſe. b. pbaſ
q̄tū ad ambas p̄tes. Nā q̄ obiectū
cuſ ſu potētie ul̄ ſbus ſit uſe alioꝝ ap̄p
ſbm ariftolē. 2o poſtioꝝ ubi art ſbus
ē unūſaliū. ſētire p̄ticulariū q̄ aut̄
illud unūſale d̄beat ſuūmi unuer

Salv si sic s̄bm adequatū p̄bat. nā si uni
versale nō uniuersalr sūptū eēt obiec
tum s̄bus adequatū sequeret q̄ s̄bus puta
uisus posset attigere iō uniuersale qd̄
f̄lm ē ḡ. Hec aut̄ opio s̄bus sit s̄bū
lissimi vectoris nō tñ ei icelligo et iō
p̄bo dupl̄ q̄ obiectū nō atq̄t pōz n̄
s̄bm sciam p̄ p̄les r̄oes ut s̄e simp̄ p̄les

Ite p̄batō opiois. Primo sic. si
s̄bm adequaret iciam p̄ p̄les r̄oes ut
p̄les se queret q̄ h̄itus specificus n̄ cō
sequeret suā specificatiōem a s̄bo atq̄
to ōns ē f̄lm ḡ. ōns ē ī q̄oē precedenti
re p̄batū et ip̄met afferit ōna p̄batur
q̄ ūl̄ s̄bm specificat sciam fundam̄talr
sumptū ac formarū nō p̄ mō q̄ teuno
et eōd̄ s̄bo f̄m. lāntalr sumpto possunt
d̄siterare diuerse scie s̄b alia et alia r̄oe
et p̄ ōns ut sic nō specificat ipsas relin
quiē q̄ formalr sumptum s̄bm tale ḡ
s̄b n̄ specificabit sciam ūl̄ s̄b una r̄one
formali ūl̄ s̄b plib⁹ ut s̄e diuerse. si p̄
mō h̄abēt propoītū q̄ pillā r̄oēm ade
quat h̄itū p̄ q̄ specificat ipsā. si aut̄ tē
f̄lm a p̄z ōna q̄ a diuisi ut diuersa s̄e
nō p̄t sam̄i unū ut unū. Imo magis
eī oppoītum. ḡ reliq̄. q̄ ūl̄ ab obiecto
formalr sūptco nō specificat h̄itus qd̄
f̄lm ē ḡ. S̄r̄oe arguit cōt̄ illud
q̄ di. a. q̄ ule sumptū ūl̄ ē obiectum
adequatū cū s̄cūq̄ potētie. sic si ule ūl̄
sumptū esset obiectum culcumq̄ potē
tie ūl̄ s̄b n̄ scie sequeret q̄ q̄s pōa et q̄
h̄scia haberet p̄la et diuisa s̄ba et obiec
ta adequata ōns ē f̄lm ḡ probat ōna
q̄a signū ule distributū distribuit p̄
dicatum p̄ quok̄ cōt̄eto s̄b s̄bo ut p̄z in

tuēti. Et cōfirmat q̄a ōis et q̄s equi
pollēt. si ḡ ōis color ē obiectū adeq̄tū
uisus et pari r̄oe niḡdo et q̄s alicuī co
lor et quocib⁹ corp̄ mobile ēt s̄bm ade
quatum scie n̄al̄ et sic q̄s s̄bus et h̄itus
haberet p̄la obiecta adequata q̄ f̄lm ē
h̄eo ad r̄oes p̄me opiois ad p̄z cum d̄z
q̄ant obiectū adequat p̄z p̄ples r̄oes
ut p̄les. aut ut unā dico q̄ p̄ples ut ū
h̄ ē ut habet uitatē ī obiecto adequato
q̄euq̄ sit illa. Ad p̄batōem cum d̄z q̄
nulla pōa se extēdit ad aliqd̄ q̄ ē extē
sūi obiectum adequatū. dico q̄ aliqd̄
esse extē īd̄ p̄t intelligi dupl̄. uno mō
q̄ sit extē diffinitiōem seu q̄dditatiām
r̄oēm illī et extē abitum eī. et isto mō
lap̄s ē extē al. Aliomō p̄t esse aliqd̄
extē ad. q̄ ē extē diffinitiōem eī eo q̄
diffinitiō eī nō cōpetit huic atequatū n̄
autē extē abitum et h̄ mō ē h̄o extē aial
q̄n ḡ d̄z nulla pōa p̄t ferri ī aliud q̄d̄
sit extē sūum obiectū adequatum cōedo
si sit extē p̄ mō nō autem si sit extē 2e
mō et h̄ p̄z esse verum īosimili. al̄ ē est
s̄bm adequatum s̄ibilitatis q̄a al̄ īqua
tū al̄ ē s̄ibile et iō bñ dēm ē q̄ illud q̄
ē extē abitum alis nō sit s̄esibile nō tñ
sequit q̄ quidquid sit extē al̄ q̄ non sit
s̄ibile imo totum oppoītū om̄e ē cōt̄
tum s̄b aimali ē s̄ibile similr̄ ī propo
sito si color īq̄tum color ē obiectū ade
quatum uisus pōt uisus cognoscere al
bediem et nigrediem distincte et quid
quid cōt̄nt̄ s̄b colore cum nullū tale sit
extra abitū eius similr̄ dico tec̄tūq̄
alia pōa respectū cōt̄etoz̄ s̄b suo obiec
to et tē quacūq̄ scia respectū cōt̄etoz̄

Et suo sbo. Ad hanc rōem eū reuerē
tia nego. b. nā ut ē probatū nō uñ pos
sibile q[uod] ule sumptum ul[ic] sit sbo atē
quacū alienus scie h[ab] p[ot]e. qn d[icitur] q[uod] po^a
pot ferri iſuū obiectum adquatū et si
uisus potit cognoscere ule abstractum
uisus singularib[us]. dico q[uod] fz aristotile
re postioꝝ sentire ē p[ar]ticulariꝝ q[uod] uis
hus sit u[er]itatiū et q[uod] po^a p[ot] ferit nō in
obiectum h[ab] actum. Is obiectum uisus
sit color nō tū uitebit colorē abstractū
sufficit s[ed] uitere colorē q[uod] uidēdo co
lorē p[er]tinet ē ūim dicere q[uod] uidet colo
rē et iō uerū ē dicere q[uod] poaferit iobjec
tum suū adquatū. q[uod] qn uisus ferit in
albedinē ul[ic] ferit icolorē s[ed] nō ferit i ip
sum ut bz esse abstractū q[uod] ut sic habet
esse i intellectu nō ē bona oīa poaferit
i obiectuꝝ s[ed] sbeſſe abstracto. sufficit ē q[uod]
ferat h[ab] illo mō et h[ab] de re p[ar]cipali

Tert[er] articol[us] b. Quātū ad triūm
pono duas cōclusiōes. p[ar]ma ē q[uod] aīa nō
ē sbo i h[ab] liꝝ. Fa p[ar]s sbo huī libri ē corp[us]
aiatum i q[uod] tū aiatuꝝ. Pris probo sic
sicut se habet scia ad sciam ita sbo adibz
s[ed] toctina tradita i h[ab] liꝝ ē ps sbo p[ar]bie
nāl. q[uod] sbo huī libri ē ps sbo s[ed] p[ar]bie
nāl s[ed] aīa nō pot esse sbo ps e[st] sbo
p[ar]bie nāl ut ad vresens suppoit sit cor
pus mobile ꝑ. Secunduz p[ar]bat sic il
lud ē sbo i h[ab] liꝝ cui uenient om̄s cōdi
cōes p[er] n̄tes ad sbo ipsius. corpus am
matū i q[uod] tū aiatum ē huī ꝑ. a. p[ar]z. b.
p[ar]bat dictas cōditōes discurrendo. ē ē
corpus aiatum i mis i oplexus et oīa
q[uod] p[er] se cōsiderat in ista scia ul[ic] recipiunt
p[ar]dicatōem e[st] ul[ic] h[ab] atib[us] ad ip

sum ut p[ar]z i tuēti processū. Itē possit
ē te eo predicari teniatiō et p[ar]z et p[ar]cipi
p[ar]t[er] cōsiderat tū i h[ab] toctina q[uod] te ip
sa aīa cōsiderat p[ar]bs ut iformat corpus
ꝝ corp[us] aīatuꝝ ut sic erit sbo i h[ab] liꝝ. Ad
rōes p[ar]cipales ad p[ar]mā cū d[icitur] i. b. q[uod] aīa
ē d[icitur] q[uod] p[ar]z et p[ar]cipal[er] ꝑ. Dico q[uod] sbo ē
imo corpus aīatuꝝ i q[uod] tū aiatuꝝ. Ad p[ar]batōem dico q[uod] nō oīa s[ed] libra i titula
ri a sbo. imo aliq[ui] i titulat a cā eficiēte
aliq[ui] a sbo aliq[ui] ab eo q[uod] ē formale i
sbo sic hic. q[uod] iste liber i titulat d[icitur] aīa
q[uod] ē formale rōe cuī corp[us] aiamatū ē
hic sbo. Ad rōes ioppoituꝝ nō oīa res
p[ot]tere i q[uod] tū arguit te aīa q[uod] p[ar]bat
propoituꝝ meam. s[ed] q[uod] ea d[icitur] rō fieri pos
set de corpe aīato id ē eo dico ad. a. q[uod]
sbo formale p[ar]sumptū cum oīa q[uod] h[ab]it
atib[us] ad ip[sum] sbo illā rōes forma
lē d[icitur] h[ab]ituz atēq[ue] et nō aliquod corp[us]
aiatum cū oīa q[uod] h[ab]it atib[us] sufficiē
ter atēq[ue] oīa p[er] se cōsiderata i h[ab] liꝝ. et
iō tale corp[us] ē sbo atēq[ue] ꝑ.

Onse qnē qnē q[uod] p[ar]bs dicit i tex
tu q[uod] ule q[uod] ē g[ener]is atē nichil est
aut possit suis singularib[us]. ubi dicit co
mūtator q[uod] i t[er]tius ē q[uod] faciūniversalita
tē i r[es] p[ar]t[er] i t[er]tia q[uod] em u[er]e sit uerū
ēs reale h[ab]it esse p[er]t[er] opatōem i t[er]tius
ul[ic] sit tū ens rōis h[ab]it esse tū popatio
nē i t[er]tius. Et uñ p[ar]z q[uod] sit uerū ens rea
le sp[eci]es specialissima ē uerū ule s[ed] sp[eci]es
specialissima ē uerū ens reale exē i tel
lectū. ꝑ. a. p[ar]z. b. probat illud q[uod] uere
et prohe ē dissimibile. habet uerū esse
reale extra i t[er]tū seu p[er]t[er] opatōē in
tellectus sp[eci]es specialissima ē h[ab]it ꝑ

maor uñ nota p̄tato qz res diffimē et n̄
ceptus cū sit postioz reby difficultibus
minorē ponit ex p̄sle boet⁹ qz sola sp̄s
diffimē ec a p̄p̄z p̄ p̄b̄m qz p̄t̄r̄e nō dif
fimē ut dī t̄ methac. ḡ t̄nō diffimē qz
ule qd̄ ē gen⁹ aut nichil ē aut posti⁹ est
ḡ sola sp̄s diffimē q̄re v̄l. 2o adiō
ens coit⁹ acceptum habet ūum esse reale
extra itcl̄tū ḡ q̄l̄ ule ē ūum ens reale
oña uñ bona p̄ t̄to qz si repagnat ali
cui cōi h̄ze esse reale multo fort̄ repu
gnaret eti qd̄ ē comuius om̄i alio āns
p̄bat īd̄ qd̄ p̄ occurrit itcl̄tui habet ue
rum esse reale extra itcl̄tum. ens in cōi
ē huiusmodi ḡ. a. ē nota. b. probat et ē
aucēne ī p̄ methac sue cō ḡ qui dicit
q̄ esse et ens p̄ma ī pressioe iprimis tū
ī aia z s̄t̄ notissima īotu ḡ. In oppoītū
ē comētator p̄ te aia ūmto s̄ qui dicit
q̄ itcl̄tus ē qui facit uniuersitatē īeb
Re ī ista q̄oē t̄ s̄t̄ uidēda. p̄ uñ uñitas
specificā sit uñitas realē qz h̄ tagit p̄ ar
guñtū. 2o uñ rō etis dicta īcōi ō deo
et caturis sit una rō realē qz h̄ tagit s̄z
ars. 3o uidēd̄ h̄ qd̄ q̄ut qd̄ p̄ncipal̄ ḡz
ad p̄mū dñt aliqui q̄ sp̄s q̄t̄q̄ h̄ es
se uerū reale extra aiam sic q̄ unitas
specificā ē uera uñitas realis. h̄ns esse in
rez n̄a p̄t̄ opatōem itcl̄tus qd̄ pro
bat m̄tiplici p̄ sic. aquocunḡ remouet
diuersitas realē aliq̄ ī illo necōio poit̄ uñ
tas realē oppoīta illi diuersitati s̄ aso
erate et platone remouet diuersitas spe
cifica realē ḡ ī eis ponit uñitas specificā
realē oppoīta huic diuersitati maior
nota. pt̄ato q̄a n̄ tollit̄ uni oppoītoz
n̄ p̄ altū minor te se p̄z qz socrates

et plato s̄t̄ eti sp̄i 2o sic aquocunḡ
remouet aliq̄ diuersitas realē maiori
diuersitate p̄pa ī illo necōio poit̄ aliq̄
uñtas realē alia ab uñtate p̄pria cuius h̄
istoz ista p̄z per p̄batōem maiore ſe
2ōis s̄ a sorte et p̄lone remouet diuersi
tas specificā ī realē q̄ mar̄ē ḡ diuersitas
num̄ral̄ ḡ it̄ eos ponit̄ uñtas realē alia
abuitate num̄ral̄ ē aut̄ h̄ specificā ḡ v̄l.
3o adiō sic ponat̄ q̄ ip̄petie humana n̄
sit h̄ soz h̄ suppoīto uñtas specificā erit
realē tūc arguit̄ sic p̄positōem pla. cum
sorte nō poit̄ diuersitas aliqua oppoīta
uñtati specificē ḡ p̄positōem p̄lois nō
tollit̄ uñtas specificā q̄ erat ī sorte fo
lo. s̄ ista erat realē ut suppositū ē ḡ uñ
tas ī sorte p̄lone ē realē oña clara ē nā
si pp̄dem sortis et platōis nō ponitur
aliq̄ diuersitas opposita p̄me uñtati
manbit illa uñtas. āns probat p̄ p̄c̄z
p̄lois cū sorte non poit̄ aliq̄ diuersi
tas h̄ tm̄ num̄ral̄. diuersitas aut̄ num̄ral̄
nō oppoīt̄ uñtati specificē imo ē cum ea
Itē probatio opionis Hec aut̄ p̄o
quamvis sit magnozū doctoz uñ tñ ī
possibil. Teño ḡ coelusōem oppoītaz
s. q̄ nō sit dare uñtate specificā realē
imo necōio ē uñtas - oīs qd̄ probatur
sic p̄si uñtas specificā ēēt uñtas realē
seqretur q̄ deus nō posset unū hoīem
te nouo ēare oñs ē ōt̄ fidē ḡ. oña p̄o
bat̄ sic possibili poito iesse v̄l h̄ stante
ipostasi si deus ēaret unū hoīem seqre
tar impossibile q̄a talhō nouo ēatus
nō ēēt ēatus q̄ aut̄ seqretur p̄batuz sic
ista productio nō ē ēatio que dñcessita
te p̄suppoīt̄ aliquā entitatē realē te

essentia ēmini producti. cū catio s̄m au-
gustinus sit productio totalis tenet hilo
s̄ productio illi hominis tenet p̄ducti
ē huiusmodi. ḡ sua productio nō ē catio.
et p̄ oīs hō q̄ ponit catus nō ē catus
. b. p̄z. nā p̄ eos humaitas p̄exīs i alius
ē uere realē cū uitas specifica sit uitas
realē et iēt de cēntia illi. hōis produc-
ti ut p̄z q̄a iste cēntia s̄r eēt hō. Cōfir-
mo istā rōem adhuc sic. productio illa
q̄ pauciores ētitates p̄suppoit tressen-
tia ēmini producti maḡ a. p̄piqt ad ea
tōem q̄ illa q̄ ples presuppoit et p̄ op-
poit q̄ ples presuppoit maḡ distat a
rōe catois s̄ illa productio q̄ p̄suppoit
unā solā ētitatē ēmini producti nō dī
catio ḡ productio q̄ p̄suppoit uere et
realē mltas realitates ēmini produc-
ti mis erit catio et mirabile ē. ḡno ē n̄
ē catio soli q̄a p̄suppoit m̄am p̄mam
q̄no ḡ erit productio catio q̄ p̄suppoit
mltas realitates q̄z q̄b ē p̄fūor m̄ p̄
q̄ tenet ifum ḡds. i ḡne ētuī q̄m s̄z au-
gustini ē prope mltis. 20 si uitas spe-
cifica eēt unitas realē sequeret q̄ affir-
matio et negatō eldē s̄bi et eiusdē pre-
dicatioib̄ s̄ditib̄ q̄ rqrñ adsp̄tē
tōem positis nō cēnt cōēdīoī. h̄is ē
s̄lm ḡ h̄na probat sic. peto atenentib̄
ista uā si teus p̄t amicilare unū hoīe
si dicereb̄ q̄n eēt erret ifide si ū dicat
q̄ p̄t supponat q̄ amicilef de facto
qa nullū p̄b̄ sequeret ipossible s̄ p̄
suppoito ista profō ē ūa iste hō ē ani-
chilatus s̄ probō nltfq̄ ista alia sit ue-
ra iste hō. s. plato nō ē amicilatus lo-
quēdo de eoī hoīe arguit sic mltre rea-

litates de cēntia huius hominis manene
i re ḡ iste hō nō ē amicilatus h̄na no-
ta ē itēto qd̄ ip̄oraſ noīe amicilatuſ
nis aīs tenz p̄ eos qz adhuc ē realitas
humana aīalitatis et usq̄ ad rōem en-
tis q̄ realitates erit uere de cēntia huius
hoīs ḡ uera ē propō q̄ viciē iste hō. s.
plato nō ē amicilatus loquēdo de eoī
hoīe et p̄ oīs iste due propōes erunt
siml̄ue qd̄ ē s̄dīctorū ḡ. 30 ad
i dē sic q̄nūq̄ aliq̄ due dīe diuidit ex
oppoito qd̄quid cōtētis s̄b una illaz
oppoite oīb̄ cōtentis s̄b alia et eōuerso
s̄ unitas realē et diversitas ex oppoito
distinguitur ḡ qd̄quid cōtinetur s̄b di-
versitate reali oppoitur cōtētis uita-
ti reali et eōuerso sic q̄ n̄ cōpatitit
se i eoī cōopposita nō possint siml̄ esse
i eodē s̄b i sor. et pla. ē aliq̄ diversitas
realē. s. num alī ḡ i eis nulla erit de mu-
ndo unitas realē ḡb̄ cōstat q̄ i eis ē uī-
tas specifica ḡ unitas t̄lis nō ē realē. a.
p̄z exēplo et rōe. Exēplo qd̄d̄ uīens
ē q̄ eo q̄ corporeū et i corporeū diui-
ditur ex oppoito id arco qd̄qd̄ cōtine-
tur s̄b corpeo oppoite cūctib̄ cōtentis
s̄b corpeo ita q̄ n̄tq̄ cōpatit se i eoī
n̄ eōuerso ḡ isto mō erit in oīb̄ alius
q̄ oppoio mō didūt. Ad. a. cōfirma
tōem huius p̄positōis p̄bo eā rōe sic q̄
quid icludit unū oppoitoz itēsece et
formalr h̄z oppoitem ad aliud opposi-
tū et ad oīne qd̄ icludit formalr et itē-
sece aliud oppoito s̄b p̄z ex ēminis. s̄
quidquid cōtinetur formalr s̄buna dif-
ferētia icludit ipsā foīalr et itēsece ḡ
oīne tale h̄z dīam oppoitem ad aliam

dām et ad oīa cōtēta sī illa differen
tia eo q̄ icludit eā formār̄ ḡ W̄. tota
rō p̄z exēplo dato d̄corpeo et icorpeo
.a. ḡ p̄z.b. p̄bat sic. diuersitas real̄ spe
cifica oppoīt unitati reali num̄ali b̄p̄z
te se tūc arguit sic quicqđ cōpetit p̄t
culare differētib̄ sp̄cie cōpetit eis pali
quod cōe s̄bm cui iō cōpetit i ḡz tale
p̄ p̄oz patet eo q̄ sentire p̄le cōpetit
homini et alīo necōio cōpetit eis p̄ al̄
cui cōpetit iquātū tale. iquātū ē al̄ ē al̄
ē s̄ibile s̄ opponi uitati reali num̄ali
oppositōe pdicta cōpetit diuersitati rea
li num̄ali ḡ cōpetit eis p̄ alīqđ cōe s̄bz
s̄ primū cōe i quo cōuenit iste diuersi
tates reales ē diuersitas real̄ absolute
sumpta ḡ diuersitati reali in ḡz diuersi
tas real̄ ē cōpetit oppoī uitati reali ḡ
W̄. et sic ē.b. p̄bata. Ad rōes ad p̄maz
qñ dā a quib̄ p̄ remouere diuersitas
real̄ W̄. dico q̄ s̄ sufficit dup̄ itelli
gi sic ista aquocūq̄ remouet uiuū poi
tar nō uiuū tñ remonere ab aliquo ui
uū p̄t dup̄ cōtigere ul̄ uiuersalr̄.s.
quādo re.nouet om̄e uiuum ul̄ p̄ticulr̄
.s. qñ remoī s̄ uiuū.s. specificū ut une
re uita humana. aquocūq̄ remouet ḡ
uiuersalz uiuū necōio i eo poīt nō ui
uum ul̄ esse nichil. s̄a quocūq̄ remouet
uiuū p̄ticulr̄ ul̄ specificū nō oīz q̄ ieo
ponat nō uiuū sufficit q̄ ponat illud
uiuū specificē distictū. s̄ ē ab homie re
moveat uiuū alīinū nō tñ poīt ieo
nō uiuū s̄ sufficit q̄ i eo p̄tiz alīq̄ ui
uū.s. humanū. uñ peccaret p̄ fallaciam
elēnchi ul̄ oñis ita i p̄posito dico nam
diuersitas real̄ p̄t ammōteri ab aliq̄

by dup̄ uno ul̄ sic q̄ iñ ista nulla rea
lis diuersitas remaiñat et tñ p̄pō ē ue
za.s q̄ italib̄ necōio poīt alīq̄ uitatis
real̄ s̄ tñ minoz ēēt falsa q̄z asorte z
platōe nō remoueretur oīs diuersitas
real̄ cū zealz distinguit. Alio mō p̄t
abeis remoueri diuersitas zeal p̄ticula
rit q̄ a tal̄ realitas puta realitas speci
fica remouet abeis et tñc nō oīz q̄ i eis
ponat alīq̄ uitatis zeal. s̄ sufficit q̄ in
eis ponat alīq̄ diuersitas real̄ et ita ē
i p̄pōto q̄z q̄uis ab eis remoueatuz di
uersitas specifica zeal. ponituz tñ i eis
diuersitas num̄al et sic deplano cōmic
tituz fallacia oñis et brevit tñs foza
argēdi defuit i oib̄ formis hñtibus
ḡdū ul̄ ḡd̄. Ad fm dico eod̄ mō sicut
ad p̄z q̄z eod̄ mō se bz totalr̄. qñ ḡ dā
aquocūq̄ remouet diuersitas maor̄ tñ
co q̄ nō oīz s̄ sufficit q̄ ponat i eis alia
diuersitas alīt̄ rōes ut super l̄ ē expressū
et ita ē i p̄pōto ut p̄z ex d̄cis. Ad tñ
cū dā q̄ si for sol̄ ponatur i ña huāna
tñc uitatis specifica cētuītas real̄ dico q̄
sic ña specifica ē idifferēs ad s̄s i plib̄
suppoītis. et ad s̄s tñ i uno ita ē idiffe
rēs ad bz̄ unitatē realē et rōes. nā qñ
ñā specifica i uno solo ē idividuo tunc
uitas ei specifica ē real̄. et qñ tñs ñā ē
i plib̄ tñc ei uitatis ē fm rōem et cū dā
ul̄t̄s q̄ diuersitas num̄al stat cūuni
tate specificā dico q̄ querū ē tñ cū unita
te fm rōem s̄ nō cūunitate reali imo re
pugnat sibi eo q̄ s̄ opponit sicut sup̄
ē uñs ḡ W̄. Dech̄ articul̄ Quā
tū ad fm dñt ipsi doctores qui p̄nit
uitatē specificā esse realē q̄ ratio ētis

dicta dō teo et caturis ē una rō realis.
pbāt ḡ duas oclūsiōes. p̄ma ē q̄rō en
tis ē una i cō. s̄a ē q̄ ē realē et h̄esse i
nā p̄t opatōem itlētus. Primā oclū
siōem pbāt sic. illa rō i q̄ aliq̄ s̄e opabi
lia fm̄ magis et mīn̄ ē una tm̄. s̄ i rōe
ētis s̄a et acc̄ns s̄e opabiliā. ḡ rō ētis
ē una tm̄. a. p̄z. b. habet ab aristotle p̄
mece dicēt q̄ s̄a ē maḡ ens q̄ acc̄ns
Et confirmat ista rō q̄a cū dico s̄a ē
maḡ ens q̄ acc̄ns itlēgim̄ plī es solā
uocē ul̄ p̄pam rōem s̄be ul̄ p̄pam rōem
accidētis ul̄ nichl̄ l̄ rōem cōem entis.
nō p̄t dici q̄ itelligam̄ solam uocem
q̄a tūc eaz̄. p̄pa nō eēt fm̄ entitates
s̄ solū fm̄ uoces. nō p̄t dici q̄ intelli
gam̄ p̄pam rōem s̄be q̄a tūc esset ac
si diceret. s̄a ē maḡ s̄a q̄ accidēs q̄d
ē dr̄isorū. n̄ p̄t dici q̄ itelligam̄ p̄
priā rōem accidētis q̄a tūc fm̄ diceret
eēt ē s̄us q̄ s̄a eēt maḡ accidēs q̄ ac
idēs. n̄ p̄t dici aliquo mō q̄ nichl̄ ḡ
reliq̄ q̄ p̄li. ens itlēgit una rō entis
z̄ ad id̄ rō entis ē rō un̄ s̄bi un̄ sc̄ie
ḡ ē una tm̄ oñia p̄z q̄auna sc̄ia dicit ha
bere tm̄ s̄bm s̄b una rōe fožali. añs p̄z
ex x̄ methaphysice ubi dicit q̄ cōsite
ratio methaphysici ē entis iquantū ēs
rō ḡ formalē methaphysici s̄b ē rō ētis
et cū metha ea sit una sc̄ia. reliq̄ q̄ rō
ētis sit una tm̄. cōclusiōem fm̄ pbāt
sic rō id̄ s̄a q̄ditatē i rōe quidditatē
ua reali ē vere realē s̄ rō ētis ē h̄usmo
di ḡ. a. p̄z q̄z nullū reale id̄udit in
sua rōe quidditatē aliquod ēs rōmis
mīn̄ z̄ patet nā rō ētis id̄udit quiddi
tatē i rōe quidditatē cū s̄a ētis realē

alias id̄ ens reale nō eēt quidditatē
ens et p̄ oñia nichl̄ q̄d n̄ ē dicēd pater
z̄ illa mīn̄ p̄ auicēn̄ p̄ mece sue cō
dicēt q̄ens cap̄it iceptu s̄ue iuntel
lectu cūls̄ rei. q̄d non eēt h̄ rō ētis in
cluteret quidditatē i rōe quidditatē
cūls̄ rei. z̄ ad id̄ arguit sic p̄z mot̄
itlētus h̄z de nc̄itate uñ esse reale ex
tra int̄lētum rō ētis ē h̄us ḡ maor pa
tet q̄z q̄d mouet poñ ad aliquē actū
p̄cedit illū actū nec̄io alit̄ non posset
mouere illā poñ ad talē actū ḡ id̄ q̄d
mouz ad priā actū p̄cedit omnē actum
et p̄ oñia habet esse ex x̄ int̄lētū p̄t ope
rōem itlētus p̄mū motiū itlētus est
h̄us ḡ minozem p̄onit exp̄sle auicēn̄ p̄
metha ea s̄ue cō qui dicit q̄ens z̄ res
p̄a ip̄sliōe i aia in p̄mū. Opio uera
cōt̄ scotū. Hec opio ml̄to mīn̄ uñ mi
chi uera quā prima q̄ ponebat uitatē
specifici realē. pla ē i cōueniētia secūt̄
ad hāc poñtōem i mo p̄bo q̄ ip̄ossible
ē rōem ētis dēam dō et caturis esse
unā. z̄ p̄bo q̄ poñtō q̄ t̄lis rō sit ua
aduñ q̄ ē totaſr ip̄ossible talē rōnem
esse realē. Quād ad p̄mū arguo p̄ sic
si rō ētis dēa de teo et caturis eēt una
rō cōis seq̄retur q̄ se haberet per abñ
gatōem et i dñam adactū et poñ cō
sequēs ē fm̄ ḡ et añs oñia patet q̄a ūe
iōe se h̄z p̄ abnegatōem et i dñam ad
sua iferiora eo ē q̄ rō ūibilitatis ē co
muior rōale et i rōnale se habet p̄ abñ
gatōem et i dñam adipsa. s̄t ē rōes spe
tiales respectu ipsius cū ḡ rō ētis si es
set una eēt rō cōis om̄i ēti se haberet
nec̄io p̄abnegatōem et i differentiam

ad rōes spāles ētiū et p oīs ad actum
et poīs q̄a accus et poīs s̄e rōes spētia
les respectu rōis ētis si eēt una. p̄z cō
seq̄ntia et fālitas v̄m̄ p̄bat. Nā si rō
ētis iē haberet p abnēs et idzam ad
actū et poīs ieq̄ et q̄ eēt totaſr nichl̄
et cū ponat aliquid pōnret euideſt iplica
tio alſumpti p̄bat. id̄ q̄d nō h̄z eſſe
i actu n̄ i poīs nullo mō habet eſſe et p
oīs ē totaſr nichl̄ b̄ sic eēt terōe entis
si se haberet p abnegatiōem et idzam
ad actū et poīs ḡ d̄. 2o si rō ētis i
cōi eēt una ſeq̄ret q̄ plā eēt p̄dicabi
lia q̄ q̄ntḡ oīs ē cōt̄ om̄em vōctn̄i ḡ
p̄bat oīa. n̄i si rō ētis eēt una ens s̄z
ut i rōem faceret uām p̄dicatiōem i qd̄
ſic gen̄ et sp̄s et p oīs eēt p̄dicabile
qz haberet oīa q̄ regrāt ad ubū p̄di
cable et uti? cū n̄ sit gen̄ n̄ sp̄s nec
dia n̄ p̄pū n̄ acc̄ns eēt p̄dicabile unū
ab iſtis di iſtū. 3o ad idē si rō ētis
q̄ ſeq̄ret q̄ ſba z acc̄ns haberet eēntia
lē ſimilitudinem et p oīs ſba n̄ eēt p̄
or acc̄te coḡtōe cul̄ oppoſitū haberet p̄
methaphysice p̄bat oīa qz iſta q̄ haberet
uni rōem cōem eēntialr iclūſi i qddita
tib⁹ cul⁹ eoz s̄e eēntialr ſimilia et in
cludūt ſalte ſi iſta rōem kml̄. b̄ ſba et
acc̄ns s̄e hul̄ ḡ. et p oīs ſba n̄ erit p̄or
acc̄de te cognitōe. et augeo id̄ i cōueni
ens p diomis ū diuims noīnb⁹ q̄ q̄
uis ibi cōcedere q̄ catura eēt ſimil̄ do
nallo mō uult cōcedere p̄ tens ſic ſimi
lis catura q̄d tñ ſeq̄ret qz non ſolū ſe
quereſ p̄ ſba et acc̄ns haberet eēntialē
ordinē it ſe ſi cū deo et ecōuso. Quā
tū ad p̄bo totaſr rōem ētis non eſſe

realē et eſſe i pōſſible poito q̄ ſit una
ſe rōem q̄ tñ n̄ ē uerum qd̄ ē p habita
maſ. Arguit p̄ ſic oīs realitas catura
zū an cātēm caturaſz fuit nichl̄ ḡ nul
la realitas caturaſz ē aliq̄ realitas tei
cāntis et p cōſequēs nō cōueniunt i aliq̄
realitate i rōe entis ſi aliq̄ ſit cum q̄b
iſtoz ſit uere ens ḡ tal̄ rō n̄ ē real. a. z
. b. patēt de ſe. 2o ſic cōme ſc̄e ſc̄e rea
li et enti rōnis b̄ns ſe p idzam et abne
gatiōem ad ipsa abſtraiſ tenecſſitare a
quols iſtaſz. rō deo et caturis ē huſ
ḡ abſtrahit abēte reali et rōis et p cō
ſequēs n̄ herit real. a. ē nota. b. p̄bat ex
dēis aduersarioz. nā ſc̄otū in priadi
ſtictōe p̄ diuino ētis ē iſinitū z iſinitū
iſta ḡ diuino erit iens reale finitū et di
uitē ſi eū i dē ſc̄amta et iēs rōis. b̄ ſu
ppoſito arguo ſic. qdquid ē ſc̄e fini
to et iſinito ē comūe oīb⁹ cōtētis ſb ſi
mito et iſinito rō ētis comūe deo et ca
taris et huſmodi p̄ eos. ḡ erit comūis
ēti reali et rōis q̄ cōtinēt ſb ſinito ēte
ḡ. Tertia rō ſiratio ētis dicta deo
et caturis eēt una ratio real ſeq̄ret
q̄ aliq̄ ētatas zeal alia abētitate diu
na eēt. i n̄a q̄ n̄ eēt ateo pducta. ſeq̄re
tuz ul̄ ſi aliq̄ ētatas real alia ab
ētitate diuia eēt i n̄a q̄ non posſet per
diuiam poīs amibilar. ſeq̄retuz ſc̄io
aliq̄ ētitatē ſe zeal alia abētitate di
uina eſſe eēnā. ſeq̄retuz q̄ aliq̄ ētitatē
zeal eſſe i ſr n̄a q̄ n̄ eēt iſatoz n̄ ca
tura. oīa iſta ſi i pōſſible et conſidē
ḡ. p̄bo ḡ p̄ falsitatē conſeq̄ntiſ ſo
ſte a conſeq̄ns. primū ḡ q̄ ſeq̄tū eſſe ſo
tali i pōſſible. nā iohannis pſcribitur

oia p ipm facta sibi dicit glosa. et ē
augusti.m. et sine ipsi. f.m ē nichil n q
nichil sit fīm. s qz nō alind ē ateo qd
n sit fīm ab eo. Secūdū t qd sequit ē
impossible. nā ex quo oia sī fīa ateo pos
sunt t amichilari abeo et si ēt aliquid
ateo quod nō possit amichilari. iā non
ēt oīpotēs. tūqz se qf ē impossible
nā oia p duxit dūs i tpe et pōns nichil
distictū abeo pōt esse etnū. qrtū autē ē
cōtē beatū augustinū itefite ad petrum
ubi dicit. fīte tenēd ē omnē nām q tri
nitas deus nō ē ex nichilo creatum esse
ab ipsa sba et iūitate q uerus deus ē et
pōns impossible ē dare aliqm realitatē
que n sit cator n catura. s t anctoritas
augustinū phat impossibilitatē fīm sūns
appz g falsitas. oīnas aūt pbare facile
ē. nam ista rō ētis real que nō ē tītas
divina alias nō predicaret eēntialr te
caturis predicatōe dicētē s ēt nō ē p
ducta ateo. nā si ēt pducta aōo ēt p
prie catura et pōns nō cōis deo et crea
turis. ista t nō pōt amichilari p poaz
diūmā. nā cō eēntialr predicet te deo et
caturis si amichilaret. amichilaretur
aliquo te eēntia dīna nū dī et p cōns
deus amichilato aliqz rōem amichilaret
se ipsum. tūqz impossible sit rē remanere
amichilato ipso qd ē te essentia sua s ē
impossible g impossible ē q possit ami
chilare rōem predictā. Ista rō t ēt
na sīas tens abētō n haberet qdqd
ē te eēntia eliterō sibi adueniret ali
quid ex tēpore qdē cōtē beatū angeli
nū libro de iūitate t co ubi pbare iūi
sece nullū reale dō adueire ex tēpore

ulterī ista rō n ēt creator necatur a
nā si ēt creature n̄ predicaret eēntialr
te catore. si creator n̄ predicaret creature
tūa. appēt g ɔnie supradicte. Et cō
firmat ista zō sic nullū dō et crea
tūs ē necio deus ul catura te trīcate
omne reale ē necio deus l catura g nū
lū reale ē cōtē deo et caturis. a. ē nota
te se. b. ē augustini anctoritate allega
ta supl idesite ad petrū. už g michi ī
possible q rō ētis dicta te deo et crea
tūs sit una zō real. Reo ad rōes p
solatōem hme rōis qn̄ dicebat illa zō
i q aliq s̄ cōparabilia s̄ maḡ et minus
ē una tū. Advertēd q ista compatio
nī ē accipiēda s̄ aliq zōem ētis iūsecā
cōem sbe et accidēti p abstractōem q
ēa ut pbatū ē n̄ dicit una talē zōem s̄
accipiēda ē ista cōpatio s̄ rōem ētis ex
iūsecā cōem sbe et accidēti p attributōē
ut sit s̄us sba ē maḡ es g accīns. i. ē
maḡ ap ppiquat p ētū p cui attributō
nem et picipatōem oīa tūr entia qm̄
a ppiquat ipsum accīns. tūc g ad zōem
a cōcōrētē s̄ cū dī i minori g iūrē en
tis cōpat sba et accidēs. dico q sba et
accīns cōpanē i rōe ētis extīse cōi nē
q p attributōem nō aūt i rōe ētis iūse
te comuni sbe et accidēti p abstractōem
te q pedit rō p iō p̄ quid sit dicēdū
ad cōfirmatōem. Ad s̄ v̄ quid sit
dicēdū p superēdēa. dītū ē fuit superē
q zō formal' alien' hītus nō dī s̄ spe
tie n̄ s̄ ges s̄ suffici q sit una patētū
tēm et analogiā rō g ētis si sit zatiō
formal' metaphysice erit una s̄ anolo
gia sicut rō saitatis ē qnarō spēcialis

i medicina hanc uitatem bñ cõcedo s ipsi
uolat pbarare rōe; etis esse unam unitate
qđ n̄ ie2. Ad alias pbrates rōem etis
realē. Rō ad p̄z cū dž rō inclusa qddi-
tate i rōe qdditatio reali ē real. dico
si ista rō eēt bona pari rōe pbarat qđ rō
etis eēt ens rōis. arguit sic rō inclusa
qdditatio i rōe qdditatio rōis ē ēs ra-
tōis. rō etis ē hui ḡ W. a. et. b. patent
sic sue. oz ḡ ipsum m̄ respōtere adra-
rōem et i eo ad rōem dcedo. a. s. cū dž
i minori qđ rō etis includit qdditatio
i rōe qdditatio reali cūl s dico qđ ipsi
loquunt te rōe etis i cōi aut te rōe etis
i spāli si itligat ppositōem p̄mō sic. b
ē fia. nam rō etis ut delectū ē n̄ ē uā
reali n̄ ait itligat ppōem fo mō sic cō-
cedo eis. a. rō ē hui etis p̄ticularis bñ
ē real ut ipm p̄ticularare. s tūc nichil cō-
cludit ad p̄pōitū ut p̄z et qđ dž qđ ēs
acipit i mēlectū cūl s rei p̄ auicēn dico
qđ uerū ē tñ n̄ p̄ s habebit unā rōem
realē s sufficit qđ res sit uere ens p̄
suā p̄h̄ et spe ilē entitatē quā bene cō-
cedo esse realē. Ad s cū dž p̄s moti
itlectus W cōcessa. a. dico ad minorē ḡ
rō etis i cōi sumpta n̄ ē p̄s moti itel-
lectus qđ ista rō n̄ ē una n̄ real n̄ ista
fuit itētio auicēn. s dico qđ alioq̄ tētm̄
natū ēs alicu p̄dicati pōt esse p̄mum
moti itlectus et p̄ocurrat itlectus et ta-
le bene uoloq̄ sit ens realē id tñ ēs mo-
uet itlectum p̄ s rōe qua ens q̄ s rōe q̄
tale ens. eoq̄ coia s̄ nob. p̄mo nota ut
d̄z h̄mo obicoz n̄ cū p̄ s seq̄ qđ n̄
etis i cōi sit una s̄ sit qđ idē sit uā
ens p̄suā p̄priā et tētm̄ natū rōem en-

tis seu entitatē et s sufficit ad b̄ q̄ pos-
sit mouere itlectū s̄ 2ōe entis W. Ter-
ti articul⁹. Quātū ad tētū dicit̄ itla-
toctozes qđ om̄e unūsale tēmō h̄z es-
se uerū reale exēt̄ aīam odiuūm s̄t̄ ēs
zōis. Opio scoti et alioz. Dicin-
gūt tñ duplex ulē habet ē ulē esse unū
i ml̄tis et unū p̄ multa. ut ḡ ulē habz̄
esse unū p̄t̄ mīta sic habet esse i itel̄
ctuet i dōale dž itētionalē ut ait ulē h̄z
esse unū i ml̄tis n̄ ē i itlectu. s̄ habet
esse exēt̄ itlectu i ipsis p̄tib⁹ itlectu d tñ ulē
dž reale et ē uām ēs reale. p̄t̄ om̄ez op-
atōem itlectus cuſcūḡ Hoc ait ipsi p̄
bit ml̄tiplicit̄. p̄ sic obiectū aequatū
scie real debet esse reale s̄ ulē ē obiectū
atequatū scie real ḡ aor̄ nota qđn̄ scia
real n̄ h̄z p̄ obiecto aliq̄ ens rōis alit̄
eēt te etib⁹ rōis et p̄ oñs n̄ ēt̄ realis
minoz p̄z dup⁹ s̄ls auctoritate qa oñs
scia ē deulip̄ p̄oy. 2ōe sic qa ul̄sm̄ scie
real et B dico s̄z tequo n̄ iquo. al̄ ē ulē
ul̄ p̄ B p̄z p̄ p̄terias s̄ p̄ non pōt esse
sm̄ alicu scie cū p̄ticulariū n̄ sit scia
n̄ diffinitō ut dicit̄ t̄ methace. P̄ 2ō
obiectū ateq̄t̄ potētie p̄cedētis omnē
actū itlectus nec̄io habet uerū esse rea-
le exēt̄ itlectu ulē ē hui aor̄ p̄z qa obiec-
tū aequatū potētie n̄ ē poster̄ poten-
tia et p̄oñs si poa precedit om̄em actū
itlectus nostri cum nostra cognitio iai-
piat assū et obiectū aequatū n̄z s̄us
n̄ ē parē s̄ ulē 2ōpōtioz ubi dž q̄
quis sentire sit p̄ticulariū sensus tñ
ē uām ḡ p̄ adid̄ predicationa s̄ uā
entia realia s̄t̄ omnē operatōem itel-
lectus oñha n̄z nota q̄ seq̄ s̄ls ḡ ulē

ē verū ēs reale. tñ pbat. qm̄ predicanā
ta s̄t oīa qas̄ ḡnā ḡnālissima aīs pba-
tur sic. ēc cōtētū s̄t ēte reali ut ens rea-
le q̄ dīdit cōtra ēs rōis ē verū ēs rea-
le predicanāta s̄t hūl ḡ. a. ē aristotilis
m̄ethaphysice ubi poit dīmisiōem
ētis̄i ens reale et rōis et postea dīdit
ens reale ītēcē predicanāta ḡ. W.
⁹ si ule n̄ ēet verū ēs reale seq̄ret q̄ n̄
maḡ s̄nem̄r duo idividua eīdōspetuei
s̄t rē q̄m̄ duo diversaz̄ sp̄ciez̄. oīs ē
falsū ḡ pbat oīa. q̄si tale n̄ ēet ēs rea-
le duo idividua eīdō sp̄ci n̄ cōuenirēt i
aliquo reali i quo n̄ cōuenirēt duo idiv-
idua diversaz̄ sp̄ciez̄ et p oīs ex̄ te
rei n̄ cōuenirēt. ⁹ sic diversitas i re-
ali ⁹ nec̄io arguit realē ētitatē et uī-
tatē cuīs istoz̄. s̄t om̄i itētū circum-
scriptio n̄a hc̄is ē diūsa a n̄aequi aliter
ēent id cuī id et diversū dīdit ēs om̄e
sufficiēt ḡ oī itētū ēc̄scripto n̄a hc̄is
et eq̄ habebūt uītatē realē realr vū-
sam. b. p̄z p iā dēa. a. pbat q̄ diūsum
ēs presuppoit esse adūle ēte nec̄o seq̄
ē unū q̄s ēs et unū cōutūt et om̄e q̄ ē
id ē ⁹. ibidē te unitate et uno. ⁹ si
ule n̄ ēet verū ens reale seq̄ret q̄ sup̄io-
ra n̄ ēent te ēentia s̄noz̄ iferioz̄. n̄ p̄
dicarent ēentia rē te ipsis oīs ē fīm ḡ
oīa pbat q̄ si ule n̄ ē ēs reale tūc̄ oīa
supiora s̄t ētia rōis. ētia aīt rōis n̄ s̄t
terēntia p̄ticularis̄ existētis̄ er̄ itētū
n̄ predicanēt te eis ēentia rē ḡ. W. Opi-
mo cōis. Hei posicō n̄ uī michi possi-
bilis c̄s̄ q̄dqd remouetur aīsupremo
et ifimo uīteatur remoueri aīm̄io s̄
ēs reale remouerēt abēte i cōi z̄ aspetue

sp̄cialissima ut hitū ē. ḡ uī nec̄io re-
moteri aquos̄ alī cum oīa alia uīlia te-
niant mediū i t̄ illa. ē tñ aduertēd q̄ te-
uīlī possum̄ loqui dup̄. ul̄ fundam̄talr
q̄mtū ad suū esse fundam̄tale q̄bz̄ in
ipsia reb̄ al̄ fozaſr q̄mtū adsu im̄ esse
formale q̄habet i se. siḡ logmar te uīli
p̄ sic dīco q̄ habet verū ēs reale q̄m̄ p-
ticularia q̄ resp̄odēt uīsalī fundam̄ta-
li s̄t uera ētia realia ex̄ itētū n̄ tamē
pp̄ B uolo q̄ habeat aliquā uītatē realē
ex̄ ētia aīam alia ab i t̄neōiby p̄ticularium
n̄t ut īmagināt alia op̄io. s̄ ipse n̄ seu
realitates p̄ticularis̄ cōsiderate preter
cōditōes m̄e corresp̄ontent uīlī fundam̄-
ta i et dīst̄ ule fundam̄talr. et ista ē i
ētēo toctoris nostri egidi ī scripto d̄
aīa sup̄ illo uīlī q̄ ē ges̄ ant n̄l̄
ē aut pos̄l̄ ē. Si aut̄ loqm̄r te uīli fo-
mō. s̄ s̄uū ēs formale q̄habet i se p̄
bo B ip̄ossible ēs reale ex̄ itētū et q̄
uīlī oīs oīs̄rōes te p̄ et s̄ articulo pbat B
id directe p̄t illas adduceo nouit qua-
tuoz̄. p̄ sic si ule formale sumptū esset
verū ēs reale al̄ ēet i itētū uīlī ext̄ itētū
s̄t n̄ p̄t ēs reale i t̄nētū q̄
ēs reale q̄ ē i t̄nētū ē sp̄es al̄ hitus
uel actus te nullo istoz̄ p̄t dici q̄ sit
ule reale qa uile reale p̄ eos p̄dicatnr
essentialit̄ te eis q̄st̄ ext̄ itētū nullū
aut̄ istoz̄ predicanēt te hūs. p̄z ḡnō p̄t
dari n̄ s̄. s̄ q̄ unū sale sit verū ēs reale
extra itētū q̄s̄ uīlī esset extra itētū
s̄t istūn̄ uīlībēn̄ n̄ s̄tistūn̄ q̄s̄ tūc̄ re-
dire onio platois̄ quā p̄bs̄ i pbat a. p-
posito n̄ ihēn̄ q̄ ut ⁹ pbat rediret
op̄io platois̄ q̄ plato n̄ posuit itēas

abstractas esse sbo s tñ f esse pp. 2. que
dicetar terauhicitis. dicit e iteas pre-
dicari eentiatr teptiby et esse qdditates
partiuz exquo s app 3 q'itea n erat ab-
stracta sbo aptiby qz uiuq predicat
eentiatr teauquo n eet disticta sine ab-
stractu abeo deqno pdicat. Iterz qddi-
tas rei n abstract realr abeo cu s e qddi-
tas g solu ponit tale ule esse abstractu
qntu a deesse n aut sbo. h aut directe po-
nit ista opio ut pte sui h pte i ductie in
omiby ule habet tota eentia sua et rea-
litate iqual pte sui. na pdicat teqls sui
pte pdicatoe dne h e h z eentiatr g
hposito n esse te itetiones sanctoz doc-
toz et phl et comtatoris quiby in hac
mna uaz esse coed. dicit e damae librop
ca xi. oz aut scireq ad e i re cnsitera-
re et a d roe z cogitatoe. g iomiby catu-
ris ipostasis n quidre re oia consiterat
z o aut pet apaulo cnsiterat sex af cci-
tas alia horz z copilatio zoe z cogita-
tore cnsiterat intelligim e itcltu qm pe-
trus z paul s eis n et comunem h. t
naturam usquisq illoz al rone morta-
le. h e cois na zone e cnsiterabil h da-
mae. Ad h id facit comtator pte aia
comto s dñs q demonstrat p h qa. aris-
totes n opmae q dictones genru z
spetiez n se dictoes fr uku existentium
ex aiam s se diuisioes fr pticulariu
ex itcltem. h itcltus e qui agit meis
uiusalitate. Ad h facit q dicit ipse
mz. xu. methaphysice comto & dñs n
uersalia apud aristotile se collecto ex p-
ticularibyabitcltu q accipit it ea similitu-
diem et facit ea una itetorem. app igit
ex dñs ulia esse etia rōis et nullo mo-
realia ex itcltu. h ad rōes opposi-
tas. Ad pma qm dñ iminori q ule e
h scie real dico q ule pot accipi dupr
s. fundametalr pl formalr. si accipiat

reale o seques e falsum g consequentia
nota qz f aristotile p phisicoz ule e q
da totu qz mcta pprehedit si g eet ue-
r u ens reale eet qd a totu reale ois
falsitas si pbat nullu reale habet to-
tam eentia iqls pte sui h pte i ductie in
omiby ule habet tota eentia sua et rea-
litate iqual pte sui. na pdicat teqls sui
pte pdicatoe dne h e h z eentiatr g
hposito n esse te itetiones sanctoz doc-
toz et phl et comtatoris quiby in hac
mna uaz esse coed. dicit e damae librop
ca xi. oz aut scireq ad e i re cnsitera-
re et a d roe z cogitatoe. g iomiby catu-
ris ipostasis n quidre re oia consiterat
z o aut pet apaulo cnsiterat sex af cci-
tas alia horz z copilatio zoe z cogita-
tore cnsiterat intelligim e itcltu qm pe-
trus z paul s eis n et comunem h. t
naturam usquisq illoz al rone morta-
le. h e cois na zone e cnsiterabil h da-
mae. Ad h id facit comtator pte aia
comto s dñs q demonstrat p h qa. aris-
totes n opmae q dictones genru z
spetiez n se dictoes fr uku existentium
ex aiam s se diuisioes fr pticulariu
ex itcltem. h itcltus e qui agit meis
uiusalitate. Ad h facit q dicit ipse
mz. xu. methaphysice comto & dñs n
uersalia apud aristotile se collecto ex p-
ticularibyabitcltu q accipit it ea similitu-
diem et facit ea una itetorem. app igit
ex dñs ulia esse etia rōis et nullo mo-
realia ex itcltu. h ad rōes opposi-
tas. Ad pma qm dñ iminori q ule e
h scie real dico q ule pot accipi dupr
s. fundametalr pl formalr. si accipiat

formalr. b. ē falsa qz ulē fožalr sump
tū purū ēs rōis ut supl ē aductū. si ū
itlizat te uli fundamtalr su mpto con
cedo qz tale ulē ē sūm scie real et tale
bene ē ens reale ut dēm ē. z isto modo
currūt pbatōes ill. b. Ad s cū dī in
minorī qz ulē ē obiectū ateqtū potētie
pcedētis om̄em acū itlctus. dico sicut
ad p̄z qz ulē itlizat te uli fožalr sump
to ulfundamtalr si p̄mō itlizit falsa
ē qz tale ulē sit p actū itlctus et solū
bz esse i mlctu si aut̄ itlizat fo mō o
cedit. b. s tūc nō facit ad ppoitū ut dic
tuz ē et te tali uli loq̄ aristotiles Σ
p̄oz ḡ Σ . Ad itū qn̄ dī q predica
m̄ta s̄ ū etia realia ḡ Σ dico qz eomō
quo pdicānta s̄ etia realia z ulē ē ue
rū ens reale predicānta aut̄ si forma
lī summat̄ n̄ ū etia realia qz s̄ qdam
ulia s̄ fundamtalr s̄ etia realia z isto
mō otin̄ ū ente reali qn̄ dīdī i. x. p
dicānta et sic bene cōcedit qz fundamē
talr sumpū sit verū ens reale ḡ Σ n̄
cōuenit. Ad quartū qn̄ dī si ulē n̄ eēt
verū ens reale nō maḡ cōnenrēt. 2.
idimdua Σ . ūna negat et p̄p pbatōe
dicit aliq̄ doctores qz duo idividua ei
tē spēi ūnis habeat diuisas formas
diuisas eēntias n̄ tñ p̄se differit p̄suas
fožas s̄ solū p̄ pncipia idividua et
 Σ hūl est qz ūna specifica per se ē una
accidit aut̄ ū plurificari Σ ūne suppoito
z imo m̄tuplicat̄ ūne specifica i diuer
sis suppositis p se n̄ ē p eēntiū n̄ pfor
mā s̄ tñ p̄ pncipia idividua. duo aut̄ in
diividua diuersaz spēz p se differit
p̄ fožas et eēntias qz ūne specifica p se

m̄tuplicat̄ et nullo mō possit esse una
bas ḡ suppositis dicit adroem qz quā
uis ulē nō habeat esse reale magis tñ
differit ex ūna rei. 2. idividua diuersa
z spēz qz differit p̄fožas et eēntias
qz duo un̄ spēi qz solū differit p̄ p̄n
cipia idividua et itali rōe cōmictitar
fallacia ūnis. arḡ ē aplib̄ causis ueri
tatis ad un̄. n̄ qz ulē sit ens reale ulē
rōis nō ē cā aliq̄ quare aliqua maḡ ulē
mūl cōnemant ut app̄z isolutōe nam
maḡ differit qz differunt p̄ eēntias qz
qz solū differit p̄ pncipia idividua
ḡ Σ . Quivis isolutō sit app̄es et boā
u i michi alit posse dici. Cū ḡz ē adū
rēd qz duplex ē similitudo qdā extn
seca qdā itnseca similitudo extnsecadz
similitudo fundata sup aliquibz qz nō
s̄ te rōe quiditatia rei un̄ si petrus
assimilat̄ curado i albediem. t̄lis simili
tudo ē extnseca qzia fundat̄ sup albe
diem qz nō ē teitnseca rōe rei. 3. pet̄ et
curad̄. similitudo itnseca ē similitu
do qz fundat̄ in ūna et sup aliquo qdā ē
ditnseca rōe rei. assimilat̄ ē petrus cō
rado i ūna qz quils eoz alrōale morta
le ē et ista similitudo ē m̄tnseca qz fun
dat̄ i ūna qz ē te rōe itnseca rei cuī ē ūna
et qz ista tebeat dia uere et pprie simi
litudo app̄z per p̄b̄m et comētatorez
et themix. dicit̄ ē cōntator xii^o me
thaphysice ut super dēm ē cōnto no
nō qzul̄ a apud aristotile sunt collectō
ex particularibz habitetu qui accidit in
ter ea similitudem et facit ea un̄ ūne
tētē quero te quā similitudo loq̄
ibi p̄bs et cōntator ētū ēq̄ ūne itnseca

qz assimilitudie ext̄nseca n̄ pōt summi collectio qae sit ule qa tū n̄ min un̄ sp̄ei eēnt petrus al et lapis alb̄ qm̄ pe trus al et cora d̄ mgezḡ fūm̄ ē. ḡ dne cessitate loq̄ p̄hs te it̄nseca similitudine fundata i naturis p̄icularit̄ et sic habet p̄positū. Hoc id p̄themiū dicē tē cōceptus ḡnis esse sine ipostasi summati collectos extenui similitudie p̄icularisi. ista ait similitudo n̄ pōt esse extr̄nseca ut pbac̄ ē ḡ fuerāt isti locu ti te similitudie it̄nseca. Tunc dico ad p̄positū q̄ siē similitudo ext̄nseca ar ḡat p̄dā cōuenientiā extr̄nseca ita ē si militado it̄nseca arguit similitudinē ul̄ cōuenientiā it̄nseca et p̄ oīis it̄nsece ex pte rei. magis cōueniāt petrus et cō radas qm̄ petrus et asin̄ et n̄ asinus eti petroq̄ asin̄ et lapis. B̄ suppoito di co ad formā rōis sic dicebat i p̄ma so latdeq̄ qm̄uis ule n̄ sit ens reale maḡ tā cōueniāt it̄nsece ex n̄a rei duo idia dta eōd̄ sp̄ei p̄ duo diūsaꝝ sp̄ez p̄ similitudinem it̄nseca qz bñt p̄tōrem īter se et iō i ista rōe ut dicebat cōmict̄ fallacia vñis. Ad qntū qn̄ dī imiori q̄ om̄i it̄lectu circ̄scripto n̄a hois ē disticta abeqno. dico si loq̄. tēna hois et eq̄ i cōi fūm̄ ē qa ut sicē entia rōis et n̄ possunt distigni circ̄scripta rē ne si aut̄ loq̄ te n̄a hois et eq̄ i sp̄eali di co aduc qz ul̄ loq̄ te n̄a hois ul̄ equi reperta in uno hoie ul̄ uno equo ul̄ hois et eq̄ reptis ī diversis hominib̄ et diūlis equis. si p̄ mō si cōcedoq̄ ta k̄ n̄a habet uerū uitatē qz n̄a hois in uno hoie ē tīm̄ particularis aut̄ it̄ligit̄

So mō dico q̄ tūc n̄ ē quidditas disticta aquidditate equi. B̄ ples qđditates hominū diuersorū sc̄ disticta aplib̄ qd̄ quidditatib̄ diuersorū equorū et iō n̄ se quis q̄ quidditas hois ut h̄m̄ ē īdiver sis suppositis sit una iſe B̄ una ut ē in quok̄ supposito signatū accepto ut dic tam ē pri. Ad ultimā dicoq̄ sup̄a p̄dicari eēntiāl̄ tēferiorib̄ pōt it̄ligi dup̄. uno mō q̄ ipsūl̄ sup̄ formatiē samptū p̄dicas te īferiori fozaſr̄ sup̄to sic aī rō pretētere et iste it̄lectus fūs ē n̄a tūc seq̄re q̄ ens reale et ens rōis eēnt unū eēntiāl̄ q̄ ē īpossible. Alio mō pōt it̄ligi super̄ p̄dicari tēferiori qa iō q̄ ip̄portat noīe superioris et iō q̄ ip̄portat noīe īferioris sc̄ unū eēntiāl̄. et iste it̄lectus uerū ē n̄a cū dī hō ē al iō q̄ p̄ illud super̄ al̄ ip̄portat et p̄ illud īfer̄ hō facit un̄ rē p̄icularē per eēntiā B̄ ex h̄n̄ arguit̄ q̄ ule forma l̄ suūptū sit ūum̄ ēs reale et B̄ te ter tio p̄ncipale. ad rōes p̄ncipales. ad pri matam cū dī in .b. q̄ sp̄es specialissima b̄ uerū ēs reale ex̄ it̄lectu p̄ ex p̄ articulo q̄ n̄ ē uerū. at pbac̄dem cū dī q̄ sp̄es specialissima uerū ēt̄ p̄p̄ ē diffinibil. p̄z qd̄ ē dicēd̄ per auctorita tē. p̄dā cōntatoris sup̄ adductā. ubi dicit cōntator q̄ aristotiles nō opinat̄ q̄ diffinitōes genū et sp̄ez sint diffi nitōes fr̄ ul̄ existētiū ex̄ ī it̄lectuz. B̄ it̄lectus ē q̄ facit ī mūsalitatē i reb̄ nō ḡ sp̄es ē diffinibil. p̄t sup̄pone et stat in ipsis p̄icularib̄ ex̄ ī aīam ex̄cīb̄ īmo sufficit q̄ talia habeat uerū ēs reale. n̄ B̄ uī alienū dubitabile

nā cū dī. B ē al' rōale mortale nō ē di-
cēd q̄ aliq̄s itugat unū hoiem cōem
q̄ sit al' rōale mortale. ut e ē n̄ ē ḡnabi-
le n̄ corruptibile et p̄ oīs n̄ mortales
hoies p̄tulares s̄ rōales et corrupti-
bles ḡ. Ad f̄ cū dī q̄ens cōit lūp-
tū h̄z uerū esse reale p̄z qd dicēd p̄tu-
larē articulūq̄. s. n̄ ē uerū. ad p̄tates
cū dī q̄es ē iō q̄ p̄ocurrir itētū. p̄z
q̄n̄ ē uerū p̄ iā dēa ī fo articulo n̄ auc-
toritas auicēn fac̄ ad p̄poitū ut p̄z iō
lūtē ultimi argumēti isti ī articuli
ubi ex p̄oī et teclarāt h̄auctoritas ī
rēcōem auicēn et iō rō ista mīn̄ conclu-
dit q̄m prima ḡ.

Terit uī aia itētia sit forma
corporis huāi et uī q̄ n̄. si aia in
tētia ēēt forma h̄al corporis huāi
se q̄ mā p̄t existere sūn̄ forma cō-
sequēs ē fūl ḡ falsitas dñis ul' p̄ auc-
toritatē auicēn dicētis m̄ ē quoddāq̄
n̄ h̄z esse n̄existere sine forma. dñia pba
ē q̄ separa aia rōali acorpore xp̄i uel
fuit alia forma īroducta. ul'reqritur
m̄ sūn̄ forma. ul'reqrit q̄ simul cū aia
ēēt alia forma īcōposito. p̄z n̄ p̄t dici
q̄a tūc corporis xp̄i mortuū et uīuū nō
fuit iō numōq̄ ē cōt fidē. s̄ n̄ q̄a ut p̄
bat auctoritatē auicēn m̄ ē q̄ dā. t̄
tū uō p̄t dari q̄ cū esse sit aforma z
unīrei sit uīca forma oīthōp̄or. re-
liq̄ ḡ s̄q̄ remāsit m̄ sūn̄ forma h̄ ast
ē fūl ḡ. 20 ad iō illud q̄ adueit actu
h̄n̄ formi q̄ iaduētu eī n̄ corrūpitor
nō ē forma ill̄ s̄l erūt ples forme s̄
stātales īcōposito aia itētia ē h̄ū res-
pecta corporis humani ḡ. a. p̄z. b. pba

tur q̄o ad abas p̄tes q̄ aia itētia ad
ueiat actu h̄n̄ formā p̄z. adueit ē cor-
pori aimato aia sensitia h̄ q̄ t̄lis for-
ma n̄ corrūpif p̄o q̄a qdquid corrū-
pif aī uo rōtrio corrūpif saia itētia
n̄ o trariaf aie p̄tiae tū q̄z ē h̄a et s̄be
michl ōtriū. tū q̄z ē p̄tiae et cōplēs n̄
cōtrariaf eiōp̄ cōpletib̄ forma iequēs ē
cōplēs precedētē ḡ. In oppositum ē
p̄hs ī līa et h̄ iō cōfirmat iō p̄q̄ aliqd
distinguit cēntialr aquocēq̄ alio non
.1. actus h̄al h̄aiatū distinguit cēntialr
ab iānimatō p̄ animā itētia aquocē
q̄ n̄ tali ut p̄z de se. H̄o in ista q̄de tā
st̄ uidēda. p̄z uī mā possit existere sūn̄
forma q̄ tāgit p̄mū argumētū. s̄ uī ī
uno cōposito possint esse ples forme
h̄ales q̄ tāgit p̄argumētū. tertūq̄ q̄rit
q̄o principal̄. Quātū ad p̄z dicēt aliq̄
doctores q̄ p̄uis n̄alit m̄ n̄ possit exi-
stere sine forma. sicut n̄ accidens sine
h̄o virtute tū dī a p̄t esse sine forma
ita bene sicut accidens sine h̄o. Cū ḡz
ē adūtēd s̄ eos q̄ p̄uis m̄ de se n̄ sit ēs
in actu formalī q̄ h̄z aforma ē tū ī
actu ētituo uerū ēs actualr distictuz
aquocēq̄ q̄nō ē mā. ē s̄ eos duplex ac-
tus. actus formal qui ē aforma et .ac-
tis ētituus qui ē abētitate cuīb̄ h̄n̄tis
ētitatē et sic ē ip̄ossible q̄ aliquid ha-
beat esse foīale et nō habeat acti for-
malē qui ē forma ita uī eis ip̄ossible
q̄ aliquid habeat esse aliquo mō et nō
habeat acti ētituū qui ē abesse seu en-
trate cuīcūḡ hab̄tis ētitatē. Drobāt
ḡ isti doctores duas cōclusiōes h̄ma ē
b. p̄.

¶ m i n a sua p̄cē nō ē p̄a pura sicut
autq̄ imaginā. S̄ uerā étitatē et ue
ra actuātē étituā distictā actuātē
a quocū p̄ qn̄ ē m. s̄ a dō ē h̄ supposito
q̄ teus p̄t sine autq̄ repugnātia face
re actuālter mām exutere sine forma

Primi cōclusiōem p̄it sic ois effec
tus atē catus ē aliqd̄ actuā nā sua mā
ē h̄ al g. a. not aptanto q̄ e ffectus cā
tus atē referē realr ad deum et omne
tale ē aliqd̄ i nā sua actu. nā sic referri
preiuppoit esse ita actureferri actualitē
esse. b. ponit b̄s augustini xi cōfessionū
ubi dicit n̄ dubitād̄ ē illā ifozēm mā
p̄p̄ esse n̄l qn̄ fuit facta atē g. 2o
sic ūe q̄ ē i nā sua uerū ens reale p̄ ut
ens reale diuidit̄ cōtra ens rōis et cōt̄
nichl̄ dicit uerā actualitatē et étitatē
distictā aquocū p̄ n̄ tali mā ē h̄ al g. b.
p̄z c̄tū ē q̄ matia nō ē simp̄ nichl̄ aliē
cōpositū ex matia et forma eēt cōpo
sitū ex nihil et forma n̄ ē ens rōis
q̄a c̄tū eēt cōpositū ex ente rōis et for
ma ḡ ē ūim ens reale distictū cōt̄ n̄l
et ens rōis. a. p̄baſ p̄ p̄m q̄ dīat q̄ p̄
to res h̄ te en itate tm̄ habet d̄ actuā
litate et p̄n̄s q̄ ē uerū ens reale dicit
uerā actualitatē q̄re d̄. 2o sic om̄e q̄
ē bonū aliqd̄ ē aliqd̄ i nā sua matia est
h̄ ḡ a. p̄z q̄a ens et bonū cōtrunc
mīc̄ ē aūtūm̄ ire nā boni q̄ dīt y
si bonū aliqd̄ ē forma p̄cndubio bo
nū aliqd̄ erit capacitas for̄ capa ita
tē forme nocat matiū ḡ. 4 si matia i
nā sua n̄ diceret actu aliqd̄ étitatē seq
ret q̄ compositum ex matia et forma ma
eēt totaliter simplex et nullo m̄ con

positū oīs ē slim ḡ falsitas oīs nota
p̄baſ oīa. de illoq̄ iquo nō ē h̄ una es
sentia ē realr simplex et nullo m̄ con
positū h̄ si matia nō eēt aliqd̄ nā actu d̄
terata icōposito nō eēt h̄ uā eēntia. s
forma ḡ. s̄a cōclusio p̄baſ sic q̄cūnq̄
aliqd̄ adiūcē cōncta ſt̄ p̄p̄ nāam ſepa
ta et quodl̄ illoq̄ p̄t̄ ad obſeruato
rem ſui depētet ateo teus p̄t idifferē
ter facere unū ſine alio. materia et for
ma ſt̄ p̄p̄ ſas ſepata. ſa p̄ ū nota
ē nā materia et forma et oia entia te
m̄do te p̄deēt ateo totalr q̄mtum ad
ſui cōſeruatōem. nā ſic teus ē oīum cā
tor ita cōſuatoſ a. p̄baſ nā nō uā ad
nētō regri ad h̄ q̄ una poſſit exiſtere
ſine altera h̄q̄ ſit disticta realr abalit
et q̄ totalr a. olo teo depēteat q̄t̄ ad
ſui cōſuatoſem iſis duob̄ poſitioſ nul
lā ip̄icat cōrdictōem unū fieri ſin̄ alio
et eſſe et p̄ oīs p̄t fieri ateo. 2o adiō
i eēntialr ordinatis ſt̄ p̄p̄ ſt̄ et poſtū ſi
repugnat iſinſeſe e. fožalr p̄t eſſe ſi
poſtiori et p̄ oīs poſterit ateo fieri et
cōſuari ſine illo matia et forma ſt̄ eēn
tialr ordinata ſt̄ matia ordie ūe ē for
ma ḡ a. uā ū nota teſe miſeratia da
ra. nā i d̄ p̄ recipit aliud ordie ūe pre
cedit iſm̄. matia recipit formā et non
ecōſoſ ſt̄ ē matia ſit ſiml̄ cāta cū ſoža
forma ta n̄ cāta ē im̄atia et recipit in
iſpa et nō ecōſoſ ḡ. 3o ſi miſ ſepēdet
accidēs alba p̄ matia a forma b̄ p̄z q̄a
mat̄ ſiſtar quodcūq̄ accidēs alba q̄m
una ſba abalit ſt̄ ſno obſtacē iſta depēde

ta pōt teus facere actualē existerē at
cū sīn sīa ut pī sacramēto altaris
ḡ n̄ obſt̄ice depē dētia m̄e a forma po
tētē teus facere m̄am sīn forma. q̄ ad
id siē sīb̄z itētus adtoz̄as itēligibiles
ita m̄a ad foz̄as b̄bilea f̄ cōntatorē
b̄posito q̄ itētus nullā foz̄am itēligi
bile recipet sīc nullā spēm itēligibiles
q̄ uis sit pur a poa itēligibiliū ad h̄ eēt
ūa n̄a et ens. ḡ posito q̄ m̄a nullā reci
pet formā adhuc in n̄a sua eēt alioz̄ es
et p̄ oīs teus pōt eā facere sine forma

Oīo cōis et Gidu. Quānīs h̄
politō si magnoz̄ et atibnat poē diē
h̄ totū qa m̄cta p̄la pōt facere q̄ itētus
n̄ itēligerē tñ qz tota difficultas
bul q̄is k̄at icognoscēdoqd p̄fe ip̄r
noīe m̄e id circo n̄ assērēdōb̄ḡa dispu
tarōis pono duas cōclūsiōes oppoītas
f̄ dēis duab̄. Prima ēq̄ matia nul
la temundo dicit actualitatē n̄ foz̄alē
n̄ alia b̄m̄ ē poa pura ignē etiū. Fa
ēq̄ suppoīto q̄ matia sit tñ pura poa
ignē etiūq̄ teus n̄ pōt facere matia
sine forma existerē. Primā cōclusio
nem p̄bo quadup̄ et p̄ sic aut actus et
poa diſerunt rōalit̄ m̄ma aut n̄. si n̄
ḡidē f̄ idē ē impo e inactu q̄ ē ipole
ut pī ix methē si aut dōz̄ q̄ differunt
realit̄ aut uīz̄ q̄ dōt rōm̄ m̄e aut actus
tenet rōm̄ m̄e et poa rōm̄ forme. aut
poa tenz̄ rōm̄, m̄e et actus rōm̄ forme
p̄ divisione insūcti. si dicaf̄ q̄ utrūq̄
tenz̄ rōm̄ m̄e cū matia i quātū matia
sit ipo. uerus actus iq̄m̄tia actus erit
ipo q̄ ē oppo iadēto si actus tener
rōm̄ matie et poa locū forme clar̄ se

q̄ē p̄ dēm̄ iōvenies v̄ q̄ actus iq̄tū a
tus ē uere ipo. si uerē tēt̄ tertia et dī
caē q̄ poa tenet locū matie et actus lo
cū forme segt̄ q̄ materia iq̄mtū mate
ria habebit formā et similiū uē opposi
tum iadēto reliq̄ ḡ q̄ materia ē poa
para et q̄ nullū actū icludit iōnece. so
si materia haberet aliq̄ē actū tēse se
q̄ref̄ q̄ ex materia et forma non fieret
unū p̄ se oīs ē flū ḡ oīa p̄bat. q̄m̄ ex
reby existētib̄ actu b̄ unū sit ipotētia
ad aliud n̄ pōt fieri tertiu h̄ p̄ accidēs
eo ēq̄ hō ē i actu et albedo istis duob̄
n̄ pōt fieri unū n̄ p̄ accidēs. si ḡ mate
ria ē aliqd actu et forma sit se2 rōḡ
3º oīe recipies debet esse tenudatum
a n̄a recepti f̄ p̄b̄m̄ smateria ē receptu
ua oīum formaz̄ q̄ s̄t q̄lā actus. ḡ de
bet esse tenudata òi actu et p̄ oīs n̄ di
cit aliquē actū p̄stā rōem̄ p̄bat p̄bs q̄
itētus tebz̄ esse tenudatus oīni specie
itēligibili sīn forma et ḡ pari rōe tebz̄
esse tenudata materia oīni actu. nec na
let si dicaf̄ q̄ materia ē tenudata oīni
actus foz̄ali qa tebet recipie foz̄as q̄ s̄t q̄
dā actus formales. n̄a actus formalē
ētitius ul̄ dividonē exoppoīto ul̄ s̄t
disputa ul̄ s̄t ad iūcē sīc s̄t p̄let inser̄
ōordinati. n̄o pōt dari p̄z̄ qa tēc actus
formalē n̄o ēēt actus ētitius z̄ p̄ oīs
forma. cū sit q̄oī actus formalē n̄o ha
beret actū ētitius nec ēēt ens f̄ n̄o pōt
dici n̄a si isti actus essent dī pati habe
rēt alioz̄ cōesup̄ se s̄tē hō z̄ alioz̄ hāt̄ ē
ipole qa cū actus ētitius cōūrat̄ tuz̄
ente p̄ eos nihil posset esse cōē actus en
tituo z̄ foz̄ali si uō tēt̄ tertiaq̄ actus

formalē supl ad actū ē titiū ul' ecō
ūf. pītū n qz tūc haberet actū forma
lē cī bz ē titiū q negat si autē. s. q ac
tus ē titiūs ut supl ad actū fozalem
opteret q teus caret aliquē aliū actu
cōdūsū o actū formalē cōtētū sū ac
tu ē titiūo. eo ē ipoq alē supl ad boī
nē oī dare sūali qndā talia spēm con
diūlā cōtēboiem n pōt dici nīq aliqd
supl ad ad h cōtūat sū se id et aliqd
ad. ab illud eēt supl respectu sui ipē
q ē icōueniēs. Sdare l noīare talē ac
ē totalr ipole h vocaret es actū polez
itaq sic es di dīt iactū z po^a sic actus
ē titiūs q ē equal abitus cū ente didi
tur iactū formalē et pōtētialem sive
mālē. B aut directe ē cōdūctiōem im
plicare. nā ex quo actus et po^a exoppo
sito didūt duere actū potētialem esse
ē ipliqtō cōdūctōis g. ipossible ē ac
tū ē titiūs esse supl ad fozale. nullo g
mō pōt dici q mō ē tenudata om̄i actu
simp et p oīs mānt rō pīma i uigore
suo. q si māta de se haberet aliquē ac
tum se qret q eēt i qdditāte suppositi
oīs ē fīm et cōtē pīm. sola ē forma di
cit qdditāte suppositi et ē tqdditāte
ipius oīa pīat nā qdquid ē reactu al
itate rei ē tqdditāte ipē ut pīz z me
thate. si g māta de se diceret aliquē
actū eēt reactu alitate suppositi et per
oīs tqdditāte p ē ipossible. Nam
cōclusiōem pīo x rōiby. pīma ē ista te
us n pōt suplere nīcē cī formal ifor
māta g nō pōt māta sū forma face
re. oīs nos si ē. qmūs ē teus possit sup
plere nīcē cī extēse ut efficiētis vel

final. nō tñ pōt suplere nīcē cī nīse
ce ac mātā ul' formal h ē arguēt ieo
maximā ipfēcōem oīa pīat. nā ex quo
mātā te se nullā habet actualitatē
ut pīat h ē ipma cōclusiōe nō pōt actu
existere h habeat esse actuāt p formā
q forma ē actus rei ul' p aliquoq sup
pleat locū forme. cū g teus nō sit fozā
iformās si nō pōt suplere locū cīe ul'
tal forme nō pōt mātā actu facere
exi stere sū forma nā si posset actu ea
facere sū fozā ponat q faciat. peto ista
mātā habet actu esse ut supposit. Bmō
habet esse ale ut pīotū ē supl. illud g
esse actuāt ul' ē ipse teus. vel, aliqd di
stictū abeo nō ipē teus qz ut dī i ante
cedēte teus nō pōt suplere nīcē cīe
fozā ifozant. si dicat tale esse distic
tum ateo habet pīotū q a illud tale
esse ē forma et sic mātā nō ē sine fozā
qre. z effectus formalē nō pōt aliqua
virtute esse sine cī formali sua. n ē po
test aliqd virtute esse alioq cor pīs albi
sine albedie z sic desingul. h effectus p
pri forme ē dare esse actu. g ipossible
ē aliqd virtute mātā sine forma esse ac
tuāt. z q a illud esse g haberet ma
tā sine forma ul' eēt sīale ul' accidēta
le nō pōt dari accidētale qz nullū esse
accidētale pōt dari nisi pīormā accidē
tale. Cīte non pōt i tel ligi aliquid es
se albi sine albedie z. g mātā nō ha
bebit illud esse accidētale nisi pīfozam
accidētale. Itē id esse nō pot esse sīale
qz esse sīale nō mītēpendet a forma
sīali g esse accidētale a forma accidēta
li. bessē accidētale necōio presupponit

formā accidētalem aq̄ ē t aq̄ dnomiaē
ḡ et formā s̄bale p̄ suppoit esse s̄bale.

X oīne suppoitū ē i aliq̄ sp̄cie tēt̄
nata s̄ue educat nāl̄ sine sup̄ nāl̄ si
ne ut inona sp̄cie s̄ue n̄. q̄ si non eēt
aliq̄ suppoitū ill̄ sp̄ei ipm̄ posset fa
cere nouā sp̄em ut si nūc ēaret nouis
angls̄ s̄ ipole ē m̄am esse i aliq̄ sp̄cie
tēt̄nare sine forma ḡ. i impossible ē eā
existere s̄in forma. nā si existeret neces
sario eēt suppoitū. S̄sisteret ē p̄ se et
nō i alio n̄ actu n̄ aptitudie cū n̄ sit ac
tus. et p̄cōns eēt suppoitū. a. p̄. b. p̄ba
tur q̄ oīne q̄ recipit i sp̄cie repoit p̄
formā p̄p̄a cū dīa cōstitutia sp̄ei sic a
forma i possible ē ḡ m̄am i aliq̄ sp̄cie
esse tēt̄nate sine forma et p̄ s̄ n̄ ē in
possible eā actualr̄ esse sine foza. Ad
r̄ōes oppoitas. ad p̄m̄a dico q̄ p̄belo
q̄ndo d̄ effectu ad quē p̄ se tēt̄naf̄ a
gētis opatō m̄n̄ ē effectus deīn forma
s̄t̄tū cōpoitū ex m̄ et forma. sic ē nō
gn̄af̄ p̄ se n̄ matia nec forma s̄t̄tū o
poitū. sic t̄ n̄ ēaf̄ p̄ se nec matia n̄ for
s̄t̄p̄itū. s̄loquēdo te effectu p̄ dī eo
q̄ pouetū ē p̄ se ul̄ p̄ accīs cū alio et i
alio sic matia ē effectus dei et alind n̄
q̄dē acu s̄ poa. ē ē pura poa ut dictū
ē sup̄. ad fozam̄ḡ r̄ōis cum dī i. a. q̄
dis effectus ateo ēatus ē aliqd̄ dico q̄
nerū ē te effectu m̄ dico nō ast̄ te
effectu m̄ q̄l̄ ē matia tal̄ ē effectus
nō p̄ se. pluctusbet i alio et cū alio suf
fici q̄ habeat esse actualē ex n̄ i alio t̄
ab alio et sic matia h̄z esse in cōposito
ab i s̄a forma et p̄ formā. Ad s̄ cū
dī oīne ens reale cōdiuīsum cōt̄ mīble

et ēs r̄ōis dicit uerā ētitatē W. dico q̄ i
reba x̄o. p̄dictis pp̄ ūa ē si itligit d̄
ente p̄ se p̄ducto et adq̄ p̄ se opatō agē
tis ētiaē si ast̄ itligit te quoct̄q̄ ēte
p̄ducto sine p̄ se s̄ue p̄ accīs ueritatē
nō h̄z sufficit ē t̄ alio enci q̄ sic p̄duat̄
cū alio et i alio habeat esse cū alio et in
alio eod̄ mō quo dēm ē i precedēti so
lutoe. et cū dī q̄ q̄mētū res habet te en
titatē t̄m̄ habet te actualitatē dico q̄
uerū ē si bñ itligit. om̄is ē res existēs
i fr̄ nā habet aliquā actualitatē k̄ p̄ se
ul̄ p̄ ad si t̄l̄s nō p̄t̄ p̄dui p̄ se et idō
bñ cōeedo q̄ matia habet esse actualē
icōpoito non t̄m̄ te se et ad se s̄a forma
Ad t̄t̄i cū dī i maiori q̄ oīne bonum
W. dico q̄ oīne bonū p̄ se p̄ductū et p̄
se exn̄ ē aliqd̄ inna sua bonū autē t̄m̄
i alio et siml̄ cū alio sic ē materia non
oz̄ s̄ sufficit t̄ alio habere distictō
nem et actualitatē ab alio ut dictum ē
Ad quartū cū dī si materia in nā sua
nō differet W. nego oīnam ad p̄batōē
cū dī. b. si materia nō ē aliqua nā di
sticta i se q̄icōpoito nō eēt h̄ unū v̄z es
se fo me dico q̄ f̄sm̄ ē. h̄ ē materia sic
poa pura et totalē indisticta. actualata
artē p̄formā uere ē disticta et habet
esse iactu. Et iō materia essentiā et en
titatē dicit abeēntia et ētitatē for me
eēntia ē materie non ē essentia forme
n̄. ecōuerso q̄uis ex h̄na dnab̄ resultet
quedi eēntia cōnosita. Ad p̄m̄a r̄ōnē
p̄batē p̄m̄a cōclusiōem cū dī inmaiō
q̄i docūq̄aliqua adiūtē cōuneta p̄z
p̄p̄ ūam disticta. W. dico q̄ h̄ maior
ē ūa sufficiēs pla ē regunē ad b̄q̄ ūam

possit esse actualiter sicut alio. duo est contra
latia hanc omnis illas codiciles et tamen nullam
la virtute potest fieri unum correlatum sicut
alio. Opio propria. Ideo namque nihil
actus sed quae una res possit esse sicut altera et ac
ta existere alicuius distinguunt realiter ad mis
regraduntur. tria pars est quae sit absoluta et non
respectiva et propter unum correlatum non exi
stet sicut alterum. sed est posse esse per se immutabile
alicuius productoris. namque non potest esse perse
tamen in alicuius productoris non potest per se sta
re et ista est codicilum meum. tertium est quod nullo
modo repetetur ab altero non propter talum atesse non propter
talem ad coquari et ista codicilum fecit me
repetitur est a forma proprium. atesse actualiter ex
istentie cum teneat purum potentiale. Et
iam nullo modo potest actualiter fieri sine for
ma. Ad secundum dico quod in hoc per forma or
die non quia est receptivum forme. esse tamen ac
tualiter existentie non postea est ipsa forma
sed effectus formalis ipsius et iam non nul
lo modo potest habere actualitatem forme quod
est ipsum esse sine forma. Ut de propriebus sit alba
per accidens ordine non quia esse album est effec
tus albedinis et non postea albedine non potest alba habere
esse album sicut albedine non potest habere esse
albedo nisi sit forma eiusdem. Ad tertium
dico quod si sit copatio inter prius et posterius respec
tu alicuius tertii. non si copatur alba ad albe
diem respectu esse album quoniam alba sit
per albedine non potest esse alba sine
albedo et tamen copatio sit in posteriori. co
patum est in forma respectu esse actualiter
existentie quod est effectus forme. Et iam quoniam
alba in hoc non potest actualiter exi
stere sicut forma. Ad tertium cum dico non

minus repetetur accidens alba. dico quod non
est simile de actio. ratiōne et tempore ratione
Et ratiōne huius est quoniam accidens quod cum quod teneat
aliquam actualitatem. est quod cum quod accidens que
dā forma forma aut et accidens id est
id quod huius accidens teneat aliquam actualitatem quod
huius perfectam. materia autem de se nullum ac
tum dicitur sed solū est pura potest id dicere. bea
tus augustinus quod materia est prevenit
quod non dicitur te accidere aliquo et repugnat
magis mente existere sicut forma alicuius huius esse
quoniam accidens sicut alba cum de se habet aliquod
esse actualiter quod non huius materia. dico ergo ad
maiorem quod in aliis magis repetetur materia
a forma quoniam accidens alba. repetetur est accidens
alba subiectum et essentia. est alba est subiectum accidentis
et causa efficiens eorum nullo istorum modo
repetetur materia a forma non est a forma
sicut nec causa effectus ipsius quoniam ita
adesse actualiter existentie. magis repetetur in
aformam quoniam accidens a alba. non sic enim est ma
teria est pura potest et quod in id ad tale esse te
petetur totaliter a forma. accidens tamen non est pura
potest. immo dicit aliquem actu te ipsum quoniam
ad tale esse non repetetur totaliter alba et sic
ista propriez non est totaliter sua immo quod facit ad
proprietatem est est totaliter suam. Ad quartum
cum dico sic se habet intellectus adspicere intellectus
gibiles dico quod illa ratio magis concludit
oppoſitum quoniam propriez. Cum ergo est ad utrumque
oppositam rationem recitat doctor non egidius
in ratione similitudine coet eos dicens. quod secundum est log
icopotest pura in aliquo genere determinata ut
potest in non intelligibili et potest pura similitudine
et absolute in generare entitatem. non pura po
tentia in genere determinata non excludit
omnem accidens sed solum accidens intellectus genere

ipsa autem potest simpliciter necessitate excludit omnem actionem per quam non sicut se habet potest pura iatiquo genere ad actum illius generis ita potentia pura ad actum simpliciter. Propter puram itaque genere excludit omnem actionem illius generis et potest pura iatiquo ente excludit simpliciter omnem actionem illius generis tamen forma le quoniam redditus est quod per eos est habens genere. Credo eis. a. quod ut per quam est contineat est cum dicitur in b. quod potest quod nullam spem intelligibilem recipet. Dicoque nescio est eo quod intellectus sit in pura potestate in tali genere. quod non est potest pura simpliciter. materia autem non soli est potest pura simpliciter iatiquo similitudinem in modo uno non sequitur ex presummis immo totum opus suum. nam si intellectus tenudatus est in forma intelligibili quod est pura potentia italique generis nullo modo est actu intellectus ita in. quod est pura potentia simpliciter non tenetur omni forma nullo modo dicitur actu ens. Secundus articulus. Quatuor ad hanc articulatum dicuntur alii doctores iocomposito ex materia et forma de necessitate plures formas subales esse. isti autem sunt diuersi nam quodammodo eorum dicunt soli in hoc esse plures formas subales. Alii non solum dicunt in hoc sunt in quibus alii

Opio anglica et minorum. Alii dicunt hanc quoniam iocomposito absolute omnis est isti doctores concordant in hoc quod in hoc est alia est forma subalis per quam est hoc et alia per quam est aliud et sic de singulis. nam ad hoc competit ei essentia et inservit in qua est suba et ad inquit corpus et ad inquit alius et alius inquit hoc. Hac autem concordiam probatur multipliciter. Propter sic quod competit hoc per formam quam est hoc competit secundum inquit corpus per quam est hoc. Subiunctio quod iocomposito non sit in una forma

ma sed quod competit hoc competit secundum per formam quam est hoc seu inquit hoc videlicet est subiecta est aliquid premissarum non. a. ista est tesi est nota nam ex proposito predicti testis subiectus illud quod non competit hoc in suam hanc non competit potest competit per formam per quam est hoc genere. b. est subiecta non est subiecta supposito quod si in hoc mente non est hanc una forma et per illam est hoc quod competit ei totum competit sibi ipsam formam. quod non habet aliud reliquum est necessario idem supponere esse filium. a. quod iocomposito tantum sit una forma subiecta est genere plures in compagno. Tercie adueniente autem ista corpori humano vel cedit ei autem subiecta vel manes similares ea. per quam non potest dari reliquum est et erunt plures forme subiectae iocomposito. probatur assumptum nam si autem subiecta competit ipsi autem intellectus vel cedit anquam istud ducatur intellectus vel post eius introductionem vel ieo dicitur subiecta cedit in quo intellectus introducitur quod non est dare medium non potest duci quod autem quod sequitur quod materia possit existere actu puro tunc sine forma quod est inveniens si autem dicatur quod post habet propulsum quia per aliquo nomen est duci forme iocomposito et sic plures et eadem ratione semper possunt si autem tertiis ieo istanti cedit subiecta cedit subiecta. Tertius. sequitur magnam inconvenientiam sicut unum et idem subiectum iuno et eodem instanti est et non est ratione forme cedentis non est et est ratione forme introducentis tunc vel in illo istanti autem subiecta est tota ex corpore vel tota incorpore vel per ipsum in corpore et per ipsum ex corpore si tertiis primis habebit propositum nam in illo eodem instanti cum autem intellectu sit introducenda similiter erit duci forme meodum si tertiis est emendatio continetur.

dicto quia in illo non cedit scriptia in quo tota ex corpore est quod cum cessit deperire ideo de istate ceteret et non ceteret. Item si aliquo istate est ex corpore totaliter necatio separata fuit inter se a cope ialio istate et cum ita duo istatia cadat tamen modum in isto in statu manaret in actu sicut forma per modum ueiens. si autem deficere continetur sequitur magnus in conuenientia non tamen in illo istate una forma est communio quam totaliter in realitate. nullo ergo modo ut posse est quia scriptia cedat in intellectu et per omnes manifestum est illa et sic dicitur ad ultimum existit plures forme in corpore. sed id si in hoc non est nisi una forma scilicet secreta quod non est genitus omnis est secundum ipsum. nam non est generatus reale in me quod manifestum est generabilis et incorruptibilis. item in reale forme quod si in hoc non est nisi una. sed etiam aia intellectua sicut intellectu in genere seducit ab eis peccatum nichil. sed hinc possit dicere genitus est autem in parte. sed sic in parte est corruptibile et in corruptibile in aliquo idem significari aliter est dictoria de eodem significare est scriptura et intellectus separantur secundum corruptibile et in corruptibile est secundum ratione scriptura est intellectus et intellectus idem significari in aliquo cum est recipitur in hoc erunt ibi distincte et plures. Preter istas ratiocinationes adducunt theologice probantes in corpore Christi esse aliud formam scilicet in Christo est tamen una forma scilicet secreta quod in altari non est secundum corpus Christi sed forma a Christo. sed sic non si in Christo est tamen una forma scilicet necatio quod est in eo quod est veritas non aia realiter.

ut in sola uero aliisque accidens est per invenit in supposito probatur non sic. consilio patens in corpore Christi aut est conuersio patens in dignitate aut est consilio in animam realiter. aut in materia sola. aut malique accidens per exsupposito non potest dici quod sit consilio in vereitate veritas est ab omnibus conuersione et variacione est abstracta. non tamen potest dici quod sit consilio in animam realiter. nam omnis in quo sit consilio est ibi in sacramenti aia autem realiter ut tenet ab omnibus fidem non est ibi in sacramenti fideliter ex materiali conuertit. unde certe dicitur a theologo quod consilium non sit in animam realiter non potest fieri malique accidens. nam speciali nomine consilio bene dicta vocatur consilium statutum quod est in statu conscientiae secundum spiritum patens in materiali corporis Christi. ultimum non potest dici quod consilio sit in sola materiali propter ea libera nobis a christo edita uerborum Christi forma hinc est corpus meum sed sola materialis non potest dici sed est corpus non mensurabile est taliter conuersio in solam materiali assumptum probatur sic. id enim dominus nostra cooperit esse in distinctione et distinguere per actionem distinguit non potest dici hinc. cum hinc noiet distinctionem non in sola est huius. nam ratione sua non est concepit distinctione aliqua scriptura sua distinctionem est a forma. nam actus est qui distinguere amota est forma nulli potest dici hinc. ultimum non potest dici corpus. nam si sola materia possit dici corpus uero est corpus in quantum est uerum ingenium sive non potest dici corpus per quod est actus quod est secundum. non potest dici corpus de genere sive est duplex corpus de genere sive corporis plures est impredicamento et corpus quod est alta pars compositi quod est tale corpus

¶ p̄m 2e deia ē corpus organizatū
ē ē aia actus corporis dī. sola autē m̄
n̄ ē corpus organizatū. h̄ ē puenit ab ali
q̄ forma dī. Itē cū corpora iāmata
sint cōposita exmatia z forma si sola
m̄ dicere corpus .corpa iāmata essent
cōposita excorpe et forma q̄ fīm ē nul
lo ḡ mō pōt dici corpus. Itē poito
q̄ si sola matia ē ēt corpus n̄ pōt dici
corpus m̄m ē ē matia q̄ tū ē tēse una
iōmib⁹ et tēse n̄ habet q̄ n̄ sit hu⁹ ul
ill⁹ s̄ habet aforma. amota ḡ forma
posito q̄ ēt corpus n̄ posset x̄ps di
tere h̄ ē corpus meū n̄ ualte in x̄ps q̄
nullo mō ē imaginād nullo ḡ mō iāl
tari ē corpus x̄pi s̄ formā ax̄po nob̄ ē
ditā et sic p̄z ōna. Atenitād tātī p̄cu
lī necū ē ponere icōpositōles fōzas
sbales. Opio Egidii et cois. Hec
aut̄ poito q̄muis habeat appetētes rōs
non ūz michi necessaria nec aliquo mō
uera. Tēnoq̄ iōm̄ cōposito ē tīm̄ una
forma sbal. h̄c aut̄ cōclusōem p̄bo q̄
dup⁹. p̄ sic si icōposito eēt p̄les fōze
sbales seq̄rēt q̄ luxiora n̄ predicarent
eēntialr̄ de iferiorib⁹ ōns ē fīm ḡ ōna
p̄z. n̄ iōm̄ predicatōe eēntiali predi
catū et sbm dicunt unū eēntialr̄ uel pre
dicatō ēt fīa ista ē predicatō n̄ ē eēn
tial sb̄noiatia hō ē albus q̄re q̄ hō
et albedo n̄ s̄ idē p̄eēntia s̄ si ihōie
ē alia forma p̄ q̄ ē corpus et alia p̄ q̄
ē al̄ et alia p̄ q̄m ē hō n̄q̄ predicatū
et sbm faciunt unū eēntialr̄. dicēdo enī
hō ē al̄ forma q̄ iportat p̄ li al̄ et for
ma q̄ iportat phō sbm n̄ s̄ unū eēntialr̄
imo s̄ due forme distictae et p̄eēntiam

q̄muis sint ieođ ḡne. tal̄ ḡ predication
n̄ erit eēntial sb̄maḡ tenoiatua h̄ au
tē ē ip̄ssibile ḡ ōz esse iōm̄ cōposito.
sola fōza s̄bale. 2e si icōposito es
sent p̄les forme sbales seq̄rēt q̄ ḡnātō
unū n̄ ēt corruptio alterī ōns ē fīz
ḡ p̄ba⁹ ōna. q̄ adueiente aia itētina
ul̄ cedit ei aia s̄tina ul̄ n̄ si dicat q̄
n̄ habeo p̄pōitū. erit ē ḡnātō bōis ra
tōne forme nouit ītroducēte et nulla
erit ibi corruptō q̄a nulla forma sbal̄
sepāt̄ corruptō ait̄ sit̄ p̄sepatōem for
me sbal̄. si ḡnātō p̄t̄roductōem for
me sbal̄. si ait̄ dicat q̄ adueiente aia i
tētia cedit ei s̄tia habeo p̄positū p̄n
cipale. n̄ peto ulterī ul̄adueiente aia
s̄tina cedit vegetatiā ul̄ n̄. si n̄ erit
ḡnātō sine corruptōe si sic pari rōe pe
tam uella forma respectu forme pre
cedētis z q̄a n̄ ē abire i infinitū. neces
sario ōz cōctere ul̄ q̄ ḡnātō sic sine
corruptōe ul̄ q̄icōposito sit̄ tīm̄ una
forma sbal̄ h̄ 2o ibac m̄ ūz michi dīmō
stratio ī hac h̄ uelit p̄m negare z rō
n̄ expresse. 3o si icōposito eēt plu
res fōze sbales seq̄rēt q̄ ḡnātō bōis
n̄ ēt genratō simp̄ fīm s̄ qd. ōns
ē fīm ḡ ōna p̄ba⁹. ḡnātō ē ē p̄gressus
tenō esse simp̄ atesse simp̄ s̄ p̄m in
post predicationis. h̄ supposito arguit̄
sic. cōpositū habēs ūum esse sbale ait̄
īt̄roductōem forme q̄ manet simp̄ enī
illa forma n̄ acgrit̄ esse simp̄ p̄t̄ro
ductōem alterī forme. et p̄cōsequens
acq̄sitō tal̄ forme n̄ ē simp̄ ḡno ut
p̄z exsuppoito sb̄o habet verū esse ba
le ait̄ īt̄roductōem ait̄ īt̄tiae z manē

similē cū illa si sīnt ples forme sc̄ales i
eodem ḡ bō p̄ introductōem aie itēcie
n̄ acq̄uit esse simp̄ et p̄oñs acq̄sitō hūk
aie no ē simplicē ḡno. ḡno ḡ bois nō
ē simp̄ ḡno s̄ tñ s̄ qd. N̄ li icōposito
eēnt ples forme seq̄ret q̄ unī et id
idui lū eēt iduīlis sp̄ēby cōstitutis p̄
diuerias dīas formalr et itēsece oñs
ē fīm ḡ pbat oñia. Supponaf q̄ ex
uno lapite ḡne ē ūmis bō p̄t bñ n̄ aliter
fieri tūc peto l forma lapidis cedet for
me uermis ul' n̄ s̄ stabit cū ea si dicat
q̄ cedet pari rōe dicēd ē rēqlz alia foza
et sic ia. inētu un̄ forme cedit alia et p̄
oñs icōposito n̄ eēt n̄li una forma si n̄
dicat q̄ n̄. tūc ūmis genratus erit ū
lapis et uermis q̄ uere et realr habet
forma p̄q̄ ē lapis et forma p̄q̄ ē ūmis
et sic un̄ et id indiuiduū uere erit aia
tū et iā matū et p̄oñs i diuersis sp̄ēby
cōstitutis poppetas dīas m̄t̄n̄ce et
formalr q̄ ē ip̄ossible ḡ W. App̄z ignē
ex p̄les icōposito tantū esse unā formā
sc̄ale. No adrōes alī opiois. Ad
primā cū dī q̄qd cōpetit hōi pformā
p̄q̄ ē hō W. dico q̄ ista pp̄ sic absolu
te sumpta nō ē usq̄ quaq̄ uera s̄i ali
qua modifacōe. cāl ḡza aduertēd q̄
iformis sc̄aleb̄ tal' ordo iueit realr p̄
forma supior et pfectior semp cōtinet
omnē perfecōem forme iferioris seu
formaz iferiorz s̄i h̄bz se t̄ semp cōtinet
pfectōem sui ip̄ius formalit̄. aia ḡ int̄a
cōtinet virtualr pfectōem oīum forma
z tā aie sc̄ale p̄ vegetat̄ p̄ omnium
aliaz et i sup cōtinet pfectōem suam
pp̄i formalr et iō forma supior p̄t

q̄qd possunt forme i feiores si eēnt
p̄sentis et aduc plus p̄ tit̄ ḡ cōpetere
composito p̄formā supiorē solā ut per
aiam itēciā oīa q̄ ei cōpetet et p̄oñs
formas iferiores seu i pfectōres i i p̄z
actu i formarēt. Dico ḡ ad glosam q̄
q̄qd cōpetit hōi p̄formā p̄ q̄ ē hō ut
ista forma solū dicit p̄fectōem p̄fam
ḡ h̄z ille formalr. totū h̄z cōpetit s̄ in
quātū hō. q̄qd cōpetit hōi per foza
ut illa forma suplet uicē alteri ferme
cuī perfecōem cotinet uirtualr nō oñ q̄s
cōpetat i q̄m̄ hō. s̄ s̄ cōpetet i quātū
al ul' corp̄ ul' i quātū aliqd ad nā si id
cōpetat s̄ ut forma hōis supplet uicē
aie sc̄ale cōpetit s̄ i quātū al si n̄ i quā
tū supplet uicē corporectatis cōpetit
s̄ ut corpus. et sic singul̄ q̄re n̄ cēlu
dit. Ad s̄ dico q̄ adueiente aia i sc̄ale
ua cedit sc̄ale sic adueiente sc̄ale cedit
vegetat̄ p̄ pbatōem ē adūrēd q̄ non
oñ dare ultimū instā i corruptōe sicut
ē dare p̄z ignatōe et q̄ ad i tructō
nem noue forme seq̄t ḡnōto. oñ dare
p̄z instā in quo tal' forma induit. s̄i
oñ dare ultimū instā in quo tal' forma
cedat seu corruptat ḡ dicēd q̄ cōpositū
protū p̄s p̄cedēs habet esse p̄formam
sc̄edēt et i instā in quo noua indui
tur i cap̄ habere esse p̄formā seq̄ntem
et iteo rō ista p̄cedit ex falla in magia
tōe. in maginat̄ ē q̄ oñ dare ultimū in
stā corruptōe sic p̄z ignatōe q̄ nō
uñ michi uerū uñ si ista rō eēt bona pa
ri rōe p̄baref q̄ siml̄ et seml̄ iead par
te aeris eēt lux et tenebra et in mecho
oclo cēitas et q̄s iō impole assump

tum p^r cuius it^rligēti rō ḡ nō cōcludit

Ad tētū dico q̄ predit ex f^{la} i magi natōe. i maginat ē q̄ i om̄i ḡnatō debe at genrari forma ul̄ m̄ q̄ ē f^{lm}. nā s̄ p̄b̄m forma nō ḡnat n̄ m̄ p̄f s̄ cōpoi tu et iō q̄ nis hō sit nōz q̄ genref m̄ l̄ aia it^rctia q̄ ē forma es sufficit q̄ ge nerās disponat corpus humanū ad introductōem aie it^rctie cuius it^rductio dicit hois genratō. Ad quartū con cessa. a. cū d^r i. b. q̄ it^rctiuū et f^{lt}iuū separant sicut ppetuū et corruptile dico q̄ it^rctiuū et sensitū et vegetatiū ubi repūnt formalr separat ab it^rctio sic ppetuū a corruptibili s̄ ubi solum in tualr cōtinēt nō oꝝ f^{lt}iuū ē forma lr sumptū nec̄cio ē corruptibile. s̄ vir tualr sumptū nō repugnat esse s̄ ppe tuū ul̄ icorruptile. nā om̄s catur e cōti nēt iteo virtualr et q̄uis ilē formalr sint corruptiles iteo tñ icorruptibl̄r cōtinēt et ita ē i pposito bñ ḡ cōredo q̄ ipole ē unū et iō formalr esse f^{lt}ri uū et it^rctiuū nā tale esset corruptibile et icorruptibile s̄ unū et iō bñ pōt es se formalr it^rctiuū et virtualr sensitū et vegetatiū sic ē i pposito ḡ ² Ad alia de corpore xp̄i dicēd^r q̄ total^r dif ficultas ist^r pcessns petet qd noīe cor pis i portet. h̄ ē niso facile erit uitere quomō i altari stat uerū corpus xp̄i s̄ form i ax̄ pō nob̄ ēditā cū uitate foze s̄bal. De h̄ aut̄ s̄ diversi modi dicēdi quoꝝ q̄s habet solēpnes tactores et iō pr̄p̄ ē uidē d̄ s̄ pōtōes ipsoꝝ quid significet nom̄ corporis et per oꝝn̄s quid dicēd̄ de pnapali q̄sico. Respōtēt ḡ

aliqui doctōres distiguētes de corpore edi cūt q̄ t^rp^r d^r corpus. uno mō q̄ ē ignē quātitatis q̄ dicit tētū diuisiōm. alio mō d^r corpus q̄ ē ignē s̄be directe et ē genf imēdiate s̄b̄ s̄ba bukmōi autē dicit mām cū forma corporitatis q̄ i hoie ut dēm ē et bñ n̄ ē alia abāia rōali. vñ h̄ mō sumptū corpus p̄dicat tehon īe eentialr s̄cē sup^r deſeriori 3^r mō d^r corpus q̄ ē alēa p̄s cōpositi aie cōlini sum et p̄dicat tehoie tensiōne sicut pars d̄ suo toto ut cū d^r hō ē excorpē et sic ē ignē s̄be per reductōem s̄cē p̄s s̄be ul̄ p̄cipiū et h̄ mō corpus accepū poit indissimilōe aie i 2^r teā a h̄ autē 3^r mō accipit̄ corpus cū d^r s̄ba panis a uertit̄ incorpus xp̄i. corpus autem sic sumptū nō i portat mām erformā s̄ mām soli. qz m̄ s̄ le accepta nō m̄rec̄ noꝝ n̄ corporis iō dicūt q̄ h̄ modi cor pus dicit māz ut h̄ modū quātitatis q̄ acgrit ex eo q̄ ē quātitati cōfecta. nā h̄ moꝝ ē terelictus ex ipsa quātitate nō tñ ita q̄ tale corpus dicat mām et quātitatē s̄b̄ dicit solā mām cū tali mō quātitatio q̄ nullā rē addit supra ma teriū ipsam ls sit moꝝ real. qz summi t̄ exre. m̄ autē sic accepta sic neiata et modificata noīat̄ corpus q̄ ē alēa para p̄positi et tñ d^r sola m̄ qz ille modus ut dēm ē nullā rē addit sup mām et iētū ut dicūt matia cū isto mō d^r q̄ dā totū qz p̄tes habet ls nō sit p̄cipialis h̄ per quātitatē tñ alie s̄b̄ partea mē a plib̄ quātitatis. vñ qz s̄ eos s̄ba pa nis cōūtīf i materia n̄ ē s̄b̄ tali matia q̄ si sumpta d^r corpus zd^r totū iō fit

cōūsio toti sbe panis intotū qdā. Et ḡ
uita posicōem isolā matiā sit cōuersio
sbe panis. nō aut̄ iformā n̄ itatē n̄ i
alicq̄ acc̄ns et tñ pot̄ sola materia sic
noiata sic modifcata dici b̄z dici corp̄
q̄ ē al̄ta p̄s cōpositi et dici mesi ut p̄
itueti et iā s̄ istā nā rō rō modicū con
cluteret. Itē p̄batō isti dicēdi. Itē
aut̄ mō dicēdi q̄muis sit s̄tik už tñ
dub̄ q̄m̄tū adalia q̄ ponit. p̄ q̄a dicit
matiā cū isto mō q̄m̄titatiō esse solam
m̄am. Et aut̄ už uſ de mirabile. Nam
iste mō terelictus aquātitate už ē ali
qd už nichil. si nichil n̄ p̄t materia dici
cū eo maḡ corpus p̄ s̄i eo. si aliqd už
reale už rōis n̄ rōis cū qz tal̄ cōūsio
n̄ habet fieri ialic̄ es rōis. tñ t̄ qz m̄a
cum tali mō corpus n̄ dicere q̄ ē al̄ta
p̄s opp̄ti sic ip̄i uolunt. si ḡ ē aliqd rea
le už ē id realr cū materia l̄ n̄. si dicat̄
q̄ n̄. ḡ-n̄ ē solū matiā qz siml̄ cū ea ē
alinqd realq̄ n̄ ē ipsa. si aut̄ dicat̄ q̄
sic sic ip̄im̄ unz dicere secūt̄ m̄ita im
possibilia. p̄z ē q̄ materia erit effectus
formal̄ quātitatis sine mō terelictus
aquātitate q̄ oī ē ipole. oīa. p̄ p̄ silo
ḡism̄ expoitū sic. Et mō ē effectus q̄
titatis. Et mō ē matiā ḡ. matiā est
effectus q̄titatis. sine modus terelic
tus. aq̄titate. Et q̄ ip̄o erit p̄us et post̄
seipso nāl̄ cōūscripto om̄i ope ielictus
q̄ ip̄o ē. oīa p̄ba. nā q̄q̄o ē p̄us fo
ri ē p̄us posterioris matiā ē p̄or q̄titate
quātitas aut̄ ē p̄or isto mō terelicto q̄
ē effectus quātitatis si ḡ matiā et iste
modus terelictus aquātitate s̄ idē
erit p̄us se ip̄o nāl̄ n̄ p̄t sic formari

rō. Et matiā ē p̄or hac quātitate nāl̄
quātitas h̄ ē p̄or h̄mō quātitatis aquā
titate terelicto ḡ matiā h̄ ē p̄or h̄mō
terelicto et s̄ id ī se ḡ id ē p̄us et po
s̄l̄ se ip̄o. Tertiū q̄ id siml̄ eēt z n̄
eēt q̄ ip̄icat cōūdōem oīa p̄z q̄a am
mota ista quātitate nāl̄ l̄ p̄ pōciām
iste mō desinet esse cū sit effectus fo
mal̄ ip̄ius et abea terelictus. matiā an
tē p̄t remanere et p̄ oīs unū z id. si
ml̄ erit z n̄ erit. uñ p̄t sic formari rō
Illa nō s̄ id quoꝝ unū mañt alio cor
rupto mō p̄t matiā remanere ut v̄la
ratū ē. ḡ n̄ s̄ id materia et ille modus
ḡ matiā cū isto mō n̄ p̄t dici sola ma
teria. Et cōfirmat̄ l̄ matiā h̄m̄ mo
du l̄ h̄z aliqd q̄ pr̄l̄ n̄ h̄ebat l̄ n̄. si sic ḡ
m̄atia cū tali mō n̄ solū ē materia si
nō ḡ matiā cū tali mō non p̄t dici
corpus maḡ q̄m̄ sine ip̄o cuī oppoītū
ip̄i uolunt. 2o iste modus dicendi už
dub̄ q̄avicit matiā cū tali mō quātitat̄
io posse dici corpus et posse dici totu
q̄dā. nā si matiā cū tali mō n̄ ē h̄ so
la materia et ipsa materia s̄ se accepta
n̄ p̄t dici n̄ corp̄ n̄ totu ut cōcedunt ḡ
n̄ cum tali mō. 3o už dub̄ qz ponit q̄
sba panis oīt̄ in materia extēsam q̄a
si corpus et q̄dā totu z cū siml̄ dic̄
cōūsioem illā fieri isolā materiā. mate
ria nāq̄ extēsa n̄ erit sola m̄ extēsio
n̄ n̄ ē sola m̄. Assumptū p̄ba sic nul
la realitas materie p̄cedit m̄am oīs
realitas materie precedit extēsionē
materie cum p̄cedat t̄ quātitatē. ḡ extē
sionē materie n̄ ē materia ḡ ista n̄ n̄ idē
ē stare siml̄. Et id ē alī modus dicēdi

alicorꝝ doctoꝝ q̄ dicit ꝑ distincto assi-
gnata teſte r̄p̄e uera ē q̄ corpus iquo
ſba panis cōuertit ē corpus qđ ē ꝑ ho-
mis aie cōdiuſū et q̄ poſit ī diſtinctorē
aie cū dž aī a ē actus corporis ſb huſmōi
corpus nō dicit mām ſola cū quodam
mō q̄titatio ut p̄cedēs opio ponebat
imo dicit mām et q̄mtitatē q̄ ſic abeis
ſbaſ. noīm corpi ſb nāq̄ ut dicit ꝑ im-
poꝝ fuit ad deſignād̄ q̄titatē dimeli-
uā. s. tñā tñmſicem ut qa quātū t. t. s.
ē accīs cōe oiby ſbaſ corporiby. itē ē q̄
forma om̄ni corporalib⁹ iñq̄ oia corporalia
cōueiunt uocata ē corpeitatis eo mō
qno forme ſbaſ noīan̄ noiby accidē
taiby q̄ ſt notiora ſit corpus q̄ dicit
mihi mām cū huſmodi foſa cōi. s. cor-
peitatis ē corpus q̄ ē gen̄ m̄ aut cum
quātūtate dž corpora q̄ ē al̄a ps cōpoſi-
ti ſiē m̄ ut ē ſbalbedie dž alba uñ ſicut
albū ſignificat ſbm et accīs q̄ ē albedo
ita corpus h̄ mō ſignificat. s. materia
et quātūtate. ē ē q̄ ſi noīm denoiatiuum
ſb habeat modū ſignificati ſtatuum
noīm aſit denoiatiuum ſignificat accīs et
ſbm ut dicit coſntator. & mece ſb accīs
priapali ſbm excoſeq̄nti corpus igit ī
quod ſba panis cōuertit non dicit for-
mā ſbalē ſdicit mām et quātūtate mā
aut cum quātūtate pōt dici h̄ et corpus
q̄ ē al̄a ps cōpoſiti et m̄. et ſi dicit
oꝝ eos q̄ corpus ī q̄ ſba panis cōuertit
dicit ſba cū quātūtate q̄ cōversio nō ſit
iſolā materia ſb im̄a et quātūtate q̄ nō
ē uerū cūibac glorioſa cōuſide mihi ſc-
uertas iaccidētia ſb ſolū iſbā. Rēpō
dēt dicerēs q̄ aliq̄ locutōes ſt uere pſe

aliq̄ pacēns uite h̄ p̄p̄ amēns bediſi-
car uera ē q̄muis ſit pacēns quando ſ
dž q̄ ſba panis cōuertit incorpus xpi
ex ea pte q̄ corpora dic ut mām cū quan-
titate et nō ſolū mām. uera ē paccidēs
q̄ ſuertit ſic ſba panis ī ad cui accidit
eſſe quātū et eſſe corpus. ſiē ſt h̄ ē uera
locutō ſba panis cōuertit incorpus aia
rū et tñ ſipſam aiam nichil cōuertitur
ita h̄ ē uera q̄ ſba panis ī materia quā-
tū et tñ nichil ſuertit ī quātūtate et
q̄ iq̄ntitatē nichil ſuerta uerū ē dice
re q̄ ſba panis ſuertit incorpus xpi z ſ
h̄ ſacie ē rēpōtere adrōes. Itē pba-
tio ſa. Iste tam̄ modus dicerē perse-
nū mihi dubi ſuertū ad aliq̄. p̄q̄ po-
nit q̄ corpora q̄ ē al̄a ps hois aie condī-
uſam dicere mām et quātūtate. h̄ ē n̄
nū eſſe uerū p̄p̄ m̄lta p̄q̄ ſeq̄ref q̄ tale
corpus nō eſſt unū pſe ſp̄ accidēs q̄ ē
oio ſcōueniēs qa tñ h̄ nō eſſt unū pſe
ſi el p̄tes eentiales nōhaberēt uiratē
h̄ pacēns. oña p̄z. qa ex ſba et accidētē
nūq̄ ſit unū pſe. & qa ſeq̄ref iſtud
corpus nō eſſe ipredicāto ſbe pſe n̄ p̄
reductōem q̄ ē fl̄m oña p̄z qa quātū-
tas nullo mō ē i gñne ſbe h̄ ualeſ ſi vi-
cat ph̄ ē uera pacēns corpus q̄ ē altera
ps cōpoſiti ē ingñne ſbe qa ē cui accidit
eſſe quātūtate et corpus. s. materia ē in-
gñne ſbe qa pari rōe dicerēt q̄ h̄ ē uera
paccidēs corpora q̄ ē altera ps hois aie
cōdiuſum ē i gñne quātūtatis qa illud
en̄ eōiungēt materia adhucq̄ habeat
eſſe quātūtate et eſſe corpus ē i gñne quātū-
tis. Et cōfirmat peos nā cū dž ma-
teria cū quātūtate ē corpus ē predicationē

teno iatia. sic cū dī mā ē alba ut ip̄i di-
cūt. nōm autē teno iatia ut dicūt p̄ncipia
lē significat accīs et cōseqnē s̄b̄m. corp̄
ḡ q̄ē alta ps hois aie cōdūi sum p̄nci-
pali significat accīs p̄ s̄b̄m et p̄ns p̄n-
cipali erit i ḡne accidētis p̄ s̄b̄ q̄ē oīo
i guenies. 3° q̄ ex aia et corpe q̄ē alta
ps cōpositi cōstituas hō eēntialr sicut
ex dī nah p̄tib̄ eēnlīb̄. si ḡ corpus sic
sumptū cōuertū et quātitatē q̄rtas p̄t
n̄ret ad eēntiā hois q̄oīo ē ipole. 2°
iste mō dīcēdi už dubl̄ q̄a dīcīt corp̄
predicari tēm cū quātitatē teno iatia
q̄n už q̄a tūc nō diceret matia cū quā-
titatē ē corpus s̄corpea sic corpus albū
et nō albe do. 3° už dubl̄ q̄a dīcīt hāc
p̄positōem ēs̄e nō uerā p̄s̄per accīs
s̄ba panis cōūct̄ incorpus x̄pi si h̄ eēt
uerū seq̄ret i altari nō ēs̄e nerūcorpus
exū sacra m̄ti i quo cōūct̄ s̄ba panis si
ḡ auertit isolā matia ut dicūt q̄muis
dicāt pacīs cōuerti i quāct̄ l̄i corpus
sola matia et nō corpus erit ibi ui saē
m̄ti. Itē pari rōe potit dīcīt q̄ s̄ba pa-
nis cōuerti i accidētia et i aiam rōle
et tēratē pacīs q̄a cōuer̄ i dī cui ista
s̄t̄ cōuerta et si nō exū saēm̄ti exñli tñ
scomitātia q̄t̄ nullo mōē d̄d̄. Itē
autē om̄a ūba x̄pi q̄b̄ utit̄ i glorioso sa-
tra m̄to eēnt i p̄pa q̄a sola matia ē i p̄
peos fit cōuersio q̄ n̄ p̄ot̄ dīcīt h̄ n̄ cor-
pus n̄ mesū p̄ns cal̄ locutō ē i p̄pa h̄
n̄ už rōle q̄x p̄o itali m̄ imo n̄ lla lo-
q̄t̄ i p̄pe. Isti ḡ mōi dīcēdi salua sem-
per reuerētia dicētū uide ē i p̄pi. Et
iō posset ēs̄e al̄ mō dīcēdi. s. q̄ cor-
pus q̄ē alta ps cōpoit̄ i q̄d̄ s̄ba panis

auertit̄ n̄ dīcīt solā matia ut p̄n̄ba t
opio p̄a n̄ matia cū quātitatē ut pene
bat s̄a b̄ dīcīt matia cū quodā quātitatē
tio mō terelicto i matia a quātitatē q̄
tū n̄ ē i dī reali cū matia et matia cum
iste mō p̄ot̄ dici h̄ et corpus et meum
z p̄ns p̄ot̄ saluari forma uel boz x̄pi
Itē p̄batō eēd̄. S̄ad huc iste mō dī
dīcēdi už dubl̄ q̄a aut materie cōuer-
sio fit isolā matia l̄ i matia z istū mo-
dum nō isolā matia p̄rōes iā facas
s̄t̄ p̄tōem precedētē n̄ inmatia et
istū modū nā cū iste mō dī nō sit id tuz
materia z lit̄ terelictus aquātitate erit
accīs et p̄cōsequēs cōuei s̄o fieret i ali
q̄ accīs q̄ nō ē uerū. Si autē aliq̄s pos-
set soluere istam rēm q̄ coīs huic mo-
dīcēdi et immediate preterito. ista via
utere p̄batōr alis z ples uitaret dif-
ficultates. uerūq̄ h̄ b̄n̄ saluare uitetur
ualte difficile id ērco už salua reuerē-
tia aliter posse dīcīt p̄p̄us mō dīcēdi
Cu i ḡza aduertit̄ dī ēq̄ s̄i se h̄z eciden-
tal̄ forma ad dare ēs̄e accile ita se h̄z
forma s̄ba l̄ ad dare ēs̄e q̄b̄ forma ac-
cidētal̄ dat ēs̄e accidētale s̄bo i quo est
dādo s̄ effectū aliq̄ formalē s̄ue mo-
dū terelicti q̄ p̄eo dīcēdi accipio ḡ asimili
forma s̄ba l̄ dat ēs̄e s̄ba le matereie dan-
to s̄ effectū aliquā formalē s̄ue mo-
dum terelictū abea uñ s̄i ēs̄e extñsuz
ē effectū formalē quātitatis et modus
terelictus abea. ita ēs̄e corpētū et effec-
tus corpētatis forme et modus tere-
lictus abea et ēs̄e aiatū ē effectū foīe
ipsius aie s̄ue mō dīcēdi abea m̄
ḡ cū forma corpētatis et ista modo

terelicto dī corpus q̄ cīgnē s̄be .nā q̄
tate corpus p̄dicat ēentialr tecludēti
bymotū et formam .nec̄io q̄ dicat
mām et formā corpus uereq̄ ē al̄a ps
cōpositi dicit solā mām cū isto mō te
relicto a forma cōperitatis l̄ abaliq̄ alia
i p̄m virtualr cōtinēte ut dico sp̄eria
l̄ ipsam abaliqua alia virtualr cōtinē
te .q̄ fōza cōtinēs alias virtualr p̄t
i p̄pos alioz effectus seu modos eo q̄
cōtineat p̄fōes ip̄az ut declaratū ē su
pra i solutōe p̄mi argum̄ti .m̄ ḡ iboie
cū isto mō terelicto ab aia rōali dī cor
pus q̄ ē al̄a ps cōpositi z p̄t dici h̄ z
meū et totū p̄dā .et p̄cōns p̄t saluari
forma uboz . Cōuersio ḡ nō fit iso
lā mām s̄materia cū tali mō n̄ tū fit
ialip accūs q̄a iste mōd cū sit effectus
formal forme s̄bal nō ē accūs .Hus ḡ
suppoit is facile ē respōtere adrōes for
matas decorpe xp̄i q̄z precedit p̄ma ex
i sufficiēti diuisiōe q̄z cōuersio pams n̄
fit ieritatē n̄ iāiam rōale n̄ iaccūs nee
i solā mām s̄m a cum tali mō q̄z ut sic
p̄t dici h̄ et corpus et meū et ex̄s non
seq̄e ialtari nō esse uerū corpus xp̄i s̄
formā axpo nob̄ ēdit i ut dicebit ḡ n̄
cōcludit rō .Sed s̄t hūc modū dicēdi
decorpe oris t̄plex dubitatō .Prima ē
ul̄ modus erit m̄ ul̄ idē cū forma l̄ ali
q̄z tertiu di serēs abutroq̄ nō idē cum
m̄ ja tū cōuersio fieret i solā māz .Itē
q̄a p̄t separi ab ipsa p̄sepatōex forme
s̄bal cū ponat effectus ipsius forme n̄
p̄t dici q̄ sit forma q̄z tūc cōusio sie
ret iāiam rōale q̄ solū pōt fōza ixpo
n̄ p̄t ulteri dici q̄dī tertiu differens

abutroq̄ q̄a om̄eq̄ ē i ḡne s̄be ul̄ ē mā
ut forma ul̄ ōpōitūq̄ nō p̄t dici teta
li mō . Fa dubitatō ē si inm̄ tereliq̄
tis modus a forma forma n̄ adueiet
materie īm̄diate s̄ īm̄diate i^o mō q̄ ē
expresse ōt p̄bm̄ z̄ bū et q̄ cōtra rō
n̄ q̄a forma scipsa īm̄diate p̄ficit ma
teriam .tertia dubitatō ē q̄z ut coiter
pōt a doctorib⁹ q̄ cōsecrasset i i^o t̄duo
ōsečsset corpus sine aia ost̄at aut̄q̄ m̄
i i^o t̄duo nō hēbat modū aliquē tare
licū abaia q̄a nō hēbat aiam ḡ mā p̄
liqd ad et nō p̄ talē modū dī corpus
Rēo pordiem ad ista . Ad p̄z dico
q̄ ille modus nō ē simp² id cū matia
nec cū fōza s̄ ē modus materie stantis
s̄bforma et cū dī tūc ēēt material forme
ul̄ cōpositū nego .nā ad h̄ q̄ sit p̄
reductōem i ḡne s̄be sufficit q̄ sit mo
dus istoz q̄a motus ē ieōd ḡne cū eo
cul̄ ē modus et si alioz iueiat ap̄bo l̄
abaliquo doctore q̄ om̄is s̄ba ul̄ ē ma
teria ul̄ forma ul̄ cōpositū int̄ligend
ē cum iclusiōe modoz z n̄ cū exclusiōe
Ad s̄ dī q̄ iste modus non īm̄diate iter
materiā et formā imo seq̄e ipsam for
mā .forma nāq̄ ifozando materiā dat
s̄ esse et id esse t̄z effectus s̄bal forme
sue modus d̄relictus abea .uñ si albe
to dat alicui esse albū .esse albū nō m̄
diat iter s̄bm̄ et albediem sicq̄ albedo
m̄diāte isto mō iformat s̄bm̄ imo esse
albū cōseq̄ albedinē q̄a effectus unū
salr ē posterior sua cāḡ nec ecōuso .Etsi
dicāt q̄ nūc aia nō diceret actus corporis
q̄z s̄ ista nō uirte informare corpus s̄
solāmateriā .dicēd̄q̄ aia sine forma dī

actus corporis nō q̄a mā sine forma sba
li sit ūe corpus s̄ q̄a forma īformādo
matū dāt s̄ esse corpēū q̄ ē mod̄ tere
lictus abea cūquo p̄pē d̄z corpus q̄ ē
altera ps cōpositi et iḡne sbe p̄ reduc
tōem. Ad tertīū dicēd̄ q̄ m̄ i illo tri
duo habuit esse corpēū et si nō abāta
rōali abaliq̄ tñ forma sbalē q̄ nouiter
fuit introducta sine ista fuerit forma
corperitatis siue aliq̄alia ipsam virtua
lī cōtinēte et iō q̄ cōsecrasset i illo tri
duo cōsecrasset corpus sine aia. quō tñ s̄
stat q̄ corp̄ xp̄i mortuū et uiuū fuerit
iō num̄ro app̄z isoluēdo rōes p̄ncipā
les. quātū ad tertīū articulū q̄uis ap̄d
moternos nulli sit tubiū aiam itēctiā
esse formā sbalē corporis huāi. fuit tam̄
maximū dubiū ap̄d atīquos. pla. ē et
com̄tator ēditerūt aiam itēctiā nō esse
foz̄a sbalē corporis huāi. dicebat ē. pla.
q̄ aia rōal̄ nō erat uita corpori s̄ esse sic
q̄ cēt actu s̄ corporis et p̄fectio s̄ erat d̄
uitta s̄ s̄ of atōem sic nauta nati. erat
ē motor ipsius corporis sic nauta natis
com̄tator aut̄ dicebat ipsum itēctū esse
q̄dā sba sepatā et nullo mō corpori uitā
s̄ esse s̄ copulabat michi et aliis p̄ fan
tasmata q̄ sp̄ime et i alius et rōe huius
umonis. bō ūe et p̄pē poterat itēligere
imaginabat ē com̄tator q̄ una et eadē
sp̄ea num̄ro eēt infantasia mea et i in
tēctū sepatō. Et iō punā et eaō sp̄em
i ipso et nob̄ existētē copulat̄ et vītur
nob̄ itēctus sepatus et p̄ b̄ dū itēctus
ille itēligit. bō cui copulat̄ et uīt p̄pē
et uere d̄z itēligere et q̄a i diversis di
uersa s̄ fantasmata cōrest unū hōiem

itēligere aliqd̄. aliomō itēligēte illud
qdqd̄ ḡ diuersitatis ē i itēctōe nostra
totū ē expte nostra et expte diuersitatis
sp̄ez existētū i diuersis fantasias no
stris. q̄dqd̄ aut̄ ē expte intēctus ē unū
tm̄. itēctus ē p̄tū ē teſe semp̄ se habet
uifoz̄. et iō corruptis hoiby remanet
solū unū itēctus num̄ro. p̄z ḡ expredic
tis q̄w spectet ad p̄pōitū n̄zum aiam
itēctiā nō esse formā nostrā. s. sba
corpis nostri s̄ itētōem pla. et com̄ta
toris. Probatō op̄ois com̄tatoris

Hec pōt̄ pbari aliq̄by rōiby. Hec
aut̄ positō p̄uis sit fia et erronea pōt̄
pbari aliq̄by rōiby. arguit p̄exdēis co
mtatoris sic. sic se h̄z itēctus qui ē q̄d̄
ps aie itēctie adpt̄e corporis huāi ita se
h̄z tota aia itēctia adtotū corporis huā
nū s̄ itēctus n̄ ē actus n̄ perfēo aliqui
partis corporis huāi. ḡ n̄ tota aia co
t̄ corporis huāi. a. poit̄ ap̄ho quia si
cūt se habet para adpartē d̄. Et per
b̄ pbat aiam s̄itina ēesse formā corpo
ris. b. p̄z per oīns. 20 adiō forma sba
lis corporis n̄al̄ pōt̄ i ouia virtute agē
tis n̄al̄ alit̄ n̄a deficeret i necēs s̄ aia
itēctua n̄ pōt̄ iduci virtute aliqui agē
tis n̄al̄ ci nō educat̄ tēpoa mē s̄ sit in
nob̄ abex̄ et tenibilo ēata. tare autē
repugnat oīni agēti n̄li ḡ aia itēctia
nō ē forma corporis huāi cum corpus
huānū sit n̄ale et p̄hicū. 30 si aia itē
ctua d̄ seq̄ret q̄ n̄ūqm posset acorpo
re separari oīns ē fīlm oīna pbatur sie
quicquid cōpetit alieni s̄ se semp̄ cō
petit ei s̄ forme s̄ se semp̄ cōpetit uni
ri matie ḡ semp̄ q̄z diu ē. 40 adiō
forma.

illa forma q̄ ablata remanet iō corpus
num̄o q̄ p̄us. ḡ ā p̄ perp̄m qui di-
citq̄ si dolabra eēt corpus n̄ale ablata
foz a dolabra a dolabra n̄ remaneret
dolabra n̄ equoce. b. p̄baē q̄ ead ac
cōdētia remanent iō corpore quo z̄moz
tuo siē iō color eod̄ cicatrices eōd̄ ordo
m̄broz ut p̄z ad s̄. ḡ corpus mortu-
um et uiuū ē iō num̄o oīa p̄z q̄ ipsos
sibile ē unū t̄ iō accēs num̄o esse idisti
etis s̄bis n̄alr n̄ ē ferz̄ desbo i ad

Opi o ūa Et catholicā . Hec posi-
tio nō solū ē cōt̄ fidē b̄ cōrōem phicā
id curto p̄bo aīam itletiam esse fozam
sbale corporis humā. p̄ sic p̄ncipū cuīs
opatōis n̄al ox̄ esse formā aliq̄m opa-
nis b̄ itligere et uelle s̄e opatōes hois
n̄al ḡ ox̄ ponere i hoiem aliq̄m fozaz
q̄ sit ea p̄ncipis nullā forma esse po-
test p̄ncipū istaz̄ opatōum h̄ aīa itle-
tina ḡ d̄. b. nota ē teſe ā p̄baē q̄m s̄
comitatore i l̄a forme ē agere alīt̄ u
poe pati. Itē unūq̄ q̄ agit p̄ iō p̄q̄ē
iacta b̄ om̄e ē ē iactu p̄ formā ḡ oīa
opatō aformahnic ē rōi inī aristocri-
les q̄ dicte eā temortiam. arguit ē sic
iō quo p̄et p̄ncipalr uinūs sun̄ mone-
t̄ et itligim̄ ē forma sbale b̄ aīa ē buī
ḡ et alīa rōe coeludit uirtute isti p̄po-
sitōis. s. q̄ p̄ncipū cuīs opatōis n̄alis
ox̄ esse aliq̄ formā opantis et tm̄ isti
uocat rōem seu distictōem m̄diū siue
p̄ncipū temōstratōis adcluēt p̄p̄ā
diffinitōem aīe. s. aīa ē actus corporis
phicā d̄. ḡ aīa ē forma sbale coz̄pis huā-
ni. illa forma ē forma substantial
corpis huāni. quia remota n̄ remanet

corp̄ humanū n̄ equoce. s. itez̄ nuīros
remota aīa iteuā n̄ remanet corp̄ huma-
nū n̄ equoce ḡ . a p̄z p̄p̄m iō dolabra
ut dēm ē. b p̄z p̄p̄m q̄ mece vbi dīc q̄
unumq̄ q̄ens h̄ suā p̄p̄am opatōem
inḡ cū p̄ot d̄ iō et cū n̄ p̄ot nō d̄ iōē
n̄ equoce sicut oīa b̄ cū n̄ p̄ot uitre. n̄
dicit oīa b̄ n̄ equoce. cū aut̄ p̄ot uitre
d̄ oīus. b̄ remota aīa itletia abhoie
n̄ p̄ot bō apl̄i operatōem suā ḡ nō ē
iō ḡ p̄l̄i n̄li equoce. et iō d̄ bō mor-
tua n̄ ē bō n̄ equoce appet̄ ḡ ista mi-
nor et tota rō. 3. adiō b̄ p̄b̄m ix mece
d̄z̄ cōstitutia sp̄i summ̄ aformassa-
li q̄ ē d̄z̄ ē teētia cōstituti nō p̄ot
summi n̄li am̄ ul̄ forma sbali. ista ē s̄
iñfeca cuīs rei sup̄oito ex m̄ et forma
oi a aut̄ alia s̄e accidētia b̄ d̄z̄ nō p̄ot
summi am̄ reliq̄ ḡ nec̄io q̄ aforma
sbali. hoc ḡ sup̄oito arguit sic d̄z̄ cō-
stitutia hois inesse specifico summ̄ a
forma sbali ipsius b̄ d̄z̄ hois cōstituti-
ua i esse specifico summ̄ ab aīa rōali
ḡ aīa rōal̄ ē forma sbale hois ā bū
rōis p̄ ex sup̄oito minor ē d̄ se nota
nā cū rōale sit d̄z̄ cōstitutia hois i es-
se specifico nō p̄ot summi n̄li ab anima
rōali ḡ si anima itletia d̄ se q̄re
q̄ bō m̄llo mō posset itligere d̄ns ē
fīlm per om̄s ḡ oīa p̄baē sic operatō
q̄ n̄ ēnīt̄ iñm̄ ex tñorē nō p̄ot comuī-
cari aīe distincto sup̄oito Inligere
ē buī b̄ p̄b̄m ix mece q̄ē actus imma-
nēs et n̄ ēnīt̄ inextiorē m̄am ḡ itli-
gere nō p̄ot comunicari alicui disticto
sup̄oito abit̄ctu siue ab aīa itletia
si ḡ anima itletia n̄ ē forma homis

Sicut sita intelligere nullus modus potest comunicari alicui disticto supposito ab intellectu. b. huius reis nota est ex misericordia exoppoito secundum dicam et testi utrum solum id est quod communicat a se disticto supposito tenet necessitate ensit in extiore membra quam quod est in aliis. apparet ergo ex dictis aitiam intellectuam esse formam similem habens. Aliud restat respicere ad rationes ioppoitum. Cuius genere atque utrum est quod forme non dicitur materiae ratione materie ex quod si solus ratione materiae iusta. nulla enim forma habet materiam ex qua. nulla enim forma habet materia ex qua ut membra parere sui quod sic probatur. si forma componitur ex membra et forma petitur vel forma illa ex quod est ista forma est ad hoc composta ex materia et forma vel non. si dicatur quod non pari ratione statim erit ipsa. si autem dicatur quod sic adhuc per aliter ex quo competit haec forma. et sic si fitus ergo est statim ipsa. s. quoniam la forma sponte ex membra et forma non habet materiam propter sui. nulla ergo forma dicitur materialis ratione ex quod si bene ratione membra iusta. nam eo ipsis quod aliquis forma est per se est membra et in formam materiam alie non dicitur aliqua materiales aliquo immateriales. Ita forte materiales quod dicitur per se est materie distincti quod si aliquis educatur de ratione materiae secundum et dispositioem. Et iste dicitur oportet materiales aliqui vero soli educatur de ratione materiae secundum dispositioem et non secundum eentiam et huius secundum ait intellectus soli et tales dicitur habere medium iter formas. secundum est partibus immateriales quod non educitur de ratione materiae secundum eentiam secundum educationem ab extremitate eentia quod secundum educere per se est et si ait intellectus tenet medium iter formas oportet materiales et oportet immateriales. ita suo modo virtutes ait in

intellie tenet medium iter unius fozaque oportet materiali uero fozaque oportet immateriali. nam uirtutes fozaque sunt pars materialium omnes secundum materiales et organicas et requiriunt prae necessitatem organum incorporeum. uirtutes autem totali fozaque separatae tenet alterum extremum. nulla est talis uirtus est materie in se nec organica et propria non requiritur organum incorporeum. uirtutes vero quod se cunctum ait intellectuam tenet medium modum quoniam aliquae secundum materiales et requirunt organum incorporeum. aliqui vero secundum immateriales et non requiruntur organum in corpore et ratio est quoniam omnes fozae eentiales quod secundum eentiam educuntur de ratione non possunt habere aliquam uirtutem quod non sit educata de ratione membra. et ideo nullius uirtutis potest talis foza esse solum ipsum necesse solum talis uirtutis est corpus ait autem non est intellectus cui secundum eentiam non educatur de ratione et omnis eentia habeat aliquam uirtutem secundum proportionatam quod non est educata de ratione membra et illius uirtutis non erit solum aliquis organum corporeum. sed ipsa foza que non est de ratione membra educata

Solutio commentatoris et platois.

Hus uisis dico ad rationem oppositorum. Ad primorum enim dicitur si se habet intellectus a deo corporis ita tota anima intellectuam ad totum corpus dico quod non est unum et ratione humana est quoniam anima intellectuam infozat totum corpus. intellectus autem non requirit organum corporeum ut declaratur est et quoniam probatur illa proposito est probatum secundum te anima si se habet per se a deo corporis intellectuam in anima inquit arguit in anima secundum data sine in anima inquit arguit. arguit est si si se habet per se intellectuam a deo corporis ut anima intellectuam ad totum corpus est huiusmodi

uerū ē .nū sicut aia **vitia** ē actus et p
fectō corporis sic p̄s ei ps ē actus sive p
fectō alicui p̄tis corporis cūquels virtus
ei sit organica. Ad f̄ cū dī q̄ forma
s̄al corporis nāl p̄t edici virtute agen
tis nāl dicoq̄ ppō illa habet virtutē
deformis q̄ eductū depon⁹ materie f̄ es
sentia et ī quātū ad dispositōem .nō
aut̄ habet virtutē deforma q̄ solū duc
ē deputētia mē quātū ad dispositōem et n̄
f̄ eentia s̄ sufficit ad h̄ q̄ tal̄ sit foza
s̄al corporis q̄ agēs nāle sufficientē ois
ponat corpus ad introductōes h̄s for
me cū ipsa solū educat te po⁹ mē fm̄
dispositōem et qz aia itētia educat te
po⁹ mē f̄ dispositōem ut dēm ē iō **V.**
Ad tertium dico q̄ p̄uis alius formis re
pugner p̄ nā; amā sua sep̄ari q̄ s̄ edue
te depon⁹ mē f̄ eentia et dispositōem h̄ tñ
nō repugnat aie huāe q̄ solū eductū
deputētia mē fm̄ dispositōem ad p̄batōē
cū dī q̄ id q̄ cōpetit alicui fm̄ se **V.** di
co q̄ cōpetere alicui aliqd̄ s̄ se sive p̄se
p̄t itētia dupl̄ q̄ adpresens spectat
ut id cōpetit s̄ iō mō p̄seue. ul̄ in **20**
si p̄mō uera ē ppō qz que sic cōpetit
s̄ teitnseca rōe rei et p̄ oīs nāqm̄ pos
sunt abeo separari si uero cōpetit s̄o mō
dico q̄ talia possunt separari actu ase q̄
nis nō actitudine. Risibile esse cōpetit
hōi s̄o mō dicēdi p̄ se. separat tñ ab eo
actu s̄ nō aptitudine semp̄ ē aptus na
tus adridēd. Et tñc ad. b. cū dī q̄ for
me cōpetit per se uiri dicoq̄ nō cōpetit
s̄ iō mō qz h̄ nō ē ditnseca rōe ipsius
s̄ cōpetit s̄ **20** mō z iō sufficiat s̄ q̄ sem
per sic apta nata s̄ uiri s̄o mō h̄ nō re

gric̄ q̄ semp̄ sit ei uita actualr et sic ē i
pposito qz semper apta nata ē et ap
petit reniri corpori. Ad q̄ritū cum dī
i.b. q̄ ablata aia itētia remanit iō or
pusq̄ p̄us dicoq̄ n̄ ē uerū iō ut patuit
nō remanet idē corpus h̄ equoce. Ad
p̄batōem cū dī q̄ eadē accīna remanet
i corpore uiuo et m̄ctuo dico q̄ nō ē uū
s̄ remanet i similia. et cū dī q̄ h̄ sem
sus indicat. dico q̄ non spectat ad s̄m
idicare teitēpitate et q̄ dditate accidē
tiū imo h̄ solū pertinet ad itētū s̄ ad s̄e
sum pertinet indicare ul̄ sufficit sensus
solum habere q̄ ista accidentia s̄ simi
lia p̄tētū autē possim̄ scire et iudica
re illa nō esse eadem p̄te patet intelli
genti . Ad rōes p̄ncipales .ad f̄ mā
cum dī si aia itētia eēt forma **V.** seq
ref mām existere sine forma nego eō
sequētia. Ad p̄batōem dicoq̄ separata
aia itētia acorpore x̄pi fuit alia foza
nōt̄ itētia a qua h̄uit esse corpo
reū tegmē sbe z cū dicē ul̄t̄q̄ tunc cor
p̄ x̄pi uiuū z mortuū nō eēt item nu
mō dicoq̄ corpus x̄pi uiuū z mortuū
fuit unum numero numerositate sup
poitiduum. fuit enim in x̄po natura
humana assumpta ad uitarme suppo
siti diuini q̄ ueze fuit unū z iō iō x̄po
mortuo z uiuo quāvis ḡ corpus x̄pi n̄
fuerit idē numō numerositate que segē
nitatē forme fuit tñ idē numō numō
sitate q̄ seq̄e uitatē diuini suppoitri q̄
nō p̄t dici tealiquo alio hōi z nullū
alio nō mortuo - uiuo ut p̄ ex predie
ris z ista uitatē sive idēpitatē z non

• 6. 2. •

aliā tenet fr̄ds icorpe xp̄ i vino z mor
tuo q̄ nō tenet in aliquo alio corpore
Ad fm cū dī iminori q̄ aia itletia ad
venit corpori hñti formā ocedo et cū dī
vñc q̄ illa forma nō corrumpit nego
imo adueiente aia rōali corrupit s̄titia
et adueiente sensitia corrupit vegeta
tia. ad pbartēm cū dī q̄ om̄eq̄ corrū
pit asno s̄ tr̄io corrupit dico querū ē
te his q̄ corrupit p̄ se. forma aut̄ p̄ce
dēs aduētu alit̄ forme solē corrupit
p̄ accēs nā qa q̄ls foza acqrit z regrit
diulas dispōes i m̄a nā actus actiuoz
z̄l. hic ē q̄ corruptis dispōib⁹ necē
req̄sitis ad formā precedētē i aduētu
forme seq̄ntis. qa regrit alias dispōes
i q̄b nō possunt p̄cedentes stare cox.
p̄ accēs ipsa precedēs forma et nō p̄se
ut patuit.

Terit uñ aia itletia s̄sita cor
pori extēdaꝝ extēsiōe corporis
Et uñ p̄ q̄ sic. Receptum inm̄diatum
q̄ titatis habet esse necē extēsum p̄
quātitatē aia itletia ē huꝫ ḡ. a. p̄z nā
nō ē itligibile q̄ forma iherēs pficiat
suū susceptiū et nō det s̄ p̄pū effectū
formalē. b. om̄e extēsum ē effectus p̄
pr̄ formalē quātitatis. ḡ si aia huma
na ē inm̄diatum receptuū quātitatis q̄
iſ a sit extēsa p̄ quātitatē. b. pbac sic
qñcūꝝ aliqua tria s̄t sic ordinataꝝ t̄
xiū nō recr̄ i p̄h mediāte fo inmediatum
receptuū t̄xiū dī ēsse fm sic color nō re
cipit icorpe nisi mediāte superficie. inm̄da
tum coloris receptuū ē superficies bñol
la forma accidētaꝝ recipit i m̄a hñ m̄diā
te forma bñali. tū qz esse simp̄ f̄ cedit

esse f̄ qd tā t̄ qz m̄a cum forma ē can
sa om̄iū accētuū existētuū ieap̄ phicor̄
et p̄oñs m̄a m̄diāte forma ē cā s̄ suscep
tia talium accidētūm formā bñalis
ē inm̄diatum receptuū quātitatis z alio
z̄ accidētuū. 21d q̄ cōpetit aie vegeta
tie et s̄titie n̄ pot̄ repugniare itletie
b̄ extēdi extēsiōe corporis cōpetit aie
vegetatiōe et s̄titie. ḡ. a. p̄z q̄ vegetatiō
uū cōtinet iſensitio et vegetatiū z sen
situū i intēctio fo de aia et p̄oñs q̄ cō
petit nñ nō repugnat alit̄ b̄ t̄ p̄ eo
d̄ fo te aia ubi dicit az. q̄ plāte et q̄d
aia lā tēcīa uiuit. Oppoītū. In
oppoītū arguit iā forma q̄ ē tota i to
to et tota i q̄ls p̄te corporis nō extēdi
extēsiōe corporis aia itletia ē huꝫ ḡ. b.
ponit bñs augustiū t̄tēnitate cō
dices q̄ iuno corpe toto ē tota aia zto
ta i q̄ls p̄te el. Reo in ista q̄oē ta s̄t vi
dēda p̄z q̄ ē rō suscep̄ia seu receptia
quātitatis z b̄ t̄agit p̄ argumētu. fm
ē uñ aliq̄ forme bñales extēdat exten
siōe corporis et b̄ t̄agit fm argumētum
t̄cium ē uñ aia itletia sit extēsa et b̄
q̄rit t̄cium argumētū ioppoītū. Pri
m̄ articul⁹. Quāꝝ adp̄ ē adūtēdōp̄si
cut expte agētis ē cōsiderare illud q̄d
agit z rōem agēdi sic expte patētis
recipiētis ē cōsiderare illud q̄d recepit
z rōem recipiēdi z b̄ inuit comētator
sap̄ fo de aia dices q̄ forme ē agere al
t̄lū oꝝ poe ē pati z t̄cū ē q̄loq̄ tepr̄m
cipio agēdi z patiēdi bartul⁹ iste pos
set querere qd sic receptuū quātitatis
z que sic eꝝ rō recipiēdi seu recepti
ua quātitatis fm en̄ eius itletum fm

magis uertitatem dubia. Et ioꝝ ad istū
ſimiliter deinceps articulū uite. Ad qꝫ
dicunt alii doctores qꝫ rō recipiēdi ꝑ^q
titatē iquocū ꝑposito nō ē ſola mā
nī forma ſi totū ꝑpoitū ex mā et for
ma rōe utusꝝ p̄tis. Ad cuiſ illicetū diſti
ctōem ponunt terōe receptia dicētes qꝫ
qdī ē rō receptia totalē quodā uō p̄tia
l. rō receptia totalē dī illa qꝫ ſuo gra
du nō recipit aliā cām ubi ḡa in ſdu
i meē recipiēdi colorē quātitatis est
totalē cā qz nō regrit aliquid ad qꝫ ſit cū
ipsa rō recipiēdi colorē ꝑuis ſuppoat
ſbm. rō nero p̄tialē dī illa que i ſuo ſ
du exigit aliud ut cōcām ſic aia ē rō p
tialē cā recipiēdi paſſioes aliqz qz exi
git ut cōcām māle p̄tis hois que ſimi
lē ē rō p̄tialē cā recipiēdi eas qꝫ totū
ꝑpoitū rōe utus p̄tis ē immeiatū re
ceptiuū iſeaz paſſioēum. Tūc ꝑ ad ꝑpo
ſitū applicādo dicunt qꝫ mā nō ē totalis
cā recipiēdi qꝫ titatē nī ſola foſa et p̄
ſequēs ox qphuſ cā totalē ſit iſum cō
poitū. Donit ꝑ iſi doctores duas cō
clatioes exqubis ſerū iſi. p̄ ſeqꝫ mā nō
ē totalē à ſine rō recipiendi quātitatē
ſim eꝝ ſola forma ſbalē nō ē totalē cau
ſa receptia quātitatis. Prima ocluſio
pbat ſic diuſitas actuum ḡne remoto
di ferēti regrit diuſitatē ꝑpoꝝ ſuſ
ceptioꝝ ſi forma ſbalē et accidētalē ſe
tas ḡne remoto differētiſ. ꝑ zelingē
eaꝝ ſe diuſera ſuſceptia ſi p̄pū et in
mediatū ſuſceptiuū forme ſbalē ſola
mī ꝑ mā nō ē p̄prium et inmediatum
ſuſceptiuū in quātitatis et ſi dicatur
ad iſam rōe qꝫ ſuſceptiuū iſoꝝ actuū

pōt eſſe ad et aliud qꝫ totū ꝑpoitū
recipit quātitatē et ſola mā formam
ſbalē recipit. ſi rō recipiēdi ut qꝫ p̄t
eſſe eađ. s. mā nī rō pbat oppoſitū ar
guo a t h qꝫ ſic expre agentis diuſita
tis actuū pcedētiū abagēte magis argu
it diuſitatē pncipioꝝ qꝫ ſt r̄ces agēdi
quā diuſitatē ipoꝝ agētiū p̄ ſa iō
agēs pduerſa p̄nā p̄dneit diuſos effec
tus z tñ ſi iduſis agentib⁹ eēt eađ rō
agēdi ut ip̄ze z filio eadē uirtus ḡna
tia iō eēt actus nō obſtāte diuſitatē a
gētiū ita aſimili ex pte recipiētiſ diu
ſitatē receptioꝝ magis debet arguere
diuſitatē rōnū recipiēdi ꝑ diuſitatē
receptioꝝ z iō ſi ſola mī ē rō recipi
di forma ſbalē. ipoſſibile ē qꝫ ſit ſola
rō recipiēdi quātitatē. 2o ſic ſe bz ēo
ipoꝝ ſimp̄ ad recipiēdi forma ſbalē
qꝫ eſt actus ſim ꝑ ita ſe habet eſt ipoꝝ
ſqdꝝ p̄ iō p̄q̄ ē ipoꝝ ſim qd̄ ſo habet ra
tōem recipiēdi forma accidētalē qꝫ eſt
actus ſim qd̄ ſi illud p̄q̄ ē enſ ipoꝝ ſ
qd̄ non ē ſola mā qꝫ ſoꝝ pura ſimp̄
ſi mā ſim cū forma ſbalē ꝑ mā ſola nī
ē ſuſceptia quātitatis nī alicuiſ alē ſor
me accidētalē. 3o at iō illud cuiſ actualē
ētitas depētet ex actuali ſuſceptio
tū ſbue l' effectie z nō eſt uero regrit
pſe iſbo ſuſceptio ut recipit pſecōrē en
titatē actualē ꝑ ſit ſua ſuſceptia actualē
ſi quātitatis z om̄e acciñ ſe bui ꝑ quia
dī ſi meē accidētia non ſe etia dī. ꝑ
quātitatis regrit iſu ſuſceptio pſecō
rez ſuſceptia actualē quā ſit ſua ſuſceptia
actualē ſi ſola mā nō pōt habere pſecō
rē ſuſceptia actualē cū ſit pura ſoꝝ. p̄

sic se habet es p' accidēs ad ens p'm se
ita uio p' accidēs aduisionē p' se bōe ēēq' ac
ēis p' suppoit es p' se g' ois uio p' accidēs p'
suppoit uisionē p' se. cū g' uio g' titatis
cūmā sit uio p' accidēs et uio mē cū foza
sit unio p'se. q' g' titatis presuppoit
formā s'balē i' mā et p' r's sola mā nō
ē rō recipiēdi g' titatē. Ha' d'clusio n̄
uñ eis ita diffīl' p'ba' tñ una rōe tali
q'ntunq' aliqd' ē total' cā recipiēdi ali
quē actu i' s'bo p'ot ipsum p' se recipiē si
sep'af' asbo et existat p'se uei bi' g'z q'a
g' titatis ē total' cā recipiendi colorē. id
circo si g' titatis sep'af' asbo est receptia
colo imo sep'af' cū colore ut p'z i'la'c'm
to altaria. si g' forma s'bal' ēēt total' cā
V. q'na aia humana sep'af' aco' p' rema
neret cū g' titate et colore et alius acci
dētib' q' null' diceret g' aia nō ē total'
cā receptia g' titatis. z p'ns nec aliqua
forma s'bal' seq'f' g' q' totū cōpositū sit
illuo. Opio comuis z egidu. Hec
p'o nō uñ uera imo ost'ndō q' cōposituz
ex m̄ et forma nō ē total' rō receptua
g' titatis q' p'bo' medius p' sic actus el
dē rōis regrit neccio i' s'no receptio i' cē
receptiuā el'dē rōis s' eēntia hois cōpo
sita ex mā et forma et eēntia celi cōpo
sita ex mā et forma n̄ s'le' el'dē rōis g' rō
total' receptia g' titatis q' ē el'dē rōnis
i' hoie et celo nō p'ot esse eēntia eo'z s'
poita ex mā et forma b. p'z te se corpora
le z icorpale nō s'le' el'dē rōis. a. p'z nā b.
id q' d' recipit actus eiusdē rōis possit
esse alind et alind ut p'z te hoie z equo
recipiētib' albe ciem rō tñ recipiendi
eiusdē rōis ē iutroq'. s. superficies q' p'

bat q' ipso' s'ble ē diūsa ut diversa s'le
esse rōem recipiēdi aliq' el'dē rōis ut s'le
eiusdē rōis. Ho arguo sic si se habet
diversitas actuū ad diversitatē rōnis
receptia'z ita se habet uitas ad uitatē
rōis receptiuā b. p'z. nā si uitas nō ar
guit uitatē nec diversitas arguet diū
sitatē s' diversitas actuū peos arguit
diūsitatē rōnis receptia'z g' uitas actu
um arguit uitatē rōnis receptia'z s'
g' titatis ē una seu uias rōis i' omib' ha
bētib'z g' requirit rōem receptiuam
eiusdē rōis i' oiby. s'ba aut cōpoita nō
ē eiusdē rōis i' oiby habētib' g' titatem
ut dēm ē g'. 3' adiō rō total' recepti
ua g' titatis habet neccio esse extēsum
p' g' titatē s' to t a eēntia hois oposita
ex mā et forma nō habet esse extēsum
p' g' titatē g' tota rō receptia nō ē totū
cōpositū a. huus p'z peos. eo ē q' g' ti
ta. ē total' rō recipiendi colorē habet
esse coloratū pari g' rōe. rō receptia to
tal' g' titatis habet esse extēsum. b. p'z
si tota eēntia hois cōposita ex mā et
forma ēēt extēnsa. aia i'lictiā ēēt extēn
sa cā sit forma s'ba' corpis q' ē s'lm. q'
si s'ba cōposita ex m̄ et forma esset to
tal' rō V. se p'ret q' unū et idē o poitū
ex mā et forma esset p'ncipiūq' z quo
respectu unius z eiusdē quod s'lm ē fal
sitas cōsequētis p'z p' bēm augustinuz
q' dēnitare c' septio nbi p'ba' q' rela
tō nō referēt q' a esset p'cessus i' infinitū
i' relatōib'. illud aut argumētū nichil o
cluteret. si unū et idē esset ul' posset es
se p'ncipiū quod z quo respectu eiusdē
oīa nota ē tese nā ipsi nullā d'zam po

nunt assignari it pñr qd et quo. cu to
tū cō poitū sit rō receptia ḡtitatis et
recipies ipam ḡ d. & sic exdēis te
nētiū pma nā diuisitas exḡne differē
tiū remoto regrit diuisitatē ipsoz re
cep̄toz p̄poz s̄ risibilitas z ḡtitas
st ḡne remoto differētes ḡ regrit ali
q̄ diuersa et p̄pa receptia s̄ p̄priū et i
mediatiū receptiuū risibilitatis ē n̄ bo
mis tota cōposita ex mā et forma ḡto
ta nā hois cōposita ex mā et forma n̄
erit p̄ncipiū immediatiū receptiuū ḡti
tatis. tota rō eoz ē usq; ad id qd dā
q̄ p̄priū et immediatiū risibilitatis rece
ptiuū sit tota nā hois cōposita ex mā
et forma s̄ aut p̄bo p̄rōem p̄ ḡ ipsi p
bāt q̄ sola forma nō ē receptia ḡtitat
is n̄ p̄t esse. Arguit sic. q̄n̄cūq; est
rō total' recipie di aliquē actū isbo p̄t
ipsum p̄ se recipie si separat a lbo et p̄ se
existat s̄ aia itletia separata acor̄e non
dat nec recipie risibilitatē. nō ē ē apta
nata ritere n̄ flere h̄mēce ḡaia itletia
nō ē total' rō receptia risibilitatis et
m̄to mūl mā sola pead rōe. separata ē
aia amā nō p̄t ritere n̄ risibilitatē re
cipit. relinq̄e ḡq̄ total' rō receptia ip̄l
ē tota nā hois cōposita ex mā et foza
Uic r̄nō ad rōes alteris opinis. Ad
p̄m i cūm dā diuisitas actū ḡne remo
to differentiū d. dico q̄ f̄lm ē si tales
actus cāent adūsis agētib; ul̄ abeodē
s̄ diuersas rōes agēdi. Cuī ḡzā adūtē
dū ē q̄ sit expte agētis rō agēs p̄ eādē
rōem agēdi p̄t causare diuersos essec
tus i diuisis h̄bis ut sol peadē calorē o
dēp̄sat lūtū et liq̄facit cerā imoq̄ pl̄se

leod̄ passo p̄t causare diuisos effectus
s̄ diuersas rōes recipie di. sol ē p̄ eādē
lucē illuiat aerē et calefacit enī sic inq
iaere ē alia rō receptia lucis alia calo
z. Ita a simili se bz ex p̄te passi. unū
ē z idē p̄ eādē rōem patiedi p̄t recipie
diuersos effectus ul̄ actus differentes
ḡne soli q̄ causen̄ adiuerſis agētib;
ab eodē p̄ diuisas rōes agēdi. nō ē aoe
repagnātia ē unū passum p̄ unā rēm
recipie di recipie diuersos effectus ul̄ ac
tus. qm̄ unū et idē agēs p̄ eādē rōem a
gēdi care diuersos effectus ul̄ actus. Di
uersitas ḡ actū receptoz nō arguit
nēc̄io diuisitatē i rōe receptia n̄ ta
les actus carēt abeodē agēte p̄ eādem
rōem agēdi uel a diuersis agētibus
p̄ eādē rōem si n̄ tales actus carēt ab
eodē ul̄ diuersis agētib; p̄ diuersas rō
nes agēdi nō oz q̄ sit diuisitas in rōe
receptua ut dēm ē. sic ē i p̄poito nam
agēs nāle paliā rōem formalē itrodu
cit formā s̄balē et paliā ḡtitatē. Ad
fūi sicut se bz ens ipoā simp̄ adreca
piēd̄ actū s̄balē dica q̄ si li. sicut sit no
ta p̄pōis p̄pō uā ē. nā sic ens ipoā sim
p̄ p̄t recipie actū simp̄ ita ens ipoā
s̄ qd p̄t recipie actū s̄ qd. si aut̄ li sic
sit nota similitudis nāl sic p̄pō ē flā
nā f̄m mām id ens q̄ ē ipoā simp̄ est
et f̄m qd s̄ nō exūlo uā m̄ pma exclu
dit om̄e accūs ita ē ipoā simp̄ q̄ ē ipo
tētia s̄ qd nā illud̄ excludit actū s̄
qd et p̄t ipsum recipie f̄m qd et esse i
poā f̄m qd. mā aut̄ sic accepta ē huius
ḡ d. id nō ē total' similitudo īt ens
ipotētia simp̄ et ens ī poā f̄m qd qd
sc. x.

te se ē ipotētia simp^r nō pōt recipere ac
tū simp^r. bō ē ē ipotētia s qd nō tam
ipo^a simp^r et iō nō recipit actuū simp^r
n appz alioz icōveiens q potētia a^m
cuimōi ē potētia simp^r recipiat actuū
minorē cuī ē actus fm qd recipiae cum
mā sit ipo^a u^cp respectu illoz actuū
gñe differētiū. Et cū dī ulēs q illud p
qz aliqd ē i potētia fm qd nō ē sola
mā qd tēse ē po^a pura. x dico q sola
mā nō solū ē ipotētia fm qd s simul
cū bō ē ipotētia simp^r et iō pōt recipere
rā actuū fm qd q actuū simp^r ut dēm ē
nā p̄tētia q fm qd q ē minor
tēse nō icludat i se potētia simp^r que
ē a^m et mū nō icludit maius potētia
simp^r qz. a. icludit potētia s qd qz. a
icludit minorē. Ad itētū cū dī id cuī
actualētētias dī. dico q actus nō tēpen
tet s̄tēne arōe recipiēti s̄tēbo receptio
sue recipiēte sic effectus alicui agētis
nō tēpēdt effectie arōe agēdi s abagē
te et iō bō mā sit rō receptia p̄titatis
s̄poitū tñ ē illud qd recipit p̄titatem
Et iō sufficit q̄to tñ cōpoitū dicat p
secōrē entitatē actualē p̄ ipsa p̄titatis
et bōn̄ cōcedo i p̄ tñ deficiat qz nichē
distigfit i p̄n̄ qd z p̄cipisi q. Ad qz
tñ cū dī q uio p accns p̄suppoit uione
p̄se dico q rō n̄ p̄bat q̄ rō receptia p̄ti
tatis nō sit mā s̄tēte uione mēzfor
me s̄tēl pōt supueire p̄titatis ipsi com
poito p̄p̄sā mā tamq̄ p̄rōem recep
tiā sicut uideis q̄tēte uione mē cū
forma pōt ipsum cōpoitū agere p̄ for
mā tāq̄ p̄rōem agendi. arguit tñ ista
rō si aliqd cōcludit ōt pōnem comēta

toris. s. q̄ p̄titatis nō precedit formam
s̄tēl i mā te bō aūt nichē quo adp̄sens
Ad qntū qd p̄bat q̄ sola forma s̄tēl
nō sit totalē tñ dī. nō ōz me respōtere
qz bōn̄ cōcedo et idō bō totalē esse ūm
ut statī app̄ebit. Iste ḡ mo^d dicēdi n̄
uī michi st̄are p̄ predīa. Est aūt alk̄
mo^d dicēdi alioz toctoz q̄ sola for
ma ē rō recipiēdi p̄titatē et tñ aia in
tlectia nō extēdit qz ei repugnat ex
tēdi uī nō ōz fm eos q̄ s̄tēm p̄titatis
sit extēsum modalēs sufficit q̄ habeat
p̄titatē sine mō extē s̄tēis i se et agēti
tate terelicto qz ille mo^d terelicto s̄tē
q̄mtitatis q̄i s̄tēm ē extēlibile aia aūt
huāna nō ē extēlibil. Probāt ḡ isti
duas ōclusiōes. p̄ma ē q̄ sola formāē
receptia q̄mtitatis. s̄a ē q̄ nō ōstāte bō
aia tñ humana nō extēdit p̄ p̄titates
Probō p̄ ōclusiōis. Prima ōclu
sio. p̄bat sic. eēntialē tēpēdit ois actus
fm qd abacta sim^r quā unus actus s̄
q̄d abalio actu fm qd. s̄ un actus fm
qd. 3. p̄titatis ē p̄se rō receptia quoq̄
dā alioz actuū secūd qd pura coloris
dī. ḡ actus sim^r q̄ ē forma s̄tēl ē p̄se
rō receptia vīum actuū secūd qd p̄uis
quod i orōie qz unū presuppoit aliud.
Secūda ō. p̄bat sic nō ē a^m repugni
tia q̄ p̄titatis i formet aiam z tñ aia n̄
extēdat quā q̄ aia i formet s̄tēm quā
et tñ ipsa nō extēdat. s̄ 2^m n̄ ē ipole
imo ne cū alit nō pōt saluariq̄ aia n̄
eēt extēla ḡ nec primū icōveiens
aia cū mā facit unū secūd esse nō autē
cū p̄titate et iō ē a^m unitas aie cū mā
quā aie cū quātate. si ḡ possibile est.

q̄ aia iformet p̄tū et tñ nō extēdat
ca eo possiblē erit q̄ aia iformaret a
q̄titate et tñ nō extēdat p̄ ea Im p
bō isti opionis. Sed nec iste modus
uñ sufficiēt et iō arguo d̄c̄ istas predi-
cas cōclusiōes duas fōrdiem. p̄uis rō
nes aducte cōt̄ p̄mā opionē p̄pte maio-
ri cōcluſat d̄c̄ p̄mā cōclusiōem huius
opionis fe. et sp̄cialiſr t̄tia. reduco tñ
d̄c̄ eos rōem q̄m faciebat illi te prima
opione siaia it̄ctia eēt rō receptia p̄ti-
tatis seq̄ret. s̄q̄ aia it̄ctia separata acor-
pe separat̄ c̄i quātitatē q̄ ē f̄lm et con-
firmo ista d̄nāz qa maḡ uñ q̄rō recep-
tia q̄ minus depēdet abso et pōt̄ nāl̄r
p̄ se existere possit p̄se recipie actiū cū ē
rō receptia quā illa rō recipiēdi q̄ maḡ
depēdet abso et nullo mō pōt̄ p̄se nāl̄r
existere b̄ aia huāna qa pōt̄ nāl̄r acor-
pe separari. nā seq̄ abalns sicut p̄petuū
acorraptibili minus dependēt a corpe
q̄m quātitas abso q̄ nāl̄r non pōt̄ p̄ se
esse s̄n̄ eo ḡ si quātitas abso recipit ae-
tū eī erat rō receptia i ſlo. s. colorē ut
p̄z iſač̄nto altaris. ḡ m̄l̄to fort̄ aia
separata recipet et retin̄ret quātitatē si
ipsa i ſōpoito eēt rō receptua quātitatē
tis b̄ aūt̄ f̄lm. fo tuūq̄ repugnat ex-
tēdi formalr ei repugnat recipie q̄mti-
tatē formalr et imēdiate et pōn̄s rōē
receptiam quātitatis. b̄ aie huāne p̄ eos
repugnat extēdi formalr ḡ aī nota
nā cuicūq̄ repugnat effectus formalr q̄
tenēcessitate seq̄t̄ cām formalē eidē re-
pugnat nec̄cio recipie imēdiate talem
formā b̄ esse extēsum tenēcessitate seq̄-
tar quātitatē ḡ v̄l. uñ ḡq̄ fa cōclusio-

te ruit p̄māt eoūlo et iō ista pō nullo
mō ē possiblē. Xeo admotia coꝝ.
Ad p̄mā q̄n̄ d̄z q̄eētialr depēdet oīs
actus f̄m qd abactu simp̄ q̄m unus
f̄m qd abalio f̄z qd dicoq̄b oīs actus
f̄m qd eētialius depēdeat sim̄ et ab
solute abactu sim̄ quā unus f̄m qd
abalio f̄m qd pot̄t̄ tñ unus actus f̄m
qd abalio actu f̄m qd depētere et tñ
isto mō nō oīz q̄ actus f̄m qd depēde
at abactu sim̄ etiā pot̄t̄ q̄ quātitas n̄
depēdeat a forma ſbalī sicut arōe recep-
tia. depēdet tñ abea ſil cū m̄ ſic abbo to-
tali recipiēte et b̄ depēdetia ē aī ḡ p̄
qz q̄b actiū eētialius depēdet a ſba
q̄m abalio actiū cū ḡ color depender
abactidēte sicut arōe receptia. abba aut̄
sicut abbo oītiḡ aut̄ d̄zeq̄ d̄ze qd eēn-
tialius depēdet actiū abbo qd recipit
ipsum quā a rōe receptia. Ad alias
rōes. pb̄ates ſecādā cōclusiōem dico ad
p̄mā cū d̄z q̄ ſicut aia huāna recipit in
quātitatio et tñ nō extēdit ita pot̄t̄ i
eo recipi quātitas abſq̄ eo qd extēda-
tur nō ē ſimile nā l̄ ſa recipiat i m̄a
quāta tam̄ quātitas nō ē rō recipiēdi
ipſam formā ſbalē et iō nō seq̄t̄ ſi illa
q̄ ſonfigūt̄ i ſoꝝ unū nō ē rō recep-
tia al̄t̄ias n̄ ſe afficiūt̄ ſilla quoꝝ unū
ē rō receptua al̄t̄ias nō ſe efficiāt̄ pris-
ē i p̄ſſible. 2v oīo inconvēnēs. Ad 2v
ei d̄z q̄ aia cū m̄a facit unū p̄ se et tñ
n̄ extēdit dicoq̄ m̄a ut facit p̄se unū
cū aia n̄ ieludit quātitatē alīt̄ quātitas
eſſet deint̄ſeca rōe ſbe et ieo aī ūmo
eſſet anime cū quātitate ſi anima eſſet
rō recipiēdi quātitatem quā ſit anime

cū quanto eo q̄ p̄ ut sic nō ē recepti
nū s̄ e p se b̄ sola mā nā mā ut pse fa
ci unū cā aīa nō includit quantitatē

Opio pbabil. Iste moꝝ dicendi
n̄ uꝝ michi possibl. Et iō adhuc ē alſ
moꝝ dicedi q̄ uꝝ michi pbator. s. q̄
sola mā ē receptia p̄titatis et b̄ patet
p̄ locū assūficiēti dñſiōe nā ex quo
pbat ē oꝝ p̄mā opīcēm q̄ cōpositū ex
mā et forma non pōt esse total' rō re
ceptia p̄titatis et ostēsum ē cōf fām
opionē n̄ q̄ sola forma. seq̄ neccio q̄
sola mā sit total' rō receptia p̄titatis
et b̄ iō p̄ ext̄sticōe q̄ consuevit da
ri te acc̄tiby. s. q̄ quedā aīentia seſſe
cōpoitū rōe forme ut q̄litas qdā rōne
mē ut p̄titas. b̄ aut̄ distictō n̄ haberet
ūratē n̄ rō receptia p̄titatis i oꝝito
ēct ipa mā. q̄ b̄ idē p̄ q̄ actus eiō
rōis reḡ sit ilūis receptis. rōem recep
tiam eiō rōis ut dicebat oꝝ p̄mā opio
nem. b̄ p̄titas ē e idē rōis i oīb̄ haben
tib̄ ea et nichil ē eiō rōis i oīb̄ p̄titas
tib̄ nisi mā ḡ mā et nichil aliud ē rō
receptia p̄titatis. q̄ sic se b̄ cōpoitū
ex mā et forma adagere p̄formam
ita se b̄ adpati seu recipie per mā b̄
respectu cuiusq̄ actōis cōpoite forma
ē rō agēdi ḡ respectu cuiusq̄ passiōis
seu receptōis mā ē rō patiēti n̄ reci
piēdi et p̄ q̄s mā ē rō receptia p̄titas.
a. p̄ p̄ com̄tatorē fo de aīa. nā sic
om̄e agens agit p illud p q̄ ē in actu
ita om̄e patiēs seu recipiēs patiē p̄ id
p q̄ ē ipo⁹ b̄ cōpoitū ex mā et forma
ē iactu p̄formā et ipo⁹ p̄mā ḡ sicut
se b̄ cōpoitū adagere p̄ formā ita se

b̄ adpati seu recipie p̄ mām. b. p̄ per
p̄mā 2e deaia. nā p̄stā p̄batōem p̄bat
aiam esse actū corporis q̄ ē rō et p̄nā
p̄u agēdi. dicit ē omnē opatōem fac
m̄ p̄formā b̄ uꝝ p̄titas f̄m esse i tēter
mīatū p̄cedat in mā formā b̄alem ut
vult com̄tator i liō de b̄a orbis. f̄ for
ma b̄al nā precedat p̄titatē i mā et b̄
nō obstatē q̄ mā sit rō receptia p̄titas
ut qdā solempnes doctores dicūt
n̄ ē ad p̄poitū b̄ ad presens suffici q̄
rō receptia p̄titas sit mā. Occurrūt
tū duo dubbia cōt̄l̄ ēa. p̄mā ē querit
n̄ sola mā erit b̄m qd̄ recipit p̄titas
tē ul̄ totū cōpoitū ex mā et forma si d̄
t̄ p̄ seq̄ q̄ unū et idē respectu eiusdē
erit p̄n̄ quo et p̄n̄ qd̄ q̄ē ipōle ut p̄
barū ē cōp̄mā opionē. si tē f̄m seq̄
q̄aī itētia ē extēsa et p̄titas. nā p̄batū
fuit cōt̄l̄ seſſā opionē om̄e q̄ recipit p̄
titatē ē fožalr extēsum. b̄ si totū con
poitū ē illud qd̄ recipit p̄titatē foža
lr̄ oꝝ q̄aī recipiat p̄titatē. nā da op
poitū sequeē q̄ totū cōpoitū n̄ recipiat
b̄ solū mā. f̄m dubiū ē q̄a f̄m p̄mā
ēt̄o hūis itētigere ē qdā pati et tū b̄
ēt̄o iko et ēt̄o hūis rō sine p̄ncipium
q̄o itētigūt̄ n̄ ē mā i mo ipa aīa itēt̄i
aīa ḡ f̄m ēqd̄ n̄c dicebat iqrta rōe. s
q̄ mā ē rō receptina respectu cuiusq̄
passiōis. Ad p̄ dico. q̄ aliqua conpe
tūt̄ cōpoito rōe n̄t̄usq̄ p̄tis. aliqua n̄
rōe unius p̄tis tantū. sentire ē vtere
z̄t̄ dire z̄t̄ sic desimiliby actiby p̄tētiaꝝ
organicaꝝ cōpetūt̄i f̄i cōposito z̄t̄e n̄t̄
usq̄ p̄tis q̄a nō possunt separari cū alig
bus p̄tis. q̄e sic cōpetūt̄i cōposito cō

petūt p̄tib̄ eī saltē p̄ acēns. Informari
é cōpetit cōposito tñ rōe alt̄ p̄tis. s.
rōe mē. eo é ip̄o q̄ forma p̄se iformat
m̄am oīz informare cōpositū. b̄ tñ nō
cōpetit cōposito rōe ut̄sq̄ p̄tis alit̄
aīa siue foīa ifoīaret se ipsam quod é
im̄possibile et q̄ b̄ mō cōpetit cōposito
dicūt ūt z p̄p̄e cōpetere cōposito sic
tñ q̄ nullo mō cōpetit alit̄ p̄t. Infor
mari é sic cōpetit cōpoīto qd̄ solū cōpe
tit mē z nullo mō forme nā q̄ id̄ ifor
maret se ipsam é oīo ip̄ole sic é i p̄po
si co. cōposito é cōpetit recip̄e q̄titatē
et esse q̄tū et extēsum n̄ rōe ut̄sq̄ b̄
rōe mē tñ. z iō sic cōpetere poterit es
se q̄tū et extēsum cōposito rōe mē
qd̄ nullo mō n̄ p̄ se nec pacēns cōpetit
forme. s. aīe it̄lctie. Nec ualeit si dicat̄
q̄idē diceret te om̄i forma b̄ali z p̄
sequēs q̄nulla forma b̄al erit extēsa
b̄ é n̄ seq̄ b̄n nāq̄ uolo q̄nulla forma
habeat esse extēsum i p̄tū esse extēsu
z q̄tū cōpetit cōpoīto tñ rōe alt̄ p̄tis
qa si sic b̄ cōpetere om̄i forme oīacte
mē cū qdqd̄ cōpetat alicui i p̄tū tale
petat om̄i tali b̄ é alia cā p̄t̄ istā rōm
cū cōpetit alius formis esse q̄tū q̄ nul
lo mō cōpetit aīe it̄lctie nec reperīt̄ iea
st̄ é aliefoīe q̄te n̄ qa cōpoītu é q̄iatū
rōe alrerius p̄tis b̄ qa educunt̄ te poa
mē quāte et extēse ut app̄ebit l̄ fo ar
ticulo. b̄ aut̄. s. educi te poa mē n̄ cōpe
tit aīe it̄lctie. z iō q̄uis alie forme sic
extēle ipsa tñ nullo mō extēdit̄. Ad
secundā rōem. Aōf dico dico q̄ it̄lctie
dūp̄l p̄t̄ ad it̄lctū cōparari. recip̄e é in
eo siue et cā abeo effectie cū sit actio

imanēs z oīs tal̄ actō manet iagēte s
p̄b̄m ix mece p̄t̄ ḡ it̄lctio cōpari ad
it̄lctū ut recip̄e i eo siue et ut cā ab
eo effectie et iō si int̄lctio cōpat ad it̄l
ctū ut ie o recip̄e siue sic it̄lctus dā es
se ip̄o respectu it̄lctois nā de recip̄ies
ut recip̄ies é ip̄o ad recip̄e d̄ alit̄ non
posset aliqd recip̄e si uō sp̄aref̄ ad eū
fm qd̄ abiplo cāt̄ effectie sic it̄lctus é i
actu respectu int̄lctois qa om̄e agens
agit ut ē actu b̄ sup̄poīto dico adrōez
cū dicebas q̄ intelligere é q̄ dā pati oīe
doq̄ p̄ ut intelligere recip̄e in it̄lctu
siue é q̄ dā pati n̄ q̄nq̄ passioīs solus
z receptio ut p̄tebit postea teo dante
z iteo ut sic it̄lctus r̄ int̄lctois solam
se habet passiu z nō actie p̄p̄ qd̄ dicit
com̄tator q̄ sic m̄a prima é in poa ad
formas. b̄ibiles sic it̄lctus ad foīas
int̄ligibiles z uocat int̄lctū purā poa
ingēne it̄lctum z cū dicebat in arguēdo
q̄ m̄a é rō recip̄ua r̄ cuīscq̄ passio
nis int̄ligēd̄ sane sib̄ q̄ om̄e recip̄ies
ul̄ patiēs habet m̄am p̄quā tāquā prō
nem receptiu recip̄it ul̄ patif̄. patif̄ é
aliqd̄ qa habet aliqd̄ loco mē z iō iān
gelis fm doctorē n̄zum é aliqd̄ loco
mē z id̄ é rō recip̄edi in ipsis siē illud
q̄ē im̄p̄lis loco forme é rō agēdi rō
ḡ recip̄edi int̄lctōem in nob̄ é illud q̄
tenet locū mē im̄p̄lo int̄lctu z iteo nō
seq̄ q̄ m̄a uel materiale non sit ratio
receptiu r̄ cuīs passionis et b̄ dep̄

Secundus articulū. Quātum adfx
articulū. s. utrū om̄es forme b̄ales
alie abāia int̄lctua sint extēse z quāte
é int̄plex modus dicēdi. Adclariorē

itatem eoz que dicet est adutend q ut
adpresens spectat totum dicitur fum
triplex genus p. s. c. est q d. totum e. en
tiale corporis ex p. tiby e. ntialiby sic se
m. et forma u. genus et d. a. c. ad to
tu pot. tiale seu u. tuale corporis exp. tiby
seu diuisis pot. tis seu itatiby. Est
aliud totum p. titatis corporis ex diuisis
p. tiby p. titatis. pma totali n. copet
aie v. sit. q. n. e. corpora ex g. n. et d. a. q. non e. sp. s. p. s.
sp. s. fa totalitas p. quis copet aie n.
facit a p. oit. n. manifestu. e. q. aia f. m.
om. suas pot. tias n. e. i. q. p. t. c. r. s.
Et i. o. t. t. l. t. o. l. t. a. t. e. n. p. o. c. e. d. i. q. o. p. s.
sens. Etia totalitas ex p. tiby p. titati
nis continuis h. locu. i. p. oito r. a. q. da. z
forme s. que h. n. t. tal. t. o. l. t. a. t. e. p. a.
c. n. s. ut h. albedo q. ue h. partes i. st. a
p. res. p. titas et i. o. albedo tota n. p. o. t. e.
se i. q. s. p. t. c. r. t. i. s. et ad i. s. t. i. t. c. t. u. re
ducit p. s. q. o. p. w. ad f. m. articulum. s.
u. alie forme ab aia intell. tina sint isto
mo extesa aut q. s. e. a. y. sit tota i. toto et
tota i. q. s. p. t. c. r. s. Ad q. d. dicunt a
liq. doctores q. nulla forma s. b. al. exte
dit ext. si. e. m. nec e. p. t. a. p. se. nec per
acc. s. b. o. p. b. a. d. u. p. s. Sic si aliq. for
ma s. b. al. e. et extesa u. ext. teret. r. o. n.
sui u. r. o. s. b. i. i. quo recipit n. r. o. n. q. a.
forma tese e. idiusibil. It. e. q. a. ext. di
r. o. n. s. i. e. p. p. s. i. qu. a. t. i. n. r. o. n. s. b. i. i. quo re
cipit q. a. im. ediatu. s. b. m. forme s. b. al. e. m.
p. a. q. t. e. s. e. nec e. p. t. a. nec diuisibil. g. nul
la forma s. b. st. antia. c. p. t. a. nec extesa

de sic nulla forma cuius esse e. i. q. s. p. t.
corpis e. p. t. a. u. extesa p. se u. p. acc. s.

S. cu. s. forme s. b. al. esse e. i. qual. p. te. cor
p. s. cui. s. forma. g. nulla forma s. b. al. e
p. t. a. u. extesa p. se. nec p. acc. s. a. e. nota
p. se. b. p. b. a. q. a. h. esse cu. s. forme. s. b. al.
e. et i. qual. p. te. corporis q. s. p. ignis n.
e. et ignis et q. s. p. aque n. o. e. et aqua q.
f. m. e. g. Hec ast. p. o. n. p. o. t. stare et i. o.
arguo d. e. i. dup. p. sic illa forma que
didi. diu. one. corporis e. extesa saltem
p. acc. s. b. forme. corpor. i. a. i. a. t. o. z. et i.
a. i. a. t. o. z. di. diu. one. corporis g. salt. e
tales s. extesa p. acc. s. a. e. nota tese q. a.
diu. o. n. o. p. o. t. copetere h. qu. i. t. a. t. i. b.
p. b. a. t. u. r. de. for. mis. cor. f. m. i. a. i. a. t. o. z. q. a.
tal. i. a. cor. pa. di. u. d. t. e. i. p. t. e. e. l. d. r. o. s. q. n.
pos. set esse n. i. s. forme. i. s. o. z. d. i. t. e. t. de
for. mis. a. i. a. t. o. z. p. z. p. p. b. m. d. i. c. e. t. e. o. p. pl. a
te. et aliq. a. i. a. l. a. t. e. u. u. u. t. c. a. p. hab. e
tia. a. i. a. m. u. n. a. q. d. e. a. c. t. u. p. l. e. a. s. ast. poten
tia. de sic si illud q. m. u. z. i. s. s. e. i. e. s. t.
et illud q. m. a. g. s. m. u. z. q. a. i. a. s. b. i. b. l. i. a
et vegetatia s. int. extesa g. forme. i. a. i. a.
t. o. z. et t. n. s. e. u. p. b. a. b. i. t. u. r. s. t. a. t. i. o. e. s. a. m
op. ion. e. Ieo g. ad. d. o. e. a. l. e. s. o. p. i. o. n. i. s.
et p. r. e. d. o. e. a. s. c. o. e. o. s. n. i. s. i. p. a. r. o. a. l.
q. d. ex. clu. ter. e. t. p. b. a. t. u. r. q. m. n. u. l. l. o. m.
e. et qu. a. t. a. s. i. s. i. m. a. e. et qu. a. t. a. s. i. u. e. ext. e
s. a. u. ext. e. d. e. t. r. o. e. s. i. u. u. u. r. o. e. s. b. i. m
q. o. r. o. c. i. p. i. t. r. n. o. r. o. e. s. i. u. q. a. t. e. p. e. o. s
m. a. n. e. c. e. qu. a. t. a. n. e. c. ext. e. s. a. n. e. c. r. o. e. s. b. i.
n. o. e. r. e. c. i. p. i. t. r. i. a. l. i. q. u. o. s. b. i. u. e. s. a. l. i. a. r. e.
p. i. u. t. r. i. u. p. a. n. u. l. l. o. g. m. o. m. a. e. e. x. t. e. n. s. a
q. d. f. m. e. Et i. d. d. d. i. c. o. q. i. s. t. a. r. o. p. c. e. d. i. t.
ex. s. u. s. f. i. c. i. t. i. d. u. i. o. n. e. n. o. e. e. x. t. e. n. d. i. t.
f. o. r. m. a. p. a. l. i. q. u. a. i. t. a. z. c. a. z. s. q. a. e. s. b. z. p.
t. i. t. a. t. i. s. u. p. s. q. a. t. i. t. a. t. i. s. l. q. a. e. d. u. c. i. t.
d. p. o. a. m. e. u. p. o. s. t. e. a. p. a. c. e. b. i. t. Red. d. o.

Sam b̄t̄ eos n̄ si illa rō aliqd̄ colute
ret pbare q̄ nulla forma accnāl eēt
extēia z accipio. a. suā z addo. b. s̄ cui
ls forme accnāl esse ē i quibz pte corpis
eūl̄ forma ḡ. b. pbat sic z sua. naz si
eēntia cuīls forme accnāl ut albedinis
n̄ eēt iq̄bz pte albi q̄libbz p̄ albi n̄ eēt
alba q̄ f̄lm ē. et iō dico q̄ ista rō sic p̄
pcedit exisufficiēti diuione n̄ posito
q̄ i q̄bz pte ignis non eēt forma ignis
tota totalitate p̄titatis te qua nūc lo
q̄. a. huc q̄libet p̄ ignis eēt ignis et
q̄bz p̄ aque eēt aqua et i q̄libet pte cor
pis eēt p̄ forme sic i q̄libet parti albi
ē p̄ albedis. z si cōtigeret ignē diu
di iduas ptes forma t̄ viteret i duas
sic albedo ista iḡr p̄ nō uñ sufficiens.

Alia opio. Et iō ē alī mod̄ dicen
di alioz toctoz. s. q̄m̄t̄ formas sba
les sole forme iaiatoz s̄ extēse z p̄te
p̄ accn̄s nūl̄ la aūt̄ forma aiatoz n̄ p̄se
n̄ pacēia ē extēsa n̄ p̄ta qd̄. pbat q̄du
pl̄. p̄ sic q̄n̄ receptu supat n̄am recipiē
ria recipies n̄o ēhit ad se receptu sp̄o
r̄ evūlo receptu ēhit ad se recipies b̄q
liber aia ē forma sba z s̄ egrediēs cō
ditōes mē z supans eā ḡ aia n̄ ēhet
ad cōdidiēm mē z iō licet anima rea
piat i m̄ a quāta n̄o oꝝ q̄ sit p̄ta sine
extēsa. b. nota ē teſe ān̄ uñ nota p̄tan
eo q̄ ip̄cius n̄ p̄ot ad n̄am suā trabe
re p̄fecius. z̄ ois forma p̄ta p̄se ul̄ p̄
accn̄s equalr respicit z tenoiat totū et
partes sic p̄ tequa z teigne z tecōsi
milibz s̄ nulla aia tenoiat equalr totū
z partes q̄a n̄o q̄libet pars aia ē al̄ si
eut q̄libet pars ignis ē ignis ḡ nulla

aia ē p̄ta sine extēsa sine p̄ se sine per
accn̄s. 3° ad icē nulla forma p̄ta p̄
accn̄s regrit diuilitatē ip̄tibz s̄ aia q̄cū
q̄ regrit diuilitatē ip̄tibz i suo p̄fec
tibili ḡ minor ē te se nota ān̄ p̄ q̄a 5
oꝝ quāti sine extēsi ē habere partes
eisdē rōes z per oꝝ nulluz tale regrit
diuilitatē ip̄tibz. 4° sic om̄is foža
qm̄ta per se ul̄ per accn̄s habet easdē
operatōes itoto ul̄ imparibz nulla aia
bz easdē operatōes itoꝝ l̄ioibz p̄tibz mi
nor p̄ q̄a q̄libet aia habet diuulas ope
ratōes iduulis partibz sui perficibl̄ ān̄ ē
nota z n̄o p̄ot dari istāta extē p̄poitā
pistas easdē rōes pbat isti toctores q̄
forme sbales corporz iaiatoz s̄t̄ quāte
et extēse per accn̄s p̄ q̄a n̄o superat cō
ditōes mē. s̄t̄ ē totali m̄ales. s̄o q̄a ēq̄
lr tenoiant totū z partes. t̄cio q̄z non
regrit diuilitatē ip̄tibz sui perficibl̄.
q̄z h̄nt̄ easdē operatōes itoto ul̄ in
om̄ibz partibz ut p̄ uñgne. auro i ossibz
z possunt formari m̄i rōes p̄d̄is op
poite hec opio affirmat perbēm augu
stini ilio teimortalitatē aie cao s̄ qd̄
z̄ pbat experim̄to. dicit ēq̄ si umis p̄u
geret iuna parte rechbet se totū q̄ non
eēt h̄ aia tota sentiret z tota. eēt uilla
parte z p̄oñs i q̄libet parte z p̄oñs h̄ uñq̄
n̄o excedat cuī corpore. Itē h̄ uñ teiten
tōe sua libro de p̄te aie ubi dicitq̄ spe
ties i očlo n̄o extēderet q̄z si extēteret
quito corpus eset maītāto faceret ibi
maiore sp̄em z f̄lm h̄ esse posset aliquō
corpus itamagni cuius sp̄es nullo mō
posset recipi i očlo qd̄ p̄z esse f̄lm si ā
sp̄es inſu n̄o extēteret multo m̄is te

bet extēdi ssus et si sensus nō extēdit
nec aia sensitīa extēdit et pōns n̄ aliq
alia aia q̄a nulla cā appet iāia s̄itua
q̄e n̄ obeat extēdi maḡ q̄ se q̄ alia
aia. In pbō opionis. Ista aut̄ op̄
nio q̄uis sit magnor̄ doctor̄ n̄ ū ūa
z̄. arguo d̄ eā 4. p̄ sic. si aia sensitī
ua et vegetatīa nō extēterēt p̄ se nec p̄
accīs seq̄ret q̄ plāte et aialia bruta es
sent imago dei. ōna ē fūl ḡ falsitas ō
seq̄ētis p̄ p̄ mḡm sentētiaz̄ dist ic̄
tōe itia i suo p̄bū p̄bat q̄ imago dei q̄
rēda ē ieoq̄ excellēt̄ ē iboie ōna. p̄ba
tur p̄ bēm augustinū ifmōe deimagine
ubi dicit boiem esse adimagine dei q̄a
aia h̄uā ē tota itoto et tota in q̄ls p̄
te. quēadmod̄ tens ē totus itoto mū
do et totus iquals p̄te mūndi. si ḡ aia
sensitīa et vegetatīa nō s̄t extēse s̄ q̄ls
earum ēt tota intoto et tota iquals p̄te
seq̄ret q̄ plāte t̄ eēnt ad imaginē dei
q̄d ē absurdū. 2o ille forme q̄tē dī
dūnē diuīone corp̄is extēdit exēsīce
ip̄lius et diuīsio solū cēpetit q̄to et ex
tēso s̄ aia vegetatīa et sensitīa alium
ip̄fōz̄ didūt ad diuīsōe corp̄um ḡ. b
p̄ p̄ p̄hm fo hū dicētē q̄ plāte et ani
malia quedā tecīsa uīst t̄ q̄ exēte in
hus aia actu qdē una pō ūo p̄les et
firmat nā aia q̄ ē iqlibet p̄te tecīsi l̄ ē
ibi p̄cīsōem ul̄ p̄ nouā ḡnatōem nō
p̄ot dic̄ sit i p̄ nouā ḡnatōem q̄a i n̄
appet aliq̄ ḡnans. dimidēs ē nō ē gene
ris nā ad diuīsōe p̄ se seq̄t corruptō
et nō ḡno. Itē ōmē ḡnatōem s̄ ce
dit aliq̄ alterō s̄ i tali diuīne nō prece
dit alterō q̄ consuevit p̄cītere talem

ḡnatōem aiaoz̄ et iquals p̄te alis te
cīli nō p̄ot esse aia p̄nouā ḡnatōem re
ligē q̄cī sit i p̄stā dīonē. tertio sic
ōmis res p̄a et simp̄ p̄cīlariis et cor
pālē capax seu capacitatī q̄ p̄ se z̄līm
plūcīt ēt in codīoē corporatīs s̄ om̄is
forma generabilū et cor ruptibiliū ex
cepta forma rōali ē p̄a et simp̄ corpora
tālē q̄a nulla ipsaz̄ ē n̄ p̄ot esse p̄ nām
n̄ incorp̄e cui s̄t per se p̄tes ḡ ois foza
s̄bal ē q̄ta ul̄ extēsa saltē p̄ accīs p̄tē
aiam rōnale de qua ū extētās p̄ate
bit statī infēq̄nti articulo. 4. ad idē
ōmis forme educte s̄ eēntiā de pō mē
extēdūt et s̄t q̄te saltē p̄ accīs s̄ ōmis
forme n̄ales excepta aia rōali s̄t hū ḡ.
b. nota ē tēse. a. p̄bat q̄a ōmis forma
que recipit tota intota mā et p̄s m̄pte
mē ē q̄ta et extēsa p̄ accīs s̄om̄is for
ma educta d̄pō mē ē hū q̄a ōmis for
ma que educte d̄pō mē. educit neccō
tota tetota mā et p̄s d̄p̄te mē et p̄s ōmis
tal forma recipit tota intota
mā et pars m̄parte mē. Et ista ū mi
chmelior rō que possit fieri adūt̄ i con
clusōem accepit ē p̄medio cām extēsōis
nā educi d̄pō mē ē extēsōis cā
et ē tēntōe doctoris nā frātris egi
du li. p̄dīstinctōe octēta perquā p̄bat
q̄ ōmis forme s̄bales alie abāia rōnali
s̄t q̄te et extēse per accīs q̄a educunt
de potētia mē. anima rōal minime q̄a
nō educatur d̄pō mē. Instītia. In
p̄gnatur tān̄ ista rō aq̄bdā et ū eis
s̄ imponere duplē defectū. p̄uidētū
dicere p̄ista rō m̄se non cōuenit. fo di
cūe q̄cīpetit s̄t p̄tebet p̄bare. prīmū

sic p̄bit sic forma educitur de potētia
m̄e passione loquēdo. ita educitur de po-
tētia agētis actione loquēdo et forte ne-
rius. s̄ nō dicim⁹ q̄ tealia et alia pte a
gētis educatur alia et alia pars forme
s̄ de toto agēte siue genrāte tota for-
ma ḡ nō tebem⁹ dicere q̄ tota forma e-
ducat tetota m̄a et ps te pte m̄e už ḡ
eisq; prefata rō nō cōcludat. s̄m uo p̄
bat sic qa rō fratr̄ egidi⁹ p̄bat q̄ for-
ma sit extēsa paccns qa tealia et alia p̄
te m̄e educit alia et alia ps forme. et
ita suppoit formā h̄z p̄tē et p̄tē. s̄
formā habere partē et p̄tē ē ipam esse
extēsa. suppoit ḡ ista rō formā esse
extēsa s̄ h̄z ēq̄ q̄rit ḡ petit q̄ debet p̄
bare. Respōteo ad istatiā. Huius tñ
nō obstatib⁹ dico q̄rō illa ē optia si bñ
itligat etiō respōteo adipugnatōnes
p̄dēas. Ad p̄mā cū d̄z q̄ sic forma edu-
cif̄ tepo⁹ m̄e passione loquēdo ⁊ . dico
q̄. li. sicut si sit nota eq̄lis necessitat̄is
ūa ē ppō qa si forma debet reduci dpo
tētia adactū equ et nec̄iū ēq̄ educat d̄
po a gētis actie sicq̄ educat tepo⁹ m̄e
passione. unū ē nō sufficit sine alto si au-
tē itligat li. sicut nota absolute. et oī
modi similitudis ppō ē falsa nā qa n̄
eođ mō pre existit introls non educit
eođ mō abutroq;. sic ē forma p̄existit
ipotētia actia agētis q̄ suū fieri et suū
esse s̄t separata atali potētia s̄ i potētia
passione m̄e sicut pre existit suū fieri et
esse q̄ cōseq̄ adfieri q̄ s̄t cōnūcta cū i pa-
potētia et iō n̄seq̄ q̄ diuisibilitas for-
me nō accipit s̄m diuisibilitatē poten-
tiae actie aqua ut dēm ē ē separata q̄rō ad

esse et q̄rō adfieri q̄ nō tebeat summi
s̄m diuisibilitatē potētia passione cui nece-
saria ē cōnūcta s̄m esse et fieri et iō rō
nō st. mutat ē modū necessitat̄is imo-
vū similitudis ut appet exdēis. Ad
s̄m cū d̄z q̄rō petit p̄ncipū siue suppo-
it q̄d tebet p̄bare. ne go. ⁊ cū p̄bat q̄a
uitebat illa rō sup̄ onere formā habe-
re p̄tē et p̄tē et p̄ cōs̄ equens supponit
formā esse extēsa dico q̄ si illa bene
itligatur nō suppoit formā habere p̄tē
et p̄oñs nō suppoit esse formā extēsa
suppoit tñ i ea rō tāq̄ coit concessum
q̄ m̄a tecū potētia educit forma neces-
sario sit diuisibil et extēsa ita q̄ si eēt
idisibil oī nulla forma posset te ea e-
duci s̄ aut suppoito p̄bat fr̄ at egidi⁹
doctor n̄z q̄ forma h̄z p̄tē et p̄oñs eēt
diuisibil et extēsa qaq̄ educit tecisi-
bili et extēso i q̄rō diuisibile ē. accit es-
se mō idisibili s̄q̄ educit de extē-
so mō diuisibili. educit totū de toto
et ps depte ⁊ p̄oñs ē diuisibile ⁊ exten-
sam. ad ḡ ē q̄d suppoit irōe tocto-
ris n̄i et ad q̄ p̄batur ut ps ex dēis
et iō rō n̄ petit p̄ncipū ut ei iponebat
remanet ḡ iungore suo. Reo adrōes
altē opionis. Restat nūr respōtere
ad rōes alter⁹ opionis. Et p̄reducit rō
nes i t̄cos. nā si p̄mā rō aliqd cōclude-
ret sequeretur ta magna incōnēientia
Primū essetq̄ m̄a nō eēt diuisibil nec
extēsa. s̄m eētq̄ nulla forma s̄bal eēt
extēsaq̄ ē s̄lū et iōt̄ eođ. t̄nūq̄ quāti-
tas recepta i s̄bo ōp̄ita exm̄a et foza
eēt idisibil siml ⁊ nō extēsa. s̄ om̄a
st icōnēientia ḡp̄ aūth seq̄rētur appet

p formā rōis sue et arguitur. qn̄ recipiētū supat nām recipiētū recipiētū nō ē hit recipiētū ad naturātu. s̄ poti⁹ ecōū so. s̄ aia supat mām et cōditōem mē ḡ aia trahit mām ad nām suā et nō ecōū so. s̄ nā ipsius aie ēēq̄ sit idivisibil' z i extēsa p̄ eos ḡ mā que ēhetur ad nāz et cōditōem aie erit idivisibil' et extēsa tota rō ē eoꝝ p̄ ig⁹ primū iōuētiens. Secundū t̄ p̄ eadē rōem euidēt̄ seq̄. accipit eadē. a. z ifert. b. s̄ qlibz forma s̄bal supat nām et cōditōem mē ḡnulla forma trahet ad cōditōem mē. et pōns q̄uis recipiat in mā ḡnta. nō erit extensa sine q̄ta. tota rō ē sua p̄t̄. b. q̄ ē uera euīdōt̄. ētūm ē. n. q̄ qlibet forma s̄bal ē p̄ficior ip̄a mā z supat el̄ nām cū mā sit pura poꝝ. et forma s̄bal q̄cūq̄ sit actus. 2⁹ hui⁹ actus aut̄ semp supat nām poꝝ q̄re 3⁹. 3⁹ inueniens manifeste apparet. nam si recepti qd̄ supat nām recipientis trahit ipsum ad nām recepti et recipiētū qd̄ supat nām recepti trahit ad se nām recepti cū conpositū ex mā et forma s̄bal supat na curā p̄t̄ratis. seq̄ q̄ cōpositū trahit p̄t̄ratis ad sui cōditōem et sic cū tale o poitū q̄ tu ē teñā sua nō sit extēsum ē hit q̄mtritatē ad sui contitōem et recipiēt̄ eā tali mōq̄ n̄ erit extēsa q̄re 3⁹ ista ḡ rō n̄l̄ cōneit ut p̄ exēs. H̄o ḡ ad rōes z dico q̄ rō iōmaginat̄ q̄ forma s̄bal nō h̄eat esse p̄t̄rati et extēsum s̄ q̄ recipit̄ i extēso et p̄t̄rati aut̄ ē fslm nā forma q̄cūq̄ s̄bal nō bz esse q̄m̄ insi q̄a educt̄ cōpotētia mē p̄te et extēsa ut declarat̄ ē i q̄ta rōe cōt̄ pdictā op̄

nō ē rō ig⁹ ista scipit n̄ cām p̄ cā. fa q̄ rō p̄t̄ similē reduci cōtra eos nā cōstat q̄ forma i magis nō equalr tenoiat to tu et p̄tes et tñ ē quāta pac̄ns siē ipsi cōcedūt̄. Dico ḡ ad rōem q̄ forma p̄t̄cīḡ sit extēsa si ex sui p̄fecōe cōperat̄ s̄ diūle opatōes quas nō p̄t̄ elucere p̄ unū organū h̄ p̄ unī poꝝ organo affi xā. oz p̄ diūlitatē potētiaꝝ et orga noꝝ q̄ diūsimōe tenoiet p̄tes et totū forme aut̄ iaiatoꝝ q̄ p̄t̄cīm suam n̄ h̄nt̄ bas diūlas opatōes nō idigēt̄ bus diūlis iſtrūmtis n̄ diūlis potētias et iō eod̄ mō tenoiat totū et p̄tes a. ḡ. p̄pō n̄ ē simp̄ ūa cū d̄z q̄ om̄is forma equalr respicit et tenoiat totū et p̄tes. Inductō aut̄ p̄p̄ p̄baꝝ iſuſticiēs ē t̄tia rō p̄t̄ ē redaci cōt̄ eos q̄a n̄l̄ p̄hibet illud q̄ ē p̄t̄cī pac̄ns regrere diūlitatē i p̄t̄ib siē p̄t̄ euidēt̄ te forma i magis et iō dico ad rōem p̄ ierpetra tōem. a. p̄ cām supradēam insolutoe stat̄ preterita. Et cū p̄baꝝ q̄a cōditio quāti ē habere p̄tes eſdē rōis dico q̄ aīma nō regrit diūlitatē p̄t̄i i quātū est q̄m̄ta sine extēsa s̄ i quātū p̄fīa i cōpatōe ad formas iaiatoꝝ et iō aliq̄ loz̄ extēsa regrit diūlitatē i p̄t̄ib aliq̄ ūo n̄ et eodē mō ē dicēd ad t̄tū. ista ē stat̄ iſim̄ v̄z q̄ aliqua forma sit extensa et tñ in diūlis p̄t̄ib suscep̄tibl̄ diūlas bz opatōes p̄diūlas potētias rōe sue per fōis. Ad cōfirmationē ē b̄t̄ anguſtimi dico q̄ angustinus i libris sup̄ al legatis loq̄ iuqrēdo et n̄ aſſerēdo siē p̄t̄ iuēti d̄a sua i libris predic̄is et iō H̄o ad rōes n̄l̄ p̄batōes. Exp̄mētū ē deueme n̄

vime nō ouicit. qd hā aūmis nō sentiat
tota s aliq p strigē cōpp colligatōnē
membroz adūnacē. Ad p̄atōnē 2^a
dico q spēs recepta i oculo ē p̄ta z extē
sa. et io ita possēt recipi i oculo n̄ uisus
ess̄ ita acutus qui dret rē i q̄cuq distā
tr̄i. nam siē spēs augm̄tāt ad augm̄tū
obiecti ita diminuit ad istātiā es qd cū
res uisa arteat sbanglo siē res maḡ di
stac q n̄ ab oculo ita agūl s quo už ē
strictror. Alia opio. Hec aut̄ opio
q̄uis plus accedat ad uitatē p̄ma n̄
enāz sufficiēs. iō ad hoc ē alī moō dī
cedi. s. q̄ aie alium p̄fōz que dūisa n̄
uiuit h̄ p̄le h̄ p accīs st̄ p̄te. om̄ia aut̄
aiata et iaiata q̄ fīm sui dionē uiuunt
h̄nt formā s̄balē p̄ta pacēs. Assump
tū p̄at̄ quatū adambas p̄tes. Prima
p̄a a lāmpti sic p̄baet ille forme que n̄
dīdūt dione corpis nō extēdūt exten
siōe corpis. s aie s̄litie alium p̄fēōz
que dūisa n̄ uiuit n̄ diuidūt dione cor
pis ḡ h̄ extēdūt extēsiōe corpis. a.
p̄z. q̄ oīme p̄z p̄se ul̄ pacēdns ē natū
diuidūt p̄tes. cū diuisio p̄se cōpetat p̄t̄
b. nota ē d̄se 2^a p̄s assumpti sup̄dē
sic p̄baet oīme qd diuidit i p̄tes eiusdē
rōmis ē q̄z p̄se ul̄ pacētēns. q̄a sic diui
ti soli cōpetit quat̄i ul̄ quat̄o s̄ oīms
forme s̄bales corpūm iaiatorz et t̄ ai
matoz que tec̄sa n̄iūt̄ h̄t̄ ut p̄z per
p̄h̄m il̄za quare 3^a. hec aut̄ p̄o quat̄is
magis accedat adūtātē quat̄a aliq alia
z n̄ t̄ ē uera quat̄a ad illud q̄ ponit
q̄ aie alium p̄fōz q̄ tec̄sa n̄ uiuunt
ne p̄se n̄ pacēdēs st̄ quat̄e z quat̄is cō

tra istā positōem directe cōcludat om̄
nes rōes facte sup̄ adducte cē t̄ s̄am o
pionē imēdiate i ecitatā excepta s̄a ra
tōe Instatia Agotam̄ tra ei uā
rōe tali poita cā estēsiōis sufficiēt̄ iq̄
bēlq̄ formis tenēsitate seq̄t exten
sio eiōē s̄ q̄cuq ponat cā extēsiōis
iālus formis s̄balibyta p̄fecte rep̄it in
aia s̄litia alīm̄ p̄fōz que dūisa n̄ uiuit
siē i illis ḡ 3^a a^o nota ē tēle minor p̄
baet n̄ si dicat q̄ ille forme extēdūt
q̄a siml̄ cī mā s̄ba p̄titatis pari rōe
dicerent̄ tēstis si uō dicat q̄ido extē
dūt q̄a recipiūt i m̄ extēsa eodē mō et
iste recipiūt i m̄ extēsa si uō dūat q̄
iēo extēdūt q̄a educit̄ te poa mē q̄a
ista už ēsse precipue rō h̄nt t̄ b̄ d̄ze te
dēis aīab̄ q̄a t̄ ip̄e educit̄ te poa mē
nulla ḡ cā remanet iālus formis s̄baliby
pp̄ quā extēdāt que n̄ rep̄iat i alius
aīab̄ citra aīam̄ itēctiam̄. dico ḡ quat̄ū
a t̄ istū articulū q̄ oīms forme s̄bales
corpū iaiatorz er quels a^a aīa abaīa in
tēctia extēdūt cū corpe et st̄ p̄te pacē
dēs. Terti articulū. Qucriē n̄
aīa itēctia cōmūcta corp̄i extēdatur
extēsione corp̄i et q̄uis uitās istār
ticuli satiū posset haberi ex precedēti
b̄s q̄eāit̄ligo q̄a t̄n qd̄ cōtradicit̄ cō
clisiōi tēctoris n̄i quā īdo ēsse ueraz
Id circō ponit̄ p̄eo p̄ op̄ionem cū moti
uis suis . 2^a ponā s̄lusiōem quā cre
to ēsse uerā cū rōib̄ q̄bus moueōr et
ēt̄io respōtēbo motiuis cōt̄rie op̄iois

Op̄io quoq̄ dā. Dicūt ḡ qdāq̄
aīa itēctia ē oīo extēsa p̄ accīs quēad
modū q̄cuq alia forma iāformās māx

.d.1.

Hec autem opio pbat sic. p cōmē sūm tene
cessitate affi^r suoaccēte ipsum ifferman
te sū cōpoitū ex mā z forma ē p se sūm
q̄titatis ḡ toti cōpoitū affi^r. q̄titatē
affici autem p q̄titatē ē extēdi p ea ḡ eēn
ria bois cōpoita ex mā et forma ē ex
tēsa q̄ nō posset esse nisi aia q̄ est integral
p se cēntie ipsius ēēt extensa. a. ē nota
q̄a eius opposita ē im̄ possibil. ī possibi
le utrē q̄ aliquid sū m p se informe ali
quo accidente et nō afficiat eo. b. pbat
duplicē. p. q̄a q̄titas ē p p̄a passio cor
p̄o d̄ḡne s̄be. s̄ corp̄ d̄ḡne s̄be diē sp̄o
sitū ex mā z forma ḡ cum p p̄a passio
s̄iectie recipiat i p̄o s̄bo. seq̄t q̄ cōpo
sitū ex mā z forma sit p se sūm q̄titatē
tis. 2. pbat b. b. q̄a om̄e accēns req̄it
sūm iactu. cū ē accēns sit actus sūm q̄d re
quirit pōz sūm q̄d sū q̄titas ē accēns so
la mā nō ē sūm iactu ḡ sūm q̄titatis
nō pōt esse sola mā. ul̄ iḡ sola forma
erit ul̄ erit totū cōpoitū qdquid tetur
habetur ppoitū.

Secundo sic qdqd recipit aliquo re
cipitur pmodū rei recipiētis z n̄ p mo
dū rei recepte. tertio hūl̄ s̄ aia itēctia re
cipit i mā quāta et extēsa cū sit actus
corpis nō cuīcīq̄ s̄ phīci organici. cor
pus autē phīci et orgāciū ē quātu z ex
tēsum ḡ aia itēctia erit quāta et extē
sa.

Tertia rō alioz. Tertio si aia
huāna nō ēēt quāta z extēsa seq̄ret q̄
hō p se nō ēēt quātu dñs ē sūm ḡ fal
sīcaz n̄tis pbatur. nā qdqd operit p se
superiori cōpetit p se om̄ib̄ cōtētis sū eo
p̄z s̄ corp̄ d̄ḡne s̄be cōpetit p se esse q̄
tū ḡ esse quātu cōpetit p se om̄i cōtēto

sū corpe s̄ hō p se cētinetur sū corpe ḡ
dñia p̄z q̄ quidqd cōpetit homini p se
sibi cōpetit p formā p quā ē hō. q̄ ē nō
cōpetit homini p formā p q̄ ē hō nō o
ueit sibi p se s̄ si aia humana nō ēēt q̄
ta sine extēsa n̄ pōt ip̄i homini pipsaz
esse quām cōpetere ḡ n̄ eset p se quātus

Quarto rō alioz. x̄ iquocūq̄ ē
sūm ieo s̄ p̄petates ill̄ s̄bi q̄ sūm nō
separatur asua p̄petate n̄ ecōūlo s̄ om̄s
poe aie s̄ i cēntia aie s̄i p̄petates ip̄i
alit aia nō oparetar p̄ eas si ḡ aia ēēt
iqualz p̄te corporis sequitur q̄ om̄s poe
ēēt i q̄lb p̄te corporis et sic nūl̄s ēēt
ip̄et et aūditus i manu q̄d ē sūm. &
Illiud q̄d sūm se totū ē i aliquo sūm nūl̄
sui repitut exz. s̄ extra quāl̄ p̄te cor
poris repitut aliquid aie cū i q̄cūq̄ appe
at op̄atō uite. ḡ aia nō ē tota iquals
p̄te corporis. & si aia ēēt tota itoto et
tota i q̄libz p̄te seq̄retur q̄ unū et idē
siml̄ moueretur et quiesceret oppoita
quēte illi motui dñs ē sūm ḡ falsitas
dñs p̄z q̄ ipole ē duo opposita s̄l̄ es
se iedē dñia pbatur nā si aia ēēt tota
siml̄ imanu et impete moueretur paci
dēs admotū manū z quiesceret p accēns
pēte quiescente s̄ autē ipole ē. & pona
tur q̄ aliquis nascatur sine manu et ei
postea addatur p̄ miraculū et fiat ma
nū animata q̄ q̄l̄ anima pre existens
aiabit nouā manū q̄z cētū ē q̄ nō infun
detur nouā anima illi manu q̄z i nō
ēēt p̄ ill̄ alis s̄ pōtius ēēt p se al autē
ḡ aia p̄sistēs mouebatur localē adai
mōdū nouā manū aut p extēsiōem su
am actiget ipsam nō p̄motū localē q̄

tal motus non competit aie. Itē qd mouet localit dimittit alii locū et nō
q̄ aia tendēs ad manū iunificandū di-
miceret alias p̄tes quasān iunificabat
qd ē icōneiens ḡ reliqt p̄ extēsionem
incipiat iunificare ip̄am manū qd non
posset esse n̄ aia extēteret ḡ. 8° abla-
to eo i quo ē tota aia neccio affertur
aia. s̄ ablata una pte corporis nō affert
aia ut p̄z de se. ḡ non erit tota iq̄b p̄te
et p̄oñs n̄ in aliqua aliaz o° sic. si aia
ēet tota i qb̄ pte corporis sequeret q̄ si
ml̄z seml̄ eēt i infinitis p̄tib et p̄oñs
i infinitis locis oñs ē fl̄z q̄a repugnat
finito esse i p̄tib h̄ue loeis ifinitis oñia
p̄z. q̄a p̄tes corporis cōtinui s̄t ifinito bz
p̄b̄m li° ph̄icoz. 9° et ultim⁹ sic. si
aia eētiqualib pte corporis huāi seq̄ret q̄ q̄
bz p̄s hois eēt hō oñs ē fl̄m ḡ oñia p̄z
q̄a cū hō sit hō p̄ itētiam aiam neccio
ubi ē tota aia itētia iō erit hōq̄ ē ipo-
sibile. Opio ūa. Ista opio nō uā
michi uera iō teneo oclusionē oppoitā
s. q̄ aia itētia nullo uō sit extēsa qd
pbo aliquy rōmby et autoritatib.
Primo sic. si aia itētia eēt q̄ta s̄t extē-
sa sequeret q̄ eēt educta de p̄oñm mē ose
quēs ē fl̄m. imo erroreis ḡ oñia p̄z. nā
tota causa extēsionis ē educi dpoñm mē
q̄te et extēsa ut declaratū fuit i fo ar-
ticulo bū questionis. Secundo ome
extēsum ē unū actu et ml̄ta i poñ. s̄t
itēgim̄ noie extēnsi sic p̄z p̄ p̄b̄m 20
bū dicētē q̄ alia qdā tecisā iunisit tāq̄
existēte i eis aia actu una poñ ūo p̄les
uñ et celū ē ml̄ta i poñ q̄m ē ex n̄ q̄
titatis q̄ aia eq̄ui et cuñlibz alis p̄fecti

ē ml̄ta i poñ q̄m ē te se quamvis repu-
gnat diuīti ad diuīsiōem corporis p̄ p̄-
fectā dispositōem q̄ regrit i corpe ut
dēm ē sup̄ si aut̄ aia humana sic ē n̄
q̄ nullo mō p̄les ḡ n̄ p̄lea i poñ alī s̄
de n̄ sua n̄ repugnaret diuīti et per
oñs n̄ corrūpi qd ē fl̄m. Tertio nul-
lū purū spirituale p̄ot esse q̄m h̄ue ex-
tēsum aia itētia ē pez spiritual ḡ. b
p̄z beatū au gustinū sup̄ illo ūbo ge-
nelis 20. fecit deus hoīem de limo ter-
re et spiravit ifaciē el̄ spiraculum uite
ubi dicit spiravit. s. spiritū s̄t aiam z
mathei sp̄s qdē p̄mptus ē caro aut̄ in-
firma glosa sp̄s. i. aia et ad galathas
caro cōcupiscit adūsus l̄pm et ecōuso
ā p̄bat sic. q̄nēq̄z alioz s̄b̄m cōdī dī
altī s̄b̄o ex oppoīto q̄m passio. atēq̄na
ta uni s̄b̄o repugnat alī tātū ecōuso
s̄ spirituale et corporale condidūt ex
oppoīto diuīdit ē s̄ba icorpeū et incor-
peum s̄t ē ispirituale z corporale. s̄ esse
extēsum h̄ue corpeū ē passio atēq̄ta
s̄be corpee. icorpeitas ē passio atēq̄ta
s̄be spiritual ḡ quātum repugnat s̄be
corpalī icorpeitas tātū repugnat s̄be
spirituali esse copum h̄ue extēsum. s̄ i
corporetas h̄ue icorpeum totalit repu-
gnat enti corporali ḡ esse corpeum z ex-
tēsum totalit repugnabit ēti spiritua-
li cuñmodi ē aia itētia. Quarto nul-
lū supra se cōuersuum p̄ot esse extē-
sum. s̄ aia rōal cōutīc supra se ipsam
ḡārpoit p̄eulns p̄positōe. xv. ubi dī
q̄ ome supra se cōuersum ē simplex z
im p̄tibile mi. q̄ p̄z p̄ eū p̄positione
ead. intelligit ē aiam se ipsam et uult

.ad. 2.

se ipsam. Quito si aia itclctia eet ex
teia se quere q intellctus no eet immix
tus et imat ois est flm et cō p̄m z huius
ḡ oia p̄z q aia no d̄ i māl q a n cōpo
nit ex mā. sic e ois forma eet i māl n̄
q d̄ i māl q a n̄ e in mā q a b̄ e flm
d̄ ḡ i māl qz no afficit accidētib⁹ q
secūt cōpoita rōe m̄e et p̄ ois no exte
dit extēsōe m̄e. So q a ḡtatas e māl
et corporal accēns oib⁹ alius accidētib⁹
et p̄ cōsequēs q afficit ḡtata mag⁹ est
corpeū et corpale et m̄ale qd̄ qd̄ afficit
alius accidētib⁹. Si aia afficeret albedo
ne eet alba. tota eet māl et corporal ḡ
m̄sto fort̄ b̄ haberet si afficeret quā
te et eet extēsa. Sexto et ultim⁹ si
aia itclctua eet ex tēsa cūcorpore seque
ret q intellctus noster coartaret ad co
gnoscend̄ sola p̄icularia ois e flm ḡ
falsitas cōsequētis p̄z q a si itclctus sic
eet artatus itclctus no eet intellctus in
mo mag⁹ l̄us. n̄ p̄ b̄ precipue cognos
cī d̄am i i intellctu et l̄am oia p̄z q a
id qd̄ e extēsam nullo mō abstrahit
ab̄ et nūc. et p̄ cōsequēs qd̄ o recipit
p̄icularit recipit ḡ b̄ cōclusio confir
mat p̄ b̄m augustinū li⁹ te sp̄u et aia
ubi dīc sic. Nūc tens ubiq̄ e totus ito
to orbe et in oīni cātarā sua. sic aī ubi
q̄ e tota in toto corpe suo et i oīni p̄te
sua t̄i p̄ inquodā māndo. Itē anselm̄ p̄
soloḡ xm.ca. dīc q aia e inqlb̄ p̄tota
nūlt e q aia et q libz sp̄s cātus sit e cun
scriptus i quā itū no p̄t esse ubiq̄ sicut
tens icircucriptus i quātū totus p̄t
esse itoto uno corpe et in qlibet p̄te to
tus. Itē idē dicit beatus augustinus

inquodā fmōe de inmagine sicut dēm
fuit in p̄e edēti articulo. H̄o a crō
alteri op̄ions. Restat rēpotere ad
rōes alteri op̄ios. Ad p̄z cū d̄z q om̄e
l̄m afficit suo accēte d̄. dico q l̄m in
formari aliquo accēte p̄t intligi d̄a
plicet uno mō q informet rōe utusq̄
ptis. alio mō q informet cātūm rōne
alteri ptislic sup̄i fuit ostēsum si p̄mo
mō informet uāe. p̄pō eomō quo allum
mit. si aut̄ so mō no oīz q illud qd̄ cō
petit toti uere dicat te p̄te n̄ illa rōne
q cōpetit ipsi toti uā si al sit albu n̄ se
q̄t q aia sit alba q a albedo no cōpetit
aial rōe utusq̄ ptis et iō cū cōpositū
sit l̄m ḡtatas et informet ea solum
rōe alteri ptis ut dēm fuit sup̄i no oīz
q aia extēdat et sit ḡta b̄ sola mā. p̄
batōes aut̄ minores no st̄ cōt̄ me conce
do e q̄tatas sit p̄pā passio corporis
de ḡne l̄be no t̄n rōe utusq̄ ptis b̄ t̄n
rōe altius ptis. s̄. m̄e. Decida t̄. p̄bō
no facit at p̄positū n̄ siue quātatas p̄
cedat formā l̄balē siue non sufficiat mi
chi q̄ informet cōpositū rōe m̄e et non
rōe utriusq̄ ptis ut declarati e supra
Ad fm cū d̄z qd̄ o recipit i aliquo t̄
dico q̄ no e p̄pō ita intligēda q̄ recipi
tū spoliet om̄i mō p̄pō et cōsequatur
om̄em modū recipiētis iste intellctus e
uidēt ēst̄b̄t̄ebet illa p̄pō sit intligi si
licet q̄ receptus cōt̄ q̄t̄ modū recipien
tis adquē e in poa ul̄ q̄ s̄ no repugnat
exāa. sua sit aqua b̄ recipit figurā na
sis q a s̄ no repugnat recipit talē modū
b̄ non recipit colorē ipsius q a color na
sis b̄ repugnat et adeū no e in potētia

qua simili dicitur de trinitate. sed est in
trinitate et tenet sua repugnat ex tertiis quia
est substantia per spiritualiter non educta deponitur
et id potius aia recipiat in materia prima non
ex ipsa sit prima sine extensa. Ad tertium
dico quod hoc esse pse prima sine exten-
sum potest intelligi duplum. uno modo quod sit per
se quartus ratione utriusque partis. Alio modo
sit per se Christus ratione alterius partis si per modum
intelligit coedocerat hoc non est pse Christus ut per
isolutio pmi argumenti. si vero hoc modo ne
go omniam. at probandum est dicitur quod quodque
convenit homini pse appetit secundum formam
per quam est hoc dico quod uerum est si convenit secundum rationem
per se soli appetit secundum formam quam per materialis.
Si non habet uitatem si soli appetit secundum rationem al-
terius ut putatur ratione mea quod non sic convenit
toti soli appetit per materialis et quod sic est deceptio
ritate id non sicut. Ad quarto necessario
marinis dicitur potest organicae quod secundum iter
minata pte corporis et non iqualibus non secundum p-
petares aie sed totius oppositi. unde aia sepa-
ta non habet ppe illas potestias. non est in
ea uisus non auditus ppe nec formaliter et
iter non est quod ubi sit tota aia secundum censu
potest intelligi duplum est implicitum. nam multiplex
est modus essendi. in adipsens tamen aliquod est in
aliquo sicut locutus in loco non sicut forma
in materia. proposito habet uitatem ibus que secundum i-
quo sicut locutus in loco. id est quod sunt se totu-
m non habet uitatem de his que secundum aliquo sicut
forma in materia non sicut supra inferioribus
est totaliter et perfecte est in quibus particulari ho-
mine quod super contra ad inferius non

en dicitur ut dicitur est supra in primo articulo
quoniam et tamen non sequitur quod secundum sui sit in
aliquo particulari immo in quibus particulari
habet reperiatur totaliter. sic est ergo in propoito et
id ista aie non est uera habet cum addicione ut puta
si dicatur illud quod secundum se totum est in aliquo
tempore et totali perfectibili secundum nichil
sui est extra illud et tunc concedatur propositum
non facit ad propositum. aia est huiusmodi solum est
in toto corpe et ideo bene uolo quod ex parte
tum corpus nichil sit aie. ad sextum enim
dicitur quod impossibile est quod moueat secundum dico
quod aia non mouetur per accidens ad motum partis
sed soli ad motum totius et id ratione non dicitur
ut dicatur quod mouetur per accidentes ad motum
partis et quod est per accidentes ad quod est pte quod
esse est per accidentes et moueri per accidentes
non opponatur sed quod est per accidentes est moueri p-
se opponatur. ad septimum enim dicebat
si aliquis nascere sine manu secundum dico quod
in illa manu est aia que pre existebat in
toto corpe non tamen pextensione nec per
tum localem sui sed per visionem et contractum p-
tis ad totum sine per motum alterius. sed to-
tius. unde illa propositum soli habet uitatem
in his que secundum etiam in aliquo tempore illico. non autem
in his que secundum in aliquo sicut forma in materia
est sicut supra in inferiori et universaliter in
se propositum est falsa informis que non exten-
dunt cum corpe in quo secundum sicut apparet eum
debet inducere. non sicut ad divisionem cor-
poris in quo est lux non dicitur ipsa lux sed
tota remanet in parte remanente ita ad a-
gumentum noue pte non sequitur quod lux augu-
metetur extenderetur ut localiter moueat sed so-
lo requiri tam et contractio pte actio
est et ita est de aia sicut est de causa rei aia
d. 3.

desinit esse illa absq; motu locali. sic
ad linea pte incipit ibi ille absq; motu lo-
cali sic q̄ accidit natus in q̄ e. A dō
occidit cū dī ablato eo iquo aia ē tota
q̄ dico q̄ illa ppo solū h̄s uitatē i h̄s
que s̄t i aliquo sic locatū iloco. nō autē
ibis que s̄t i aliquo sicut forma in mā
ut sicut sup̄ in inferiori. amoto ē sor-
te nō amonetur h̄s simz q̄ a nō solum
ē in illo s̄ iomib; alius haberet tñ ista
a. uitatē cū additōe si dicat ablato eo
in quo solo ē aia auferit aia tñ nō ē ad
pposi. q̄ id in quo solo ē aia nō est
ps s̄ totū. ad nonū cū vñq si aia es-
set tota iqualib; pte sequeret q̄ eēt in
infinitis pth; q̄ ueller tenere q̄ cōpoī
tum ē otr̄ ex iunisibilib; et resolutiō
i indunisibilia rō nūl cōcluteret imo as-
fammeret fñm s̄ q̄ h̄s nū fuga dico ad
rōem q̄ pñis iōti nō sit dare miniaz
pte fñm q̄titatē. ē tñ dare minimā pte
nūl sine fñm spēm sicut p̄ p̄ fñm p̄
phico p̄ et q̄ aia nō informat pte aut q̄
ras s̄ maḡ ut n̄ales id circō n̄ seq̄ esse
ptib; ifinitis ul̄ posset diciq̄ ē aliquod
icōueniēs aiam esse iunifinitis ptib; i ac-
tu n̄ sicut ifinita ptes impo. f̄ az. nō
arguit otr̄ esse ifinitū ita q̄ esse in in-
finitis ptib; impo. nō arguit aiam esse
ifiniti. Ad ultimū cū dī q̄ sequeret
q̄ quelibet ps hois esset h̄s nego cōse
quiciā q̄ aia sit tota in q̄lib; pte es-
sentiaſr nō ē th̄ iqlibet pte potētialr
sicut p̄ insolutoe quarte rōis mō aia
totalitate potētiali facit totū al̄ ul̄ to-
r̄ plitā ul̄ totū hominē ul̄ p̄t̄ dñi q̄
n̄ sequit̄ qñis aia tota sit in q̄libet pte

corpis humani n̄ n̄ tñ quellit et ps cor-
pis humani ē h̄s q̄ a uer tota aia sit i
qualitatē pte no tñ e si meoq̄ p̄ficiat
et inf ormat p̄ e p̄ficiat et int̄ i mat̄ cō-
plicat et q̄ a ptes s̄t̄ itoto f̄ aō p̄ficiat ip-
sas ptes iorū ad totū. ad h̄s aut q̄ aia
q̄ s̄t̄ ait ul̄ h̄s oz q̄ s̄t̄ p̄mū p̄fectibile
ab aia et iō nō oz q̄ ps alis ut al̄ sine
ps homis sit h̄s p̄z iḡ quo mō. ad
rōes p̄ncipales. ad primū cū dī in. b. ec
qdq̄ sit de ea dico ad. b. q̄ aia int̄ ietūa
nō ē imediatū receptiuū q̄titatis n̄ rō
receptiuū ipsius sic p̄z p̄articulo. ad
p̄hatōem cū dī q̄nēq̄ aliqua cōtraria
dico q̄ūm ē si ill̄ s̄ fñm sit mediū iē
tertiū et p̄mūq̄ sit rō receptiuū tertū
i ipo p̄. z sic p̄z exēplū positū si aut s̄z
nō sit rō receptiuū tertū s̄ solū precedat
ipsum i p̄mo nō oz ante qñis aia prece-
dat albediū in cōposito non tñ ē alba
q̄ nō ē rō receptiuū albedinis sic ē i p̄
posito q̄ siae q̄titas p̄cietat formā
s̄bale in mā. s̄ue ecōuerso ut assummū
margēdo forma tñ s̄bale non ē iō re-
ceptiuū q̄titatis ut declaratiō ē. ḡ non
cōneit. ad fñm dicēt q̄ vegetativa z sen-
sita ut s̄t̄ distincite ab anima int̄ ietūa
fñm quē modū nō cōtinēt in ea. sic nec
repugnat eis extēdi q̄a eductū te po. z
mē quēadmodū alie forme māles in
q̄ritā vero cōtinēt in intellectua z s̄t̄ ab
ea indistincta nullo mō extēdēt nec p̄
se nec pacēs sic n̄ ipa aia int̄ ietūa inq̄
cōtinēt ḡ. B.

Onsequēt̄ q̄rit̄ uī anima intel-
lectua distinguaſ realr a suis
potētus et n̄zq̄ n̄ anima intellectua

ē immediati p̄ncipiū sue op̄atōis pprie
ḡ no distinguit i reali aliis potētis. cō
sequētia nota ē aīs p̄bat q̄a si aīa non
pōlet esse p̄ncipiū suaz op̄atōrum nisi
mediatae poa aliqua distingua a se reali
pari rōe nō posset esse p̄ncipiū suaz po
tētiaz h̄ mediatae qdā alia ut nte l̄ poa
et sic eēt p̄cessus i infinitū iūtutib⁹ sive
potētis qd̄ ē iōnenies. stādū ē ḡ in p̄
. s. q̄ possit esse p̄ncipiū mediataū sue o
patōis. 2e si illō qd̄ magis uī iesse
nō mē et id qd̄ minus. s̄maḡ uī q̄ aīa
s̄tūa distingua reali a suis potētis
ḡ iūtūa et tñ n̄ distinguit ḡ assumptū
p̄bat q̄ s̄m p̄hm 2e te aīa. si ocl̄s eēt
al̄ poa uisa eēt aīa ei sive forma c̄ d̄ n̄
eēt uīm n̄ si aīa eēt idē qd̄ poa uisa
si ē poa uisa eēt qd̄ accīs sup̄ adoi
tu aīe p̄hs male argueret quare 2e. In
cōtrariū arguit q̄a oīs effectus imedia
tus assimilat sue cāe. aīes ē semp iten
dit s̄ assimilat e passum s̄ effectus in
mediatus poe iūtūne ē accīs pura ac
tus iūtūne ē poa iūtūa erit ac
cidēs si aīt sic ḡ reali distingue abai
ma sic accīs abba. In ista questioē ta
st̄ uīdēda. p̄mū ē i ḡnali uī forma s̄ a
lis possit esse immediati p̄ncipiū sue op̄a
tōis et h̄ uī tangere p̄mū argumēti

h̄ uī aīa vegetativa reali distingua
ē aliis potētis z̄b̄ tāgit s̄m argumētū
tertū n̄ querit qd̄ p̄ncipal. Pri
m̄ articul⁹. Quātū ad p̄s dicit m̄
ti doctores q̄ forma s̄bal possit esse in
mediato p̄ncipiū sue op̄atōis nā cū h̄ cō
petat forme accidētali m̄sto fortēope
tet forme s̄bal q̄ uī dicit q̄a sicut al

ēatio elicit imediate a forma accidēta
lita z ḡnatio q̄ diē simplicē mutatio
nē ē imediate a forma s̄bal. sicq̄ i tali
actōe nō mediat iōe i strumenti forma
accidētal. Hec aut̄ ol̄us i exdēcis eoꝝ
p̄bat quadupr. p̄ma sic ieēntialr ordi
natis sicut ifimū mediu z supremu
qdq̄ cōpetit ifimo z supremo tebet q̄
conpetere medio s̄ forma accidētal et
forma s̄bal z teus s̄ ad iūtē ordinata
sic ifimū mediū z supremū z ip̄i teo
cōpetit agere imediate p̄eētū suī a
līc eēt cōpositus forma accīnal q̄ h̄ h̄
id alīc eēt p̄cessus i infinitū i formis
accidētali ḡ agere imediate necessa
rio tebet cōpetere forme s̄bal cū teneat
mediū iē ista. Et cōfirmat ista rō q̄a
id qd̄ cōneit p̄fectissimo enti quale est
teus maḡ tebet cōpetere ei qd̄ maḡ
appiquat ip̄i teo ḡ ei qd̄ maḡ distat
ab eo. s̄ teus p̄le ipsum imediate z sua
eēnā ē s̄ rō aīedi ut dēm ē. cū ḡ h̄ cō
petit calori se ip̄so agere q̄a non agit
mediūtē alia forma m̄sto fortē tebet
cōpetere forme s̄bal que pp̄iq̄or ē do
ḡ sit calor q̄re 2e. 2e q̄icq̄s aliqua s̄t
eēnā ordinata sicut sup̄ ziferal. sic ma
ḡ p̄fectū z minū p̄fectū. qdqd̄ ē p̄fectō
nis iūfiori z minū p̄fecto totū illō ē
iūfiori zmaq̄ p̄fectō alīc maḡ p̄fectū
eēt minus p̄fectū q̄ē oppoītū i obiec
to. s̄ forma s̄bal z forma accīnal sic s̄t
ad iūtē ordinata q̄ foza s̄bal ē sup̄ior
z p̄fectōr forma accidētali et forme ac
cidētali cōpetit esse immediati p̄n̄s sue
actōis ut p̄batū ē i p̄ma rōne ḡ multo
fortē tebet h̄ cōpetere forme s̄bal.

o d. x.

qñ ex aqua debz generaari ignis vel
forma sbal' ipsi ignis iducit formā sba-
lē i mā aque ul' ipie calor q ē forma ac-
cidentalis non pot̄ dici fin g p̄mū. al
sumptu p̄bat. nā si calor ignis iducit
formā sbałē i mā aque aut h̄ facit p̄pa
ūtute aut ūtute alī i nō ūtute p̄pa qā
tūc ageret ultra suā sp̄em n ūtate al-
i utpote ūtute for me sbałē. s. ignis
qz mī agit ūtate alī h̄ qz motū abeo
sit sic securis monet acapere ul' nī re-
cipiat aliq̄ uirtutē abeo sic agētia nā
lia dicit agere ūtutetē qā recipiūt ab
eo p̄pas formas et uirtutes per quas
agit calor ast nō recipit ignis muta-
tōem ut p̄ teſe n ūtutē aliquā. qz
tūc te illa uirtutē cū eē c accēs quereret
sicut te calore et sic eēt pcessus i infini-
tū nō igre agit calor ūtute formessa-
lis ignis g reliq̄e q̄ forma sbałē ignis
immediate iducat formā sbałē in mā aq

o mē agēs assimilat s̄ passum cū ḡ
ignis calefaciat. igniat. calefacere erit
atalore ignire ul' generare ignē seu in-
ducere formā sbałē ignis i mā aq̄ vel
alī erit a forma s̄b̄ ali ipsius ignis et
pot̄ sic formari rō id ē p̄cipiū imedi-
atū actōis i quo ḡnans assimilat geni-
to et p̄cie i genratōe unica. s̄ itali ḡna-
tōe ḡnans assimilat geito i forma sba-
li forma ḡ sbałē erit imediatū p̄cipiūz
actōis. In p̄batō isti opionis. hāc
aut̄ opionē ad presens nō teneo. nō ē
uñ michi dēis phoz̄ sona. arguo igre
eōt̄ eā quatuor. p̄ sic i eēntialr̄ ordina-
tis nō ē ēnsitus te extremo ad extre-
mū h̄ p̄mediū s̄ ista ta se bñ t pordinē

.8. ens p̄ se stās. accēs manēs. z accidentēs
fluēs ḡ ipossible ē trāslare ab ēte p̄ se
stāre ad accēs fluēs h̄ accēs manēs qd̄
ē mediū iter ista duo cī ḡ accēs fluē
op̄atio ē accidentēs fluēs z forma sbałē p̄
se stās et ipsa pō ſine forma ūberens
rei sit accidentēs p̄manēs. forma sbałē nō
pot̄ erat agere ſine op̄ari nī. mediāte
forma accidentali ſine potētia que me-
diū ē iter ista sic accidentēs p̄manēs i ter-
p̄ se stās et accēs fluēs aī et mī u-
tent note deſe et p̄ ſu ſtotā rō hāc rō
nē rāgit doctor nī q̄ libet 3° q̄de te-
cima. Et iō ſfirmo eā ſic accēs uariabi-
le ſemp̄ ē iſbo mediāte accēs uariabi-
li exēplū temotu q̄ ē imobili p̄ ſcita-
tē h̄ accus ſine op̄ato ē accēs uariabile
et ē mediāte potētia ḡ pō erit accēs
uariabile et forma sbałē p̄ ſu ſtotā n̄ erit i
mediāte p̄cipiū ſue actōis qā media-
bit potētia que ē accidentēs q̄ dā et inua-
riabile. So ſic o mē iſt ſu ſtū in ſcr̄v̄ i
ſtruūtū ē. h̄ aliq̄ opionē que s̄ nō co-
uenit ut res ē h̄ calor ē instrumentum
ignis et calefacere et alterare cōpetit s̄
ut res ē qz cōpetit s̄ ut res calor ē ḡ
aliq̄ alia op̄atio cōpetit s̄ ut iſtrumen-
tū ē h̄ exceptis iſtis ignis nullā alia h̄
op̄atōem nī ſgenerare ignē ſue in ſu-
cere formā sbałē ignis in mā ḡ ḡnatio
ſbe ſue iducere formā sbałē in mā con-
petit calor ut iſtrumentū ē ignis mī
et mī patēt. t̄to iter agēs zpatēs
debet eſſe cōtactus ſi ḡ ignis p̄su ſu ſor-
mi sbałē caſaret ignē i aqua inmedia-
te ant tigeret aquā p̄su ſu ſormā sbałē
immediate i tali ḡnatoe tactu mathe^{co}

ut tactu eentiali ut phico et nali non
tactu mathematico qd tal'otactus no
est iter res nales n i ad tale seqt actio
aliquet nec pot dicitur sit cōtactus eential
qd forma que est ntial r̄ agit aliquid mā
informat eā. forma aut agētis no ifor
met mām passi. erit ḡ ibi tactus nāl
et phicus s̄ tal'cōtactus no est sine qua
litatib⁹ actis et passiūs iālī ḡ genera
tione cū agit accidentia no pncipalr ḡ
istrumentalr. Xo om̄e agēs h̄ poa
p̄quā agit alias no posset agere s̄ poa
nec ē opatō nec forma agētis. ḡ. a. p̄z.
. b. pbae qzq̄ ē accīs iuno non pot esse
sba iālī p̄phicor̄ s̄ poa agēdi ul' pa
tiēdi ē accidentis de sba spezie qualitatis.
ḡ tal' no poterit esse sba aliquo. Et
cōfūmat̄ ista pō p̄phm et comētatore
comētator ē i p̄ methaphysice exp̄se
dicitq̄ nulla forma sba ē immediatum
pncipū sue opatōis et phs illo tessu z
fato dicit op̄ignis et q̄ciūq̄ ad fm iō
qd ē eēn² no ē natū agere ul' pati s̄ f
q̄habet contrarietatē fm formas acci
tentales. et ex ista auctoritate pot for
mari rō tal illō qd no agit nisi mediā
tibus qualitatib⁹ actiuis et passiūs no
ē immediatum pncipū sue opatōis s̄ foza
sba quecūq̄ ē huimōi ḡ āo p̄z dese. b
p̄z fauctoritatē predēam. Xo rōnū
alter op̄ionis. Restat respōtere ad
rōes alteri op̄ionis. Ad primū cum
dī q̄ iē ntialr ordinatis sic ifimū me
diū et supremū. dico q̄ treo cōpetit
q̄ sit rō agēdi sibi ipsi et no alteri. est
ē agens. i. rō agēdi sibi ipsi et non alii
qd se ipso et nullo fieri addito agit. b

aut no cōpetit forme accidentali. nō ē
rō agēdi sibi s̄ alteri calor ē no ē rō a
gēdi s̄ igni. p̄mū istoz dicit pfectōē
simp̄ que no pot cōpetere alicui crea
to s̄ mūo maḡ ipfectōem dicit. q̄ ē sic
ē rō agēdi ē accidentis alteri ut qualitas
et iō forme sba qz tenet mediū n̄ te
bet cōpetere unū istoz nec reliquū s̄ te
nebit mediū qd no aget se ipsa qz s̄ so
la cōpetit treo nālī n̄ ē immediata rō a
gēdi alī. qz s̄ cōpetit accidenti s̄ ē p̄n
cipalr rō agendi suppoito et s̄ ē p̄pū s̄
et ph p̄z Xo ad cōfūmatōem. pcedit
ē rō cū cōfūmatōe ex fō fundam̄to nā
presuppoit q̄ immedia agere eōd mō
cōpetat treo et accidenti qd ē fm sic p̄
exdictis. Ad s̄ cū dī q̄ciūq̄ aliquas
s̄ eentialr ordinata z̄ qd q̄d sit de p̄
p̄nib⁹ ille dico q̄ esse immedia eo mō
quo ē forma accidentali non oicit pfectō
nē īmo maḡ ipfectōem ut dēm ē et iō
no ox q̄habet forme sba s̄ erit rō
agēdi pncipalr ip̄i suppoito et dicit per
fectōem m̄to maiore ḡ agere imedia
tū siue istrumentū alteri qd cōpetit acci
dēti. ad tertiu dico q̄ calor urtate for
me sba ipsius ignis generat sba et cū
dī q̄ om̄ne istrumentū agēs urtate alte
ri recapit ab eo motū ul' urtate aliquet
dico q̄ uerū ē te istrumentō sepato s̄ no
habet urtate te istrumentō cōnūcto et
iō tribuit sba se ipsam qd calor fortis
pot agere cōnūctus eēntie ipsius ignis
ḡ sepatus abea. i. si recepisset abea ali
q̄ urtate siue motōem extra. ad q̄r
tū cōcedo q̄ om̄ne agēs itē dit assimila
re sibi passum. s̄ no seq̄ pp̄ h̄ q̄ om̄ne

agēs agat īmediate. nā ita bñ agēs potest assimilare s̄ passum poitoq̄ forma s̄bal nō sit īmediatū p̄ncipiū sive opatio nis sic si eēt īmediatū p̄ncipiū. et cū dī ulterī q̄ ignis calefacit et ignis dicoq̄ to tū h̄ facit p̄ calorē et ista actio non egredit īmediate a forma s̄bal ignis sic p̄ p̄comētatorē q̄ mēe. dico ḡ q̄ calor et calefacit et iducit formā s̄balē ignis. s̄ calorē iducit fm se formā ait s̄balē ut ē īseruētū alterī sive organū forme s̄bal et q̄ nō opporeat dicere q̄ forma s̄bal iducit formā s̄balē et calor calorē p̄ q̄ si eēt sic distincte iste actiones nūḡ ḡnaret ignis nisi abigne et abeo ubi nō esset forma s̄bal ignis nūḡ ḡna ret ignis cui cōrū p̄. nā si fiat excessus ī calore ex nimio tali excessu ḡnat ignis nō ḡ solū generat ignis ab igne s̄ q̄ amora calor. ḡ ē organū ignis in quoq̄ sit sine sit ī igne sine non. Et adūfirmatōem hūs rōis dicoq̄ agens p̄cipiēr itēdit sibi assimilare ieo qd̄ ē p̄cipiale p̄nī actōis et excōsequēti i p̄ncipio īmediato et h̄ p̄cipiali. Dechī articulū. Restat nūc uitere q̄ nū aia s̄litia et vegetatia distinguit realitatis potētus ad qd̄ respondet aliqui doctores dicentesq̄ aia s̄litia et vegetatia idēptifificant s̄ suas potentias realitatis p̄bat p̄mo de potētus aie vegetatiae ī spirituali. deinde p̄bat h̄ id te potētus vegetatiae et sensitiae s̄. ml. p̄bat sic simile ē iudiciū de ḡnatōe ī rebī ī aiatis et de nutriōe et augumētātōe et generatōe ī rebī ī aiatis sive unētiby. s̄ īmediate p̄ncipiū generatōis ī rebī ī aiatis

ē forma ḡnantis ḡ īmediatū p̄cipiū nutriōis augumētātōis et generatōis ī rebī ī aiatis sive unētiby erit p̄ a p̄tēs forma s̄bal realitatis aiatis et p̄ oīa aia vegetatia nō distinguit realitatis a iis potētis. a. ē nota tēse nā n̄ ē minoris perfectionis forma corporis aiatī q̄ forma corporis aiatī et īdeo q̄ ad h̄ simile ī dicū ē de eis. s̄ mīo p̄bat q̄tū ad rōes adductas ī p̄mo articulo et p̄cipue p̄ tertū et q̄tū. Et cōfīrmat̄ ita minor una rōe tali agēs et patiēs debent esse p̄portionata s̄ passiuū forme s̄bal excludit omne accēs ī paciendo ḡ accēs excludit omne accēs ī agendo et p̄ oīs agit īmediate a. p̄ q̄ mīo p̄bat. qm̄ actio formēs s̄bal ē īt̄oductio forme. pas̄suū aut̄ tal actōis ē sola mā it̄ mā et formā q̄ īt̄oducit nichil mediat. p̄ p̄bat ī p̄lī p̄ sic. aia ē p̄v̄ quo uīnī et sentim̄ fo hūl s̄q̄ uīnī escentim̄ ē p̄o vegetatia et sensitiae ḡ dī. fo sic sic se h̄z mā adpati ita forma ad age re ut s̄f alr̄ ista ppō uī habere uirtutē ī formis oīo mālib̄ euīmodi s̄t̄ aia vegetatia et sensitiae sed ita se h̄z mā adpati q̄ sua ē p̄o p̄ quā patī. sicut p̄ q̄ p̄mētatorē īte s̄ba orbis dicētē ḡ mā statutāt̄ p̄ posse ḡ forma erit sua p̄o p̄ ḡ agit erit ḡ aia sensitiae et vegetatiae id realitatis suis potētus. tertio aia sensitiae aut sensitiae ē p̄ se aut p̄ accēs n̄ p̄ accēs ḡ p̄se et p̄ oīs ē sua p̄o et eod̄ mō it̄ligēb̄ ē de vegetatiae mīo p̄bat q̄a dīa cōstitutia alicui spēi summīt̄ a forma et nō ab aliquo accē. sed sensitiae ē dīa cōstitutia alis ḡ summittur

afōrma s̄bali ipsius alia s̄ forma aīa
ē aīa sensūtia ḡ W. et cōfirmat qz dīa
te predicānto s̄be nō pōt esse accīs. qā
dīa ē tētrisēcarōe cōstituti nullū aīt
accīs ē tētrisēca rōe s̄be. s̄ sensituum
ē dīa depredicānto s̄be ḡ W. Im. p.
bō p̄dē opīons. Hec aīt opīo n̄ uī
michi uera. nā qdqd sit depotētus aīe
itētē que nō regr̄st organū i corpē in
sequēti patebit articulo pōe tñ aīe ne
ge tati uē t̄ sensitūtē nec̄o distingūt abā
ia qd p̄bo qdūp. p̄ sic. passīna pōa et
actīa nō possunt fundari i eadē eēnā aīe
p̄dēptitatē realē h̄ p̄z qā tūc attīnum
et passīnū eēnt iē realē et unū iō s̄ iō
eēt actīnū et passīnū realē qd ē ipossi
bile qd p̄z p̄ silogismū expositū si ar
guit sic. h̄ eēnā aīe ē h̄ potētia actīna s̄
h̄ cōntīa anime ē h̄ potētia passīna ḡ h̄
potētia passīna ē h̄ potētia actīa ē ḡ uā
ista. a. p̄pō. s̄ potētiaz aīe c̄medā s̄ ac
tīne ut vegetatīe quedā passīne ut sen
sītīne s̄ p̄ so te aīa ḡ nō possunt i ali
quo fūdari p̄ idēptitatē realē et pōs
distingūt realē abāia. So potētia n̄
sīna et potētia auditīa s̄ due pōe in t̄
se distingūt realē. ḡ nō idēptitatē realē
eedē eēntie anime p̄bat aīcedē et oīe
q̄tētia aīs p̄bat sic p̄ poē h̄ntes disti
tīo actīs realē dūlaz rōns̄ nec̄io s̄
realē h̄ p̄z. nā sītīt actīs dīt ingūt p̄
objēcta sic t̄ pōe p̄ actīs so traīa. h̄ p̄o
tētia uīsīna t̄ auditīa h̄nt distingūt
actīs realē dūlaz rōns̄ sītīt v̄t audi
re ḡ. So ille potētia distingūt realē
qua z una exēt mactū s̄ ap̄t et p̄ por
tionatī alia nō exēt s̄ potētia uīsīna

pōt uitere. auditīa potētia nō autē
te s̄ exētē mactū ḡ W. b. ē nota dīe
aīa p̄bat nā alias una et eadē potētia es
sentialē exētē mactū realē t̄ nō exētē
mactū realē qd implicat cōtraditōem
p̄z ḡ aīs oīa p̄bat. qā quecūq̄ uni et
eidē s̄ eadē in t̄ se s̄ eadē. si ḡ quecūq̄
potētia eēt eadē realē cōntīa ipsius
anime oīs potētīe eēnt ee dē realē in t̄
se c̄argūt atēstructōe cōsequētis potē
tīe aīe ut auditīa t̄ uīsīna et sic deālū
s̄ realē distingūt it̄ se ḡ realē dūlaz
abā anima p̄z ḡ oīa. Instātia ad rō
nēm. Nec ualeat si dicat adīstā rōem
q̄ eo mō aliqua s̄ eadē admītē que di
cūt eadē uni et eidē s̄ potētīe aīe s̄ ea
dē in t̄. s̄. meēntīa aīe. et iō suffīcit q̄
sīt eadē adīntē meēntīa aīe t̄ nō ali
ter sīt hō et alīs uni et eidē s̄ eadē
. s̄. alī et iō suffīcit q̄ sīt eadē in t̄o t̄
nō alī. Sed in rei ueritātē istud non
solvit rōem. secūt ē adīadē duo icōne
mētīa. Primū ē q̄ tenēssitātē itālī
silogismō mediū mētēt cōlūsōem fm̄
ē q̄ i itē p̄ncipio p̄ qnōd robōrē isti si
logismī aīfūmatīi sīls quecūq̄ uni t̄
eidē Wēētē pētīo p̄ncipio. fm̄ p̄z nā
uni et idē cui aliqua dīcūt esse eadē ē
mediū p̄z p̄bat q̄ illa sīt eadē it̄rīse
ce et itē s̄ iō p̄nō alīq̄ p̄bat q̄ illa
sīt eadē it̄rīse exētē cōlūsōem. h̄z
t̄ icōneiētīa sic patet p̄scā Rōnē cum
dīz quecūq̄ uni et eidē Wēētē aīdē
dēm h̄ illa que s̄ eadē. 3° s̄ eadē
p̄z q̄ ē pētēre p̄nō unī ad tollēndū ista
icōneiētīa q̄ duere q̄ eo mō alīq̄ s̄

ead iter se quo mō s̄ eadē alioī ētiōī
sū sc̄at rō n̄a i suo uigore. tertio sic
quiesc̄oī duo sic se h̄ncq̄ unī pōt corr̄i
pi alio manēte. ista nec̄cio distigūt adī
uitē reat̄r s̄ poa ſitua ut p̄ta uisua
pōt corr̄ipi manente eēnā aie ſitie ḡ
aī notaē teſe p̄pm̄ p̄ncipū. b. ē pbaē
hō q̄ uuit p̄ aiam̄ uiuēs efficiē cecus
tūc arguo ſic aut ille efficiē cecus p̄ so
la p̄uatōem accus n̄ dēdi aut p̄ p̄uatō
nem p̄ncipū uide di q̄ n̄ pōt dici q̄ ſi
at cecus p̄ p̄uatōem aie n̄ pōt dari p̄
ſiq̄ ſic cecus p̄ſolā p̄uatōem accus uide
di. q̄ ſic dormiēs eēt cecus q̄ n̄ eſt
ūm. reliq̄ ḡ ſm. s. q̄ hō ſiat cecus p̄
uatōem p̄ncipū uide di ſ̄ p̄ncipū uide
di ē poa ſitua ḡ ſit cecus p̄p̄uatōez
hūl potētie z p̄oſequēs tal poa corr̄i
piē p̄z 13 illa. b. et p̄ns tota rō. 4
ſi potētie organice culmōi ſt potentie
ſensitie eēnt idēq̄ aia. ſequeret q̄ potē
tie organice n̄ eēnt organice ſi ſit
ceat ſeradicōem ḡ et aīs ſi ſit
ille potētie q̄ equalr pficiēt toti corpi
z q̄l p̄tē corpori n̄ ſt organice p̄z naſ
potētie organice p̄fecti p̄ficiēt unā p̄tē
q̄l alia potētie uisua ita pat oclumē
n̄ anrē. Si potētie organice eēnt idem
q̄ aia equalr pficiēt toti corpi et q̄
libet p̄tē ḡ n̄ eſſent organice. b. pbaē ſi
ſentia aie ſm ſe equalr pficiēt toti cor
pius et q̄l p̄tē. Si ḡ potētie n̄ dicit h̄
eſſentia aie eq̄l r pficiēt toti corpi z
q̄l p̄tē q̄b̄ ſm. Reo ad rōes oppo
ſitas. Reo ad rōes alterſ opionis.

Ad primū qdqd ſit te maiori. forte
n̄ ſimileq̄ accepit p̄ſimili nego tota

Et mindrē ſicut eā negam i p̄ articulo
dixi ēq̄ nulla forma ſbal pot eſſe imē
diatū p̄cipiſi ſue actōis ad pbatōes ad
ductas i primo articulo iā dēm ē. ad
coſiſmatōem d̄q̄ agens et patiēs te
bent eſſe pportionata. Dicoq̄ n̄ ſi i
tligēdūq̄ omē mortū quē h̄ patiē ſi pa
tiēdo habeat agēs i aſendo n̄ ut ſtatī
apparebit i ſolutōe ſe rōis q̄ uis māſit
ſua potētia p̄ḡ patitur forma tū n̄ ſi
ſua potētia p̄ḡ agit ſi tebeſt itelligi
agēs z patiens tebeſt eſſe pportionata
h̄ ē q̄ agens tebeſt eſſe tali iactu quale
ē patiens ipotentia. et h̄ ē iſentō p̄bi i
ſo huſ q̄n diē i illo capitulo tertermia
tis aāt huſ q̄oia patiūt et moxentur
abactu ente ut p̄z p̄ expōem doctoris
n̄z. Et iō poitoq̄ paſſiuſ forme ſbal
i patiendo excludat omne acciſ ſi p̄z h̄
oz q̄ actiū i agēdo excludat omne ac
ciens poſſet ſi diu ad minorē huſ iō
niſ q̄ paſſiuſ forme ſbal excludere om
ne acciſ pōt itelliſi dupr. uno mōq̄ ex
clu dat omne acciſ i p̄cipiō aī ſpolia
tōem forme expellede ſicq̄ impaſſione
illa attigat ſm eſſentiā ſuā amoto ū
acciē. alio mō pōt itelliſi q̄ excludet
omne acciſ i fine q̄n forma i trudicēda
i trudicē i mā ſi p̄ mō itelliſi ppō ē
expſſe ſta ſm p̄bi i teſenſu et ſenſua
to qd dicit q̄ignas et q̄c̄q̄ alud ſm
illudq̄ eſt eſſentialr n̄ ē aptū natū age
re ul pati niſi ſm q̄b̄ n̄ cōtrarietates
ſm formas acidentales ut allegatiꝝ
eſt i primo articulo ex q̄ a auctoritate
p̄z q̄ ſicut agens agit mediatiſi quali
tatiſi acciſ et paſſiuſ ſic patiens patiē

mediatiby passim s̄ aut̄ intelligit ppō fo
mō ad h̄ pōt negari ab illis q̄ dicit q̄
q̄ cōcas precedit formam ibalem in m̄
h̄ si cōcedat nichil p̄ h̄ bāet cōtra ppo
sū p̄cipiale nā r̄cēdo similitudiē
sic ē m̄a p̄eēntiā suā excluso omni acci
dēte recipit formā bāle ita asimili for
ma p̄eēntiā suā excluso omni acciēte p̄fīc
et īformat ip̄am m̄am nō t̄n̄ seḡ p̄b̄
q̄ sit īmediatū p̄cipiū sue opatōis et
ideo rō nō cōcludit. Ad f̄m dico q̄ a
liqd esse p̄cipiū quo nūm̄ et sentim̄
pōt ic̄ligi pup̄. uno m̄ q̄ sit fn̄ quo
p̄cipiale. alio m̄o q̄ sit fn̄ quo iſtrūm̄
tale. si p̄ m̄o sic aia ē fn̄ quo et nō pō
si nō m̄o sic pō ē fn̄ quo et nō aia.

Ad t̄cū cū d̄z q̄ sic se h̄ m̄a ad pati
B̄. dico q̄ li. sic pōt esse nota eq̄l necessi
tatis ul̄ pōt esse nota eq̄l et omnime te
similitudis si sit nota equal' necessita
tis cōcedo. ppōem nā sicut m̄ q̄ ē pura
pō pōt pati ita forma que ē actus po
test agere. Et sic omneq̄ patiē nec̄io
h̄ m̄am ul̄ aliq̄ ō loco m̄e. ita q̄ agit
nec̄io habet formā ul̄ aliqd loco fōze
. s. pprie. Si aut̄ li. sicut sit nota om̄i
mōe similitudis sic xpō ē f̄la. nō ē est
omnimore simile te pō passim m̄e et
te pō actiā fōze q̄a posse m̄e ē possēd
esse. posse uō forme ē possē adagere z̄o
m̄a ē ipotētia atesse p̄eēntiā suā et isto
m̄o fōza ē apta nata s̄ dare esse p̄ essen
tiā suā s̄ nō ōz q̄ p̄ h̄ sit ipotētia ado
pati p̄eēntiā suā ul̄ pōt viciq̄ sic pura
potētia se if̄ a patiē ita actus purus se
ip̄o agit s̄ sol̄ tens ē actus purus nō
aut̄ forma s̄ al̄ et iō n̄ ē simile. Ad

q̄rtū dico p̄eēntia aie ē sensitia p̄ se n̄
t̄n̄ ip̄momō dicēdi p̄se s̄ iſo mō sic d̄z
bōē risibilā t̄n̄ p̄ mō ita p̄imētate et ī
t̄n̄se sit risibil. s̄ iſo itaq̄ ē tal̄ s̄ aō
manēte. s. ppria passiōe et ita dicēd ē
te aia. d̄z ē p̄se sensitia et vegetatio q̄
te nā suā h̄ ordiem ad tales actus n̄
t̄n̄ īmediate s̄ mediatiiby suis potētus
et cū d̄z q̄ sensitiū ē d̄z a cōstitutina
alis et d̄z a cōstitutia summī a forma
dico q̄ nō accipiē sensitiū īppotētia
sensitia. s̄ phabitudie n̄ali q̄ h̄ ipsa
sensitia adactū sentiēdi ut d̄m ē et h̄
p̄z q̄a nō dicit p̄hs n̄ porhiri n̄ aliq̄
al̄ q̄ sensitiū sit d̄z a cōstitutia s̄ sen
sibile. sensibile aut̄ te ūtne f̄mois dīc
aptitudiem et iō accipiē p̄ habitudine
n̄ali ut d̄m ē z̄nō p̄potētia p̄d p̄z q̄d
sit dicēd ad cōfirmatōem et sic p̄z se
et d̄arcicul̄. Tertius articul̄. Re
stat nūc uitere tertio uō aia ic̄letiva
distigual̄ real̄ aſuis potētus ul̄. an. ta
les pō fundēt ī ipsa p̄ idēptitatē rea
lē. Op̄io h̄erici quok̄ t̄cio q̄oē q̄ar
ta et scoti et se guacū ip̄oz. Quātū
ad istū articulū dicūt m̄lti doctores q̄
potētia aie ic̄letie q̄ n̄ ſe organo a fixe
ut ic̄letus et uoluntas nō dicit accidēs
aliqd absolutū super additū eēnē ip̄t̄
aie s̄ dicunt ipsam met eēntiā aie. eēn
tia ē aie īmediate ic̄lligit et uult et h̄
phab̄ peos quadup̄. p̄ sic opatio in
tal̄ deb̄ esse ap̄nō uitali sed ic̄lligere
et amare ſe opatōes uitales ḡ deb̄t es
ſe ap̄o uitali ſed ſola eēntia aie ē fn̄
uitale acciñ aut̄ fundatū ī ipsa p̄ mo
dū potētia nō eēt uittū imo quasi mor

tuū dese ḡ intelligere et uelle īmediate
st̄ auctoritātē aie et nō ab aliquo accidēte
supaddito. So sicut se habet res ades
se ita se h̄z atopari ḡ idē ē p̄n̄ cpan
di et eēndi. S̄ aia p̄l uā eēntiā ē p̄n̄ es
sendi et nō paliq̄o supaditū ḡ p̄suā
eēntiā et nō p̄ aliqd̄ s̄ iup̄ aditū erit
p̄n̄ op̄di. erat ḡ intelligere et uelle īme
diante abaiā. 3° illa debet poni i aia
n̄ a p̄ que maxime ē ad imaginē dei
si potētie sue non differat re absoluta
abaiā ipsa ḡ v̄la. uñ nota q̄a cū hō sit ad
imaginē dei solū rōne aie et p̄iam nō
aut rōe corporis n̄ p̄corpus illa st̄ ponen
da i aia p̄ que ē ad imaginē dei. b. p̄n̄
et p̄sone i diuis sint idē cū eēntia et nō
differat re absoluta ab ea maḡ p̄fere
erit aia īmago dei si potētie non diffe
rat realr̄ abeēna aie ḡ si distignātrea
Et ab ipsa q̄re v̄. 4° nullā accēns exce
dit suū s̄b̄ ipfectōe si itēctus et uolū
tas eēnt accidētia aie excederet ipsam
ipfectōe ḡ ipossible ē q̄ sint ipsius accēna
.b. p̄bat dūp̄. p̄ sic omne ē p̄ supra se
cōsum et p̄ se itēligēs et uolēs forma
Et q̄ h̄ obiecti itēligibile et diligibile
excedit ipfectōe ill̄d̄s aquo ista remo
uēt h̄ p̄. q̄a oia ista dūct p̄fectōe sin
p̄l̄ et p̄n̄ mēls ē ea esse in uno quoq̄
ḡ nō esse. S̄ oia ista cōpetūt potētus et
nō aie si sic realr̄ abeis disticta ḡ v̄.
minor tēle nota ē q̄a predē potētia
h̄nt oia ista et si abaiā tollāt oib̄ istis
carēt. So ista. b. p̄bat sic q̄n̄ st̄ aliq̄ue
due n̄ realr̄ disticte ita tñ q̄ una ē ca
pax beatitudis alia nō existēte et ecō
uso et ī capax beatitudis nullo sup

addito alio abeo eēntialr̄ dñverso a
ū nō ill̄d̄ ē simp̄ p̄fecti alio. sed int̄le
tus et uolūtas si differet eēntialr̄ ab
aia eēnt busmōi r̄ ipsius aie ḡ v̄. a.
clarā ē tēle minor ī uñ nota q̄a aia sit
istis potētus n̄ posset beatificari i q̄a n̄
cognosceret n̄ diligeret dñ. Iste autē
potētie si eēnt abaiā separe possent in
telligere et diligere deū et p̄ cōsequēs
possent beatificari quare v̄. Et cōfir
ē ista rō q̄a qd̄q̄o in ē s̄bo mediante
aliquo accidēte absoluto ieēt i eidē
accidēti si seq̄ aref abso sicut albedo in
ē ḡtūtati separe isacmēto altaris. si ḡ
intelligere ieēt aie mediāte accidēte ab
soluto si deus separe itēctū abaiā seq̄
ref q̄ iste int̄lectus h̄eret actū itēligēdi
et sic posset beatificari qd̄ n̄ cōpeteret
aie sūn̄ potētus ḡ. Hec ī posset cōfir
mari pauctoritate testāsanctor̄ doctoz
ḡ p̄b̄oz. Dicit ē b̄s augustus. x. te ī
mitate caō penultimo. itēctus uolūtas
et memoria st̄ una mēs una q̄ vita una
q̄ s̄ba. Et id i fmōe te ī magie ait aia
ē itēctus aia ē uolūtas aia ē mēmoria
sed h̄ n̄ eēt si ipse potētie aie differrēt
realr̄ abaiā h̄ n̄tēt esse itēctō p̄hi ter
tio h̄n̄ ubi loquēs tēntēctu agēte dicē
q̄ ē s̄ba actu ens sed qd̄ ē s̄ba nō p̄t es
se accidēs aie nā qd̄ n̄ere ē s̄ba nulli ac
cidit fm̄ eidē p̄ phicor̄ et qd̄ dicē te in
tēctu pari rōe itēligēd̄ dealis potē
tus. Opio fratri egidii Alia op̄i
mo ē magnoz̄ doctoz̄ huic opposita
que dicē q̄ potētie aie dicūt qualitates
supadditas eēnti ipsi aie et adh̄ aduict
p̄les rōes inouersis lōis quaz̄ aliq̄ue

se aducte i& p̄t &o articulo. et p̄uis iste
articul⁹ sic nimis dubi⁹ qz nō appen-
rōes isolabiles. paliq̄ pte už tñ michi
ista ultima opio pbatior et iō cōfirmo
eā quatuor rōib⁹. p̄ sic oīs creatura
que pōt pse existere hz aliq̄ ppā pas-
siōem i&sepabile distictā realr aie. bāia
itlctia pōt ple existere qa sepa& acor& e
ḡ habet aliq̄ ppā passionē i&sepabilem
distictā aie realr. tūc arguit ul̄t̄ ista p
pria passio. ul̄t̄ s̄ ipsi aic⁹ itelligēd̄ i
uolēd̄ ul̄ ipse poe. s. itlctus & uolātas
h̄ p̄z qāi aia sepa& nichl ad pōt h̄ sit
sua eēn⁹ h̄ nō possunt esse actus tal⁹ p
pria passio qa actus cōtinue deſinat es-
ſe et sepan& h̄ aut̄ passio pōt iſſe i&sepa-
tis ḡ tal⁹ passio erit ipse potētie et sic
erit realr dist icte ab aia. a. p̄me rōmis
p̄ziducine iomnib⁹ reb⁹ nālib⁹ p̄z ī per
rōnem qa p̄ha passio nascit ex p̄ncipis
sp̄ei et ex p̄ncipis itnsecis et p̄d̄is cō-
ſeq̄ omnē eēn⁹ sine rē nāle que pōt
p̄le existere cā tal⁹ sit aic⁹ sp̄ei sine m-
aliqua ſpetie teſminata q̄ aut̄ tal⁹ p̄ha
passio diſtiquat realr ab ipſa re p̄per
p̄bz p̄ pofioꝝ q̄ dīc̄ p̄pria passio pre-
dicat teſto i&o mō vīced̄ p̄le oia autē
que ſic predicat diſtigat̄ realr ab eo te
quo predicat̄ ḡ dī. &o ill̄ q̄d̄ teſe n̄
dīc aliquē ordiem ad aliquē actū teſte-
minate h̄ ī i&ifferēs ad ples actū dñu-
ſos tāta diſſitate q̄d̄ ſe organi q̄d̄
nō q̄d̄ libi q̄d̄ nāles ſi tōb⁹ teſmia-
ri ad aliquē eoz p̄ducēd̄ ul̄ eliciēd̄oꝝ
necōio q̄ teſteriet p̄ aliq̄ ſup additū
absolutū h̄ eēn⁹ aie ē h̄ modi respec-
tu accuū ſuoꝝ dī. a. p̄z q̄ ſi teſteriat̄

fiat teſteriat̄ oꝝ q̄ ſit h̄ p̄ aliq̄ ſup
additū h̄q̄ tale ſit abſolutū pbat q̄a
ſi nō eēt abſolutū ul̄ eēt mō. L' reſpec-
tus ſed iſta nō h̄t teſminare rē q̄a ſe-
cōt rē iā teſteriat̄ q̄ aſit motus et
reſpectus ſe q̄ tur rē teſteriat̄ pbat
qz ſicut ſe habet motus et reſpectus
ad fundamētū ita teſterinatus motus
et teſterinatus reſpectus regrūt teſ-
terinatus fundamētū et motus et reſpec-
tus q̄cūq̄ regrūt fundamētū ḡ teſteri-
natus motus et teſterinatus reſpec-
tus regrūt teſterinatum rē ſue fun-
damētū p̄z ḡ illa. a. p̄z ī. b. qz aia eſt
ſic i&ifferēs r̄v ſuoꝝ acuū q̄d̄ q̄nq̄ ē
h̄ uno q̄nq̄ ſbalio q̄nq̄ ſb nullo ut p̄z
i&dormēt̄ et i&toꝝ accuū q̄d̄ ſe orga-
ni q̄d̄ nō q̄d̄ liberi q̄d̄ nāles ut ſe
ſe p̄z ḡ dī. Sed cōtra iſti rōem arḡ
ab aliquib⁹ tripl̄ dupl̄ cōt̄ maiorē et
uno medio cōt̄ minorē. Cōt̄ maiorē
arguit p̄ ſic illud q̄d̄ ſe ſe nō dicit ali-
quē ordīnē ad origīnālū teſterinate
aliquē p̄oꝝ. ſed ē i&ifferēs ad origīnālū
diſſas potētias quāꝝ quedā ſe organi-
cē quedā nō quedā libere quedā nāles ſi
teſterinet ad p̄ducēd̄ aliq̄ illaz̄ oꝝ q̄
h̄ ſit paliq̄ ſup additū abſolutū ſe
ſentia aie r̄v ſuaꝝ potētiaꝝ ē h̄ ſe ḡ
dī. coclusio ē q̄ anima ad p̄ducēd̄ po-
tētias ſuas nō indiget alius potentus
nā ſimilit̄ argueret te illis et ſic eēt p̄-
cessis i& infinitū ḡoꝝ q̄ aliquā premissa
ꝝ ſit ſla ſed. b. ē ſla nō ē q̄d̄ patet qa
certū ē q̄aia p̄ducat omnes ſuas potē-
tias quāꝝ quedā ſe organice quedā nō
dī. oꝝ ḡ q̄ maior ſit ſla. Secundo

cōtra eā illud qđ ē i disserēs ad cānd p
terteriād cū iōs actus 3. sic stat i. a.
or qđ h̄eat alioqđ supadditū absolutū
objectū ē hui r̄ accūs aie ḡ 3. conelu
sio ē fia nā c̄tū ēqđ objectū nō h̄z alioqđ
s̄ supadditū absolutū quo mediāte ca
usec actū uolēti ul̄ it̄ligēdi. nā cū iō qđ
pōt intelligi ita petere tello et sic in
i finitū ḡ aliqua premissaz ē fia nō. b.
ga una et eaō pōt cāre ul̄ te teriāre ac
rū it̄ligēdi ul̄ uolēdi et si te aliis acti
bus ta organicis ḡ nō organicis ox ḡ
q̄a or sit fia. Cōtra minorē arguit sic
illō p̄n̄ qđ respicit actus suos s̄ quo
dam ordie itaqđ unū p̄ p̄us. reliquū p̄
post s̄ diē te se aliquā ordiem ad actus
suos et p̄oñs nō ē cāta diūlitate i disse
rēs qđ regrat alioqđ supadditū absolu
tum. qđ p̄z te sole qui ḡnat lucē et calō
rē absolu re nullo supadditū s̄ cēntia
aie ē hui ḡ 3. b. p̄z. nā aia ordie quo
dī cāt actus suos p̄mo qđē actū sentiē
di. fo actū it̄ligēdi. tertio actū coḡ
ēdi qđ nūl̄ ē in i clētū quin p̄us fuerit
iſſa et nichil uolēti h̄ pri cogniti ḡ 3
erit ḡ fia illa. b. et p̄oñs nō seq̄e con
clusio. Huius tū nō obstatiby dico qđ si
ita rō bñ it̄elligat ē satis bona et teo
respōdeo adipagniatōes seu rōes. ad p̄
mū ḡ dico qđ. b. illō rōis stat teatibus
ut assammit nō ast repotētus sicut ar
guit cui ḡz a ē adūtēdū qđ duplex ē i
termiatō alicui rei. Est ē qđā i terter
minatō fundatōis et cōtinue qđā uidz
alioqđ nō ē termiatō fundamentum
unū cātū s̄ nāl̄ et i sepaibl̄ fundat z
cōtinet pla eti isto sensu dico qđ nō ox

dare aliquid absolutū sup additū et ta
le iteratiā possit fundare illa plura
z rō huīe quoniā nō se habet sic idif
ferēt ad illa p̄la qđ possit nūc esse s̄b uno
nāc s̄b alio illoqđ plūm et nūc s̄b nullo
sicut dicebat deactiby et isto mō aia est
iteratiā ad originādū diūfas poten
tias suppoito qđ tales poē origināf ab
aia. nā uī sic sit ul̄ nō patet iferē qđ
aget deh̄ inspāli. Alia ait iteratiā
tio ē idē qđ aīd idē ē ad p̄ducendū
pla itaqđ mō unū mō alind et qđn̄q nūl̄
l̄ et isto mō regrit alioqđ ablolutū ad
termiatō qđ ē iteratiā. Et isto
mō ē te aia r̄ s̄b actus ut patuit i
rōe. et iō a thuc uīdē rō insuo uigore

Ad secundū dico qđ p̄dēa rō stat te ac
tibus et assummit et nō te obiecto ut
arguit n̄termiatō s̄ue cālitas obiecti
ē extriseca nō ē fundat actus ipsius ai
me i ipso obiecto s̄t ei i triseci cansili
tas aut ipsius aie r̄ talū actū ē i trī
seca et s̄t ei tales actus i triseci et inma
nētes. Et iō sufficiat i obiecto ueritas
rei itaqđ nō requirit i obiectu alioqđ ex
triseci ipsum determiare suppoito qđ
sit causa talū actū qđ te s̄ inferē uite
bit. alia et alia rō s̄b qua teriet ul̄ cāet
aliū et aliū actū sed iāiaoz dare aliquā
uirtutē supadditā si tebeat termiari
ad alioqđ actū exqua tales actus s̄t ei i
triseci et imanētes nō ḡ uī simile te o
biecto et te aia et iō rō nō uidec cōnīce
re. Ad tertiu qđ ē cōr̄ minorē c̄. d̄z
illud p̄ncipis 3. dico qilla que alioqđ
p̄ncipiū respicit quodā ordine possit
esse ul̄ se habere dupl̄ qđ ul̄ s̄t talia qđ
insunt

insunt illi pno neccio et inseparabilr et
ad alia nō oꝝ q̄ deterient paliꝝ sup ad
dictū absolute sic dicebat deaia iꝝ sua
ꝝ potētiaz. 2o mō 1a q̄ pnr̄ respi
citur ordie quodā possunt tali sbo iſſe
iſ differēt et nō neccio et iſeparabilr et ta
lia oꝝ q̄ s̄m tētermis paliꝝ absolute
enī ſigni ēq̄ illi actus respectu aie nō
dicit ordiem. h̄ q̄ tale poꝝ ſe h̄nt or
die qnodā. z ad pbatōem teſole dico q̄
illi tuo actus iſt̄ ſ̄ nāl̄ et iſeparabilr et
iō iſta rō nō ū eſſe cōt̄ minorē. pōt̄ ḡ
iſta ro ſt̄temerī ſi iſligat ſic dēm ē.

Tertia rō pncipal̄ opionis uēter̄ ar
ticulo qōis. Tertio ad pncipale arḡ
ſic ex fundamētis tenētū pma uā cō
tēta iſiq̄byp idēptitatē realē minus
diſſerit iſaq̄ diſtictis realr. ſ̄ duo i
tēctus minī diſtigat̄ i homine et arge
lo ꝑ iſtēctus et uolūtas i eo ð homine
que ſ̄ ipſi ē realr idē ꝑ iſtēctus et uolū
tas nō cōtinētar i hc mie p idēptitatē
realē. a ē nota ex dēis miꝝ pbat̄ ſu.al
la que ipſibyp cōuenit om̄ op atōe iſtē
tus circūſcripta miꝝ ad inicē diſtigat̄
ꝝ iſta que ipaſcoribyp cōueiuit. a. p̄ te
ſe ſ̄ iſtēctus in hoīne et āgelo in pſibyo
uemur ꝑ iſtēctus et uolūtas in mano hoī
ne om̄ op atōe iſtēctus cōnſcripta. nā
in q̄bētūq̄ cōtēnēt iſtēctus et uolūtas
ubiq̄ repiſt̄ meis conuenit tuo in
tēctus ubiq̄ ponit̄ et pſs et q̄b ē po
tētia appbētua formalr iſtēctus uolū
tas aſt nō ḡ 3. Iſtā rēnē ſacit ſeo
tus cōt̄ doctore n̄m iſo ſenꝝ. et uol
phare pēq̄ relatō diſſerat realr aſun
damēto pari rōe j baf cōt̄ eſq̄ poten

tie aie diſſerunt realr abaia n̄ ſi rō ꝑ
facit terelatōe et funda nēto cōcludit
et iſta ꝑ rō ū michi cōcludere neccio
aliquā dēam inter aiam et ipsas potē
tias ex nā rei omni opatōe iſtēctus ēt̄
ſcripta et ſi nō ē dare me diſi m̄t diſtē
tōem realē et rōis cōcludit neccio diſtē
tōem realē inter illa. Quarto et ul
timō arguit ſic anima ē actus et foꝝa
corpis ſm p̄m 2o et 3o huſ ſ̄ poꝝ in
tēctua nō ē actus ſi forma corporis ſm
p̄m m̄t ſo ubi dicit q̄ poꝝ aie iſtēcti
ueniūt̄ corporis ſe actus ſtātum ſup illā
pt̄. q̄n aſt ex inētis 3. Hec opinio
aſfirmat p comētatorē ſo te aia comē
to ꝑ ubi diſ q̄ diſuo aie inſuas poten
tias 3. quere auctoritatē in ſo articu
lo. Rēpōſio ad rōes alter̄ opionis.

Nūi reſtat reſpotere ad rōes alter̄ opionis.
Ad p̄ ſi dē opatio nitalis
3. ono q̄ iſtēctus ē quedā poꝝ uitalis
et recipit imēdiate in potētia ſitia q̄
ē abaia realr diſtinctant pbat̄ ē in ſo
articulo. ita ꝑ intelligere recipit imē
diate in poꝝ iſtēctua. enī ꝑ tia ē adūtē
dñ q̄ eſſe pncipiū uitale pōt̄ iſtēligi du
pler uno mō diciē pncipiū uitale q̄a eſt
pēnāz uita et illō aquo pncipalr ē ui
ta. Alio mō pōt̄ dici aliq̄o priꝝ uitale
q̄ ſeq̄ ſāl̄ et iſeparabilr ſ̄ nō uitale q̄d
ē peēnāz uita ſicut p̄ha paſſiō ſeq̄ p̄p
ſ ſm et iſto ſo mō potētia aie puta
iſtēctus et uolūtas diſtēt̄ pncipiū uita
lia. nō ꝑ dici q̄ intelligere ē a pno u
tali pncipalr imēdite aſt nō oꝝ q̄ ſu
ſtēmētū ūtute eſt cui imē pōt̄ pou
cere aliq̄ nobilius ſe. ſic iſ ſtētus celi q̄

nō ē unū ē rō pductia aie nūēris in
bus q̄ fuit p̄ putrefactōem. ē ē quedā
ūrus semīat i dicto celo ateo i p̄ om̄is
formaz gñabiliū et corruptibiliū. et
ita itētus qm̄ tēle ē p̄n̄ utale poēit
elle pnc̄ i mediatiū itētōem que ē opa
rō utal ūtute ipsius aie que ē p̄ eēn̄
uita. Ad fm̄ cū d̄ q̄ p̄d̄ ē p̄n̄ eēndi
et opandi dicoq̄ d̄ q̄ ē p̄cipiū essen
ti sim̄ p̄ ē p̄n̄ opandi p̄cipalr et ill̄ d̄
q̄ ē īmediatiū p̄n̄ opandi ē p̄n̄ essen
ti solsi s̄ qd̄. Ad tertiu dicoq̄ it̄ in
maginē cātā et icreatam ē maior diffi
militudo q̄ similitudo ut uteb̄ teo
dice iterzia distictōe primi sentētiaz
et nō q̄ tales p̄tes ūmagis. s. memo
ria itētus et uoluntas sunt una cēntia
Et et revl̄ sicut tres p̄sone om̄ie s̄t rea
l̄ eēn̄ diuia s̄ sufficitq̄ sint iead eēn̄
aie q̄ nō oꝝ p̄p̄h̄ potētie aie sint rea
l̄ ip̄a eēn̄ aie p̄z q̄ si nō uellem̄ po
nere omnimodā similitudiez opteret
nos ponere sicut s̄t tres p̄sone sunt t̄a
suppoita real̄ distincta q̄d nullo mō
d̄z̄t nō q̄ oꝝ dare omnimodā simili
tudiem s̄ possiblēs aut ūz̄ michi ipos
sibile ut p̄z exdictis i isto articulo ee
precedētib. Ad q̄rtū cū d̄ nullā agēs
eis cōcedo. a. s̄ nego. b. ad p̄batōem p̄
m̄i dicoq̄ om̄nes ille p̄fectōes cōpetēt
aie fundamētalr et homini p̄cipalr
hō ē paiam ē ill̄ d̄ q̄d p̄cipalr itēligēt
et ualt. potētus aut cōpetēt p̄dictēt
p̄fectōes solū iſtrumētalr. s̄t ē ill̄ d̄ q̄
aia ē formalr itēligēs et uolēs et iō
ex h̄ nō seq̄ q̄ sint p̄fectōres ipsa aia
imo et ecōuso. sicut ignis q̄uis calefa

ciat et igniat mediante calore et calor
sit ill̄ d̄ q̄o ignis calefacit et ignit non
t̄n̄ p̄p̄h̄ alor excedit ignē s̄ pot̄ ecōu
so. ad fm̄ p̄batōem nego minorem
nā positoq̄ uirtute diuia possent itē
tus et uoluntas abaia separari nō t̄n̄ bea
tificari possent. nā inl̄ctus sepatus nō
itēlligēt nec uoluntas sepata posset ha
bere actū uolēdi et rō huī p̄t esse q̄as
signat tor noster q̄ accīs fluēs nō
p̄t fundari ī aliquo ī mediāte aliquo
accīte p̄manēte et q̄a inl̄ctus sepatus
ēt illud q̄d p̄cipalr itēlligeret et in
q̄o actus itēlligēdi teberet fundamē
talr recipi idigeret aliquo accidēte per
manēte quo mediāte posset actū itēlli
gēdi fundare et sic itētus haberet q̄
dā aliū p̄oꝝ itētūa sup̄ additā q̄d ē
icōueniēs. supponit q̄ illa rō t̄aq̄ p̄ se
notū q̄d michi ūz̄ nimis dubiū. Et ad
adōfirmatōem dicoq̄ forma q̄ ē p̄m
cipiū actus trāfētis forte si se p̄aretur
ageret ut calor sepatus calefaceret for
ma uō que ē p̄cipiū actus p̄manētis
inse si sepe nō poterit recipe talē actū
p̄ rōem predictā. Ex̄plū ē nō ē ad p̄
positū q̄d addinc̄t q̄a albedo in ē q̄ tu
tati separe q̄ ē accidēs p̄manēs et tetra
lib̄ simp̄ cōcedo p̄p̄oem itēlligēre et
uelle n̄ s̄t talia accidētia ut patuit ūp̄
ḡ. ad aueritatis respōdeo ad pri
mī cū dicīt q̄ memoria itēlligētia et
uoluntas s̄t una mēs dicoq̄ ista predica
tō n̄ ē formalr s̄ causal s̄t d̄ q̄ otor
ē fumal euapo q̄z fumal euaporatō ē
cī odoris. Simili p̄t dia ad fm̄ uel
dicēdūq̄ i fa acūp̄ abstractū p̄cōto

qua aia ē. it ligētia uolitima et memo
ad auctoritatē phī dico q̄ sba pōt acci
pi dāp̄ uno mō p̄p̄e p̄ omni eo qd̄ ē ī
predicānto sbe cōtinūsum cōt̄ acitē
tia. alio mō large p̄omni eo qd̄ ē eēn
tiale rei et tritiseca rōe ipsius. sic ī ac
cidēs accipie p̄ oppositū bus ducib⁹ mo
dis ī aliquotēs dā accīs esse exēnū
sue sit sba siue accīs ut dīc phī i b. 22
q̄ sba accidit colori et iō ē s̄il ille faci
dēs. qn̄ ġ dīc phī q̄ itētus agēs ē sba
accipit sba mō largo. Et iō ille au
toritates nō uidēt q̄ vis habēt ma
gnā apparenz. Ad rōes fncipales. ad
pmā cū dā q̄ aia ē imē viatiū fncipium
suaz p̄atōum ġ nego aīcedēs et ad p̄
bōem cū dā q̄ pari rōe nō eēt imēdia
rū p̄cipiū suaz potētiaz dico q̄ nō ē
līmle teptētus z actib⁹ siue opatōib⁹
nī suppoitoq̄ aia sit p̄cipiū originās
suaz potētiarum s̄t tñ potētie acciden
tia p̄manētia actis iō s̄t accidētia flu
ētia et iō p̄mis accus nō possunt cari si
ue fundari ab eēnā que ē p̄festans nisi
mediāte poa q̄ ē accīs p̄manēs qā i es
sentialr ordinatis n̄ ē trālitus r̄extere
mo iextremā n̄i p̄medis ut dēm ē in
particulo hui q̄is poterit tñ poe fū
dari i ipsa eēnā aie ul̄ abeadē origina
ri nullo alio mediāte q̄a tenēt mediū
iter eēnā et opatōnem et te extremo
ad mediū nō oꝝ p̄ fiat īslitus p̄ aliud
mediū. alias eēt p̄cessus i infiniti. Ad
fīm dico q̄ potētie aie s̄itie itabn̄ di
stigāt abessentia aie sensicie. sicut potē
tie aie itētine abia itētia. et ad p̄la
tōem dico q̄ phī p̄ illā auctoritatē so

lum uult habere p̄ sicut al̄ distiguitur
formalr abaiato paia ita suo mō ocl̄
distiguit abalus organa ppoz uisua
si ē itētō sua eēt p illa uba p̄bare q̄ po
tētia uisua eēt aia pari rōne sequeret
q̄ forma tolabre fīm eū eēt aia nā sic
diē si ocl̄ eēt al̄ poa uisua eēt aia ita
diēq̄ si tolabre eēt al̄ forma tolabre
eēt aia nō ē ḡ illa itētio phī. ut p̄z et
iteo non cōcludit rationes..

Osequēter querit uī potētie
aie distigūt iterse realr. Et uī
p̄ q̄ nō q̄ repugnat distictō rōnis il
lis artēt repugnare distictō real s̄ po
tētus aie repugnat distictō rōis que
ē minor distictōe reali ḡ W.b. pbatur
q̄a sicut se h̄z distictō real adētia rōis
ita se h̄z distictō rōis adētia realia s̄
distictō real repugnat entib⁹ rōis ḡ li
stictō rōnis repugnat entib⁹ realib⁹. s̄
potētie aie s̄t entia realia ḡ W. Pro
bat sic sicut p̄t haberi exēdēs phī i b.
fo et tertio. potētie distigūt p̄ actus
et actus p̄bicta tñc arguo sic atestrū
tōne cōsequētis obiecta aliquaz potē
tiaz aie nō distigūt realr ḡ s̄t unū er
iō realr. alimētū iō obiectū potentie
nūctue et angumētacie z ḡnātiae fīm
phīn z hui ḡ actus istaz potentiaz
nō s̄t realr disticti z p̄ cōns n̄ potētie

In oppoito ille potentie s̄t realr di
scicte que ad diūs finea ordiant po
tētie aie s̄t hui ḡ W.a. z.b. patēt te se

In ista q̄oē tā s̄t uideā. pmū uī in
ter extrema realia quoꝝ uīq̄ ē res
possit esse distictō rōnis qd̄ uī rāgere p̄
mū argumentū z erit ī necū adco

gnoscēdū distictōem a' iaz pōtē tiaz
aie. f'm u' accus distiguant p' obiecta
et h' tāgit f'm argumētū. tertiu' ē q' q'
rit q' p'napal'. Opio p'mi articuli au
resoli et Pracici temarōnis. Quātuz
ad p'mā p' h' articuli dicit q'dā toe
tores q' iter duo ētia realia nallo mō
p'ot esse distictō rōis imo oz necioq'
u' i' distictō rōis u' q' extremū esse
ēs rōis ul' saltē alterū q' p'ot p'bari
ex dēis suis quadupl'r. Primo sic
q'icū p' aliq' s'bm oduit alteri s'bo sic
exoppoit q' v' passio atequata um s'bo
repugnat alteri s'bo tātū ecōuso s' ens
reale et ēs rōis cōdimidat exoppoiso
et esse idē rōne et disti'zui rōe s' passio
nes atequate ēti rōali sic esse idē re et
disticta re s' passiōes atequate enti rea
li. g' q' repugnat distictō real' entib'
rōis tātū distictio rōis repugnat enti
by realib'. s' distinctō real' total' repu
gnat entib'rōnis g' distictō rōis tota
l' repugniabit entibus realibus ma
ior ē manifesta tēse q'tū ē risibilitas
repugnat equo tantū bimilitas repu
gnat homini. b. u' nota q' p'as' dem
differētias p' quas dividit ens didic' z
distictō sicut ē ens didic' i' ens reale et
in ens rōis ita et distictō didic' et p' co
sequēs sicut distictō real' atequat enti
reali ita distictō rōis ateq' enti rōis

20 adidē cui repugnat actus prim'
ei' d' repugnat actus s' q' necio presup
poit actū p'mū. s' distingui f'm rōem ē
actus f's q' necio p'suppoit esse f' rōez
g' cui repugnat esse f'm rōem et eitez
distingui f'm rōem s' entib' realib' re

pugnat esse f'm rōem ul' esse rōis g' W
assumpta p'bat. nā q' si t' realia habe
rēt esse rōis depēterit a rōne h' ē icōne
niēs g' W. 3° illa entia realia q' po
nūt distingui f'm rōem ul' s' extremā
bu' distictiōis ut res s' ul' s' extremā
ut n' res si tēt primū g' distiguit ut res
are et p' o'ns real' et nō rōe. si u' tēt f'
habet p'poitū q' distictio real' no' ē in
iter extrema realia ex quo extrema ut
sit nō s' res. 4° si distictō rōis repire
t' i'ente realiōzal' sequeret q' p' suppo
neret po'z i' ipso reali ente p' q' recipet
meo o'ns ē f'm g' o'na nota ē q' a nichil
recipit i' aliquo h' p' po'z re receptiu' il
lius falsitas o'ntis p'bat nā si ēs rōis
presu' p'poueret po'z i'ente reali. ul' ista
po'z o'zen' realē ul' rōis q' a' f'mum
ens rōis presupponeret po'z seq' ef' q'
an'p'mū ēs rōis ēt ens rōis q' d'plicat
ordictōem. Itē si po'z ēt ens zōis
haberet esse receptiu' et p' o'ns f' suppo
neret alia po'z t' sic ēt p'cessus i' infini
tū h' ē icōueniens g' n' p'ot dic' q' tak'
po'z sit real' q' a' sequeret duo icōueniē
tia. p'mū ē q' ens real' ref' realit
ad ens zōis tū po'z real' ref' realit
ad su' actū q' ē impossibile q' extrema
zelatōis real' tebeant esse realia. f'm ēs
rōis habet esse receptu' realit i' ente
reali q' ē absurdi q' a' repugnat enti
zōni recipi' realit assumpti p'bat q'
po'z receptia real' recipit realit recipit
aut' realit arguit recipit realit cū sint
cozelatia et p' o'ns si potētia recipit ēs
zationis real' ens zōis recipit' reali
tez. Sed ista opio non ē cōsona d'cis

p̄borū nec rōis et q̄tū adīstū articuluz
pono tres cōcluſioes. p̄ma ē q̄tib⁹ rea
libus nō repugnat idēptitas rōis. s̄a
ē q̄tib⁹ realib⁹ nō repugnat esse rō
nis. tertū ē q̄tq̄ existit q̄tib⁹
realib⁹ non repugnat distictō rōnis
et p̄n̄ iter duo extrema realia potē
nit esse distictō rōnis. p̄ma cōclusio p̄
bat dūp̄ p̄ sic q̄bus nō repugnat unitas si
ne idēptitas rōis. s̄ entib⁹ realib⁹ nō
repugnat unitas specifica ḡ W.a.no
ta ē q̄a unitas specifica ut p̄batū ē ipri
mo articulo t̄tēq̄s f̄ mi libri ē unitas
rōis q̄ h̄ cōcedit uñistorū toctoz s̄. au
reol. b.p̄z t̄se. nā sortes et plato s̄
duo extrema realia et t̄n̄ eis non repu
gnat unitas specifica inmo eis cōpetit
nec̄io. s̄o q̄bus nō repugnat habere
unitatē sine idēptitatē entis nō repu
gnat habere unitatē sine idēptitatē
rōis s̄ deo et ē ature et q̄busq̄ enti
bus realib⁹ nō repugnat habere predi
cā unitatē ḡ W.a. ē nota q̄z rō entis nō
ē real s̄ lōlū rōissicut p̄batū fuit a t̄
culo q̄ois prectētis et cōcedit ab ali
quo istoz toctoz s̄. afrācifco temaro
nis. b.p̄z t̄se q̄re W. Et cōfirmat ista
cōclusio p̄ damascenū et comētatorem
dicit ē damas. li⁹ p̄ ca. xi. q̄z aut̄ sc̄re
q̄ ad ē z̄e. cōsiterare et aliud īc̄ et co
gitatōe ḡ iommib⁹ ēaturis ip̄st̄ assēt
oio re cōsiderat̄. re ē petrus et anaulo
cōsiteratus lepatus comūtas aut̄ ho
z̄ seu coplo rōe et cogitatōe oſiderat̄
utlīgim⁹ ē īlētū quōnā petrus et pau
l⁹ esdē s̄ nē et comūnē h̄nt nām. unus

quisq̄ ē illoz al̄ rōale ē et mortale et
s̄b̄dit h̄ ḡ comūis nā rōe ē cōsiderabilis
h̄ damascenū. Cōmentator xu. metha
phisee comēto xi. dicit amūsalia ap̄d
ariz. s̄ collectio exptib⁹ abint̄etu q̄
accidit īt̄ ea similitudinem et facit ea
uni ītētōem ē ḡ idēptitas rōis ī reby
nālib⁹ sine realib⁹ In p̄batio s̄e. cōclu
sionis. Secūdū ī cōclusio p̄baē dapl̄r
p̄ sic quib⁹ nō repugnat idēptitas rō
nis nō repugnat esse rōnis s̄ entib⁹ rea
lib⁹ nō repugnat idēptitas rōis ut p̄ba
tā ē iprima cōclusione ḡ W.a. p̄baē nā
q̄bus repugnat actus p̄m̄ et secūdū q̄
tenēcītate sequit̄ ad p̄m̄ h̄dēptitas
rōis ē actus secūdū qui nec̄io p̄suppoit
esse rōis ḡ quib⁹ repugnat esse ratio
nis et idēptitas rōis. t̄n̄ arguit a te
structione consequētis quibus non re
pugnat idēptitas rōis nec̄ esse rōis. b.
h̄al̄ rōis p̄baē p̄os nā sicut distictō ra
tionis ē secūdū actus q̄ presuppoit esse
rationis. ita ecidēptitas rationis ad
esse rationis f̄m̄ ip̄osmet. s̄ idēptitas
real nec̄io presuppoit esse reale ḡ idē
ptitas rōis nec̄io p̄suppoit essērādīs z
h̄ erat. b. s̄o quibus non repugnat es
se cognitī esso cōceptū esse īlētū nō re
pugnat esse rōis n̄l̄ esse h̄m̄ rōem̄ ben
tib⁹ realib⁹ nō repugnat predicta ḡ
W.a.p̄z t̄se q̄a esse cōceptī esse cōceptū
esse īlētū n̄ possunt esse h̄ entia rōis cū
sint aratione et n̄ possunt esse h̄ aratio
ne minor t̄se nota ē nam entia realia
f̄m̄ suā realitatē uere habere possunt
esse cōceptī. esse īlētū. esse cōceptū alias
nulla realitas eēt nob̄ coginta et p̄on

sequēs nulla scia eēt terebus que uidēt
oia iconemētia. Et cōfirmat h̄ oclu-
sio p̄comētatorē q̄ mēcē q̄ dīcōresha-
bēt duplex esse unū i aia et ad extē ani-
mā et p̄n̄s res q̄cunq̄ p̄t habere esse
reale ex f̄ aiam et esse rōis rōis i aia. et
h̄ aut ē esse cōf̄ctū cōceptū et itēctū

Probō t̄rie cōclusiōis. Tertia con-
clusio p̄baſ dupr̄. p̄ sic q̄bū n̄ repu-
gnat idēptitas rōis n̄ repugnat distic-
tō rōis. h̄tiby realiby sicut p̄exprima
occlusione n̄ repugnat idēptitas rōnis
ḡ n̄ distictō. a. p̄z sic q̄cūq̄ aliqd̄ s̄bm̄
occlusionis altī s̄bo h̄z duas passiōes q̄z
una n̄ ē maḡ atequata q̄z alia n̄ maio-
ri necessitate seq̄t̄ s̄bz q̄z alia una illaz
n̄ ē maḡ comūicabil̄ q̄z alia h̄ distictio
rōis et idēptitas rōis sequit̄ es rōis con-
clusum enti reali et distictō rōnis n̄ ē
passio maḡ disticta atequata nec maio-
ri necessitate seq̄t̄ ens rōis q̄z idēptita-
ras rōis ḡ n̄ magis ē icomūicabil̄ eti
reali distictō rōis q̄z idēptitas rōis a.
p̄z isto mō extermis mi. p̄z n̄ sicut
se habet distictio et idēptitas reali ad
ens reale ita se habet distictio et idēp-
titas rōis adens rōis. h̄ distictio reali
n̄ maiori necessitate nec magis atequa-
te seq̄t̄ ens reale q̄z idēptitas reali imo
h̄m̄ vōtōn̄ i istoꝝ doctoꝝ idēptitas
reali maiori necessitate seq̄t̄ s̄bm̄ q̄z di-
stictio reali n̄q̄ res p̄t assoluti asua
idēptitate reali. assoluti tū adistictōe
reali n̄ poit̄ iter aliq̄ realia n̄ idēpti-
tas reali amora om̄i distictōe reali ḡdi-
stictio rōis n̄ maiori necessitate nec ma-
ḡ atequata sequit̄ es rōis q̄z idēptitas

rōis p̄z ḡ illa minor et p̄n̄s tota ratio
De quiby n̄ repugnat esse rōis n̄ di-
stictio rōis h̄tiby caribus n̄ repugnat
esse rationis ut p̄z ex f̄a conclusio et ḡd̄
a. p̄baſ sic q̄bū n̄ repugnat acius p̄
m̄ nec i epugnat acius se. q̄z qui te ne
cessitate sequit̄ ad p̄n̄. h̄ esse rōis ē ac-
tus prius ad quē necētio seq̄t̄ distictō
rōis ḡ q̄bus n̄ repugnat esse rōis n̄ re-
pugnat distictio rationis et sic p̄z ma-
iori huꝝ p̄bōis p̄z p̄ oppositū. a. fe-
ratio nis ip̄oz minor patet p̄ eos. n̄ p̄
p̄a passio tenētate seq̄t̄ s̄bi obieciū
h̄ distictio rōis h̄m̄ eos ē p̄pa passio en-
tis rōnis ḡ adesse i rōis sequit̄ necētio di-
stictio rōis et sic patet mi. p̄n̄s tota
ratio. Et cōfirmat h̄ cōclusio p̄comē-
tatorē xii. mēcē comētō xxxviii. dicē-
tē itēctus p̄t vñtere vñta ire et disa
adunare iūc peto quomō itēctus p̄t
unita vñtere et adunare disa ul̄ reali
h̄m̄ rōem n̄ reali q̄z h̄ n̄ spectat ad in-
tēctū ḡ h̄m̄ rōem et sic ext̄ emare realia
possunt habere distictōem rōis. Re-
stat respontere ad zōes istoꝝ doctoꝝ
cuꝝ ḡzā s̄t̄ duo notāda. h̄m̄ ē que ē i a
distictio rationis que ē passio atequata
enti rationis. Secūdū. an. distictio ra-
tionis sit i ext̄ emis realibus s̄bie p̄
p̄m̄ ē atutēd̄ q̄ distictio rationis ē
duplex quedā que īmediate ē aratione
fabricata quedā q̄ īmediate oris abex-
tremis rationis et talē ē distictio ratio-
nis que ē iter gen̄ et s̄f̄m̄ et alia ē tia
rationis talē nāq̄ distictio n̄ ē aratione
n̄ q̄a fūdata et ē exq̄b nascit̄ s̄ aratio-
ne. Et si queraſ que istaz distictiōnū

rōis sit passio atequata enti rōis dico
q̄ illa q̄ orī īmediate abextremis rō
nis sicut distictio realis q̄ īmediate ori
ē abextremis realibē passio atequa
enti reali illa ait distictō rōis q̄ īmedia
te fabri at ab itētū n̄ ē passio atequa
enti rōis et ista tal̄ ut p̄batū ē ita bñ
reperit iter extrema realia sicut iter
extrema rōis. Cul rō ē qa tal̄ distic
tio rōis ī mediate fabricat ab itētū
exoq̄ copas idē ad se ipsum t̄ ex eoq̄
apprehēdit aliqua diuīsa ut diuīsa s̄. S̄
ita bñ itētū p̄t cōpare ens reale ad
se ipsum sic ens rōis et ita bñ p̄t ap
prehēdere entia realia diuīsa ut diuīsa
s̄ sic entia rōis. Et iētal̄ distictio rō
nis ita bñ p̄t cōpetere entib̄ realibus
sicut entib̄ rōis. Quāt̄ ad fm̄ ē ad
vertēdōq̄ distictō rōis que īmediate
nasat obextremis rōis nullo mō h̄z es
se ī entib̄ realibus t̄his ē distictio ē ī
extremis rōis sicut disticto realis q̄ ori
tur abextremis realibus ē ī extremis
realibus. Distictio ait rōis que fabri
cat īmediate arōe fm̄ ī tētōdem voto
q̄ ponētiō distictōdem rōis ī extrema
realia. n̄ ē ī extremis illis s̄bie s̄ t̄m̄ ter
mianus ut talia s̄bie obiecta rōis t̄ h̄nō
obstātē ē dōe q̄ iter extrema realia ē
distictio rōis eiūe h̄nt distictōdem rōis
cul rō ē qa si actus fm̄ oī vere p̄pete
re alioi n̄ obstātē q̄ n̄ iſit ei s̄bie s̄ t̄
t̄u obiectie et īmiatiē et actus secundō
q̄ seq̄ adactū fm̄ oī h̄nō p̄petere eiō
si solū iſit ei obiectie et īmiatiē h̄res
vere h̄nt esse acceptū esse cognitiū esse in
tellectū dato q̄ ista n̄ iſint ei s̄bie s̄ so

lū obiectue īmiatiē tenomiatiē ḡ

H̄ us p̄notatis facile ē respōtere ad
rōes strarias. Ad fm̄ dico q̄. b. 16
S̄u s̄ quo fit ē f̄la q̄ a distictio rōis q̄
īmediate ē arōe fabricata nō ē atequa
ta enti rōis s̄ distictio rōis que īmedia
te orī abextremis rōis ut dēm ē et ce
h̄ bñ cōcedo q̄ nō p̄t p̄petere entib̄
realibus se o nō seq̄ distictio rōis q̄
orī abextremis realibus nō īveit ēti
bus realibus ḡ nec distictio rōis que ī
mediate arōe fabricat̄ qa i talī mō ar
guēdi cōmittit fallacia cōsequētis ut si
dicat nō ē homo ḡ non ē al. Ad fm̄
cū dī cū repugnat actus fm̄ et necctio
secundō. q̄ eodē mō repugnat
actus secundō quo mō ei repugnat actus
fm̄ ad. b. cū dī q̄ esse rōis ī entib̄ reali
bus repugnat p̄p̄ fm̄ cōcluſionē q̄
n̄ ē aerū. et tamē notād q̄ esse rōis
competere ēti reali p̄t intelligi t̄plicat̄
uno mōq̄ esse rōis p̄petat ēti reali qd
citarie alio modo q̄ p̄petat s̄ s̄bie et
fundat̄ 3° q̄ cōpetat s̄. s̄. obiectue
īmiatiē fm̄is dñobus modis concedo
eis q̄ esse rationis non cōpetit ēti rea
li q̄ t̄hic bene sequeret̄ q̄ depēteret ara
tione sicut ip̄i arguerit. 3 autem
modo nullū ē īconueniens īmo nac̄tūm
ē esse rationis competens extremis rea
libus et t̄eo peccat si ta ratio sicut et p̄
mapfallaciā cōsequētis. Ad tertium
cū dī alia entia realia ant s̄ extrema
distictōnis rationis ut s̄ res aut ne
non s̄ res dico q̄ nec isto modo nec il
lo modo nam si ētia realia ēent extre
ma tal̄ distictōnis ut s̄ res n̄ possit

distigui rōe n̄ eēt res. Si aīt eēt ex
trema tal distictōis ut nō s̄t res cū ista
reduplicatōe nūq̄ res possent distigui
rōe cū oppoītū ē pbatū .z si dicat q̄
ista s̄t cōtradic̄toria dicoq̄ n̄ ē uerā qa
uēq̄ ē affirmatia. nā negatio n̄ cadit
supra ubū p̄cipale sicut si dicereb̄ hō
ul̄ ē albus q̄ dicitat̄e ul̄ ē nō albus qddita
tie istaz uēq̄ ē fl̄a qa sicut albedo
n̄ ē te q̄ dicitate hōis ita n̄ negatio al
bedinis s̄ si dicat hō ul̄ ē albus qddita
tie ul̄ n̄ ē albus q̄ dicitat̄e. tñc ocedē
dū ē nec̄cio altez mēbroz. s. q̄ n̄ ē al
bus qdditat̄e z ita dico i p̄posito. etia
ē realia n̄ s̄t extrema distictōis rōmis
nec ut s̄t res nec ut s̄t n̄ res qa abe s̄t af
firmat̄e p̄ma qdē ē affirmatia te pre
dicato finito. fa affir matia te predica
to ifini to siue te predicato nēto ut p̄
il̄o p̄iae si aut̄ querat tequa reductōe
ētia realia s̄t extrema distictōis rōmis
dicoq̄ utcōpata adrōem siue ut habet
esse rōis q̄d sibi n̄ repugnat ut patnit
suō. ad q̄rtū cū oī q̄ si distictio rō
mis fundare ientibus realibus q̄ pre
supponeret potētiā receptiā p̄ quā re
cipit̄ ieiis dicoq̄ ista rō. p̄cedit ex falsa
imagiātōe. imagiaſ ēq̄ distictio rōmis
fundet̄ sibi iextremis realibus q̄d n̄ ē
ūnam ut dēm ē s̄ solū fundat̄ ieiis obie
tie siue t̄minat̄e et iō oī s̄bū dare in
ip̄sis extremis realib⁹ poī atesse coḡtū
z atesse obiectū et esse termiātū. b̄ autē
poī nichil aliud ē q̄cept̄ibilitas sicut
poī atesse uisum ē uisibilitas. et iō rō
nes iste q̄uis p̄ frōte habeat aūparen
tiā aliq̄ irei uitate nichil coeludat̄. z sic

p̄q̄ q̄d sit dō ad p̄ma p̄tē hū articuli
Secunda p̄s p̄mi articuli. Quātū
ad fām p̄tē hū articuli uēq̄ z distinc
tio rōis iquacūq̄ re arguat nec̄cio ali
q̄ distictiēm ut nō idēptitē p̄z dī
actu int̄ lectus i ip̄a re ul̄q̄ id ē uēq̄ cō
ceptibilitas mouēs ipsum itētū ad
cōceptiēdū diuīsa de eaō re arguat neces
sario aliq̄ distictōem ul̄ n̄ iōemptita
tē iō ipsa premia omni actu itētū B
ordie p̄cedā nā p̄ dicā illō q̄d michi uē
ze mouēbo quedā dubia ē ca dēa q̄by
solutis erit finis hū articuli. P̄zio
q̄d q̄tū adh̄ p̄ono duas cōclusiōes. p̄
ēq̄ d̄ eaō re penitus indisticta ul̄ om̄i
by modis id possunt haberē diuīsi cōcep
tus accipiēdo cōceptū pente rōmis nam
secus eēt si loquerem̄ teconceptu reali
expte rei se tenētis fa cōclusio ēque
seq̄e quasi adistā q̄ dīcī itētō rōis n̄ ne
cessario arguit distictōem aliq̄ siue nō
idēptitē premia omni actu itētū i
ze ipsa p̄ma cōclusio. b̄ aīt īp̄l̄. p̄sic
si tequaq̄ re haberē possunt diuīsi cō
ceptus predicati z s̄bi de eaō re haberē
possunt diuīsi cōceptus predicati z diuī
si cōceptus s̄bi accipiēdo cōceptū p̄ente
rōis ista p̄ q̄a cōceptus predicati z cō
ceptus s̄bi s̄t cōceptus rōis siue entia rō
mis z s̄t adūnē fām rōem disticti pre
dicati iōstiguit abo saltē fām rōem
s̄ meād̄ re q̄tūcūq̄ simplici et indisticta
z q̄tūcūq̄ s̄ ipsi idēptitē possunt
haberē cōceptus predicati z s̄bi ḡ Z.
.b. p̄z dicēdo tētas ē tētas b̄ ē predi
car z s̄bm z similē possunt dicere te q̄
cūq̄ re si eēt adhuc maḡ s̄ id q̄ tētas

qđ tñ ē impossibile immo qđ res maḡ es
set s̄ id tāto p̄pō eēt uerior. fo n̄ te
quaciq̄re possunt haberi cōceptus et fa
sus et distictus rōis et p̄pus. possunt ha
beri diūsi cōceptus accipiēdo cōceptuz
pente rōis. s̄ teq̄q; re quātūq; sim
plici et idistincta possunt haberi tales
cōceptus ḡ v̄l. a. p̄z sicut a; p̄me rōis. b.
p̄bae. nā accipio unā rē uocet a; aut
a. ē s̄ om̄ib; modis idē aut n̄ p̄ extra
cōdictōis si dicat q; sic habeo p̄positū
n̄ te ista. a. possunt haberi cōceptus cō
fusus et p̄pus si cognoscat s̄ rōe ētis
et distictis i cognoscat s̄ rōe p̄fa et pa
ri rōe possunt haberi cōceptus cōis et
p̄pl si ū dicat q; quis. a. sit id realr ti
stictū formalr accipio nā illaz̄ fo a
litati et petā te illa sicut petibā te to
to. a. si dicat q; illa formalitas ē s̄ c̄ m
m̄bymōis id habet p̄posituz q; a. h̄c u
te illa possunt haberi f̄ dēi cōceptus q;
tis formalitas ē nichil ūl p̄c cōcipi s̄
rōne ētis et cōsimili rōe p̄fa ut puta
s̄ rōe tal formalitatis. Si ūo tē s̄
vz q; illa formalitas ad huc habet ali
qđ n̄ idēptitatē ex p̄te rei accipiā sic p̄
us unā extremā illi n̄ idēptitatis. et
petā tulla sic petibā te tota formalit
ate ḡ erit p̄cessus i infinitis iētiby rea
lis q; realitatis formalitates reales
pponētes eas. aut erit stādū i p̄mis u
dels q; teq̄q; re penitus idistincta po
terit haberi predicti cōceptus. s̄ p̄ci
sus i infinituz ē uita. 3° teq̄busci
q; possunt haberi cōceptus explicatus
et implicitus maḡ notus et mis̄ notus
te eod possunt haberi diūsi conceptus

accipiēdo cōceptus pente rōis s̄ te ead
re omnimōtes eadē et idistincta possunt
haberi predicti cōceptus ḡ v̄l. a. ē nota
sic precedētes. b. p̄bae q; a diffinitō et
diffinitū s̄ penitus id distictū i ealr
nec formalr cū cōpleta diffinitō inclu
dat qdqd reatus et formalitatus ē ip
suis alias nō eēt diffinitō sp̄leta et tñ
te diffinitō et diffinito habet predicti
cōceptus q; a cōceptus diffinitiōis ē ex
plicatus et maḡ notus conceptus diffi
nitī et ecōūlo ḡ v̄l. Dechda cōclusio
p̄bae. t̄plicet. p̄ cui nō repugnat diūsi
tas cōceptuā nō repugnat distictō rō
nis s̄ uni et ei dē rei p̄tūq; simplici
et idistincte nō repugnat diūsitas con
ceptuā ḡ. b. p̄z exp̄ma cōclusiōe a; ī
p̄z q; a cui nō repugnat pr̄ nec postius
qđ tenēscitare seq̄t ad p̄mū s̄ ad diū
sitate cōceptuā seq̄t necō distictō rō
nis cū cōceptus distiguat rōe ḡ. 2e
cui n̄ repugnat esse extrema relatōis
rōis ei n̄ repugnat esse extremū l̄ ex
tremā distictōis rōis. s̄ uni et ei dē rei
qui teq̄uā simplici et idistincte n̄ repu
gnare esse extremū l̄ extrema relatōis
rōis ḡ a; nota q; a sicut relatō real p̄
suppoit distictōem sive n̄ idēptitatem
realē i suis extremis ita relatō ratiōis
presuppoit distictionē sive n̄ idēptita
tē rationis suis. b. nota ē f̄m aruz. &
mee ubi dicat q; res fundat idēptita
tē ad se ipsam q; ē relatio rationis ḡ v̄l
t̄cia distictio minor n̄ arguit necō
distictionē maiorē s̄ distictio ratiōis
ē minor distictione reali ūl n̄ idēptita
te reali ḡ mar p̄z te se n̄ si distictio

minor nec^cio arguat maiore. tūc disti-
tō formal^r arguet realē qd̄ tñ negant
illi q forte tenet oppoītam cōclusiōem
.b. nota ē exēmis. Sed cōstas cōclu-
siōes arguit ab aliq̄b̄ sic. cui repugnat
p̄us repugnat posti^s qd̄ nec^cio presup-
poit pr̄. s̄ rei siue realitatⁱ omni sim-
pli^ci et idistitie repugnat diuisitas con-
ceptu^s ḡ presupposit ne. cō distictō rō-
nis ḡ rei repugnat distictō rōis a^m no-
ta. b. pbat ipli. p̄ sic romanēs rō semp
fa^c iō ieffectū et p̄ ōns i cōceptu fo^t de
gnatōe. et p̄ ōns de re simplici et idistitie
ta cū. s. pmaneat iō n̄ potūt diuisa^s
api. q̄ qn̄ itēctus cōcipit diuersa tere
simplici siue hz de ea diuersos concep-
tus l̄ emiat ad unū ul̄ a^d p̄la si ad p̄la
habet p̄positū. si ad unū tūc n̄ erūt diu-
si cōceptus qz unū itēctū n̄ eāt n̄ unū
cōceptu. 3 illō nec^cio regrit ad disti-
tōem cōceptu qd̄ ē totā cā illō diuisi-
taris p̄ de se s̄ diuisitas i obiecto ē to-
tal^c c̄ diuersitatis idcōceptu minor pba
ē q̄a siē se habet obiectū ad cōceptū ita
distictio iobiecto ad distictōem idcōcep-
tu s̄ si n̄ eēt obiectū n̄ eēt cōceptus ḡ
si n̄ eēt distictō iobiecto n̄ ē distictio
idcōceptib^y ḡ. H̄o adrōes cōc̄rias
duab̄ cōclusiōib^y predēs et veris. Ad
istas rōes p̄ ordiem ē dicēd. Cū ḡia ē
aduertēd q̄ ista distictio rōis q̄ imedia-
te fabricat arōe aliquomō orit-aña rei
n̄ tñ p̄ h̄ debet nocari distictio ex n̄a
rei n̄ illā distictōem ul̄ n̄ idēmptita
tē pot̄ ire ipsa et iō n̄ debet dici disti-
tio ex natura rei put̄ d̄idit cōc̄ distictō
nem rōis orit aut ista distictio si nere

dicat uno duoz modoz aliquā orit ex
n̄a rei necessitantis aliquā ex natura rei
n̄ repugnat et n̄ repugnat n̄e rei cō-
cipi diuersimōe et talē distictio diff. ni
rōis et diffiniti qz n̄ repugnat rei ex-
plicite et iplicite cōcipi h̄ suppoito duo
ad rōes. Ad p̄mā cū diceat eui repu-
gnat p̄us et posti^s d̄. cōcedat b. b. ē fla-
sic p̄ exp̄ma cōclusōe ad p̄bationes ad
p̄az cū d̄ iō manēs iō d̄. dicop̄ia ē du-
plex. uno mō p̄t itēgi q̄ idē semp fa-
ciat idē idē eadē siue unū siue p̄la et
alio itēctus verus ē et iteo s̄ obiectū sit
unū et idē pot̄ tñex se diuersos conce-
tas siue actustare. i. mouere itēctū ad ta-
les conceptus ul̄ ex natura rei necessitā-
tis ul̄ ex n̄a rei n̄ repugnantis ut d̄m
ē s̄ semp iōe obiectū mouebit itēctum
ad eosde conceptus et n̄ adalios ḡ rō
n̄ cōneit. Ad p̄mā cū d̄ ul̄ itēctus ter-
minat ad unū ul̄ a^d p̄la dico q̄ emiat ad
unū tm̄ reali p̄la aut̄ eqpollēter. cuius
ḡia ē adūtēd q̄ n̄ ē i cōneiens mō ne-
cēiū unū et itē summi oib^y modis un-
te ex p̄te rei eqpollere i ūtute p̄lib^y re-
by dina nāq̄ een^a ē oib^y mōis u^a et iō
et eqpollet iſitute imo exiēdit f̄ca et
possibilia fieri. p̄la ē p̄t facere dina es-
sent^a existēs u^a q̄ oia c̄ata f̄ca et pola-
fieri q̄tētēs diuisa et iteo dina een^a
q̄ reali ē una p̄t dina ut p̄ eqpollēt
p̄la h̄ rep̄it itēctaris. una ē aia itēcti
ua ex n̄a formal^r i cōs^re humāo eqpol-
let ūtute distictis re^s tm̄ ē fac̄ iſ a so-
la ḡia facerēt oia vegetatia et s̄c̄ia si-
cēnt i cōposito p̄t ḡ ista aia dici una
reali p̄la aut̄ eqpollēt et ita ē i p̄pōto

qa id unū obiectū simp̄ unū ē plā eq̄
pollent̄ qa xl̄ de natura sua it̄stiuam
necessitat ad diuersos cōceptus ita p̄fē
sicut eēt distictū fm̄ se n̄ ad se realr̄
saltē n̄ repugnat sc̄ipi diversis cōcep
tibus et distictis ut dēm ē et t̄i d̄z q̄
unū it̄stū n̄ cāt h̄ unū cōceptū dico q̄
fm̄ ē si illū unū sit plā eq̄pollēt q̄d
p̄z qa tale unū p̄t ēare plā iefectu ḡ
m̄lto for̄i incōceptu. Ad t̄iū negat̄
minor. ē h̄a simf̄ et p̄pō nulla ē qa
ut dēm ē h̄ n̄ posset esse aliq̄s actus si
ne cōceptu h̄ obiectū aliquo mō sit t̄i
possunt esse diuersi cōceptus sine distinc
tōe aliq̄ i obiecto et id n̄ ē uerēq̄ sicut
se h̄ obiectū atq̄t̄i ita distictō iobiec
to a distictōem icōceptu p̄z ḡ iste arn
cul. **G**ecis & articul̄ q̄st̄iōis. Re
stat nāc nitre n̄p̄ actus distinguit̄ p̄ o
biecta et potētie p̄ actus. iste secūl̄ ar
ticul̄ sicut p̄cet̄es continet duo du
bia. Primi ē n̄p̄ actus distinguit̄
p̄ obiecta. Secundi ē n̄p̄ poē distin
guat̄ p̄ actus. Quartū ad h̄mā p̄ tem
biū articuli hoc ordie sic p̄cet̄. n̄p̄ p̄
micro quas dā distictōes nec̄ias ad p̄
positū cōcludēt̄. De iusta membra
istaz distictōum ponā aliq̄s ocluſiōes
quas cōfirmabo aliqbus rōibus p̄ f̄
ē adūtēd q̄ sicut specificatō ē duplex
quedā it̄steca qdā ex̄it̄steca ut p̄z i p̄
articulo prime cōclusiōis fm̄ilibri ita
suo mō ē duplex distictio quedā it̄st̄
eca qudā ex̄it̄steca. it̄steca distictō
d̄z q̄n̄ aliq̄ res distinguit̄ ab alia p̄ aliq̄
q̄d ē te it̄steca rōe s̄i eo mō quo aliq̄
sp̄es s̄be distinguit̄ ab alia p̄ diffeaz spe

cificā q̄ ē te it̄steca rōe ipsius et h̄ di
stictō it̄steca erit̄ ex̄p̄cipus cōstituti
uis it̄steca et fožalr̄. Ex̄it̄steca aut̄ di
stictō d̄z illa que q̄n̄ aliq̄ res distinguit̄
ab alia p̄ aliq̄ q̄d n̄ ē n̄ p̄tinet ad
rōem it̄steca ipsius eo mō quo una p̄
p̄a passio ut puta risibilitas distinguit̄
ab alia ut puta ab l̄abilitate qa distin
guat̄ abea p̄ s̄bm q̄t̄ t̄i n̄ ē te it̄steca
rōe ipsius et h̄ distictio extr̄steca origē
ex̄p̄cipus cōstitutatis extr̄steca et m̄lta.
specificat̄ ē p̄p̄a passio specificatōe ex
tr̄steca p̄ s̄bm. Et iō distinguit̄ extr̄
steca p̄ ipsum. h̄ aut̄ distinctio d̄z extr̄
steca n̄ q̄z res in se n̄ ūe distinguit̄
h̄ q̄ distinguit̄ palud q̄d ē extra rōe
ipsius et h̄ mō dicebat̄ specificatio ex
tr̄steca ne supra patuit h̄ ḡ distictō
ē ad p̄positū nec̄ia et p̄ma. Ha uocē
scintō ē te distinctōe actuū cul̄ ḡzā ē
adūtēd q̄t̄p̄s actibus anime teq̄
bus p̄is ē dubitō si bene attēdam in
uenim̄ q̄duplē distictōem. Prima
qdē inuenit̄ fm̄ gen̄ remoti s̄ib in ac
tibus disticti fm̄q̄ possim̄ dicere q̄
actus unl̄ poē distinguit̄ ab actu alteri
poē puta actus q̄ ē iel̄igere distingui
et ab actu q̄ velle l̄ sentire et sic de aliis
uoco aut̄ isti distictōem fm̄ gen̄ re
moti n̄oq̄ isti actus n̄o sine meodem
predicamento h̄ q̄a h̄nt̄ maiorē distinc
tōem que p̄t̄ esse int̄ actus ipsius ani
me ut p̄z int̄uēti. So inuenit̄ distictō
iactibus anime fm̄ gen̄ p̄p̄inquit̄ h̄ quē
modā actus unl̄ potētie p̄t̄ esse disti
ctus ab actu esdē potētie dū mō illi ac
tus sint obiectadiuſoz generū qa isto

mōdīstigūt actus itēligēdi colore ab
īlītu sapoz uoco istā distictōem fm
ges p̄pīquā qā n̄ ē ita magna sīc p̄ma
Iti nāq recipiūt ieaō poa et n̄ ma
ḡ specifica qđ p̄z nā maḡ differūt ac
tus itēligēdi colorē z actus itēligēdi sa
porē q̄ actus itēligēdi unā colorē dif
ferat ab actu itēligēdi aliū colorē cum
ḡ ista sit spēt. s. ultima dīa te colori
h̄ec illa sit. a. ista reliq̄ q̄ sit distictō
fm genus z qā n̄ ē magna sīc prima
pōt dici fm genus p̄pīquā. Tertio
īueit distictō fm spēm qui mōdī aliq
kr̄ uā tactus ē puta actus itēligēdi albū
spetie differt ab actu itēligēdi nigrum
spetie et sic tealū distictis solū spetie

Quarto mō īueit distictō iactib̄ aī
me fm nume z q̄ mo dñūc dēs ē puta
q̄a actus itēligēdi albū i īsto tēpe dif
fert ab actu itēligēdi albū i alio tempe
q̄d p̄bo q̄a cōstat q̄ isti actus h̄nt ali
q̄ distictōem aut ḡ specifici aut nume
ralē n̄ specifici q̄a s̄t in eod poa et res
pecta eīdē obiecti fm spēm ḡ numera
lē. Iti ḡ quatuor mōi distictōmis
p̄ncipales iactib̄ aīe s̄t et q̄uis habeit
m̄tos graō oēs t̄n reducūt i m̄tos q̄
tuor tāquā adp̄ncipales. His ḡ pre
missis ch q̄ iē uā distictō actus sit ab
obiectis pono quatuor cōclusōes. nā
si q̄rat te distictōe itēsece pono unā cō
clusōem urtez q̄ actus ipsi aīe distin
guēt se ip̄sis z p̄eēntias suas itēsece
et fožalr oclūsio p̄bat dñp. p̄sic

Per qđ aliqd cōstitut̄ i esse specifico
z itēsece et formalr distinguit ab a
līs itēsece et formalr. S actus poten

tiaz aīe oclūsio i esse specifico seip̄sis
et p̄eēntias suas fožalr et itēsece ḡ
. a. ē nota te se q̄ idē ē p̄ncipū cōstitu
tūm et distictiūm p̄z nā nullā ex
trisece pōt esse formale oclūsuum
et itēsece alicūl rei. Secūda sic acci
pio illō p̄ qđ tales actus atiūc disti
gunt q̄cqđ sit illō et peto ul̄ illō ta
le ē eis itēsece ul̄ extrisece si itēsece
h̄ab̄ p̄poitum. si extrisece seḡt eui
dēs cōtradictō. nā illō qđ distinguitur
ab alio p̄ aliqd extrisecam distinguit
extrisece et nō int̄sece nos aīt p̄oni
mus q̄ distinguaet int̄sece ḡ euidentē
implicat reliq̄ p̄mum p̄ncipale. Si
aīt q̄rat te distictōe extriseca rūc se
cundū mēbra seclide distincōis pono
cōclusōes. si ē questio q̄rat ext̄ int̄seca
actuū anime secundū genus remotum
pono tres cōclusōes. fm ē q̄ disti
ctō actuum fm genus remotū n̄ ē to
talr ab obiectis hec cōclusio p̄bat tna
rōe sic illa distictio quererecessario pre
supponit distictōem formalr p̄teu
tiaz n̄ ē totalr ab obiectis distictō ac
tuū. S genus remotū ē h̄u l̄ ḡ. b. p̄z p
uā dēa te distictōe actuū secundū gen
remotū. a. uā nota nā si tal̄ distictō
actus ēēt totalr ab obiectis posita di
stinctōe obiectoz pone: el̄ tal̄ distictō
actuum fm genus remotum sine tales
actus ēēt eīdē potētie sine nō qđfāl
sum ē ad itēligēdō. secūda oclūsio ē
optal̄ distictio nō ē totalr apotētus q̄
p̄bat sic. Illa distictio que necōio pre
supponit distictōem obiectoz formalē
nō ē totalr apotētus S distictio actuū

Et genus remotū ē huius gen. a. prīmē
precedēs minor uñ nota p̄tātō q̄a dū
si actus ḡnē remoto differentes n̄ pos
sant termiari ad id obiectū s̄eadē rō
ne formalē ut suppono ad presens. p̄
babit ē iferit teo dāte ḡ. Op̄io magi
stri gerardi de sensis ōr̄ oclūsiōem ī me
diate dēam. Sed ōr̄ istā cōclusiōem
ē q̄dā reūēd̄ dōctor q̄ distictō actuū
Et genus remotū ē totaſr a potētias
rō fundamentalis ipsius ē q̄a isti actus ve
dīc h̄nt tātā distictōem q̄ ad potētias
q̄d nullo mō possunt esse actus unū po
tētiae et tñ possunt esse actus unū cbie
cti. nā unū z eadū ē possunt itelligere
z p̄oñs tal distictio dābet reduci ī cām
ī ip̄as potētias z n̄ ialiqd alid. In p
barō op̄ionis predicti maḡi. Basit
cōclusiō n̄ uñ michi totaſr uia ut patet
in cōclusiōe imediate seq̄uei tal disti
tio ē aliquo mō ab obiecto q̄uis n̄ tota
lē z iō arguo ōtra fundamētiū huius dō
ctoris ex fundamētiis suis z q̄n ip̄le dīc
q̄ dno actus gen̄re remoto differentes
possunt esse uias obiecti n̄ itelligere
q̄ possunt esse uias obiecti māl̄ sump
ti n̄ tñ formalē aut itelligit q̄ possunt
esse uias obiecti formalē su mpti si in
telligit p̄ mō nichil uñ facere ad p̄posi
ti. nā bñ dēc̄it q̄ ad talē distictōem ip
soꝝ actuū n̄ regrif distictō māl̄ obiect
us. p̄t̄ ē una z eadē res itelligi z dili
gi regrif tñ ad hāc distictōem formalē
distictō obiectoꝝ. Sine ista formalitas
se teneat māl̄ expte rei sive fundamē
tal ex p̄re rei z formalē z cōpletie ex
pte itellitus q̄a de h̄ uidebit aliquid ī 3°

huius. Si aut̄ itelligit formō uñ mi
chi repugnare dēis suis. ipse ē tu ut in
eodē articulo q̄isti actus ḡnē ī emēto
differentes distigunt z sp̄etie q̄z c̄mia
q̄ differūt ḡnē differūt z sp̄etie et īcō
dīc q̄ p̄su is sua distictō Et genus remo
tū sit ap̄tētus sua tñ distictō fm spe
tiē ē ab obiectis. Tūc arguo aut̄ isti
actus respiciunt unū z idē obiectū fm
unū z eadē rōem aut n̄ si sic nō poterit
distigui sp̄etie ab obiectis q̄a unū obie
ctū fm eadē rōem formalē nō p̄t̄ esse
rō distictōis specificē ipsorū actuū ut p̄z
z p̄oñs. Ieodē articulo. si uero dicat
q̄isti actus n̄ respiciunt idē obiectū fm
eadē rōem formalē erit repugnatiā ī
dictis suis z habeo p̄positū n̄ si ita ē
distictō actuū fm gen̄ remotū nec̄io
presupponit distictōnem formalē
obiectoꝝ z p̄oñs ē totaſr ap̄tentius.
Itē iste met̄ dōctorie adē q̄oē sequē
ti dīc q̄ obiectū si c̄paret addūtas po
tētias puta aduolūtātē z int̄ictū ī rōe
mouētis obicit se eis s̄balia et alia rōe
z ponit exemplū de obiecto fluitōis h̄
sapposito arguo sic. Distictō actuū
n̄ solum presupponit obiectū ī rōe mo
tis immo tenētate ī rōe terminātis
h̄ ī rōe ēminātis obicit se potentis s̄b
alia z alia rōe. ḡ distictō actuū pre
supponit in obiecto aliā z aliā rōe z
p̄oñs n̄ erit totaſr ap̄tentius. b. ē sua
.a. nota ē q̄a actus n̄ h̄nt esse cōpletū
anq̄ ēminent ad obiectū z p̄oñs
n̄ habēt esse distictū q̄z esse distictū
presupponit esse sic actus secundū pre
supponit p̄z. Itē si isti actus ēminent

ad obiectū sib[us] alia et alia rōe nō ē bñ dic
tūq[ue] unū et rō obiectū sib[us] alia rōe possa
m̄ intelligere et uelle h[ab] g[ener] nō uā michi
totalrū salua reue^a. Teneo g[ener] siē
p[ro]p[ter] tal distictō nē totalr apotētus

Tertia v^{er}ō e[st] q[uod] ad h[ab]lūmō distictōez
ipsoz actuū cōcurrūt p[ro]p[ter] obiecta
formalr sumpta tāq[ue] due cāe p[ro]fiales
cōponētes h[ab]ue faciētes unā c auſaz to
talē ē g[ener] tal distictō actuū apotētus et
obiectia formalr sumptis h[ab]uit cōclu
sio[n]is aliq[ue]r pateat ex p[re]cedētibus
p[ro]bat enī una rōe tali. Iō quo positi
to quoq[ue]p[er] alio remoto ponit distictō
actuū f[or]m[ula] ges[er] remotū et quo remoto
quocūq[ue]p[er] alio poito remouet tal distic
tō ē total cā distictōis tal s[ed] posita di
stictōe formal[er] potētiaz[er], et posita di
stictōe formal[er] obiectōy poit distictō
actuū ut de se p[ro]p[ter] p[ot]ētiaz[er] obiectōy
distictōe formal[er] remota remouet
necētio tal distictō actuū g[ener] A.a.p[ro]p[ter]
tmis.b. nota p[er] iā dēa g[ener] seq[ue]t[er] oclasiō.

Si autē q[ui] qrat de distictōe actuū
f[or]m[ula] gen[er] p[ro]p[ter]iquū sive f[or]m[ula] spēm tūc po
no duas cōclusōes. Prima ē q[uod] disti
ctō actuū f[or]m[ula] ges[er] p[ro]p[ter]iquū ē totalr ab
obiectis formalr sumptis. Fa cōclu
sio ē q[uod] distictō actuū f[or]m[ula] spēm ē tota
lr ab obiectis istas duas oclasiōes si
ml[er] p[ro]ba ouahyrōnib[us]. Primo sic.

Illi q[ui] ē cā plurificatiōis f[or]m[ula] gen[er]
prop[ri]quū sive secund spēm ē cā distinc
tōis ea y secund genus p[ro]p[ter]iquū et secund
spēm s[ed] obiecta formalr sumpta se
bul g[ener] a[ct] nota nī semp cā plurificatiō
nis aliquo[rum] ē cā distictionis ipsoz b.

p[ro]p[ter] ex tēis, nā ut dēm ē actus disticti
secund spēm ul secund genus p[ro]p[ter]iquū
numerat s[ed] numerū obiectoz g[ener] E.

Secundo sic. distictō actuū i specifica
aut ē p[er] ipsos met actus aut p[er] obiecta
aut p[er] aliqd[em] snotatū distictu ab ip[s]is
h[ab] p[ro]p[ter] sufficiētē diuiniōem h[ab] nō p[ot] dici
q[ui] h[ab] ut p[er] ipsos met actus q[ui] actus ut
dēm ē ip[er]ma cōclusōe se ip[er]is distiguat
ē format[er] et i[n]sece mō aut loq[ue]t[ur] de di
stictōe ext[er]nōe nō p[ot] dici q[ui] distiguat
p[er] aliqd[em] snotatū q[ui] snotatū nōt fa
ad talem distictōem ut patebit iſer sib[us]
p[ro]p[ter] nō distiguat p[er] potētias. nā si h[ab]
eēc lequei et q[ui] om̄s actus q[ui] eēt iead
po[er] elde eēt spēi et elde generis p[ro]p[ter]
qui h[ab] q[ui] eēt idē secund genus p[ro]p[ter]
qui h[ab] sive secund spēm vīs ē f[or]m[ula] g[ener] cō
sequētia nota ē falitas cōsequētis su
p[er] ē ostēsa g[ener] relinq[ue]t tal distictō re
ducat sicut itotalē cām i obiecta fez[er]
lr sumpta. Si uō q[ui] qrat tec[er] distictōe
actuū secund numerū pono q[ui]uer
cōclusōes. f[or]ma ē q[uod] distictō numerat
ipsoz actuū nō ē total ul totalr apotē
tus. Fa ē q[uod] tal distictō nō ē totalr
ab obiectis. Eniq[ue] ista distictō nō p[ot] esse
ab obiectis et potentis similita q[ui]
ista duo cōcurrūt sic due cāe p[ro]fiales ad
cōstituēt unā cām totalē eo mō quo
dicet[ur] q[uod] distictō actuū secundū ges[er]
remotum ē apotētus et ab obiectis for
malr sumptis. Hec antē tres cōclusōes
p[ro]bat enī una rōe tali. Illa distictō q[ui]
p[ot] stare cum uitate numerali obiecti
et potētie non p[ot] esse ab obiecto tota
lr nec a po[er] nec ab istis simili sumptis.

§ distictō istoz actū ē huī g. a. p^r de
se nā sic eo ipsoq distictō specifica ip
soz actū ē ab obiectis regrit siue pre
supposit iobiectis distictōem specificā
ut p^r ex iū dēis sic z distictō numeral
istoz actū presupposit distictōem nu
meralē iōncipus distictis. b. p^r nā u^s
z eadem po^a numero ut puta itcletus
u^l idē ſus teuno z eod ſho numero i
diuſis pōtēns pōt habere diuſos ac
tus q tñ ſt adiuicē disticti fz numer
ut p^r ex dēis g. v. Quarta oclusio
z ultima quo adiſtā p̄cōq distictō nu
meralizoz actū ē apotētus siue apo
tēa ut ſnotat aliqd extriseci ratiōe
cuſ iterrūpīt ille actus. Imaginor ēq
ſic. motus alicuſ mobil si nōg iterrū
peē ſemp idō motus eēt numero tñ q
aliquoties iterrūpīt z cāf distictio
numeralimotu. ſic ū ſuo mō ſi actus
ipius aie ſemp cōtinuaret ſicq nōg i
terrūpē ſemp eēt idem actus numeo
ſ q a d̄igit actus iīz̄pi cōf ieiſ disti
tō numeral. z iō dicoq tal distictō ē
apo^a ut ſnotat aliqd extriseci rōe en
ius iterrūpīt actus. ſaut oclusio gba
ſ ſic. ſic ſe hñt diuſi itcletus ad idē ob
iectū iuno z eodē tēpe ita ſe habet u^s
z idē itcletus ut ſnotat aliqd extrise
eam ad illi obiectū malio z alio tēpe
ſ p^r q a ſ qnōd faciūt diuſi itcletus in
eodē tēpe pōt facere idē itcletus iālio
z alio tēpe ſnotādo tñ aliqd extrise
eū ſ diuſi itcletus ſufficiat addistictio
nē numeralē actū ſpectu z ſdē obiec
ti iēodē tēpe. ut p^r teſe g. idē itellec
tus ſufficit ad iſtā distictōem ſnotan

do id extriseci rōe cuſ iterrūpīt actus
eo mō quō dēm ē ex ſ appzq distictō
numerāl actū ſōt pueire expte poē
duobz mōis. mō ſi una po^a ferat i
idē obiectū alio z alio tēpe eo mō quo
dēm ē. alio mō ſi diuſe poē ſolo nume
ro differētes ferat iunū et idē obiectū
ſiue iēodē tēpe ſiue i diversis. ſic g. p^r
q d̄ michi u^s dīcēdū cuſ querebat u^s di
ſtictō actū ſitabobjectis. Quātum
ad ſecūtō a p̄tē huīs articuli ſecūdū u^s
u^s ſi ſi poē distīguat p actus ſuppoit
distictōib preoictis iōncipio huīs ar
ticuli q a ip̄te faciūt ad p̄pōitū noſtrū
et q̄tū ad illū ſm dubiū pono qnque
coclūſiōes. Prima ēq poē aie teqby
ad p̄fēſens loq̄m n̄ distīguat p actus
itrisece et formalr. ſ coclūſio p̄batur
du p̄ ſic. Inēen̄ ſordiatis ſm ſus
et poſtius poſtius nō pōt eſſe cā ſoris
distictia formalr et itrisece. ſ actus ſi
pli ſ ſi poſtiores ipſis potētus g. v.
a ē nota teſe nā nullā poſtius pōt eſſe ſ
ſtitutū ſoris itrisece z formalr z p
cōns nec distiūm minor p^r q a po^a ē
cā eſſectua actus u^l ſaltē ſaria qdqd
teſe habet q̄ precedat ipſum q a cā eſſe
t. ua precedit eſſectum ū recipiē ſaliq
mō precedit receptum g. v. So ſi
illud quo remoto poē remanēt distinc
te eēntialr et intrinſece n̄ ē cā disticti
ua poṭētiaz intrinſece z formalr ſ re
motis actib poṭētie remanēt distincte
g. v. ma. patet teſe q a remoto foza
li distictiū neccio remouet distictō
minor p^r nā adormiēt remouet ur ae
tus uolēdi et intelligēdi et ſic tealys.

z tñ nullus diceret q̄ idormiēte poten
cie nō distinguit̄ itriſece z formatr.

Probōtēfa cōclusiōe cū posicōe eſd

Secūda cōclusio ēq̄ poe distinguit̄
se ipſis p̄cēntias ſuas formalr z itrin
ſece. b aut̄ cōclusio h̄c p̄ma,pbaſ dupl̄

p̄ſic. Ill̄b quo poito quoct̄g alio re
moto p̄ pōſſible ul̄ ipoſſible potētie
remanēt disticte z quo remoto quoct̄
q̄ alio poito potētie n̄ remanēt i ſuo
eſſe diſtictō ē totaſ cā diſtictōis potē
tiaſ formalr et itriſece. b poit̄is eēn
tis potētiaſ amoto quoct̄q̄ alio re
manēt potētie adiūtē disticte remo
tis uero eēntis n̄ remanēt poe nec di
ſtiguit̄ qa n̄ ſt̄ ḡ.b. p̄z atermis. a. ni
teſ nota n̄ poito ppoſſible ul̄ ipoſſible
q̄ teuſe paret itict̄ z uolūtātē ab
aia z anichilaret oia alia. a. b. u. nec in
tict̄ eēt uolūtās n̄ ecōuſo imo tāta
diſtictōe diſtinguerēt adiūtē ſic mō ḡ

Sech̄da rō pbis ſam cōlusionē iā
dēam. 22 poe ſe ipſis cōſtituſt̄ ielle
formalr et itrinſece ḡ ſeipſis diſtingui
t̄ formalr et itrinſece oia nota ē nam
idē ē p̄z cōſtitutuſt̄ diſtituſt̄ aña p̄z
qa nt̄ plies dēm ē nulli extinſecū pōr
eſſe cōſtitutuſt̄ alici ſerifſe z formalr

Tertia cōclusio ēq̄ potētie aie n̄ di
ſtiguit̄ p̄ actus māl̄r et extinſece et p̄
baſ dupl̄r. p̄ſic potētie n̄ diſtinguit̄
p̄ actus extinſece nec intrinſece ḡ n̄
diſtinguit̄ p̄ eos extinſece n̄ itrinſece
oia nota ē piā dēa aña pbaſ n̄ in om
ni cōſtitutōe tā extinſece p̄ intrinſeca
cōſtituſt̄ oz p̄cetere ſtituſt̄ q̄o p̄z
tecōſtitutōe intrinſeca gen̄ ē z d̄a q̄

cōſtituſt̄ ſpet̄e intrinſece p̄cedūt ip
ſam p̄z h̄dē te cōſtitutōe extinſeca
n̄ ſt̄m q̄o cōſtituit ſpecificē p̄pā paſ
ſiōem ſpecificatōe extinſeca ē p̄me ea
actus aut̄ n̄ ſt̄ p̄ores potētua. ſo ac
tus diſtinguit̄ ppoſſitas māl̄r et extin
ſece ḡ potētie n̄ diſtinguit̄ paccus extin
ſece z māl̄r oia nota ē. alias tñu z id
eēt cōſtituſt̄ z cōſtitutuſt̄ i v̄ eſd aña
patet piā dēa imp̄ma p̄te huſ articuli
ubi ē fuit p̄bat̄i q̄ actus diſtinguit̄ ſz
genus remota p̄ potētias z ſi n̄ tota
b̄ ſaltē p̄tialr diſtinguit̄ ſz peas nume
ralr eomō quo dēm ē. Quarta cōclu
ſio ēq̄ potētie aie māl̄s et extinſece
diſtinguit̄ p̄ obiecta p̄pā et atequata
formalr ſumpta eth̄ cōclusio p̄baſ du
pl̄r. p̄ſic ſi ſe habet ſciētia ad ſt̄m
ita poa adobiectu ſb̄ ſciētia diſtinguit̄
māl̄r et extinſece p̄ ſua ſba atequata for
malr ſumpta ḡ potētie diſtinguit̄ ab
obiecto formalr ſumpto et atequato
a. patet ploct̄ alimili. b. patet exd̄cis
i m p̄ articulo huſ libri et p̄ p̄b̄m 3°
teanima dicēt ſecā ſciētia v̄. ſo ſi
cōſtitutuſt̄ reſ māl̄r et extinſece ē ip
ſius diſtinſuum māl̄r et extinſece
ſb̄ obiectum ē huſ r̄ potētie ḡ aor
nota minor p̄baſ ſic ex eo cōſeq̄t̄ potē
tia ſuā ſpecificatōem exq̄o fit p̄fector
et dignior alius potētus ſb̄ ſi in ē ſ ab
obiecto atequato formalr ſumpto ḡ
aor huſ patet qa poa esse p̄fectoriem
z digniore alius ē ipsam habere altio
rē gradū ſpecifici alius. b. patet p̄om
nes doctores q̄ dicunt q̄ illa ē p̄fector
poa cui obiectu ſt̄ p̄fecti. Quinta v̄
ē q̄.

ēq̄ pōē aie distigūt pactusmaifestati
ue z declaracie. nā ip̄ arum distictō no
b̄ p actus declarat et maifestat qd̄ pba
ē dupl̄ p sic. ihabētib⁹ ordiem eēntia
lī pōritatis z posterioritatis p̄us quo
ad nos maifestatiē z declaratiē ē cā si
ue rō distictōis posterioritatis. b̄ actus
quo ad nos s̄t pōres potētus. s̄t huī z
f̄m expositōem doctoris nā ḡ. a. nota
ē teſeminoz p̄z p̄ ph̄m v̄. Z̄ sic. il
lud qd̄ dīc icognitōem ētitatiſ z uita
tis potētia z dīc aliquomō nos icogni
tōem distictōis ipsaz bac̄tus s̄t huīs
ḡ. a. p̄z p̄ tanto qa exquo p̄ idē habet
res esse qd̄ p̄tinet ad idēptitatē z indi
stictū esse aſe qd̄ p̄tinet ad unitatē z di
stictū esse aquocūz alio necessario qd̄
ducit nos icognitōem entitatiſ z uita
tis aliquoꝝ ducit nos aliquo mō inco
gnitōem distictōis ipsoz b. p̄z. nā ſic
i cognitōe apriori cā ducit icognitōe
effectus ita icognitōe apostoli effectus
dīc i cognitōem cīe. b̄ actus s̄t effectus
potētiaꝝ nā pōe s̄t cāe ipsoz uſt effecti
ua uſt fundatiā uſt ſuīa q̄re v̄. ſic iḡ
patēt qn̄z coclusiōes predicte. In
ſtātia cōtra qn̄z coclusiōes ueras iam
dīas. Sed cōtra bas coclusiōes ar
guīt portiōem et p̄dēpmā dupl̄. p̄
ſic p̄ qd̄ aliqd̄ reducit te pō adactū
p̄ id̄ distigūt formalr z iſtīſe aquo
cūz alio b̄ p actus pō reducit te pō
formalr adactū ḡ v̄. a. p̄z qa unūq̄
q̄ distigūt p̄ actu et iō p̄ qd̄ aliqd̄
ē actu distigūt aquocūz ac̄ qz actus
ē q̄ distigūt et ſepat om̄ethaphiſice
b. p̄z nā q̄uis f̄m p̄bz obiectū reducat

pō adactū nā ſō huī ducit p̄ ſibile
reducit ſm te pō adactū b̄ tñ ē medi
ādo pō adactū ſt actusq̄ ē formalr
ipō reducit ip̄am formalr te pō ad
actū. nā obiectū nō ē ipō nec iſformat
ip̄am. ſo ſic ſm comētatorē ſicut ſe
habet mā adformas ſfibiles ita iſellec
tus adformas iſtelligibiles. b̄ mā ſpe
ciſiſaſ z distigūt p formas ſenſibiles
te ſe nō ē totalr iſtincta nā iſfundam̄
to ſe nichl ē distictū ḡ iſtictus ſpecifici
tāt et distigūt p formas iſtelligibiles
b̄ forme iſtelligibiles ipsum iſtictū ſe
iſformates et ſt ipſius actus ḡ. No
iſtaz ad p̄mū cū dīz p qd̄ aliqd̄ reduci
tē te potētia adactū v̄. Dicoq̄ aliqd̄ re
duci te potētia ad actū pōt iſtelligi dū
pl̄ uno mōq̄ reduci te potētia ſimpl̄
adactū ſimpl̄ eo mō quo pformā ſba
lē reduci mā te potētia ad actū alio
mō pōt iſtelligi q̄ aliqd̄ reduci te po
tētia ſm qd̄ adactū ſm qd̄ qz reduci
tē ad esse albū. Si p̄ mō ſic iſtelligit cō
cedat aor̄ qaqd̄ ſic educit te potētia ad
actū teſe nulli habet et actū et iō disti
guīt p̄ illō p̄ qd̄ reduci adactū. Si
iō iſtelligit ſo mō ppō n̄ habet uita
tē nā qd̄ ſic reduci adactū n̄ excludit
omnē actum imo teſe habet et iſcludit
formalr aliquē actū p̄ qn̄ poterit di
ſtingui formalr et iſtīſe aquocūz q̄
alio ſic p̄z te hoie q̄ exdūſa albedie b̄z
actū formalē p̄ ſuā formā p̄ q̄ distin
guīt aquocūz alio et iſto ſo modo
iſtictus reduci te potētia ad actū qz n̄
ē pura potētia ſic mā z iō rō n̄ excludit
aliqd̄ v̄t me. Ad ſm cum dī ſic ſebz

ma et. dico qd. si pōt esse nota alicui similitudis ul pōt esse omnime similitudis si sit nota alicui similitudis vera ē ppō qd sic mā pma ē ipo ad o nes formas libiles et ē tenudata omni forma et omni actu ita et itclitus qd ē i po ad omnes formas ē tenudatus omni forma et spetie intelligibili et adistū itclitus dic comētator istā auctoritatē. Si uosit nota omnime similitudis ppō ē flā. nā mā pma ē pura potētia et iō excludit omnē actu et p oīs n h̄ aliqd p qd distiguat qd actus ē q dī stiguit. itclitus aut n ē pura potentia ut dēm ē et iō pōt se ipso et p eē. qd suā distigui a quociqz alio formalr et iñsece. Instācia otra fām cōclusio nē. Secūdo arguē otra fām adū siōem duplīr. p sic illa qd n h̄t esse se ipsis n possunt distigui se ipsis forma lr et iñsece. s̄ poē aie n h̄t esse se ip sis g.a.pz qd sic se habet res atesse ita addistigui. ex quo p idē res h̄t esse et. et p oīs que n h̄t esse se ipsis nō possunt distigui se ipsis. Item sic esse disticli presuppoit esse ita esse distinc tūsi se ipso presuppoit esse se ipo pz g.a.b pbat sic qz poē aie s̄ accidētia accidētia aut n h̄t seipslis esse imoba bēt esse p esse ipsius s̄bi sine s̄be qd ac cideūia n s̄ entia qd methaphysice. sic si poē aie distiguerēt se ipsis aut distiguerēt se totis aut aliquo sui. sic qd habeat aliqd i quo differat et aliqd ē quo eōveniant. s̄ si pōt dici s̄ nec fm g nō possunt distigui se ipsis minor p bat nā si distinguerēt se totis i nullo s

ueniret et p oīs eēt p diūsa qd ē fm nā qd le totis differat et i nullo cōueniunt s̄ pma diūsa si aut i aliquo sui cōueniūt et i aliquo sui differe ut accipiat ille i quo differut et perat aut illa iq hypotētie differat. differ s̄cile totis aut aliquo sui nō se totis qd eēt p diūsa ipotētus aut n s̄ aliquo p diversa. sic nec ipse s̄ pmo diversē si aliquo supe tet itaz. et sic erit pcessus i infinituz qui ē uiciōs reliqui g q potētie n di stiguit se ipsis. Reo ad p mā itaz cū dī illa que n h̄t esse se ipsis. dico qd p pō habet uitatē sumpta uniformē ut puta si dicat sic illa que n h̄t esse se ipsis formalr et iñsece n possunt distigui formalr et iñsece et si n ha bēt esse māl r et ext̄nsece n possunt di stigui māl r et ext̄nsece se ipsis. tūc dī eo ad minorē q potētie aie sic aliqua accidentia p̄uis nō habeat esse se ipsis māl r et ext̄nsece qz requirūt s̄bm iq recipiūt habēt tam ēt se ipsis forma lr et iñsece. alias nō eēt p se ipredi cañto qd ē fl̄m cū unaqz p̄res ponat impredicatio p̄ roēm suā formalez et iō bene cōcedo q potētie aie n disti gūt se ipsis māl r et ext̄nsece distigūt tam se ipsis formalr et int̄nsece

Ad fām cū dī qd si potētie distigue rēt se ipsis et dico qd si uelut tenere q potētie aie non sint oposite exhibit qd uis sint oposite huic dicit qd distigūt se totis ipsis ē tñ aduertēd q distin gai se totis pōt intelligi duplīr uno mōq distinguat se totis realr et con ceptalr itaqz nullo mō cōveniant nec

realitate nec cōceptualitate alio mō pos-
sunt a liqua distingui se totis realitate
qa nulla realitas unius ē realitas alte-
rius nō tñ cōceptalr. possunt ē cōueire
ī aliquo uno cōceptu et isto mō quecū
q̄ entia realia distincta realr distingūē
se totis si fo mō sic cōcedo q̄ se totis
distingūē. Sed si p̄mō itelligit sic ip-
se potētia aie nō distingūē nō tñ sequit
p̄b q̄ sint p̄mo diūla qa p̄mo diūla
nullo mō cōueiunt nec realr n̄ cōcepta
er. si u nellen̄ dicere potētias aie esse
spōitas exhibus ad huc posset isolari
s̄ adpresens nō itēdo tantū dilatare
m̄am. sufficit ēq̄ rō nichil cōcludit.

Instātia 2̄ ē itiam cōclusiōem. 2̄
arguit cōtra tñiā cōclusiōem duplr. p̄
sic. qđ ē aliquo mō distinctiū potētia
q̄ aie et nō distingūat eas itrisece už ne
cessario eas distingūere extrisece s̄ poe
aliquo mō distingūē p̄ctus ut p̄exqñ
q̄ cōclusiōe et actus nō distingūē potē-
tias itrisece ut p̄z exprima cōclusiōe ḡ
už q̄ distingūat eas necessario extrisece
. a. p̄z qa omnis distinctō ul̄ ē extriseca
ul̄ itri seca et p̄ ḡns ul̄ ēēt distinctiūum
ul̄ esse distinctiū ul̄ erit itriseca aut ex-
triseca q̄re d̄l. 2̄ sic se habet actus
ad obiecta ita uidēt se habere potētia
adactis s̄ actus distingūē extrisece p̄
obiecta ut p̄exprima pte hul̄ articuli
ḡ potētia distingūē saltē extrisece p̄ip
sos actus a. už noti. nā sic potētia di-
stingūē p̄ actus ita actus p̄obiecta 2̄
te aia et cōfirmat ista rō qa si potētia
nō distinguer ēēt p̄ actus extrisece nec i-
trisece q̄alit̄ i. p̄pe loq̄ret ph̄s dicendo

potētias distingui p̄ctus sic actus p̄ o-
biecta. H̄o ad primū istoꝝ cū d̄z q̄
distinctiū qđ nō distinguit intrisece di-
stinguit extrisece dicoꝝ ista p̄p̄ūtatiē
bz te bus que p̄pe distingūat potentias
actus aut nō p̄pe distingūat s̄ distinctōes
declarat et manifestat ut p̄z p̄ p̄mā con-
clusiōem. et nō oz q̄ si nō distingūat for-
malr et intrinsece distingūat mālrl ex-
trisece qa tā distinctiūi formale et in-
trisece q̄ tā distinctiūi mālrl et excise
ce s̄t uē et p̄pe distinctiūa et p̄ se et sic
te eis loḡt et iō rō nō quenit. Ad fz
cū d̄zq̄ sic se habet actus adobiecta d̄l
dicoꝝ si li. sic ē nota omniumē simili-
tudinis. p̄p̄ ē f̄la qđ p̄z evide t̄. nā si
ita ēēt distō specifica mobiectis argue-
ret distinctōem specificā inactiby ita di-
stō specifica inactiby arguit distōe spe-
cificā ipotētis qđ ē evide t̄ fz. possūt
ē actus spētie distōti fundari in eadē
po. Si u li. sic sit nota alicuī simili-
tudis uā ē p̄p̄. nā sic obiecta coḡtōe p̄
cedūt actus ita tā actus coḡtōne prece-
dūt po. Et ad istū mālrl loḡf̄hs
fo te aia cū d̄l pr̄ ē diffiniēd̄ te obiec-
tis. postea uō te actiby et ultimo depo-
tētus qa obiecta precedūt actus et ac-
tus potētias. et exb nō seq̄t q̄ ita di-
stingūat potētia p̄ actus sicut actus p̄ o-
biecta. adūtēd̄ tñq̄ ista uā nō intē
do dicereq̄ solū obiecta precedāt actus
coḡtōe sicut actus potētias inno simi-
pli ipsa obiecta s̄t p̄ora ipsiis actiby. s̄
sufficit q̄ sic aliquā similitudo eomō
quo dēm ē p̄ idē p̄z ad cōfirmatiōem
ph̄l. fuit ē ph̄s locutus ualte p̄pe. Ju

sta mām datā. ipse ē noluit fūs esse te
termīanē obiectis q̄ tractib⁹ et trac
tib⁹ fūs q̄ deputētus. Et pbauit p̄hs
p̄hō poe distigunt p̄ accus et accus p̄
obiecta eo mō quo exp̄ctā ē. et q̄ a ier
mones iqrēti s̄ iusta mām ipse ualte
p̄p̄e fuit locutus ḡ. Instātia d̄ē q̄r
tā oclūsiōem. q̄ arguit su cōtra q̄r
tā oclūsiōem dupl̄r. p̄ sic. pprie passio
nes distigunt mālr et ext̄ise p̄p̄ū r
immediatū s̄bm s̄ potētie s̄ passioes aī
me ul̄ s̄bi iqb̄s fundāt̄ r nō obiectis
ḡ distigunt p̄ obiecta r nō p̄ obiecta. a,
z.b. utdēt̄ note ḡ. So sic si potentie
distiguerēt̄ p̄ obiecta mālr et ext̄ise
ee. tūc ad maiorē distictōem obiectoz
sequeret̄ aor̄ distō potētiazōns ē fl̄y
Dīa nota ē. q̄ aor̄ distictō ip̄ncipus di
stictiūs arguit maiorē distictōem id
stictiūs. falsitas osequētis p̄zq̄ magis
distigunt s̄bus usus cois q̄ usus
et anditus et tñ obiecta sensus cois r
potētie usus maḡ cōneiont q̄ usus
et auditus q̄ obiecti usus ē p̄s s̄bia
obiecti sensus cois s̄ obiectū usus nō
ē p̄s obiecti obiecti s̄us autitus n̄ e
cōuso. Reo ad p̄mū istoz cū d̄z p̄p̄e
passiones distigunt V. dicoq̄ p̄ha pas
sio sine p̄petas pōt̄ capi dupl̄r ut spec
tat ad p̄poitū ē ē quedā p̄petas que
orifex p̄pis ip̄ncipus sp̄ei et tal̄ p̄pria
passio q̄a cōpetit uni r soli et semp ut
risibilitas respectu hois ē alia p̄petas
que q̄uis oriat ex p̄ncipus n̄e sine ex
p̄ncipus itnsecis n̄ tñ orit ex p̄ncipus
sp̄ei s̄ ex p̄ncipus ḡnis p̄piq̄ ul̄ remo
ti et tal̄ pōt̄ dīa p̄pria passio nō ita p

prie sic prima. de prima cōcedit q̄ disti
guē p̄ s̄bm q̄a p̄ ip̄m specificat̄ te s̄fa n̄
oz q̄a tal̄ pōt̄ cōpetere s̄m sp̄em disti
tu. Et cū dicat ib. q̄ potētie s̄ p̄pria
tes siue pprie passioes aīe ul̄ s̄bi i quo
fundant̄ dicoq̄ um ē te fo mō nō aīt̄
de p̄cōstat̄ ē q̄ sentire cōpetit disti c̄tis
s̄m sp̄em n̄ aut̄ intelligere r uelle cū sic
eiusdē rōis iib̄stātus sepatis r inob
si uō nō tūc cōcedit q̄ inq̄r̄ s̄ p̄pria
tes aīe itēt̄ distigunt et specificāt̄ur
mālr r ext̄ise p̄ipsam sic p̄prium
s̄bm. Deh tñ ad presens n̄ itrometo
me. Ad s̄m cū d̄z p̄ ad maiorē disti
tōem obiectoz seq̄ aor̄ distictō poten
tiax cedoq̄ aor̄ distictōi obo formalr
sumpto arguit maiorē distictōem
potētiaz n̄ mālr sumpto. Et tūc ad
minore siue ad falsitatē cōsentis dīo
q̄ obiecti usus et obiectū sensus cōis
formalr sumpta maḡ distigunt p̄ o
biectum usus r anditus n̄ p̄bō uale
nāq̄ obiectū usus sic p̄s s̄bia obiecti
sensus communis nō oz esse minorē dis
tinctōem obiectoz formalē s̄ solū mā
lē iteo rō n̄ cōnēte. Instātia d̄ē q̄n
tā cōclusionē. Quinto r uelimo ar
guīt cōtra qntā oclūsiōem dupl̄r p̄ sic
q̄ nullo mō ē distinctū potētiarum
aīe nullo mō ē declaratiū siue manife
statiū distinctōis ipsaz s̄ accus u tps
exp̄ma r s̄fa oclūsiōne nullomō ē disti
tuū potētiaz anime ḡ aor̄ nota mir
p̄iā dēa p̄z so distinctō i effectu n̄ ar
guīt distinctōem in causa n̄ eoz dare tā
tā distinctōem in p̄ncipus q̄tā i p̄ntis
s̄ accus s̄ effectus potētiaz ḡ ex disti

tōe actū nō pōt declarari nec argui di
stictō potētiaꝝ. Hęo ad p̄mū cū d̄ i
tō qđ n̄ ē distictiū nō pōt esse distictō
nis declaratiū dicoq ūm ē si nullomō
habet ordīem addistictōem. lapis ēq̄a
n̄ aſſiguit potētias nec h̄z eentialem
ordīe n̄ adeas nō ē declaratiū distic
tōis ip̄laz. si ū illō tale habet een
tiate ordīem adiſta disticta. p̄pō est
euīdēt fīa. effectus ē n̄ ē p̄pē distictiū
sue cīe. cū presapponat ipsam esse t̄ p̄
sequēs distictōenm qa habet eentiale
ordīem adeam. Dēdāit i. comunicatio
nē ētūtās euēdētis distictōis ipsius
ut dēm ē ſupra et iſto mō attus ōpan
t̄ adpotētias. Ad fm cū d̄ qđ distictō
effectū nō arguit distictōem in caſa
dicoq p̄cipiū ē duplex n̄ale t̄ ſupnle
ſi loqua n̄ deþna ſupnalt ōcedoq nul
la distictō ieffectu arguit distictōem i
p̄cipio qa p̄cipiētale ē iſimite ūtu
tis ſi ū loquām te p̄cipio ſue te cā
nali. qa t̄ al̄ ē limitata et finita dicoq
distictō ieffectu arguit distictōem iſi
pōt ē una cī p̄ducere mltos effectus ſ
hi dēm ē ſupijs ꝑuis iſo mouēs ſemp
faciat iſo ſue eadē ſue unū ſine p̄la n̄
t̄ ſemp facit unū cī. Etio fm aliam
diuītate effectū p̄ſſim arguere di
ueritatem itaſa ſic ē i. p̄ posito. nā a q̄
cū p̄ distictōe actū n̄ arguit distictio
potētiaꝝ. p̄ſſunt ſi duo attus difſim
ti ſpetie t̄ ſi genere. p̄piqro fundari
iead p̄oaut ſup ſi ex distictōe attū ſ
fm geſi poiquā ſi ex distictōe attū ſ
ſecundū geſi remotū arguit distictōpo
tētiaꝝ. ſic idē mayēs idē n̄ facit iſo. i.

unum ſolū ſimo nō faceret eađ qđ eſt
ſim rōes ḡ n̄ ocluſū ſit p̄ ſi ḡ ſit diſē
dam te diſtictōe actū ei p̄tētia um
t̄ h̄ te fo p̄cipali. Tertī ai tuīk fn
cipalq̄ois. Reſtat n̄tū ūter eſi io ū
potētiae aie vifliguat realr iſer ſe. h̄ ē
querebat qđ p̄cipal et ꝑuis iſte arti
cuł pōt extēdi ad potēt. as aie uegeta
tie t̄ ſenſitiae t̄ iſelctiue. ad preſens t̄ū
reduco eiſi te potētis aie intſitiae t̄hi
is ū maſ dubiſ ſi cōtrōuerſia iſi docto
res t̄ aſpretens n̄ iſedo iſgrere ūt̄ iſel
lectis agēs ſit diſemeta poa abintſetu
poſſibili. teſh̄ erit qđ p̄cipal iſertio
buſ ſeo dāte. Inſe do ḡ iſtū articuluz
ducere ūl̄ redacere t̄m te b̄y potentus
anime intſitiae qſt̄ memoria intſitus
t̄ uſtūtis ſue teptibus ſi magis q̄idē
ē et fm h̄ iſte articul̄ diuidit in cūas
p̄tē ſiē preceſtētis. prima ē ūt̄ intſi
tus t̄ memoria ſiē pōt̄ realr diſtinti
ſa ē ūt̄ intſetus diſſerat realr a no
lūtate. Opio goſefedri. Quātum
ad primā p̄tē buſ articuli diuertit aliq
doctoresq̄ memoria que ē una poa in
magis ē poa realr diſemeta abintſetu
h̄ cōclusio pbaſ ſi una tali rōe. Inſe
tus agēs ē poa realr diſemeta alintſe
tu poſſibili ſi memoria ē ipſe met in
tſetus agēs ḡ' d̄. a. ſupponat h̄. pbaſ
p̄ ſi duo ſiē ſi que memorie ſpecialr co
petit. fm̄ ēq̄ memoria cōtinet ſpēs

fm̄ ēq̄ ex ea oris ſue generaſ intel
ligētia. fm̄ cēpetit intſitui agētis ſ
tinet omnes ſpēs intelligibiles ūtvalſ
qa ē illō qđ ē cīnia facere t̄nic trāni
ma fm̄ ſi ſi cōpetitq̄ intſitus agētis ē

illō qđ cāt unū sale qđ ē motuum in
tlectus z pōns abeo orie z generat icel
ligētia. Tertio lic itlectus agēs vere
ptinet ad imaginē ḡ ē ipsa met memo
ria pbae aīs z oīa. oīa pbae sic tres
st̄ ptes īmagis.s. itlectus memoria et
uolūtas s̄ itlectus agēs nōē possibl̄ n̄
uolūtas ut suppoit n̄ē erit ḡ memoria
si ptinet ad imaginē aīs pbae sic ī
mago querēda ē isupprema pte aīe si
ne isuppremis potētis aīe n̄ē s̄ itel
lectus agēs ē aliquid supremū simplr
iter potētias aīe n̄ē ḡ uī vere ptine
re ad imaginē. In pbō opionis gote
fedri. Haūt opio uī fīa iſe z iſuemo
tius. Et iō te s̄ pono tres occlusiones
pma ēq̄ ip̄e itlectua nerez ppe sit aliq̄
memoria s̄ ēsuppoit iſto articulo. Fa
ēq̄ itlectus agēs n̄ ptinet ppe ad īma
maginē. Tertia ē que seq̄ ex istis
qā itlectus agēs ē poa realr disticta a
memoria. pma cōclusio pbae dupl̄
plic. i aīa sepat̄a repit̄ vere z pprie in
mago trinitatis n̄ miss q̄ cōficea z tñ
n̄ pōt̄ esse poa ſitua aliqua formalit̄
ḡ i ipsa ē vere et ppe memoria. oīa
nota ē nā ex quo ē una ps īmagis aīa
sepat̄a n̄ eēt imago trinitatis si n̄ ha
beret memoriam et ex quo i aīa sepat̄a
nulla ē poa ſensitua q̄ memoria ue
re et ppe sit ip̄e itlectua et n̄ solū i
aīa ſensitua ut aliq̄ īmaginat̄ aīs p̄
teſe quo ad abas ptes ḡ. So ſic memo
ria nichil aliud ē q̄ quedā poa cōſerua
tua ſpetiez ḡ. aīa p̄ minor ponit
pba tertio te aīa. ubi diēq̄ aīa ē locus
spēx n̄ nota s̄ itlectua. Secunda

cōcluſio pbae dupl̄ plic q̄ s̄ īmagi
nis h̄z aliquē actū formalē respectu o
biecti s̄ itlectus agēs nullū habet actū
formalē ḡ aor̄ponit expreſſe magiſter
te ſentētiaz p̄li distinctōe tertia ubi
diēq̄ ſiē itlectus intelligit totū illēq̄
uolūtas uult ita z memoria meminit
totū illud qđ intelligit intelligētia.b.
p̄ teſe nā intellectus agēs respectu o
biecti tātū habet actū actualē et nullū
habet formalē quare d̄l 2. omnis
potētia que ē i anima nā que ptinet
ad īmaginē repit̄ in angelis ut comu
niter d̄z itlectus agēs n̄ repit̄ ināge
lis ḡ minor p̄ p̄ comunē modū loq̄n
di doctord̄ aor̄ p̄ qa eodē mō queren
da ē īmago in homine et i angel. ē
tuaocclusio pbae dupl̄ plic ille potētia
quaꝝ una habet actū aliquē formalē
distinguit necčio realr s̄ memoria et
itlectus agēs ſe buſ ḡ maior p̄ qa a
lias tino et eodē cōtria verificarēt qđ
ē impossibile. Secūdo illud n̄ ē pone
dum in aīa nā ſitua īmagine ē
nitatis qđ n̄ ponit inbus inq̄b̄ n̄ m̄
n̄ repit̄ pfecte īmago q̄ in anima no
ſtra et tñ n̄ ponit ibi itlectus agēs q̄
ſit memoria ḡ n̄ i aīa nā oꝝ ponere
itlectū agētē esse memoriam p̄ iſtā cauſā
aor̄ ē nōta teſe minor p̄ p̄ iā dēa. Ro
ḡ admotua ipsius cū d̄z in rōe p̄ncipa
li q̄ memoria ē ipſemēt itlectus agēs
p̄ ex dēis n̄ esse uerz. Ad pbōes ad
primā cū d̄z illa poa attibuit̄ vere z p
prie d̄l cōcedit̄ ſi illa que memorie at
e ibu ſit aln̄ potētia cōueniat̄ eodē mō
et ſitua ſensu negat̄ qa memoria cōtu

net sp̄es uel habitū loco sp̄eꝝ formaliter
et sive ſt̄ itellctus agēs corinet ſolum
ūtualiter et effectie zio nō conuenit itellctui
agēti oſſitū memorie h̄ equoce et ſic ē
fallacia e quocatōis. Ad fm cū dī
q̄ itellctus agēs uere et p̄p̄e priuet ad i
maginē p̄z eſſe fm ex dīcīs ad p̄bōem
cū dicebat q̄ i ſuppremis potentis aie
n̄e querēda ē imago ēnitatis p̄t id
coce di et tūc dī ad. b. q̄ itellctus agens
n̄ ē ſimpler pſe. tior poꝝ i aia n̄a imo
ut credo n̄o ē pfectior itellctu poffibi
li q̄a itellctus poffiblē formaliter itellctus
itellctus aut agēs n̄. n̄ habet aliꝝ aliaꝝ
pſconē huic e ppolerē. ē tñ pfectior ſ
qd. ſ te ſ itertio aliqd diceat zitio ad
prefens dimicto tñ ne arteat fuga vi
to ad rōem. q̄ illa aꝝ ſic tebet itelligi
z aſr n̄o habet ūtateſ. s. q̄ ſuppremis
potētis aie iqb̄y cōueim̄ cū āgel querē
da ē imago ēnitatis ſt̄ itellctus n̄ ē buſ
ut p̄z exdīcī ſo rō n̄ ſueit Aliusmo
dīcēdi et bon. fratriſ egidii heremi
taꝝ ſanti auguſtini. Eſt alius mōs
dīcēdi to. n̄a fratriſ egidii q̄ memo
ria et itellctus ſt̄ ead̄ poꝝ n̄alr ſuſ diu
ſa oſſitia et diuersos actus ſive opatō
nes que ſt̄ tenere ſp̄es et hituāl̄r cogſ
tere et uti ſp̄eb̄ et actualr̄ cogſtere. ſt̄
ḡ una poꝝ realr̄ diuſa fm rōem. hanc
aut̄ coclusiōem credo eſſe ūam et ſo cō
firmo eā dupl̄r̄ p̄ ſic. eiusdē potētie
ē tenere hitu te uti hitu. tenere ſp̄em
et uti ſpetie ſt̄ tenere ſp̄em thāre hitu
priuet ad memoria ūti aut̄ ſpetie et uti
hitu priuet ad itellctu ḡ itellctus et me
moria ſt̄ una poꝝ realr̄ ꝑtū adill. d q̄

absolute iportat. a. ē noſa q̄a oppoita
ē ipoſſibilē totaſr̄ q̄a na et eadē poten
tia habeat ſp̄es et hitu et alia utat ſpe
tieb̄ et hitu už ipoſſibile minor p̄ ſe
te ſe. ſo hitus tebet poni itali potē
tia que h̄z acci elicere ſt̄ hitus poitur
imemory et itellctus elicit actum quāre
id qđ ſuſ maior p̄z p̄p̄ duo q̄a p̄ gene
rat hitus exactib̄ et io cū poit i illa po
tētia que p̄t eliceret acci. ſo q̄a hitus
n̄ poit h̄ ut eligat actus pfectio et po
tētia hituata qđ n̄ p̄t fieri n̄iſi i illa
potētia ponereſ hitus q̄ elicit acci. b.
p̄z. n̄a oſſitū memorie ē tenere habitū
ut ſp̄em oſſitū aut̄ itellctus ē uti predie
ris ḡ. Instātia cōt̄ egidiū et po
nūt uno dubia. Sed cōtra hāc con
cluſiōem occurſit et dubia fm ſuſ ē q̄a
cū imago attēdaſ fm potētias aie ſ
res pōdētis t̄b̄ ſ ſonis idiuinis que q̄
dē potētie ſt̄ memoria itelligētia zuo
lūtas už q̄ tebeat realr̄ ad iuitē disti
gu et ſepari q̄m ſpone realr̄ distingūt
abaliſ aia uo nullo mō eēt imago tei

fm dubiū ē q̄a exfundamētis qđ ſ
už poſſe. pbari memoria et intellectu disti
gu ſt̄ n̄alr̄. arguit ſic q̄ ſecuq̄ distingūtur
omni opatōe itellctus cōfūſcripta distingūt
n̄aliter et realr̄ alias eēt dare mediū
iter distinctōem realē et rōme qđ ne
gat doctoſ nōſter. ſt̄ memoria et intel
lectus distingūt omni opatōe itellctus
circuſcripta ḡ. P̄ ex cōt̄is in iſta con
cluſione queſiꝝ potētie h̄n̄e oſſitia ſ
actus diuſtinctos p̄ ſt̄ opatōnem intel
lectus diuſtingunt omni opatōe circuſ
cripta intellectus patet ex termiua

S memoria et intellectus ut p^r ex fidamē
tis huī pōnis s^te huiusmōi ḡ d̄ . nam
ad memoria p̄tinet tenere spēm et h̄i
taul cognoscere ad intellectū vero uti spe
tie et actualr cognoscere ḡ nō s^t eadē
realr. H̄o ad p̄m si istoz aopresēs
spectat ē ad tertiu ubi soluit h̄r d̄b̄
sufficit ad presens q̄ iter imaginē cātā
et icreatā ē cātā similitudō p̄ponit a
lique potētie aie distigui realr et aliq̄
iterse idēptificari et nō h̄ obstatē simi
litudie adhuc aia erit imago dei. Ad
p̄m uō respōdeo cu^l ḡzā ē aduertēt q̄
nō ē itētō doctoris nā attribuere aliquā
oparōnem sive aliqd̄ officiū memorie
q̄ realr nātribuit̄ intellectū p̄t intellectus.
et memoria nominat̄ unā po^a absolu
tā. ē una po^a absoluta h̄nsrealr duo
officia quo^z unū ē tenere spēs et hāi
taul cognoscere. S^t vero uti spetie
et actualr cognoscere ista aut̄ po^a que
realr ē una habet duo nomia iposita
abit̄. nā intellectus cōpat isti po^a
unā et h̄z unū officiū ad se ipsam ut h̄z
aliud officiū et ipoⁱ ei diversa nomia
et vocat eā memorū i^gzā habet cōti
nere spēs et cognoscere h̄taul ut no
vocat ei intellectū iquātū uti ipsa spetie
et actualr cognoscit et isto mō memo
ria et intellectus s^t due potētie ut dicuntur
solū tñ fm̄ rōem una aut̄ realr nō h̄ est
aliqd̄ icōueniēs q̄a d̄istictō fm̄ rōem
n̄ arguit d̄istinctōm̄ realē imo stat cu^z
ea ut p^r ex p̄ articulo huius q̄d̄is h̄ sup
sito p^r q̄d̄ sit dicēd̄ ad rōenm̄. nā me
moria et intellectus n̄ d̄istinguunt̄ omni ope
rōe intellectus circūscripta ut p^r ex dictis

et cū p̄ba^s q̄ habēt officia et opatōes
distictas p^r q̄d̄ dicēd̄ n̄ ē potētia que
iportat̄ nomine memorie habet aliqd̄
officiū q̄d̄ n̄ habeat illa potētia que in
portat̄ realr noie intellectus nel illa eadē
potētia existēs una habet diuisa nomi
na iusta diuersitatē officiōz et opatio
num suaz et iō rō n̄ cōueit . et sic p^r
quid sit dicend̄ ad fm̄ rōem et fm̄
et totā fm̄ p̄tē h̄uī articuli. Secū
dū nero ad fm̄ mēbrū huius articuli. s
u^z intellectus et voluntas sint due potē
tie realiter distincē. Opio durādi i
p̄sententiaz . Dicūt aliqui docto
res q̄ intellectus et voluntas dicūt unā
rē absolutā supadditā n̄e humane ba
bētē rōem duaz potētiaz p^r h̄ q̄d̄ ē
principium duoz actuūs bordinatoz ut
s^t intelligere et velle itaq̄ intellectus et
voluntas inullo absoluto differēt et
firmat̄ h̄ p̄ rōibz auctoritatibz. p̄
ma rō talis ē sic se h̄z appetitus n̄alis
ad n̄am quā cōsequit̄ ita se h̄z intellectus
ad intellectū et sensitiū ad sensi
tuū. S appetitus n̄alis nō differt rea
lit̄ aia quā oseq^f ḡ. a. et. b. patēt con
stat ē q̄ appetitus naturalis mē non
differt aia n̄ appetitus gravis agra
nitare. Secūdo frustra ponunt̄ plu
ra ubi s^t sicut unam et una n̄a abstrac
ta sive una po^a realit̄ sumpta sufficit
ad p̄cipiēd̄ intelligere velle et cognosce
re ḡ a^m p^r tēse si eque bene possit fieri
teis ē t̄ n̄ nichil faciat̄ frustra. b. p̄ba^s
q̄a actus genere differētes si sint s̄bor
dmati possunt esse ab eodē p̄cipio ab

soluto sic abeo dē lumine sol fit illū natō et calefactō aeris quia illuminatō et calefactio sunt actus subordinati. sed intelligere uelle cogitare appetere sicut actus subordinati g̃ne differētes q̃a appetere sicutius p̃suppoit cognitiū sensu tuū appetere intellectuū presupponit intellectuū appetere uelle p̃suppoit intelligere g̃. P̃ omnis uitus n̄ cognoscēs formaliter ferē ita obiectū n̄aliter et n̄ libere. sed uoluntas ieligēdo ferē in suum obiectū libe et n̄aliter pat̄ n̄ale distingui et ut libez g̃ uoluntas erit ut cognoscēs formaliter. sed superiori p̃te aīe ubi uoluntas n̄ ē aliqua pos̃ cognoscēs fõza sicut in intellectu et uoluntas sicut in aīe et eadē. natura siue pos̃. a. p̃z q̃a omne agēs libez habet iudicare de actu suo aliqui n̄ dominaret̄ sūi et p̃õns n̄ esset libez agēs pos̃ ē libera d̄ esse idicatio sūi actus et p̃õns erit cognoscēs siue idicatio minor cōcedit ab omnib⁹.

Quarto si intellectus est diuisa potētia et uolūtate absolute sequeret̄ q̃d tens posset fecere siue carere uelle intelligere abs q̃d eo q̃d cognoscere preceperet̄ in intellectu sūis ē fūm g̃ falsitas et sequentis p̃z expresse p̃ bēm augustini. x. tēnitate eaē s̃o et q̃d. ubi dic̄ cognita diligere n̄ possunt q̃a nichil uolūtū n̄ p̃us cognitam õna p̃z. n̄a si intellectus et uoluntas sicut disticte nature absolute. uelle n̄ diuertire sicut ab intelligere tamq̃d suo s̃bo neq̃d tamq̃d ad dispositōib⁹ s̃bi. q̃a h̄nt aliud et ad s̃bm n̄ p̃cōsequēs dep̃teret abeo in g̃ne eāe efficiētis sicut ita tens p̃ot supplere g̃ pot̄ carere uelle in uolūtate absq̃d q̃d co-

gnitū precedat in istitu. Confirmatio p̃ auctoritates. Confirmat̄ s̃o s̃p̃ auctoritatib⁹ beati augustini. q̃a iste tres potētia sicut una mēs. una uitus una s̃ba s̃ respōsum ē ad eas ip̃ecedēti cōclusione cā adpresens n̄ admittat̄ In p̃bō op̃ionis durandi. Hec aut̄ op̃io n̄ uñ michi uera s̃ q̃a totus tertī te aīa ē ĩ p̃positū ut uidebit̄ iō arguat̄ s̃t̄ eā dupl̄r. s̃ sic actus s̃b ordinati genere differētes ab eodē p̃ncipio cāti siue agēte s̃m eadē rōem agēdi n̄ pos̃ sunt recipi ieodē passō s̃m eadē rōem recipiēdi. sed intelligere et uelle s̃t̄ duo actus subordinati genere differētes et cāt̄ uñ possant cāri ab eodē agēte s̃m eadē rōem agēdi g̃ n̄ possunt in eodē passō recipi s̃ recipiēti in ipsa aīa g̃ alia ē rō recipiēdi istū actu q̃ ē intelligere et alia rō recipiēdi istū actu q̃ ē uelle s̃ cōstat q̃ rō recipiēdi intellectu ē intellectu rō recipiēdi uolūtōem ē uoluntas g̃ intellectus et uoluntas n̄ s̃t̄ una et eadē p̃õtētia aīa uñ nota rese n̄a s̃ idē agens causet̄ diuisas op̃atōes iduisis receptis ut sol q̃ p̃enūdē calorē exsiccat̄ luctū et liquefacit cerā et idē receptiū s̃m eamē rōem recipiēdi seu receptiū suscipit diuisas et patōes adiuisis agēti cibis sic fuit declaratū q̃d de extēsice formaliter articulo p̃. n̄ ē tñ intelligibile q̃d idē agēs naturale p̃eadē rōem expte rei moueat intellectu et uolūtate ad tales actus et canset eos ut iſerins cui dētūs apparebit ubi disputab̄t veo bieto intellectus et uolūta is g̃ d̄.

¶ ille p̃õe quaz una excedit alias

simpli et absolute perfectior distinguitur
ab initio necessario reali. sed voluntas necessario
excedit intellectus perfectionalem. g. a. p. ex est
minis alias una et eadem potest excedere
se ipsam in perfectione quod implicat. b. non no
ta quia ut suppono a presentis beatitudi
principiarum et principalius consistit in actu vo
luntatis quam intellectus quod non est si voluntas
non excedere intellectus simpli in perfectione et
firmatur ista. b. sic Ibi est posse si pluperfecit
eius actus perficit actum alterius potest. sed ac
tus voluntatis perficit actu intellectus quam
potest per beatum Augustinum dicetur nullus
boni perfecte cognoscitur quod non perficie
amat et per dominum amor perficit cognitioem.

Res ad rationes alterius opinionis. ad ipsum dico quod non est simile appetitum naturali
et cogitatione appetere est perfectior actus
cognitionis quam in rebus materialibus et quia ad
perfectorem actu plena regnum quam ad perfec
torum id circa non oportet quia si forma materialis suf
ficit ad principiam actu talem. Et non valde
si dicatur contra istam solutionem quod ad principi
piandum actu perfectior sufficit potest
quiaque ordinatur ad taliter actus sit perfectior
sed non oportet quia plena ordinatur ad ipsum. non est
quod perfectio sufficit ad principiandum ac
tus genere remoto differentes causimoni
se illi ut dictum est in p. sed in rebus materialibus et a
les actus necessario principiant adiutoris potest
tus. Ad secundum dico quod. b. est totaliter falsum et
exempli quod adducitur ad probandum non est
ad propositum immo magis ad oppositum nam
eo ipso quod aer ab eodem lumen soliluminatur
et calefit oportet dare in aere alia et alias
rationem recipiunt quia lumen recipit per diapha
nitatem in qua conuenit cum corporibus supercelesti

hunc calefactionem quod recipit ipse aer per
aliam et aliam qualitatem in qua conuenit cum ele
mentis sic assimili in proposito palam rationem
recipit actu intelligendi et per aliam actu no
tandi ex quo talactus potest causari ab eo
de agere per eadem rationem agendi. Ad tertium cum dicitur omnis ueritas non cognoscens
formarum dico quod huiusmodi ueritatem habet
tegenter principali. omne est agere principale
non cognoscens fieri in obiectu materiali non libe
re sed non est ueritas deponitur quod non est agere principale
sed ratione agendi. id est uirtute que est ratione
agendi adhucque si ueritatem obiectum fieri libe
re sufficiat quod sic cognoscens vel iper uir
tutem cognitionem. voluntas autem ipat intellectum
quod est cognoscens formarum non sic agere principale
sed sicut ratione agendi agere autem principale
ipsa anima est vel hoc cognoscens forma
rum non tamen per eadem potest quoniam fieri est voluntas
id ratione non concordat. Ad quartum negatur con
sequentia quamvis aliquis doctores non habe
ret per conuenientiam eius posset facere ac
tum voluntatis sine actu intellectus et si hunc
est ueritas dueretur ad argumentum quod illud in
telligitur secundum ordinem naturalis sed quia hunc
est mihi ualde dubium nego consequentiam
et dico ad probandum quod ipse arguit existen
tiam manifeste est se cause propter quas repro
gnatur uni rei esse sine alia tensio est non potest
facere unum correlatum sine alio et tamen
nihil est secundum alterius non disponit sed non
potest fieri dilectio sine cognitione quod cogni
tio est conformativa dilectionis vel propter con
siderationem potentiarum quod se presupponit ne
cessario sicut relatio et fundatum est id
non potest fieri sine eo quia suppositum quod rea
lis distinguere quod est peccatum quamvis istarum p

fallaciā & sequētis. Ad auctoritates
beati auḡ reip̄osam ē iā qd sit uerum
teq̄de. A o rōes p̄ncipales p̄z qd sit di-
cen̄ p̄ iā d̄ta icorpe q̄ois et cum obici
ē iā rōeq̄ alimētum ē obiectū poten-
tie nūttie augumētatio ḡnatiē dico p̄
q̄uis iste potēt ie habeat unum obiec-
tum māl̄ sumptū . habet tñ aliud et
aliud formalr sumptum. nā intrimen-
tū respiciat qd . augumētatio q̄ geñ
ratua supfluum alienētum ut d̄ iko-
buins nutrit eo q̄ qd augmentat eo
q̄ p̄tum.

Onsequēter querit uñ poe ori-
ginēt abaiā. z uñ p̄ q̄ n. si potē-
tie aie originarēt abaiā sequeret q̄ uñ
z id r̄ eiusdē eēt actiuū et passiuū cō-
sequēs ē f̄lm̄ ḡ pbāt oñia. nā si potēt ie
origi arēt abaiā aia se haberet actiuē
respectu suaz potētiaz et q̄a ipsa fū-
danē s̄bne h̄y se passiuē respectu suaz
potētiaz z sic uñ z id respectu eius-
dē eēt actiuū et passiuū. p̄ s̄bne nō
pōt esse cā effectia sue p̄p̄e passionis. s̄
ppriecates aies p̄petates seu passiōes
p̄p̄e ipsius aie z̄ minor p̄z exq̄de pre-
cedēti maior uñ nota z̄ p̄hiz. ubi tñ
q̄ m̄ n̄ coici sit cā alius cāis. z p̄ oñis q̄
funoāt i aliquo s̄bne nō cān̄ abeo ef-
fectie c̄i ḡ p̄p̄ia passio fanteſ i p̄prio
s̄bo suo n̄ poterit abeo cāri effectie.

Incontrariū ē qd commiter d̄z.s. q̄
poa aie fl̄nūt abeēntia aie qd n̄ eēt ne-
x̄h aia haberet cālitatē aliq̄ effectiuā
respectu suaz potētiaz z p̄ oñis origi-
nit ab ipsa aia. Reo i ista q̄de faſtā
deda. p̄uñ unum z idē respectu eiusdō

possit esse actiuū et passiuū q̄a h̄ tan-
git p̄m̄ argumētū. fm̄ ē uñ s̄bne
habeat aliq̄ cām effectiuā supra suas p-
prias passiones q̄a h̄ tāgit fm̄ argumē-
tum. Tertiū qd querit qd p̄ncipali-

Prīm̄ articul̄. Quār̄ ad primū
st̄ diuīsi mōi dicēdi. Opio a.lquoꝝ p̄
mi articuli. Dicit ē qdā doctores q̄
ipossible ē unū et id r̄ eiusdē esse ac-
tinū et passiuū. uñ fm̄ eos ē ipossible
aliq̄ p̄llad qd̄ suscep̄tum p̄llad
sit actiuū seu cā effectiuā respectu eiusdē
uñ terius ī dicit q̄ illad qd̄ ē id s̄bne p̄
tūtūnḡ habeat p̄la eēntialr d̄z a ipos-
sibile q̄ punī se habeat passiuē et pali-
ud actie respectu eiusdēponūt ḡdēcē-
tores duas cōclusiōes. Prīma ē q̄ in
possible ē unum et idē respectu eiusdē
esse actiuū et passiuū. Fa ē q̄ ipossible
ē unum et idē s̄bne cōtrīnes p̄la eēn-
tialr diuersa habere se actie respectu
unus illoꝝ et passiuē paluod respectu
eiusdē et q̄uis m̄ltē rōes adducat ad p-
band p̄m̄ cōclusionē porissime tñ z p̄
fundamēto illoꝝ adducit̄ due q̄ꝝ pri-
ma tal ē. Si unum z idē eēt actiuū
et passiuū respectu eiusdē sequeret q̄
idē fm̄ idē respectu eiusdē eēt i actu
et ipoꝝ qd̄ ē ipossible imo implicat ḡ
falsitas nota ē adſsum et p̄bāt nā ipo-
ssibile ē unum et idē esse ens et n̄ cnere
spectu eiusdē h̄qđ ē poꝝ adaliquod̄ n̄c̄s
respectu illius qd̄ aut ē i actu ē ens r̄
el quod ē actu ḡ z̄ oñia nota ē nā esse
passiuū iquātum passiuū ē i potētia
et esse actiuū iquātum actiuū ē iactu
et p̄ oñis si idē esset actiuū et passiuū

respectu eiusdem aliqd eēt iactu et ipso
respectu eiusdem q̄re **V.** So si idē es
set actiuū et passiuū respectu enī dō se
queret q̄ eiusdem adseipsum esset rela
tio real cōsequens ē s̄m ḡ falsitas cō
sequentis p̄ba q̄a relatō real regrit
duo extrema realia sicut relatō rōnis
duo extrema rōis duo extrema realia
nō possunt esse sine distinctōe reali que
nō p̄t esse eiusdem aōse ipsum quare
V dñā p̄z q̄a actiuū z passiuū ē relatio
real sicut mouentis et moti sic habet
q̄ mece ca. dealiqd. Multe alie rōnes
adducunt adhac b̄ solutis istis dualib
rōib omnes alie b̄ solute. Itē istas eas
dē rōes adducunt isti doctores ad pbā
dum s̄m cōclusiōem. s. q̄ ipossible ē
unū et idē s̄m iquo nō s̄t p̄tes situ di
sticte et sbo esse actiuū z passiuū respec
tu eiusdem seu reducere se de potēcia ad
actiuū qđ idē ē p̄tū q̄ sint ieo distincta
aliqua eēntialib q̄a s̄m eos forma nō
agit b̄ totū agḡgatū ḡ totū s̄mq̄ to
tum ē qđ agit totū s̄mq̄ totū ē qđ pa
tit. Et si idē eēt actiuū z passiuū ḡ
tamq̄ pōnerēt i eo p̄la et diuisa eēn
tiūr abhui scaret q̄ iō s̄mq̄ idē eēt i
actu et ipotēcia et sequeret q̄ eiusdem
adse ipsum eēt relatō real q̄a totum
agit ul̄ totū patēt et itē agēs et patiēs
ē relatō real i his principaliū stat vigor
et fundamētū hūs positōis. Alia o
pio tēp articulo qōis. Est aliud mo
dūēdi aliorū doctoz dūētū unum
et idē s̄m eēn p̄tē esse effectiuū z su
ceptiuū respectu unius et eiusdem z b̄
dicunt precipue te uolūtate respectu ac

tus uolēdi et tēborū s̄nay passionū ad
ponēd aut̄ b̄ te uolūtate mouēt q̄a už
eis q̄ alr collere libcas uolūtatis et
p̄t formari p̄ rō illoz. Si uolūtatis n̄
eēt cā effectia actus uolēdi tolleret li
bertas uolūtatis et p̄ oñs piret meri
tū ul̄ temeritum oñs ē absurdum ḡet
āns dñā už nota q̄a si actus uolēdi cā
ref abalio q̄ a uolūtate iā uolūtatis n̄
eēt domina sui actus n̄ p̄ oñs libera
ḡ uolūtatis erit causa effectiva actus uo
lēdi et cū sit ipsius receptia unū z idē
p̄ eēn erit actiuū z passiuū respec
tu eiusdem. Adponēd aut̄ b̄ te sbo rū
passionū mouēt exdicto comuni quod
dīq̄ s̄m ē cā p̄pē passionis aut oñpo
nere quedā i sbo eēntialib dīa ut p̄ unū
istoz sit causa effectia et palua recep
tua. s̄m nō p̄t dari q̄a tēc quereb
te illis passionibz z sic eēt p̄cessus i infi
nitū reliq̄ ḡ p̄mum z p̄ cōsequēs ha
bēt p̄positum. In pbō opionis pre
dicto. Itē aut̄ mōi dicēdi p̄uis sine
magnoz doctoz n̄tē uidēt michi pos
se stare et idō q̄ ad b̄ pono duas ocu
siōes oppositas eis. p̄ma ē. s. q̄ unum
z idē s̄m s̄m tū diversa p̄ eēn rū u
mus z eiusdem p̄t esse actiuū et passi
uum et p̄t se redūcere de p̄a adactū
quo p̄uis carebat si ponat q̄ aliq̄s p̄ in
flectum agētem actie et p̄flectum pos
sibilem passiuū se redūcat de p̄a itelli
gēdi adactū. s̄a cōclusiō ē q̄ idē s̄bz
p̄ eēn nō už posse esse actiuū et passi
uum p̄pē loquēdo respectu alieuius ac
tua quo p̄uis carebat. Prima cōclusiō p̄
bat duplī p̄ sic. omnis opatō imanēs

ē s̄b̄ne sui f̄n. ipu act. vi. s̄ m̄l̄te opa
tōes imanentes ḡ m̄l̄te opatōes ima
nentes s̄ b̄iectie iñ p̄ncipu actui et p̄
oñs s̄b̄ respectu talium opationum
erit actiuñ et passiuñ m̄ā huius pp̄o
nis p̄ exp̄sse. 9 methace et fo eth. 7
ubi ponit d̄z̄ inter actōem imanētem
et tranſuentem. Ex q̄b̄ ubi app̄z q̄
omnis actō imanens ē s̄bie sui p̄ncipu
actui huius manet s̄b̄ne iñ p̄ncipio actio
que est minor. item app̄z p̄fūdem ibi
dem. ipse ē oñdit seu vñvidit opatōes
intrāſeuñtem et imanentem et p̄ oñs oz
dare aliquā ul̄ aliquas opatōes imanē
tes et aliquā et aliquas opatōes tranſe
ntes alias sua diuñsio ēet iñ lq̄d zne
cb̄l̄ q̄d ē icōueniēs. Decidū sic om
nis opatio que nō trālit in m̄am exte
riorem funlat s̄b̄ne iñ eo aquo cāt ef
fectie s̄ m̄l̄te s̄ opatōes que nō trāleñt
iñ exteriorē materia ḡ m̄l̄te s̄ actiones
q̄ fundat s̄b̄ne iñ huius a q̄b̄ effectie cau
ſant. et p̄ oñs unū et rō respectu talium
actōum erit actiuñ et passiuñ. a. nota
ē exterminis. nā exopposito predicati
destruit s̄b̄. nā si actō nō fundat s̄b̄ne
aquo cāt effectie necō trālit iñ m̄am ex
teriorē cui oppoñti supponebat. b. p̄z
teſe et p̄ p̄b̄m q̄ vñvidit actōem iñ tran
ſuentē imateria exteriorē et nō trāleñt
et iñ m̄am exteriorē ut sup̄ a 9 metha
ph̄sice. Decidū cōclusio p̄t. p̄bari
ē pl̄r̄ s̄ nō uidet̄ michi rōes ita effica
ces sicut p̄me due que dicū atenētib̄
prūmā uñ nā directe. p̄b̄t isti cōclusio
nē. Si unū et id̄ ēet iñ actu et in poa res
pecta unū et eius id̄ signe actiuñ et pas

s̄uñ eo mō quo penit tenētes fam. ui
am p̄ ne. essitatē unū et id̄ f̄m id̄ et
respectu eiusdē eēt actiuñ et passiuñ
ēet iñ actu et ipa. nā p̄ illō id̄ p̄ q̄d age
ret recipet et patet̄ s̄ aut̄ ē iposib̄i
le. Itē nō posset uitari queiusdē ad se
iñm ēet relato real tñ nulli differētiū
assignant ibi rōem agēti et r̄cēm rei
p̄cēdi seu patēdi s̄ impossible ēet ē rela
tō real iter extrema nullo mō realitē
disticta sine diuñsa. Restat resp̄te
re adrōes aliaz opionū et p̄adrōes pri
me opionis. Ad p̄mū cū d̄z ēet ē id̄
ē f̄m id̄ iñ actu et poa nego cōsequētiā
id̄ esse iñ actu et potētia s̄ idem īmo f̄z
diuñsa ex quo ponunt diuñsa cēntialiter
unū q̄d sit rō agēti. ad q̄d sit rō pati
ēdi s̄ue recipēdi et q̄d p̄b̄t īmo for
ma n̄ agit n̄ patēt īmo cōpositū. rō n̄
uñ valere qa aliud ē esse illō q̄d agit
n̄ patēt et aliud ē esse rōem agēdi ul̄ pa
tiēdi. f̄m p̄ aliqd agit ul̄ patēt n̄ q̄d
uis aggregatū agat ul̄ patēt n̄ t̄cēt
idem f̄m q̄d agit ul̄ patēt s̄ b̄ ē alic̄d
p̄ncipū actiuñ ul̄ passiuñ q̄d ē rō agen
ti ul̄ patēdi iñ aggregato. alicqñ seq̄
ref q̄ idem sumptum f̄m quascūq̄ p̄
tes diuñsas nō possent se ipsum m̄ oue
re qa si forma nō ageret p̄p̄e ul̄ pate
ret s̄ cōpositū sine totum ut p̄ q̄tita
tina queñq̄ l̄ orgaīcañ ē p̄p̄e q̄d agit
ul̄ patēt. unū nō uñ ocul̄ uitere s̄b̄o p̄
oclm. p̄p̄e ē solum sup̄poñti ē q̄d agit
ul̄ patēt. nā actōes s̄ sup̄positorz si ḡ
id̄ ēet quod agit et patēt et id̄ f̄m q̄
agēs agit et patēs patēt sequeret q̄ si
id̄ sup̄poñtum moueret se q̄idē mo

ueret et moueret s'm iō qđ appet mai-
seste esse s'm i aimalibz iō rō nō oīto
trame q' nis necio cōcludit ptra illos
q' st de 2. opione ut dēmē. Ad s'm cū
dī q' eiusdē ad se ipsum eēt relatō real'
Dico q' eiusdē ad se ipsum s'm aliam z
ali i rōem tenētes se expte rei sine s'm
diuisa pēn̄ aꝝ quoꝝ unī ē rō agēdi al
ter rō patiēdi bene pōt esse relatē rea
l'nā una res ut icludit rōem agētidif
fert realr' aſe ipsa ut icludit rōem pa
tiēdi si rō agēdi z patiēdi differat rea
l'r' z iō respectu actui et passiu mouen
tis et moti h mō n̄ s' oppositi n̄ iō pas
libiles ieodē sbo u' éca idem s'm. s' tñ
oppositi et iō possibiles circa eadē eīn
tiā preiſumptā nō icludētē p'sa dīa
eo mō quo arguebat ptra s'm conlu
sionē et opionē et iō rō arguit contra
eos et nō cōtra me. ad rōes se opio
nis respōdeo et p' atphmā cū dīq' uolū
tas ē cā effectia sui actus z receptia eī
dē actus uolēdi alias nō eēt libera cō
redoq' uoluntas ē causa effectia sui ac
tus et receptua eiusdē n̄ tñ s'm iō s' f
aliud et aliud. Cuivsgzā ē adūtēdū
q' sicut oꝝ dare iclitudē agētē q' sit rō a
gēdi respectu actus icliligēdi et iclitudē
possiblē q' sit rō receptia eiusdē actus
ita oꝝ dare tenēscitare uolūtate agē
tēq' sit rō agēdi respectu actus uolēdi
et uolūtate passiā que sit rō receptia
tal actus z ne h u' reat extranei pōt p
bari p' rōem illā p' q' pbar p' h' s' q' sit da
re iclitudē agētē arguit ē sic p's. In
omni n̄ iqua ē dare unū qđ ē omnia sue
ri ē dare unū qđ ē omnia facere. s' i na

tura icllectuali ē dare unū qđ ē om
nia fieri s. iclitudē possiblē q' pōt om
nē rōem aut actū icliligēdi recipe g'
erit unū dare iclitudē ger. t' omnia facere p
istā rōem nichl addito nichl remoto
pōt pbar q' ē dare uolūtate agētem
accipias ē eadē. a. et iferaē minor s' in
na uolūtia ē dare unum quod ē omnia
fieri. s. uolūtate que pōt omnē actum
uolēdi recipe g' oꝝ dare unā uolūtate
agētem que pōt omnia facere. Est
en adūtēdū q' nō pōt uolūtias agens
ad illustrādū u' llumiāndū obiectum
uolūtatis h' ē sufficiēt fit p' ipsum iclē
tū s' pōt uolūtias agēs i aia nā ur
sicia rō agēdi respectu accusuolēdi
tēt' iclitudē agēs ē rō agēdi respectu
actus icliligēdi t' de h' teo dāte patebit
i 3° h' s' ad s'm dicet imidiatei se
quēti articulū q'ois. Restat dūttere
u' s'm habeat aliq' cām effectiā sup
suas p'pas passiones q' h' t' i gebat s'm
argumētū. Opio henrici q'ois teo
q'oe q'nta. Ad h' dūt aliq' doctores
q' s'm uere z p'p' ē p'ncipū originans
sue cā effectia sue passionis quod pōt p
bari ex dictis eoꝝ t'pl'r. p' sic i'possible
ēq' s'm et sua p'petas eque inmediate
ori. s' agenerāte alias nullo mō s' p
ceteret suam p'pa passionē. cābunt gor
vle quodā itaq' unū p'ducit alio medi
āte aut g' s'm p'duceref mediatē pas
sione p'pa aut ecōuso. p' non pōt dari
q' tūc p'petas preceteret illnd cuius ē
p'petas quod ē i'possible reliq' g' s'm
s. q' p'petas p'ducit mediatē sbo et p

cōsequēs eē si erit īmediata cā p̄due
tia sue p̄pē passionis. Et si s̄bm non
eēt principiū originās sine causa effec
tia sue p̄pē passionis. sequeret q̄ p̄pa
passio nō tenēscitatem cōsequeret sū
s̄bm oīns ē cōtra totā ph̄iam ḡ oīna p
bat. q̄ illud quod ē t̄m suscep̄tum
alium accidētis nō ip̄oit necessitatē
illi accidēti qd̄ p̄z temigredie et albedi
ne et aliis comitib̄ que solū respiciunt s̄b
rectam ut receptiuū eoz. si ḡ p̄pa pas
sionallo mō cāref asbo effectie tantū
respicceret ipsum ut receptiuū t̄ p̄ oīns
nō lequeret ipsum tenēscitatem qd̄ ē in
dueic̄s. Et si dicat adistā rōem q̄
s̄bm nō ip̄oit necessitatē eēndi p̄pē pas
sionis ḡ ḡns siml uīq̄ p̄dueēdō argui
et cōtra h̄ et nō q̄ solutō h̄ n̄ dat suffici
ēter q̄ si s̄bm nullā necessitatē ip̄oit
passioni id p̄r ē tēse n̄ h̄ necessariam
bitadīnē ad ipsam n̄ repugnat ei esse
sine p̄pria passione. nā si n̄ p̄t esse s̄bm
sine p̄pria passione eoq̄ generās semp
generat uīq̄ h̄ p̄cōpae ad h̄z n̄ esse
p̄ accidēs nō ḡ haberet p̄ se s̄bm necel
lariā bitadiem ad p̄priā passionē qd̄ ē
icōueniēs. Tertio si s̄bm nullā cālita
tē effectuā haberet supra suas p̄pas
passiones sequeret q̄ p̄pē qualitates n̄
possent agere ut īstrumētū formaz
s̄balū oīns ē s̄lm ḡ falsitas cōsequētis
nota ē tēle. nā cā dēe qualitates agat
ut īstrumētum formalū formaz et b̄
stātialū necētio agat ut īstrumētū for
maz s̄balū nā tal' actio n̄ cōpetit n̄ cō
uenit cōscip̄sis q̄litatib̄ oīna p̄bat q̄ n̄
p̄t dici q̄ dēe q̄litates agat ut īstrumē

tū formalū formaz s̄balū n̄ sint ab
eis effectie ul̄ recipiūt ab eis aliq̄ uta
tē n̄ p̄t diciq̄ recipiūt ab eis aliq̄ uta
tē distictam reār ab ipl̄s si ḡ nō cau
sabūt aliquo mō ab ipsis effectie nō uā
aliqua causa quare agant ut īstrumen
tū eaz̄. In p̄batō op̄onis henrici.

Hec op̄io nō uā michi totalr uera
Et iō p̄tū ad istū articulū p̄no duas
cōclusiōes. Cuius ḡzā ē adūtēd q̄ eſſi
cīes sine originās p̄t capi dupl̄r uno
mō st̄te ul̄ p̄prie ut dicat efficiēs si es
set originās illud solū qd̄ directe agit
ul̄ facit eo mō quo faber ē cā efficiens
cultelli. alio mō capiſ large t̄ dēe per
modū cuiſdī conēxionis et resultatois
eo mō quo īferius declarabit. Prima
cōclusio q̄ s̄bm nō p̄t esse p̄pē et direc
te p̄cipiū originās sue p̄prie passiōis

Sa cōclusio q̄ s̄bm ī directe p̄ modū
cuiſdī conēxionis et resultatois p̄t
esse p̄cipiū originās sue passiōis
Prima cōclusio probat dupl̄r p̄ficiſ ſſ
rectū prope et directe eēt causa effectia
sue passiōis sequeret q̄ unū et idē t̄ f
idē eēt actuū t̄ passiuū r̄ v̄ eiusdē oīns
ē ſſm ḡ falsitas cōsequētis p̄ ex arti
culo precedēti nā si unū et idē ſſm idē
eēt actuūt passiā respectu eiusdē unū
t̄ id ſſm idē respectu eiusdē eēt iactu t̄
ipoq̄ t̄ funlaret respectus oppoites t̄
icōpassiſbiles cuiſmō ſſ respectus mo
tētis t̄ moti actuū et passiuū qd̄ ipoſſi
bile ē oīna p̄z nam iter ſſm et profam
passiōē n̄ mediāt aliquo profetates
itaq̄ una illaz̄ eēt rō agēt alia rō pa
tētēt q̄ pari rō peteret teſtis proſe

tatibus causarent ab ipso effectie aut
nō si nō ead rōe standē eēt ipma profē
tate et dicendō nō causabat effectue
a sbo si sit ul' iter s̄met prop̄as passio
nes medianas p̄petuas l' n̄ si sic erit
processus i ifimūm. si n̄ ḡ id fm̄q̄ id
respectu eſdē erit actiūm et passiuū
q̄ e totalr ip̄ossible. Nec ualeat si dica
e ad istam rōem qidē fm̄ idē nō eēt
p̄p̄ actiūm et passiuū q̄ a rō agēdi et
producēdi dicta accidētia. e forma rō
vero patiēdi materia. nam b̄ h̄ posset
aliquē colorē habere te p̄putate que n̄
recipiē i mā mediāte forma s̄bal. nul
lū tñ colorē p̄t habere te accidētib⁹ q̄
cōsecūtū rē ex p̄te forme. talia e accidē
tia recipiētī mediāte forma s̄bal et p̄
dñs forma s̄bal rō talis accidētū nō
sc̄lum erit rō agēdi imo rō recipiēdi
nūc aut ita e q̄ p̄ha passio cōsegit s̄l m̄
rōe forme orie e xp̄ncip̄us sp̄ci. sp̄es
aut summ̄s a forma et iō i p̄posito il
la solutō maḡ e cōtra eos q̄ p̄eis.

Secundo ad p̄ncipale sic. si s̄bm eēt
p̄ncipū effectivū sue p̄p̄ passionis seq
ret q̄ forma s̄bal eēt i mediatū p̄ncipū
sue opatiōis dñs e fm̄ ḡ falsitas
cōsequētis p̄bata e i p̄ arte volo et q̄c̄is
s̄tius si cōsequētia p̄ba ul' s̄bm p̄du
erit suā p̄p̄ passionē i mediatē ul' medi
āte aliq̄ alia p̄petuā si imediatē habe
e p̄positū si mediāte qdā alia p̄petuā
queret de illa ut sit asbo p̄duera effec
tie ul' nō si sic queret sic p̄ns et erit p̄
cessus i ifimūm. si nō pari rōe erat stan
d̄ i primis ul' dicēd̄ q̄ s̄bm e cō effectia
sue passionis. Nec ualeat si dicas q̄ istā

rōem ego solū i illa q̄ōe. s. utriū potē
tie aie differat reaſr abā a ibi nāq̄ isō
ludēpm̄ argumēti a o p̄ncipale dixi
q̄ nō erat simile te accidētib⁹ p̄manēti
bus et fluxibilib⁹ et iō suppōito q̄ fōa
s̄bal sit i mediatū p̄ncipū accidētū p̄
manētū ut puta q̄ aia eēt p̄ncipium
suāz potētiaz n̄ tam p̄p̄ sequebat
q̄ eēt i mediatū p̄ncipium sue opatiōis
sue alicui accidētis nō p̄manētis ex q̄
bus nō uñ seq̄ aliqd̄ incōueniens q̄ aia
sit i mediatū p̄ncipū suāz potentiaz
et forma s̄bal sit i mediatū p̄ncipium
sue acciōis rō accidētū p̄manētū. nā
b̄ ista uba dixerī nō dixi afferēdo aia
esse p̄ncipū effectivū p̄p̄ et direkte su
az potētiaz b̄ dixi si ita q̄ supposito
q̄ta eēt non eēt simile te potētus et
accib⁹ sine accidētib⁹ nō p̄manētibus
p̄p̄ cām ibidē assignatā. bene tñ uolo a
num i immediate aliquo mō esse p̄ncipū
suāz potentiaz quo mō non e fm̄ ac
caū n̄ accidētū fluxibilum ut statip
pareb̄ t̄ p̄bido s̄am cōclusiōem et iō
ista dīa nō tollunt rōem predicām imo
si bene i p̄spicant fortificant ipsam p̄ḡ
p̄ma conclusio. Sed p̄p̄ declaratōez
ke conclusionis e aduertēd̄ q̄ sicut nō
solum illud p̄ quod s̄bm subē forme
sicut p̄ p̄titatē subē aliqd̄ figure dā
p̄n̄ passionum ul' passionē se habere ad
formi illā imo t̄ illud p̄ qd̄ dispōit
eale p̄n̄ passionum adreupiēdum talē
formi vñ passionē se habere ad illā for
mi uerbi ḡa mollities cere ga rispo
it ceram adreupiēdum figurā sigilli
b̄ non sit illud i qua recapitur figura

sigilli i rōe recipiēdi qā ppe loquēdo
ro recipiēdi figurā siguli ēp̄t̄as ali
ti mō qā dispoit s̄bm d̄z esse rō recipi
ēdi figuram z d̄z se habere passiae res
pecta figure sic suomō nō solū d̄z p̄n
originis z effectuū illō qd̄ ppe et p̄n
cpl̄ agit et effici īmo t̄ pōt̄ dici p̄n
originis sine effectia causa illō qd̄ qd̄
dī ordie z qd̄ nec̄ia onexione p̄ducit
ad. si aliquid totū cōtinuū moueat amo
tore extraneo istat q totus motus z
quibus p̄s eius ē ab extinseco motore q
totū cōtinuū mouet z a solo illo est to
tus motus sic acomunicate esse effecti
toti motui l̄ mobilī mediāte motu q
tū quodā ordie nē ūtus motoris p̄p
us attigit p̄t̄ motusq ē ip̄te mobilis
maḡ s̄ p̄p̄ia et illa mediāte attigie
p̄cas motus que s̄t̄ i remotib̄ p̄t̄s mo
bilī pōt̄ dici q motus remotoris p̄t̄s
q̄l̄ onexione z oñam nālē originat
et effici amotu p̄t̄s p̄p̄oris sicut si
figat clavis i aliquo corpe et aliq̄s nō
posset illud corpus traere n̄ p̄ clavū ip
sum capiēdōb̄ ip̄se solus eēt q̄ effecti
ne p̄teret z clavi z corpus. et q̄ effec
tive comūicare motū totū mobilī. tū
large et idirecte f̄m reductōem q̄daz
ad genēt̄e efficiētis motus aliay p̄t̄s
post clavum dicere originari amotu
clavū z clavus dicere p̄modū cuiusdam
onexonis trahere corpus. ita suo mō
imajnor de s̄bo et p̄p̄ia passione. cum ē
ex s̄bo z p̄p̄ia passiōe fiat unū p̄ se i s̄bo
mō dicēdi p̄se una p̄s puta s̄bm p̄p̄ie
et t̄t̄e loquēdo tēt̄a efficiēre nō ē causa
alterius p̄s īmo generās ul̄ t̄ans. si a

solo deo sit ē causa efficiēs p̄p̄ ūtusq
partis et totū pōt̄ tū dia una f̄m q̄dā
reductōem ad genēt̄e efficiētis origina
ri ul̄ erūpe abalē i q̄mt̄ ūtus agētis
nō attigit p̄t̄ posteriorē puta passio
nē h̄ mediāte p̄ori. i s̄bo p̄p̄ cōnexiōē o
nālē ip̄soz sicut dēm ē ūtus prioris
pt̄is mobilī respectu pt̄is posterioris et
motu teclauo r̄v corporis qd̄ th̄t̄ clauo
mediāte nnn̄ ē generās pōt̄ efficiētis
passionē h̄ ea attigere effectiē h̄ p̄t̄ at
tigēdo s̄b̄ post̄ quodā ordie efficiētis
generantis attigit p̄p̄iū passionē. Isto
ḡ mō itelligēdo pri⁹ cōclusiōem. s̄ q̄
s̄bm idirecte p̄modū cuiusdam onexiōis
et resultatiōis pōt̄ dici p̄n originans
sine causa effectia sae passionis. Pro
bo ḡ onpl̄r p̄s. i habētib̄ ordinē p̄ori
tatis et posterioritatis sicut posterius
nō pōt̄ nālē die attigi ab aliquo effec
tis h̄ priore mediāte prius p̄t̄ dia in
directe p̄modū cuiusdam onexiōis pri⁹
originans posterioris s̄ s̄bm et sua p̄p̄i
etas h̄nt̄ talē ordiem naturalē adiun
tē q̄ p̄p̄ia passio nō pōt̄ attingi effec
tis ab aliquo agēte ḡ. a. et. b. h̄nt̄ pa
ret ḡ. Sōlit̄. si s̄bm nullā causalitatē
haberet supra suas p̄petates sequeret
q̄ n̄ plus te p̄teret q̄t̄ aliud ac
uidēs comune s̄ns ē s̄bm ḡ prosequē
tia q̄a solū tēpenteret ab ip̄so māl̄ et
s̄b̄ue sicut aliqua accidētia adiutandū
ḡ id icōneiens oꝝ tēpēt̄ s̄bm ē ali
quo mō p̄n originas sine p̄p̄etatis.
s̄ nō ē p̄n prope et directe sicut p̄t̄ba
ui ip̄ma cōclusiōe reliq̄e ḡ q̄t̄ sit pri⁹ o
rigans idirecte p̄ modū cuiusdam onexio
.g.1.

nis et modo quo dem est. et isto modo saluat
comune dictum omni doctorum et philosophorum
dicitur quod propter passionem suam abierit
in quodam propter et directe sicut etate per modum
cuiusdam conexions et resultationis eomo
quo exportari est. sed autem dico quod si dubitati
ve et deinde alius mentem cogitandi. Re
stat respontere ad hunc alterius opinionis
ad formam cum deus quod impossibile est sibi et propter
passione eque inmediate cari agenerante
cedat et ex hoc non arguit quod sibi sit causa ef
fectiva sua propter passionis propter et sicut lo
quendo. sed bene arguit quod id directe ut dictum
est recordatio motus spiritus per modum mobilis
et motus posterioris per modum mobilis et tanta
ut respectu corporis quod est hic ipsum media
te. Ad formam cum deus quod propter passionem interne
cessitate sequitur sibi nego. prietas est de
necessitate secundum sibi non quia sibi impostratur
necessitate secundum passionem proprieatis sicut
causa esset. propter passionem sicut non est mo
tus prime per modum mobilis necessaria in con
exione huius sibi cum propter passionem sicut
huius motus diversarum permodum eiusdem
mobilis quia efficacia agenter extrinsecus non
est nata attigere passionem non presupponit
sita attigentia sibi nec potest attigere sibi
nisi consequenter ordine non attigendo pas
sionem per talen uitatem quod propter sic habet et per
conexione quod non habet aliquo accidencia
cum ipso sibi consequitur per propria passionem ne
cessitate sibi non quia propter et sicut loquendo
sit causa effectiva ipsius sed quod est causa pri
oriatus per modum cuiusdam conexions

Ad tertium dico quod talis conexio sufficit
ad hoc non agat uitare alterius nec et
quod non sit causa effectiva alterius propter et

sicut et ita rationes non conuenient. Tertius ar
ticulus quibus principali. Restat ergo uttere
tertium. utrumque aie originale ab ipsa aie cui
genita est ad uterumque difficultas huius ar
ticuli terpedet ex articulo precedenti in
quod ad istum articulum pono quatuor cen
tiones. Prima est quod potentie aie non
originale ab aie nec est effectio loquendo
propter et sicut te causa efficiens. Secunda
est quod aie prius originale suarum potest
indire per modum cuiusdam conexions et
resultationis. Tertiag potestie aie si
tive et vegetativa uere et proprie et directe
causans effectio agenerante. Quarta
potestie aie intellectu propter et directe
perducitur a solo deo creante effectio.
Prima conclusio probatur duplum plicis nulla
proprietas naturalis propter et directe causant
effectio ab eo in quo recipit sibi sed potest
ie aie illas proprietates naturales aie et fun
damenta iea sibi etiam per ex articulo pre
cedenti minor per ex quod precedenti.

Secundo proprius et immixta est
effectus naturalis aliquius cause efficiens
debet assimilari sua cause. sed potestie aie
me non assimilantur eidem ergo maior per quam
omnes agentes naturale iterum sicut assimila
re passum minor per quam potestie aie se
accidens aie autem est spiritualis sibi quare.

Tertia conclusio probatur duplum plicis
sibi est causa effectiva sua propriatum
id directe et per modum cuiusdam conexions
et consequitur naturalis sed potestie sunt pro
prietates communales ipsius aie ergo illa
autem et minor patet per iusta dicta. Secun
do illud ad cuius esse sequitur ad tenet
tate est aliqua causa illius sed adesse aie

seq̄ teneatitate esse potētie ḡ aia cō
aliquo mō causa dēaz potētiaz tū ul
terius aut ē causa proprie et directe
aut ē causa idirecte p̄modū eiusdā cō
nexoris nō p̄mō ut probatum ē ḡ sō
mō minor huius nota ē te se maiorpz
q̄a causa ē aduersa esse z̄l. Tertia cō
clusio probat dupl̄r p̄ sic. potētie aie
sensitie aut causant effectue ab anima
i quarecipiunt fundatice aut ageneratē
educte animam sensitiam temp⁹ mē
s̄ nō producūt effectue ab anima pro
prie et directe ut probatum ē i cōclusioni
bus predicis ḡ reliq̄e q̄ causantur ab
ipso ḡnante aor p̄z ex sufficiēti diuisio
ne. Secundo generas dādo naturam
dat illa que secut̄ nām ḡ generas edu
cēdo aiam sensitiam repotētia mē dat
ei naturā ḡ dat illa que te necessitatē
secut̄ aiam sensitiam. Spōtētie s̄ huius
tota rō p̄ extermis. solum p̄bat pri
mū aīs. q̄ dās formā dat omnia z̄l
s̄ aut p̄bat sic aut generans p̄ducit ef
fectue accidētia illa que necēto cōsecul
tar naturā aut nō si sic habeo p̄positi
si nō tūc ulterius aut dat ututē illi nē
ad p̄ducēd illa accidētia aut n̄ si non
tunc illa accidētia nullo mō p̄ducant̄
si uō dat ei ututē aut distictā ab illi
forme ul̄ naturē ut n̄ si nō ḡ p̄tale
ututē n̄ poterit p̄ouere illa natura ta
lia accidētia cū nulla s̄ba possit esse in
mediatū principiū sue opatōis ut dēm
ē sapra si uero dat ei ututē distictā ab
s̄t̄ itia sua tūc iter s̄bm et p̄pā passionē
mediabit ista p̄petas accidētia q̄d ē in
cōueniens. et p̄pari rōe peteret trilla q̄r

tute sicut teprima p̄petate et sic eēt
p̄cessus i intimitā reliq̄e ḡ primū uite
b̄q̄ genrās sit cā productia talū acci
dētia. Quartā cōclusio p̄bat dupl̄r
p̄ sic. aut potētie aie itst̄ie cāt̄ ab ipsa
aia. aut ageneratē aut ab ipso teo cāte
nō ab aia ut probatiū ē. nō agenrāte q̄a
n̄ extēd. et se sua uirtus adcausandū ta
les potētias ḡ reliq̄e ter tū. Secū
doq̄ p̄t̄ produci utute agētis nāl p̄t̄
corrūpi ab agēte nāli. s̄ potētie aie in
tētē nō possunt corrūpi ab agēte natu
rali ḡ n̄ possunt ab eo effecit p̄duci et
p̄ oīs producūt asolo teo. a.z.b. patēt
te se ḡ z̄l. patēt ḡ precidēt cōclusiōes

Dubia circa predēa. Tam contra
ista cōcurrunt quedam dubia et spētialr
cōtra p̄mā cōclusiōem et ipsas p̄cbatōes. s̄ a d dubia que possunt oriri cōt̄
cōclusiōem respōsum ē ipreiedēti arti
culo. Sed cōt̄ rōes arguit q̄d dupl̄r
cōt̄ primā dupl̄r. et cōt̄ fam dupl̄r cōt̄
primā sic. Nulla p̄petas cāt̄ effect. ne
ab eo i quo recipit s̄biue s̄ intelligere et
uelle s̄ p̄prietates aie et fundat̄ mea
s̄biue ḡ nō causant̄ ab aia effectue cui
cōtrariū ē supius probatiū. Secundo
stra minorē ubi dāq̄ potētie aie fun
dāt i aia s̄biue b̄ uō s̄bm repotētus sen
sitius que fundāt i organo corpali et
p̄ cōsequēs n̄ s̄t̄ in cēntia aie. tales ē po
tētie nō originant̄ ab aia p̄ modis ūne
xiōis batoto cōpositoqa ut p̄cbatōē
supius i q̄ōe deextētione formaz n̄ s̄t̄
proprietates aie s̄ totius d̄positi ḡ cō
tra fam p̄bationē arguit dupl̄r p̄ sic
creatura ē p̄ prius effectus imediatus

ipsius tui et tñ nō assimilat ei sicut sit eiusdē rōis cū eo sicut arguit ista ratio
¶ illa aor ē fīla que dīc q̄ proprius z in
mediatis effectus alicuius caē nec i o
similat illi cause. ¶ sic sol ē causa i
stoz inferioroz et tñ nō ē eiusdē rōis cū
illius ¶ illa maior ē fīla aēcedēs p̄q a
ista inferiora s̄t effectus p̄fī n̄ales sc l̄
z tñ certū ēq̄ nō s̄t eiusdē rōis cum eo
nec assimilant ei s̄t mō h̄ ḡ maior habe
ret forte uitatē in causis uniuocis s̄ i
equocis nullo mō uñ habere ueritatem
s̄t usis n̄ obstat. b̄ dico q̄ rōes s̄t uotū
in mā data. Solutō dubioz p̄dē dīca

Et iō Rō ad obiecta. Ad primū
dico q̄ sicut sup̄ius dēm ēi p̄bādo potē
tias aie esse realr distinctas abāia actus
nō possunt dici p̄fe passīces aie q̄ cōti
nue desinat esse z p̄ oīis dici p̄petates
p̄fe loquēdo. nā p̄petates s̄t p̄fe pas
siones ut hic logī. a. ḡ illius rōis uā
ē. s. b. que assumit ē fīla. intelligere nā
q̄ z uelle s̄t propterates aie q̄ p̄petas
isep̄abilr cōseq̄ē s̄t m̄ iō rōni s̄cludit

Ad s̄t m̄ dice q̄ sicut sup̄ius usum ē i
q̄de te extēsione formaz. al q̄na s̄t ac
cidētia que secūt̄ cōpositi rōe solū mē
quedā solū rōe forme. quedā rōe uetus
q̄ et ut ibi dicebat illa accidētia q̄ e
secūt̄ rōe utriusq̄ p̄tis afficiunt quā
b̄ p̄te et fundat̄ s̄tne intoto et iqualis
pte nūc aut ita ē q̄ poē organice secū
t̄ cōpositū rōe utriusq̄ p̄tis ut ibidē fu
it declaratū et p̄ncipalius rōe aie p̄rōe
corpis. et iō sic fundat̄ s̄tne intoto q̄d
q̄ afficiunt et fundat̄ s̄tne iqls p̄te et
p̄ncipalius fundantyr in anima z i

ipsa fundantur radicaliter et iteo ta
les potentie dicunt̄ p̄ncipalius origina
ri ab alia p̄ atoto conposito. p̄nis pos
sent dici originari a cōposito s̄t nō ita
pprie. Ad tertū z quartū dico q̄ si
bene iſpiciat cōtrouerſie posite i illam
obiectōes nō h̄nt hic locū p̄. nō. nā quā
uis creatura sit effectus p̄p̄as z imēdi
atus dei n̄ tñ n̄al. i n̄alr p̄duetū. p̄du
ct̄ ē ateo sup̄nalr ut tenchilo ad q̄d
attigere non ualeat aliq̄ actio naturalē

Secūda obiectō aut̄ n̄ sueit nā quā
nis sol p̄ducat aliquos effectus q̄ nō s̄t
eiusdē rōis ul̄ que cōq̄causa equoca q̄a
immediate q̄ nullā s̄ba ut sup̄ē p̄batū
cōpetit esse immediati p̄ncipiū sue actio
nis p̄lucit ḡ soluōs effectus median
te calore suo z luce que distingat̄ realr
ab eo sicut potētie aie abāia. Et iō iste
rōes nō destrūt̄ rōes p̄mas p̄ncipales
p̄z ḡ qd michi uī dicēd p̄tū adistū ar
ticulū z p̄v ad q̄dem totā. ad rōes
p̄ncipales p̄z q̄d dicēd p̄iū tacta in
primo z secundo articulo.

P̄p̄as sit suscep̄tus sp̄ez si
ne māet n̄ q̄ n̄ sp̄es rez sensibili
si b̄ maere uerz esse reale ḡ sensus nō
ē suscep̄tus sp̄ez sine mā cōsequē
nota uñ p̄ tanto q̄a tñc dōz passum sine
poē recipē sp̄es sine mā qñ n̄ recipit ea
s̄b illo mō essendi reali s̄b quo erat in
suo s̄bo ḡ p̄ oppositū qñ sp̄es recipit
s̄b esse reali q̄d habebat i s̄bo nō dōz rea
pi sine mā. s̄b si sp̄es rez sensibili h̄nt
iaere uerz esse reale recipient̄ iſensu s̄b
esse reali q̄d habebant i s̄bo nō ḡ rei
p̄t̄ sine m̄ p̄z ḡ cōsequēcia aīs p̄bat

sic illud qđ habet esse immediato omni
opatōe itētus ecūscripta habet ieo ne
z̄ esse reale s̄ sp̄s rex p̄ibilit̄ h̄nt esse
immediato omni opatōe itētus circum
scripta ḡ ā p̄ pp̄sm & metaphysi
ce q̄ diuidit ens ireale z̄ rōis et uocat
ens reale q̄ vñō habet esse arōe minor
p̄ de se ḡ. Si sensus eēt susceptuus
sp̄z sine m̄a sp̄s recepta insensu aut
cansaret effectu ab obiecto ul̄ in ipso
sensu b̄ p̄ p̄sufficiēte divisionē nō po
rest diciq̄ cīref ab obiecto q̄a semper
agēs ē prestantius et nobilis patiente
et dī 3⁹ huīus f̄m ad ē nobilius sen
su q̄a sensibile ē maḡ māle f̄us maḡ
imāl z̄ spiritual et omne tale ē nobili
us. nō ḡ p̄ot dici sp̄ties i sensu effec
tive ab obiecto cāri n̄ p̄ot dici effectu
cāri assu. q̄a sensus f̄m p̄sm & huīus
ē pure passiuus z̄ p̄s nō ē dare sen
sam aliquē agētē q̄ sit causa effectua
huīusmōi sp̄z. nō ḡ p̄ot dici sp̄s ab
aliquo cāri et p̄s n̄ ē suscep
tus talū sp̄z sine m̄. In oppositū
ē p̄bs ilīza. H̄o i ista q̄one tāst uidēda

Primiū ē uī sp̄s sine itētōes rerū
sensibiliū habeat i meo esse reale ul̄ tīn
itētōale. qz̄ h̄ tāgit p̄mū argumētū

Sectiū uī sit dare aliquē sensum
agētē q̄ habeat utrū aliq̄ effec
tū talū sp̄z et h̄ tāgit f̄m argumētū

Tertiū q̄rit qđ p̄ncipal. Primi
articul. Quātū ad primū ordine h̄
p̄ceref. q̄a p̄ponet quedā opio cāmo
tūis suis que directe oppoīt cōclusiō
vōctoris n̄i. Sectiū declarabit o
pio vōctoris n̄i et siml cū h̄ ipugnabi

tar opio ei cōtraria. Tertio et ultio
soluet rōes alterius opionis. Opio
herue fo sentētaz distinctōe tecima
q̄nta. Est ḡ quēdā opio que ponit p̄
ordiem duascōclusiōes, prima ēq̄ lūm
iaere h̄ uerzesse reale z̄ rō intelligent
ē te sp̄cie coloris et cuiuslib̄ alterius
sensibl̄ immediato. Sectiū ēq̄ ipos
sibile ē duo lumina sine due itētōes
solo numero differētes esse i eodē h̄o
sine ieadē p̄ aeris. Iste autē vōctor
iponēdo istascōclusiōes h̄ordie p̄cedit
qz̄ p̄ arguit cōt̄ se. et fo p̄bat oclūsiōes
saas. tertio soluit rōes contra se fēcas.

Arguit ḡ p̄ sic. Impossibile ē plures
formas s̄bales solo numero differētes
esse siml i eodē h̄o s̄ p̄la lumina s̄ i ea
dē p̄traeris sine mediū ḡ ā nota ē te
seminor p̄bat p̄ si ponat quedā tabula
p̄forata et ponat duo lumina sine z.
cātele exutraq̄ p̄ foratōis illa lumi
na p̄ciēt radios suos ultra foram z̄ in
ipso foramine siml cōcurrēt et p̄ dīs
uīq̄ iforamie sint duo lumina solo nu
mero dīa. Sectiū h̄ id p̄bat expiē
ria si ponat virga ul̄ bacul̄ iter duo
lumīaria statī facie umbram exutraq̄
latere h̄ aut n̄ eēt h̄ exutraq̄ p̄te p̄uareē
lūm unius lumīaria et vimicereē lu
men alteris lumīaria ḡ. Tertiū h̄ id
appet teitētōib̄ coloris q̄ ḡz ad h̄ s̄
eūdē rōis culmine. nā m̄ p̄t mediū
adūsis utrū disticta alba ita p̄ illō
qđ uī ab uno n̄ uī ab aliooz q̄ imedia
to sint diūse itētōes albi alioq̄ si n̄
eēt h̄ una illa duceret qn̄ib̄ uidētē ic
gmitōem utiſq̄ albi qđ ē cōt̄ sup̄petū

Secundo ad principale arguit sic nul la forma reali multiplicari in instanti s lumē multiplicat in instanti ḡ. Ter tio sic omnis forma reali poterit manere absente suo agente solum non manet ab sente suo agente ḡ non est forma reali. hoc et facto declarat iste doctor iterum sive positivem suam dicens quod esse it etate pot capi duplū unomodo pot distinguere contra ens reale sicut est tamen ens rationis sic est unita lumen vel aliud tale. Et sic impossibile est lumen esse tale est itate quia aliquid ita tē habet ire extra aiam Alio modo pot capi intentionale illud quod est representati vni alterius si imago hercul dicerecūtēcō ei s itate sic dicitur. h̄z nequeens re ale ex iis in genere determinato ut probabit sc̄ri et isto modo lumen rationis habere esse intentionale in ipso medio uere et proprie et habere esse reale in eo. Probat ḡ as sumptu. s. quod lumen et quibus aliud quod sic h̄z esse itate habeat tantā entitatē quod sit in aliquo genere determinato quia h̄z re gat ab aliis h̄z acit sic probat p̄batio methodus dicit ens reale quod cōditur enti rationis in x. predicamenta s. lumen non pertinet ad ens quod dicitur in x. p̄dicamenta s. ens quod dicitur in x. predicamenta dicitur in ea sufficiēt. itaque s. ente reali impossibile est dare aliquod est quod non sit in aliquo predicamento. aliquando illa est insufficiēt quia impossibile est aliquod contineri s. aliquo comuni quoniam cōtra naturam s. balneum mībroz ipsū dicitur si sufficiēter dicas ut impossibile est dare aliquid non sit rationale vel in

rationale oportere dicere quod lumen sit in aliquo predicamento. Si si dicatur ad ista ratione quod lumen est in predicamento per reductionem sicut pūctus vel uitas. Et id non oportet quod sit ens reale quod simpliciter est in predicamento arguit contra h̄z duplū. p̄ probat quod lumen p̄t et non per reductionem est in predicamento. Secundo ostendit quod posito quod habet et est se in predicamento productum adhuc tamen habebit uerum esse reale. p̄mē probat sic illud cui concordat ratione generalissimae p̄t et directe in predicamento s. lumen uenit ratione generalissimae ḡ b. p̄t te se quod est qualitas. a. p̄t quod illud dicitur esse in predicamento sicut species predicamenti cui uenit ratione generalissima minor quia qualitas est forma secundum quales esse dicunt s. secundum lumen aer dicitur lucidus et illuminatus ḡ erit p̄t igne qualitas et in ista specie. Secundo probat secundum sicut p̄nicipium rei existentis in predicamento habet similitudinem esse reale s. lumen si habet esse in predicamento per reductionem sicut pūctus s. unitas habet esse in predicamento sicut p̄nicipium rei existentis ḡ. a. p̄t quod in forma pūctus et uitas que in isto modo sunt in predicamento habent neque esse reale minor est rotula de se p̄t ergo p̄ma conclusio videlicet quod lumen in medio habet uerum esse reale et quod deinde telum intelligendum est in specie colorum in meo que p̄mō ad h̄z sunt eiusdem rationis eis lumen. Deinde probat secundum conclusio videlicet quod impossibile sit duo lumina numerorum diversarum esse in eadē parte aeri sive duo intentiones. Et arguit sicut se habet accidens ad esse sibi ita unitas et pluralitas acciden-

tis se habet ad unitatem et pluralitatem
sbi s esse cuiuscumque accidentis repetebat
esse sibi quia accidentia non sunt etiam non quia etiam
est unitas et pluralitas accidentis cuius
cum per repetit ab unitate et pluralitate
sbi cum igitur lumine et introductioes sunt ac
cidentia unitas et pluralitas ipsorum sum
met ab unitate et pluralitate sibi id est
medu igitur non poterunt duo lumina solo
numero dico sine due introductioes es
se in eadem parte aeris Et confirmat iste a
rō spe alii telumine et distinctionibz huius
modi quod propter magis dependent accidens a sbo
tanto minus potest habere pluralitatem non
a pluralitate sibi sed lumen et iste introductio
tiones magis dependent ab eo si habeant
unitatem dubitissimam et minime possunt
plurificari iecundum sbo. Nec uero ualere
si dicatur ad istam rationem pluim et huiusmodi i
introductioeshabent pluralitatem abagente si
ue ab obiecto quia abeo et repetit iesse et
iiferi quia constat quod omnis forma quecumque
sit aliquo sbo repetit sibi et substantie
abo quo est et tamen semper repetit ab aliquo
et effectio continua quecumque sit illa. eadē
est rōe qua tales forme possint plurifi
cari iecundum sbo pluralitate agentiū et uan
tū possint et quecumque aliae forme adiu
sia agentiibz citare plurificari iecundum sbo
quod per evidētē fīm. due est albedies quo
cum ut quicunque causaret esse simili in eo
sbi est omnino impossibile. per igitur secunda
conclusio. Conclusioibz sic probatis
respondeat iste vector rationibz quas contra se
ad luxit. Ad fīm cum dīcitur impossibile
est per se formas reales esse iecundum sbo di
cō qd. b. est totius flā ut per ex secunda cō

clusio. Et ad probōes respondeat. Ad pri
mā dicēdō qd. iumia non facit duo luia
in ratione tabule. sed unū em siue due
albedies non causant in medio. 2. spēs sed
unū tacitū ut inferius patet. Ad fīm
cocedit quod baculum positus in medio facit
duas umbras unā ex una parte et aliū ex
alia. non quod p̄p̄ h̄ existētibz duabz lumina
ribz itoto medio assertum quod unū lumine sit
ex una parte et aliud ex alia ut imaginac
iā rō s̄ qd ex parte ut p̄p̄ dat lum
magis extēsum facit. 3. baculum quod sit lum
magis remissum. ad tertium uero dīcitur qd.
rō predicta ex parte imaginacōe. imaginacōe
est quod color causet quod dā introductōem ī me
dio et nichil plus faciat nisi a introductio
sic causata sit prīmū agēs quod principali
ter mouet oculū. sed autē est fīm ī modo color
est quod mouet totū quod est ī fīm rectā linea
oppōit. p̄p̄ se extēdit sua uitus. ita et
aer et oculū et totū quod est ī directe oppōit
respicit ipsam colorem et unum mo
bile. unde color est qui totū mediū in
eū oculo imutat et quod taliter imutat fit ī
rectā linea ī color non imutat adūcidēdō
h̄ illū oculū quod est ī oppōit ī fīm rectā linea
et quod unus albū oppōit unū oculo et ad a
liū ī existēte eō ī medio unū oculū uirat
unū albū et aliū oculū uirat ad albū non
p̄p̄ duas introductioes existētes iecundum
medio. sed p̄p̄ h̄q̄ unū oculū oppōit ī rectā
lineā unū albo et aliū albus. Et ī unū
oculū mouet ab uno albo et aliis ab aliis
ad fīm rationē dīcitur qd. fīm h̄
itself et fīm uero tota aqua potest calidieri
ita quod nū p̄p̄ aīe aīb̄ s̄ minū ī īēlū prece
dit magis ī īēsum nū ad h̄q̄ soīa habet

at esse reale ul' itēncale n̄ refert n̄ si
at i' instāti ul' intēpe adtertū dicoq
tā i^a foza que manet iabsentia agētis
q̄ i^a que nō manet possunt esse reales
alio qn celū nō posset manere nisi cē
vate suo agēte immediato q̄ ē deus cēt
ens itētōale quod nullus diceret signa
ra q̄ causat signifi i aqua ē ita real
et ens reale sicut figura q̄ causat icera
et tñ una n̄ manet ad absentia agētis
et a^a manet unde si manere ul' nō ma
nere nichil facit ad ppositū h̄ ē igitur
opio huius doctoris cū s̄nis motiuis

Opio egidu quo ad istū articulū p̄
me q̄vis. Restat ḡ fo declarare q̄tū
ad istū articulū opionē doctoris n̄i e
gidu sic eā itelligo. Cū ḡa ē adū
tent q̄ esse itētōale pōt itelligi dupl̄
uno mō sicut dicebat i' opione predica
put distinguit simpliciter q̄t̄ esse reale Et
sic dicunt habere esse itētōale illa que
solū h̄t esse p̄ of atēm iūctus ut ge
n̄ et sp̄s et nūversalr itētōes locue. Et
iste mō lūm et sp̄s colori i medio nō
st̄ huius ut p̄ dīse. alio mō dī habere
aliqd esse itētōale q̄a habet tēbile esse
reale nez q̄a nō dīme qd h̄ tēbile esse
reale dī habere itētōa'e. Id ēco ul
terius ē adūtent q̄ aliqd habere esse
reale tēbile pōt itelligi dupl̄. uro mō
q̄a n̄ habet totū esse suū similitudine
manes b̄ i quadā susceptione sicut motus
ul' tps que sic h̄t esse reale tēbile n̄ di
cunt habere esse itētōale et supposito
p̄b q̄b dicereb̄ habere aliquo mō esse
itētōale lūm tñ et sp̄s coloris in me
dio n̄ dicit h̄ mō habere esse itētōale

q̄z esse ipsoz ē totū siml tñ cōsistunt i
tētōe alio mō dicunt habere aliq tēbile
esse reale q̄a suū esse cōsistit i cē patōe
ad ad et h̄ mō dicunt relatiōes habere
de ul' esse reale imo fīm p̄bū relatiō i
ter a^a predicamenta minime habet de ē
titate b̄ n̄ que sic de ul' h̄t esse reale
dicunt p̄ habere esse itētōale. et ulteri
suppositoq̄ relatiōes dicerēt habere ēē
itētōale. lumē tñ et sp̄s colori i medio
sue iāere n̄ dicerēt p̄ h̄ habere esse in
tētōale q̄a p̄vis sp̄s i medio existētes
ducāt icognitōem suoz obiectoz et re
presentēt ipsa foza. suū esse tñ foza
lr et iūnsece nō cōsistit i aliud se habe
re q̄a n̄ st̄ ipredicamento relatiōis p̄ se

Tertio mō dicunt habere aliqua d
ul' ēē reale q̄ ad sui existētiā regnūt
presentiā sue cause p̄xime et immediate
b̄ q̄a nō omnia que ad sui existētiā re
quirūt presentiā sue cāe p̄xime et im
mediate dicunt habere esse itētōale ē ad h̄
ulterius notandūq̄ causa ut ad p̄ples
spectat pōt capi dupl̄. ē ē quodā nāl.
quodā supnāl ille ē que ad sui existē
tiā regnūt cause supnāl presentiā. q̄ si
sit p̄xima et immediate non dicunt p̄
h̄ habere ēē itētōale alias celū et tēbile
et oīns creature ateo p̄lūtē im
mediate dicerēt habere ēē itētōale q̄ ē
evidēt fīz Illa autē que ad sui existē
tiā regnūt presentiā sue cāe nāl p̄ximē
et immediate ad h̄ st̄ iduolici ḡnē. q̄
dā ēst̄ regnūt presentiā sue cause nāl
p̄xime et immediate q̄ nō de sc̄iūt arōe
p̄pē sp̄ci n̄ st̄ p̄cise illud quo anima tē
dit icognitōem illius canse et que sic ad

sui existētiā regrūt presentiā sue can-
se nāl n̄ dicūt habere esse itētōale imo
habēt ūm esse reale z b̄ mō lum̄ lune z
lum̄ stellaz̄ dicūt z precise regrūt lum̄
sol̄ illuminat̄is. nūl̄ t̄ p̄ h̄ diceret
q̄luna z stelle haberēt esse itētōale n̄
lum̄ iei⁹ existēs aliqua uo s̄ h̄ntia ita
tebile esse reale q̄ n̄ solū ad sui existē-
tiā regrūt presentiā sue cāe naturalis
pxime z immediate imo una c̄ h̄ t̄fici
unt apfēcōe p̄p̄ sp̄i z p̄p̄ loquēdo s̄
illud quo aia t̄d̄it incognitōem alteri⁹
et que sic h̄nt tebile esse reale dicūt ha-
bere esse itētōale q̄a t̄ficiūt arōe p̄p̄
sp̄i n̄ s̄ p̄se z directe ip̄dicamēto n̄
s̄ ulterius p̄ncipii alius uis rei existē-
tis i predicamēto p̄ se. s̄ t̄m illud quo
aia t̄d̄it in ad z iō n̄ dicūt habere esse
reale s̄ itētōale cui t̄n alludit exposi-
tio uocabuli. Intētōale ē d̄z quo in
ad tentit et isto mō lum̄ z sp̄s celo
z imēdio dicūt habere ēē itētōale reg-
rūt nāq̄ ad sui exñs sue cause nāl̄ p̄xi-
me z immediate fn̄z. depētet ē sp̄s in
medio ab obiecto z q̄tū atesse z q̄ tam
ad fieri s̄cq̄ nullomō h̄nt ēē h̄ ad pre-
sentū obiecti. t̄ficiūt z arōe z p̄ficiō-
ne p̄p̄ sp̄i nullus ē diceret q̄ albedo
s̄m suū esse q̄l̄z iſbo z s̄m eē q̄d hab̄z
imēdio s̄nt directe z p̄p̄ z p̄se eiusdē
sp̄i p̄ ip̄ficiūt ētaliū sp̄ez̄ h̄ uellet
q̄s negare s̄m z rōem lum̄ z z sp̄s
colorz̄ imēdio rōe sui ēē ip̄ficiūt n̄ ter-
miāt actū aie s̄ p̄p̄ loquēdo s̄ illud
quo aia tentit iobiectū. n̄ ē už sp̄esco
loz̄ imēdio s̄ mediāte, sp̄s coloris už
ipsenq̄ color z t̄minat actū uisus n̄ lu-

m̄ ē medio p̄p̄ d̄z t̄minare actum ui-
sus s̄ mediante lum̄e potēua uisus
fert i obiectū h̄nt iḡt lum̄e z sp̄s co-
loris ē medio ēē itētōale z n̄ reale eo
mō quo expositū ē et isto mō it̄ligēda
s̄ uba doctoris n̄t̄ q̄n dicit lum̄e z spe-
ties ē medio habere ēē itētōale n̄ t̄n p̄
h̄t̄d̄it negare abistis itētōib̄ etitātē
aliquā realē extra aiā ut p̄t patere
exdictis. Est tamē ultius atūtēdū
q̄mp̄dictis intētōib̄ ē dare grad̄. n̄
ē om̄s itētōes h̄nt ēē ē medio eq̄ t̄bile
reale. Sed qdā h̄nt magis forte que-
dā uo maḡ tebile ut p̄z te se. Due
cōclusiōes s̄m egidiū te isto p̄ articulo
q̄st̄iōis. H̄is igit̄ suppositiis iusta
tōct̄nā doctoris n̄t̄ pono duas cōclu-
siones cōtrarias duab̄ cōclusiōib̄ alē
uis op̄ios. Prima ē. s. q̄b̄uissimo
di lum̄e z sp̄s coloris ē medio n̄ ha-
bēt ēē realē s̄ intētōale. Secunda ē
q̄ duo luminaria sine. z. sp̄s solo nu-
mero differētes possunt ēē meat ē p̄te
aeria sine in uno et eodē s̄bo ita q̄ sp̄s
ē medio numerat̄ numeratōe obiecti
et n̄ s̄bi. Prima cōclusio p̄bas q̄du-
pli p̄ sic. om̄s forma q̄ ad sui existētiā
req̄rit sue cause naturalē p̄xime et im-
mediate presentiā et t̄ficiūt apfēcōne
p̄p̄ sp̄i habet ēē intētōale et p̄p̄rie
loquēdo n̄ d̄z h̄ze ētē reale. s̄ lum̄e
et sp̄s coloris ē medio s̄ huīs g. a.
et b. patēt exdictis. Secundo iō quo
anima sic t̄d̄it incognitē em alterius
p̄p̄ loquēdo et n̄ p̄t actū aliquā
terminare v̄z h̄ze ētē intentionale et
non debet dici habere ētē reale lum̄e et

spēs s̄t̄ huius ḡ aor̄ z minor n̄ patent
exclāis. Tertio unū q̄ p̄ agēs itro
duct fōzam i m̄a fm̄ cōdit̄em z d̄s
posit̄em m̄e. S̄ mediū n̄ ē dispesitum
n̄ aptū natū rei sp̄s color̄ sine lu
m̄ fm̄ modū eēndi realē quē h̄nt̄ in
suis s̄bis ḡ huius sp̄s z lumē n̄ h̄nt̄
medio ēē reale aor̄ h̄nt̄ rōis p̄ per
phm̄ fō huius. nō ē necūq̄ forma in
trudat̄ iñcūq̄ m̄am. S̄ determinata
fōza īterminatā z t̄i positiā m̄am. b
p̄bat̄ n̄ p̄pha z p̄fecta dispō s̄bi ipsius
coloris ēē h̄ze ēē opatiū z termiatū ne
p̄ iliō t̄essū z sensuato ubi dāq̄ color
ēē extremitas p̄spicui icor̄e terminato
p̄pha aut̄ z p̄fecta dispō s̄bi ipsius lucis
ēē esse depresso n̄n̄ n̄l̄ lucet n̄si tepr
sum. Et iō stella z q̄b̄ planeta lucēs
ēē tepp̄sior p̄s celī ul̄ sui orbis. medium
aut̄ sine aer nō ēē corpos tepresso nec
habet ēē opacū sine termiatū. Et iō n̄
ē s̄b̄ aptū natū sine dispositū ad rei
piēd lamē sine sp̄s color̄ fm̄ suū esse
reale qd̄ h̄nt̄ iñuis p̄pr̄s s̄bis. Quar
to si lūm̄ et p̄scolor̄ īmedio haberēt̄
ēē reale sequeret̄ q̄ s̄bile positum su
praßum faceret sensum. ñna ē fm̄ ḡ
falsitas ō seqūētis p̄ fō huius. ñna p̄
bat̄ qm̄ sp̄s m̄stiplicat̄ p̄ mediū usq̄
ad organum usos et recipiōt̄ icelō fz
q̄ īmedio. si iḡi haberēt̄ ēē reale īme
dio sic i ipso sensibili ēēne iñ sensu et sen
sibile sup̄ fm̄ faceret sensum. Se
cunda cōclusio p̄bat̄ n̄ quadupl̄r̄. p̄sici
la s̄t̄ ēēntialr̄ diuisa quoꝝ uno totalr̄
restructo remanet reliquā i suo ēē cō
plete. S̄ sp̄s duoz̄ obiectoz̄ ī medio

ipso sic se h̄nt̄ q̄ una eaꝝ totalr̄ desbra
cta altera remanet ul̄ remanere p̄t̄ in
suo esse cōplete ḡ. a. p̄ q̄a eius contra
dictio euideat̄ minor n̄ sa
cis eui dēter ē clara ni si ocl̄s siml̄ ui
teret albus et nigrū ul̄ duo alba si alte
ꝝ istoz̄ corrūpet̄ ul̄ remouere. remo
ueret sine corrūpet̄ sp̄s illius q̄ erat
ī medio et t̄i remaneret sp̄s alterius
iñ suo esse cōplete q̄a ad hoc uisus alte
ꝝ istoz̄ uiteret et iudicare. sicut p̄us
Et cōfirmat̄ ista rō q̄a i speculo appo
sito duob̄ corporib̄ apparēt̄ t̄ne imagi
nes vist̄ cte et si una corrūpet̄ altera
remanet ul̄ remanere p̄t̄ q̄re d̄. Itā
rōem iñia ista puto iñsolubile. Secū
do accipio duas sp̄s duoz̄ sensibiliū
ut puta albi et nigri et peto aut ut q̄
sp̄s remanet ī medio s̄b suo esse distie
to et nulla corrūpet̄ aut ut q̄ corrūpi
Et nulla remanet aut una corrūpet̄
et alia remanet p̄ pluss iētē diuisio
nē si t̄efpm̄ habet̄ p̄positū q̄ ī medio
habet̄ esse distictē si uero t̄ef fm̄ aut u
traque corrūpet̄ sic q̄ nulla remanet
ī medi i aut utraque corrūpet̄ et fieri u
sp̄s media p̄z t̄ p̄ locū a sufficiēti di
uisione si t̄ef fm̄ tollit̄ totalr̄ spe
cies amēdiar̄ et p̄s̄ns nichil uidebitur
qd̄ ēētra sensum si t̄ef fm̄ t̄se illame
dia nō erant eiusdē rōis cum albo
et nigro et sic nō faceret directe cogn
it̄em albi et nigri. Si uero t̄ef fm̄ ti
t̄es q̄a corrūpet̄ et altera remanet t̄ue
uitebit̄ illud sensibile cuius erat illa
sp̄s que corrūpiē q̄ta nullā sp̄em

habet in medio causam oppositum per ad sensum. nullo igitur modo due species in medio possunt fieri una species numero. Tertio si species diuisorum sensibilium in media et eent una species numero sequeretur quod sensus ut puta visus non posset cognoscere diversitatem graduum diuisorum formarum sensibiliut ut puta visus non posset cognoscere diversitatem graduum diversarum formarum inter se magis albii et minus albii. unus est fons et contra sensum genitrix. p. b. una species numero non habet gradum et secundum saltum per ordinem temporis et si species ille diuisorum sensibiliut eent una species numero tunc visus non cognoscere diversitatem formarum siue graduum eorum. Quarto ille forme que non extendunt extensione mea non numerantur numeratione sedis lumine et species in medio non extendunt extensione medie genitrix. a. nota. b. p. b. Ille forme que non extenduntur de potestate mea non extendunt extensione mea sed per ex parte terci tia conclusione supius de extensione formarum. Sed species in medio non extenduntur de potestate mea quia quod educit de potentia tia me educit promotum et transmutatorem sed aut per loquendo non est motus nisi transmutatorem genitrix. p. igitur haec conclusio. Et post conclusiones alterius doctoris non esse ueras rationes quas adducit contra nos sed solente. Et ideo arguo contra solutiones prima namque ratione stat in ingore suo. nam b. qui ipse negat est totaliter vera ut per existere haec conclusio immediate probata. nec probos illius minoris sed sufficiens solute. prima quod per hoc non soluitur immo solutionis summum unum ipsum quod lumen ducatur ceterum ratione ieiunio foramini eiusdem tabule

est unum lumen et non plumbum est ipsum sive per bacilla sed entiatrum plumbum sive timeria quorum uno dimicato per modum entitatem aliud augmentum est entitatis lumina causata a diversis lumina ratione ieiunio foramini sic se possunt habere quod unum diminuet et aliud augmentum habebit simil et simile genitrix. a. p. nam alias unum et inde simil et simile augmentaret et diminueretur quod implicatur. b. p. b. nam si ex utraque parte tabule ponatur ignis sicut unum continetur augmentum et a hinc continetur diminuatur lumen in foramini ignis augmentatio. augmentabitur lumen vero alterius diminuet ratione foramini lumina genitrix non sunt lumen sed plumbum. Deinde aperte quod non est soluta immo magis uero positum confirmare. Quod est isolatim illius p. me. quod baculum positus in medio. 2. cante larum facit duas fibras. non per hoc proferatur lumen unitus canticulo ex una parte et lumen alterius ex alia. Sed lumen quod erat ibi magis in canticulo habet esse magis remissum. ista igitur haec habet prius uidenti quod lumen unitus canticulo affectatur alio manente ex quo se unum lumen. sed amota una canticula extorto alia manente affectatur totali lumen unitus manente lumine alterius. quod non possunt esse unum lumen immo necessario plumbum est solutio confirmat p. positum. Tertia quod per hoc nullo modo soluitur. totaliter est impossibile quod species. 2. colorum in medio sit una species numero et quod in plumbum satis appareat ex dictis ista conclusione non recoboratur ad hanc unam rationem. si species. 2. sensibilium eent in medio et si retinetur una species numero. sequitur retinatur quod sensus videlicet duo sensibilia ut puta albii et nigri vel duo alba non

judicaret illa diversa in modo unius est
contra hunc quod si aprobatur quia que videtur
per unum principium formale ab ea de potestate for-
male sumpta uidentur ut ratione et non ut di-
uersa. sed ista visibilia uidentur per id primum
formale et per eadem spem et ab eadem potestate
quod unus non uincat et ista diversa sunt. per
quod ratione non est soluta. Secunda ergo non soluit
qua exemplum quod adducit de aqua nichil
est ad propositum. nam aliud est forma introduci
in instanti. et aliud est forma abserente
adocendes se multiplicet in instanti. secundum
quod est in anullo negatur. sed in uno nulli conuenit
habet esse intentio. Et iuste ista intentione
nihil uult facere ad propositum. Et posite quod
est ad propositum magis uult facere contra hunc
quod peccatum. nam quis forma illa pura calidi-
tas vel frigiditas introducat in instanti
precedit enim motus et transmutatio lumen
autem ex spiritu in medio nulla transmutacio
precedet in instanti se multiplicat et ratione non
videtur habere esse reale sed intentio eo
modo quo exposuit. Tertia ergo si
habet intelligat non soluit. est enim aduentum
quod illa ratione non est sic formanda absolute sed te-
bet sicut ratione fuit deducta in arguendo ut
ista opinio omnis forma quod ad suu existentiam
pertinet. est prima ratione ad probandum
principium conclusio principale. sed quod spiritus huius
esse intentio in medio regre superius eam
et si isto modo deducatur ratione nullo modo sol-
vit nec ista ratione est ad propositum ut per ita
est. Ista igitur opinio non est in aliquo uera.
Et iuste restat respoterere ad rationes istius
doctoris. Ad primam casum dicitur vel dicebat
illud cui conuenit ratione genere generalissimi dico
quod competere aliqui ratione genere generalissimi

pote intelligi duplum. in modo inquit competat
et per se et directe et isto modo solu conuenit
eis quod se ipse ipredicamento. alio modo inquit
directe competat alicui et per reducendum. et iuste
modo conuenit illis que per reducendum ha-
bent esse ipredicamento. nam eodem modo quo
aliqua sunt ipredicamento competit eis ratione per
dicati. Et tunc dico ad hunc quod lumini bene
conuenit ratione qualitatis isto modo et di-
ceo ulterius quod non solu ista que sunt igne pse
sed etiam que sunt ligno per reducendum ut pu-
ta intentiones si sint bona fortis possunt de-
nominare et in lumine denominat aerem et
aer potest dici illuminatus sed propter hunc habe-
t ratione qualitas pse aliquo modo coedicit
Ad secundum casum dicitur quod est ipredicamento
sicut principium rei existentis pse ipredicamento
in modo est quod est effectus causus are existente
te ipredicamento secundum esse tale ut deinceps
unum iste doctore capitur ista ratione imaginatur
est quod omne id quod est ipredicamento per
reducendum est per se quod est pse ipredicamento
sicut causa et foecunda puctus vel uicias quod
secundum est. nam aliquid est ipredicamento isto modo
reducendum et aliquid aliud alio modo. sed
quod causa are existente in predicamento secundum esse
tale deinceps eo modo quo dictum est. Et iuste ratione
peccat per fallaciam sequentis. Ad ratio-
nem probatur secundum conclusionem quoniam dicebatur
esse accidens secundum. Quis posset negari. a.
si absolute loquatur de unitate et plura
litate qua esse hic est scientifici respectus a
suo in quo ponitur hic est scientificus realis
unitas enim specifica non reparet secundum a suo
in modo ab obiecto vel ex suo ex quo coedicit
tamen proprieatem in causa data uniformiter sump-

cam. et tunc dico ad. b. q̄ esse lumenis &
sp̄i esse inmediato nō dep̄det ab eo imo
ab obiecto. i. differunt forme reales ab
intentionib⁹ q̄a forme reales solū tē ē
dēt ab obiecto sive ab agente p̄ ad fie-
ri. ab eo uero p̄t adesse et d̄seruare.
Forme uero int̄cōales totaſr dep̄det
ab obiecto et p̄t atesse et p̄t ad fieri &
iō seq̄ q̄ suā uitatē et pluralitatē ha-
beat ab eodē. ē tñ ad h̄tēdūq̄ nō iten-
do p̄t excludere qn aliq̄ forme re-
ales regrāt presentiam obiecti. eo mō
quo dictū ē supra. n̄ confirmatio huic
rationis aliqd concludit. imo excludit
oppositū q̄a iē foza n̄ dep̄det magis
ab eo imo ab obiecto ut dictū ē m̄ltō
tiēs. Ieo ḡ ad illā rationē quā ad
uicebat ſtra iſta ſolutionē. q̄a p̄uis
om̄is foza t̄ reali p̄ int̄cōal dep̄dat
aliq̄ mō ab efficiēte tñ nō eodē mō
ut p̄t ex predictis. n̄ forme reales te-
p̄det p̄t ad fieri int̄cōales q̄t atesse
& quantū ad fieri. Et iō n̄ seq̄ si iſte
numerat̄ num̄atōe obiecti & nō ſbiq̄
ille ī eodē mō numerat̄ q̄a ille forme
.8. reales maḡ dep̄det ab eo et m̄is ab
obie. to int̄cōales totū p̄ oppositū. ſic
ḡp̄ ūicas doctoris n̄i et falsitas op̄i-
nionis contrarie. Rōes aliquoꝝ doc-
toroꝝ cōtra eḡo ſi. et sp̄lī ſtra fam cō-
cluſiōem im̄diatae dicta. T̄ez q̄a ſo-
luto dubioꝝ ē manifestatio ueritatis.
T̄o ſtra dēa adducā rōes aliquoꝝ doc-
toroꝝ q̄b solutioꝝ magis apparebit ueri-
tas q̄oꝝ uſc̄ ocluſiōis. Arguit ḡ diu-
ſi doctores ſtra cōclusionē doctořiſo-
ſtri et sp̄lī cōtra fam q̄a ē maḡ dubi-

tabil. Arguit p̄ ſic. num̄atō accidētis o-
portet q̄ ſit ab aliquo cōſueto. nichil ē
numerat̄ p̄ alioꝝ q̄d ē ſepatū ab eo. ſic
m̄l format̄ ē unū pillaꝝ q̄d ē ſepatū
ut p̄t p̄ methaphysice. obiectū autem
aquo generat̄ ſp̄s itētōal ē qd ſepa-
tū ab ea & ſp̄s n̄ p̄t ab obiecto name-
ri ſi ab unitate ſbi ſic alia accidētia. zo-
ſi ſp̄s itētōal i mediato numerat̄ ab
obiecto et n̄ ab eo cōtigeret cōtradicto-
r. a uerificari de eodē. n̄is ē ſim ḡ con-
ſequētia p̄t. q̄a p̄t eſſe q̄ iē obiectum
facit ſp̄m ſuā idētis medius ut pa-
ta i dūlis ſpecul̄ quoꝝ tñ ē i uno lo-
co & alind i alio. uex̄ ē ḡ dicere p̄ illud
ſpeculū et q̄cūd ē i eo ē hic et nō alibi
ſi p̄t ead̄ imago num̄o ē i alio ſpecu-
lo ḡ h̄ imago erit alibi & n̄ erit alibi.
q̄d implicat. n̄ tu dicas q̄ imago nullo
mō ē i ſpeculo q̄ ē euiderter ſim uſi-
ta dicas q̄ ſt diuerſe imagines num̄o
et ſic h̄ebit p̄pōlitū quia iſi obiectū ſit
unū et idē n̄ numerat̄ num̄atōe obiec-
ti ſi ſbi. et p̄t clarius deduci iſta rō. n̄
amōto uno ſpeculo n̄ manet imago q̄
erat ieo et p̄t manere imago q̄ erat i
alio manēte alio. ḡ ead̄ imago num̄e-
ro maneret & n̄ maneret q̄d euiderter i-
plicat. Tertio arguit p̄ exp̄ientiam.
n̄ iuno ſpeculo n̄ appet̄ h̄ una imago
uifibilis oppoſiti. q̄d ſpeculū ſi frāgatur
nulla numerat̄ facta ex p̄te uifibilis
oppoſiti i q̄t alii parte ſpeciali oppoſiti
fracti appet̄ diuīta imago. ſicut ḡ ac
cidētia numerat̄ ab his ſaltē realia i q̄
h̄būt eſſe ſic i tētionalia. 4. arguit
ab aliis ſi. ſi ſp̄s i medio numerat̄

numeratōe obiecti et nō sibi sequeretur
duo contraria simili et semili esse ī eadē
cōsequēs ē fīm ḡ consequētia pbat qz
spēs albi et spēs nigri s̄t cōtraria. si ḡ
huiusmōi spēs manet disticta in eadē
p̄e mediu. erūt duo contraria simili ī eo
dē. assumpta pbat. s. q̄ spēs albi et spe
ties nigri s̄t contraria. qz iste spēs ē
dem rōis cum suis obiectis. cum te ne
cessitate sint aliquo predicamēto. et nō
possunt esse aliquo n̄ iāliqua spēs q̄
sensibilia aq̄b cānt h̄ hñat esse fictū. cū
ḡ albā et nigri s̄nt cōtrarie et spēs ea
p̄t ōrē p̄t igit̄ ōnā. q̄ sic sic se h̄z ū
tas sibi ad uitatē spēi. ita se habet diuisi
tas addiuitatē. b̄ p̄t q̄a sicut diuersi
tas ē cā agētiū diuisitatis alieus ffectu
ita uitas agentis ē causa uitatis effec
tus. b̄ uitas obiecti nō arguit uitatem
spēi. p̄t ē unū et id obiectū diuisiū n̄ ē
diuis puta in aere et in aqua cāre diuisas
spēs. n̄ p̄t dici q̄ iste spēs sint tma nu
mero. nā sequeret q̄ i distictis sibi ēt
unū et id accēs numero q̄t fīm ē.
q̄ ex eo d fundamēto. si spēs numerari ē
nummatōe obiecti. sequeret q̄ spēs s̄t
gnata ī meo hodie et heri facta interrup
tōe ēt una spēs numero. ōns ē fīm. q̄a
gnata et corrupta n̄ s̄t unū numero ōnā
pbat. q̄a id sensibile numero generavit
ut spē. Et si uitas sensibilis sufficeret ad
uitatē spēi sensibilis ita spēs. quis esse
sufi ēt interrup̄ta ēt una spēs.
accepit. 2. alba et pbat q̄ spēs istoz nō
possent esse diuisi seū disticta ī eadē p̄
mediu q̄a fīm p̄m. x. metaphysis ab
eo agēte ieadē m̄a n̄ possunt p̄cētare

diuersi effecti. et b̄ itelligend ē q̄ si a
gēs agit fīm unā rōem agēdi. et m̄ pa
tit̄ sine recipit et fīm unā rōem recipiē
di. b̄ h̄ ē unū et idē s̄m ut supponitur
qz eadē p̄s mediu et q̄ agēs ē unū q̄als
īnamro sint diuisa alba. queant ēt in
forma albi p̄ quā agit. et si n̄ agit ne
diuersa s̄t unū. 8° et ultimo p̄to
aliq̄ accidētia maḡ depēdet asbo. cāto
maḡ numrānt̄ numrānt̄ sibi. spēs iten
tōales maḡ depētent a s̄bis p̄ forme
real ḡ. a. p̄z tēse. b̄ pbat q̄ma p̄to acci
dētia s̄t cōbile cōtitatis n̄t̄ esse cāto maḡ
depētent asbis et n̄ ab accidētib. q̄a acciden
tia h̄nt̄ esse cōbile et n̄ s̄t p̄le entia. p̄to
ḡ aliquā h̄nt̄ esse cōbile cāto maḡ depē
det asbo. s̄ forme itētōales h̄nt̄ esse cō
bilissimū p̄p̄atōem adformas reales
ḡ. Huius nō obstatib dicend̄ sic pri
us et respōdēdū p̄ ordinē ad predicta

Ad p̄m cū dī numrānt̄ accidētakoy
q̄ sit ab aliquo ḡnito dī. dico q̄ accidē
tia sine forme accidētales. que lā h̄nt̄
ī suis s̄bis esse fixū. et nō depēdet ī esse
et fieri ab ipsi agentib quedi vero n̄
hāx̄t̄ esse fixū ipsiā s̄bis fīm se h̄t̄pē
dent ī esse et fieri ab ipsi agentib. ppō
ḡ habet uitatē ī formis habētib h̄bō
esse fixū quales s̄t forme reales. n̄ aut̄
uitatē h̄nt̄ de formis que dependētab
a gente fīm ī esse et fieri. et nō habet fīm
se ī esse fixū h̄bō. q̄a solū habent ibi ī esse
ad plentā obiecti cuiusmōi s̄t forme in
tentōales. Et id rō nichil queit.

Ad fīm quādō dicebat q̄ n̄t̄igeret q̄
tradictoria uerificari. negat q̄seq̄uē

Cuius genere ad uterumque plura regunt
ad uitatem quam ad diversitatem. et plura regunt
ad hanc aliquam sicut id quod ad hanc sicut diversitate.
Alii siue iuris dictum id agens secundum ea
de ratione agendi potest agere diversas, di-
uersis receptibus vel ieo*d* receptivo ex
diversis rationes recipiendo, et non ieo*d* re-
ceptivo secundum eam rationem recipiendo possunt
causari diversa a diversis agentibus ab
eo*d* secundum diversas rationes agendi. sufficit ergo
ad diversitatem effectum diversitas vel
ex parte agentis vel patientis. ad uitatem vero
effectus regitur uitas ex parte agentis recipien-
tibus. plura ergo regunt ad uitatem effec-
ti quod ad diversitatem quoniam est et id ad
hanc speciem in meo sic una numero regitur
uitas obiecti et subiecti. unitatem est forme
seque*cum* uitas sibi quod uitas agentis. ne
obiecti. sed ad hanc tales forme sunt plures
et distincte sufficit diversitas sine plura-
litate isto vel iobecto. nam si subiecta sint
plura quae agens sit una erunt forme pluri-
mes et distincte. et si subiecta est una si obiec-
ta sine agentia sint plura. necesse forme e-
runt plures non una. quoniam ergo dicit doctor non
quod speciem in meo numerat numerum obiec-
ti cum sibi intelligit sicut non te necessitate
uitas et pluralitas talium specimen sequitur
uitate et pluralitate sibi eo modo quo po-
nebat tenetes uia oppositam. non enim per hoc
intendit negare pluralitatem huiusmodi
speciem. quoniam ponit pluralitatem sibi simili-
neat uitas in obiecto. sed ergo supposito faci-
le est respondere ad rationem. nam imagines in
diversis speciebus sunt una sibi plures. Et id
nulla habet contradictionem. Ad tertium primum
quod dicendum quod eodem modo soluit cum hoc.

Ad quartum cum dicit quod contraria esse
similiter uera non possunt aliquid ualeat.
forme est itenales non contraria adiucent
sicut forme reales quae testicula araneae et per-
fectae proprie*t* spesi ut dictum est. et quoniam dicit quod
eiusdem speciei cum suis obiectis dicitur quod non
sunt eiusdem rationis plures et directe. sed solum per
reducendum et indirecte quia iste modo est in
genere et id non est quod contraria adiucent. sicut
eorum obiecta contradicuntur. Ad quattuor cum dicit
sicut se habet unitas obiecti recte. primum quod
dicendum per solutum se ratione non est sic se habere
ad uitatem uitas sicut ad diversitatem di-
versitas. quia plura regunt ad uitatem quod ad
diversitatem sicut dictum est. Ad sextum cum dicit
dicebat quod speciem genitam habet et hodie sensi-
bilis non est una numero. nego genitam. et
ad probabilem est aduertendum quod ad diversita-
tem talium specimen non solus sufficit diversitas
simpliciter obiecti vel sibi. sed non sufficit diversitas
obiecti secundum quod vel non est ipsius sibi unum
sed agens sit unus et id est non est secundum sit unus
sicut agens vel secundum non se habet contri-
nuabile sine corruptione et id non erit una
sed namque per hoc resipiat se inservio manente
eo vel obiecto et sibi destinat esse in
imago per mutationem obiecti vel sibi ut lo-
co ad locum. et si postea ponatur in eisdem
locis postea generabitur imago alia nu-
mero a prima per causam predictam. Sicut ergo
ad distinctam numeralem actionem sufficit
eadem potest ut uocat aliquod extrinsicum
ratione cuius iterumque actus verdictum est
supradictum. ita suo modo ad diversitatem talium
formarum sufficit distincto iobecto vel
sibi ut uocat aliquod extrinsicum ratione

enius iterum est et discotinuat taliter actus
Ad septimum dico quod cum imo canit spe
ties, duoque alborum quibus in sive sum sit
unum agens tamen non est ut si ut assumat nec
illa. 2. alba agitur punam et eadem ratione ager
di. et quod tamen quod agitur secundum eadem formam
specificam quae queuntur in forma albi per quod
agitur dicit quod illa forma specifica non est una
simpler in diversis idem. sed solus una est
ceptus. albedo tamen uno albo tota dicitur
stigmatis ab albedine latio albo et quae duo
alba agitur secundum esse reale idcirco agunt
secundum quod aliud et aliud et non secundum quod sunt ali
quod modo unum. Ad ultimum prout quod sit
dicendum ex dictis. forme namque intellectuales
non magis dependet ab obiecto immo
totum oppositum. sed est causa iterum formas re
ales et intellectuales quae reales magis depende
tent ab obiecto aboliente. et id numerantur
numeratorem sibi. forme vero intellectuales
magis dependet ab obiecto et id numer
antur numeratorem obiecti. eo modo quo dic
tum est. nec propositum valet immo debet. qualiter
oppositum namque sua existentia dependet a
presentia obiecti. idcirco hinc ita debile
esse. et id sua principaliter dependet a
obiectis rationibus quod iste non videtur concire nec a
liquid qualiter. Et hinc principali suffici
ant. Secundum articulorum quoniam. Restat
propositum dare sicut agere necesse. Ad declarandum
hanc qualitatem habere oratione. non propter

ut sit dare aliquem sicut agere quod
habeat utrum aliquid effectivam rationem habet
formam intellectualium quod hinc non tangere secundum
argumentum quoniam. Quare ad istum articu
lum teneo qualitatem affirmandum. s. quod
dare sicut agere necesse. Ad declarandum
hanc qualitatem habere oratione. propter.

clarabit modus ponendi sensum agere et
ad quod pertinet. Secundo probabitur con
clusio rationib[us] et auctoritatibus. Tertio
et ultimamente circa dea aliqua du
bia. quibus solutis apparet veritas arti
culi huius. Quare ad ipsum est notandum quod
iterum comeditatoris isto et tertio teatrum
in diversis locis est secundum doctorum numerum quo
libet tertio quod est xii. et xiii. sicut se habet
fantasmata ad intellectum. sic suo modo exter
ori sensibilia ad sensum. nam sicut fantas
mate quod intelligibile ipso non potest immedi
ate cari ipsa intellectio sine actu intelligi
di cuius ratione est quia non est processus tempore
ad perfectum nisi per medium et maximum
perfectum et imperfectum valde sunt contraria.
te valde non quod imperfecto ad valde perfectum
non est progressus non per medium vel sine medio
modo perfecto fantasma autem quod ad intelligi
bilitatem est imperfectum. quod solus est intelligi
bile in primo. ipsa vero intellectio sine ipso actu
intelligendi intellectu habet de humore modum ac
actualitatem. spes autem intelligibilis habet se
medio modo. quae non dividit tantum actualitatem
quicunque dicitur ipsa intellectio. nee dicuntur tantum po
tentialitatem quicunque dicitur ipsum fantasma
quam fantasmatum quod est intelligibile tantum
in primo ad intentionem per quam summa acta intelli
gentes non est transitus nisi per medium. s. per
spem intelligibilem per quam sine intellectu
summa intelligentes in habitu. Secundum suo
modo sensibilia exteriora sunt intellectiones in
primo tamen in sensu autem intellectores iactu et sunt
se spiritualiter in intellectu. Et id non est possibi
le quod ab intellectu in primo immediate causet in
intellectu iacta actualitatem ut est in sensu
sed per causam spem in medio et mediante
specie que est.

Spes que ē ī medio cāc spēs q ē i sū q
ē ipse actus sentiēdi. nā ē m auḡ spēs i
nū ē ipsa uisio ī meo aut h̄ esse ipsa
spēs maḡ si ualr p̄ in re sensibili. et in
seniu ad h̄ magis ip̄ū alr p̄ ī medio. et
iō a sensibili qd̄ ē ip̄a t̄m. ad itētōem
que ē i sensu p̄ p̄ sumq̄ actu sentiētes.
nō ē ī sensu nū p̄ mediū uirtus p̄ spēm
existētē ī medio que tener mediū inter
ista ut p̄z exp̄dictis. Est tū ulterius
adūcen̄ p̄ si ē fantasmata q̄ a s̄telli
gibilia ī poa z n̄ iactu nō possunt moue
re ī cētū possiblē ad actu intelligēdi h̄
iūtute alicuius agētis reducētis ea te
poa adactū. Et iō ponim̄ ī cētū agētē
e se id̄ i cuius uirtute fantasmata mo
uent ī cētū possiblē. ita suom̄ exte
riora sensibilia ut dīc comētator 20 te
aia ī illo capo. Determinatis aut h̄is
s̄t ī tētōes ip̄a et nō iactu. si ḡ qd̄ ē in
potētia tale n̄ mouet h̄ iūtute alicuius
agētis reducētis te potētia ad actu sen
sibilia que s̄t ī tētōes ip̄otētia n̄ facient
itētōes iactu sensus h̄ iūtute alicuius
agētis oꝝ ḡ dare sensum agētē ī cētū
uirtute sensibile qd̄ ē i potētia ī tētō
faciat itētōem inactu in sensu ip̄o. si ē
dabam̄ ī tētū agētē incuius ītētē fā
tasmata que s̄t intelligibilia ī potētia
re ouerit te potētia adactū ī cētū possib
lē. A p̄z ḡ moꝝ ponēdi sensum agētē
et ad qd̄ cēfuiat nā ad h̄ id̄ te fuit sen
sus a sensu respectu sensibili ad qd̄ ī
tētē agēs r̄ fantasmatum ut p̄z ex
dictis. sicut ē fantasmata mouēt ī tētē
tam possiblē in uirtute ītētē agen
tis. sic sensibilia que s̄t ī tētōes in potē

tia faciūt ī sensu ī tētōem inactu in ū
tute sensus agētis reducētis ea te potē
tia adactū. h̄ ē exp̄esse ī tētō comēta
toris in 20 z 30 deaia. p̄icit ē i fo q̄ a
riz. tacuit h̄ ī sensu. q̄ a latei et appet
in ītētē. z iō n̄ tacuit ī ītētē. z in 30
tāgit ista qd̄em et dimicat ēa ī solutā
dices q̄ indiget magna p̄scriptione
qd̄ n̄ diceret. h̄ ī tētōis sue eēt dare sen
sum agentē. habitus q̄ auḡ. uā dare. et
p̄bare sensum agentē m̄ p̄ ī tētē
z̄tēp̄. Deūdario p̄z ad istū articu
lū p̄bo istā ī clūdū aliby rōiby p̄ sic
Em̄ p̄b̄m ī tētō de anima ī omni nā
inqua ē dare unū qd̄ ē omnia fieri. est
dare aliud qd̄ ē omnia facere. Sunna sen
sūtina ē dare sensum q̄ ē omnia fieri. q̄
p̄t dici possibl̄ uā passiuus. ḡ inū sen
sūtina ē dare sensum q̄ ē omnia facere q̄
p̄t dici agēs siue actiuus. tota ratio ē
p̄bi ī tētō h̄. q̄a p̄bs adducit ēa ad p̄
bād̄ ītētē agentē. h̄ aut̄ adducit ad p̄
bād̄ sensum agētē. b. h̄ rōis habet
ūtatem ī sensu s̄t ī ītētē. nam
sicut est dare ītētē q̄ est omnia fieri eo
et p̄t omnem actu intelligēdi recipere
sic est dare sensum q̄ est omnia fieri qui
p̄t omnem actu sentiēdi recipere ḡ 20.

Deūdario omnis opatō uital debet es
se a p̄no uitali n̄ solū rec p̄tive īmo q̄
effectiue. h̄ p̄z alr agens iōp̄z agens esset
ignobil̄ passo. et patiens in q̄w patiens
esset prestatius agētē. qd̄est exp̄esse q̄
tra p̄b̄m ītētō h̄ assumpta p̄z q̄a f̄n̄
uitalē nobil̄ et prestatius est n̄ uitali s̄
sensibilia extētora n̄ s̄t f̄n̄ uitalē et sin
tire ē opatō uital. ḡ preter sensibilia

exteriora ex dare aliqd fīs effectivz
et huius operis h̄ aut p̄ncipiū effecti
vū n̄ pōr̄ esse nisi sensus agēs ḡ. Ter
tio somni actiōe equa regis aliqd
agēs comune preter particularē et cōū
so. b̄ actio sensibl̄ isensu ē equa. ḡ p̄
ter agētia, particularia cuiusmōi s̄t len
sibilia. oz dare aliqd agēs comune. et
tale agēs comune erit ipse sensus agēs
ul̄ aliqz qui d̄curret effectivē ad omnē
actū sentiēdi. sicut itētus agēs suomō
ad omnē actū intelligēdi. a. p̄z iductue
iōmni actiōe iductia m̄scī n̄ poterit da
ri istātia i aliquo. b. p̄bat. nā tūc d̄z ac
tō equa qn̄ nō ītrodūt forma i m̄
s̄b mō eēndi eiusdē rōis s̄b quo erat in
agētē h̄ p̄z teseqz tūc agēs ul̄ actū p̄du
ces z p̄dactū n̄ s̄b eiusdē rōis. b̄ forma
sensibl̄ n̄ ītrodūt isensu s̄b mō eēndi
eiusdē rōis s̄b quo erat i ipso sensibili
qz isensibili erat s̄b mō eēndi reali. in
sensu abī s̄bmō eēndi ītētioali ḡ. d̄.
p̄z ḡ. a. p̄ 9̄ns tota rō. x̄ forma iten
tōal s̄mō ī organo ē maḡ spiritual
qz s̄mō ī s̄bo. tūc arguit sic. illa sp̄ua
litas forme itētōal aut p̄ueit ex p̄te
mē iqua recipit. aut expte agētis aq̄o
p̄ducit n̄ pōt dari p̄mū ut n̄ dicatur
qz diūlīmōe habeat esse forma sensibl̄
z obiecto sensibili z isensu. p̄p̄ diūsita
tē mē ul̄ s̄b iquo recipit itaç sensibile
habet esse māle ul̄ māl̄. qz s̄fibile qz
qz māle z n̄ spiritualē. isensu s̄ d̄z ha
bere esse sp̄uale qz sensus ē mā sp̄ualis
et iō recipit sp̄ualr̄ nā si ita eēt forma
eēt p̄p̄ mām z nobilitare p̄p̄ nobilita
tē mē. haberet nāqz esse nobile qz acci

p̄f i mā nobili. 2 mā n̄ eēt p̄p̄ formam
z nobilitare p̄p̄ nobilitatē forme h̄
aut eēt totalr̄ icōueiens z q̄tra rōnē
. s. qz forma sic p̄pter mām et n̄ mate
ria p̄pter formā. n̄ ḡ poterit tal sp̄ua
litas p̄ueit ḡ expte agētis aq̄o p̄dn
af. b̄tal spiritualitas n̄pōt esse exobie
to sensibili qz obiectu sensibile ē purū
māle. nullū aut̄ purū māle virtute p̄
pōt esse cā alicius sp̄ual. qz ageret ul̄
sūa sp̄em. ista ḡ spiritualitas n̄pōt esse
i illa sp̄etie nisi ab aliquo agētē preter
sensibile z sensum. z herit sensus agēs
ūtute cuius sensibile poterit huicmōi
sp̄em cāre i ipso sensu q̄re. b̄. h̄c rōnē
tāgit comētator i fo de aia. qz nullū
sensibile ipo^a pōt mouere sensum ad
actū s̄m diuersitatē alicius agētis ip
sum reducētis depo^a adactū. b̄ ū nota
exdictis. nā sicut nullū ītelligibile i
potētia pōt mouere ītellectū adactū i
telligēdi n̄li virtute alicius agentis
ipsum deducētis te potētia adactū. ita
suo m̄ ū diē d̄t desensu. b̄ obiectū ex
terius ē sensibile i po^a. sicut fātasma
ītelligibile i po^a ut p̄z exēdēs i p̄ma p̄
te bas articuli. ḡ obiectū sensus n̄ po
terit sentiri n̄ virtute alicius agētis
reducētis ipsum te po^a ad actū eo mō
quo vēm ē. b̄ aut̄ ē sensus agēs sic i
fantasmatis d̄z itētq agēs istā rōema
tāgit comētator ut supra. ō sensibi
lia n̄ sufficiunt admōnēd sensum ḡ pre
ter sensibilia oz dare aliqd agēs i cul
ūtute possint ipsa sensibilia mouere se
sun. et herit sensus agēs q̄na nota est

si sī possunt mouere p̄pā utute et
tēbēt mouere necō q̄ moueat vir-
tute alicui agetis aīs ē comētatoris
fo te aīa q̄ exp̄isse dīc q̄ sensibilia nō
sufficiūt ad mouēd. Sūm sic n̄ fantas-
mata admouēd itētū q̄re. Sic ḡ ūz
p̄bata dīa q̄clusio q̄ firmari p̄t aut
coritab̄y clariā iplius comētatoris.
sufficiāt tñ ad prelens auctoritate pre-
dictē supiuia i p̄ma p̄e hāuis articula-

Op̄o aliquoꝝ z sp̄bl̄ doc. n̄z q̄tra
predicā uera. Ad. a. tñ declaratoem
baꝝ rōam ē ulterins adūtē dīq̄ aliqui
doctores conat̄ soluere dictas rōnes
doc. n̄z ūz soluere p̄mā rōem q̄
b̄ tertio q̄de xii. ubi isti q̄dem disputat̄
z p̄posito z p̄solutōem illius uidētar
solui om̄nes alie. dīc ḡ doc. n̄z i predi-
cta q̄de q̄ p̄tis i om̄ni n̄a q̄n̄ dām̄ aliquoꝝ
passam. oꝝ q̄ tens̄ aliquoꝝ agēs. tñ h̄ duo
quoz unū agēs ad ū patiēs. unūq̄ est
omnia fieri aliud q̄dē om̄nia facere ali-
q̄n̄ q̄ḡgan̄t iuno z k̄ p̄tes ūl̄ virtutes
sicut itētus agēs et possibl̄ q̄gregan̄
tur iuno z eo dībō ūl̄ ieadē cēn̄ aīe a
liq̄n̄ aut̄ n̄ q̄gregat̄ iuno n̄ k̄ p̄tes. nec
virtutes ipsius q̄d̄ p̄t evidēter adsen-
sum temōstrari. n̄ iartificialib̄ ars est
illud q̄d̄ ē om̄nia artificalia facere. m̄
uero h̄ ē om̄nia artificalia fieri ars au-
tē z m̄a n̄ q̄gregat̄ i uno. imo ars h̄
esse nālē sepat̄a am̄a. n̄o ḡ possūm̄ ar-
guere q̄ sic dām̄ materia iartificialib̄
que ē om̄nia fieri q̄ ita oꝝ dare materia
que ē oīa facere. n̄o ē dām̄ materia m̄
a ḡtē s̄ dām̄ aliquoꝝ sepat̄a am̄eria ut
artē q̄ ē om̄nia facere. si ḡ arguat̄ quid

Si organū artis ut p̄uta seza. securis ūl̄
q̄b̄ aliud iſtrumētū n̄o p̄t mouere ma-
teria ſm̄ le. ḡ oꝝ dare aliq̄ uirtutē ac
tua ī materia ī cūne uirtute organū
artis moueat materia. plāna ēēt ſolu-
tō. diceret qdē ī materia n̄o ē p̄ca. ac
tia nec ē dare materia agētē. h̄ ē dare
aliquoꝝ agēs sepat̄u ut puta artē ī cuius
uirtute organū artis idūt̄ materia
artificialiū adformā artis. Sic iḡi i p̄
poſito iſensu n̄o ē uirtus actia in cuius
arrete sensibile moueat ſenſu m̄. q̄a cu
ipſum tñ ſensibile ē iūtō i potētia oꝝ
aliquoꝝ ſorū agēs ī cuius uirtute ſenſible
moueat ſenſum. illō aut̄ agēs n̄o da-
bim̄ i ipſo ſenſu ſicut nec agēs i uirtu-
te cuius organū agit in ipſam materia
dabim̄ i ipſa m̄a. Et q̄ludit dali m̄
iḡ duplex agens. iſensu unū. quaſi or-
ganū q̄d̄ n̄o ſuffici admouerē ſenſum
ut ſt̄ ipſa ſensibilia que ſt̄ itētē eſ ipoꝝ
aliud quaſi ſcapale i cūtis unū tue h̄
ſensibilia mouēt itētōalr. Iſtud aut̄
agēe p̄cipale n̄o ē ſenſus agēs. h̄ ē mo-
tor celi ſue aīa celi. nātē ſicut iſta ſenſi-
bilia imutat̄ materialiū i uirtute corporis
ſuceptiſtis. ita imutat̄ itētōalr z ſp̄ua
ſr i uirtute motorū celi. agēs ḡ ſcapa-
le i uirtute cuius ſensibilia mouent ſen-
ſum ē motor celſſine aīa eius et q̄a ra-
le agēs ē ſeptā n̄o mereſ dici ſenſus
q̄ ſenſus n̄ dici uirtutē ſeptā ſt̄ uirtutē
in materia. motor ḡ celi q̄n̄ ſit agēs
n̄ p̄t dici ſenſus q̄d̄ n̄o ē uirtus materia
l̄ nec organica cuſ m̄di ē ſenſus. Et ḡ
intētō te. n̄i q̄ ſenſib⁹ q̄ ſt̄ itētōis
uirtutia n̄o poſſunt monere ſenſum

utute p̄pā. s̄oꝝ nec̄io dare aliqd agēs
utute cuius moueāt ipsum sensum. id
tū agens n̄ ē ſus agēs s̄ ē motor celi
nā ſic b̄ ſenſibilia imutat et alterat iſ a
mām virtute celi qā ē ipsum alterans
n̄ alteratu. ita ſuo mō immutat ipsum
ſpūalr ſen itētōalr i virtute motoris
celi n̄ oꝝ igꝝ p̄p̄ dare ſenſum agētē

Xo egidiu. tot n̄ ad rōes ſupradie
ras et ueras. Xo. Huius aut̄ preſuſpo
ſit is teſſaciſi respōteſ ſoluit illa pma
rō. et p q̄ns omnes ſequētes qn̄ dīq̄ in
omni nā dī. dici debet q̄iomni nā ē da
re iſtas duas dīas q̄ ſicut ē dare ibi ali
qd qd ē omnia fieri. ita et aliqd qd ē
omnia facere. ſ illud qd ē omnia face
re n̄ ſemp q̄iāgī ſeod ē cū i° qd ē om
nia fieri. n̄ ſemp ſortiſ illud nomi cu
eo. nā ſi mā iartificialib̄ ē omnia fieri
n̄ dicem⁹ q̄ mā agēs ſit omnia facere ſ
ē dare aliqd agēs ſeparati ut arē
q̄ ē omnia facere ſic q̄ i ppoſito. nam ſ
ſenſus ſit omnia fieri. n̄ oꝝ dare ſſm q̄
ſit omnia facere ſē dare aliqd agens
ut puta motor celi i cuius virtute ſſi
bilia mouēt ſum. Soluit aūr ex di
ciſ ſa rō. q̄a daſ pncipii uitale. ſ. mo
tor celi. Soluit nichilomis tria rō qz
daſ agēs tōne q̄a motor celi preter ſſi
bilia. Quarta rō q̄ ſolnta ē q̄a ſpūa
litas forme ſibil erit ab iſto agēte p̄n
cipale i cuius virtute ſenſibilia monēt
ſenſum. Quinta rō ē ſolnta. nā datur
agēs i cuius virtute ſenſibile i poꝝ po
ret mouere ſenſam. Soluit igū ſexta
qz ſenſibilia n̄ ſufficiunt ad monēdū ſen
ſum ſ daſ motor ut ſenſis virtutem o

ueat. Soluit iteꝝ auctoritates qz ſ
uit itētō auḡ et comētatoris et n̄ alio
ꝝ p̄ ſolntō tot. n̄ ad predicta.

Hec aut̄ dicta q̄uis ſint ſtūlia et bu
dicta et tāti tot. cuius doctriṇa repn̄
to pſe notā i intelligēti. Adprenſis tū
grā diſputatōis nō aſſerēdo ſ dando
michi mām et aliis arguēdi teneo ſiē
pūq̄ ſit dare i nob ſenſum agētē ieu
dirtute ſenſibilia moueāt ipſum ſenſu
et q̄a fundamētu huius poſitōis ſtat in
b.s. q̄ q̄uis opporeat dare aliqd a
gēs i cuius virtute ſenſibilia monēt
ſenſum. illud tū agēs n̄ ē coſūtū ſe
parati q̄a ē motor ul̄ aia celi. Id circ̄
poſtēdāq̄ tale agēs n̄ pōt eſſe ſeparati
ꝝ oſtēdā rōes n̄ eſſe ſolutas. Prī
pbae dupl̄. pſic nulla opatō dī im
nēs cuius agēs uiuersale ſptcu
lare pncipale ſi ſtrumentale diſtinguit ſbiec
to abopante et abo opatōis ſ p̄nono
methaphysice et ſo ethicoꝝ. ubi dī q̄
actō imanēs epſectio agētis q̄a manet
i eo. ſi q̄ ſtiguit ſbo abopante et ſbo
opatōis. Ja cal opatō n̄ erit imanens
q̄a n̄ manet iagēte n̄ ē eius pfectō. ſ
ſi illud agēs i virtute cuius ſenſibilia
mouēt ſenſum n̄ eēt ſi ſuctum ſ eēt to
taſr ſeparati ſa uiuersale agēs ſptcu
lare pncipale ſi ſtrumentale diſtinguerē
ſ ſbo ab ipſo ſentire et abo ipſius. vꝫ
aſenſo. q̄ ſentire n̄ eēt actio imanēq̄
ē expreſſe oſtra p̄b̄m q̄ methaphysice
et ſo ethicoꝝ. oꝝ q̄ nec̄ioq̄ exquo a
gēs ſpecularē ut putat ſenſibile n̄ ē nob̄
ſi ſuctu q̄ agēs uiuersale ſit nob̄ q̄iſtū
et nullo mō ſeparati et p ſi ſa tale agēs

erit sensus agēs et nō motor celi. Et cōfirmat ista rō qā illa actio ē trāsiēs cuius unigensale et p̄cūlare agēs dicitur. Guitur s̄bo ab opatōne et s̄bo opatōis p̄ p̄b̄m ut supra, s̄ sic ē de ipso sentire si illud agēs iūius virtute sensibilia mouēt sensum nō eēt nob̄ cōūctū s̄ le patūḡ sentire eēt actio trāsiēs. clusio falsa ḡ aliqua premissaz n̄. a. qā ē p̄bi ḡ. b. quam ad illud qd̄ pot̄ tale agēs esse separātū. erit ḡ nob̄ iūctū. et sic ē dare sensum agētē. s̄o agēs iūius virtute sensibile mouet sensum nē maioris abitus. q̄ sic ipse s̄esus q̄ mouet assibi liby ḡ tale agēs n̄ erit motor sine aia celi. q̄nā už nota. excedit ē i p̄portōabi p̄ip̄su m̄ sensum. aīs p̄baſ qz f̄m cōm̄tatorē cuius poe actie cōrespōtēt i n̄a ateq̄ta poa passiuas alias poa actia eēt frusta. Et p̄ oppositū cuius potentie passiuas tebet i n̄a cōrespōtēre potētia actia atque cū n̄a nichil agat frusta agēs ḡ in iūius virtute sensibilia mouet sensum cū sit potētia actua cōres pōdēs potētiae passiuas tebet ei atequa ri et p̄ q̄ns nō erit maioris abitus. nō ḡ b̄ agēs ē motor celi. s̄ sensus agens q̄ totaliter atequaſ ipsi sensui passiuo ul possibili. fundamētū ḡ cui iūit ista dīa p̄ salia semp reuerētia dicētis n̄ už michi sufficere. Ostendo ḡ s̄o. q̄ rōes eius nō s̄t solute nō prima. nam p̄bs i tertio huius nō solū nūl p̄ illā rōem p̄bareq̄ sit dare itētū agētē ab solute. imo p̄batq̄ sit dare itētū agētē inob̄. q̄du dit ē ex dicta rōe p̄oz has duas rōas esse iāia n̄a. s̄ ḡ ex virtute

et forma huius rōis n̄ cludit necō q̄oz dare actuū cōūctū possibili p̄ as tūo p̄bs cludit sine premissis et p̄ ec cat iforma qd̄ nō už afferēt. Et iō ad ueritētēq̄ dictus mod̄ arguēdi teneat necessitate iactōib̄ i manētib̄ q̄ fundatur s̄bue ieo a quo cātē effectie q̄uis n̄ teneat iactōib̄ trāsiētib̄ que trāciūt i exteriorē m̄am et qā p̄bs arguit de ipso itelligere qd̄ ē actō i manēs ocludit necō. Cū ḡ p̄ma rō arguat de sensu et sentire qd̄ n̄ ē actio i manēs už teneat sitate cludere sicut rō p̄bi. Exempla aut̄ que adducit de aīte et m̄ adsolue dīi dīam ratōem nō s̄t de actib̄ i manētib̄. s̄ solū de trāsiētib̄ et iō rō nō už soluta. et p̄ q̄ns nulla aliaz soluit eūz omnes soluit ex isto fūntamento.

Auctoritates cōm̄tatoris nō solutē nō ē illa fuit itētō ipsius qd̄ app̄et emētēr. nā f̄m istā uā q̄uis sit dare ali qd̄ agēs i iūius virtute sensibilia mouat sensum. illud tñ agens nullo mō pot̄ nocari sensus agēs q̄ a nō ē agēs q̄ iūctū s̄ separātū cōm̄tator autē nō solū nūl q̄ oporteat dare aliquā agēs sed q̄z dare sensum agētē ḡ nō pot̄ es se ista itētō cōm̄tatoris. Iste mod̄ dicēdi salua semp sua reuerētia nō už sufficere. Opio cōm̄vis. Est tam̄ uileſ alius mod̄ dicēdi maḡ cōm̄vis. Dicēt ē comūtēt doctoreoq̄ sensibilia virtute p̄pria possunt mouere sensum. Et iō nō regrit sensus agēs nec aliquā agēs cōunictum n̄ separātū iūius virtute sensibilia mouant sensum. totā ḡ cā effectia actus sentiendi s̄t sensibilia

et **S**ua se habet pure passim et ad can-
dactū nichil aliud regrit qđ pbaſ una
rōe tali. **D**uetūq; agēs et patiēs s̄t i
debita dispōe agēs qđē itebit a dispōe
qua natū ē agere. et patiēs idispōe qua
natū ē pati. si s̄t a pximata et n̄ ipedita
necio ſeq̄ effectus remoto quoq; p
alio s̄t ſſibile a pximata ſensu ē itebi
ta dispōe qđ natū ē agere. ſensus ū ē in
debita dispōe qua natū ē pati. g. a. z. b.
uidēt note ad ſum. **b**us presuppo
ſitis existis dictis doctoz uideſ ſolui
rōes ſupins facie. p̄ qđēq; ſensibilia ſſ
illud qđ ē oia facere. et n̄ oꝝ p̄b dare
ſenſum agētē. **R**ō ſa ſolutē qđ n̄ ē i
queiens qđ patiē ſm n̄am ſuā ſit nobi
lius agēte. uitemq; éq; ignis agit imix
ta et tñ forma ignis ē i pfectior foziſ
mixtoz. nez̄ ē tñq; agēs iꝝq; agēs ve
bet eſſe nobilius patiētē i ꝝv patiēs ē
Et iō poitoꝝ ſensibilia ſm ſuā n̄am
n̄ ſint ita pfecta ſicut ipſe potētē ſen
ſicie adhuc poterūt agere i ipsas. nō g
regrit alioꝝ aliud ſm n̄itale preter
ſensibilia. **A**d tertū dicit ꝝ actō ſen
ſibl in ſenſu nō ē totaſ equoꝝ. qđ
formā ſensibl iobjetto meo et orgāo
bz̄ eſſe euſdē rōis et ſolū diſferat ſm
pfectū et ipfectū. pfectū aſt et ipfectū
n̄ diſſificant ſpēm. et iō huins actō n̄ ē
totaſ equoꝝ. **A**d qrtū dīꝝ ſpāna
litas forme ſensibl n̄ ē abagēte. ſ inē
ei rōe m̄e. et qñ dīꝝ ſorma nō eſt p̄
m̄am ſpotius equoꝝ. dīꝝ b̄ p̄pō habz
uitatē iſormis diſſaz rōum. nō aſt i
ſormis euſdē rōis qđ ſm p̄b. **A**ctus
actioꝝ ſſt ē uñ figura ſigilli pfectus re

p̄t icera molli ſ̄ dura et h̄ ē rōne m̄e
Adgntū dicēdꝝ obiecta exteriora n̄
ſſ ſic ſensibilia i poꝝ ſi fantasmati in
poꝝ ſſt intelligibilia. qđ fantasmati non
poſſant mouere itebit uirtute p̄pa. ſen
ſibilia autē ut dēm ē uirtute p̄pa poſſ
ſunt mouere ſenſum. **G**exto dīꝝ
aſſummit ſl̄m qđ ſensibilia ſufficiunt ad
mouēd ſipſum ſenſum. et ſi oppoſitū
dicit comētator nō bñ dixit. **H** autē
opio ꝝuis ſit ſatiscomuſnō tñ už mi
chi aliquo mō poſſibl. quia omnia iſ
uientia que ſecunꝝ cōtra p̄m i. s. **T**ra
doctore n̄am ſecut̄ ſtra eā et ad hoc
pla. nō ē pōt ſaluareꝝ ſentire ſit actio
i manēs. ſicut n̄ ſa opio doctoris n̄a
et iō arguo q̄era eā p̄ſit. **O**mnis actō in
manēs fundat ſbue ieo aquo catē effec
tie ꝝ metaphysice et ſo ethicoꝝ. ſſi
preter ſensibilia exteriora n̄eēt alioꝝ
agēs respectu actus ſentiēdi ſentire n̄
fundareſ ſbue ieo aquo catē effec tie ꝝ
nō eēt actio i manēs t̄ ita rō p̄ ex ter
mis. ē tñ adūten dīꝝ ſolutē dupe
p̄ ſolutē ſic. ē ū ſic intelligēda p̄pō p̄biq;
dicitꝝ actio i manēs manet i agēte. i.
qđ manet i illo i qno manet illad qđ
ē agēti rō agēdi. **A**ctus n̄aꝝ intelligē
di manet ſbue in int̄ern in quo ū ma
net ſpēs intelligibl que ē rō agēdi ipſi
objetto intelligibili. et iō n̄ oꝝ qđ actō i
manēs ſit ſbue iagēte n̄ iſta ſunt iten
tō ꝝ ſit p̄ ex dīcis. et iō nō už eiſiꝝ
rō ocludat. **G**eunda ſolutō aliquo
ꝝ ad predictā rōem bonā et uerā. **Z**e
abaliſ ſolutē ſic. dicūt eꝝ nō ſolū ob
iectū dīꝝ cā effictua actus intelligendi

imo et spes intelligibilis que posse est in intellectu distincta ab actu potest dicari causa effectiva a talis effectus vel actus. illud est mediante quo aliquid potest dicari effectus potest dici aliquo modo causa effectiva illius et quia actus productus mediante specie. spes dicitur alii quo modo si ipsius. Et sic uerificatur deinde per hoc quod factum est in manens maneat subiectum in genere principali sicut iobietto. sed sufficiens quod sit similiter in eodem subiecto cum ipsa specie que aliquo modo dicitur agere sine causa effectiva et quia sic est de sensu. idcirco sentire erit actionem manens supposito quod non causatur ab obiecto exteriori sensibili. Iste autem solutio nes non videtur soluere rationem. non quod deinde per hoc quod ualitatem in membris per hoc. Et ideo arguo contra eam duplum per hoc. Quia docimus aliqua duo in distincta loco et subiecto sicut adiuncte ordinatae quod unum illoque non potest accipi ab aliquo agere non alicuius mediante si per se non est perfectio formaliter agentis nec manet in eo. nec secundum quod accipitur isto mediante erit perfectio agentis secundum per se exterminis. sed spes est actus quod non in loco nec subiecto distinguuntur per se solutio nes et quod secundum dicto modo ordinata. quod actus non potest accipi ab agente exteriori puta ab obiecto. non specie media re et spes non est perfectio huiusmodi agentis quod non manet in eo. et quod per solutio nes manet in intellectu hinc modum actus sine actione dicetur perfectio agentis quod manet in agente et ista expositio contradicit phisi et glossariorum et per hanc rationem non est soluta. sed ostenditur quod supposito quod assumptum est uerum et haberet in intellectu ubi ponitur spes distincta ab actu aliquo appareret quod tamen in modo in qua loquimur nullum habet colorum. nam in sen-

su non ponitur spes distincta ab actu. spes est visibilis recepta in sensu est ipsa uisus per beatum Augustinum. Hoc supposito arguitur sic. effectus productus non est ratio perducendi se ipsum quia ratio perducendi in natura non excedit productum. nihil autem excedit se ipsum. sed spes recepta in sensu est ipsam actionem ut per se per beatum Augustinum. quod talis spes non erit ratio recipiendi. sentire ergo nullo modo erit actionem manens quia non manet in eo si quo manet illud quod est agere ratione agendi. nam ut potest patere existens in isto articulo spes in medio est sensibilis ratione agendi. non autem spes in organo quia iste est ipsa actionis quare ibidem per se quod solutio non uero sufficienter soluere rationem. Secunda etiam ita parum asserit. non enim quod non uero uerum. sed spes intelligibilis sit aliquomodo effectiva actus intelligendi. sed posito quod esset uero saltum in proposito nullam continet ueritatem. Arguo ergo duplum contra eam per hoc. Nullum diminutum potest esse causa effectiva actus intelligendi cum actus intelligendi sit actus tantum perfectio. sed spes intelligibilis habet esse diminutum et incompletum ergo ratione per se exterminis. sed illud quo posito sequitur de necessitate ratione perducere se ipsum effectus est totaliter impossibile. sed posito quod spes sensibilis recepta in organo non sit aliquo modo causa effectiva actus ipsius sensus. sequitur necesse quod ratione causa seipsum. ergo a per se beatum Augustinum. per te initate causa probatur per beatum filium esse distincti reales a patre quod nichil dignit se ipsum. b. est nota de se quod spes ut dictum est non distinguuntur ab actu. ergo non potest dici quod in sensu sit aliquod effectuum actus. sentire ergo non est actionem manens. manet ergo per se ratione ut uero

in vigore suo ut arguat sic. omnia actio
imanes. manes siue manet iagete. se
tire est actio imanes quod manet iagete s
manet i sensu. ox et dare sum agete
preter sensibilia i cuius virtute ipsa se
sibilia moueat sum. So ut ista eadem
opinione sic. impossibile est aliquid agere propter
virtute pducere aliqd ultra suam spem
ppa. si sentire cum sit quodammodo actio spiritualis
est anterior rationis ab ipso sensibili qua sen
sibile est purum male. quod sensibile propter vir
tute non potest mouere sensum a totalitate ac
tum. 3 sic. nullus effectus pductus
excedit in perfecto et nobilitate simpli
in a causa effectiam habet per tese. Absentia ex
cedit obiectum ipsius sensus quod preter ta
le obiectum ox necessario dare aliqd vel ali
quod agere. Hoc est sensus agere ut per excedens
ab. huius rationis per et non nota de se. stat
est cum visio dicatur ibio perfecto excedit
simpli perfecto aliquod obiectum suscipiu
ta in grediem vel aliquem aliud colorum que
non est uero possibiliter dicta potest. Nam rati
onis aliquo modo solus est. Cuius genere est aduer
te dicitur ille solutio hanc duo fundame
ta quoque unius nichil facit ad ppositum
alium uero est totaliter ipsum principium fundame
tum est quod patiens est nonnam suam potest esse no
bilis et perfectus agere. Quis agere in
genere agere sit nobilis patiente hoc quis sit
aliquo modo neque nichil tam facit ad propo
sitionem nec solvit difficultatem. nam per rationem
omnino quod nisi te sensus agere. patiens ergo
patiens excedit agere in quantum agere. quod
potest euidenter probari pdictas responsiones
Alii ut dicunt spiritualitas forme sensibilis
anima et ab agente quod passum vel recipies

in genere recipies est quod spirituale et principium vi
tale. si ergo agere non est spirituale nec principium
vitale. passum in quantum passum erit pre
stans agere quod ipsius negat. primum
quod fundatum magis facit ad oppositum
quam ad ppositum et per sensum prima et secundum quod
videtur solui existere fundamento non est ali
quo modo solvitur. Secundum autem fundame
tum ex quo videtur solui alie rationes est totali
ter falsus. quod forma sensibilis est esse quod habet
in sensu organo et medio est eiusdem rationis
in illis quod probatur una ratio et ali. si species
re per sensibilem in medio eent eiusdem rationis
cum suis objectis. sequeretur quod de necessita
te uno contraria eent similiter idem quod non est
falsum quod quia probatur. nam cum albedo et m
bedo ad unum contrarietur et si
militudo siue species albi et nigri sunt e
iusdem rationis cum albo et nigro. necessario spe
cies albi et nigri in medio et organo
erunt contrarie iter se. et cum tales species sint
similiter idem pte medu ut per ex parte articulo et
in ipsius probatur. erunt necessario similiter co
traria idem per quod quia. non valet si dic
atur ad istam rationem quod species albi et nigri per
se sint eiusdem rationis cum albo et nigro tamen
non est contrarie quod ut canere ab objectis ob
iecta non contrarie est ostenditur. quod album
et nigrum in quantum queant in una et ratione colo
ris causant suas itenates in medio ut sic
autem non contrarie sunt queant. et ideo dicte in
terrationes in medio non est contrarie ut dicebatur

Ista autem haec penitus nichil valet. p
er quod assumitur est falsum. so quod contradic
tum ipsius. assumitur quod est falsum nam album et
nigrum utqueant in una coloris non canere
sunt species in medio. nam si causarent

suas spēs ut sic quenāt n̄ carēt spēm
alibi r̄ nigri scolorē tñ nec carēt duas
spēs b̄ unā q̄a carēt suas spēs f̄m eā d̄
rōem agēdi. s. ut cōueiunt incolorē et
mediū et organū recipiēt eā f̄m eam d̄
rōem recipiēdi. Et p̄ q̄n̄s eēt tñ una
spēs z n̄ p̄les. n̄ ut dēm ē supra ipossi
bile ē ab uno agēte ul̄ adiūtia f̄m eā d̄
rōem cāndi cāre ieodē passō f̄m eādem
rōem recipiēdi diuersos effectus ḡ as
sumptū ē tota l̄ f̄m. Cōtradicit ū si
bi ipsi. n̄ p̄ pauca ieadē q̄dē isolutōne
alterius rōis dicit q̄ due albedies cau
sant spēs suas imedio n̄ ut cōueiunt
ialbedie q̄a sic tñ cōceptu. S̄
cānt ad iūcē f̄m suas realitates. quia
alia ē realitas unus albedois. et alia re
alias alterius albedis. et p̄ q̄n̄s albe
do et nigredo cānt suas spēs n̄ ut cō
ueiunt icolore b̄ ut differūt iter se. cō
tradicit ḡ ū ipsi nullo ḡ mo b̄ s̄o sol
uit rōem. Iste ḡ mo dīcēdī n̄ uirtē
aliquo mō sufficere. et iō teneo sic p̄us
q̄oz dare teneceitate sensum agentē
et b̄ tēka p̄te h̄nius articuli.

Restat ḡ ultimo mouere dubia c̄ia t̄cā
q̄b̄ solutis app̄ebit ueritas huius ar
ticulari f̄m q̄ ipsum itelligo. Arguo ḡ
q̄ tera dēam cōclusiōem quadupl̄r. p̄ sit
si eēt dare sensum agentē sequeret q̄
p̄bs iūtermiatōe sensum i b̄ 2̄ eēt
iūfficiēs. q̄n̄s ē icōueiens ḡ q̄n̄ nota
ē. q̄a p̄bs i b̄ s̄o nullā int̄ onē fecit de
sensu agēte. et p̄ q̄n̄s fecit iūfficiēs q̄
n̄ ūz assērēd̄ tecāto p̄bo. 2̄ si sensu
eēt aliq̄ uirtus actia sequeret q̄ sensus
sentirēt se ip̄sos et sentirēt absensiby

sensiby. q̄n̄s ē f̄m ad sensu m̄ ḡ q̄n̄a ē
p̄bi i b̄ s̄o. Nā si cōbustibile haberet
uirtutē actiā sicut b̄ passinā cōbure
ret se ipsum. et cōbureret remoto quo
cūq̄ alio sicut dicit p̄bs i b̄ s̄o. et ita es
set de sensu si haberet aliq̄ uirtutē ac
tuam f̄m ipsum. Impossibile ē ḡ dare
sensum agēte cūq̄ sensus sentiret ab
sensiby sensiby et q̄a ē cōtra mentē p̄bi

3̄ si eēt aliq̄ sensus agēs haberet
organū. cū sensus sit uirtus māl et or
ganica b̄ supposito arguit sic. si sensus
agēs haberet organū ul̄ haberet orga
nū distictū ab aliis alioz f̄num l̄ n̄. s̄
fundaret iorganis alioz f̄num n̄ po
test dici q̄ habeat organū distictū ab a
lus p̄ duo. p̄. q̄a f̄m comunē opionē
organū tactus ē inquali p̄te copia. et p̄
q̄n̄s n̄ p̄t esse q̄ organū f̄us agētis
distinguat ab aliis loco et s̄o. 2̄ q̄a
si haberet organū distictū t̄sc illud es
set p̄pīquis organo unl̄ f̄us q̄ organo
alter f̄us. et p̄ cōsequēs foret ageret
unū f̄ibile i f̄u q̄ alind. dato q̄ eēt
f̄ibilita est p̄portiōis et distatiōis. et ha
beret omnes cōditōes que regnū tam
ex p̄te f̄ibili p̄ ex p̄te organi f̄us passi
vi. n̄ solū exb̄ q̄ organū illi sensus a
get si eēt p̄pīquis unl̄ q̄ alteri sensibi
le tal sensu f̄art̄ ageret i illum f̄um
q̄ f̄ibilita alioz f̄u q̄dē tota l̄ i con
veiens. n̄ ḡ poterit habere organū ti
stictū nec ū p̄t dici f̄m. s. q̄ organum
eēt idē cū organo alioz f̄u q̄a ul̄
eēt idē cū organo unl̄ f̄u tñ aut cum
organis omnium aut pl̄ium f̄u. n̄ po
test dari p̄mū q̄z n̄ app̄aret rō quare

magis tubeat esse id cu organo uniusq
cu organo alterius. cu r^v ciu^s sit eq^r
agēs n pōt dici fm. q^a tūc n eēt unus
fus agēs s^t ples q^d u^r totali iquem
ens. Nulla g^r rō pōt assignari hui^s fui
et p^on^s n u^r possibile ponere sensum
agētē. Xsi eēt dare f^s u^r agētē eēt
ples f^s us exteriōres q^p q^p. qⁿs ē q^r
p^m i b^s fo ubi i exētōne pbat i illo
ca^o. q^aut n sit f^s us d^l. qⁿa nota ē ga
u^r o^r dare qⁿq^s f^s us agētes sicut dāt
qⁿq^s passiu et sic erūt. x. u^r o^r dare
unū f^s um agētē et sic admīn^s ei ut sex
q^d nullo mō u^r dicēd. Hui^s i n n ob
stāib^y dicēd sicut f^s us. Et iō respon
teo p ordīem ad predicta. Ad fmuz
dicēd q^p p^s p^m et comētōre. diē ē comēta
tor q^t ut supra dēm ē a^r. Et tacuit tēsē
su q^d latet et appet i intēctu. nā mag
enidēter appet q^f fantasmata n possit
p^ha virtute mouere itēctu. q^t q^f f^s ibi
lia possunt mouere f^s um. Et iō mag
aper^t o^r dare itēctu agētē et mag
lacet q^t o^r dare f^s um agētē. et hac trā
tacuit p^hs te f^s u. id tū itēlexit te f^s u
q^d expressit tētēctu q^d p^s. q^a p^m illam
eādē rōem p q^t pbat esse dare itēctum
agētē. pbat q^t o^r dare f^s um agentem
ut p^s exētis. n g^r i sufficiēs ē. hs ex
quo motus ē rōalr. Ad fm nego cō
sequētiā. Causa g^rā ē adnētēdūm
q^t i f^s u esse virtutē actiam pōt dupl^r i
tēlligi. uno mōq^t f^s u sit virtus actia
que sit totali cā effectia actus sentiēdi
amota quaciq^s alia i rōe agēvi. Et i
sto mō nō pono i f^s u virtutē actiam n
f^s um agētē. nā n solū f^s us agēs tāt ta

lē actū īmo cōrespondēt ipsum f^s ibile
tāg^r agēs pēculare q^d mouet f^s um in
virtutē f^s us agētē. Alio mō pōt intel
ligi q^t f^s u sit virtus aliqua actia que
q^t currat necessario effectie ad quēls ac
tū sentiēdi una cu obiecto suēt ibili.
Et isto mō pono virtutē actiam i f^s u
et f^s um agētē. si g^r ponere f^s u virtu^t
actia p mō b^s teneret o^rna. Et illo mō
arguit p^hs q^t facit dictā q^t sequētiā
uolt ē habere q^t f^s us sit pure passiuus
q^r r^v f^s ibil uex ē loquē o^r tēlla passi
uō requo loq^r p^hs q recipit actū senti
ēdi siue fōzassibiles. nō fait tū p^s B
icētōis siue negare f^s um agētē. nec ratō
pbat n^t p^s itēctu. nā si illud agēs req
rit p^s f^s um agētē. nō seq^r q^t posito se
su agētē amotōsensibili sit ipsos senti
re quare d^l. Ad tertium pōt ad pre
sens tēpl^r respōteri. et quēls solutō u^r
michi sufficere. dicit ē p^s f^s um viā alio
x. doctor q^t f^s us agēs et f^s us possibi
l^s u^r passiuus nō distigūt sicut. 2. potē
tie s^t ipse f^s us agens ē quidā hītus cō
nāl ipius f^s us possibil^s et iō nō regrit
organū distictū ab ipso. nētū p^s B idēp
tificat ei eētialr īmo f^s us agēs disti
gnit essentiāl^s ab ipso f^s u passiuo. nō
sicut po^a apo^a. s^t sicut hītus nāl apo^a
cius ē hītus. Et cū o^r q^t essent ples
f^s us agentes dicere^s si intelligat q^t es
sent ples f^s us agentes 1. ples po^e q^d
nō est uex. q^t ut dictū est tal^s f^s us nō
est po^a si uero itēlligat q^t cui^s f^s u pas
siuo que est qdā po^a correspōteat f^s us
p^hs hītus nāl; o^r q^t nō solū nō est in
possibile īmo necessariū ut appet ex

deis iō rō n̄ dicitur. Cū pōt dici ad dic-
tā rōem q̄ posito q̄ s̄us agēs sit po-
disticta a s̄u possibili p̄ passiō n̄ p̄ p̄
bq̄ distīguat loco r̄bo. n̄ q̄ais f̄m
comunē op̄ionē ic̄lētus agēs sit p̄adī
sticta. ab ic̄lētu possibili. n̄ p̄ b̄ regr̄at
disticta s̄biecta imo siml̄ dāt imēdiate
iead eēntia aie. Et iō s̄us agēs siml̄
dāt iead organo cū ipso s̄u possibili
et cū dī ul̄ fundaret iorgano unus s̄e
s̄us ul̄ iorganis omniū pōt dici q̄ in or-
ganis omniū ita q̄ sicut ē dare uisum
passiōm sic ē dare uisum actiūz sic
de aliis s̄iby. n̄ dare isto mō p̄les s̄us
agētes už aliquid iqueūies. sicut nec da-
re p̄les s̄us passiōes ē iqueūies. Po-
test t̄ dici 3° si uolum t̄m ponere u
nū s̄um agēcē q̄ buiūsmōi s̄us fun-
dabit i organo s̄us cōis. et iō erit nū
t̄m s̄us agēs et n̄ p̄les. b̄ t̄m n̄ obstatē
omniū s̄ibilia poterit mouere s̄us pri-
culare q̄i virtute h̄u s̄us. n̄a sicut s̄e
s̄us comuis cognoscit obiecta omuium
s̄uū extērioz et pōt iudicare de eis. et
ponere dīam iter ea. sic t̄ virtutē h̄u
s̄us agētis q̄ fundat i eo dī organo cū
ipso s̄u comuni poterit se extēdere ad
s̄ibilia omniū s̄uū. Ad quartū dī
q̄ n̄ s̄ p̄les s̄us q̄ qnq̄ māl̄ et s̄uue
ex quo sensus agēs n̄ distinguit a possi-
bili loco et s̄bo. b̄ bñ s̄ formal̄ et it̄n
sece q̄a sensus agēa n̄ ē possibil̄ nec ecō
verso. q̄a uñ ē p̄n̄ sine rō agēdi. alter
uero p̄n̄ s̄ue rō patiēdi sine recipien-
di. nec ponere istomō p̄les sensus q̄ qn
q̄ est aliquid iqueūies. n̄a preter sensoz
agēcē ponit b̄ mō p̄les sensus. q̄z sen-

sus tactus ut dī i b̄ re n̄ ē uñ s̄ p̄les
sensus. p̄z ḡ qd michi už dicēd et sen-
su agēte et b̄ te s̄o p̄ncipali. Tertiū
articulū q̄ois. Restat uide re tertio
utru s̄us sit suscep̄tius spēz sine m̄
q̄z b̄ q̄ebat q̄o p̄ncipal̄. et q̄m ueritas
huius articuli depēdet ex dictis i p̄arti-
culo. Iō iuxta predicta pono duas cō-
clusōes. f̄ma ē affirmatiā. s. q̄ sensus
ē suscep̄tius spēz sine m̄a. f̄a ē nega-
tia. s. q̄ sensus n̄ ē suscep̄tius spēz si-
ne q̄dictiby m̄e que s̄t hic et n̄t. Pri-
ma q̄clusio p̄bat dupl̄ p̄sic. sp̄es sine
forme itētōales īmeo nō b̄nt esse rea-
le s̄ itētōale. ḡ sensus ē suscep̄tius
spēz sine m̄a aīs p̄bat ē i p̄articulo.
q̄sequēcia p̄z p̄tanto q̄z sp̄es n̄ b̄nt in
organō mis̄t ē s̄p̄iale q̄ ī medio. si ḡ
ī medio s̄t sine m̄a et habēt ē s̄t itētōa-
le. m̄to fortius erit i organō sine m̄a
et s̄esse itētōali et sp̄uali. 2o sic nul-
la forma īt̄ducta ī aliquo s̄bo f̄m es-
se reale pōt m̄uplicari ī eodī f̄m nu-
merū manēre ea dī f̄m sp̄em. ḡ ibi n̄ ha-
bet ē s̄t reale et p̄ q̄sequēs suscip̄t sine
m̄a q̄z nō recip̄t s̄illo mō essendi rea-
li s̄bq̄o erat ī obiecto. Decūda con-
clusio p̄bat una rōe tali. omne q̄ recip̄t
ī aliquo organō determinato recip̄t
b̄ et nūc et p̄ticulariter. b̄ sp̄es rez-
sensibilium recip̄t ī aliquo organō
determinato ḡ. a. ē nota. b. p̄z q̄z hic
et nūc ē organū p̄ticularē et p̄ dñs q̄qd
recip̄t ī eo recip̄t p̄ticulariter et hic
et nūc. Est tam̄ adūten dī q̄ quis sit
comune omni sensui q̄ sit suscep̄tius
spēz s̄im m̄. uñ tam̄ sensus sp̄ualior

mō recipit q̄ alius fm q̄ s̄us s̄e supio
res ul̄ min̄ sūiores iter se. Et iō iter
sensu extēriores usus sp̄ualiori mō
recipit formas int̄nionales et s̄us cōis
maḡ sp̄ualr recipit q̄ s̄us extēriores
et q̄ iter s̄us iteriores ē dare gradū
tā fm doctnā phoꝝ q̄ s̄actoꝝ doctoꝝ
Cus ḡzā ē adnētē dōq̄ b̄ts auḡ t̄ sup
genēl im adlitterā ponit incerebro tres
vētriculōs. s. añeriorē postiore et me
diū. ex añeriori dicit distribui om̄s s̄us
uñ ait q̄ ps cerebri añerioris sit om̄s
s̄us disticti st̄adfrōtē collocata ē. Apo
steriori añic vētriculo dī distribui om
nē motū ut ifer̄ maḡ app̄ebit. A mec
dicitessē memoria. uñ ilibro preallega
to tres tāq̄ vētriculi cerebri temostrā
tur. uñ añerior ad faciē aquo om̄nis s̄e
sus. alter posterior ad eernicē aquo om̄
nis motus. tertius iter n̄p̄ q̄ a quo ni
gere memoria temostrat. Anteē in
T̄ teñalibꝝ siue insuo libro teāia q̄ id
ē maḡ pticulariter loq̄ te s̄iby iterio
ribꝝ. Ponit ē qnq̄ s̄us iteriores sicut
s̄e qnq̄ extēriores. s. s̄um cōem. imagi
natōem. fantasīa extimatiuam. et me
moriā q̄ q̄ dadiuicē sic distigūt. nā s̄e q̄
cōis q̄ ē iferior iter s̄us iteriores co
gnosuit nō solū obiecta diūm pticula
riū s̄us. s̄ q̄ cognosuit t̄z̄as obiectoꝝ
et actas siue opacēs ipsoꝝ ut app̄z ex
pho ifo h̄uis. post s̄um cōē ē imagia
tō que nō solū s̄ cognosuit s̄ q̄ sp̄es reti
nere p̄t. nā habetibꝝ s̄ibꝝ ist̄ nob̄ s̄us
et fantasie fm p̄m 2. h̄ui. q̄d nō ēēt n̄
imagiatō rerineret sp̄es r̄ s̄ibiliū iab
sen̄ r̄ s̄ibiliū. pl̄s ḡ p̄t s̄us cōis q̄

omnes s̄us pticularēs. q̄a p̄ s̄us pticu
lares tm possunt cognoscere obiecta p
ticularia ut puta colorē l̄ saporē et sic
de aliis. n̄ aūt dīam istoꝝ et iō oꝝ dare
aliquē unū s̄um q̄ cognoscat huīusmo
di dīam. et hic ē s̄us cōis q̄ iānterici
pte cerebri uiget fm auḡ ul̄ fm au
cēnam. Rursus imaginatō plus p̄t q̄
s̄us cōis. q̄a s̄us cōis n̄ retinet sp̄es in
absen̄ s̄ibiliū l̄ si retinet ualte modi
cū retinet sicut declarat auicēna i libro
predicto dices q̄ digitus motus uelo
eiter uideē p̄les digiti. q̄z moto digito
uelociter añq̄ recedat sp̄es digitū p̄p̄s
sa infimē sp̄es eiusdē digiti fo huīus
tū sp̄es cito desinat esse s̄us ḡ cōis qui
nichil autmodicū ualte retinet sp̄es. iō
huīusmō s̄us n̄ ē iactu suo iabsen̄ s̄e
sibiliū n̄ forte idormiēdo Ibi ē ē ordō
scrariū ei q̄ ē iungilia. Imaginatō
ūo p̄les p̄t q̄ s̄us cōis q̄z p̄t retinere
sp̄es. possunt ē imaginari s̄itia absen
tibꝝ s̄ibꝝ Tēra ūtus iterior s̄itia ē fāca
sia. et h̄ p̄t plus. 2. premissis. q̄z nō so
lū sp̄es recipit q̄d facit s̄us cōis et reti
net q̄d facit imaginatia s̄ q̄ sp̄es uaz
sp̄em cū alia ut q̄z uitemus mōtē et ui
tem⁹ atrū habem⁹ p̄ fantasīa hāc poaz
ut possim⁹ fantasīari mōtē aureū. n̄tē
ls mōs aureus nūq̄ fuerit in s̄u fm se
fuit tū fm suas p̄es q̄a fuit i s̄u mōs
auꝝ. et p̄ fantasīa cōponim⁹ unū cum
alio et formans fantasīa mōtē aureū

Quarta uires iterioꝝ ē extimatio
que nō solū cōprehēdit sp̄es s̄ibiliū s̄
iterioles s̄ibiliū cuiusmodi s̄e amica
bile et iūicabile et cōsimilia q̄ dicunt

quas dā itēnones ultra formās ſibilēs
ut de ouis uirtutē lūpū p̄ virtutē estimati-
vā apprehēdit ipsum s̄ esse inimicabi-
lē. a quibz dā aut h̄ virtus appellat rō
pticularis. a quibz dā nero cogitatiā. b
tenominiibz n̄ ē nimis carād ubi h̄etur
clara notitia rr̄. p̄ hāc ḡ uirtutē aī alia
pfecta iudicat q̄ o eis fugiēd et q̄o p̄
sequēd. Quia uirtus ſitia itēnōr
ē memoria que ē theſaurustā ſpēz ſibi-
lū p̄ dicta p̄ itētōum. iea ē rebus
et ſimilitudines formaz ſibilū et itē-
tōum. et ſi uolum⁹ oia iſta deſcribere i
tribus uētriculis cerebri ſm itētōem a
uicēne. oī dare q̄ p̄ ſuētriculō ē ſuſco-
muis z imaq̄iatō iſo fantasía et iſtia
tua itētō memoria et uirtus motia
n̄ i q̄libet dicto z uētriculōz habet du
as p̄tes aīerōrē. s. et posteriorē et ſic
i quols ponit. 2. uirtutes. una qdē ip̄
te aīerōr. reliqua uero ip̄te posterio-
ri. oī aut q̄ p̄ ſuētriculō terciū uētricu-
li ē uirtus motia q̄r neruus ille diſſu-
ſua protū corpus i quo uirtus motua
reſeruaf habet ſcoactōem ibuiſmōi p̄
te terciū uētriculi et exide protū corpuſ
diſfundit ſz quod dā ramos. p̄n̄ ḡmo-
tuſ pōt a pp̄ari cordi q̄a ē ſemp et co-
tinue i motu et pōt a pp̄ari ut p̄z exi-
tētōe beati anḡ. posterioi p̄ti iſp̄ius
cerebri. ſic ḡ p̄ ſm itētōem aīcēne te
ſfibz itēnōribz. Comētator aut
z de aīa loquēs de huſmōi uirtutibz
itēnōribz dicit eas eſſe t̄m q̄r. lucet a
uicēna dicat eas eſſe q̄i q̄ et dicit h̄
te itētōe aīlis. Et ſu et ſuato dices q̄
aīles i illo libro poſuit predictas uir-

tutes i quatuor crdīnibz i p̄ poſuit
ſum cōem i 2o imaginatiā. i tertio
cogitatiā ſuē estimatiā. in 4o memo-
riā. et ait comētator q̄ memorīa poſuit
magis ſpūalē temde cogitatiā. tēdō
imaginatiā poſtremo ūo ſum cōem
eāq̄ mī ſpūalē. Et aut dīa inter
amicēna et comētatorē q̄r aīcēna dīc
fantasiā et imaginē eſſe duas uirtutes
comētator dīc ſt̄ una et eaō uirtus
nā ſm eū ad eādē uirtutē p̄tinet retin-
re ſpē ſibilūq̄ p̄tinet ad imaginatō
nē et q̄ponere unā formā cū aī q̄o p̄ti-
net ad fantasiam et ſic eā ſm itētōem
comētatoris quatnor uirtutes interio-
res t̄m. quibus aīdēda ē ſm beatum
auḡ uirtus motua. iſte ḡ ūtutes ſm
doctoz n̄m quols 4. q̄o. xx. ſic adp-
tāt̄ ad t̄res uētriculōs cerebri. nā in p̄.
uētriculō ponit ſum cōem et imaq̄iatō
nē iſo ponit unā uirtutē t̄m. s. cogi-
tatiā ūl estimatiā. itētō autē ponit
2. s. memorīa ip̄te aīerōr. z uirtu-
tē motua ip̄te posterioi. et h̄ mō ordi-
nat doctoz n̄ ūtutes predictas p̄p̄dic-
tū comētatoris. comētator nāq̄ z te
aīa clare deſmiat imaq̄iatōem eſſe in p̄
ma p̄t cerebri. cogitatiā i medio me-
morīa ūo in posterioi nō ſolū h̄ dēm eſſt
amēdiciſ ſz t̄ dēm eſſt in tēſſu et ſuato
abazile. Opinio p̄ha de ūtutibz ſitī
uīs interiozibz. T̄tē ſm mihi ū
tutes has eſſe alitez ordinādas ut in
ſuētriculō ponat. 2. s. ſuſus comūnis et
imagine ūl fantasiam in 2o ūo cogita-
tiā. ūl estimatiā et memorīa. i 3 au-
tē ūtus motia. Et iſto mō ex preſſe

saluat itēdō bēi auḡ cui i hac mā et i
quacūq; alia maḡ ē cretēd̄ p̄ s̄ eo n̄co-
mētatori. Nā sic app̄z ex dēis beati au-
ḡ. i medio ventriculo nigere memoria
remōstrat. Recep̄do ḡ uñ fmo p̄s
uñ esse tūcēt q̄ p̄ quis sit tōe om̄i. Sicut
sit susceptiuns sp̄ez sine mā. uñ i n̄sp̄i
ritualiori mō recipit q̄ alius fm̄ q̄ s̄
māl l̄ maḡ sup̄iores. uñ memoria mā
ḡ sp̄ual r̄ recipit q̄ estimatio et estimā-
tia q̄ fantasia et fantasia q̄ s̄us cōis
et s̄us cōis q̄ s̄us exteriores. Et de z
p̄ncipali sufficiat. Restatq̄ respōdere
ad rōes p̄ncipales. Ad p̄m cū dī q̄ p̄s
i r̄ s̄ibilia h̄i et i medio esse reale p̄z q̄
nō ē uex ex p̄ articulo n̄ pbō aliqd̄ cō-
cludit itabn̄ scedit q̄ h̄i et esse i medio
cū scripta c̄m̄ op̄atōe i l̄ctus. Et iō
h̄i utrū esse reale ut distinguit h̄ra itē
cōale eo mō quo dictū ē et expositum
fuit i p̄articulo. Ad fm̄ cū dicebat q̄
sp̄es recepta istu uñ cāt effecie assū uñ
ab obiecto p̄z qd̄ ē tūcēd̄ ex s̄o articu-
lo. cint̄ ē h̄uim̄d̄ sp̄es i s̄u ab obiec-
to i uirtute p̄ha s̄ uirtute s̄us agēus. i
enīs uirtute s̄ibilia mouēt s̄om. ut
dēm̄ ē. et cū dī q̄ s̄us ē p̄re passiuus
et p̄ oñs n̄ ē dare s̄um agēt̄. p̄z qd̄ di-
cen̄d̄ ex dēis nā nō obstante passiuitate
ipsius s̄us req̄ir̄ necēto s̄us agēs i
enīs uirtute s̄ibilia mouēt s̄om p̄z
q̄ qd̄ m̄cha uñ esse dicēd̄ te ista q̄one.
Et b̄ de s̄o libro te aia n̄ n̄ de p̄dem̄.

.TERTIUS LIBER

Ep cognitū abit'ēr nō sit al.
qd sile et už p op sic sp̄s spālis
fīma ē aliqđ ule. b sp̄s sp̄lissima ē p̄

cognitu abitlctu nzo g.a.ē nota de se
b. pbat qz cū itlcus nō cognoscit p
abstractem alingulazib illud erit po
cognitu qd fmo et imediate ē alingu
laribus abstractū h aut ē spēs spālissi
ma que imediate talingularib predica
t. Decido qd idq ē obiectū atequa
tū itlcus nzi ē fmo cognitu ab itlcu
nzo. s obiectū atequatū itlcus nzi est
aliquod universalē g.a. už nota pranto
p̄ illud ē fmo cognitu abitlctu quod
ē maḡ pportionatū s obiectū atequa
tū ē s maḡ pportionatū g.b. p̄ qz o
biectū atequatū itlcus nzi ē qdicas
rei m̄ l ipsum ens s qz qd horz teē
semp erit aliquod ule g. Inopposi
tū si ule eē primo cognitu ab itlcu
nzo. sequeret q preueniret omnē actū
itlcus nzi. qns ē f̄lm g. qns nota qz
primo cognitu ab aliqua posē primū
mones illā pos̄ et p qns preuenit o
nem actū f̄mā eius primū g. cognitu
abitlctu nzo preaeit omnē actū itlcu
falsitas qsequētis nota ē. Et appet p
comētatorē iprimo huius q dicit q in
tlcus facit uiversalitatē ireb̄ et p̄ qns
ipius actus preuenit ipsum universalē
le. No i ista qdē st̄ ta uidēda. primū
ē u p̄ cognitu abitlctu nzo sit spēs
sp̄ illissima inmediate abstracta a simili
bus qz h pbat primū argumētū. De
cendo ē u p̄ obiectū atequatū itlcu
nzi sit quidditas rei m̄ l enaqz h už
querere f̄m argumētū. Tertius q
rit qd principalē. Opinio scoti in pri
mo sentētiaz. Quan̄ ad primū ar
iculam respōdet aliqui doctores q su

volat è p̄ceptu. Sceptus adquē mouet
cōceptus noster sic cōceptus sp̄ei specia
lissime t̄ p̄ ḡn̄s primū cognitū abintē
ta n̄o ē aliqua sp̄ē specialissima. illa
s. cōceptus singulare fortius mouet s̄im
ilia conclusio p̄bat ab eis t̄plz. p̄ sic. cāe
meze n̄alr cōcurrētes ad aliquē effectū
cānd ul̄ p̄ducēd. si n̄ sint ipedite agūt
q̄am possunt et p̄ ḡn̄s p̄ducūt p̄fectō
rē formā q̄ possant p̄ducere. s. cāe que
mouet ielctū ad sp̄em cognitū cōcurrūt
mere n̄alr ad dictā motionē ḡ cānt in
ipso p̄fectōrem cōceptum q̄ possunt. iste
autē cōceptus ē sp̄ei specialissime ḡ. a.
ū nota tēse. b. p̄bat. q̄ p̄ceptus
ielctus preuenit omnē cōceptū nolūta
ris ul̄ actū cū s. auḡ s. uolūtatē nichil
uolūtū n̄ p̄us cognitū. tal̄ ḡ cōceptū
ē mere n̄alr et p̄ dñs cāe cōcurrētes ad
dictum cōceptū agēt mere n̄alr et can
sabūt p̄fectōrem cōceptum q̄ poterūt
ḡ s̄o sic. si cōceptus sp̄ei specialissime
nō eēt p̄ceptus ad quē mouet in
ielctus. se queret q̄ moueret prius ad
ceptus comuiores et q̄to erūt comuiio
res tāto ad eos p̄us moueret et p̄ ḡn̄s
p̄us moueret ad cōceptū entis et aliorū
trāscēdētiūz teq̄by cōsiderat methaphi
sicus q̄ ad cōceptus entū specialis teq̄
by cōsiderat i alius sciētus dñs ē fīlm q̄
sequētia tēse ē nota falsitas dñs p̄ba
ē q̄a si cōceptus entis t̄ aliorū trāscēdē
tiūz teq̄by cōsiderat methaphisicu
p̄us occurreret ielctui. cogere t̄ q̄s dice
re p̄methaphica eēt prior alius sciētus
ordie doctrine. dñs ē fīlm ḡ dñs ē no
ta. s. falsitas cōsequētis p̄ p̄ auicenaz

¶ mece sue. q̄ dicit q̄ metaphorica ē ultima sciaꝝ crdīe doctrine. 3º adiō si cōceptus comūiores prius occurserēt in istitu nostro q̄ cōceptus spēi specialis sime sequeret q̄ n̄ posset anob cognosu alioꝝ spēs specialissima. n̄ prius cognoscerēt omnia p̄dicam̄ta super iera ad illā spēm. cōsequētē ēt līm ḡ falsitas conse quētis p̄z p̄ expiētiā. Nā si emma p̄dicam̄ta supiora ad spēm cognoscerēt apponērem̄ mltū tētēpe anq̄ possim̄ ipsam spēm cognoscere cui cōtrarium expiē ḡ ū. Nec obstat f̄m eos dictuz aꝝ l. i p̄mo phīcoꝝ q̄n dicit confusa s̄ nob̄ prius nota q̄a dicit helle intellegendū r̄v eius d̄ cogniti q̄n cognitū ē ta le qd̄ pōt cognosci duplia cognitōe v̄z cognitōe cōfusa f̄m quē modū signifi cat p̄ nom̄. et cognitōe determinata zdi sticta f̄m quē modum significat p̄ dis finitōem. dato autē isto iustitu dicitum aꝝ l. n̄ ūz facere cōtra dictā cōclusiōeꝝ qz spēs specialissima prius cognoscit̄ cognitōe cōfusa f̄m quē modū cognes cit̄ p̄ nom̄ q̄ cognitōe distīctas tētēma ta f̄m quē modum cognoscit̄ p̄ dissimilōem q̄rē ū. Hec pō n̄ ūz michi aliquo mō possibil̄. Est ē expresse cōtra dicta phīcoꝝ. Et iō primo arguā q̄ tra modū ponēdi et fundam̄ta pōm̄ i se. 2º cōtra ḡclusionē directe. Accipio ḡ duo fundam̄ta huius doctoris. Primum ē q̄ prius cōceptus ad quē moveret iste tus noster ē cōceptus spēi specialissime qz cause q̄cūz̄tētes ad tālē cōceptum agūt mere naturalē. f̄m ē q̄ spēs prius cognoscit̄ cognitōe cōfusa f̄m quē

modū cognosat p nō sī sp̄ cognitio ne
disticta sī quē modū cognosat et ligē
p diffinitōem. Ex q̄b̄ dicitis arguo
q̄t̄ eos sic. si prefata fidamēta eēnt
vera sequeret unū tērib̄ quocū q̄ va
to istoz seqr̄t evidēs cōtradicto idic
tis eoz. Sequeret nāq̄ necessario
q̄ p̄mis h̄ceptus adquē moueret ite
tus n̄ eēt h̄ceptus diffinitōis et distic
te sp̄ et q̄ h̄ceptus diffinitōis eēt imp
fec tōr h̄ceptu sp̄i disticto ut tal sp̄s
cognosat cognitōe ofusa fm̄ quē mo
dū significat p nom̄ et sequeret t̄cio
q̄ cause mouētes n̄alr ad primū d̄ep
tū n̄ causarēt i ipso pfectōrē h̄ceptum
q̄ possent Primū ḡ pbat q̄ quocūq̄
istoz dato sequeret evidēs cōtradicto
i uerbis suis. nā si t̄ek primū euider
cōtradicti uelusioni p̄n capali iqua d̄z q̄
primū cōceptus ad quē monēt int̄ctis
ē cōceptus sp̄i sp̄ialissime cōtradice
ret directe expōni ipsoz. ubi dicit q̄
p̄us cognosat sp̄s cognitōe ofusa fm̄
quē modū ligē p nom̄ q̄ cognitōe di
sticta fm̄ quē modū cognosat p diffi
nitōem. Si uō t̄ek fm̄ cōcludat fm̄ q̄
apud omnes p̄b̄zātes ē notū q̄ cōcep
tus distictus ē pfectior quoq̄ alio

Tē cōtradicerēt s̄ ipsis. nā i ipsoz
declaratōe dicunt̄ cognitō sp̄i ut ligē
p diffinitōem ē cognitō determinata et
disticta ne uero significat p nom̄ ē co
gnitō cōfusa. Etūm aut̄ ē q̄ cognitō di
sticta ē pfectōr cognitōe cōfusa. Op
eret ḡ dicere fm̄ eos q̄ cōceptus diffini
tōis sit pfectior cōceptu sp̄i ut sp̄s
cognosat cōfusa cognitōe. si ḡ dat sī

appet eti s̄es cōtradictō. si aut̄ dat ter
tium appenter cōtradicunt s̄ q̄ p op
positum fundamētum pb̄t cōclutionē
suā. B aut̄ pbat pbat cōsequētia
peto n̄q̄ abeis aut h̄ceptus diffinitō
nis p̄occupat itētum q̄ h̄ceptus sp̄i
sp̄ialissime ut sp̄s ista significat per
nomen aut egn̄erso. si t̄ek p̄mū seqr̄t p̄
mū i ueniēt cōtra eos. si t̄ek fm̄ ieq̄
ē euiderēt i cōueniēt tertū. nā si cōcep
tus sp̄i eēt p̄mis conceptus adquēm
moueretur itētus et sit pfectior con
ceptu diffinitōis. Ja cause mouētes in
tētum ad priū cōceptū n̄ causarēt in
ipso pfectōrē cōceptum quē possent
ut ipsi uolūt appert̄ḡ euiderē cōtradic
tō i uerbō eoz. nā p̄t sua rō fundamē
tal sumpta formalr̄ reduci cōtra eos
ut arguatur sic. Cause genr̄tētes ad a
liquē esse cū mere n̄alr. si n̄ s̄ ipedite
agunt q̄t̄um possunt. S cause mouē
tes itētū ad primū h̄ceptum agunt
mere n̄alr ḡ causant i ipso pfectōrē
h̄ceptū quē possunt. S pfectior h̄cep
tus ē h̄ceptus diffinitōis ḡ h̄ceptus
diffinitionis ē p̄mū cōceptus adquēm
mouēt int̄ctus et p cōsequētis diffini
tōis erit p̄ cognitum abitētu n̄o et n̄
sp̄s sp̄ialissima cōclusio ē cōtra eos
et tota rō ē eoz qua cōtradicunt s̄ ḡ.

Secundo sic si cōceptus sp̄i sp̄ia
lissime esset p̄mis conceptus ad quē
moueretur itētus n̄ eo mō quo ponit
abistīs doctōrib̄ sequeretur q̄ cōceptus
regnē euseanḡ rei. semp̄ esset t̄ius et
n̄t̄ib̄ dubius cōsequētē expresse cōtra
eos. n̄ ex h̄ ip̄i pb̄t conceptum entis
esse alitū.

esse alii conceptu ḡnis cuiuslibet. q̄a stā
te conceptu ētis certe pōt conceptus itc̄
tas esse dubius te conceptu ḡnis quā p̄
bo. q̄a conceptus p̄ occurrit itcltu tene
cilitate ētior quoq; alio conceptu.
si ḡ conceptus ip̄i ē p̄m̄ cōceptus q̄ oē
carrit itcltu erit ētior omni alio. b̄ stā
te certitudie de specie alicuius rei nūq;
pōt esse dubiū te ḡne ḡ contradicit pre
dicti doctores affirmatio. s. q̄ conceptus
possit esse dubius ḡnis et q̄n possit es
se dubius. tal ḡ modū ī possibilē. Ter
tio ad id. si conceptus sp̄i specialissime
p̄ occurriteret itcltu sicut pfectior aliis
conceptib; coniutorib; ut dicunt isti docto
res sequeret q̄ itcltu n̄ cognoscēdo
p̄tererit pfecto adipfectū. qd̄ ē cōt̄
modū p̄ducēdi n̄alēḡns ē totalr īgne
mēs ḡ s̄na nota ē. nā si p̄mus concep
tus ē pfectior aliis semp p̄certe iō ḡs
cēdo pfecto ad ipfectū. falsitas cōle
quētia notissima ē ap̄d om̄s itelligen
tes. ē ē modū pfecto n̄al semp p̄cete
re te ipfecto ad pfectū n̄ aut euerso.

Uiso ḡq̄ tal modus dicēdi n̄ ē pos
sibilē. Imo repūgnat s̄ ipsi. arguit fo
tra cōclasiōem directe ī t̄plū. p̄ sic. illa
sp̄ cognita ab itcltu n̄o q̄ p̄ma ip̄res
sione ip̄mūt ī aia n̄a et st̄ notissima
icōceptu. b̄ ens et res et alia trāscēden
tia st̄ sic. i. h̄mūmō et n̄ aliqua sp̄s
specialissima ḡp̄mū cogniti ab itcltu
st̄ trāscēdētia et n̄ aliq̄ sp̄s specialis
sima. a. ē ita nota q̄ ex opposito predi
cati destruit s̄bm ut p̄. b. ponit auicēn
p̄ metaphysice sue cao v. ubi atq; ēs
et res prima sui ip̄ressionē ip̄mūt ī aia

et st̄ notissima ī conceptu quare V. Fo
ad idē si sp̄s specialissima ēt primū
cogniti ab itcltu n̄o et n̄o ens seque
t̄ cōceptus ētis possit ēē dubius. Cōcep
tus sp̄i specialissime existē te ēto ḡns
ē totalr ī possibilē ḡ falsitas ḡntis ī
appet cōtra eos. apli. n. uolūt q̄ cōceptus
entis possit esse ētus et dubiū cōceptus
b̄ specialib; h̄bus et illius sicut sum ētia
depotētus aie q̄ st̄ entia. Dubitam tñ
ut̄ lūt h̄ ul illa entia. s. uP̄ sint s̄b a d̄k
acardēs. pōt ḡ conceptus entis esse ētua
cōceptus sp̄i specialissime existente ou
bio secōuerso totalr ī possibilē semp
referēdo dictos cōceptus ad illū obiec
tū d̄na p̄bat. nā sp̄s specialissima est p̄
m̄ si cogniti ab itcltu n̄o cōceptus spe
tiae cū certitudie p̄cedit ī itcltu con
ceptum entis cū p̄mus cōceptus sit cer
tissimū. poterit ḡ itcltu ī illo p̄cri du
bitare cōceptu entis q̄a ī quoq; si
gno itcltu n̄ ē certus de aliquo cōcep
tu pōt dubitare te ipso et esse dubius. et
q̄a ī illo p̄ori n̄ tum ē certus cōceptu
entis poterit dubitare te ipso et p̄ cōse
quēs cōceptus entis erit dubius. concep
tus sp̄i specialissime existē te ēto p̄
ḡ cōsequētia. Tertio cōceptus illo
ēmiorū st̄ p̄mo cogniti ab itcltu n̄o
Ex q̄bus tales p̄positōes cōposite st̄ in
itcltu n̄o. p̄us et maxime note. Et p̄dō
nes p̄positōes ex ēminis comib; p̄ta
entis et alioz trāscēdētis s̄nob̄ p̄us no
te et simp̄l̄ notiores. quā ī p̄pōes que
immediate cōponit extermīnī sp̄erūm
ḡ cōceptus entis et alioz trāscēdētis. om̄
st̄ nob̄ p̄us cogniti ī itcltu n̄o ḡ con

ceptus sp̄ei sp̄etialissime. a. hui appetitato q̄r tota notitia et evidētia p̄positionis tēpētēt exnotitia et evidētia terminoꝝ et p̄ōns illi termini nob̄ p̄us et maxime s̄t̄ noti ex q̄b̄ p̄ponit p̄pōnes simplr notiores. b. p̄z tēse. nā ista p̄pō de quōs esse ul̄ n̄ esse ē p̄us nota itētū n̄o et simplr notior ꝑ linea recta cādēs cāt duos àgulos rectos l̄ equales s̄tue equinalētes et tñ q̄ls eaz ē p̄pō in metā s̄ p̄a ē notior q̄a fūdat̄ iente. s̄ a ast fundat̄ i termis sp̄etialib⁹ ut ilinea et àgulo Ȑ. et sic de aliis. p̄z ꝑ. b. et per oñs tota rō. appetit iḡ ex dīcīs q̄ pri mū cognitū ab itētū n̄o n̄ ē aliqua sp̄e ties sp̄etialissima qđ fingebat dictapō.

Restat ꝑ respōtere admotūa istis opinionis. Ad p̄mū cū dīq̄ cause aliq̄ ḡcurrētes meze n̄alr Ȑ. q̄cedo si sint imēdiate et n̄ ifētiāt ul̄ ab aliquo ex extīseco ul̄ p̄p̄ idispōem passi. uti n̄ ē q̄ignis agēs istupā et lapidē agit me re n̄alr et tñ p̄p̄ dispōem aliā et aliaz expte passi fortius agit istupā ꝑ ilapi dē. q̄a citius cōdit ad se stupā ꝑ lapi dē. et tñ aminorē q̄ cause monētes in itētū ꝑvis occurrat mere n̄alr ad p̄w aciū. impedit̄ tñ rōne i dispōis ex p̄te ipsius itētū possibl̄ i quo debet recipi tal̄ cōceptus q̄a itētū possibl̄ n̄ ē dispositus n̄alr ad recipiēd̄ imēdiate ḡceptus sp̄ezimo sua n̄al dispō ē ad recipiēd̄ p̄ceptus n̄iversaliōres q̄ s̄t̄ i p̄fectōres et istis mediātibus poterit recipere cōceptus maḡ sp̄etiales. sicut u dēs q̄ m̄a p̄mo recipit formas ip̄fētōres p̄ta formas elementorꝝ. tēntē

formas mixtorꝝ que sp̄efectōres ex qui bus patere p̄t̄ ex dictis possunt for mare tālē rōem. s. sicut se h̄z m̄a p̄t̄ ad formas sp̄etiales. ita se habet i tētū n̄ possibl̄ ad formas itēligibiles. s̄ m̄a p̄ma recipit p̄formas ip̄fētōres et postea p̄fecta aut sic p̄cessus debitus naturalia te imperfecto ad p̄fectu ꝑ itētū n̄ possibl̄ p̄ recipiēt̄ cōceptu comūiores q̄ s̄t̄ ip̄fētōres et postea maḡ sp̄etiales q̄ s̄t̄ aliis p̄fectōres ut i cognoscēdo p̄cedat m̄ō naturali debito tēpfēto v̄z ad p̄fectū et n̄ eq̄uso ut isti doctores p̄bit. Ad fm̄ cū dīq̄ seque ret̄ itētū p̄us moueri ad cōceptū entis Ȑ. q̄cedo n̄am et nego falsitatē. q̄ se q̄rēt̄. ad p̄bōem cūd̄ ꝑ p̄ metaphysi cū Ȑ. dico q̄ n̄ oꝝ. Cuius ḡzā ē adū tēd̄ q̄ dāo s̄t̄ m̄o q̄b̄ possunt cognosci ens et alia trāscēdētia. uno qđē m̄ō per similitē aprehēsiōem p̄ itētū occurre tē. alio m̄ō p̄ resolutōem aliorꝝ i ip̄a et aliorꝝ ip̄oꝝ i altissimas cās. Primus m̄o cōgnoscēdi cū n̄ sit sc̄ientificus n̄ p̄tinet ad aliquā sc̄iam et iste ḡceptus entis et aliorꝝ trāscēdētū p̄mo occurrit̄ itētū n̄o. Secūd̄ ast modus cōgnoscēdi ē sc̄ientificus et iō p̄tinet ad aliquā i sc̄ietiū et n̄ ad quascū q̄. s̄ adso lā metaphysicā. et isto m̄ō ens et alia trāscēdētia n̄ cōgnoscēt̄ p̄mo et imēdiate. imo maḡ ultimō et mediātibus huius de q̄bus s̄t̄ sc̄ie sp̄etiales. q̄ p̄ter n̄ solū n̄ seq̄t̄ metaphysicā n̄ esse p̄m̄i orōie doctrinē. imo sequitur ei ē esse ultimā iter sc̄ientiā humānū inveniāt̄. Ad t̄tūm cū dīq̄ n̄ p̄t̄ dīcī aliquā sp̄etiales

Et pōtē cedi oīa rū dīq tūc ponerent
mīcū rēcēpe dī. dicoq chī itētū nōster
nī trāleat dē uno cōceptū simplici ad a
līu cōceptū simplicē pdiscursū. poterit
tē i cōceptē breuissimō z i pēceptibili
fieri s̄bominib⁹ istis q̄ceptib⁹ p̄ ḡnexio
nē z simplicitatē ipsoz rō aut̄ imagi
nae q̄ nī trāleat itētū dē uno cōceptū
simplici adalit⁹ h̄ magno cōceptē i terpo
sito p̄discursum q̄d nī ē uex. z iō nichl
geluditer h̄ de p̄articulo. Secūd ar
ticu b̄ q̄dis p̄ncipal. Restat ḡ fo ut
dere uī obiectū nū itētū sit qdditas
rei māl al̄ ip̄sum ens sicut quererebat s̄
argamētū. Ad cūns enīcētū ē no
tand q̄ obiectū atequatū nē potētie
itētū intelligit ill̄ obiectū q̄ sic atēq̄
ē potētie q̄ nō excedit s̄ni poz nī exie
dit̄ abea. s. q̄n nichl ē ifra abitū obiec
ti adq̄ nī se extēdat cōgnitō potētie
saltē te possibili et q̄n nichl ē exē abitū
ipsius ad q̄d ualeat ḡ poe se extēvēt
Et q̄ iste itētū dē obiecto atequato
sit nerus p̄z p̄ ea que dēa s̄i q̄de ha
ins libri ubi querebat dē s̄bo huins sa
etie. Opio thome testo articulo.

Hac ḡ premisso dicūt aliq̄ doctores
q̄ obiectū atequatū itētū nū sit q̄d
ditas rei māl q̄d pōt̄ p̄bari z dictis
eoꝝ qnq̄z rōib⁹. Primo sic obiectum
et poꝝ debet esse p̄portionata. s̄ itētū
nū ē q̄sictus mē in essendo q̄nis nī co
gnoscēdo q̄z nī utī organo corporali ḡ
eius atequatū obiectū debet esse mē cō
nictum p̄tū atesse et abstractum ad co
gnosci. tale aut̄ obiectū ē qdditas rei
māl que p̄tū atesse ē cōnicta mē cū cō

ditōib⁹ mē. quāz tē ad cognoscē abstra
it ab eis. Secūd fīm p̄b̄m i tertio bu
ius itēligētē nēcessē ē fantasma spe
culazi. h̄ supposito arguit̄ sic. Ill̄ so
lū pōt̄ cognoscē ab int̄cū nō q̄d pōt̄
itētālmatē representari et p̄ oīa ta
le erit obiectū atequatū itētū nōst̄i
s̄ sola qdditas rei māl lue z ifantasma
te ḡ ip̄sa sola poterit anob̄ cognoscē z
p̄cōsequēs erit obiectū atequatū int̄cū
tū nū. b. huius tēse nota ē. a. p̄z per
predicā auctoritatē p̄bi. Tertio m̄
chb̄ ē i itētū qui p̄us fuerit i s̄u ḡob
iectū atequatū itētū nū erit qdditas
rei māl q̄n uī nota p̄tāto q̄a cū i s̄u
nī cadat nīl̄ mālia sola si nichl̄ pōt̄ esse
i itētū nīl̄ p̄us fuerit i s̄u t̄m erit in
itētū qd̄vates fr̄ māli. et p̄ ḡns qd̄
vatas rei māl erit obiectū atequatū
nōst̄i itētū. a. nēdēs ē p̄bi i b̄ tertio
et i p̄p̄ posterioꝝ dicētis q̄ oīmenzā ecḡ
tō c̄tū habet s̄bu. s̄ ill̄ ē obiectum
atequatū itētū nōst̄i q̄d aīa cognoscē
tū p̄ itētū s̄ aīa t̄m cognoscē p̄tē
tū qdditatē rei materialē ḡ. a. ē te se
nota. b. p̄z p̄ p̄b̄m i tertio huius tēse
rēq̄ palia poꝝ cognoscēt aīa q̄d itētē
q̄z p̄tētū et paliam indiuitū q̄z per
s̄b̄m q̄z alīo ē magnitudo z magni
tudis esse. i. alīo ē q̄q̄d ē z alīo ē m
diuidū. Ex quib⁹ dicit̄ s̄ uelle p̄bs
q̄ itētū nū t̄m cognoscēt quid̄itē
rei materialē. s̄ne illius rei cūns indi
uidū pōt̄ p̄b̄m cognoscē. s̄ tal̄ ē rei
māl. s̄ qualis ē ordo cognoscibilis
talis debet esse ordo cognoscētū. s̄
ordo cognoscibilum quēdā habet esse

simpliciter in materia ut ista et alia. que tam non abstracta est a materia propter suam substantiam que non est sicut esse ut sit esse ideo per se. que cum non est a materia abstracta sic et per se substantia quod sit suum esse ut ipse tensus est dare ordinem cognoscitur necesse est quod per se cognoscitur malitia immobilitas corporis ut forma que per se cognoscitur in materia idem sibi existentia per se est quodditatem materialium que non habet esse nisi in materia. non tamen cognoscitur secundum quod sit iesus secundum abstractum ab ea. per accidens intellectus erit non dare aliquod agens cognoscere ipsas suas corporas et hoc erit intellectus angelicus. Et ideo in super dare intellectus intellectus sive cognoscitur non a natura determinatus et hoc erit intellectus diuinus. Erit ergo obiectum aequaliter intellectus non quodditas rei materialis alias non salvare debitus ordo iterum cognoscere et cognoscibile quod est igneius. Contra thomam. Ita primo nullo modo potest stare. Et ideo arguo contra eam alius quod post roborum quod videtur michi magis elucidare proprieates ipsorum. Primo arguitur si quod dicatur rei materialis est obiectum aequaliter intellectus non sequeretur quod non posset se exterrere a non aequaliter intellectus non materialis cognoscere dum non est secundum quod falsitas quoniam apparet per doctrinam traditam a phisico et per philosophorum ubi probat quod sit unus motor et alias locis ut in methaphysica quoniam probat sic. illud quod interfugit ratione formalis obiectum aequaliter intellectus non sequeretur non aequaliter intellectus non materialis est obiectum aequaliter intellectus non quod est intellectus non materialis interfugere ratione formalis obiectum aequaliter intellectus.

le posset ab intellectu nostro cognosci. b. huius rationis nota est de se. quod quod est intellectus interfugit ratione formalis materialitatis a. appetere per ea que dictu sunt de objecto adequato. nam si intellectus se exterreret ad aliquid cognoscendum quod non est faceret ratione formalis sui obiecti adequaret excedere ipsum. et per sensus obiectum est et adequatum et inadequatum quod implicatur. 2o sic si obiectum adequatum non intellectus est quodditas rei materialis sequeretur quod est intellectus materialis vel aliquid determinatum in quodditate rei materialis. quoniam est impossibile quod falsitas quoniam appareret quia si est intellectus materialis determinata est quodditas rei materialis methaphysica est physica quae physica sufficiens determinat de huiusmodi quodditatem. b. autem secundum est. Secundo per hoc est dicunt quod secundum intellectus non est ens in quantum ens. non ergo poterit esse quodditas rei materialis vel aliquid determinatum sua est quoniam probatur sic nullus hic est intellectus non sequeretur obiectum nostre potest in intellectu. sed hic est intellectus materialis methaphysicae conseruitur in intellectu non sequeretur est non poterit excedere obiectum obiectum intellectus non est. erit ergo obiectum vel quodditas rei materialis vel aliquid determinatum sua est. b. dese nota. a. probatur. nam si hic est intellectus non sequeretur cognoscere ab intellectu non ut sit de consideratione talis hic est si excede ret obiectum nostri intellectus adequaret non posset a nobis cognosci et per quoniam cognoscere et non cognoscere. quod implicantur. Tertio nulla potest per aliquem

actū positiū fēt i obiectū oppositū
sui obiecti atēgrati s p̄ usus nō fēt
itenebrā p aliquē actū positiū. n̄ au-
ditas i silentiu. s ielctus n̄ fēt p ac-
tū discursiū i s̄bas imaterialē ut p̄
i p̄cessu azy p totā meaz. ḡ obiectum
ielctus n̄i cōtūcti n̄pōt esse q̄d ē sine
qdditas rei māl. 4. nulla virtus co-
gnitā pōt n̄alr eleuari ad cognoscēd
aliquod supius ad suū obiectū forma-
le et atēqua. s̄ i ḡ supius ē. s ielctus
n̄i cognitūs eleuat n̄alr et attigit ad
rōem aliquā supiorē et ad aliqd sup
q̄ sit qdditas rei māl i ḡ supius ē
ad ipsam. ḡ qdditas rei māl n̄ erit o-
biectū atēquatū ielctus n̄i. a. p̄ exte-
minis. n̄i virtus que n̄alr extēdīt et ac-
tigit aliq̄ rōem supiorē i ḡ supior
ē naturalr et attigit et attigit aliud
p̄ se ḡtētū s̄bista rōe communi sine supio-
ri. Ali q̄qd q̄petit alicui i quātū tale
omni tali q̄petit. si ḡ attigi apo^a con-
petit supiori i ḡtētū supius ē necio q̄
petit p̄ se omni cōtēto s̄b illo supiori. et
p ḡns nullū cōtētū sub illo supiori ad
q̄nabit capacitatē illius potētie. T̄i
sus ē q̄ extēdīt n̄alr ad rōem coloris
i quātū color ē attigit et adrōem albe-
dis et nigredis et nullū s̄torz p ḡns ē
obiectum atēquatū potētie n̄isue. p̄z ḡ
. a. b. ē nota cuius p̄banti attigie ē ielc-
tus n̄i diūctus ad rōem entis simplē i
ḡtētū ens ē ut p̄z 8° methaphysice rō au-
tē entis i quantā ens ē supior aqddi-
catē rr̄ mālis et imaterialiū. Cōsiderat
et ielctus n̄i s̄bas simplē que se habet
i pl̄ p̄ materiali s̄ba. cum s̄ba p̄ ut est

unū te. x. predicātis sit genitā ad s̄b
stātias corpeas ḡ ad s̄bas icorpeas seu
i māles et ut n̄ p̄tinet ad q̄siteratōem
methaphysica. Quiso et ultimo q̄ro
quid itēligūt p qdditatē rei materi-
āl ut itēligūt i mālis qdditatē rei mālis
habētis materiā exqua. ul̄ itēligunt
quidditatē rei materialē h̄ntis materi-
ā i q̄. ul̄ itēligūt indifferēt qdditatē
rei h̄ntis materiā i qua et exqua s̄p̄
p̄sufficiētē divisionē. n̄ p̄t dici p̄mū.
cū aia n̄a n̄ h̄ntis materiā ex q̄. n̄ iel-
ctus ip̄se. nec actus eius. n̄i ielctus n̄
n̄ se extēteret adipsoz cognitēm q̄d
p̄z euidēt f̄lm. Cum tētibyphs ēdat
nob̄ scientiā in s̄b t̄tio. Nec p̄t dari
f̄lm q̄z tēt ielctus n̄i n̄ p̄osset cognos-
cere aliquā s̄bam materialē cōpositam
ex forma et materia. cū nullū tale ha-
beat materiā iqua q̄d p̄z esse f̄lm p̄ eos
Nō p̄t dīci tertū q̄z n̄o taref ab eis
ut credo. cū m̄la te s̄bus incorpeis sc̄i-
tifice et demonstrative cognoscam̄ ut p̄z
p̄phm et comētatorē et algazelē ralios
phos qui doctrinā methaphysicalem
nob̄ tradicerūt inqua m̄la tebunismo-
di s̄bus sepatiis idūsis libris m̄las q̄
clūsiōes dispuatē et terminatē. Pe-
te ḡ abeis aut habuerūt aliquā noti-
tiā tēstātēs predēs aut n̄ si sic mira-
bile v̄z cū n̄o cadat suo s̄bo atēquato i
ielctus n̄i cū n̄ ualeat se extētere ad a-
liquid q̄d ē extra abitum sui obiecti a-
tēquati ut p̄z exēdīs in p̄nc h̄nti articu-
li. p̄ sic dicētes expresse cōcedant conē-
dētia si uero dicāt te h̄ussmodi s̄tā-
tus nullam penitus habere notitiam

videt pfecto aliqualr extusari. s q̄c̄s
qnas te eis disputat et terminat pe-
nitus nichil ualeat loqui t̄ eis a ea
su et a fortuna et nesciūt qd dicit cum
nullā noticiā talib⁹ habuerunt et sic
dicētes assimilat illis q negado loque-
lā locut⁹. Nō ḡ uñ pō illa aliquo mō
possibil. nec motia eoz videt̄ q clude-
re iō respōteo p ordiem ad predicta

Ad p̄mū cū dicebat q̄ obiectū et po-
dicit pportionari. dico q̄ inter s̄bm et
sciam obiectū et po nō debet esse ppor-
tō que fundat sup simili mō eēndi. a
lias cū itēcus n̄ sit accidēs n̄ h̄ sola
accidētia cognosceret. et cū itēcus di-
uis sit pur⁹ actus t̄m se ipsum cognos-
ceret et nichil cognosceret ex t̄ se eius
contrariū ipsi dicit. imo q̄ pl̄ ē aia bea-
ti uita corpori glorificato nō posset uide-
re eēn⁹ diuinā. qd n̄ ē f̄lm imo erro-
num. nō ḡ debet fundari h̄ pportio su-
p simili mō eēndi ut magiabat ratō
predicta. s debet dicta pportio funda-
ri sup atequatōe nec̄io req̄sita inter
po et obiectū q̄ attēdit penes h̄ q̄ po-
tētia ad nichil se pōt extētare iquo nō
recipiat rō formal⁹ sui obiecti at equa-
ti et ecōuso i nullo rep̄t rō formal⁹
obiecti ad qd se extēdat po ul̄ te fac-
to ul̄ deppossibili. Hec ḡ pportio q̄ dicit
atq̄tō eiusdā abit⁹ regrit iter ob-
iectū et po. et nō illa q̄ ipsi imagian-
t̄. Et iō rō n̄ qcludit. Ad f̄m cū d̄z
q̄ itelligētē nec̄esse ē fantasmata pōt
respōteri dupl̄. nā q̄ nellet tenere cū
comētatore et gōtredo q̄ s̄be separe
cognoscit a nob̄ qdditatie sicut pbat

comētator fo meē exponēs illā ptem
videb̄ q̄ itēcus n̄ se habet sic ocul⁹
noctis. q̄ expōit dictā auctoritatē te
difficili nō t̄n deppossibili. Et gōtredo
pbat h̄ idē. respōter ḡ i quod et di-
cit q̄ nec̄esse est itelligētē fantasmata
speculari ip̄ma itēctōe nō aut i omni-
qa itēctus n̄ supposita cognitōne ali-
quoz m̄ta pōt argumētacie et iqnisi-
tie cognoscere que nō representat̄ ifan-
tasmata. Et iō f̄m istā uā rō nichil cō-
cluderet ul̄ pōt dici sequēdo uiam toe-
toris nostri. s. q̄ s̄be separe n̄ cognos-
cunt anob qdditatie ihac uita q̄ non
obstāce h̄ p abstractōem ab ipsis mali-
b⁹ possunt habere q̄ceptū supiorē ad s̄-
ceptus r̄t maliū et i maliū. possunt̄ ha-
bere q̄ceptū entis que n̄ sit uitas ip-
sias. sine equivoicationis. sine uivitatis
sine analogie. possimus q̄ habere cō-
ceptum simpl̄ te s̄ba que ē comūis s̄b-
stanciis corporis et icorpiis quib⁹ hitis in-
possibile ē ponere obiectū atequatum
itēctus n̄i quidditatē rei mali sicut p-
bat quarta rō adducta q̄tra eos et iō
nō cōcludit. Ad tertium cū d̄z q̄ ni-
chilē innescit qm̄ p̄us d̄. si itelliga-
t̄ absolute q̄ nichil sit in itēctu p̄se q̄ p̄-
se p̄us fuerit i s̄ba f̄lm ē evidenter. qz
cum nulla s̄ba cadat p̄se s̄b obiecto s̄bus
nullā s̄ba cognoscit̄ abitēctu eius op-
positi ipsi dicunt qd ē ḡ i m̄lēctu s̄f-
ficiet p̄se ul̄ p̄ actis uel p̄suas p̄tes
ul̄ p̄ suos effectus ul̄ m̄les alius mōis
s̄be ē separate solū s̄ i s̄bu p̄ suos effec-
tus iō possunt cognosci abitēctu n̄o q̄
iuncto. Ad quartū cū d̄z illud est

objeci a reequatu. Et. Hedo. a. et nego
.b. Et cu allegat p̄m iteratio de aia di
cēcēq̄ p̄ficit cognoscim qdditate. Et
qua aliud ē magnitudo et magnitudis
esse. Dico qnū p̄ fuit iterio p̄hi q̄ ob
iectu itecltu. ate quatu eēt qdditas
rei māl iimo totū oppositū. ipse ē dīc
q̄ i qbusdā ē aliud. qdditas et inimi
diū. qua aliud ē aqua et aqua aque es
se. i qbusdā nero. nō ē aliud. Et illud ē
qd qd ē et ipsum cuius ē. Exponētes
aut̄ h̄ uerbū dicit q̄ imaterialib⁹ aliud
ē q̄ q̄ d̄ ē et ipsam cuius ē i mālib⁹ aut̄
id. ault ḡ p̄hs q̄ ihis i q̄b⁹ differt qd
ditas et cuius ē qdditas p̄ iteclu coḡs
ans qdicitate. p̄ alia uirtutē ipsam i
dividiū. Et nū p̄ b̄ fuit iterio saaq̄
nō cognoscat anob qdditas rei i mālis
iimo totū oppositū appet exquo uale
q̄i illis id ē qdditas siue qd ē et
illud cuius ē. rō ḡ n̄ soli n̄ quic̄ im
mo ipso p̄ho oppositū es qd ipse iten
dit. Ad uitā cu dī q̄ qualē ordo
cognoscibiliū. talē ordo cognoscētiū
si itellgit p̄t̄ atesse p̄z esse totaſr filz
exsolutōe prime rōis. q̄z tū teus n̄ co
gnosceret creaturas nec sbe ſexate res
māles. nec aia unita corpori glorificato
posset cognoscere teū ipsum que omnia
ſt̄ erronea. rōes ḡ predē nichil uide
adūtere. et iō h̄c pōnem reputo ipos
ſibilē. Opio scoti. Et aliis mo
dicēdi alioꝝ doctoz q̄ dicūt q̄ens iꝝ
tum ēs itota sua comunitate ē obiectu
atequatu itecltu n̄z qd sic abeſd pba
t̄. te rōe obiecti adequatī ē qphabeat tā
ta comunitate q̄rō eius icludat i omni

by intelligib⁹. solū autē ens iꝝ tuz
ens ē huius ḡ. a. nota ē extermis. b. p
bat. Nā omnia intelligib⁹. ut uiculr. S. ma
tr icludit rōem entis omnia illa vqbus
predicat iquid. predicat aut̄ i qmā te
ence creato et icreato qd diuicat i x.
predicamēta. et p̄ḡns tespēb̄ et i omni
dūs. x. ḡnūz q̄z iusta teicēdit p̄ se fm
rectā linea. uiculr aut̄ includunt rōem
entis eius passiōes ultime dīe. q̄ ē ens
nō predicate inquid te dīus ultimis et
passiōibus trāscēdēter p̄bat. et p̄ teap
hōibus q̄z predicatō iquid nō p̄t̄ esse
p̄ acerōes. Ibm aut̄ predicat tēlispal
sionibus pacc̄s eoꝝ passio predicator
tēlispō p̄ se iſo mō. predicatorēs aut̄ p̄ le
nō ouertūt̄ ſicut p̄z p̄ poſt̄ic̄z. ſt̄ m̄ au
tē predicatorē ſe ſuis passiōibus p̄ ac
adīs et p̄ḡns nō inquid. q̄ i n̄ predict
ē inquid tēlispō dīus p̄bat. q̄a tlu
me dīe h̄t̄ ſeptum ſimplē et n̄ re
ſolubile idueros ſi tñ recipiēt predi
catōem entis inqd. poſſent ſeſolui idu
eros ſeceptus. a. ſeceptū comūne te
terminabile et ſeceptū ſpecialē et te
terminatē. In iſis ḡ omnibus fm
iſtos q̄uis n̄ includat rōētis formalr
ſiue eēntialr q̄z n̄ recipiēt predicatorē
eius inqd includit tñ uiculr. inre vel
q̄z in ipſo. a. includit meludēte rōem
eēntialr ul̄ in ipſo met̄ ēte uiculr
p̄ mō includit ultime dīe q̄z icludā
ē essentialz mipsis ſpōbus includētib⁹
rōem eēntialr et fozaſr. Alio n̄d
includat ipſe passiōes i ipſo met̄ ēte et
inptib⁹ es uiculr. et iō glaudent iſi

doctores q̄ nihil ē qđ habeat tātā co-
mūtātē ad ipsa intelligibilia sicut ens.
p̄ qđ ipsum solū pōt̄ poni obiectū ē
quātū nāi itētus. Et dūit ulteriq̄ nāi
ens eēt viis rēis adeūta tegly dē nō
possem assignare itētū aliqđ obiectū
atequatū p̄. Cōtra opīonē scoti.

Ita pō deficit īse z i suis fundamētis. Deficit qdē īse qz nullā distictōē ponit iente fīm qē obiectū itētus nī. qd uñ totaſr ipoſſibile. Deficit ī iſu is fundamētis mltiplr. Primo qz ponit ens habere dīas p quas teſcēdit ī iſta ſpecialia. 2o qz poitq ens nō pre diuat q dicitatī de huuſmōi paſſicib⁹ et diſſerētus trāſcēdēter. 3o qz dī ēs unius eſſe rōia addīm z creaturias. z ad oia teqB dī. Arguo g pōcēra ocluſio nē īse quaduplī. p ſic. illō h̄ ē obiectū atequatū itētus nī qd excedit im. p portōalr capacitatē iſpius. b̄ ens ī to ta ſua latitudine ut dī teo et creaturis excedit ī pportōalr capacitatē in tētus nī quare 2l. a. ē nota exterma nis b. pbo ſic. illnd qdatequat capacitatē itētus diuini excedit pportōalr capacitatē itētus nī. b̄ ē itotaſba latitudine ut dī teo et creaturis at equat capacitatē itētus diuini g. a. no ta. qz itētus diuini excedit ī pportōalr itētū nīm ſicut infinitū excedit re finitū poterit 7. a. pbari ſic. qnīcīqz ali q duo itētus ſe hñt p modis exceden tis et excessi. qequid atēct capacitatē excedētis excedit tenēſſitatē capacitatē illf excessi. b̄ ſic ſe hñt itētus diu nis et humaſi. g qg d̄atequat capaci

tate vel etas divini excedit capacitate vel etatus humani et ut p. a. minor de se nota. qz est igitur est tota sua latitudo diuina itinerat sed est finitus et infinitum et omnes virtutes possibiles sunt de cetero esse et qz extra totum est nichil est. id in etatus divini non se extendet ad aliud alio. Et primum est in sua latitudine aequaliter capacitate vel etatus divini et sic p. b. et p. c. tota ratione. Nec ualeat si dicatur ad istam rationem quod est tota sua latitudine non ad quatuor capacitates vel etates divinas. Quia non aequaliter capacitate vel etatus humani qz vel etatus divinus non solum cognoscit divinam entitatem vel est etiam creata. sed adhuc ultra nos cognoscit possibilia creari. Et per primus capacitas ipsius non solum se extendit ad ipsam est sed ad non est. Ita etsi nichil oportet soluit rationem. per quam iste medicus doctor lequendo nra tota. nra fratris iacobus deuteribus dicit possibilia erant ab eterno habere etitatem aliquam distinctam ab eternitate dei et primum sed non solum solum in tota sua latitudine. ita ergo etsi ideo vel tradidit deus eorum vel assumit totaliter filium. sed iupposito quod creatura a non sui creatorem sit totaliter nichil sicut est in re ueritate adhuc etiam nulla est. Alio supposito vel dei cogito qua cogitur creatura per lucibiles terminas ad ipsam vel ad ipsam eamque diam in qua sufficienter representatur non solum facta sed et possibiliter fieri per natum non potest dari qz quod nullo modo est non potest terminare cognitionem aliquam qz esse terminus cogitabilis alicuius presupponit esse relinqit ergo filium. s.

optat cognitio termiet ad diam eentia
qua omnia facta et possibilia fieri reperi-
fentantur. Ideo modo iste noster poterit co-
gnoscere non solum creatura sed et possibilia
creari. nam cum dia eentia cadat sibi eas ob-
iecto a de quato poterit ei iste noster cognos-
cere oibus modis quibus cognoscibil est. et
per hanc cognoscet iea non solum facta. sed et
possibilia fieri quod sibi est et impossibile. ista
igitur Ratio nullum modum soluit rationem et per con-
seguentes remanet iuris causa sua. Secundum
enarratio a principale arguitur sic. si obiectum
a de quato iste noster est ens sua comu-
nicare sinere tristitia aliqua sequeretur
quod iste noster non posset cognoscere diuinam
eentiam infinitam sibi ratione infinita. quia est tem-
perata per se. quod sibi ente sicut universali sum-
pto quinet diuina eentia secundum suam infini-
tatem. Et cum post se extenderat ad eum a de quato
sibi obiecto a de quato sequeretur quod iste
noster non cognoscere infinitam ratione infini-
tatem. falsitas hanc probatur. nam cum post se re-
cipiat spiritum et nobilitatem ex obiecto a de
quato formatum sumpto. sicut scia ex ob-
iecto sicut probatur est ipso supra secundum hunc
sequeretur quod iste noster est virtus sine po-
tentia infinita. quia teneatur i obiectum infinitum
sibi ratione infinitam aut est secundum et possi-
bilem. Tertio si ea ipsam ens est obiectum
a de quato nostri iste noster sequeretur quod
obiectum cognoscibile infinitum sibi ratione cog-
noscibili infinita non posset a de quato nunc
tene cognitiam nostri iste noster hanc est secundum
imo implicatur falsitas hanc probatur. quod si
obiectum cognoscibile infinitum sibi ratione co-
gnoscibili infinita non posset a de quato nunc
tene cognitiam iste noster finitam

excedereb^t ab ea et p^gn^sn e^ct obiectum
ifinitu^m s^b r^oe ifinita q^z repugnat ifini-
to s^b r^oe ifinita excedi afinito. uirtus
q^z cognitio que ponit^t finita e^ct ne. Et
ifinita q^z impossibile e^ct aliquod finitus
excede et ifinitu^m s^b r^oe ifinita oⁿs i^gre
iplicat duplice tradictioem. Q^{na} p^{ba}
e. q^z nullu^m s^b obiecto atequato ostendit
alicuius potestie atequat capacitatem
illius potestie. albedo e^ct n^ot atequa-
re po^z nullu^m. S^b si e^ct i^c tota sua comu-
nitate e^ct obiectu^m atequatu^m nostri itle-
tus. s^b eo ostineret obiectu^m infinitu^m s^b
r^oe infinita q^z peos q^z s^b e^ct sic lump-
to ostineret finitu^m et ifinitu^m s^b r^oe fini-
ta et infinita. et p^gn^s obiectu^m cognoscibili
infinitu^m s^b r^oe cognoscibili infinita
n^ot atequaret uirtute cognitua nostri
intletus que e^ct finita et limitata. &
si ens i^gtu^m e^ct obiectu^m atequatum
nostri intletus lequeret q^z e^ct dare po-
te^z passiu^m n^ol^e cui n^ot respoderet po^a
actua n^ol^e. oⁿs e^c fslm. g. oⁿa p^z q^z f^z
uia istius opionis intletus n^oz e^c impo-
nali passiu^m at recipiendum ututes ro-
tius e^ctis. alioqⁿ n^o haberet p^oiecto a-
tequato ipsum e^ct sine restante aliqua
q^z stat tam^e ex alia pte q^z n^ot recipe-
uerit ates theologicas pure saltim per
pure po^z n^ol^e actiu^m. Est g^z dare
po^z passiu^m n^ol^e cui respoderet po^a ac-
tia n^ol^e. s^b falsitas q^gn^s p^z p^ometato-
r^z n^o si e^ct dare po^z passiu^m n^ol^e cui
n^o respoderet po^a actua n^ol^e tal^e po^z
e^ct frustra. Deus aut^e n^o nichil fac-
vit frustra g^z W. p^z q^z ali^t falsitas
consequentis q^z po^a passiu^m n^ol^e d^z core

latie ad p^os^t actiam n^{on}alē et nō ad sup^{er}n^{on}alē. g^r posita post passiva n^{on}al^e. nec cito
o^z ponere poten^tia actiam n^{on}alē à cor
respōdētē. q^a impossibile ē i^{re}z n^{on}a dare
relatiū sine cōrelatio suo f^m p^om. in
predicamētis. Deficit g^r opio b^h ille. s
i^{nc}lusiōe. Cōtra fundamēta pōnis
scoti. Deficit ulterius insuis funda
mētis. p^o q^a dīc ēs habere dīas. q^d est
expresse^t itētōem p^{hi} i. ꝑmetaphi
sice ubi dīc oppositū. z t̄ pbat dīces q^a
si ens haberet dīas cū dīe sint extra
zdem gⁿis. dīe ētis ēent nichl q^a ē in
possibile impossibile ē g^r ēs habere dīas

U^{er}teris. si ēs haberet dīas esset
gen. gⁿis ē f^m g^r q^{na}pbat. q^a illud
q^d predicat te plib^y differētib^y spetie
i eo q^d uniuoce et dītūr pdīas qstitu
tias illaz spēz teq^by predicat iqd si
ne qdditatiē t^m z n^o p^{ac}ēns. z tenom
natiē ē gen h^o p^z. ista ē et n^o p^{la} u^{id}ēt
esse te rōe gⁿis f^m itētōem p^{hi} z com
tatoris b^h f^m n^{ia} illius opionis ēs est
huiusmōi g^r. p^m g^r fundamētū n^o p^{ot}
stare. f^m n^o ē impossibile omio. s. q^a ens
p^o predicare^t uniuoce et iqd te passioni
b^y trāscēdēter et differētis huiusmōi
si ēent. Arguo q^a rāb^h ip^lr. p^o sic cuius
qditas ē uere ētitas illud ē qdditatiē
eo b^h qdditatis enīscung^z passionis
trāscēdētis ē uere ēs sine entitas g^r. a.
ē nota extermis. Nā dīc au^g. q^d qddi
tas ē hūmaicas. i. q^d dītatiē hō g^r cu^l
quidditas ē uera ētitas illud ē qddi
tatiē ēs. b. p^{bat}. nā qdditas passionis
ē aliqua ētitas n^o nō si sic g^r hēt p^{posi}
tū. si n^o g^r totalr nichl. q^d q^d nō ē tota

Er ētitas nichl ē. Et dīfirmat q^a quid
dicas illius passiōis n^o ē aliquid n^o nichl
si aliquid g^r aliqua entitas. si nichl g^r
loquunt̄ tenichilo. Decido illud per
q^d que inter respōdet ad iterrogatō
nē factā p^{qd} predicat iquid. s. si que
rat quid ē uolūtas z sic te quaēnq^z pas
siōe trāscēdēte que inter respōdet qm̄
ēs g^r tota rō p^z extermis. Tertio
ens predicat te huiusmōi passionib^y a
liquido mō u^l nō si n^o g^r totolr nichl si
sic. aut qdditatiē et p^{se}. aut tenom
natiē z pacēns. nō so mō g^r p^{assumpta} p
bāc. Illa que p^{re}dictūt̄ tēse īmē i ab
stracto nō predicat tenomiatine et pac
tides. Ista ē ē f^{la} hō ē albedo q^a albe
do solū predicat te hō ē tenomiatine
et p^{acc}ētēs iō solūm predicat te eo ī
cōcreto. dicendo hō ē albus s. ens pre
dicatur te passionib^y trāscēdētib^y n^o so
li i^hēto b^h z abstracto. q^a ista ē uā iū
tas ē ētitas et bonitas ē entitas g^r f^m
fundamētū omnīo impossibile. Cōtra
tertiū fundamētū positōis scoti.

Tertiū z ē simplr f^m. s. q^a ens sic
unius rōis addeū et creaturas uēz q^a
b^h fuit i. pbat^t supiusq^one tertia f^m
libri articulo fo. id circō adprensē di
mico. Hō ad rōes scoti. Re
stat g^r respōtere ad rōes huius tocto
ris q^d dīz q^a terōe obiecti ateqnati ēq^a
habeat tātā comūitatē. W. dīco q^a uēz
est. s. cu^l b^h sequit^z sit ateqnati sic q^a si
ent n^o se habet immū. z n^o se habeat in
plus. alias nō haberet obiectū ateqnā
tū uā q^uisibile sic tātē comūitatē
q^a eisfrō repēt in omni n^{isibili} nō dice

ñ dicit̄ tñ obiectū atēquatū n̄is sic ē
i ppositoq̄ls om̄ne qđ cognoscit a nob̄
sit ēs. ñ tñ om̄ne ēs s̄b quacūq; rōe co-
gnoscēdi p̄t anob cognoscit ut statim
declarabit̄ qđ ḡ ponere aliq̄ restat̄ez
iēte qđ q̄ assum̄mē i.b.s. q̄ ēs predi-
cat̄ iqđ tēpassiōth̄ trāscēdētib; z offe-
rētus ultimis p̄z ñ esse neq; ut pbatis
fuit n̄. pb̄es quicūt n̄o quidē p̄maque
pbatis tēpassiōbus ēs ñ predi-
cat̄ tēhu in s̄mōi passiōbus p̄ accīs īmo p̄se. tñ
pbabit̄ q̄ predi-
cat̄es p̄ se ñ quicūt
p̄t dicit̄ ista p̄ p̄o ueritatē habet in
hus que differt reali. neq; q̄ ppria
passio disti. quicūt reali alius ob̄ ista pp̄a
passio predi-
cat̄ p̄ se iſo mō te. suo sbo
neq; ēq; s̄b m̄ predi-
cat̄ tēplā placidēs
tētum ñ sic ē i pposito q̄ passiōes trā-
scēdētes s̄t id reali cū ēre et iō necēio
recipi-
tētē predi-
cat̄em iſiſus p̄se l̄ p̄t
dici q̄ ista pp̄o ueritatē habet i eodē ge-
nere predi-
cat̄is. uñ si. a. predi-
cat̄ te. b.
iſo mō p̄se. b. ñ predi-
cabit̄ te. a. ieodē
mō dicēdi p̄se. poterit tñ predi-
car iſp̄
mō ul̄ aliquo alior̄ et sic ē i pposito
q̄ passiōes trāscēdētes predi-
cat̄ te en-
te iſo mo. ēs aut̄ predi-
cat̄ te eiſi ipri-
mo mō q̄ ē de quidditate ipsay alias
ēent necēio nichil ut dēmē. p̄ma ḡ pbō
ñ quicūt n̄ q̄ fa que nitetur h̄ id pbā
re tēlētis tēns q̄ suppoit̄ ēs habe-
re dēas. h̄ aut̄ oia s̄t q̄ tra p̄m et īmo
pbō ñ solū pbāt̄ itētū īmo suppoit̄
teberet pbare ḡ istā p̄dem sicut prece-
dēt̄ ñ reputo uera. Opio pp̄a et ūa
Etio ḡtū adistū articulū uñ michi
alr̄ dicend̄. Nota notabile teobieccō

Cuius ḡtā ē nōtā dñi q̄ obiectū i⁹ a
lūmūs potētie p̄t acipi quadupl̄. s.
motiue. denominatiue. terminatiue. z pre-
dicatiue. p̄quid ē obiectū accipit̄ motiue
et sic dñ obiectū illud cui copert̄ for-
malr̄ motiua potētie. q̄a mouet po-
tenz̄ ad actū suū. Et isto mō quilibet
colorz p̄icularis dñ obiectū ūisus q̄
se ipso quibz formalr̄ et nō paliquid su-
paddies mouet uisum ad actū uidēdi
z vero dñ obiectū terminatiue et sic di-
cit̄ ebiectū id cui operit̄ id terminatiue
potētie q̄ terminat actū potētie quect̄
q̄ sit illa. Et isto mō que uidēt ter-
miant actū uisum. 3º mō dñ obiectū de-
nomiatiue et sic uisibile dñ obiectum uisus.
nō q̄ uisibile moueat uisum s̄ q̄
rō motiua denomi- uisibil i ḡtū mo-
net ul̄ ē apta nata mouere uisum. Et
ē predi-
cat̄o iſo mō dicēdi p̄se color̄ ē
uisibil sicut p̄z p̄ p̄m et comētatorē
iſo huīs. z et ultimo ut ad presens
spectat dñ obiectū predi-
cat̄e aliq̄ eo
mune qđ tēibz motiuis rōibz pre-
dicat̄ atēquate. sicut colorz tēomnibus
mouētibz uisum predi-
cat̄ur. Sex
declinaciones s̄m. pp̄a itētōem. Hus ḡ
uisis ul̄ suppositis pono pordinē sex
declinaciones. Prima est q̄ quel enti-
tas positiva est rō formal motiua iste-
tus n̄i. Secunda ē q̄ id ibeadem rōne
formali monet intellect̄ ad intelligēd̄ et
terminat eius actū. Tertō est que seq-
tur adistas q̄ quel entitas positia est
formal rō terminatiua accūs intelligē-
di. Quarta est q̄ neq; est denominati-
ne obiectū intellect̄ n̄i. Quinta est q̄

meb' cōtētū s̄ente pōt esse obiectū at
quatū it̄lctus n̄i aequatōe predica
tōis. **E**xtra ē q̄ es ito ta sua latiu
die. s̄b rōe t̄n cognoscibili finita z limi
tata ē obiectū aequatū it̄lctus n̄i ate
quatōe predicatōis. **P**rimā ḡclusio
nē p̄bo adpresens dupl̄r. p̄ sic illi cui
queit it̄lctus mouere p̄ se dēm q̄ p̄ ac
cidēs et ōtra palind ē formal rō mo
tuā it̄lctus aditelligēd. q̄b ēcitas po
sitia ē h̄niusmōi ḡ. a. ūz nota. p̄ tanto
q̄a formalī rōni motiē h̄ queit ut nee
p̄ aliud moueat n̄ pac̄ns. b. p̄z q̄a iter
omnes ēcitas positias it̄lctus ponit
distictōem q̄d facere n̄ posset h̄ q̄ liby
attigeret et aquals monere p̄ se et in
mediate. **N**ulla ē po^a ponit distictōes
iter illa que attigit pac̄dēs sine pa^b
ḡ. **S**ecundo n̄ magis intie et imedia
te ferk uſas iuſa q̄ it̄lctus i it̄lcta. s̄
uisus fertur i p̄hos colores emouetur
abeis p̄ p̄pas rōes ipsoꝝ. q̄z n̄ monz
pticularis albedo prōem specificā albe
dis ol' p̄ rōem ḡnū q̄d ē color s̄ p̄snā
p̄pā z singularē n̄am ḡ m̄ltō fortius
it̄lctus mouebit a p̄pis ētib̄ positivis
r̄r imediate. **E**t ſirmat p̄ aristotile
tertio h̄uſus dicitē q̄oꝝ it̄lctus ēſe mix
tu et tenuitatū n̄ ut iper ſicut dicebat
anax. s̄ q̄n omnia ſtelligit ex quo p̄z
q̄ it̄lctus p̄ficiē pom̄ia et p̄n̄s omnia
s̄b p̄pis rōib̄ mouet ipsum. alias n̄ op
porteret ab omnib̄ rōib̄ tenuari.
Est t̄n hic aduertēd q̄ mouere accip̄t
hic large ſine comuniter. n̄ ē mouet
it̄lctus effectie ab obiecto n̄ali cognos
abili. s̄b ſolu ut am̄a circa p̄ ut i ſequē

tib̄ aꝝ eius appetit. **G**etiūdā ſclu
ſiōem p̄bo dupl̄r. p̄ ſic obiectū mouet
it̄lctus aditelligēd ſm illā rōem ſm
quā fundat iffantasma ſ ſm rōnem
ſm p̄ terminat actū intelligēd preſen
tae iffantasma ḡ. a. p̄z q̄a fantasma
q̄p̄ ſupl̄r. ut ē res. et ut ē ſimilitu
do obiecti. ut res est n̄ mouet it̄lctus
aditlectōem obiecti ſ ſolu ut ē ſimilitu
do ipſius. **E**t iō obiectū p̄ illam rōem
ſm p̄ fantasma ē ſimilitudo ipſius
mouet it̄lctus aditelligēd. b. p̄bae q̄a
ze corrupta ſm ēſe reale extra aiam
termiat actus intelligēd. a. ſm el
ſe ſimilitudiariū q̄d habet iſno repre
ſentatio. quia n̄ pōt dari respectus
actuā ſine termino actuāl. et p̄ q̄n̄s
res extra animā exiſtēs termiat actū
intelligēd ſm rōem p̄quā iffantasma
te preſentat quare. **T**ercia p̄z ex dictis et p̄
rōes p̄bates ſmā ḡclusiōem. appet ē
ex dictis. n̄a obiectū ſteadē rōe forma
li mouet. intlectus aditelligēd et ter
minat eius actū p̄ ſam p̄pōem. ū quels
ēcitas positiva mouet intlectum ſe ip̄a
formal ad intelligend p̄ ſmā rationē
ḡ quelibet entitas positiva ſe ip̄a for
mal ſ terminat eius actū. **A**ppet ū i
ſta ſclusio p̄rōes p̄bates priꝝ ḡclusi
onē ſolu ꝑ ubi pom̄ īneis mouere po
nat et terminare quare p̄ p̄bationem

quarte qoclusionis ē intelligendo qo sicut
uiuibile denomiatie ē obiectumilis. sic i
telligibile ē obiectumilus i intellexu
aut̄ qorit esse actumilu erroneous q uo reci
net nōm intellexois s̄ receptois. erras ar
ca aliqua n̄ d̄ illa intelligere s̄ potius
errare circa illa siue recipi. alius aut̄ ē
ueridicus. z iste retinet sibi nomē intel
lexois. uirtus ē q[uod]res que s̄ apte nate. ui
sum ul̄ intellexu deuope false appellat s̄c
auru ul̄ argētum sophicu. Et iō res
que tales se exigunt intellexui quales i se
ipuis nō s̄ poppositū uē nominant. et
p̄n̄s nichil aliud ē fūl esse q̄ esse intel
ligibile actu receptois. Et esse uerz m
ichil aliud ē q̄ esse intelligibile actu ue
ridico q̄ intelligere recte ul̄ ueridice ue
rappellat intelligibile nō recte sine
recepto fūl exīna sua nomina. Hus
ḡ supposita pbae dicta quarta oclu
sio dupl̄ p̄sic. Intelligibile ē denomi
natie obiectu intellexus aequatū. s̄ esse
uez nichil aliud ē q̄ esse intelligibile actu
ueridico ḡ.a. p̄z exterminis. b. expredic
tis. Secundo sola cognitō uera d̄ si
ue denomiati p̄p̄ cognitō. ḡ uez z ni
chil aliud ē obiectu intellexus denomiati
ue. q̄na nota p̄ta q̄a sicut se habet i
tellexo ad denominari ul̄ esse intellexoem
ita se habet intelligibile ad denomiari
ul̄ esse intelligibile aīs p̄z exdictis ḡ. et
q̄firmat q̄a intellexus ē ueroz fm aīz.
nō p̄t aut̄ esse uez sine mō predicto

Quinta oclu pbae dupl̄ p̄sic. terzo
ne obiecti aequari intellexus aequatōe
predicatis ē habere tātā comunitatē
q̄ eius rō ieludat in omnib⁹ intelligibili

by s̄ nichil atēti s̄b ente ē huius ḡ.a.
p̄z ex supra dictis. b. pbae q̄a ab ielitu
nō cognoscit deus et creatura. nichil
autē atēti s̄b ēte ē tante comunitatē
q̄ eius rō ieludat in deo et creaturis ut
de se p̄z. Secundo nulla uirtus cogni
tua omni dētū aliquis superioris nām
habet pobiecto aequato aequatōe p̄
dicatōis aliqd̄ ḡtētū s̄b illo luxori
sed intellexus n̄ ē uirtus cognitā omni
dētū sufficiēter nām entis ḡ n̄ habet
pobiecto aequato aequatōe predica
tōis aliqd̄ ḡtētū s̄b ente. a. z minor p̄
tētē tēse quare d̄.. Quinta gelus. d̄ē
z. pbo dupl̄. p̄sic s̄billa rōe tebet assi
gnari s̄b aequatū intellexus n̄i s̄b q̄
p̄t saluari d̄a ipsius abobiecto intel
lexus diuin sed s̄b fūsi ponat eius obie
ctū itota sua latitudie. s̄b rōe t̄n cogno
scibili finita z limitata eo mō quo die
cum ē et nō alio mō ḡ.a. p̄z. alias intel
lexus diuinus z noster haberent iōē ob
iectu aequatū s̄bade rōe formalis. qd̄
ē euidēter fūl qz t̄c aequarēt iterse
pbae. b. q̄a s̄b d̄a nō p̄t saluari p̄b̄q̄
ē cognoscere totū ēs ul̄ p̄tez t̄tis. Cū p
batum fuerit imediatōq̄ nichil atēti tū
s̄bente possit esse obiectu aequatū in
tellexus n̄i. Ex quo seq̄ q̄ intellexus
noster p̄t cognoscere omne ens z n̄ so
lum p̄tē t̄tis. nō autē p̄t saluari hū
mō d̄a si nominat obiectu aequatū
intellexus n̄i ēs inq̄tūm ens ut li. n̄
q̄tūm reduplicet omnē rōem cognos
cibilem entis tā finita q̄ infinitā uepz
exdictis q̄tra opionē inmediate recta
tā. uel ḡ saluabie hūmīsmōi d̄a pouē

to obiectum intellectus nō omne ēs itota
sua latitudine sbrōe finita ul̄ ifinita ē
sbrōe cognoscibili finita et limitata.
primū dari n̄ pōt pp̄ duo. pmo qā cū
intellectus n̄ sit virtus finita nō pōt ha-
bere obiectū sbrōe ifinita. Et qā n̄tē
n̄ ad sbrōe intellectus n̄ cognoscit ali-
quod finitū sbrōe finita qd̄ n̄ posset es-
se si eins obiectū ēt ens sbrōe ifinita
relinq̄ ḡ fm̄ qd̄ ē ppositū. Et sic p̄z
tota zō. Secūdo. illud qd̄ atequat
sbrōe omnū scīaz existētiū ī intellectu no-
stro ē obiectū atequat intellectus n̄. ēs
itota sua latitudine ut dictū ē ē huius
mōi. ḡ. a. p̄z qā nichil ē cognoscibile ab
intellectu n̄o qd̄ n̄ claudat sbrōe a
licetū scīe aliquo mō alias scīe ēētē
diminutē tradite. pbo. b. qā si aliqua
viterēt habere sbrōe sbrōe infinita. hec
maxime ēēt ītheologia que ē tēdeo in
finita sbrōe ē ḡ nulla aliaz. Assump-
tū. pbaē dupl̄ pmo sic. Nulli ifinitū
sbrōe ifinita pōt esse sbrōe malicius sa-
cētie finite. sbrōe theologia n̄a n̄ ē scīa fi-
nitā et limitata ḡ n̄ pōt habere sub-
iectū sbrōe ifinita. b. p̄z cū theologia
n̄a sit quedā creatura et p̄ q̄ns certa
limitatib̄ circūscripta. tū q̄ recipit
subiectū ī intellectu n̄o limitato et fini-
to. a. pbaē sic. Infinitū sbrōe ifinita
pōt esse sbrōe scīe infinite ḡ ifinitū sbrōe
ifinita n̄ pōt esse sbrōe scīe finite. āns p̄z
qā sicut n̄ repugnat finito sbrōe finita
esse subiectū scīe finite ita n̄ repugnat
ifinitū sbrōe ifinita esse subiectū scīe in-
finite. ña pbaē qā subiectū unscīus q̄
bitus sbrōe rōe subqua subiectū deb̄

b̄tui atequari. illud ḡ ifinitū qd̄ es-
sbrōe ī scīa ifinita sub rōe ifinita adeq̄
re scīe finite. et ex alia pte atequare scīe
ifinite. cū s̄ n̄ repugnat esse sbrōe scīa
ētē ifinita ut dēm ē et p̄ q̄ns scīa fini-
ta et ifinita adequare ad īntē qd̄ esse
nō posset n̄ scīa ifinita efficerē finita
et equestrō qd̄ iplicat ōtradictōem. 9
sequētia p̄z qā quecūp̄ um et eidem a-
requāt s̄t̄ a omniē adequata. sbrōe scīa fi-
nitā et ifinita adequant̄ um et eidē sbrōe
exsupposito ḡ. Et ōfirmat̄ ista rō
qā omnis scīa adequat rōem formalē
sui sibi p̄hi. qā q̄literat̄ omnia que rō
formalē obiecti representat et n̄ pl̄a. sbrōe
nulla scīetia finita pōt atequare rōez
obiectalē ifinitā ḡ b. p̄z. qā tūc scīa fi-
nitā ēēt ifinita. Secūdo sic si theo-
logia n̄a ēēt tēdeo et creaturis sbrōe
ifinita sequerēt̄ op̄ due scīe sbrōe ordinate
tēderēt̄ ī obiecta equalē abitus. q̄ns est
sbrōe ḡ impossibilitas q̄ntis patet. qā
tūc ille scīe n̄ ēēt sbrōe ordinate et q̄ntis
ē qā sicut se b̄t̄ pot̄ ad obiecta sic suo
mō scīe ad sba. sbrōe impole ē dare duas
potētias sbrōe ordinateas que tēdat̄ inob-
iecta equalē ambiens sicut patet denuo
et sba comuni ḡ simile erit in scīetis.
ñna patet. qā theologia ē nostra ē sub-
ordinata scīetie divinitie immo in sbrōe co-
sistit eius pfectō. Et tēs tēderet̄ inob-
iecta equalē ambiens immo plus est
intelligēt̄ zidē obiectū formalē sumptū
qd̄ ē totalē impole quare dēl. patet ḡ
quod assūmebat̄ in. b. et p̄ q̄ns totarō
Cōtrarīum ex dēs. Exista autē
cōclusōe infērēt̄ correlatiōe qd̄ rōna

bilis poterit dicere obiectum aequaliter et quatuor intellec-
tus non est eorum est ut totum dicitur genere
totali non tamen sic intelligendo quodlibet ut totum
dicitur genera totali sit ratione formalis obiec-
ti aequaliter et teneat reduplicatio. sed etiam specificatio. Duo dubia contra
dicta una et propria. Sed quaevis dubia
est manifestatio uitatis idcirco contra dic-
ta et specialiter genere gelusio nem ista ultimi
mouebunt aliqua dubia ponit namque
ista dicta conclusio duo. primum est quod omne est
cognoscitur vel potest a nobis cognosci tam finita
etiamque infinita tam creatura quam in creatu. secundum est
quod omne cognoscitur ab intellectu nostro cognoscibilis ratione
et sub ratione cognoscibili finita et limitata
Habuit namque totaliter impossibile de ente infinito
cum cuius non est deus. Et arguit ipsis contra hoc.
Primum ratione formalis obiecti debet
precedere actum potentie in obiecto. sed nul-
la ratione finita et limitata precedit actum
intelletus non in deo genere. a. primum quod ratione formalis
obiecti debet se tenere ex parte obiecti et
non ex parte potentie. b. primum quod deus est simili-
tudo infinitus et illimitatus. Secundo illa ratione finita
et limitata que ponitur in deo ut cognos-
citur a nobis vel est ad aequalitatem. vel est id quod di-
uinitas non aliud quod est in deo est et dispositio
eius. cum dispositio nichil aliud sit quam unius
eius alio positio genere. et per hanc in teritas
sit formaliter infinita et ista ratione erit simili-
tudo infinita. Et per hanc cognoscetur a nobis sub
ratione finita et non sub ratione finita. Tertio
ad id si ratione sub qua cognoscatur deus a no-
bis est finita et limitata sequeretur quod non
satiaret beatos omnes est error enim genere per
bat. quod ultra ratione finita potest uoluntas
appetere et per hanc non satiat aliquo fini-

to. Quod nichil potest esse obiectum aliquius po-
tentie sub ratione formalis sed formaliter et in
intellece repugnante finitas sine ratione finita
tatis quaevis sit illa repugnat deo for-
maliter et in intellece cum intellece et formaliter
sit infinitus. Quod non nihil potest obiectare posse
sub ratione formalis opposita formaliter sine
ratione formalis et propter primum quod albedo non potest
obiectat nisum sub ratione nigredinis non est
uso. quod nigredo oppoierat formaliter ratione
in albedis et in everso. sed finitas oppoiet
infinitati formaliter. infinitas autem est propter
ratione formalis existentia genere. Secundo illa ratione sub qua
deus a nobis cognoscitur vel est aliqd nichil
si nichil est deus cognoscitur sub ratione nulla
si aliqd vel rationis vel rei. si rationis est deus
cognoscitur subente rationis et non sub entitate
propter quod secundum est quod videtur ei simili-
tudo. si realis aut creatura aut in creatura. si crea-
tura habere non posset quod est in cognoscere
tum sub ratione creatura. si in creatura cum omnibus
ratione realis in creatura sit infinita. genere cognoscitur
sub ratione infinita et ex istis rationibus sequitur
ulterius quod deus non potest esse secundum intentionem
ratione finita. ut assument. sequitur
quod obiectum aequaliter intelletus non non potest
dicari totaliter totum est hinc per ut dividitur genere
totalitatem. Propter solutum est ista propter
ratione et aliqualem declaracionem istius pos-
itionis est adutendum quod aliqd potest repugna-
ri alieni formaliter et subiectie quod sibi non
repugnat terminative ex obiectie. Nam si
enit paret in inclusione super finibus
quod est septima et articulo per irresponsabilem
ratione secundum ratione et connotabili facto in deo
non ad secundum ratione esse rationes quod petit eni
reali terminative et obiective cum tamen re

pagnet s̄ formālē et s̄bīne. h̄z n̄q̄s
reale esse cōgnitū. esse aprehēsum. esse
aut̄ cognitū. et esse aprehēsum. s̄t̄ esse rō
nis. huimōi aut̄ esse zōis sic ōpetit
ēti reali termiatiue et obiectie qd̄ s̄ re
pugnat formalē et s̄bīne. Ad p̄posi
tū applicādo dicoq̄ alicut rei p̄t̄ refu
gnare esse finitū et limitatē formalē
et s̄bīne cui n̄ repugnat termiatiue z ob
iectie. Et p̄t̄ ex d̄c̄is formari una cal
rō. n̄ maḡ repugnat ēti ifinito habere
esse finitū. p̄t̄ reali habere esse rōis.
B p̄t̄ q̄a maḡ distat ēs reale et ēs. rō
nis. q̄ es finitū et ifinitū cū ipaucion
b̄y queant. s̄t̄ reali q̄uis s̄repugnet
formalē et s̄bīne esse rōis. n̄ tñ obiecti
ue et termiatiue ḡ n̄ ēti sim̄ ifinito re
pugnat ens finitū obiectie et termiati
ue q̄uis s̄repugnet sibi formalē et s̄bīne

Est tñ diligēter ulterins notād̄ q̄
ista rō finita que se tenet ex p̄te obiec
ti ifiniti termiatiue et obiectie n̄ d̄sc̄ar
git ex aliqua limitatōe et finitatōe se
tenēte ex p̄te rei cōcepte. s̄ solū ex fini
tatōe et limitatōe ielētus q̄apiētis. uñ
q̄uis deus q̄m̄ ē tēse totus et totalē of
ferat se ēuis beato. Null̄ tñ beator̄
p̄t̄ ipsum totū et totalē capē q̄a ielē
tus creatus. cū sit finitus et limitatō
nō ē aptus natūs cognoscere dñ. q̄ ē
q̄d̄ dā pelagus s̄be ifinitū ifinste. s̄ tā
tū finitē alias ipsos possemus q̄prehē
tere q̄ n̄ nez alr̄ ḡ cognoscitē teitas
at̄eo et aliter anob̄. Ni ab ipso cognos
cū omnib̄ modis q̄bus cognoscib̄ ē
Ni cū ielētus dñmus sit ifinitus p̄t̄
se ipsam q̄prehēdere et p̄t̄ n̄ ifinitē co

gnoscere nos aut̄ n̄ sic. Nā q̄ ma coḡs
cam̄ vītātē ifinitā n̄ tñ ifinitē. s̄ fini
te. s̄ possū ad h̄ habere exemplū sa
tis claz̄. uñtēs q̄ sol q̄r̄ ē tē se eius
dē rōis offert se uñm̄ aqle. homis et
noctue n̄n̄ abeis equalē uñ q̄a potētē
uñm̄ n̄ s̄ equalē dispōsite sic t̄ suo mō
beati n̄ possūt̄ uidere tñm̄ omnib̄ mo
dis q̄b̄ cognoscib̄ ē. s̄ km̄ dispōtem̄ et
capacitatē ielētus n̄z uñ beator̄ et bēt̄
uñtēt̄ ipsum km̄ maḡ et mñs km̄ q̄ha
bēt̄ maḡ et mñs telumie glorie. Est i
sup̄ 3° diligēter notād̄ q̄ huimōi
rō finita se tenet ex p̄te obiecti ifiniti
fundamētalē et initiatē. et ex p̄te ielē
tus n̄z formalē et q̄pletē sicut t̄ ē
esse rōis sicut dictū ē se tenet ex p̄te
rei fundamētalē et initiatē q̄a ēs rea
le ē fundamētū et initū quare habet
esse cognitū et apprehēsum. ex p̄te tñ
ielētus q̄tinet formalē et q̄pletē q̄z
ēs reale nō habet esse cognitū et apre
hēsum nisi iordine ad ielētū si ḡ bene
ōsiterat̄ predicta. tercia nob̄ inotescit
Primiū q̄ esse finitū q̄uis repugnet
ēti simplē ifinito formalē et s̄bīne nō
tñ sibi repugnat termiatiue et obiecti
ue. km̄ ē q̄huim̄ rō finiti n̄ q̄surgit
ex aliqua finitatōe et limitatōe se tenē
te ex p̄te rei cōcepte. s̄ solū ex limitatō
ne ielētus q̄apiētis. terrū ē q̄ ista rō
finita se tenet ex p̄te obiecti ifiniti fū
damētalē et initiatē ex p̄te uero ielē
tus n̄z formalē et q̄pletē. H̄o ad
dubia predicta et adōdes q̄tazias
H̄us ḡ suppositis facile ē responde
ze adōres predicas. Ad p̄t̄ cū d̄z q̄zō
formalis.

formal obiecti. dico quaeque est funda
menta et initiatie. non autem formaliter et 9
pletie ut per ex dictis. nec sic est in propo
posito quod finita potest precedere in deo actu
intellexus fundamenta et initiatie. Quis
non formaliter et 9 pletie. Et cum dicitur ratione
formal obiecti debet se tenere ex parte o
biecti et non potest dicere quoque est termi
natio obiectus fundamenter et initiatie
ne non tamen formaliter et sive non totaliter et 9
plerie ut deum est in ratione non quietit. Ad
eodem modo cum dicitur quod ista ratio nichil est aliud a
teritate. dicitur quod non est alia formaliter et
sive ut per ex dictis. potest enim esse alia est
initiatie et obiectus quod ut sic est finita. non
enim per hoc sequitur quod faciat 9 positionem in deo
quod quod non est in ipso formaliter non faciat 9 posse
in eo. Alterum cum dicitur quod sequeretur quod il
larum non satiaret beatos dicitur quod neque es
set si esset finita formaliter et sive. quod es
se tale est creatura. et nullum tale potest satia
re beatos. Et cum esse tale sit referibile
iam in talibus ifinum quod repugnat obiecto
beatifico. poterit ista ratio obiectus et ter
minatio esse finita. et tamen satiabit beatos
quod finitas formaliter et 9 pletie se tens
ex parte intellexus non. et non ex parte obiecti be
atificatus. et cum dicitur quod ultra quod est finitum
potest voluntas propter appetere dicitur quod neque
est. si sic esset finitum quod non repletet capacita
tē ipsius quod in proposito dicitur non potest.

Ad quartum huiusmodi. a. dico ad. b. quod que
cunque ratio finita formaliter et sive repu
gnat ipsi deo. et in ratione nolo quod satiari ratio
ne non possit obiectare intellexus alicuius. ratio
autem finita determinatio et obiectus non re
pugnat deo ut deum est. et isto modo potest

rit esse obiectus non potest esse intellectus.
Ad quintum eodem modo est dicitur quod ratio finita
et terminatio et obiectus non repugnat dic
te infinitati formaliter immo ita cum ipsa
ut deum est. et in ratione sunt sibi ratio potest
obiectare intellexus non finita formaliter et sibi
ne opponit diuine infinitati et in ratione sunt sibi ratio potest
atque non intellexus. Ad sextum dicitur
quod illa ratio non est nichil immo aliquando et cum
dicitur ulterius quod erit realis vel rationis dicitur
quod ista ratio finita est realis fundamenta et
initiatie. est tamen rationis formaliter et 9 pletie ut
per ex dictis et hoc sufficit ad hoc quod teus
possit cognoscere sibi ratio finita. Nam
ostensum est quo modo se habeat talis ratio ex
 parte obiecti et quo modo ex parte potest. et cum
dicitur ulterius quod erit creata vel in creata
dicitur quod ista ratio fundamenta sumpta
est in creata quod est ipsam diactionem. per quam
dicitur addubitationes predictae. et hoc est
articulo. Tertius articulus. Ceterum pri
mum cognitum ab intellectu non sit aliquod un
iversale sic querit quod principali. Opio
henrici insumma quod est quarta articulo
xxii. Ad quod in directe respondet ali
qui doctores dicentes quod non. Dicunt quod pri
mum cognitum ab intellectu est deus ipse. cer
cum est autem quod deus non est aliquod universa
le. et ut melius appearat inter omnes ipsorum di
stinctum recognoscere dicentes quod duplex est
cognitum una natus. et altera ratione appellatur
autem isti cognitum natus illa quae habe
tur secundum natus processum non est cognitum. cuius
natus processus est procedere ab intellectu minato
ad determinatum. nam et tales processum inueni
mus non solam intellectum sed et in sensu cog
nitum.

tōem ait rōale appellat illi q̄ itētū
haber p̄uā reductōis te lucēdo unum
exālio ut p̄ta reductō bonā ule s̄ si
st̄es pabstractōem ab h̄ bono ū abillo

Cū ḡ querit qd̄ sit p̄mū cognitum
abit̄etu n̄o. dicit q̄ si loquām tēco
gnitōe n̄ali que habet p̄naturalē p̄ces
sum. deus ē anob̄ p̄ cognitū si aut̄ loq̄
m̄ recognitōe que habet p̄ p̄cessum rōa
lē p̄uā te ouctōis abstrahēdo ab h̄ ū
ab illō p̄ticulari. tūc ūz esse dicēd̄ fm̄
īrētōem ipsoz. s. q̄ deus ē ultimū co
gnitū abit̄etu n̄o. p̄ma oclusio p̄t p̄
bari ex dēis eoz sic. p̄to aliq̄o habet o
ceptū magis ideterminatū. tāto nob̄ pri
us occurrit. z p̄ḡns p̄us anob̄ cognos
eit. s̄ deus habet oceptū magis ī deter
minatū p̄ qd̄cūq̄ es creatū. ḡ p̄us nob̄
occurrit z p̄us a nob̄ cognoscit p̄ qd̄
cūq̄ es creatū et p̄ḡns ē p̄us nob̄ co
gnitū. a. p̄zex dēis. n̄ si naturalē p̄ces
sua cognitōis nostre ē ab ī determinato
ad ideterminatū. ox. illud qd̄ maxime
ē ī determinatum p̄us a nob̄ cognoscit.
.b. p̄bat facēdo n̄na distictōem te ī te
terminatōe. Est ē nt̄ dicit duplex ī
terminatō n̄na negatia et alia p̄uatia
Ī determinatō negatia ē illa fm̄ p̄ ali
qd̄ sic ē ī determinatū q̄ nullā patit te
terminatōem. P̄uatiā uō ē illa fm̄
qui aliq̄d sic ē ī determinatū q̄ tñ ē de
terminabile. et p̄ḡns expectat determina
tōem. Cōstat ait q̄ p̄ma ī determinatō
ē. a. p̄fa. s̄ oceptus ille quo anob̄ deq̄
cognoscit ē ī determinatō fm̄ p̄mū ī de
terminatōem ga res ocepta. s. deus cum
sic actus p̄mū n̄ expectat aliq̄ ī determi

natōem. z p̄ḡns n̄ suus oceptus tñ ī de
termiatō oceptus sequat̄ ī ideterminatō
n̄e rei ocepte et n̄ eq̄uso. qd̄s ait aliq̄
ēs extra deū eo ipso q̄ n̄ ē actus purus
habet oceptū sic ī determinatū q̄ tñ po
rest det̄mari et expectat determinatō
n̄e. Reliq̄ ḡq̄ oceptus deo sic maḡ
ideterminatus p̄ oceptus aliquis alte
rus ētis. Et p̄ḡns p̄us nob̄ occurrit

Et si queraſ ab istis q̄ sit iste ocep
tus q̄ ita ē ī determinatus negative.
dicit q̄ ē oceptus ētis et p̄mū suaz
passionū. a. unus ueri z bom. Nā p̄me
dē īrētōes occurrit nob̄ p̄us p̄ ocep
tum ī determinatū negative fm̄ quem
modum opetit soli teo osequēter no
b̄ occurrit oceptū īdeterminatū pri
uarie fm̄ quē modū opetit creaturis

A dicit tñ ulterius q̄ p̄magnam si
militudinem que ē inter īdeterminatio
nē negative ī et priuariū n̄ p̄pēdim̄ e
vidēter ūp̄ i oceptu ētis et suaz passi
onū a l̄p̄ebēdan̄ ētis ītē creatū ūl̄icrea
tū. Secunda oclusio fm̄ p̄cessum eoz
declarat sic. Ni fm̄ p̄cessum rōalem
cognoscim̄ dñm pabstractōem ab h̄ p̄ti
culari bono et abillo p̄ quā pabstractō
n̄e reductō int̄scit ad cognoscēdum
bonum ule s̄blistēs. Et eodē mō pab
stractōem ab h̄ p̄ticulari uero et ab il
lo de lucē aduez amūsale s̄blistēs. Il
luo ḡ qd̄ ē terminus aquo ī ista abstra
tōe sine deductōe ē p̄mū cognitam in
eodē. Illud ū qd̄ ē terminus adq̄ē ētē
timū cognitū. Cum ḡ dēns itali p̄ces
su sit terminus adq̄ē relinq̄t q̄ sit ī
ultimū cognitū. ipsa uō particularia

bona vel particularia uera cu[m] sint ibi terminus a quo erit p[ro]p[ter]a cognita intali presu[m]ptu[s]. Nam autem uidet[ur] interius dicere opinionis

Hec autem opinio u[er]a n[on] dubia inle et in suis fundamētis. Et i[us]tō ostēdo triplē q[uod] deus n[on] potest esse primū cognitū ab intellectu n[on] cognitōe naturali ut dicunt Primo illud quod n[on] potest esse p[er] se fantasiatū nec pacidēs n[on] potest esse primū cognitum ab intellectu nostro cognitōe naturali. deus ē huiusmodi g[eneris]. a. p[ro]p[ter]a parvotile i[us]tificatio huius. o[ste]r[um] intelligētem fantasmatu[m] speculari. et p[ro]p[ter]a p[ro]mī cognitū ē fantasmatū ul[ic]tū p[er] se ul[ic]tū saltē pacidēs. certū ē q[uod] a[re]t[ur] loq[ue]r[ur] de cognitōe naturali. b. p[ro]p[ter]a omne p[er] se fantasmatū ē corpus ul[ic]tū p[er] se. Deus autem n[on] ē p[er] se corpus nec p[er]tinet quāp[er] nec p[er] se potest esse fantasmatus nec ē pacidēs q[uod] omne fantasmatū pacidēs. ul[ic]tū ē p[er]tinet pacidēs ul[ic]tū saltē q[uod] inveniatur p[er]tinet n[on] q[uod] tereo ē impossibile. 2o primū cogitū apertū nostro habet esse facilissime cognitōis teus aut ē difficultissime cognitōis. Nam ita se habet intellectus noster ad ea sicut ē fo[rm]a metaphysice. 3o si deus ē p[ro]mī cognitū ab intellectu n[on] cognitōe n[on] ali. sequere[re] q[uod] cognitō dei esset majoris certitudinis q[uod] cognitō cuius scūq[ue] alterius ē[st]is. q[uod] n[on] ē falso etas q[uod] n[on] p[ro]p[ter]a realis ē[st]ib[ile] deo habet in naturale cognitōem scientificā et ē p[er] adeo q[uod] duitates quam n[on] habet in tereo. q[uod] n[on] p[ro]p[ter]a ēplexis. ea que p[er] occurrit intellectui s[ed] a certitudinis q[uod] que cūq[ue] alia sicut p[er] te[n]t[ur] ip[s]i similit[er] erit tertiūplexis. Cōtra fundamēta

predicte cōclusiōis henrici Utterlus n[on] dubia ista opio i[us]tis fundamētis. Nam ponitq[ue] p[er]to aliqd ē magis idetur mihi tāto prius occurrit i[us]tificatio n[on] ē u[er]o eo mō quo ipse loquit[ur] te i[us]tificato. Nam uitem q[uod] mā ē magis ideterminata quā forma. et tamen n[on] p[er]s[ist] occurrit i[us]tificatio foza. imo n[on] cognoscit nū p[er]formā. si autem p[ro]p[ter]o debet habere ali quā u[er]itatē. oz neccio distinguerē deinde fermiato. Cuius g[eneris] ē aduertēd[er] q[uod] triplex ē ideterminatō ut ad preiens speciat[ur] una que p[ue]tit ex illimitatōe. et ista p[er]p[et]rū p[er]ceptu[m] cōceptu[m] d[icitu]r. Alia ē ideterminatō que p[ue]tit exprimātōe et ista p[er]p[et]rū cōceptu[m] generis conperit. Nam cōceptus generis abstractus g[eneris] d[icitu]r potētialitatis sp[iritu]s a gradibus actualitatis. eaz d[icitu]r que p[er] d[icitu]ras ipso tāto. id circa remant[ur] ipotētia abiecte actū. si ut expectat d[icitu]ras q[uod] determinat. Tertia ideterminatō ē que p[ue]tit ex simplicitate et impmixtōe. et ista p[er]p[et]rū cōceptu[m] cōceptus entis f[orma] d[icitu]r de creatura nā tāto cōceptus n[on] potest dici ideterminatus p[er] illimitatōem rei cōceptu[m] q[uod] h[ab]et nō cōpetit creature nec ē potest dici ideterminatus p[er] expectōem alienius ac ei d[icitu]ris determinatis ipsū. q[uod] tāto cōceptus n[on] habet aliqd ext[er]na se adqd sit i[us]t p[er]p[et]rū. ul[ic]tū q[uod] se habeat paditōem adipsum p[er] q[uod] possit determinari relinq[ue] q[uod] sit in determinatus p[er] implurificatōne et impmixtōem omnisi coq[ue] p[er]tinet ad ēēn[us] rei. siue illa sint potētia lia sine actualia ita ut nullū sit actus cōceptualitatis in re qui s[ed] cōceptu[m] entis

implicite non comprehendet. Hoc admodum
prime conclusionis benefici. Cum ergo
dicitur quarto aliquid habet conceptum magis
ideterminatum tamen nobis prius occurrit
utrumque loquendo ideterminatio que
provenit ex expectacione vel que puenit ex
implificatione et participatione. non autem deinde
minatio que puenit ex illimitatione ut
assumitur quod per quam et conceptus indeter
minatus que puenit ex illimitatione sic est
indeterminatus quod non est confusus. quod autem
alioquin est indeterminatus et confusus. Pro
autem aliquid habet conceptum magis
confusum tamen magis prius nobis occur
rit quod confusa sit nobis prius notata per
corum peccatum igitur ista ratio per equivoqua
tatem. Opus propositum. Et in hoc enim ad i
stum articulatum non michi aliter esse dicendum
Cuius genere est notatio quod nolle potest capi du
pler. ut per exordium in nomine super plogo. s.
formaliter et fundamentaliter. si ergo queratur
de nullo sumpto formaliter. s. quod enim adsum
esse formale quod habet iste ipso sic dico
simus quod nolle isto modo non est permissum cognitum
abitetur non quod per obliquum plogum. quod est
posterior actus intellectus non potest esse per
cognitum abitetur. nolle hoc enim adsum
esse formale est huiusmodi genere. a. p. extermis. b.
p. q. ut superius probatum fuit in tertia
nominis super plogo. nolle formaliter sumpto
est primus est rationis. est rationes est nosciens ac
en intellectus sicut effectus. Secundo al
iam non est permissum cognitum ab intellectu non
cuius cognitum presupponit cognitum
alioquin necessario nolle sumpto formaliter esse
huiusmodi. a. p. b. p. et secundum intellectum
comparatio et per hoc nolle habet esse ab

stractu singulare. Nam ab extracto
cum non sit realis habet esse per solum intellectum si
ne fieri et hic est quod solus intellectus tantum facie
re universalitatem in rebus. omnis autem ab
extracto per intellectum aliquis ab aliquo pre
supposito cognitum illorum necessario agitur
sit abstractus et per non cognitum ulis pre
supposito cognitum aliquam necessario illo
est agitur abstractus. et quod firmatur nullum
fabricatum ab intellectu est primus cognitum
ab eo nolle sumpto formaliter est huiusmodi
genere. Si autem queratur de nullo sumpto funda
mentali sic. pono duas classes. Primi
est quod nolle sumpto fundamentaliter sine
ipsum periculare ut est fundamentum nolle
salitatis per nos cognoscere ab intellectu. Quod
est determinatio et causa percepit determinatio
et distictio. in magnor periculare
potest mouere intellectum ad diversos con
ceptus sicut hapticularis. s. petrus po
test monere intellectum ad conceptum hominis
qua nolle et realiter est hoc. et fundamentaliter hu
ius nolle salitatis non potest mouere intellectum
pari ratione ad conceptum animalitatis corporis
et sic de singulis usque ad conceptum en
tis qua nolle est alius corpus et est et unus u
na res pectoralis moueat intellectum ad om
nes istos conceptus. per nos tamen mouet ad
conceptum magis indeterminatum et causum
sit per se ad conceptum et sic deducendo
usque ad conceptum proprium et distictum. pri
mum ergo cognitum ab intellectu non est nolle
fundamentaliter sumpto sine ipsum pericula
re ut est fundamentaliter ipsius nolle salitatis. et
tamen prius cognoscere ab intellectu conceptum
determinatio et causa percepit per prior
et disticto. ratione ergo ista est que mouet intellectum

et ad primū. Receptū erit unā et singula
ris iēēdo ē tñ communis imo comu
nissima iſimilitadiem habēdo et ipsa
q̄ s̄ es creatū assimilat cuius ēti. Intel
ligēdo dictas p̄pōes mō predicto pbo
quālibet eaz duplī. Prīmā pbo sic
illō qd̄ p̄monet itētū ad intelligēdē ē
p̄mū cognitū ab intellectu s̄ ule fundamē
tali sumptū sine p̄ticularē ut ē funda
mēū uūsalitatis ē huius. ḡ. a. p̄z qd̄ p̄
monet intellectu p̄mo terminat eius actuz
et p̄ oīs ē p̄mo cognitū. b. p̄z q̄a qd̄
primo monet tebet precetere omnem
actū intellectus. s̄ nichil preueit omnē actū
intellectus nisi p̄ticularē ūl ale sumptum
fundamētali ut p̄z ex dictis ḡ. Secū
do illud qd̄ p̄mo presentat ī factalma
te ē p̄s cognitū ab intellectu nō cognitō
ne nali te quia loq̄t hu. ule fundamēta
er sumptū sine ipsum p̄ticularē ut est
fundamētū uūsalitatis ē huius ḡ. a.
p̄z. q̄a ut dictū ē necessē ē intelligētē. qd̄
qd̄ ueritatē habet spētialē tēpma intellect
tōe cū omnis nostra cognitō icipiat a
llā. Et p̄ q̄ns qd̄ primo presentat ifā
casmat erit primū cognitū. b. p̄z p̄ p̄
bōem. b. prime rōis qd̄ qd̄ p̄ presentat
ē ifātualitate tebet precetere omnem
actū intellectus. certū ē q̄ primo occurrit
sui p̄mo presentat ifātualitate s̄ om
ne tale ē p̄ticularē. Et affirmat p̄ b̄ q̄
ule formalē sumptū ē primo cogni
tū ut p̄batū ē. Tertiā obliuīdem pbo
duplī p̄ma sic. sicut se habet mā adfor
mas s̄fibles sic intellectus noster adfor
mas intelligibiles s̄ in comitatore. s̄ mā p̄us
recipit formas uūversales et mū per

lectas tei de formas p̄fectas. nec p̄ b̄
ē intelligēd̄ q̄ primū cognitū ē ule tor
maliter sumptū q̄ sicut mā n̄ recipie
p̄nisi formā p̄ticularē p̄quā habet esse
h̄ aliquid i nā que tñ ē comuior sequeti
h̄ iſimilitadiem habēdo k̄ n̄ i ēēdo
ut p̄z itētē. sic intellectus suo mō primo
monet a rōne encis que una erit a
singularibus i ēēdo communis tñ im
mo communissimā iſimilitudinē haben
do ut dictū ē. Et affirmat ista obliuī
paz lē. p̄p̄sicoz ducēt ē q̄ q̄fusast no
h̄ prius nota qd̄ tebet intelligi co d̄ mō
quo dictū ē. Secundo si ule funda
mētali sumptū ē cognoscere p̄t p̄ns ab
intellectu receptu īterminato et q̄su
so q̄ receptu īterminato et p̄p̄o. Ie
queret q̄ p̄mi receptus ēēt p̄fectōris
q̄ posteriores q̄ns ē falsū ḡ falsitas o
sequētis patet. Nā nostra cognitō nā
liter p̄cedit īmpfecto ad p̄fectū et nō
equivo. cōsequētia nota ē tele et sic pa
ret tertius articulū. Adrōes p̄ncipales
Ad primā cū d̄ i. b. q̄ spēs spētialissi
ma ē p̄iū cognitū patet p̄ p̄iū artū
lam q̄n ē uerz. Ad pboem cū d̄ q̄ spe
cies primo et ī mediate abstrahit ab
ipsis singulariby. dico q̄ rō ne n̄i mō
cognoscēdi q̄ ē p̄cetere tei p̄fecto ad p̄f
fectū qd̄ ē communis abstract p̄rius a
singularibus. Et iō rō n̄ cōncit. Ad
s̄m q̄ obiectū atēquātū intellectus n̄i ē
ēs eo mō quo dictū ē. Et iō b̄ n̄ volo q̄
primū cognitū ab intellectu noster co
gnoscas pl̄z s̄b rōeētis. Et h̄ sufficie
ad saluandū p̄mitatē obiecti atēquātū.

Secundo querit ut ille ager sit totalis causa effectus acutus intellectus ager non est aliquid aie ergo non est totalis causa effectus acutus intellectus ager. Tertio. quod sequentia unde nota probato. quod intellectus ager est actus immaterialis et per se nichil distinctum loco et modo ab intellectu possibili vel anima ipsa repertus potest esse totalis causa effectus animo non per actus intellectus ager annis probat quod per materia non est aliquid aie non est intellectus ager non est aliud sed per materia causam nam secundum ipsum in tertio intellectus ager est omnia facere. non enim ait aliud a prima est omnia facere. Sed intellectus ager non est potest realiter distincta ab intellectu possibili sed non est totalis causa non per actus intellectus possibilis non potest esse totalis causa per realiter distincta actus intellectus ager. alias unum et idem secundum id est eiusdem est iactu et ipso certa quod est impossibile est per se nec id est in aliis ab ipso realiter poterit esse totalis causa eius annis probat quod si intellectus ager est potest realiter distincta ab intellectu possibili sequitur quod post separationem aie a corpore esset frustra quod est inveniens et secundum quod deus est non nichil faciens frustra sed non statim post quod post separationem non habet abstracte ratione astantem scilicet. Ad oppositum sic sic se habet intellectus possibilis ad patrem ita intellectus ager ad agere hoc patet. quia sicut intellectus possibilis dicitur est possibilis eo quod potest recipere passione ita intellectus ager dicitur est ager quod potest causare actionem sed intellectus possibilis est totalis causa passione sive receptione actus intellectus ager est totalis causa effectus animi intellectus ager. Non in ista quod tria

secundum videtur. primum ut intellectus sit aliquid aie me sicut querit prima argumentum ut intellectus ager sit potentia aliqua aie non est distincta ab intellectu possibili sicut querit secundum argumentum. tertium quod querit quod principalis. Primi articulus quod nisi. Tertius intellectus ager sit aliquid aie Opio aliquorum doctorum. sicut Bernardi et sequaciorum. Respondebat aliquid doctorum dicentes quod intellectus ager non est aliqua potest aie nostrae sed est ipsa mens tristitia que dat virtutem rebus invenientibus intellectu possibili vel res taliter instruitur mens scire mouet ipsum intellectum ad actionem intelligendi. Probavit isti doctorum per propriae rationes quod intellectus ager non est aliquid aie primo sic. Nulla potest existere in anima nostra est nobilior intellectus possibili nisi forte voluntas. sed intellectus ager est nobilior intellectu possibili et non est voluntas sed a. probat. Alii potest intelligere formaliter est nobilior potest non intelligere formaliter. sed intellectus possibilis est potest intelligens formaliter non ait a potest existere in anima nostra est intellectus formaliter sed ista erit nobilior dicitur a dimissa voluntate quod non sit formaliter intelligens. est tamen formaliter nolle. b. per quod agens est nobilior patiente. sed intellectus agens agit possibilis vel patitur. Nec valet si dicatur quod intellectus agentis non sit intelligens formaliter est tamen intelligens virtualiter et ideo adhuc erit nobilior. Nam in his que dicitur perfectiores semper nobilior est esse tale formaliter sed virtualiter. ideo deus formaliter est sapientia sed intelligens et sic de gemitibus. sed

ualeat si dicatur quod agens non est nobilior passo
ni ignis agit in hominē et tamen non est nobili
or hoīe immo totū oppositū h[ab]et quādē non
ualeat. Alii semper pro agēdiō omnib[us] ē no
bilior patiēte ut rōe patiēdi. **2.** ad pri
cipale arguit sic. agēs ualeat et equocū de
bet esse magis distictū loco et sibi asuō
effecta et passus p[er] agēs p[ec]cūlare. **3.** p[er]
iōmūb[us] iōductie. nā d[icitur] statq[ue] sibi q[uod] agēs
ualeat magis distinguit ab homine loco et
sibi. **4.** p[er] h[ab]o q[uod] ē agēs p[ec]cūlare et sic deli
milib[us]. **5.** intellectus agēs ē agēs ualeat et e
quocū obiecta uero sunt agētia p[ec]cūlaria et nūuoca. **6.** magis distinguit in
tēlētus agēs loco et sibi abitūtēde et sibi
iōlētōis. **7.** obiecta sibi q[uod] obiecta nō
sunt aliquid aīe g[ener]aliter mīlito mīlito iōlētus a
gēs. Tertio nullū accūs iherēs alicui p[otest]
esse agēs p[ec]cūlare et equocū licet
possit esse rōe agēdi. **8.** iōlētus agēs est
agēs p[ec]cūlare et equocū rōe iōlētōis
alias nō eēt agēs tamen sit agēs p[ec]cūla
re g[ener]aliter potest esse aīcūs iherēs alicui et
p[ro]p[ri]o nō erit aliquid aīe q[uod] si eēt aliquid
enīa eēt accidētēs iherēs ei. **9.** nullum
agēs p[ec]cūlare potest esse nobilius agen
te ali. **10.** si iōlētus agēs eēt aliquid aīe
agētia p[ec]cūlaria ēēt notoria ipso.
tamen tamen sit ualeat agens g[ener]aliter nō potest esse aliquid
aīe nostre. **a.** p[er] iōductie iōmnib[us] et etiā
rōe q[uod] agens p[ec]cūlare agit ut instru
mētū agētis universalē. Instrumētū
nō g[ener]aliter nobilius ē eo cūm ē instrumentū
b. p[ro]baet q[uod] si iōlētus agens eēt ali
quid aīe eēt accidētēs agētia aut p[ec]cūlaria sunt sibi. **c.** aīt ē nobilioz om
ni accidētē g[ener]aliter. **d.** Q[ui]nto omne agens p[er]

ticulare recipit iſluentia ab agēte unū
sali ut p[er] teo et creaturis et teole z
tentū inferiorib[us]. **1.** si tal[er] intellectus ina
numa nostra eēt agentia p[ec]cūlaria nō
recipit aliquā iſluentia ab eo g[ener]aliter non ē
potest inaīa. **2.** ē nota q[uod] a talia obiecta
nō dependent ab eo nec iesse nec ī ūa
ri quia eēt qualitas quedā ocludit g[ener]aliter
3. sci. doctoresq[ue] intellectus agēs ē ipsa sci
entia dei et nichil aliud cu us rōe ē. q[uod]
scia nō potest repente ab eo q[uod] nō eēt sua
h[ab]itū quia fit abstrahendo nānūt h[ab]itū ab agē
te principali p[ec]cūlari ut sibi. Et iō ob
iectū nō potest esse agens scie principale s
solū instrumētale alicui scientie uis a
qua mediāte obiecto tāq[ue] instrumento
causat scientia nāa. **4.** aut nō ē alia quāz
scientia dei. Et iō nichil ad q[uod] scientia
dei potest esse intellectus agens. **5.** Et cōfir
mat p[er] cōntatorem tertio huius dicen
tē q[uod] omnis scia que est impotentia cau
sat ab iā scientia que est iactu. **6.** aut nō
potest esse nisi dī aīe q[uod] scia que habet per
inventōm annilla scia dependet h[ab]itū
scientia dei. **7.** Cōtra bernardū. Ille ar
ticolū est diffīcīlis ēēt rōe eius q[uod] que
rit tu q[uod] habet rōes ualte efficaces tu
nō p[er] p[ro]uctoritatē rēverendi doctoris
q[uod] h[ab]itū contingit tamen circa ēēt dubita
re. **8.** Et iō g[ener]aliter disputatōis pono quātū
ad h[ab]itū tres q[ui]elūs. Prima est q[uod]
necessitatem intellectus agentē facit scia dei nō
potest esse intellectus agens p[er] teo fuerit
locutū p[er] h[ab]itū. et commentator. **9.** Tertia ē
q[uod] intellectus agens eēt aliquid aīe. **10.** Pro
bō p[er]me cōclusiōis. Prima cōcēp[er] ad
presens p[ro]bō triplē p[er] sic. intellectus accūs

corporalē pfecter acīte corporali. cū sit
actus spūaleb supposito arguit sic. qā
ul obiectū p̄pia virtute cāt i itletū in
tletōes sui lūtute alterius lālīgdaō
cāt. p̄t n̄ pōt vari qz se queret q̄ aliquid
posset agere uirtute ppria ultra suam
spēm qd ē fīm. qā tūc effectus posset
exeterre suam cām priupalē ixtōe qd
ē absurdū. ul ḡ cābit lūtute alterius. l̄
aliquid aliud cābit. qeqd tēs habet. ppo
fīm. id ē uocans itletū agētē. fo pēto
ab tētēquibz obiecto vel casit uirtute
ppria itletōem i itletū ul lūtute alter
ius ul aliquid cāt. p̄mū n̄ pōt da
ri. qā cū obiectū h̄na fantasma sit qd
dā corpale. Et itletō recipiat i itletū
possibili q̄ ē mē spūal sequeret q̄ corp
agēs i ipsum uirtute ppria q̄ ē iōnū
et q̄ tra beatū angū. Reliqz ḡ fīm. ul
tertū z habet ppoitū. 3° necū ē in
tletū n̄um intligere stāte ordie n̄e. a
lia illa poa q̄ habet ad intellige
re esse frusta aut ḡ reogn̄ adactū
pse ipsum. aut p̄ ipsum obiectū. aut p̄
spēs q̄creatas. aut pitletū agētē. h̄ p̄
p sufficiētē dñisidēm. nichil aliud n̄z
regni aditletōem n̄ pōt dñi q̄ redireat
ad actū pse ipsum cū sit ipo a ad talē
actū qz tūc eēt iactū et ipo a id eūlē
qd ē impossible et i pbatū supra i q̄m
h̄ supra fīm h̄nis. Nec ulterius pōt
reducit p̄ ipsum obiectū qz agētis z pa
tiētis tebet esse pportio. obiectū autē
h̄ cū sit corpale n̄ ē pportionatū itle
tū. h̄ t̄ reducit p̄ spēs q̄creatas qz
tales spēs t̄ponit i itletū n̄o imo
itletū i sui creātōe ē tāq̄ tabula rasa

tertio h̄nis. necessariū ē ḡ reduci in
tletū te poa ad actū p̄ itletū agētē et
p̄n̄s ō dare itletū agētē qualibz autē
itletū agēs reducat possibilē tēpo a d
actū appēbit ifernus. Et q̄firz p̄ p̄bm
et comētatorē dicētes q̄ si ē dare unū
qd ē omnia fieri ō dare unū qd ē cīa
facere. Et h̄c uocat itletū agētē ad h̄
t̄ facit omnes rōes pbates q̄ sit da e
fīm agētē uiteas eas sup̄ius. Pro
bō fe ḡclusionis. Secundū p̄pōem p
bo h̄ tēpl̄. p̄ sic itletū agēs n̄ ē maio
ris abitū q̄ itletū possibil. ḡ n̄ ē iō
q̄ scīa dei aīs p̄ p̄az. i h̄ tertio. q̄ di
ctū q̄ sicut itletū agēs ē omnia facere
ita possibil' omnia fieri. et pbat p̄comē
tatorē. qz si in tletū agens exeteret
possibilē tēs huic potētie actie n̄ cōres
pōderet i n̄a suā poa passina. et si pos
sibil exeteret agētē iā huic potētie
passione n̄ cōrespōteret agēs i natura
sua quoz ū q̄ ē iōnū tens et natura
michil facit frusta. h̄ pbat q̄nā. nam
scīa dei ē id q̄ intellectus dei et n̄ exē
dit en̄ n̄ exēdit ab eo. h̄ in tletū tūi
nās i infinitū exēdit itletētū nostrū
possibilē et in tletētū n̄um agētēm.
cū n̄ sit .a. abitū q̄ possibilis ut tēla
ratū ē ḡ scīa dei i infinitū exēdit tā
in tletū possibilē q̄ itletū agētē et p̄
q̄nā intellectus agēs n̄ erit scīentia dei
en̄ qz exēdit ab ea i infinitū. tā qz
ē maiorisabitū q̄ intellectus possibili
lis. fo intellectus agēs habet opatōē.
premā intellectōi. ḡ preter scientiam
dei ō dare intellectū agentem q̄nāp̄z
p̄ eos qz scīentia dei n̄ opat n̄sirebus

monētib⁹ itclct⁹ aīs p⁹ p⁹m q⁹ dicit
q⁹ itclct⁹ agēs abstrahit acōditonib⁹
mē sive afatasmatisb⁹. Et iō plato q⁹
ponebat entia abstracta n̄ ponebat itcl
ct⁹ agētē. Ita aut opatō ē prenia. itcl
ct⁹ g⁹. Tertio aut itia dei vī itclct⁹
agēs qz dat rebns virtutem et nām
monēdi itclct⁹ possiblē aut qz dat s⁹
alīg⁹ alia. n̄ alia peos g⁹ dat sibi hāc. H
aut ē oīo i9neiens qz pari rōe scia di
cēt itclct⁹ possiblē qz dat ei uētē et
naturā itclligēdi et recipēdi spēs itcl
gibiles. Et 9firmat⁹ qz ista obiecta
pūicularia ut hāc ascia dei ifluētiā ali
quā spālē ul̄ solū mūsalē n̄ specialem
qz nullā talē assignant g⁹ solū nūversa
lem. et tūc pari rōe dicere t̄ qdīa scia
dī pōt⁹ calefactiā qz dat igni pōt⁹ cale
faciēdi. et sic deom̄i pōt⁹ actia. H aut ē in
duens g⁹. Probō tertie oclusiois.

Tertiā 9clasiōem pbo ī triplr. p
sic quāq⁹ s̄t due pfectōes quāz una ē
nobiliar altera. si nobiliar n̄ repugnat
alicui p̄ suam pfectōem nec mīn nobi
lē p̄ extermis. S̄ itelligere alīqđ foza
tr et itelligere alīqđ virtualē sic se ha
bet ī p̄ eos et n̄ repugnat aīe habere i
tclct⁹ possiblē qui tñ itelligēs vir
tuall p̄ sui pfectōem. si tñ p̄ h̄ n̄ po
nat i aīa ut diest g⁹. Secundo hō ex
p̄his p̄cipiūs naturalib⁹ p̄t opatōē
sibi p̄pam. alias natura teſequit̄ i p̄p
ia et naturalib⁹ necessariisb⁹ itelligere
ē p̄oria opatō homis ḡ ex p̄pria p̄ci
pns nat ualib⁹ poterit hō itelligere

H aut n̄ posset si itclct⁹ agēs n̄ eēt ali
qd aīe. Si sine itclct⁹ agēs sit totaſ
causa etus itclligēdi sive n̄ necō h̄
opatōem alīg⁹ premia itclct⁹ et p̄ 9
seq̄es ipso amoto abāia hō n̄ poterit
ex p̄pis p̄cipiūs naturalib⁹ opatōem
sibi p̄pam q̄ ē i9uenis. Tertio illud cu
ius opatōem papim̄ i nob̄ dū uolum̄
sicq̄ eius opatō depēdet ex uoluntate
nāz n̄ ē aliqua sba separata anob. imo ne
ccō ē alīqđ inob. S̄ opatōem itclct⁹ a
gētis papim̄ innob dū uolum̄. sicq̄ el
opatō depēdet ex uoluntate nāz. ḡ. a. p̄
q̄ i9dale ū q̄ habeam̄ uirtutē tēducē
di alīg⁹ sba separata dū uolum̄ cum
quelz tal̄ sba sit nobiliar q̄ueq̄ sba in
feriori. imo nec alīqđ distincō a nob̄
loci et sbo possunt h̄ mō ac̄patōem d
ducere et iō necō curia opatō ē in
nob̄ cū uolum̄ s̄cētē ē nob̄. b. p̄ q̄cū
uolum̄ possunt intelligere et p̄q̄nō
tclct⁹ agētē ad opatōem tēducere cū
eius opatō ut p̄li es dīm ē sit premia i
tclct⁹. Et 9firmat⁹ ista oclasio p̄q̄.
ml̄za dicētēq̄ has duas vīas. s. mēles
possiblē et agētē qz esse in anima nāz
et p̄comētatore qui ibidē h̄ a p̄priet a
pposito. Ad 9firmatōem claricrem
hāz oclusionū faciēt rōes p̄bates s̄m
agentem esse innobis. vīte supius ulci
ma qđe fo articulo et nota eas bñ q̄
ualde efficaciter p̄bat intentionem.

Xo ḡ ad rōnes alterius opinōis.
ad p̄prium̄ cum dī nulla potētia vī pos
seet q̄edi. a. q̄ntilla potētia sit nobi
hor innob itclct⁹ possiblē simili nī
forte uoluntas. tequa alias uidebitur

Et iō itēctus agēs p̄nū sit aliqd aie
n̄ ē nobilior lim̄ itēctu possibili. Et
tñ nobilior f̄m qd et b̄ pbat pbō ip
sor̄ qa f̄m qd. s̄b rōe qua agēs ē no
bilior. n̄ ait oz q̄ omne agēs sit omni
passo nobilis simplr. Et pōt rō tēdu
ei q̄ tra eos et arguit sic. itēctus itēgēs
formalr ē nobilit̄ itēctu n̄ itēgēnt
formalr p̄ eos. s̄b itēctus possibl̄ ē itē
gēs formalr itēctus agēs siue sit ali
qd aie siue n̄ n̄ ē itēgēs formalr qz d̄
rōe itēctus agētis ut agēs ē n̄ itēgē
re formalr ḡ ul' oz q̄ 9̄ edat q̄ itēctus
agēs iōptū agēs sit nobilior p̄ possibi
l̄ qd ē q̄ tra eos ul' oz q̄ dicat talē itē
ctu mō ē esse qd ē negat qnare M.

Ad f̄m cū dīq̄ agēs ulē n̄ mis̄ disti
guē loco et sbo apasso p̄ agēs p̄tcula
re. Dicēd q̄ uex̄ ē iactōib⁹ trāscētibus
n̄ ait ī his que s̄t inmanētes. Nec na
let si dicat q̄ b̄ solutō perit qz pbatur
iductie n̄ dat instātia nisi ī p̄posito. n̄
ē perit pp̄ b̄ qd assignat cām. Ni illo
mō pbaref q̄ numerus binarius qd
uidat ī numeros ul'i numer⁹ et uitatē
ut p̄ inductine in omnib⁹ alnis nume
ris ḡ et binarius n̄ ualeat b̄ n̄ possit da
ri instātia n̄ ī p̄posito. n̄ sufficit ī tali
bus q̄ assignet cām. s̄ q̄ ē p̄pīquus uni
tate. et sic ī p̄sito. c̄ ē quare b̄ n̄ habet
veritatē iactōibus imanētibus ē qz ta
lactō ē p̄fectō agēte q̄ obiecta p̄tcula
ria supposito q̄ sine agētia loco et sbo
disticta abitctu possibili oz q̄ itēctus
agēs q̄ ponit agēs ulē q̄ uigat eidem

Ad tertiu dico q̄ clūsōem qz tuolo
q̄ sic aliqua poa imediate iēcētā anime

fundata ut sc̄atim uidebit̄ ī sequēti ar
ticulo. s̄b solum ē rō agētis. Ad quar
tū negat. b̄ ē agēs p̄tculare et sol a
gēs ulē et tñ hōē nobiliorsole qz om
ne aitatis ē nobilit̄ inanimato pōt tñ
agēs ulē f̄m qd esse nobilis p̄tcula
ri. et ista mō n̄ ē iōueniēs q̄ aliqd acci
dēs sit nobilis aliqua sba et qn̄ dīq̄
agēs p̄tculare agit ut īstramētum a
gentis ulis. dico q̄ f̄lm ē. b̄ ē n̄ īstru
mētu sol. Ad ultimū dicend q̄ obiec
ta ut h̄nt esse infanta māre recipiunt
inflētia abitctu agente qz recipiunt
inflētia. et cū dīq̄ sic repēdent
abeo. dico q̄ uex̄ ē n̄ simpl̄ s̄b qd p̄
adesse ineligibile. rōes ḡ salua reuerē
tia dicentū n̄ coeludūt et b̄ te p̄

Sectū 8 articulū c̄clūsōis p̄ncipal⁹
T̄b̄ itēctus agēs sit aliqua poa
immediate fundata mēcēt aie distincta
realr abitctu possibili. adq̄ respon
dēt aliq̄ toccored. Op̄io sancti tho
me. Dicētes q̄ sic. Probat ḡ isti du
as c̄clūsōes. Prima ē q̄ itēctus a
gēs ē aliqua poa fundata immediate ī
eētia anime. Sectūda ē q̄ distiguit
realr abitctu possibili. f̄ma c̄clūsō
exdēs eoz pōt pbari tripl̄. Pri
m̄ sic. qn̄cū q̄ aliq̄ commone didic p̄ duas
dīas exopp̄sito tāp̄ iduas spēs. si vñ
istōz in qd dividit ē poa et reliquā. s̄b ī
tēctus dividit iduas dīas tāp̄ in du
as spēs. ut in itēctus agētē et possibi
lē ut oz ī tertio huins. et itēctus pos
sibilis ē potentia anime n̄z ḡ et itē
ctus agens. a. p̄ teze. b. ponitor intertō

Sectūdo p̄hs in b̄ tertio dicit q̄ in

omni natura ipsa est dare. Si natura aie nō est dare uni potest que est omnia fieri. s. ita est possibilis. Tertio fīm comētatorē sup isto verbo in omni natura dicitur omni potētie passione in natura sua cōrespōdet pōt actia. q̄ in electui possibili q̄ est potētia passiva con respōdet iste agēs q̄ est potētia attua. Et pōm q̄ firmat ille q̄ ponit istos isteas esse duas dīas aie. De clida oclatio pōt pbari ex dīe is eoꝝ ueꝝ q̄ nō ītūdo eā negare idcirco dimicēto adpresa. In p̄o p̄me glūsiōis sancti thome. Iste autē modū dicendi ualde comūnus ē et dubius p̄t ad h̄ q̄ ponit iste agēt esse pōt immedia te fanūlātā ieēntia aie q̄dē nō credo es se uex. Et iō p̄o glūsiōem oppo siti tripli. p̄ sic. oīo potētia īmāl ī media te fundata ieēntia aie ē supra se duersina. S. iste agēs nō ē huiusmo di tē ē īmāl. q̄ nō ē aliqua potētia ī media te fundata ieēntia aie. b. p̄t p̄t ad abas p̄ea. nullas ē diceret q̄ iste agēs ēt supra se uersiōis nō uirtus māl s̄ p̄ba. a. id est et rōe ī dīcīne sic. q̄ nolūtas ē īmāl potētia ī media te fundata ieēntia aie et ē supra se uersiōis. uult ē se uelle simili mō de iste ta possibili et memoria. Rōe sic aut iste agēs possibilis nolūtas et memoria s̄ supra se quēsire q̄ sunt potētiae aut quia sunt īmālesant p̄t uīp̄t ant p̄t suas p̄pas natūras s̄ p̄t p̄t siētē ī dīcīne. s̄ nō p̄t dīcīp̄t cōpetit q̄ sunt potētiae. q̄ tētē opereret omni potētiae qd̄ p̄t esse fīm. q̄t p̄t s̄tē ē re

flectūtū sup̄le. nō operatēs q̄t īmāles preuse q̄a tētē 9 petere ītētui agenti cuī sit īmāl qd̄ ē fīm. nec ē ilias p̄pas nāas q̄ fīm aꝝ. p̄poꝝ q̄q dīpetit dīfērētibꝝ spētie 9 petit eis p̄aliq̄t eōtēne. īquo conāenūt tētē p̄p̄as natūras s̄ querit supra se 9 petit ītētui possibili et uolūtati que dīfērēt spētie ḡ reliq̄t q̄ cōpetit eis q̄t ītētia īmāles et herat. a. s. q̄ omnis potētia īmāl ī media te fundata ī eēntia aie est supra se ītētia īmāl. 2e nulla potētia ī media te fundata ī eēntia aie īfor mat īaltr iste ī possibilē. sed iste agēs īformat natūralr iste ī possibilē ḡ. a. p̄t extermis. b. p̄ba ī tripli. p̄ ī omni actō īmānētē activā se ipsum p̄ficit et īformat passiūt. intelligere ē actio īmānēs 9 metaphysice et p̄ ethicoꝝ ḡ ītētus agēs q̄ se habet ac tūtē rōe ītētōis se ipso īformatibꝝ ītētū possibilē qui se h̄tū passiūt res p̄petu ītētōe. a. p̄t. q̄ cuī actō īmānēs sit p̄fectō agentis necōtio ē s̄tē īmānētia sui activi vel alicuius īmediati s̄tē sui activi. actō īmānēs ē s̄tē ī p̄so. recipit ē ītētō ī ītētū possibili passiūt et s̄tē. s̄o sic se habet lux ad diaphanam ita ītētus agēs ad possiblēs fīm p̄m īh̄tō certio. sed lux se ip̄a p̄ficit diaphanū et īformat ḡ.

Tertio q̄nētūq̄ aliqua duo realia s̄tē ī aliquid tertio et neutrū h̄tū esse perse si abo flūtū naturaliter ab illo tertio et unū est actus respectu alterius et nō ē quēsito. necōtio actus habebit ratōe. nō p̄fectōis et forme respectu eius cuius

ē actus. Sppō ē nota extermis si iſpi
ciē dītōes iea posite. Nam si aliqua
teſiceret ppō n̄ habere nezitatē. li ē n̄
ēent duo realia s̄ duo itētōalia cuius
mōi sunt lux et sp̄s coloris inmedio
unū aliud n̄ iformaret. q̄a q̄ n̄ habet
esse reale ſbm esse n̄ pōt. tñc si aliquid il
loz haberet esse reale pſe adhuc unū
n̄ iformaret reliquā. unū si ſp̄s ſancr̄
et uolūtas ſt. itētō. i. iāia. n̄ ox q̄ ſp̄s
ſancrus p̄he ſit forma uolūtatis. Et
tūc si illa duo n̄ ſtuſt ab iō certio or
bie nature. n̄ ox q̄ unū aliud iformer.
Et iō caritas n̄ ē ſimp̄ ſorma omniū
uirtutū ſ̄ias caritas et omnes uirtu
tes ſint itētō ut iāia q̄ caritas et a
lie uirtutes n̄ fluſt ab aia naturalr.

Iē itētus n̄ dī ſorma uolūtatis n̄
eguerio ſuis habeat omnes iſtas cō
dītōes q̄a teſicit eis quarta. q̄z unum
ē ſimplr actus r̄ alterius maḡ q̄ eg
uerio. S ūp̄ ē aliquid mō actu ē ſe
p̄ectu alterius. itētus ē ē actu ē ſe
p̄ectu uolūtatis. q̄ia bonum apprehē
ſu mouet uolūtacēz uolūtasē actu ē ſe
r̄ itētus q̄a habet mouere itētū. ad
uolūtate ē p̄tinet mouere alias poten
tias a lactuſ ſuos iomnibitaz p̄ reli
batas ſic duo ſunt itētio q̄ unū n̄ p̄fe
tū ſimplr ē ſorma alterius q̄z n̄ gearūt
omnes ſdītōes predicee ſt. h̄currētiby
ouimbiſ ſdītōiby prenomiñatis ox
duoꝝ existētū intertio. unū r̄ alteriſ
habere rōem p̄fectōnis z forme. n̄ si
ſ̄ticas et qualitas ſic ſit i ſba ut i ſba
q̄neutrā habet esse pſe et q̄k habet es
ſereale z fluſt ab aia naturalr. q̄a m̄ c̄

formā ſt. caſe omniū accidētū exiſtē
tiū iea et unū ſimplr r̄ alteriſ ſt.
actus ox q̄ unū illoꝝ ſit p̄fecto alteriſ ſt.
ut qualitas que ſe habet ut actus ref
pectu ſ̄ticas ē p̄fecto ſ̄ticas et in
format ipſam imediate. itētus agēs
et poſſibl h̄nt ſdītōes predictas. ſt. n.
duo realia quoꝝ neutrā ſa habet esse p
ſe et abo fluſt ab ipsa aia naturalr in
qua ſunt tāp̄ itētio et itētus agēs
ē actus r̄ poſſibl et n̄ eguerio ſt. p̄fīm
ilza. Et ē ſba acta ē ſt. p̄z ḡ. b. p̄me
rōis et p̄ q̄ns tota rō. 3º ad p̄ncipa
le arguſ ſic ſicut ſe habet ſſos adſibi
lia al uolūtas adſolubilia ita ſe habet
itētus ad intelligibilia. ſ ſu n̄ i di
get ſu aliquo agēte q̄ diſtignat abeo
realr ſicut potētia apotētia ſuis i di
geat ſu agēte qui ſit caſa effecia ac
tus ſentiē ſi ut de laratā ē ſupra. Et
ſimilr uolūtas n̄ idiget uolūtate agē
te que diſtignat abea tāp̄ potētia apo
tētia ſuis i digeat ipſa ut ſit caſa ef
fecia ſe acciſ uolēdi ut patet iſeriuſ
ḡ eo dī mō dicēd ē tāp̄ ſe quare M.

Reo a trōes alterius opionis. Ad p̄ſ
mū cū dī q̄nētiby aliquid comune didic
M. dicēd q̄ uez ē. ſi illu l̄ qd diuidit
in iſta plura diuidit eanp̄ genus
z n̄ abſtrahat a potētia. n̄ ſi diuidat
tāp̄ analogū z abſtrahat a potētia nō
ox nt p̄z deente. ſe ē diuidit i ſbi z ac
cidēs z q̄a abſtrahit abba z acēte n̄ ox
q̄ ſi unū ſit ſba z reliquā z q̄ ſi unū ſit
accēs z reliquā. ſ ū patet de ſba q̄e di
uidit tāp̄ analogū i mām et formā
z opoſitā ſue inactam z poꝝ z ab

strabit a quib[us] illoꝝ. Et iō nō oꝝ q[uod] si
ma sit poꝝ ꝑ forma et ex ueroſo. Et
ſic ē i ppoſito. q[uod] iſta n̄ ē diuio i ſpēſ
ſ analogū analogata. et it[em] letus iſui co
mūtate abſtrabit apoꝝ. q[uod] n̄ omnis i
letus ē poꝝ ut magis declarabit iſe
rius. et iō n̄ oꝝ q[uod] ſi poſſiblē poꝝ q[uod] agēſ
ſit poꝝ ſerit h[ab]itus u[er]o aliqd ad ut ap
parebit iſerius. Ad fm q[ua]ndo cum
phoꝝ ſicut iāia n̄a ē p[ro]nū q[uod]ē omnia
fieri dicit. sed n̄ ſeqꝝ ꝑ h[ab]it[us] potētia
n̄ ph[il]oꝝ dicit i mo ſuffici[en]tia ſic h[ab]itus
g[ra]nat[ur] eo m̄ quo d[omi]n[u]m ē. Ad ter
tiū dicūt aliq[uod] q[uod] h[ab]it[us] potentie paſſiu[n]e
reſpōdet aliquid poꝝ ut actia alio tñ et
alio mō. ē ē paſſiu[n]a ut poſſiblē recipi
ſimilitudines. et ē actia ut habet i
ſe h[ab]iti conaturalē ſine rōem agēdi. n̄
h[ab]it[us] eis cōtra p[ri]ncipalia ph[il]oꝝ. s. q[uod] unū
et iō ſit agēſ et paciēſ. alio tñ et alio
mō. h[ab]it[us] app[ar]et in letis ſi q[uod] n̄ u[er]o rōale q[uod]
letus poſſiblē q[uod] ē pura potētia inge
nere intelligibili ſit cā effeſcia actus i
telligēdi idcirco dicēd q[uod] h[ab]it[us] potētia paſſiu[n]e
ſine cōrēpōdet aia ipſa ut actia q[uod] p[ro] in
letu agētē cā ꝑ p[ro] rōem agēdi ē totaſ
cā acens intelligēdi ut inſequēti articulo
declarabit. et ipſa p[ro]p[ter]e loquēdo p[ro]letu
poſſiblē cā ꝑ p[ro] rōem recipiēdi ē re
ceptiu[m] eiusd[em] dicit. Sed q[ua]ndi occur
rit quedi dubitatō. Alii enī it[em] letus agēſ
funteſ ſiaia mediāte it[em] letu poſſibili nō
u[er]o aliqd poſſit cōpetere ipſi aie ꝑ ip
ſum it[em] letu agētē q[uod] ꝑ q[ua]perat ipſi in
letu poſſibili q[uod] ſimeditaſuſet p[er]fect
iſformat ipſia m. et p[ot] for mar[ia] rō ſic,
q[uod] ꝑ aliquid tria ſi ſic ordiata adi

uicē q[uod] tertiu ſi recipit i p[ro]p[ter]mediate ſo
q[uod] q[ua]perit ꝑ p[ro] tertiu ſi perit et ſecū
do. ſicut p[ro] tequalitatez quātitate r[ati]o
ſbe et p[ro] oꝝ ſi aia ꝑ it[em] letu agētē cā ꝑ
prōem agēdi cāt accū intelligēdi ſeqꝝ
q[uod] it[em] letu poſſiblē poſſit cāre actu[um] itelli
gēdi q[uod] n̄ ē uerz. Ad h[ab]it[us] dicēd q[uod] ſi ꝑ
q[uod] mediat[er] p[ro]mū et ꝑ ſi poſſit ha
bere rōem ſicut primū et fm respectu
illius actu[um] q[uod] ſi habet tertiu ꝑ ipſum
p[ro]mū cā ꝑ rōem agēdi uera u[er]o. a.
ſicut p[ro] te color e respectu quātitatis
et ſbe. ſi uero n̄ n̄ oꝝ. et ſit ē i ppoſito
nā it[em] letu poſſiblē quāuis mediet it[em]
itellec[t]um agētē et ipſam animā n̄ tñ
p[ot] habere rōem causalitatis respectu
actus intelligēdi ſi ſolum ponat in a
nimā ut p[ri]ncipiū quo respectu intelle
tōis. intellec[t]um poſſiblē ponat in animā
ut p[ri]ncipiū q[uod] ſia it[em] ligit u[er]o p[ot] dici
q[uod] uera ē. a. niſi illud q[uod] q[ua]perit tertio
ꝑ p[ro]mū repugnet ſo. u[er]o quāuis pater
nitas ſit in patre mediāte potētia acti
ua que ponit ſi immediati ſfundamētu
paternitatis. eſt tñ ꝑ paternitatem
pater formaliter nō abſtāte q[uod] poꝝ actia
nō ſit pater formaliter nec aliquō modo
ꝑ rō huus ē. q[uod] potētia actua que ſo
lum ē p[ri]ncipiū quo repugnat eſſe
pater. ſic autē ē i ppoſito q[uod] repugnat
intellec[t]um poſſibili caſare actum intelli
gēdi cā ſit receptiu[m] eius q[uod] t[em]p[or]eſ
peſetu eiusdē eēt inactuꝝ et impoꝝ q[uod] eſt
impossible. et iō dubitatō n̄ u[er]o habere
locum in p[ro]posito. poſſet ꝑ diu aliter ad
ppositum. s. q[uod] comētator logelarge
te potētia uocādo poꝝ actiuam omne

actinū siue sit p̄pē potētia siue h̄cens.
Et isto mō huic potētie passiue cōores
pōter pacticā itēctus agēs. Adq̄ si za
tōem ph̄i dicē dōq̄ exillis verbis n̄ pōr
q̄cedi q̄ itēctus agēs z possibl̄ sint due
potētie. Nā n̄ om̄s d̄z̄ iāia arguit di
uerlitatē potētiaꝝ īmo aꝝ. n̄ q̄ in e
n̄e loq̄ de itēctu n̄si tāꝝ de una poꝝ.
S̄kite tñ uītate accipi possūnt ples d̄z̄
ip̄sus itēctus. qz adhuc agēs v̄stigui
e apossibl̄. sicut habitus apotētia. rō
nes ḡ n̄ q̄cladūt. Opio magistri iaco
bi teuiterbio. Et iō ē aliis modi
cēdi alioꝝ doctoz q̄ dicitq̄ itēctus
agēs ē aliqua potētia aie rōal n̄ tñ
rē absolutā ē alia abitētu possibili. S̄
una et eaō erit potētia que d̄z possibi
l̄ z agēs. b̄ n̄ eod̄ mō. n̄ possibl̄ d̄zut
se habet passiue r̄ v̄ itēctis. agēs uero
d̄z ut se habet aliquo mō actiue r̄ v̄ ei
Declarat ḡ iſi doctores duas oclu
siōes. p̄ma ē q̄ aia r̄ v̄ h̄z̄ actōum que
st̄ itēlligere sentire z appetere se habz
aliquo mō actiue z aliquo mō passiue

Declarat q̄ aia fm unam z eād̄ poꝝ
z n̄ fm alia z alia d̄z̄ actiua et passiua.
Existis duob̄ clusiōib̄ seq̄ statiz q̄
vn̄ et id itēctus v̄z agēs z possibl̄ a
tñ z alio mō ut dēm ē. Primā q̄clu
siōem pb̄at iſi tripb̄. p̄ sic omnis opa
tō uitalē ē a p̄ncipio actiuo ītrinsecō. S̄
huiusmōi opatōes aie ſe opatōes uita
les ḡ ſe a p̄ncipio ītrinsecō n̄ ait abalio
n̄ ab aia ḡ b. p. z. a. declarat. q̄ i b̄ diffe
rūt uītia anō uītib̄ q̄ uītia n̄
passiue ſe ſe h̄t respectu ſna
ꝝ opatōum q̄ app̄ in illis motib̄ ſe

comunes uītib̄ et n̄ uītib̄. sicut
ḡnacō z alteratō z motus local̄ dīcē
ē uītia moueri ex le ſm locū et ḡnā
ri z alterari ex le ſicut dīc comētator
z p̄phicor̄ z ſ methaphilice q̄a in ſe
h̄t p̄n̄ actinū iſtrum motuū. m̄lto ḡ
maḡ dicēd̄ ē q̄pr̄ motuū q̄ ſolū uītē
tib̄ cōueniūt habeat iſe p̄ncipū actinū
ḡ. Secūdo oꝝ actua p̄portōari acti
uis potētis itaq̄ aitns n̄excedat poꝝ
actiua. Ex quo ſequit̄ q̄ actō uitali non
pōt esse n̄ a p̄ncipio uitali. Cū iḡ opa
tōes ſint uitales ſequit̄ id q̄d prius.

Tertō omnis actō imanēs manet i
agēte ut agēs ē appetere ſentire itelli
gere ſe opatōes imanētes nono metha
philice et p̄ehoz ḡ manet iagente ſ
manet ianima ḡ aia respectu h̄z̄ op
atōam n̄ ſolam ſe habet actiue ſe ſe pa
ſiue. Secūdā q̄closiōem declarat di
cētē ſuīta potētia fm q̄ aia d̄z̄ itelli
gē ſ ſentīes et uolēs n̄ ē n̄ actualitas
q̄te oſpletaptinē ad ſam ſpēm q̄li
tatis que d̄z̄ quedā potētia naturalis
q̄ſiterata fm ex or̄dinī ſe dispōem quā
dā respectu actiua ulterioris. uī d̄z ap
titudo uī idoneitas que d̄ n̄al ad ſo
plicū actū. Illud aut̄q̄ ſic ē ipotētia
fm quemdā actū oſpletū moneſ ex ſe
ad ſpletū actū n̄ q̄d efficiē ſe forma
tr. z ita fm idem aia v̄z actiua et passi
ua ſe ſe eodem mō. Et ut melius app̄e
at itēctō ipſoz dicitq̄ fm anſelmu
tam in uolūtate q̄ i itēctu q̄ ſe ſu
dīſtignit̄ iſtrumēti ut aptitudo iſtru
menti z uſas iſtrumēti. Inſtrumen
tū ait in itēctu d̄z̄ ipſe itēctus uī ipa

po^a ielctia que ē aptitudo quodā ḡna
l. aptitudo autē istrumentū dicitur que
dī potētia et aptitudines maḡ speales
fundate sup illā aptitudinem genera
lē. n̄us uero istrumentū dī actus ipse
im̄aginatū iste dōctor qui uirtute itel
lectia s̄ qdā actus iopleti creati res
pecta omnū ieligibiliū quos uocat i
doneicates et similr inolūtate respec
ta omnū uolibiliū quos uocat affec
tōes. Et eō mō i ipso s̄u. Et id aīa
sem̄ ieligit uile ac p̄ ī sentit actuū
in iopleto dicit ḡ q̄ uolūtas mouet se
suis affecōiby. et ielctus suis i donei
taciby siue aptitudiniby et similr s̄as
Et sic eād uolūtas ē mouēs et mota
actina et passiva. et similr eadē po^a in
telctas ē mouēs et mota actina et passi
ua. et eo dō mō aūformiter ponēd ē ali
qd actiuū ibiā smōi potētis omnib
q̄a ipsa potētia cū suis aptitudiniby s̄
q̄ apta ē p̄fū pulteriores actus dicit
possibil f̄m uero q̄ ad illos actus mo
net se n̄ qd efficiēter s̄ formalr dī a
gēs. et s̄ u ieligēd ēq̄ ielctus agēs et
possibil ē una et eadē potentia diversi
mode tñ sumpta. Et ē ulterius ad
uertēd q̄ aūformiter im̄aginat iste do
ctor istos actus iopletos r̄ formaz
adquas ē ipo^a n̄ali i huiusmōdi potē
tia. Tales autē actus iopletos in mā
uocat rōes semiales. et dicit q̄ tota re
alitas forme preceedit i mā eius i foza
tōem actualē s̄esse tñ spili siue potē
tiali et n̄ deficit s̄ nisi qdī mo^a. s. ac
tūal existētia. actus autē et potētia f̄m
enī s̄ m̄is qdā mōi semiales ipsoz en

tiū et qd dictū ē terōnibas semiālibus
respectu mē ieligēd ē debauismodi ap
titudibas r̄ h̄az potētiaz z b̄ uā itē
rō istoz doctoz. Iste autē mo^a dicē
dī p̄uis sit ualte s̄btil uā tñ dubius ī
se et imō uelarādi. Due oclūsiōes p̄
tra opionē predicti magistri iacobi.

Pono ḡ 9tra eū duas oclūsiōes. p̄
ēq̄ ielctus agēs et possibil n̄ sunt unū
et id ielctus realr sicut isti doctores
ponit. s̄a ēq̄ n̄ ē possibile ponere tales
aptitudines siue actus iopletos ḡcrea
tos i ielctu n̄ i aliqua potētia aīe n̄ē
sicut ponit. p̄ma oclūsio uā nota. Nā
si ielctus possibil et agēs eēnt unius et
id ielctus realr numero ut dicit se
queret q̄ unū et id f̄m id eēt actiuū et
passiuū respectu eiusdē qd ē impossible
q̄a p̄ dese falsitas q̄ sequētis ī p̄ga
tūcū unū et id eēt i actu et ipotētia r̄
eiusdem. et eiusdē aō se ipsum eēt rela
tō real. H̄ autē sunt impossibilia ut tecla
ratū ē inqōiby supra f̄m huius q̄e. ar
ticulo. ḡ W. Decūda oclūsio que ui
te maḡ dūbia pbak m̄leiplr p̄ sic si i
ielctu eēnt huiusmōdi i doneicatae siue
actus iopleti ḡcreati et ī tales rōes
seminales ut ponit sequeret q̄ intērg
n̄ eēt potētia pura ingenere ieligi
bium nec mā ingenere ētū. q̄n̄ ē f̄m
et 9tra om̄ne doctrinā ḡ q̄n̄ pbatur
q̄ quod habet actū i aliquō genere si
ue iopleti siue iopleta n̄ ē pura potē
tia m̄illo genere p̄ exterminis q̄ pa
ra potētia excludit omnem actuū. si
ḡ ielctus haberet tales idoneitates. et
mā tales formas seminales haberent

aliquē actū salēc iōplesī qz huīsmo
di idoneitātes sunt qdā accus iōplesī
ut dicitū t pari rōe rōes semiales iīma
erūt t qdā accus iōplesī g. **¶** si
iīctus p̄ huiusmōi idoneitātes mone
ret se ipsum actie adactus q̄plesī si
ne formalī sine effectie ut dicitū seque
ref q̄ iīma posset se ipsam mouere acti
ue ad formas ſibiles oīns ē fīlm. qā iī
iīma nulla ponit actualitas sine utrū
actia ḡ q̄nā nota. Nā pari rōe qua in
iīctus qui ē pura poa ignē iīligibilis
pōt se suis idoneitatib⁹ mouere ad ac
tū cōpletū sine ad formas iīligibiles
poterit iīma p̄ais sit pura poa ignere
entū mouere se suis rōib⁹ ſemialibus
ad actū q̄plesī ingenere ētū sine ad
formas ſibiles b̄ autē ē fīlm. Ter
tio si iīctus ponerēt idoneitātes q
bus se haberet actiue r̄ suoꝝ attū
sequeret q̄ omnia actō eēt immanens
t nulla temido trāſiegīns ē fīlm per
eſi. iea b̄ qōe ḡ q̄nā pbaſ qā pari rōne
qua ponit tales accus iōplesī iīcte
tu possibili ponerēt iquol⁹ paſſum na
turali. Et pōnā qdbs paſſum sine pa
ſiū mouebit se suis aptitudinib⁹ et
erit actiū r̄ accus cōpletī. et p̄ q̄nā
omnis actō erit immanens eū actō iīma
nēs dicat illa que manet iagēte īmo
iīligere peos n̄ dī actō immanēs n̄ſi
qz iīctus se haberet actiue respectu iīct
eſi. b̄ autē eēt dīcte de omni actōe na
turali. Et cōfirmat ista pō qz tunc
ignis moueret se ad formā aque cū ſe
iōpētia adeā. et cū tal⁹ motō n̄ ſit libe
ra ſ natural et ſtatū cōverteret iī aꝝ

N si dicta pō eēt uera ſequeret q̄ in
natura nullā eēt generatō n̄ corruptō
n̄ aliqua noīa factō cōsequēs ē euīde
ter fīlm ḡ cōſeqētia pbaſ qz fīlm alia
pōem tota rea ſicas forme ſibil pre
cessit iīma eius informatōem actualē
et tota realitas forme iīligib⁹ prece
dit iīctu actū iīligēdi ſicq̄ nichil d
nouo acquirit n̄ qdā modus. ſ acquisi
tō mōi n̄ ē ſenerator nec p̄ditō eius po
ret dici corruptō alias res naturales
eēt iīctua generatōe et corruptōe
cū pōit et acquirat nouos moſos ḡ.

Et angeo ulterius ib̄ incōueniens
qz n̄ ſolā ſ pō reſtrai generatōem et
corruptōem ſ ſomel cīs agētē ſine
efficiētē n̄ ex quo n̄ teſiat rei n̄ qdaz
mōs et ipſa exē ſ pōt mouere forma
le ſe ad habēd illū modū. nōx ponere
aliquā cām agētē ſ autē ē impossibile

L omne recipiēt ſebet eſſe tenudatū
anatura recepti ſerēt huius. et promē
tatorē p̄ omnes t p̄bos. ſ q̄ habet a c
tū iīctus n̄ ē tenudatū anatura actū
qz accus iīcōpletas habet aliquo te
natura accus ḡ qui habet accus iīcōple
tū n̄ pōt accipe actū iīctus. et p̄ cō
ſequēt iīctus nūp̄ iīligeret actualē

Et cōfirmat q̄a iīctus n̄ ſolum dī
reſipe actū intelligendi ſ ſ ipsaſ ſor
mas iīligibiles. ſ ſm alia pōem iīcte
tū ſ ſ tenudatū anatura talis foſa
ꝝ cū ſint in ipſo cōſtrate īmo n̄ teſiat
eis niſi quidā moſ ut dicit. cui autem
n̄ teſiat niſi quidā modū ſrei n̄ dī ſe
ſe renādaros a natura illū ſrei. ḡ.

Gexto. ſi illa pō eēt uera ſequeret

q̄it̄t̄us haberet i se ifinitas reali-
tes sive étitatea quaꝝ una n̄ ē alia ac
taaliter. q̄n̄s ē sim ḡ ōna p̄baſ. n̄ cū
it̄t̄us sic ifinitus ext̄sue q̄ pot̄tu
rare p tempas ifinitū. Et ē potentia
ad ifinitos actus. si ḡ respectu tūl̄z
habet sū i donatātēz apertitudinem q̄
ꝝ una n̄ ē alia. actu habebit infinitas
étitatea. n̄ ꝑuis nō habeat eas. s̄esse
actus ali habet tñ ea s̄esse potētialī ac
tuaſr. Et cū ſt̄ali esse ſint uere ent. a
ſequeret ꝑactu habeit ifinitas étitatea.
et q̄firmat p̄ ipſos met. q̄z iſo
neſtates ſt̄ qd̄ actus ipſecti ḡ actu h̄z
ifinitos actus ꝑuis ipſectos ſue incō
pletea h̄ aut ū ipſibile ḡ. Tāz te
ſicere dicta p̄ q̄z q̄fit et direcione p̄oꝝ
anaxagore qui poſuit latitatōem for
maz̄ h̄ aut ap̄ho z abomnib̄ ē im pba
tū. q̄n̄a p̄z q̄a omnes forme ſt̄ibiles ui
det latere i m̄a et it̄ligibiles in it̄t̄u
z h̄nt̄ ibi ſue ſt̄ibile ſt̄ibile et n̄ actu
ali. 8° z ultimo ꝑt̄u ad preſens te
ſicet h̄ p̄o q̄z n̄ p̄t̄ ſaluare in it̄t̄u ſue
tāqui tabula rasa m̄. Cuins q̄trari
um dicit p̄b̄ ſi h̄ z ōna ū nota. n̄a
q̄d̄ habet realiſtates omniſ ſormaz̄ in
t̄ligibiliū ad quas ē ip̄o q̄z n̄ ē tenudatū
a natariſ ipſay z p̄ q̄n̄s nec ē ſicut ta
bula rasa n̄ iḡz ū uera d̄ea p̄o. Ro
breuis adr̄es maḡi iacobi Rones
uero quas adducit uerz vclu dicit ſi beñ
it̄ligat̄. Cōcedo n̄iḡ eis aia m ſe habe
re actie reſpectu actus it̄ligēdi. n̄o tñ
pp h̄ ſm unā z eād̄ poꝝ ut dicunt h̄bz
ſe paſſive p̄ it̄t̄u poſſibile. z actie p̄ in
it̄t̄u agēt̄ qui diſtigat̄ realr ſer ſe

n̄ q̄d̄ ſicut dñe potētia. ſi ſent poten
tia z h̄t̄us ōnatural ſt̄ potētia ut iſer ſ
clarus app̄ebit. et iō n̄ oꝝ reſpontere
ad eos. Narratis ḡ diuerſis op̄ioni
byte it̄t̄u agēt̄ tāgēd̄ ē q̄d̄ moꝝ
alius dicēdi teipſo qui mihi iter tece
ros p̄baſor ūz. et dictis p̄b̄ ſatis q̄ſo
nis. Op̄io p̄b̄ teit̄t̄u agēt̄. Et
aut̄ moꝝ tal q̄it̄t̄us agēs ē q̄d̄am
lumē ſue q̄d̄am h̄t̄us ōnalis in it̄t̄u
poſſibili diſtinctus realr abeo ſe ipſo p
ficiēt̄ z iſformat ipſum. Hic aut̄ mo
ꝝ diſcēdi tria ponit pordiem. Prir
q̄it̄t̄us agēs ē q̄d̄am lumē ſue q̄d̄am
h̄t̄us ōnatural it̄t̄u poſſibili. fz q̄d̄
diſtigat̄ realr abeo. tertiuꝝ ſe ipſo p
ficiēt̄ z iſformat ipſum. Uſt̄im a p̄bata
ſe ex dictis cōtra p̄mā z ſam op̄ionem
Probō ſme q̄eluiſōis. Reſtar ḡ
p̄bare p̄mā q̄d̄ p̄baſ ad preſens tripli
ſie omne q̄d̄ ē aie ōcreatū ē potētia
ut h̄t̄us ōnatural ſt̄ potētia ſed it̄t̄e
ē aie ōcreatū ſet n̄ ē potētia. ḡ ē h̄t̄
ōnali ſt̄ potētia. a. nota. p̄t̄ato. q̄a omne
realeꝝ ē maia l̄ ē ſp̄es ſactus ul̄ h̄t̄us
ul̄ potētia. ſp̄es aut̄ z actus n̄ ſt̄ aie cō
creati. Itē h̄t̄us qd̄a ē acq̄ſitus. qdaz
naturalr in uit̄e. acquiſitus n̄ ē aie ō
creatū ſt̄ ōme q̄d̄ ē aie ōcreatū ſt̄ po
tētia l̄ h̄t̄us ōnatural ſt̄ potētia. b. ꝑz
ad p̄mā p̄c̄ nota ē deſe quāt̄ ſad ſam
p̄z ex dictis cōtra p̄mā op̄ionem. fo ſie
cūt̄ ſe cōpetit diſſimilō et diſſimilum
ſed diſſimilio habens cōpetit in it̄t̄u
agēti ḡ. a. nota. b. p̄z p̄c̄ mentotorem
tertio h̄t̄us comēto. x. diſer tēq̄ h̄t̄us
ē quo q̄ſ ſt̄ ſt̄ q̄n̄ uult ſaia uſt̄ it̄t̄u

azēte qm̄q̄ intelligit et n̄ utic̄ ipso q̄
ut potētia cū n̄ sit eius potētia ut die
tū ē ḡ sic ut hitus. Tertō illud qd̄
se ipso pficit et iformat itletū possibl̄
lem naturalē sicut lumē et actus eī
ē hitus q̄nāl̄ ipsius. itletus agēs ē hu
ius ḡ. a. ē nota p̄tato. q̄a terē de hitus
ē q̄ se ipso pficit et iformet pōz in
ius ē hitus ut potētia sit pfecta et il
lumiata et idonea p̄ hitus aor recipien
dam ulteriores pfectōes sicut aia per
fecta pūrtates morales sit idonea et
pficit p̄ pfectōes itletuales. n̄ ut v̄z
¶ ethicoz aia sedēdo et q̄scēdo sit
prudēs. pōtq̄ ē aia ē sedata et quie
ta apassioz qd̄ sit pūrtates morales
ē disposita ut fiat maḡ prudēs et do
abil̄ qd̄ sit pūrtates itletuales. Illō
¶ qd̄ se ipso pficit et iformat intleccū
possibilē sicut lum̄ et actus eius ē hitq̄
q̄nāl̄ ipsius et h̄ erat. a. b. q̄z adp̄
mā p̄t̄ fuit p̄bata supius q̄tra p̄mam
opionē. q̄z adp̄z ponit eā p̄bsexpres
se q̄ uult itletū agētē esse actū et lum̄
itleccens possibil̄ i h̄ tertio. Et affirmat
h̄ gelatio p̄ p̄m i h̄ tertio q̄ expresse
notat itletum agētē hitus. certū ē ait
q̄ n̄ ē hitus acquisitus reliquit ḡ q̄ sit
hitus q̄nāl̄. Dubitatōes. ut ex
solutōe eaz̄ patet uitas istius opio
nis p̄p̄e. Sed qz iste mod̄ plib̄ n̄
extraneus et dubius. Iō adpleniorem
itligētiā ipsius mouēte st̄ aliquē dabi
tōes et soluēte ut exipsaz̄ solntōe
ueritas magis patescat. Drobat ḡ
q̄ itletos agēs n̄ sit hitus naturalē
ut dicebat et h̄ m̄stipl̄. p̄sic. Illō qd̄

preuenit omnē actū itligēdi n̄ ē hitus
nec p̄csequēs hitus connaturalē b̄ p̄z
¶ ethicoz ubi dicit q̄ habitus cānē ex
accōib̄ ḡ n̄ preuenit omnē actū. s̄ in
tletus agēs nec̄ io preuenit omnē ac
tū itelligēdi ḡ. b. p̄z. Nā p̄b̄ ponit
intlectus agēs ut res fuit actu intelli
gibiles que p̄s erat itligibiles inpō
¶ nullū terminatū ē equal̄ ambicus
cū in reūminato b̄ p̄z tēse. s̄ omnis ha
bitus ē reūminatus pōe q̄a tētermi
nat ipsam adopatōnem suā. ḡ nullas
habitus ē equal̄ abitus cū pōz tuus ē
habitus s̄ intleccus agēs ē equal̄ abit⁹
cū itletū possibili ut declaratū ē supra
ḡ n̄ p̄t̄ esse eius habitus. Tertō nul
las habitus ē nobilior sua pōz b̄ p̄z q̄a
nobilior ē tota res q̄ habitus eius. s̄
intleccus agēs ē nobilior intleccū possi
bili qz agit et possibl̄ patet. et azēl ē
nobilis et prestatiū passo fm̄ p̄m z̄
huius. ¶ fm̄ p̄m z̄ comētatore in
siē se h̄z m̄a al formas s̄biles. ita in
tletus adformas intelligibiles. sed m̄
est tenudata omni forma s̄bili. ita q̄
nullā h̄z tem̄do ḡ intleccus ē tota r̄ te
nudatas omni forma intelligibili sic
q̄ nullam habebit in se si aut̄ intleccus a
gens eēt habitus eius iā aliqd̄ haberet
actū ḡ. ¶ qd̄ est in sui p̄mordio sic
tabula rasa. ¶ n̄ h̄z habitum naturalē
ē inditam. intellectus possibilis ē hu
iulmodi ḡ. b. ponit p̄b̄ intleccera a. ē
tēse nota. qz qd̄ h̄z habitum naturalē
distinctam ase realr̄ nō ē sic tabula ra
sa. ¶ nullus nā h̄z habitus acquirē
inductiū s̄intellectus acq̄rit iductiū

g.a. p^r q^apē naturale n̄ acqrit. b. p
baſ n̄ iſlētus agēs d̄ hitus p̄ncipio
ꝝ. hitus aut̄ p̄ncipioꝝ ut d̄ fo ethi
coꝝ acqrit iſlētū. T̄ nullus habi
tus naturalē acqrit uiaſſas memorię
z expientie h̄ p^r per p̄bōem. a. prece
dētis rōis. S̄ iſlētus cū ſit hitus p̄na
p̄ncipioꝝ acqrit baſalmōi g. b. T̄ p^r ꝝ e
thicoꝝ z i.p̄hemio metha.philice. ubi
d̄ꝝ p̄ncipia acqrit uiaſſas. memorię
z expientie z p^r ḡn̄ hitus p̄ncipioꝝ qđ
id ē. 8° ſapiētia n̄ ē nob̄ ḡn̄al̄. n̄ ſ
ſe totā. n̄ ſi in aliꝝ p̄tē ſui h̄ p^r teſe ſ
iſlētus agēs q̄ ē hitus p̄ncipioꝝ eēt
nob̄ onatural. ſapiētia eēt i nob̄ ḡn̄a
turā. altē ſi m̄ p̄tē ḡ p̄baſ alſumptū
q̄ hitus p̄ncipioꝝ ē que vā p^r ſapien
tie. 9 p̄baſ q̄ iſlētus agēs n̄ ſit hi
tus onatural respectu p̄ncipioꝝ et ar
guīc ſic. Illō qđ ē idifferēs acognitō
nem p̄ncipioꝝ z ḡelationū n̄ ē hitus
naturalē p̄ncipioꝝ. ſed iſlētus agens
ē idifferēs ad iſta g. a. ē nota. b. p^r q̄
iſlētus agēs n̄ ē h̄ rō agēndi. ſed iſta
rō agēdi ē rō p̄ncipioꝝ ſicut cōdūſiōn
z equeſto g. Xo illud n̄ ē hitus cui
n̄ ḡpetit diſſimilō hitus. ſed iſlētū a
gēti n̄ cōperit diſſimilō hitus imo cō
petit ſi diſſimilō potēcie ḡ n̄ ē hitus
ſed po^a. a. p^r. b. p̄baſ. q̄a hitus ē quo
male z bñ pōſſum̄ po^a qua absolute
poſſum̄ ſed p̄ inſlētū agētē absolute
poſſum̄ q̄ absolute p̄ eū iſlētū. cū
p̄ipſum iſlētū ipotētia ſiant acca
iſlētū. Xo Omnis hitus ē deſ
termiſate ueroꝝ. ſed iſlētus agēs n̄ ē
deſtermiſate ueroꝝ ſed omniꝝ que iſel

ligint cū p̄ ipsam iſlētū q̄quid iſli
gint g. Xu nullus hitus abſtrahit
acōditōniby m̄aliby cū cauſet ex actiby
et p̄ ōna ſequat abſtractōem. ſed iſlē
tus agēs abſtrahit acōditōniby m̄aliby
ḡ n̄ ē hitusimo necōpo^a cū potēcie
ſit abſtrahere. R̄ne ad dubia contra
predictā opionē p̄priā. Ad iſta ref
pōteſ p̄ ordiem. Ad p̄mū ḡ dicoq̄ du
plex ē hitus uī qđē naturalē qui ē rō
agēdi. alius aut̄ acquisitus q̄ ex aliis
habet. Cōcedo ḡq̄ illū l qđ p̄ reuenie
omnē accū iſlētū n̄ ē hitus acquisi
tus cum tal̄ habeat p̄ actus. De iſto
aut̄ loquīc p̄baſ ſo p̄ſtioꝝ et ſexto e
thicoꝝ n̄ aut̄ te hitu ḡn̄aturali. Et q̄
tal̄ preuenit omnē accū. imo ē cauſa
ipſius accū iſlētū. et ſi n̄ ē hitus acq
uisitus erit enī hitus onaturalē qui ē ro
agen̄i et habēdi te huimsmōi accū.

Al ſi m̄ diueniō q̄dplex ē teſtermi
tuū qđ dā cōtrahēs illad qđ teſtermi
nat ad naturā ſpatialē ſicut rōale qđ
cōtrahit al ad naturā teſterminatam.
Aliud uero cōtrahens id qđ teſtermi
nat n̄ ad naturā teſterminatā ſed teſter
minā ipſum ad ſua opaſtōem. Et iſto
mō iſlētus agēs teſterminat iſlētū pos
ſibile n̄ q̄ cōtrahat ipſum onaturā
aliq̄a teſterminatā ſed teſterminat ip
ſum ad ſua opaſtōem. tūc ad maiorē di
co q̄ teſterminatiū ſi mō ſumptū n̄ ē
equal̄ hitus cū eo q̄ teſterminat et te
tali p̄cē die rō. ſed teſterminatiū ſo
mō ſumptū necō ē equal̄ hitus cū te
terminato alr̄ n̄ teſterminat et iſ mom
i opaſtōe ſua. Ad certiā poſſet nega

ri. a. eo quod actus nobilior est posse quam potest
est per actum et non equivoco quod habens tenet
medius inter posse et actum quod nec totaliter
potest non totaliter actus. Tunc hic magis ac
cedit ad naturam actus quam posse et per se
erit nobilior ipsa secundum quod. Et sic intellectus
ages est nobilior intellectu possibili secundum quod
quod tamen sit de his dico quod posse potest esse simius
nobilior habitu et habitus nobilior secundum quod.
Et sicut intellectus possibiliter est nobilior si
per intellectus agere sic intellectus ager est nobi
lior secundum ut sapiens deinde est et per hanc
illam probabile et non plus. Ad quartum quod cedo
quod si dicatur mensa est tenuata omni forma simili
bili ad duas est in potentia. Sic et intellectus
possibiliter est tenuatas ab omnem forma in
eligibili atque est ipotentia. Et hoc est de
recte intellectus proprius quod non vult probare nisi quod
sit tenuatus ab omnem specie sine simili
tudine rursum in eligibili. Sed non habet per hanc
quod non habeat habitus naturalis unde tamen ha
bet quod non habet actum magis in plenaria sine
idoneitates illas quas ponit precedens
opio. Ad quinto prout per id quod dicendum
cum est de intellectus sui primordio videlicet cedo
quod nulla similitudo vel species aliqua ius
rei in eligibili nec actus inpletus est in eo.
Et hoc vult probare per hanc et commentator et
nichil aliud. eo quod recipies debet esse te
nuatas natura recepti. et sic intellectus
debet esse tenuatas ab omnem specie si
ne similitudine et actu qui in eo debet re
cipi. Ad sextum videlicet a. sed quoniam postea
de intellectus ager acquiritur invenit dico
quod secundum est ad probandum cum de intellectus principi
piorum acquiritur inducitur. non est neque de pri
mis principiis quo secundum simplius prima principia

Secundum de principiis que secundum quid sunt principia in
scia. et tertium de sexto ethico quod acq
uisitum inducitur non autem de principiis simplici
primis intellectus ager est de istorum principi
piorum secundum. ad septimum prout videtur
quid dicendum. hic est principiorum in scia quod
sunt principia secundum quid acquisitum via sciam memoriae
et experientie et de talibus loquitur per hanc
habitum autem primorum principiorum non acquisi
tur isto modo. ad octimum prout videtur. habi
tus autem per se principiorum non est per sapientie
quod talis habitus naturaliter in nobis
habitum autem principiorum secundum quid est per
sapientie et talis habitus non est intellectus a
ges ad nonum dicendum quod intellectus a genere per
naturaliter ex parte principiorum est habitus
respectu vero conclusionum exsequenti
et mediante habitus principiorum et non de
habitibus principiorum et non conclusionum
ad x. scimus a. sed ne zo. b. ad probandum
dico quod distinctione ista est habitus acquisi
ti. non autem habitus nostra cura. prout est ne
cessario possimus absolute. ad xi. dicendum
quod intellectus ager per principalem est nero
rum. pacientia autem est florum. quod taliter intellectus
per se potius intellectus receptus et quod non unum
quod per denominacionem abeo quod est propter id teno
minate de uerori per solutorem ultimi
mi argumenti cadit quedam habitu. sed
qui in operatione habeat intellectus ager circa
fantasmata. Omnia ergo videlicet
ad quod respondet aliqui doctores di
centesque intellectus ager habet operationem
sive actionem aliquam circa fantasmata.
non quidem ponitur in quod nichil in ipsius
fantasmatis ponit sed tantum remota sive
sue sequentia quod removet ab eius illud

quo tunc nō poterit intelligi .2.9 de
siōes gōtfrēdi. Probat ḡ isti to
toreſ. 2.9 clusiōes p̄a ē xp̄ itēt̄ agēl bz
aliquā opatōem siue accōem circa fan
tasmata fac̄tū būiasmōi opatō n̄ ē po
sitiona s̄ tātū remotia sine sequestra
tūa. Prīmā 9 clusiōem p̄bāc dupl̄r. p̄
sic omne qd̄ nūc mouet et prius n̄ mo
uebat habet aliquā dispōem inse factā
q̄ prius facta n̄ erat. H̄ p̄p̄ increaturis
uz necīa sp̄aliter imoūētib⁹ natura
liter et n̄ pl̄berum arb̄m s̄ fantasma
ta mouēt modo que prius nō moue
bāc. ḡ h̄nt̄ aliq̄ dispōem quā prius nō
habebāt. h̄c aut̄ dispōem n̄ pōt age
re nisi itēt̄ agēs ḡ. Ko itēt̄ pos
sibil̄ reducit̄ repon̄ adat̄ ḡ. H̄ e vir
tute alius agēt̄ s̄ illud agēs non
pōt dici itēt̄ agēs qz nullū agens
creatū pōt agere tenorū nisi aliqd̄ re
cipiat qd̄ n̄ pōt dici teit̄ agēt̄ cu
sit pure accīus. ḡ illud agēs erit ip
sum fantasma. sed fantasma n̄ pōt a
gere i itēt̄ possiblē nisi mediante
virtute itēt̄ agēt̄. ḡ necīo itēt̄
agēs habet aliquā opatōem circa
fantasmata. Nam 9 clusiōem ē p̄
bāc dupl̄r. p̄ sic si itēt̄ s̄ ip̄meret ali
qd̄ fantasmata b̄y positiō. ista dispoſi
tō positiō p̄ sibi ip̄meret aut̄ eēt sp̄i
ritual. aut̄ corpāl n̄ sp̄ial qz om̄e qd̄
ialio recipit. recipit a modo rei recipi
entis. et cum fantasmata sint de se
mālia et corpalia. illud īmāle qd̄ reci
pet ieiis. recipit mō māli et corpēo et
sic n̄ moueret sic nec prius moūebat
nec ista dispositō potest esse material

ant corpāl q̄a n̄ daret uirtutē mouē
dī n̄ posset maḡ mouere fantasmata
post calē dispōem p̄ an̄ ḡ. Ko nūp̄ ig
bilis agit ignobilis qz semp agēs
ē prestatius patiēte. sed fane alma cu
ista dispōe adhuc eēt ignobilis itē
tu possibili. et p̄ 9 n̄ posset cum ista
dispōe agere i ipsum talē dispō n̄ est
ponēva qz frusta ponere. Dicat
ḡ isti totores ad teclaratōem ipsoz
q̄ būiasmōi dispō ē tū remota a z le
queratia 9 dītōum māli et aq̄ itē
tus agēs illumiat illō fantasma solū
q̄tū adqdditatē et n̄ p̄t adqdditōes
māles et q̄ h̄t̄ possibile teclarat p̄ ex
semplū. Exempli ad p̄positum go
defredi. T̄ item ē q̄lumē illumiat
ipsum lac n̄ qd̄ q̄tū addulcediem. sed
solū q̄tū adalbediem b̄ albedo et dol
cedo sint similiacētē iuēta i genere suo.
Isto mō itēt̄ agēs illumiat ipsum
fantasma solū p̄ adqdditatē et n̄
p̄ adqdditōes māles licet ista. 2. Sine
i fantasmatē q̄tūa. imaginat̄ ē sicut
et amēna fuit imaginatus ut dā sex
eo nāli p̄te q̄nta capitulo 8° q̄ fan
tasma b̄ abet duas facies unā versus
itēt̄ agēt̄. Et ista facies ē clara. ali
am versus fantasiam. ē ē h̄ obscura si
cūt p̄ reflamma q̄a versus ligna ha
bet faciē obscurā et versus p̄t supio
rē habet faciē clarā. Et q̄ ista acceptio
itēt̄ agēt̄ sit bona p̄ qz h̄ mō p̄
eos saluat̄ omnia que dīt̄ teit̄ agēt̄.
8. q̄ facit p̄d̄ int̄ligibilia actu
int̄ligibilia qz reducit̄ depotētia ad ac
tū fane ulem qz facit q̄ ista sp̄es ex̄ns

ifantasia representet qdditatē rei. et
qdditas f; eos ē ipsū nle. ulterius di-
cūt qn uñ iñ h̄ sp̄ exis̄tēs ifā
talia moueat itē tū possiblē virtute
itētus agētis q̄a virtutē q̄ aliquid q̄o
n̄ ē tele visibile sit visibile p̄ lumen
aliqud sicut colores. datur q̄ tele n̄ pos-
sent imitare alium. tñ possent medi-
ante lumine. ita q̄ fantasmatu tele n̄
possit imitare itētus possiblē siue mo-
uere virtute tñ itētus agētis qui se
habet ad fantasmatu sicut lumen ad
colores ut vñ tertio h̄ uins poterit
ipsum mouere. Et q̄ addane idētis
fais q̄ si eēt aliqua q̄ oditas q̄ tele es-
se abstracta z q̄ dicitiby māles. B̄ separata
ista tal̄ quidālitas tele absq; lumine in-
tētus agētis moueret itētis z iñ q̄e
dūt q̄ tātū p̄ istā abstractōem ponē
B̄ itētus agēs. In pbō opionis go-
defredi. Iste tñ mod̄ die edī n̄ uide
tueris q̄tū ad aliquna que ponit. Et
iñ pono tres oclūsiōes q̄tra eū. pri-
ma q̄ opatō itētus agētis circa fācas
mān̄ ē tātū remotina ut dicunt s̄ q̄ne
ccio positina. Secunda q̄ si itētus a-
gēs illuminat fantasmatu q̄tū ad qddita-
rē ut dicunt nec̄ io illuminabit ipsum
q̄tū ad q̄ditōnes māles. tercias est q̄
fantasma virtute intētus agētis n̄
representat iñ itētua possibili ipsum uī-
uersale ut dicunt. Primi oclūsiōem
pbō quadu plr p̄ sic si opatō itētus
agētis circa fantasmatu tātū eēt re-
motina et n̄ positia sequeret q̄ fantas-
matu ita modicū possent mouere sicut
an̄ post illuminatōem. ñs ē flm z con-

tra eos. ñna p̄ba q̄ q̄ndiq; aliquid
haget illud qd̄ p̄us n̄ habebat et nichil
pl̄. omnē opatōem quā mō habet po-
terat habere p̄us ex quo nichil mō ha-
bet pl̄ q̄ an̄ fantasmatu p̄ eos nichil
acquirunt q̄ q̄nd mō possunt pote-
rat an̄. B̄ an̄ n̄ poterat mouere q̄ n̄ mō
Et si mō possunt q̄ et an̄ quoq; n̄ q̄
ē cōtra eos. Secūdo si itētus agēs
nichil iprimeret fantasmatiby politie
sequeret q̄ fantasmatu ppria virtute
possent mouere itētū possiblē. ñs ē
flm et cōtra eos q̄ ñna p̄ba q̄ndiq; a-
liqud agēs agit solū remouēdo illud
circa q̄dāgit remoto phibēte sibi tere-
lūtū pōt iactōem. pp̄ q̄i siebat tal̄ re-
mōto p̄pa virtute h̄ p̄ exemplū
si ē sit aliqud graue qd̄ n̄ possit teſen-
ter p̄p̄ aliqud phibēs si amoueat illō
phibēs p̄ aliqud agēs tunc graue p̄pa
virtute z n̄ alia deſcēdet. sed itētus
agēs p̄ eos n̄ agit nisi remouēdo in-
fantasmatiby q̄ remoto phibente fan-
tasmatu ppria virtute et n̄ p̄ aliquid
aliad mouebūt itētū possiblē. Ter-
tō itētus agēs ē agēs p̄se et n̄ paci-
dēs sed iñ qd̄ solam agit remouēdo
phibēs n̄ ē agēs p̄se q̄ sicut a p̄pet te-
apiente fenestrā īmo pacidēs q̄ intē-
tus agēs n̄ solū agit remouēdo phibēs
et p̄ sequēs eius actō n̄ erit tan-
tam remotina. N̄ omnis actō a gen-
tis p̄se ē positia. z p̄ sequēs habet ali-
quē effectū positini. sed itētus agēs
ē agēs p̄se q̄ eius actō ē positia et p̄
sequēs habet effectū positius et sic n̄
solū agit remouēdo. B̄ aliqud ponēdo

Secundū i ḡclasiōēz p̄bō duplī. p̄ sic
agēs qđ uniformiter agit z tenecessita
te n̄ ē plib̄m arb̄m passum sibi un
iformiter representatū uniformiter agit
ad illā. S̄ itētus agēs ē agēs naturale
n̄ plib̄. n̄ arb̄. n̄ fantasmatā sibi rep
sentatū uniformiter et qđ adgdditates
z p̄ ad̄ dōcēs māles ḡ aū p̄ illūia
bit uniformiter. a.z.b. uidēs note exē
minis. 2o id qđ tēse ē itēligibile cir
cu scripto quo cūq̄ alio n̄ idiget lumi
ne itētus agētis ad̄ ut itēligat. S̄ qđ
ditas peos ē itēligibil p̄ se qz ut dicēt
si qđ dicas eēt abstracta absq̄ aliquo
alio moueret itētū ḡ qđ dicas p̄cam
ē ce se n̄ voget lumie itētus agētis
et p̄ns si itētus agēs habet illuminat
nare fantasmatā ml̄to maḡ illūia
bit p̄cam ad̄ dōcēs māles p̄ quātū ad
qđ ditas. cuius oppositū dicāt z no
lūt. Secundū ḡclasiōē p̄bō z duplī
p̄ sic. fantasmatā p̄t aci omni spēcie iea
existēre. S̄ peos spēs representatiā u
niuersal ē fantasmatā ḡ fantasmatā p̄t ea
uti et p̄ns p̄t uti uiuersali qđ ēma
nifeste f̄lm ḡ oꝝ qđ aliqua premissaz
sit f̄la. n̄. a. ut p̄ tēse. qz omnis poten
tia p̄t uti spēcie existēre iea ḡ. b. qđ
ē itētū. Nec valet si dicāt qz p̄t uti
uiuersali spēcie iꝝ tū habet oꝝ dōcēs
māles. qz poꝝ h̄ns aliquā spēm p̄t u
ti tota illa spēcie alr̄ fruſtra haberet
ea. Secundū qđ ē postius acu itēlli
gēdi n̄ representatū palīp̄ spēm preue
niēcē omniē actū itēligēdi. uiuersale ē
hauſmōi p̄cam adſuſi esse formale z
qpletū ut declaratū ē qđone tercia p̄nt

libri ḡ. cu iḡt spēs existēs i fantasmatā
p̄tēt omniē actū itētū n̄ poterit
representare ipsum actū ule. Et qđ
mācō nichil habet qđ p̄us si habebat
n̄ p̄t representare qđ p̄us representata
bat. sed fantasmatā post illuminatōem i
tētū agētis nichil habet qđ p̄us non
habebat peos qz actū itētū agētis
ē tm̄ remotina z nichil ponit. ḡ fantas
matā n̄ poterit representare uirtute ip
sias itētū agētis ipsum ule qđ p̄tēt
n̄ representabat. Dico ḡ p̄tū addubi
tatōem qđ itētū agēs aliqd ip̄m
ip̄sis fantasmatiby. s. lum̄ quoddam
ut patuit p̄tēt factas q̄tra predictā
p̄tem. id aut̄ lum̄ ē i ipsa fantasmatā si
ue i ip̄sis fantasmatiby formalibz z s̄bie
quod p̄bo sic. illud lum̄ ē actū atip̄
n̄ ē ſba ḡ n̄ p̄t p̄ se existēre. Pḡ erit i
intētū possibili. n̄ i intētū agente. n̄
fantasmatā ſeu fantasmatiby. n̄ i aliquo a
lio n̄ aliquo alio. qz n̄ ſic nichil faceret
ad i tētū nec in i tētū possibili qz
tūc n̄ illuminare fantasmatā ſ̄ itētū
possibili. n̄ i intētū agēte qz nichil
illuminat ſe ipsum. iā n̄ ageret i ſe ip
sum. itē ſ̄ n̄ illuminare fantasmatā
ta ſed itētū agens ḡ uocatio illud la
men erit i fantasmatiby ſeu in fanta
matā ulterius dicoꝝ fantasmatā ſic illuſtra
tū ſic illuminari cadat i intētū possi
bili ſpēm intēligiblē n̄ tū actū intē
ligēdi. talis ē ſpēs intēligiblē p̄tēt
omniē actū intēligēdi. Ista dico p̄bō
ē p̄ordinē ſpēm ſic ſicut ſe habet lum̄
a colores ſic intētū agens ad fantas
matā. ſ̄ colores uirtute luminis tānes

spēm iūtēdālē īmeo ul' ipo^a n̄ tñ cāne
spēm totālī īmālē eoq; meoū et po^a
n̄ s̄ totālī īmālia. Et spēs tebet rea
pi i meo ul' po^a. cānt tñ spēm uirtute
lumis. ḡ fantasmata uirtute itētus
agētis cābūt i inlecu possibili spēm
intelligiblē et qz itētus possibilē po^a
imāl ista tal spēs ieo recepta erit īm̄
lio. Secūd sic pbāc accus intelligēn
dicū sit accōimanēs ul' erit iagēte aq̄
ētē effectus ul' salte meoū sbo cū eo
ut clarū declarabūt iarticulo sequēti
s̄ actas intelligēdi n̄ ē i fantasmata nec
ieoū sbo cū eo cū fantasmata sint ifāca
sia et actas intelligēdi i inlecu ḡ n̄ po
terit tal actus atali spēcie causari.

Reo adrōes gotefredi Reo igitur
ad rōes alterius opinis. Ad p̄mā cō
cedo cū eis oclasiōemq; pal. p̄ dispōez
s̄ h̄ dispō n̄ ē remotina. imo qz ut p̄
batū ē q̄ sit positia n̄ rō ista magis
ē q̄ tra eos ḡ p̄eis. Ad fm̄ t̄ p̄ so
luto, n̄ bñ aoloq; itētus agēs habeat
opatōem circa fantasmata s̄ n̄ solum
removēdo. sed aliqd ponēdo et iō n̄ el
ḡ cludit p̄se. Ad p̄mā rōem pbācēm
fm̄ ḡ clusiōem dicoq; ista dispō ē spi
ritual. ad pbācōem cū ditebat q̄q d
recipit W. nego pbācōem sic simplē ac
reptā. uident̄ q̄ accidēs recipit issa et
n̄ tñ ē issa et aia recipit icorpe p̄to et n̄
ē quāta et pbācōem recipit ilinea quāta
et diuisibili. et tñ n̄ ē quāta s̄ diuisibi
lis tebet ḡ ista ppō sic intelligi sicut alibi
declarat̄ ē q̄ omne qd̄ in alio recipit
habet moū recipiētis s̄ eslis moū f̄
suam naturā repngnet ipsi recepto. et

iō qa aie ielecine fm̄ suā nat̄drā repu
gnat exēsio h̄ recipiat in qnāto et ex
tēlo n̄ tamen pp̄ h̄ extēdit nec sit p̄ia
sic q̄ dicēd̄ ē i. p̄positoq; h̄ illud lum̄
spirituale recipiat in aliquo māli et ex
tēlo tñ qa fm̄ suā naturā ieoq; sp̄iale
ē s̄ repugnat extēsio et mālitas pp̄ h̄
n̄ ox̄ extēdat nec q̄ sit māle ul' pos
set dicere q̄ uellet q̄ id lumen ē māle et
extēsium. Et si dicat q̄ tra h̄ qa tunc
n̄ posset cansare spēm inmālem dicere
q̄q n̄ q̄ fantasma posset cansare uir
tute cuiuscūq; agētis spēm inmālem
nisi receptiōn illius spēi ēē inmāle ut
declarat̄ fuit supius. Et iō datōq; to
tū sit māle ad h̄ ac id lumen poterit
cāre spēm inmāle ex quo receptiōn illi
spēi. s. inlecu possibilis ē inmaterialē
Ad fm̄ ouenōq; ad h̄ q̄ fantasma
possit agere inlecu possibilē cāndo in
eo s̄ vēm intelligiblē n̄ ox̄ q̄ sit nobilē
eo simp̄ s̄ tantū fm̄ qd̄ ut pluries p̄
batū ē supius. et iō rōes n̄ ocludit. p̄z
ḡ qui opatōem habeat inlecu agēs
circa fantasmata. Sed si querat qnā
opatōem circa inlecu possibilē dicē
doq; illumiat iōsum reducendo ipsaz
te potētia ad acci q̄a ipsam disponit
ad recipiēd̄ actum intelligēdi. Sed

Reo n̄s iacobi reipāmītra soluto
nem seu Reo n̄e adquiesciūt̄ datā.

Sed q̄ tra arguit qdā. reuerē s̄ doc
tor trioz. Primo sic. id qd̄ fm̄ uā
naturā ē summe disvoitum nōindigz
aliquo disponēre. sed inlecu possibi
lis fm̄ suam naturā ē summe disvo
sitas ḡ nō indiget aliquo disponēre

a. nota de se. b. q̄ p̄. q̄ i c̄t̄t̄us possi
bilē pura p̄a i genere i cl̄gibiliū t̄ p̄
ōns summe dispositus ī alī genere. fo
sc. si i c̄t̄t̄us aḡs o aret i c̄t̄t̄ possi
bili aliq̄ dispōem ul̄ eēt̄ priu itia nel
positia. n̄ p̄u acia q̄. t̄c̄t̄us eēt̄ n̄a
lī idispositus adiuā pfectōem. nec po
sicia. post p̄. ē n̄alr̄ ē dispositus n̄oz p̄
s̄ t̄c̄t̄ aliqua dispō polcia dispōes ip
sum. Tertō i c̄t̄t̄us possiblē sicut
tabula rasa. et q̄d tale ē n̄ i liget
dispōne p̄t̄ ad p̄mā picturā. licet for
te i dīgeat p̄t̄ ad p̄am ul̄ alias. n̄ iḡt̄
n̄q̄ i c̄t̄t̄us agens disponat ipsum.

Bo ad rōe iacobi teappamis q̄tra
reip̄sōiem aequitū p̄as. H̄is iḡt̄
n̄ obstāt̄ h̄y dicēdū ē sicut prius et iō
respōde p̄ordiē ad predicta. Ad pri
mū dicēd q̄ i c̄t̄t̄ possiblē ēē summe
dispositū f̄m suānam p̄t̄ i cl̄gibiliū p̄
uno mō cū exclāsiōe cuius sc̄nq̄ alterī
i rōe disponēt̄. alio mō cū iclusiōe a
licuius ipsam naturalē disponēt̄. in
c̄t̄t̄us iḡt̄ possiblē dōz summe disposi
tus f̄m suā naturā. q̄a habet hita ona
taralē ipsam naturalē disponēt̄ ad
ulteriores pfectōes. Et cū dīq̄ i c̄t̄t̄q̄
possiblē pura p̄a p̄. dicō q̄ uez̄ ē q̄
nullā actū h̄y nec sp̄em i cl̄gibiliē. et
n̄ sequit̄ p̄p̄ h̄y q̄ n̄b̄at̄ hita naturalē
ipsam naturalē disponēt̄ et teponen
tia ad actū reducēt̄ ul̄ p̄t̄ dicō. sicut
n̄ obstat̄ q̄ mā ipsa sit pura potētia
ī genere ētium requir t̄n̄ t̄termiatas
dispōes ad recipiēd formā s̄bālē. q̄z ae
tus actūoꝝ ſt̄ ipatiēt̄ disposito utdi
c̄t̄t̄ ſt̄ h̄y. ita q̄ ſuo mō n̄ obstante

q̄ i c̄t̄t̄us possiblē sit pura potentia i n̄
genere i cl̄gibiliū requir t̄n̄ aliō di p̄o
nētē ipsum et q̄z i cl̄gere ē accō inma
nēs requirit disponēt̄ cōiuncti s̄ n̄a
liter q̄ t̄ sit c̄t̄t̄ effētia actua i cl̄gēdī
Ad f̄m dicēd q̄ i c̄t̄t̄us dispō ē positia et
n̄ remota et iā dī post q̄ n̄ ē natura
lī idispositus n̄ i dīget disponēt̄ p̄z
q̄ quid dicēd p̄ iā dicta i c̄t̄t̄us ē pos
siblē n̄ ē totalr̄ idispositq̄. imo dispo
situs. q̄z habet hita naturalē n̄alr̄ ip
sum disponēt̄ ul̄ posset dici q̄ hita q̄
n̄ sit naturaliter idispositus n̄ ē na
turalr̄ dispositus. Et iō n̄ i dīget dis
ponente sicut mā p̄ma. licet n̄ sit na
turalr̄ indisposita n̄o t̄n̄ ē naturalr̄
disposita. et iō indīget disponēt̄ i dīf
pōe precedente ierōuctōnēm ipsiō
forme. Ad tertīū dicēd sicut p̄us die
tū ē q̄ i c̄t̄t̄us possiblē sicut tabula
rasa q̄z t̄c̄t̄ nullum actū habet ne c̄p̄e
tiem i cl̄gibilem. Et iō bene seq̄t̄ q̄ n̄
indīget aliquo acū i cl̄gendi q̄pleto
n̄ i q̄pleto nec sp̄etie aliqua i cl̄gibili
ipsam disponente ad p̄mū actū i tel
ligendi ul̄ ad p̄mā sp̄em i cl̄gibiliē
n̄o t̄n̄ seq̄t̄ q̄ n̄ i dīgeat hita naturalē
disponente ipsum naturalē ad p̄mū
actū i cl̄gendi ul̄ ad omnes sequen
tes uñ tabula rasa quāvis n̄ i dīgeat
aliqua pictura ipsam disponente ad p̄
mā picturā q̄a eſſer p̄cessus i ſiniet̄
i dīget eamen aliqua forma disponen
te ipsam ad picturas sequētes q̄a nu
la res p̄t̄ agere ul̄ pati n̄ mediūtib̄
qualitatibus actis et passiuis. rōes ḡ
ſalua regerentia dicēt̄ n̄o vēt̄

9cluterē. Ex istis aut̄ appet̄ p̄ielē
tus agēs sit aliqd aie. et q̄ n̄ sit aliqua
pos̄ ipsius imediate fundata iea. Illō
ē qđ dispoit ut sicutum possiblē adactū
intelligēdi et iformat ipsam ē aliqd aie
n̄ tñ pos̄ fundata imediate ieēnā eius
Intlectus agēs ē huius ut p̄ ex dictis
ḡ. Est ḡ intlectus agēs lūm qđdā et hi
tus gnaturali intlectui possibili et qđ tebe
at uocari hucus p̄. q̄ a tūc melius sal
uāt omnia que s̄t de rōe formalī eius
saluat ē melius qđ actuēt intlectū possi
bile. nā ex quo ē eius forma melius po
rest ipsum actuare ḡ si eēt pos̄ distic
ta. q̄ a tūc n̄ iformaret eū. ulterius nō
ipedit illustratō fantasmati si pona
t̄ hucus sine forma. q̄a equal distācia
ē ipsius adfantas māta. si ponat hucus
gnaturali iformās intlecti possibili. siē
si ponat̄ potētia disticta ab intlectu pos
sibili. Et iea n̄ icētō beati anḡ xu
decuitate tētā. ultimo ubi dicit q̄ om
nia que intlectus n̄iter. n̄iter iquādā lu
ce sui ḡnis. uñ recitat teq̄dā pñero q̄
n̄ḡ au dierat geometriā. q̄ t̄ terro
ḡ aref̄ de geometricis ordinate et optie
respondebat. h̄ aut̄ n̄ eēt nisi hō habe
ret ḡ oī lucē gnaturalē. qua mediate
h̄ uiteret. n̄z iḡt uelle beatus anḡ q̄
intlectus agēs sit lnx quedā gnaturalis
naturali ipsi aie iserta. hucus ḡ suppo
sit̄ facile ē respōtere adrōes. 12. enī
ḡzā h̄ fuerit introducta. nā hucus gnau
turali pōrens ē abstrahere ut p̄ exdictis
et sic p̄ qđ sit dicēd̄ intlectus agē
te et p̄gn̄s deko articulo. Tertius ar
ticul̄ qđis p̄ncipal̄. T̄p̄ intlectus &

ḡēs sit tota lē effectia actus intelligen
di. A deūis declaratōem h̄ ordine p̄ce
te qđ p̄cigēt aliqui mōt dicēd̄ to
toz te mā ista. So tāget quidi alter
mođ qui inter ceteros uñ michi p̄ba
rō et doctrine p̄hi magis q̄sonas.

Tertio soluēt rōnes et motua alio
z to: toz. Quanm ad p̄mū tāget in
summa. quatuormodi dicēd̄. Opio
quoz dā to: toz istius articuli tertii.

Est ḡ n̄ mod̄ dicēd̄ op̄ tal̄ cā effec
tua actus intelligēdi ē obiectū intelli
gibile zñ intlectus nec possibil̄ qđ p̄ba
ri ex dictis eoz tripl̄. p̄ sic. Illō qđ
s̄t actu tale qual̄ ē intlectus impō et p̄
qñs redactiū eius depotētia adactū
ē necessaria tal̄ cā effectua actus intelli
gēdi. Sobiectū ē huiusmōi ḡ. a. uñ no
ta qđ reducere alio depotētia adactū
uñ nec̄io q̄ agit ullōb. p̄ba qđ intel
lectus ē ipotētia ad intelligēdi aliter
nā p̄ posset intelligere et obiectū tēse ē
actu intelligibile ḡ. Secūdo iđ qđne
cessario exigēt ad intlectōez et nō sicut
passiū neq̄ sicut receptiū illud req
rit sicut acciū. h̄ p̄ qđ n̄ appet̄ alia
rō ad quid regrat. h̄ obiectū nec̄io re
quirēt a intlectōem et n̄ sicut passiūz
qđ intlectus n̄ agit in re in extra. nec si
cuit receptiū qđ n̄ recipit intlectōem
qđ p̄ tēse ḡ. Tertio iđ qđ q̄patur
ad intlectū sicut sibile ad sibile ē to
talis causa effectua actus intelligēdi
h̄ p̄ qđ sibile h̄ sibile ē totalis
causa effectua actus sentiēdi. p̄bat qđ
sibiles eēt causa. tūc sibis sentiret se ip
sum sicut si cōbys sibile cōbys reret. con

bareret se ipsum obiectum sicut aristoteli
le certò huius operat ad intellectu sic libi
bile adsum ḡ. Et confirmat quod q̄d mo
uet intellectu a dicitur ut esse totalē cā
effectia accus intelligendi. Sicut obiectum sicut
p̄m et comētatorē mouet intellectu ad
intelligēd ḡ. Alia opio. Alia opio ē q̄
ponit intellectus creatura possibilē tota
lē causa effectia accus intelligēd. autem
opio p̄bat triplū. Primo sit. Omnis
opatō imanēs manet iagēte ut a ḡes
ēb ponit nono metaphysice et p̄cti
corz sed intelligere ē opatō imanēs sicut a
ristotile ubi supra ḡ manet iagēte ut
aḡes ē sed manet totalē i intellectu pos
sibili et nullo mō i obiecto nec i aliquo
alio. ḡ totalē ē ab obiecto r̄n ab aliquo
alio. Secundū oī n̄ minus intellectus ē co
talcī effectia accus intelligēd ḡ uolun
tas sit accus uolēd. sed uoluntas ē ḡ
intellectus. a ē nota. b. p̄z quod accus uolen
di aliquā rē p̄p natiuitā eius n̄ p̄t cari
ab ipso obiecto qd ē malū. quod malū sō
lit habet rōem p̄uatiā cū n̄ sit nisi p̄
natō boni. priuatō aīt n̄ ē cā alicuius
accus realē et p̄jns talē accus causabit
totalē ab ipsa uoluntate. Tertio non
minus intellectus ē totalē causa accus intelligē
di ḡ potētie inferiores suoz accus. b. p̄z
q̄d esse cām dicit pfectōem simp̄ et p̄z
sequēs magis pfectōebet magis ope
tere sp̄otētie inferiores cānt suos effec
tus uel accus ḡ. b. p̄z q̄d potētie ḡnati
ua motia ealefactia s̄t cause suoz ac
cū. Et confirmat quod n̄ intellectus possibi
lis ē cā p̄tā uel nulla uel totalē sui ac
cū s̄ nec p̄tā nec nulla ḡ totalē. a. p̄z

.b. p̄bat n̄ ē nulla q̄d sicut potētia lo
cutia corporalē n̄ ē nulla cā locatōis. ita
nec p̄tā locutia mētālē que ē intellectus
p̄t esse nulla cā sui accus. n̄ p̄tā cau
sa p̄t esse q̄d i dō ad qd cū eo q̄currer
et aut ēēt obiectum sicut esse qd h̄z inie
uē fantasima. uel intellectus agēa uel obiec
tum sicut ē qd habet ifantasia sed nul
lam istoz. n̄ obiectum q̄d ē quid corpo
le et nullū tale p̄t agere i sp̄m nec fā
tasma q̄d h̄z n̄ ē obiectum intellectus nec ob
iectum sicut ē qd habet ifantasia q̄d
sic ē esse rōis et diminutū et p̄ q̄ns n̄
erit cā accus realis nec intellectus agēs
q̄d n̄ habet facere n̄ abstrahere a q̄d i
tōnib⁹ mālib⁹ et illuminare fantas
mata ut p̄z exdictis aīz. in tertio hu
ius. Aīz opio alioz. Aīz ē opio que
dicit intellectus n̄ possibilis et obie
ctū naturaliter perceptibile q̄currat sic
due cāe p̄tiales integrates unā cām to
talē ad cām actiū intelligēd. H̄ aut opio
quasi initie rōnib⁹ verius p̄p pōmis pre
dictis n̄ ē uē istis doctorib⁹ possibile ut
dicte q̄ obiectum n̄ q̄currat aliquo mō
effectie ad causandū accus intelligēd cum
moueat intellectum ad intelligēd reducat
ipsum depōtētia ad actū. Nec uē eis ē
possible q̄ intellectus possibilis n̄ sit aliquo
mō causa effectia sui accus. cām intelligē
re sit accō imanēs cōcorrūtēḡ dños
.. intellectus et obiectū sicut due cau
se p̄tiales integrates unā totalē causa
ad causandum accus intelligēd. et affir
matur ista positio p̄ beatum auḡ.

Aīz opio. Alii uolant intellectus
possibilis sit pure passus ḡ adcep

tōem spēi itēligibl. s ē actus mediā
re ista spēie respectu sue itēlegēti. Di
cūt ḡ q̄ itēlectus n̄ possibl̄ informatus
spēie itēligibili ē total cā effectia acq̄
itēlegēti qd̄ pōt̄ pbari ex dictis eo
z̄ una rōe tali. O nne ēs actu h̄z
aliq̄ opacōem ppam f̄m q̄ īactu. Si
itēlectus possibl̄ informatus spēie itēli
gibili ē s̄ īactu ḡ ut sic pōt̄ agere et
opacōem aliq̄ habere. S̄ eius ppria op
acō n̄ ē nisi eius itēlegēti erit ḡ itēlectus
sic informatus total cā sui actus.

Narratis istis modis dicēdi. restat
nōc utere qd̄ michi uñ pbabilr esse di
cēd. Et q̄a uniformiter uñ michi esse
loquēd̄ deitlet uñ uolūtate re circa in
troducit p̄ ordiem sex q̄clusiōes.

Prima ēq̄ obiecti naturaliꝝ q̄cepti
bile n̄ ē total cā effectia n̄ p̄trial actus
itēlegēti. Secunda q̄ itēlectus n̄ possi
bil̄ precise sumptus n̄ ē total cā effec
tua nec p̄trial actus itēlegēti. Tertia ēq̄ in
tēlectus agēs ē total cā effectia actus in
tēlligēti. Quarta ēq̄ in
tēlectus agēs ē total cā effectia actus in
tēlligēti. Quinta ēq̄ sicut iāia n̄a
oz dare itēlectus agētē ita oz dare uolū
tate agentē. Sexta q̄ uolūtas agēs
que ponit iāia n̄a n̄ ē totalis cā effec
tua actus uolēdi. Prima q̄clusio
p̄baꝝ tripliciter p̄sīc. id em̄ accidit q̄
ab intellectu itēlligat̄ esse ipoꝝ nel īac
tu n̄ mouet effectiuē itēlectus aitēlegēd̄
nec ē cā totalis nec p̄trialis effectia ac
tus itēlegēti s̄ obiecto naturaliter q̄
ceptibili accidit esse īactu nel in poten

tia ad h̄q̄ ab intellectu intelligat̄ ḡ. a
p̄z p̄tico qz mouēs īacta et mo tu īac
tu debēt esse simal si ig. t̄. obiecto acci
dit esse īactu n̄ erit iā mouēs effectiuē
Iē p̄z ead. a. qz qd̄ ē inpotētia n̄ po
t̄ et īactu totalis cā effectiuā nec p̄trialis
actus realis ī actu qz cauia et effectus
simal s̄ et n̄ s̄ p̄ phīcoꝝ. b. p̄z. qz ita ī
tēlligat̄ esse īactu sicut esse in potētia
et c̄guero. Secundo id em̄ accidit
essē reale nel rōis n̄ ē totalis cā effecti
ua z̄. T̄da p̄z q̄a cā effectiuā actus rea
lis debet esse realis. s̄ actus itēlegēti
quicq̄ p̄ realis actus ḡ s̄ obiecto acci
dit esse reale nel rōis p̄z q̄a n̄ solū in
tēlligat̄ ēs reale. s̄ n̄ rōis ḡ. Ter
tō illnd̄ cui accidit esse absolntū uel res
pectuū n̄ ē totalis cā effectiuā et s̄ p̄z
qz relatiō n̄ ē terminus nec p̄ncipiū ac
tōis quinto phīcoꝝ. sed obiecto na
turaliter q̄ceptibili s̄ accidit ḡ. b. p̄z
q̄a cā absoluta p̄ respectia itēligant̄
ab int̄. Et q̄fir mat̄ qz si obiectum
naturalit̄ q̄ceptibile ēt̄ totalis causa
z̄. sequeret̄ q̄ effectus naturalit̄ p̄du
cent excederet suā causam p̄ducentem
simp̄ innobilitate et p̄fectōne qd̄ ē ab
surdam. q̄na patet q̄a actus ineligen
di albedinē ē nobilior albedine cum
dicat p̄fectōem simp̄. si ḡ cāret̄ abea
effectiuē excederet suā cām p̄fectōe
. a. p̄dictinām. Tēz̄ q̄clusiōnēm p̄
bo tripl̄ p̄sīc. Id qd̄ solū ē p̄oꝝ pa
ra ingenere itēligabilit̄ n̄ pōt̄ esse total
causa z̄. sed intellectus nōster possibl̄
precise sumptus ē huiusmodi ḡ maior
notā p̄ tanto q̄a q̄numq̄d̄ q̄agēs agit

Emq; ē iactu. Id ḡ q nulli habet actu
alitatem saliquo ḡnē nulo mō p̄t age
re ieo. b. ē p̄hi q̄ huius dicētis q̄ ielē
tus possibilia n̄ h̄z aliq̄ n̄am h̄ q̄ pos
sibilis uocatus ē. Et si ielitus possibi
lis precise sumptus eēt totalis ē. Et
sequeret q̄ uāz id f̄m id. et r̄p̄ eiui id
eēt iactu z ipo. q̄n̄ ē f̄lm ḡ oñā p̄.
q̄a ut cāret aeth̄ eēt iactu q̄a id q̄o. ac
tu agit nec̄cio ē ens iactu. z ut recipere
nec̄cio eēt ipo a recipiēd̄ ielitōem ḡ
respectu eiusd̄ ielitōis eēt iactu z in
po respectu eiusd̄ z f̄m id. Sola
tō alioz ad isti sā rōem dictā. Et
en̄ aduertēdū q̄ alioz conīc̄ istā rōem
soluere dicētes q̄n̄ ē iñā unū z idex
f̄m id z respectu eiusd̄ eēt i actu z i
po a o z a o mō. sicut uitem q̄ grane i
actu ē z po a ut moneat. deorsum remoto
p̄hibete sim ilr dicit ipsi ielitō ē iac
tu z ipo respectu s̄ne ielitōis. alio tñ
z alio mō q̄ ē ipotētia formalis z actu
virtuali iactu virtuali q̄a habet actu
virtutē mouēdi z p̄ouēdi suā ielitō
nē. S̄ ē ipotētia formalis q̄ ē ipotētia
tiaq̄ habeat suā ielitōem s̄ berētem
fozalr ḡ alio z alio mō ē ipotētia et
iactu. Et iō n̄ ē ibi aliqua q̄radictio

Ista aut̄ solutō irei ueritate nō sol
vit rōem. nez q̄a aliqui arguit tra
eā mis̄ debite. ad circop̄ adducā rōem.
que fit comūter tra dictā solutōem
et ondā eā n̄ q̄laturē. So arguā tra
ipsā directe z ostēdi rōem p̄mā n̄ es
se aliquo mō solutā. Arguit ḡ abalig
S̄ tra dictā solutōem sic. Nam agēs
h̄n̄ aliq̄ formā s̄esse p̄fectōri dedicē

se adhabēd̄ iñ fozam s̄esse minas p
fēo p̄z q̄a aia ē p̄cessus naturalis tēp̄tē
to ad p̄fectū s̄ habere aliq̄ fozam iac
tu virtuali ē ei habere p̄fectū s̄ p̄ ha
bere eam formalr. ḡ ū ielitus habe
ret suā ielitōem iuritate actia n̄ revo
ceret se ad habendū formalr. b. patet
q̄a genētia virtuali ē p̄fectōr formalis
na q̄d habet aliq̄d formalis tēp̄tē
ab ipso virtuali. q̄d aut̄ h̄z aliquid vir
tuallr n̄ tēp̄det ab eo. q̄ atinē forma
lr imo potius eōuerio. Et q̄firmat
ista rō q̄a nos uitem q̄ sol qui ē airtu
alr cali d̄ n̄ sit cali d̄ formalr z rō hū
ē quia nobilius ē habere colorē virtu
alr p̄ formalr. Hec atic iugnāntia
salua reverētia dicētiā n̄ uidēt gelud
re. nam l̄ ihū que dicit p̄fectōem h̄z
quid p̄fectus sit atinere talia virtua
lr p̄ formalr. in hūs tñ que dicit p̄f
fectōem simp̄ p̄fectus ē atinere for
malr p̄ virtualr. Et iō deus l̄ sit ur
euāl rāp̄ et leo z sic desingal̄ ē tñ for
malr iustus et sapiēs quia talia dicit
p̄fectōem simp̄. et n̄ tñ f̄m quid. Et
iō b. n̄ ē simp̄ uera. n̄ ē nobilius ha
bere aliq̄ formam iactu virtuali p̄ea
habere formalr si tal forma dicit p̄f
fectōem simp̄. Sic aut̄ ē in p̄posito q̄z
itligere dicit p̄fectōem l̄impl̄r f̄m re
galā anselmi q̄ nobilius ē in quoq̄
esse p̄ n̄ esse nec exempli q̄d adducēt
ē ad p̄positi quia calor n̄ dicit p̄fectō
nē simp̄r s̄ tñ f̄m quid. Et iō sol q̄
ē calidus uirtus et formalr sit cali
dus. rōḡ n̄ už q̄laturē. Arguo igitur
tra dictā solutōem alr. nā q̄n̄ dicit

¶ itētus respectu sue itētōis ē iactu
virtuali et ipo^a formalī. pēto nū itētq
icludit isē aliqua dāo sic q̄ p̄ unū illo
q̄ sit iactu virtuali, et palud ipo^a for
malī nū s̄ pūnū et id ē iacta omnino
virtuali et po^a formalī. p̄mū nō pōt
dari q̄ itētus possibl̄ ē una po^a sim
plex n̄ icludēs dualitatē alīq̄ ex pte
rei imo si icluderet talia duo quorum
q̄ eēt rō agēdi alīnd uero rō recipiēdi
unū illoz uocarens itētū agētē. alīd
uero itētū possibl̄ regrit̄ ḡ fm.

Tertō sic id qd̄ n̄ ē itētus agēs n̄ ē
total' cā W. s̄ itētus possibl̄ n̄ ē itēt
us agēs ḡ. a. p̄z tertō h̄ius. b. p̄zibi
dē. q̄ dī necesse ē has dīas esse i aia
nīa. Et q̄firmat̄ q̄ si itētus possibl̄
us eēt total' cā W. sequeret̄ q̄ n̄ esset
pati imo agere cuius oppositiū dicit
p̄bs tertā h̄ius. Tertia q̄clusio p̄
bat tripl̄ p̄sū. op̄atō uital' que q̄pe
tit homini ut hō ē tebet habere alīq̄
p̄ncipiū naturale effectuū s̄ p̄z. nā sit
t̄ oppositiū seq̄e q̄ hō n̄ possit exire in
suā p̄priām op̄atōem naturale et p̄ q̄
sequēs natura deficit ei inessarius qd̄
ē fm̄. s̄ intelligere ē op̄atō naturalē que
operit homini ut hō ē. ḡ tebet habere
p̄ncipiū effectuum alīq̄ naturale. s̄
spēs n̄ ē hominis naturalē cū tales spe
ties n̄ sint i hominib⁹ q̄create s̄ acqui
site ut suppono adpresens ḡ spēs in
telligēdi et p̄ sequēs itētus possibl̄
informatus spētie intelligibili n̄ ē totalis
ē et effectia n̄ p̄tial' acēna intelligendi. fo
sic si spēs intelligibl̄ eēt p̄ncipiū p̄ducu

nū sine effectuū actus intelligēdi sequere
t̄ q̄ fantasma haberet aliquā causalita
tē effectuam respectu itētōis q̄nā ē
fīlm ḡ falsitas oīis p̄z i articulo prece
dēti ubi fuit ostēsum q̄ fantasma vir
tute actus itētus agētis cāt i intellectu
spēm intelligibl̄ n̄ tñ actū intelligēdi. q̄nā
p̄baſ. nā q̄qd̄ ē cāt cāt ē aliquo mō cā
cāt s̄ fantasma virtute itētus agētis
causat i itētū spēm intelligibilem ut
dēm ē ḡ si spēs intelligibilis ē cāt sine
rō p̄ducēdi actū intelligendi sequeret̄ q̄
fantasma habeat aliquā causalitatem
effectuā respectu itētōis. Tertio
rō agēdi iagēte n̄ ē pfectōis. b. et enti
tatis effectu naturaliter p̄ducibl̄ n̄
p̄ucto p̄z alias effectu naturaliter
p̄ductus excederet suā causam p̄ducē
tē in pfectōe. sed spēs intelligibilis exi
stēs in intellectu n̄o ē. b. pfectōis et
entitatis p̄ sit actus i telligendi. ḡ spe
ties intelligibilis n̄ ē rō p̄ducēdi intel
lectōem. b. p̄baſ quia q̄qd̄ ē pfectus
pfectōri ē pfectus minus p̄lecto. s̄ ac
tus intelligēdi albediem ē pfectōr ip
sa albedine que tñ ē pfectōr spētie sua
intelligibili ḡ. Et q̄firmat̄ quia q̄nā
agens est sufficienter dispositus ad a
gend̄ et patiens. ad recipiend̄ n̄ regri
ē aliquod aliud p̄ncipiū adactōez sed
intellectus actus q̄ ē omnia facere ē
sufficienter dispositus adagend̄. et in
tellectus possibilis qui est omnia fieri
est sufficiēt̄ dispositus ad recipiend̄
ḡ n̄ requiri ibi aliqua. et spēties cā
q̄ p̄tia elicituū que sit p̄ncipiū in
telligendi. Quarta q̄clusio p̄batur

pbaꝝ triplꝝ pſie. qn̄cꝝ actiuitas actiui
ui atque quat libri passibilitate passimi ad
qꝝ qd se extēdit passione passibilitas pas-
sim se extēdit actie actiuitas actiui. s
actiuitas itētus agentis aequat possi-
bilitate itētus possibil naturalr ꝑ ad
qꝝ qd passione itētus possibil naturalr
se extēdit ad totū id actie se extēdit
itētus agēs. s itētus possibil se habz
passione z ē total cā receptia cuiuscqz
actus itētūd natural. ꝑ itētus agēs
respectu cuiuscū p̄tētōis nāl se habz
actie. Et ē total cā effectia dicti actus
.a. p̄z extermis. nā ex opposito predi-
cati destruet s̄m. b. ponit exp̄s p̄b̄s
i h̄ tertio dicens q̄ sicut itētus possibil
ē omnia fieri. si itētus agēs ē omnia
facere. Dicendo omnis opatō inma-
nēs ē s̄bie sui p̄ncipu actiui ul̄ actus
immediati s̄bi sui actiui. s intelgere ēat
tētō i manēs z recipiē s̄bie unclētū pos-
sibili ꝑ p̄ducef effectie abintētū possi-
bili. ul̄ ab aliquo fundato immediate in
eod̄ s̄bie s̄ nichil fundat s̄bie i intel-
lectu possibili apao possit cāri effectie
actus itētūd n̄ itētus agēs ut p̄z ex
predictis. ꝑ. a. b. nūa p̄z nono metb a
p̄discez p̄thīcoz ubi dicit q̄ opatō i
manēs ē p̄fectō agētis. h̄ aut̄ n̄ habe-
ret veritatē nisi eēt s̄bie sui actiui ul̄
alculis immediati s̄bi sui actiui. b. p̄z
exterminis p̄tē adutrāqz p̄tē ꝑ.

Tertō id qd̄ ḡtinet virtualr om-
nē itētōem adp̄ itētus possibil ē in-
poa naturali ē total cā effectia actus
intelligēd. s itētus agēs z nichil aliō
existēs iāna ē h̄uāsmōi. ꝑ. a. p̄z

termis qz ḡtinet aliquid virtualr est
habere virtutē p̄ducēd illud. b. pbaꝝ
qa ul̄ itētus agēs ḡtinet omnē itētō
nē adp̄ itētus possibilis ē. in poa natu-
rali ut ipse itētus possibilis nel obiec-
tū fm esse qd̄ habet iāe ul̄ fantasma l̄
obiectū fm esse qd̄ habet iāia n̄ intē-
tus possibil. ut p̄z ex̄ p̄clusiōe. n̄ fā-
tasma qa n̄ p̄t̄ agere i intētū possibi-
lē n̄si virtute itētus agētis. et p̄n̄
n̄ ḡtinet itētōem uirtuāliter immo
virtute itētus agētis cāt solū i intētū
possibili sp̄ēm itētūd n̄ aut̄ actū
itētūd ut di cū ē supra. n̄ obiectū fm
esse qd̄ habet iāia qa ut sic ē ens dimi-
nūtū z nullū tale ḡtinet virtualr ac-
tū itētūd cū sit actus realis. reliqꝝ
ꝑq̄ intellectus agēs z nichil aliud cō-
tineat virtualiter intellectōem et hec
fuit. b. Itē t̄ fm comūnē modū lo-
quēdi omniū doctoz itētus agēs ali-
quō mō ḡtinet omnē sciam et itētē
tōem adquā itētus possibilis ē in
poa naturali. s certā ē qn̄o ḡtinet ista
formaliter ꝑ virtualiter. Et affirmat
qz si n̄ p̄tinet ad itētētū agentem
causare effectie actū itētūd. s solū
illuminare fantasmatā z abstrahere a
cōditōib̄ materialib̄ ut aliq̄ dicit n̄
uocaret itētus agēs sed abstrahēs
enīs oppositū diē aristotiles. Qui
ta p̄clusio p̄aꝝ t̄ triplꝝ pſie. qn̄cꝝ
alique one potētie ita se h̄nt. s. pmo-
dam excedētis et excessi si excessa p̄p
sui ip̄fectōem indiget aliqua alia vir-
tute agēte sui generis z excedēs. h̄ p̄z
qua alias n̄ se haberet pmodū excedē

tis et excessi. Sicut et voluntas est hu-
iusmodi. Nam voluntas excedit intellectum per
fecundaliter ut suppono ad priusque de clara-
bitur inferius intellectus possibilis pro sui
ipso est id est intellectu agere ipsum
informare ut deductum est supra. Et voluntas
ad sui proprietatem indiget voluntate
agente ipsam similiter informare. 2o
potentie equaliter abitus obiectus in ma-
litatis scientie et suo genere equaliter esti-
tine actualitatis. si una aliqua uirtute
agere id est sui generis ad sui opera-
torem et altera. sed primum non indiget magis
una quam altera. eorum obiectus unus non ex-
cedit obiectum alterius. nec quod una magis
sit minus quam alia. non eorum in genere sit
minus actualiter. Nec non possibile assigna-
re aliud cum sufficiere. Sicut et voluntas et uolun-
tas sunt huiusmodi. et intellectus in origine in
intellectu agere sui generis ad suam operato-
rem. Et voluntas. 3o reduco rationem
quod. quam facit tertio huius in illo ca-
quoniam autem in omni non. Ad probandum quod
dare intellectum agere in nobis. Et arguo sic
ut ratione pribus aliquod includit ut non. non est dicendum
quod non quod nam terogare aristoteli spe-
cialiter intali mma. ratione est uere includit. sed
per ipsum eadem probat nichil ad dicto ni-
chil remotum quod dare uoluntatem agere in
nobis est probatum assupsum resumendo rationem
sicut ea facit auctor. In omni natura in
qua est dare unius quod est omnia fieri est da-
re unum quod est omnia facere. sed innata
voluntas est dare unum quod est omnia fieri
voluntate. s. passiuam que potest omnem actionem
volendi recipere et dare voluntatem
agenter necessario que sit omnia fa-

cere. Poterat est formaliter aristoteli
hinc si fert tenatura intellectiva. et quod nolle
probare intellectum agere habet si fert tena-
tura voluntaria quod voluntas probare voluntate
agere. Hoc ad solatorem quod pos-
set fieri ad tamen rationem in facta quae est
clausis. Nei ualerit quod dicitur ab aliis
. s. quod per istam rationem non probare in nobis vo-
luntatem agere. sed probatur quod opporteat a
liquo actuus quod reducat voluntatem deponere
ad actum et hoc est obiectum. non est quod actuuum in
situ voluntum passiuo loco et ibi sicut per
exemplum posita ab auctor. in eodem textu
ars est iartificie alibi quod ad manum sicut
actus ad passuum. et tamen distinguuntur loca
et ibi. sicut igitur ut dicitur est in proposito
Hec autem euasio in nullo euadit rationem
quod pari ratione dicere probatur aristoteli non pro-
bat quod dare intellectum agere in nobis
sed quod dare a liquo actuuum quod redi-
cat intellectum deponere ad actum. sed autem est ob-
iectum. sed est expresse contra mentem pribus quod ex-
presse per istam rationem quod dicitur has duas
dissensio[n]es in anima nostra s. intellectum a-
gere et possibilis. dare est taliter euasione
nihil aliud est quam dicere rationem pribus non con-
cludere quod tamen non est dicendum intali mma.

Tunc ut magis appearat intellectum auctor. est in
telligentia et actus est duplex secundum auctor. non
metaphysice et per se hic est. s. immu-
nitas et transiens. actus immunitas manet
in agente et est per se agens. transiens tamen
transit ipsam secundum pribus ibi. actuuum
natura et passiuum non semper contingit loco et
ibidem sed actus immunitas. non in factore tran-
scende actuus necesse distinguit apassiuo
loco et ibi sicut per exemplum de arte
et mma.

erū mā p̄ qd̄ talia extra faciunt ad p̄
positum, rō ḡ aristotil nec̄tio cōcludit
qntū p.b. iferē tractōe ī manēte. nā nō
mīn uelle ē actō ī manēs p̄ it̄ligere et
iō rō cōcludit nec̄tio it̄ligēti mētē p̄bi
Cōfirmat̄ h̄ p̄ oīnnes rōnes p̄bātes
q̄z dare i nob̄ it̄letus agentē et s̄am
agētē regre rōnes supius q̄a si bñ ad
aptēt̄ ita bñ q̄ludit̄ te uolūtate sic̄
tessu. *Sexta* et ultima q̄clusio p̄ba
et̄ tripl̄ p̄sicut se habet it̄letus agēs
ad it̄letus possiblē et actū it̄ligēndi. ita
se h̄ uolūtas agēs ad uolūtate pas
sūa et accū uolēdi h̄ p̄. q̄a sicut inle
tus agēs ē oīnia facere et it̄letus possi
bil̄ oīia fieri. ita uolūtas agēs ē oīnia
facere et uolūtas possiblē ē oīnia fieri
ut ē deducit̄. S̄ it̄letus agēs ē total̄ cā
effectia accū it̄ligēdi ut p̄ exqrta q̄
elōsiōe ḡ s̄. So uolūtas agēs ē total̄
cā effectia actū it̄ligēdi ul̄ nulla l̄ par
tial̄. n̄ nulla n̄ p̄tial̄ ḡ total̄ p̄ba. b.
q̄z n̄ q̄d̄ nulla cū accū uolēdi n̄ possit
cār̄ effectie auolūtare passiua iqua re
cipit̄ s̄bne quia em̄ s̄b ad se ipsum eēt
relatō real̄ et iō eēt in actu et p̄ō res
pectu eiusd̄. si n̄ causef̄ aliquo mō auo
lūtare agēt̄ sequeret̄ q̄ uelle n̄ eēt ac
tō ī manēs tñus opposit̄ ē oīsum n̄
p̄tial̄ quia id̄ q̄d̄ cū eo occurrit̄ ad cān
dum actu ul̄ eēt obiectum f̄m esse q̄d̄
h̄z i se ul̄ f̄m esse q̄d̄ haber i aīa uel in
electus ul̄ actu it̄ligēdi s̄ nullū istoz
ḡ. n̄ obiectum f̄m esse q̄d̄ haber i se quia
ut sic̄ ē q̄o male et corpale et nullū ta
le p̄t̄ agere in p̄m f̄m b̄m auḡ. nec̄
f̄m esse quod haber i aīa q̄z tale esse est

d̄minut̄ s̄ et p̄ q̄ns n̄ ē cā actus realis
nec̄ it̄letus q̄a ul̄ possibilis uel agent̄
n̄ possibil̄ q̄z ad ipsum n̄ p̄met̄ agere
n̄ agēs quia tñc actiuitas it̄letus agē
t̄is excedet̄ possibilitatē it̄letus pos
sibil̄ quod ē f̄lm nec̄ accū it̄ligēdi q̄a
actus uolēdi ē. a. ētitatis et p̄fectōnis
q̄ accū it̄ligēdi sicut uolūtas p̄ it̄le
tus ut iupponit̄ ad presens. effectus
aut̄ n̄ ē. a. entitatis et p̄fectōis sua cau
sa p̄ducēt̄. Reliḡ ḡ q̄ uolūtas agēs
ē total̄ cā effectia accū uolēdi. Tertō
si uolūtas agena n̄ cāret effectie accū
uolēdi sequeret̄ q̄ uolūtas n̄ eēt libera
nec̄ dñia lui accū q̄ns est f̄lm et q̄tra
p̄b̄m q̄na p̄ba q̄a agēt̄ tenēsitate
nature n̄ plib̄m arbm summe disposi
to adagēdū et passo summe disposito ad
recipiēdū te nec̄tate seq̄t̄ actō p̄ ex
termis s̄ si uolūtas sic̄ se habet passie
respectu uolitōis q̄nullo mō ipsam ca
usat effectie agēs q̄ agit ul̄ cāt̄ actum
uolēdi agit te nec̄sitate nature et nō
p̄ liberi arbm sine tale agēs sit obiec
tum p̄ it̄letus sine q̄d̄cūq̄ alind. Et po
test esse summe dispositu adagēdū in
mo defacto q̄nct̄q̄ agit. et uolūtas
q̄t̄ ē teles disposita ē ad recipiendum
ḡ tenēsitate seq̄t̄ actō. et p̄ōns uolū
tas n̄ ē libera nec̄ dñia sui accū. Et h̄
era t̄ dñia. Ad uitādum ḡ tñm et tale in
dueiens oz̄ nec̄t̄io q̄cetero q̄ uolūtas
habeat aliquā cālitatem effectiuaz res
pectu uolitōis. S̄ h̄c cālitatem n̄ p̄t̄
habere uolūtas passiua ut p̄ expe
cedētib̄ ḡ actua. erit iūt̄ uolūtas a
gens total̄ cā effectia respectu uolitōis

Et pbat b oclusio p̄rōes pbates iſletū
agētē esse totalem cām actus itligēdi
nā adaptido aduolū ratē ita pbat de
uolūtate agēre sicut de iſletū agente
patēt ḡ prediecte hclusioēs. H̄o ad
rōes p̄me opinis deſto articulo. Re
ſtat ḡ respōdere ad motia r̄ rōes alia
z pōnum. Ad p̄mū cū d̄q illō qđ
ē tale iactu quale iſletus ē ipo⁹. dī
cēd q̄p̄ta ppō n̄ ē ſimplr uera. nez ē
ē q̄ obiectū ē aliquo mō tal iactu qua
lis iſletus ē ipo⁹. n̄ tñ ſeq̄ pp̄ b qđre
ducat eū teþo⁹ adactū qz obiectū n̄ ē
tale iactu uirtuali quale ē iſletus ipo
rētia formali. utem ē q̄ ignis ē i po⁹
adḡbnrēd et ḡbustibile ē iactu quātū
ē teþeḡbustibile tñ n̄ reducit ignēteþo
rētia adactū n̄ agit i ipsam īmo poti
equero. n̄ obſtāte ḡ actualitatē obiec
ti reducere iſletus pōſiblē teþo⁹ adac
tū p̄tletū agētē effectie q ſufficienter
cōteinet iſletōem uirtuali. Et iō ſi di
cerēt q̄ obiectū ſ assimilat iſletū dice
d̄q n̄ effectie ſ ſicut m̄a circa p̄. Ad
fīm dice d̄q. a. n̄ ē uera prexigē tam
ſic m̄a circa q̄. et q̄ n̄ ſit paſſiuū nec re
ceperiuū. ſimis prexigē necčio ad opa
tōem z tñ n̄ ē ſicut paſſiuū nec ſicut re
ceperiuū ſ ſicut illō adq̄nod alia ordi
nat. Et iō iſta. a. n̄ ē ſufficiē īmo ſi es
ſet ſufficiē pari rōe pbaret q̄ iſletas
agēs ſit tota cauſa effectia actus itel
ligēdi qa exigit necčio adiſletōem et
n̄ ſicut paſſiuū nec receperiuū. Et iō rō
n̄ cōcludit. Adētū ſimili ē dice d̄q. a.
n̄ ē uera. n̄ ſibile n̄ ē totalē ſ effecti
ua actus ſentie dī. nec iſta fuit iſten tō

p̄bi. et cū dicit q̄ p̄b̄ ſibile q̄ ſensus
n̄ cāt ſenſatōem. dienō ḡuez ē te ſu
paſſiuū n̄ aſt teſſu agente ut declarati
ē ſupra. ūb̄ aū ſibile aliquo mō ſit cā
ſtatōis ūl n̄ nichil ad p̄poſitū qz il
la ſimilitudo aþ. i ſcio ſicut ſe habet
ſibile adſſum ita itligibile adiſletuz
n̄ currit pomnē mōdū qa iſletus eſt
uirtus omnino īmāl n̄ aū ſus. Et
iō obiectum m̄ale mihi poterit agere
i iſletū q̄ iſſu. Ad q̄firmatōem di
cēdum q̄ obiectū q̄ceptibile mouere po
tētā adiſtelligēdū pōt iſtelliſi doapl̄
uno mō effectie alio mō excitat̄. ſic
m̄a circa p̄. p̄ mō obiectum n̄ moner
poaz ſ iſletus agēs. Alio mō bene mo
uer. excitat̄ ē moner. iſtellec̄tū ad iſ
telliſed ſicut panis excitat nos ad co
medēd̄ ſuis n̄ ſit cā effectia comestō
nis. ſ m̄a circa p̄. H̄o adrōes ſe opi
niōis. Ad rōes alterius opinis que
pb̄t iſtellec̄tum pōſiblē eſtē totale
cām effecti uā ſui actus diſtēd̄ pordiez
ad p̄mū qnādo d̄q omnia opatō īma
nēs. p̄z qd ſit dienō. Ni ad b̄ q̄
opatō īmanēs ſit p̄fē ſ agentis ſufficie
q̄ ſic ſbi ſai p̄ncipiu actui. uel uirtu
immediati ſbi ſai actui ſic declaratum
fuit iarguedo. ſic aūt ē in p̄poſito. Et
iſeo n̄ ſc̄ludit. uel pōt ſicut alias fu
it dēm q̄ p̄ncipale p̄ncipiu intellectōis
agēs z recipies ē aia iſtellec̄tia. que per
iſletū ageutē agit tāþ p̄rōem agen
di. z p̄ iſletū pōſibilem recipit tāþ per
rōnē recipiendi intellectus ḡ agens
eſt totalis cauſa effectia actus intelli
gēdi ſicut quo anima autem ſicut qđ

Et ictus possibilē totā cā receptiō
dēi actus sicut quo aia autē sic qđ. Et
sic uifcat qđ opatō imanēs manet in a
gentē ut agēs ē. Alīm autē oē dīt. a.
Sū oī. b. qđ uolūtas ē totā cā effec
tiā uolūtisuez ē tenolūtate agēre eo
mō quo dēm ē n̄ autē tenolūtate passiā
adtertiā qđ edīt qđ ictus ē totā causa
effecia ictus ē n̄ possiblē s̄ agens

Ad firmatōem dicēd qđ ictus pos
sibilē nulla cā ictus. nec pbō ualeat
nā n̄ ē simile te poa locutiā corporali. et
depoa locutiā m̄tali que dī ictus. nā
poa locutiā corporali n̄ ē receptiā locutō
nis. poa autē locutiā m̄tali recipit ictu
tōem z iō n̄ pōt ei effecie pducere uel
cāre. Periū dicta p̄z qđ sit dicēdam
admotiā t̄tie pōnia que intitū quasirō
mby predictaz. ad firmatōem be
ti auḡ dicēd qđ ex illigēte ictuso ḡtē
notire n̄ t̄n effecie abutruoq. S̄ abin
illigēte solū effecie ab ictuso autē solū
ut ex m̄ circa 3̄ sicut dī qđ exp̄z r̄ma
tre gignit filius n̄ t̄n ex utroq effeci
ne. ad r̄dem pb̄tē quartā optionē dicē
dam qđ si ictus te uera actōe n̄ oī qđ
causis entis iactu sit aliqua p̄pā actō
nam qualitates passiā fundantur
i aliquo s̄biue z informātē z actuātē ip̄s
n̄ t̄n s̄bm huiusmōi qualitatū pōt age
re ipsis mediātibyimo patiē. Itē aia
informatiō ictus possibilē z actuātē p̄ eū
n̄ t̄n agit ipso mediātē smo recipit in
ictus n̄ obstatē ḡtē ictus possibi
lis informēt spēcie intelligibili et ali
quo mō dicat esse iaptu p̄ ipsam n̄ t̄n
segr̄ p̄p̄tāl spēs sit ei rō agēdi lo

quēdo p̄p̄tē teatōe p̄z iḡt qđ sit dicen
dum ad predicta z p̄ḡns tota 9°.

Relatū nūc respōdere ad r̄dōes p̄nupa
les ad p̄mā cū dīq̄ int̄ctus agēs n̄ ese
aliquo aie nostre dicēd qđ n̄ uerū s̄i p̄z
ex p̄articulo nec pbō ualeat qđ int̄ctu
agēs ē p̄ma cā. n̄ ē ē omnia facere sim
pli. s̄ ingē. s̄. ingenere int̄ligibilium

ad fām dicēd qđ ictus agēs
n̄ sit aliqua poa aie n̄ze ut declaratū ē
in fo articulo. ē t̄n aliquid realr distinc
tu ab int̄ctu possibili qđ ē habitus cō
natūrali ipsius informātē ipsam inme
diate. et cū dīq̄ si distinguif̄ realr abi
ctu possibili post sepatōem anime es
set fruſtra negat. nec pbō ualeat qđ ictus
actu n̄ abstraheret a fantalmatiby
qđ actu n̄ haberet fantasmata inque
ageret aptitudine tam̄ abstraheret qđ
quotiēscūp̄ reuniret corpi. posset age
re fantasmatā z cāre actū int̄lligē
di qđ ictus imp̄zia n̄ canset uidēdi actum
beatificum s̄ obiectū cum. talis actus
sit supernaturalē et n̄ naturalis ḡ.

V̄ int̄ctus sit nobilior poa qđ no
litas. ul̄ egnerot uī p̄q̄ n̄ ex
cedat se pfectōalr qđ sicut se bz in eq
litas. obiectoz ad inequalitatē poa
imperfectōem ita equalitas adequalitatē
s̄. Inequalitas obiectoz arguit iequali
tatē potētiaz pfectōalr ḡ equalitas
arguit equalitatē. S̄ obiecta istaz potē
tiaz s̄ equalia z equalabitus. nā id s̄
ead r̄de formalē ē necessio obiecti int̄le
tus z uolūtatis cū mil uolūtā n̄ prius
cognitum et omne uolūtum cognitū
quoq̄ uī p̄tinet ad uolūtatem.

Si uero intellectus sit nobilior voluntate
qua iactu nobilioris potest existere
beatitudo qua formaliter beatificatur sed
glossat iactu intellectus et non voluntatis genere.
a. p. b. probat per illud quod habebat iohannus.
xvii. Hoc est uita eterna ut cognoscatur
et regnare. Ad oppositum arguit sic. illa po-
tentia est nobilior alia. cuius actus perficit
actum alterius. sed actus voluntatis perficit
actum intellectus genere assumptum probat proba-
tum augustinus dicit enim nullum bonum perfecte co-
gnoscat quod non perfecte amat. Et per hunc amorem est
perfectio cognitio genere. Ad declarandum
quod queritur tria sunt videnda. Primum
est uero intellectus formalis sit obiectus
intellectus et voluntatis sicut tagit primus
argumentum. Secundum est uero beatitudo qua for-
maliter beatificatur sicut in actu intellectus est
voluntatis sicut tagit secundum argumentum
tertius est quod querit quod principalis. deponit
unum et idem intellectus formalis. Et pri-
mus articulus. Ad quod respondet aliqui
doctores dicentes quod non dicuntur rationes ob-
iectales intellectus et voluntatis uero. sed et
bonum non ens vel quecumque sunt ille dif-
ferunt plus quam rationes. nam quis sint una res
materialis differunt enim formaliter ex natura
rei. et hoc dicitur est preter omnem actum intellectu-
genere. non est differunt quia intellectus eas diffe-
reter intellectus. sed id est differenter intellectus
qui differunt in re. Probatur ergo isti doc-
tores duas conclusiones. prima est quod dictio
est formaliter extra intellectum potest stare cum
idependit a reali. Secunda est quod rationes ob-
iectales intellectus et voluntatis differunt
isto modo formaliter. Ad declaratorem uel
ad declaratoriam primam conclusionem predicit quod

dicit doctor sed ordine namque dat intellectus proprietas
nisi premittendo quatuor divisiones et
quatuor suppositiones et quatuor operationes. Deinde habet propria-
tatem idem locis. Tercia probat ipsam esse
venustatem rationis. prima dicit est quod rationes
sunt singulares aliae uero universales hoc dicit
ut dicit traditio ab aristotele proprietas
ex hac divisione est ab eiusdem dicitur duo quod posse
est dici vel summi vel per realitatem unius
salem vel particularer ex una parte vel ex alia
Secunda dicit est per realitatem alia singularia
alia secundum quod. Et hoc divisione traditio in di-
uisis locis ab aliis. et potest summi spissas in
metaphysice ubi disputat contra platonem. Et hoc divisione ut dicit coincidit
cum prima. realitas est singularis est realitas
singularis et realitas universalis est realitas
secundum quod est et non accipit hic hoc di-
visionem secundum potest dividere inter se
et accidens quoniam alibi summis hic et ibi singularia
et secundum quod. Tertia divisione est per realitatem
alia prima alia secundum dicitur in pre-
dicamentis tertia solu. tamen potest extender ad
alia predicamenta sicut dictum est pre-
cedenti. et hoc dicitur cum precedenti quoniam
realitas singularis est realitas singularis
et prima realitas universalis est realitas
secundum quod est secundum. Quarta dicit est per realitatem
est hoc aliquid alia uero quale quod. Et divisione
traditio in predictamentis tertia secundum solu. tamen
potest extender ad alia predicamenta sicut dicit
cum precedenti. realitas est singularis est
realitas singularis et secundum quod est realitas
universalis est realitas secundum quod est secundum
et quale quod. Et hoc sunt quatuor divisiones

Suppones sunt iste. pma ē q̄ quidditas sineq; quid ē dicit realitatē ul̄em fm qd et fm et quale quid h̄ qz. quia quiditas nata ē res poterit ad iterro gatōem factā p quid. sola aut̄ realitas ul̄is nata ē sic respōteri et p̄i ut habe ē existā diuīōe ipredicatis eoꝝ que s̄t alia dicit̄ tēsbo. quare qdditas est realitas ul̄is. Secunda suppo ē q̄ realitas ul̄is et fm quid et secūda et quale quid ē formalr realitas qz quidditas et formalitas id ē quia supiora et universaliora s̄t formaliora respectu iferiora et iſeriora mālia respectu supioꝝ. Tertia sequit̄ ex pma. s. q̄ differre p realitatē ul̄em sine fm quid sine se cū oī sine secūd quale quid ē differre p quidditatē et qdditatē. hoc ē ē euōēs exprima. Quarta suppo sequit̄ ex secūda. s. q̄ differre p realitates ul̄es sine fm quid sine secūd secūdā sine se cūnd quale quid ē differre p realitates formales et fožalr. Quatuor qpatōes sunt iste. pma ē duaz realitatē singulāriū s̄b ali. s̄a duaz realitatē ul̄is et una singulariū Tertia duaz realitatē singulāriū s̄b 2ab ul̄ib. Quarta duaz ul̄iam i duab singulārib. Inultumis duab qpatōb ut dicit ē explicata p̄alitas et diversitas qpatōz sine uitate et idēptiat̄. s̄ ipm̄is duabim̄ plieat̄ uiaeas et itemperitas. p̄alitas et diversitas siml. et qz hic querim̄ uitate siml cum p̄alitate. itemperitatē et diversitate. Ille dñe ultime qpatōes n̄ sunt ad ppositū. s̄ due p̄me faciunt a. l. ppositū una p̄dāda imaginatiōne ut

dñt. altera p̄declarāda siue temostranda ppōne. H̄us ḡ premissis dāt icē tam ppōis dicētes q̄ querere n̄. q̄ iſtō formal stet cum uitate reali. ē querere n̄. ali qua duo possint differre p realitates ul̄es et secund quid. Et le cūnd fm et p̄ quale quid itatē itere ea aliqua itemperitate in aliqua realitate enā singulari et simpl̄ pma et h̄ aliquod sicut uitem eoueroꝝ aliqua duo pos sunt differre p realitates singulares et simp̄ et pmas et h̄ aliquid stāte inter ea itemperitate i aliqua realitate unūali et fm. qd et secūda et qd ē quale quid sicut sor. et p̄lace et quecunq; aliqua duo realia s̄b ead̄ specie ḡtēra que pnullā realitatē differant ul̄em qz q̄quid ē ul̄e iuno et i altero. Ille ḡ ē itētus ppōmis et alterz ut dñt et h̄ teſp. Quātū adsecūd introducūt quatuor auctorates ad p̄ns p̄ quas conāt̄ ostendere hāc esse itētōem aꝝ. Cuius ḡa notād ut dicit̄ q̄ ph̄s summit itemperitatē ul̄ diversitatē fm esse p̄ diversitate ul̄ itemperitate diffiſtia siue foža li. nā p̄eoꝝ s̄t esse. et q̄qd erat esse s̄q̄ qd erat esse est ipsa rei qd̄tit̄as ḡ ē esse accipit̄ quiditatē et p̄q̄n̄s ubicumq; ph̄s dicat. Rea ē ead̄ ēsse ast̄ n̄ id. Intelligend ē q̄st̄ item reali n̄ autē qdditatē seu fožalr ut p̄ ex dictis h̄ supposito iducit̄ p̄ qd d̄ p̄ te generatōne et re teāia. s. q̄ id actus ē augumēta tō et nutritō ēsse autē nō id ex quib; dictis habet q̄ isti duo actus s̄t id fm rem et disticta formalr. So iducit̄ qd̄ scribit̄ v. ethicoꝝ ubi dicit̄ q̄ uirtus et

legal iusta ē quedā eadē aut nō idē
qd ē intelligendū sic ut p̄us. 3o iducit q̄
scribit & p̄bicoꝝ ubi habet sic ē aut ex
nō sic item fīm q̄item dīo & nō. esse au
tē nō idē ē ex quo p̄z item qd p̄us. 4o in
ducit id qd scribit. x. met baphisice
ubi dī. nō ē itē m ignis & elemēti esse s̄
ut q̄e re et nō ignis ē elemēti qd ē in
eligēdū ut predīcta p̄bī ḡ & alia mīta
p̄z esse dīctētē aꝝ. aliqua differre fī
esse qdditatū qd ē differre p̄ realitatē
vlem et fīm fām et quale qd stāte mē
talīa nītate & itēptitāte re ali. s̄ ē i
realitatē singulari et simp̄ et p̄ma et
s̄ aliquid et s̄ sufficiat te fo. Aduerē
dī aut q̄ ad oñtendū q̄bī q̄lusio sit de
necessitate rōis & nītēo uera p̄mitē
due suppoes quay p̄a ē q̄ ea q̄ aꝝ. di
cit de p̄ma cā. xii. mē ce que imēdiate re
cītabāt sunt iea ex natura rei sine opa
tōe ielētus cuiuscōq̄ q̄bī. dī ē q̄tā p̄
ma ē actus purg. s̄ba eterna simplex
uīca. optia. necē a dia. ifinīta īmāl et ī
passibl. Secunꝝ suppo ē q̄bī oīa s̄t nī
ca singularis realitas oīo eatem item
p̄tate & nītate singularitatis. hec au
tē suppoes absq̄ p̄bōne supponūt q̄a
dīcīs ab omnibī hūs ḡ suppois ar
guīt sic omnia attributa p̄me cāe sunt
uīca eatem singularitas idēptitas et
simplicissimā realitas & tēnī differēt foza
lr p̄ diūas q̄d ditates & diūas reali
tates uīles & p̄diūas q̄d ditates fī
& p̄ diūas realitates fīas & equalia qd
ḡ possibile ē aliqua differe foza lr ex
natura rei ne sumptū ē. stāte iter ea i
temptitāte reali. dīna hīgīa quidēs est

p̄locū apte s̄bia. añs p̄sexsuppōibī pre
missis q̄tū ad p̄mi p̄tē sui. secūdā p̄tē
p̄bāt. b. q̄ talia attributa p̄me cause
formalr differēt q̄a p̄talia distīctia q̄
lia expositū ē. b. p̄ qdditātes diuerſas
& uīles rea litates diuersas h̄ aut p̄bāt
quādupl̄. p̄ sic. ille quidditātes adīm
ē sunt diuersē quay una alteri oppo
sita n̄ dat maḡ n̄ remota min̄ h̄ ē eui
dēs. n̄ ē possiblē q̄ quidditās homīs
eque maneat ipsa remoto ab hoīe siē
apposita homīi s̄ quidditās bonita
tis apposita eternitati uī sapiētē nō
dat maḡ n̄ remota min̄ ḡ sunt diuer
se. p̄bāt. b. p̄tē bicoꝝ ubi dīc p̄bī. bne
p̄ p̄petuū quidē ē maḡ bonā erit.
s̄ neq̄. maḡ albūq̄ deus ē eo q̄ ē unī
teri ex hoc habetur q̄ sint duo bona uī
duo sapiētēs & uni duoy bonorū uī sa
piētām apponat eternitas & abalio re
moneat ceteris parib̄ existētib̄ q̄ id
aquo remouet n̄ erit min̄ bonū. nec
min̄ sapiēa. nec id cui p̄petuitas appo
nit. et id n̄ appy ut dīcīt sine auctor
itate sui sint duo hoīes iusta et magna
gīm īeotem gradū si unuseoy more
ref cras et alter ex dono dei p̄petuare
et īseruaretur īeotem gradū n̄ esset
iste p̄petuū iustior illō cras morituro
uī sapiētior. Secūdō quorūcūnq̄ q̄d
ditates h̄nt īeontalitātē ordīez fozi
tatis et posterioritatis naturalr presu
pōis ipsa differēt formalr et qdditā
tē p̄būusmōi quidditātes. s̄ p̄zqua
h̄ ē impossiblē necēo et naturalr unaz
quidditātē ad se ipsam habere talem
ordīem. s̄ quidditātes que attributūt

pmē tāe sunt h̄mōi ḡ ipsa sunt distic
ta qđditatē p̄bāt. b. tenotia et amo
re et delectatōe. H̄ s̄ oia i p̄ma cū. et tñ
h̄nt ordiem naturalē lappōis ex natu
ra sua p̄q d̄dicati, delectatō ē necōio et
naturalē iquocū p̄ sit presupposito ape
ticū rei excū. us attigētia puenit delec
tatō. ipossible ē ē aliquid delectari iure n̄
apetita qualicūq̄ apetita. Et itez im
possible ē esse amorē i aliquo n̄ presup
posita notitia. uñ angustinas. x. tri
nitate ca. p̄ dicit q̄ q̄ p̄. p̄s 13^r
q̄ attributa pmē cāe fm̄ rōes suoꝝ ge
nēz seu realitatē i cōi sumptaꝝ h̄nt
eēntialē ordiem nāl lappōis et p̄ q̄ns
s̄ diversa qđditatē. Tertō qđditas
unius attributi pmē cāe repē fm̄ zōē
cōem i aliquosine quoditatem alterius
ḡ ipsa sunt diversa formalē et quiddit
atē aña p̄z q̄z eōmais rō notitiae in
quod i actu itētus mei ul̄ cui iquo n̄ i
uenit cōis rō amoris. cū inob̄ amor et
notitia sint distincta realē et eēntialē
d̄na tenet q̄a una quoditas nō inētē
i aliquo sine ipsa n̄ q̄ dicit q̄ quidditas
iſerior et supior sint ieoꝝ et tñ supius
iueit sine iſeriori qđ i p̄posito locuꝝ
n̄ habet q̄z notitia et amor n̄ se habēt
sicut supius et iſerior. & p̄ma cā nouit
omne cognoscibile p̄q̄ cognoscibile
p̄q̄ cognoscibile cognitū. s̄ n̄ uult ul̄ appetit
omne appetibile p̄q̄ ē appetibile p̄ qđ
eūque appetitū ḡ notitia et appetitus i
ea differunt formalē et exāna rei prima
p̄s aātis p̄z tēse et ponit eā algazel in
meaphysica sua tractata s̄ma tertia

ib̄ his verbis prīmē. i. primacā seit om
nia spēs et ḡn̄ i omnū que s̄t et nichē
deē scie ipsius. s̄a p̄s p̄z q̄z m̄lti hoies
mali appetitū formicari et furari quete
us n̄ appetit n̄i p̄missae īmo et aliquid
p̄mittitq̄ maā desiteria q̄ pleat sic igit̄
p̄z aña q̄na tener q̄z n̄ ē possibile nec
itēligibile q̄ aliquid unū et id sup̄ aliquid
unū et id fm̄ eād latōem latoris fera
et ul̄ n̄ ferat s̄ p̄ma cā ut dictū ē ferē
ultimate fm̄ notitia sup̄ banc formic
tōem. nō aut̄ fm̄ appetitū ḡ alia ē rō
formalē notitiae. et alia rō formalē ape
titus et p̄q̄ns notitia et appetitus ip̄is
cā formalē differunt. si igit̄ pb̄atum
fuit aña dicte rōis quarto methaphysi
ce et p̄q̄ns declarata ē. poō seu q̄cluſō
ut dicit. Secundā q̄cluſōem que di
recte ē ad p̄positū pb̄at m̄lti sic. p̄ si
rōes obiectales itētus et uolūtatis nō
distinguerēt ex natura rei formalē
querit q̄itētus et uolūtas n̄ distincte
seu n̄ eētē potētie distincte eēntialē
seq̄pēs ē. f̄lm ḡ oña p̄z. q̄z fm̄ aristō
tilē fō huīs potētie distinguit pactū
et actus p̄ obiecta q̄ ē itēligēd formā
le sumpta ḡ a testru ctōe q̄sequētis si
obiecta n̄ distinguntur formalē n̄ actū
nē p̄ oñs potētie. Secundo rō fōza
l̄ obiecto itētus debet precētere. actū
itēligēdi q̄z n̄ eēt uex̄ si adeins distin
tōem et p̄ oñs distinctōē q̄curreret itēt
us rōnes igit̄ obiectales itētus et
uolūtatis n̄ distinguitur pactum rōmis
et p̄ oñs distinguitur ex natura rei fōza
lr. Tertō quecumque s̄t accualē in ali
quo sunt ibi distincta fm̄ rōes suas for

males h̄ p̄ q̄ ad actū semp̄ seq̄ disti
tō q̄ methaphysice h̄ rōes obiectales
ictus et noluntatis s̄ actualit̄ iquois
q̄ ēte creato ul̄ icreato ḡ. Quarto
s̄m et eius pp̄ria passio distiguit admi
nus formalr̄ et q̄ uoluntatē obiectum
qd̄ obiectat uoluntatē formalr̄ et pp̄ria
passio ētis. qd̄ ē obiectus ictus ḡ.

In pb̄ istius op̄ionis. Iste mod̄
dicē di ē oīo ip̄ossibl̄ et ḡtū ad supposi
tū et ḡtū ad pp̄ositū. Et iō pono q̄ tra
eum duas uelutiōes. p̄ma ēq̄ distictio
formalitatis et formalitatis arguitne
ccio extra ictū distictōem rei et rei.

Secūda ēq̄ ip̄ossible ē rōnes obiec
tales ictus et uoluntatis distigi ex
natura rei formalr̄. Pro declaratōe p̄
me uelutiōes seu pp̄ois et i. pb̄o p̄dicē
op̄ionia premisit quatuor suppō
nes. p̄ma ēq̄ oīis realitas de mōdo est
realitas singularis realitas si r̄ reali
tas p̄a et h̄ aliquid h̄ destruit q̄uor eius
diuisiones et quatuor oīatōnes huic
doctoris. Secūda sup̄o ēq̄ qd̄ ē et
qd̄ dicit as dicit realitatē singularē rea
litatē simpr̄ h̄ aliquid et h̄ destruit eius
quatuor suppōnes. certa sup̄o ēq̄ dif
ferre foīalr̄ et quidditatē ē differre
p̄ singulare realitatē p̄ realitatē simpr̄
p̄mā h̄ aliquid h̄ destruit fundamētu
p̄ois. Quarto ēq̄ p̄hs n̄ summit semp̄
temptatē ul̄ diversitatē fm̄ esse p̄
temptatate et diuisitate quiditatua
sine formalit et h̄ oīdit p̄oem suā n̄ es
se dicitōe aī. Prima supp̄o suffi
ciēter fuit pb̄ata qd̄ e tertia p̄mi libri
articulo p̄ko et tertō p̄ba tñ ad p̄ns

dāpl̄. p̄ omnis realitas pauli que p̄oē
anichilari manēte martino ē realitas
singularis simp̄. p̄. et h̄ aliquid. h̄oīs
realitas pauli p̄oē anichilari martino
manēte ḡ omnis realitas pauli ē sin
gularis et simp̄ et p̄ma et h̄ aliquid.
Et pari rōe qna pb̄at teuno idividuo
p̄oē pb̄ari tequocūq alio ḡ omnis rea
litas temudoē realitas singularis
omnis realitas temudo sit alicuius id
uidai realitas. declaro ḡ. a et. b. pp̄o
nē et p̄. a. cuīs ḡzā ad uertēd̄ q̄ omnis
ēticas ulīs que erat ip̄aulo manet ma
nēte martino h̄ p̄ qz omnis ēticas ui
uersal̄ que erat ip̄aulo erat in martino
h̄ omni s̄ ēticas martini manet mani
chilato paulo. alias deus n̄ possit ab
strahere ifluētū suā ab uno idividuo
ad messe q̄ suā id qd̄ ē fīz ḡ omnis en
ticas uniuersal̄ que erat in paulo manet
manēte martino et p̄oīs omnis reali
tas pauli que p̄oē anichilari manente
martino ē realitas singularis. Et hec
erat. a. b. p̄. tēse. Ni si omnis realitas
pauli n̄ possit anichilari manēte mar
tino paulo q̄ ponit anichilatus n̄ es
set anichilatus q̄ implicat tradicōē
sequētia p̄ q̄a anichilatō dīc totaz
destructōem. Secūdo sic accepio diām
ēen̄ ul̄ dītate p̄ ḡ deus ē deus et hoc
ens que ē una singularis realitas ut su
pono ex una p̄te et realitatē illā p̄quā
deus ē ens ul̄ bonis h̄ sapiēs exalia. Et
arguo sic aut i. reo s̄t dīe realitates di
uerse una. s. p̄ q̄ ē deus et h̄ ens. alia p̄
quā ē deus boni et sapiēs aut p̄ unā et
eād̄ realitatē precise habet deus q̄ sic

q̄ sit h̄ ens et bonū et sapiēs et q̄ sit deus et h̄ es. p̄mū dari n̄ pōt p̄ duo. p̄ q̄ n̄ pos-
set saluari dia pfectō. s̄o q̄a n̄ pos-
set utari realis ōpō. p̄t declaro p̄ rōez
a. p̄t facit xu. methaphysice a. p̄ban-
dū q̄ s̄ba et it̄ligere prime c̄ie s̄int anū
et id. arguit ē si eēt alia d̄ it̄ligere pri-
me c̄ie et s̄ba eius sequeret q̄ s̄ba eius n̄
eēt optia simp̄l q̄d ē reputand̄ ipossi-
ble. q̄nā p̄bat. nā s̄i s̄ba prime c̄ie nō ē
it̄ligere eius seq̄t q̄ prima c̄i fm̄ s̄ba
sua n̄ ē pfectissima n̄ optia. imo p̄ ali-
q. d. s. p̄ ipsum it̄ligere. q̄a reliq̄ q̄ s̄ba
prime c̄ie sic sua it̄ligere. h̄ac rōem re-
summo formaliter accipiēdo diaz eēn̄z
p̄ tēitatē p̄ p̄t ōns ē deus et h̄ es exa-
z reat̄ illā p̄ p̄t ēēs bonū et sapiēs exa-
z arguo s̄ic aristotiles. si eēt alia reali-
tas prime c̄ie p̄ quā eēt ēēs bonū et sapi-
ēna et alia p̄ p̄t eēt deus et h̄ es seque-
t q̄ dia eēn̄z ul̄ tēitas n̄ eēt optima sim-
pl̄r q̄d ē reputād̄ ipossibile q̄nā tenet
sicut q̄nā a. p̄t. q̄a n̄ ē ens n̄ sapiēs p̄ se-
er p̄eēn̄z sua n̄ ē pfectissimū n̄ optimū
simp̄l s̄tāte suppoīto prima c̄i n̄ eēt
ens sine bonū. nec sapiēs p̄se nec p̄eēn̄z
sua s̄ p̄tātāl alia realitatē ḡ. Nec
valet si dicat q̄ deus ē deus p̄ tēitatem
et diā eēn̄z et h̄ es que. s. tēitas p̄
diā eēn̄z ē una singularis realitas.
ē bonū sapiēs p̄ prealitatē aliquā uni-
versalē. ista tñ realitas ul̄s idēptica-
re eēn̄z eēt p̄tātāl sicut supius suo i-
feriori. Et p̄ ōns adhuc stāte supposi-
to dūs eēt ens bonus sapiēs p̄ eēn̄z
sua. Hoc aſit nō valet p̄ q̄ assūmit
fm̄. et q̄ q̄fizat̄ p̄positū assūmit

qd̄ fm̄ q̄iprima c̄i nulla ponēt ul̄s
realitas. n̄i ul̄s realitas ē realitas p̄
qd̄ nt̄ dicunt s̄ omnīs realitas p̄t quid
ē pfecta ḡ nulla talē ē ponēda iteo. cō-
firmat̄ t̄ p̄positū quia s̄i ista ul̄s rea-
litas idēpticaē die eēntie ul̄tētati
que ē uīca singularis realitas. Ja non
erit ibi due realitates. s̄ una tñ q̄d ē
p̄positū. oz ḡ q̄cēdere p̄positū. ul̄ nega-
re suppositū et p̄ q̄nā declaratū ē stan-
te supposito q̄z n̄ posset saluari dia p-
fectō. fm̄ declaro. s. q̄ nō possit utari
real ōpō. nā ubiq̄z s̄t̄ due realitates
simp̄l ibi ē q̄pō ul̄ aggregatō simpl̄r
ḡ ubiq̄z s̄t̄ due realitates fm̄ q̄d erit
q̄pō ul̄ aggregatō fm̄ quid et p̄ ōns
ubi ē una realitas simpl̄r et alia s̄ q̄d
sicut īposito real erit ōpō ul̄ aggre-
gatō simpl̄r ul̄ saltē fm̄ q̄o. q̄cqd tē-
tollit t̄iam simplicitatē. Primū igit̄
dari n̄ pōt p̄ duo predica relinquit
s̄o. Secundū v̄z q̄ realitas p̄ p̄t deus est
deus et h̄ ens et realitas p̄ p̄t deus ē ēēs
bonū et sapiēs sit una realitas precise.
s̄ ista p̄ p̄t deus ē deus et h̄ es ē singula-
ris realitas ḡ et illa p̄quā deus ē bonus
et sapiēs. alia una et ead̄ realitas eēt
singularis et n̄ esset singularis q̄d iplo-
cat̄ s̄ pari rōe qua realitas qua deus ē
ens ē singularis et quecūq̄ realitas ē
singularis ḡ omnīs realitas que in teo
est ē realitas simp̄l simp̄l p̄ma. Et. eod̄
mō reducēdo rōem omnīs realitas cui
cūq̄ idividui erit simp̄l et p̄ q̄nā oz cōce-
tere om̄niem realitatē esse realitatē
singularē primā simp̄l h̄ aliquid.

Et p̄firmo istā tēductōem īcaturis

Nisi dicitur petrus et hoc et hoc aliter
habet aut ipetro sed due humilitates. una
per quam est hoc. et alia per quam est hic hoc. Et due ai-
malitatem aut per unam et eam humilitate
tertius petrus est hoc et hic hoc. et per unam aialita-
tē est aliter et huiusmodi pmū usque una trufa. scilicet
hōis sint due humanitates diuersae vel
due aialitatem cum per unam formam singu-
larē habent oīa predicta reliquias. Et secundum
humilitas per quam petrus est hic hoc est una
singularis realitas. Et per quam humanitas per
quam est hoc et sic de singulari et similibus. Omnis
realitas petri et cuiuscumque in diuini-
tate erit singularis realitas et re-
alitas simpliciter realitas prima et huius
quid. Et sic per prima supponit. Secunda
sequitur ex prima. si est omnis realitas est
realitas singularis et quod dicta sit que-
dā realitas alias est nichil vel est rationis
separata quod dicta sit singularis realitas
Confirmatur duplex. Primo sic. quod dicta
dia est quod dicta singularis alias non esset
perfectorissima pūnam. quod est reputandum ipsos
sibile est quod dicta dia erit realitas sin-
gularis simpliciter prima et huiusmodi. Quia
per hanc si quod dicta dia est singularis cum
sit aliqua realitas erit realitas singu-
laris. Et confirmatur nam si quod dicta dia
est unica realitas ut dicitur cum sit apti-
natum predicationi teplibet sequitur quod quod dicta
pūme cāe sit apta nata predicationi te-
plibet et reparet in plibet quod non est erroneum
et hereticum ratione et fidei. ulterius apparet
sequentia hanc ex dictis huius docto-
ris. qui dicit per duas idem duas eisdem spe-
ciei nullo modo differunt quodcum ad quoddicti-
tates quod non differunt propter cum ad realitates

universales. Et eo ipso quod quod dicta est uni-
versal realitas. quod per predictum cepli-
bus et reparet in plibet una et ea quod dicta est
et per hanc est per eisdem quod dicta est realitas diuine
vel et cetero saltem quod dicta est realitas sin-
gularis. Secundo si quod dicta est cuim scilicet
quod idem dum non est realitas singularis
sequeretur quod nullum in diuino posset cor-
rumpi aliqua virtute propter ad quod dicta est
alio idem dum eiusdem ipsius manente imo-
que plus est ita quodplete et ita perfecte mane-
ret quod dicta martini ipso mortuo si
cuit ipso uiuente cuius oppositum dicatur
ratio recta quia per quodcumque universali-
tatis est in mortino manet quodplete et perfe-
ctum quoque alio in diuino et hōi manente
quare illud et sic per prima supponit. Tertium
supponit sequitur evidenter existat haec si est quod
dicta est singularis realitas differens or-
maliter quod dictatio erit differre per
realitatē singularē per realitatē simili-
pūma et huiusmodi. Quarta supponit apparet
evidenter ex dictis aīz. dicitur aīz. 3. huius
quod non est alterum appetitum et fugitivum huius
ter se nec affitio esse aut alterum tunc pe-
tro vel aīz. ibac auctoritate accipit dū
ficiatē secundum diversitatem enim forma-
li vel aliquam aliam si teretur secundum
habet proprieatem si teretur per hanc sequitur ap-
petitum et fugitivum non plerumque distinguit
affitio propter iterum quod secundum est. Quia per hanc
utrobuc est distincto formaliter falsitas con-
sequenter per hanc non appetitum et fugitivum
distinguntur affitio essentialiter. nam alia
virtus seu potentia est in nobis appetitus
et alia ipse sensus. quāvis idem loco est
modo fundamentaliter. non in eodem organo

Sic fīm iūtōem aꝝ. iterse tñ appeti
tuū et fugitum n̄ distigūt eēntialr
n̄ ē ē inob alia virtus p ꝑ appetim̄ de
lectabile et alia p ꝑ fugim̄ triste. s p
nni z eād virtute facim̄ h̄ et id sicat
uite. n̄ p unā et eām̄ formā grāve tē
dit alocō surk. tāḡ alocō discōueniēti
et tēdit de orf sic in locū s̄ queientem
n̄ ꝑ semp aꝝ. summit divers. ratē uel
iūtōtate fīm eēle. p dēptite ul̄ dū
sūtate formalr sive qđitacīa. Et ideo
notād qđ aristotiles qđcīq̄ dicit aliq̄
eād esse aut̄ n̄ illē q̄a s̄b̄ id disticta
aut̄ qđitacīe et thē accipit esse. p qđdi
tate. et isto mō n̄ ē alteꝝ appetitiūx
affitio. esse aut̄ alteꝝ q̄a n̄ distigūt
loco et lbo distigūt tñ qđitacīe. s q̄
sic distigūt necō realr distigūt ut in
ferius patebit. qñp aut̄ diēꝝ rea ē ea
dē esse aut̄ n̄ id q̄a s̄b̄ id realr differunt
tñ rōe et isto mō n̄ ē alteꝝ appetitiūx
afagitio esse aut̄ alteꝝ ut p̄ ex dictis
sic ꝑ appetit supposēs predicte. In p
bō p̄me qđcl̄ s̄tōs predicte fīm op̄ionem
p̄pam z uerā. Hūs ꝑ suppositis fa
cile ē uitere qđ distictō formalitatis et
formalitatis eo mō quo loq̄ ē iste to
tor de formalitatib̄ ar̄gūt necō di
stictōem rei et rei qđ p̄bat tripli me
dio. Primo sic que distingūt aliquo
mō realr distigūt i aliqua realitate
singulari et i aliqua realitate simpli
p̄ma et b̄ aliqd b̄ p̄ exprima supposē
qđ omnis realitas ē realitas singula
ris s̄ que distigūt formalr aliquo mō
distigūt realr fīm istū toctorē et rōez
q̄a distigūt ex n̄a rei ꝑ que distigūt

formalr distigūt i aliqua realitate sin
gulari et simpli p̄ma et b̄ aliquid et p
q̄ns distigūt simpli et absolute rea
ter distictō ꝑ formalitatis et formalit
atis necō arguit distictionem rei et
rei. Secundo qđditas ē realitas sin
gularis ꝑ distigūt qđitacīe p̄ dūa
tas quidditatis ē distigūt realr prea
litates singulares et p̄ cōsequēs seq̄
id qđ p̄us āns p̄ ex lecīda op̄oe oīe
quentia tenet extermis. Tertio que
differunt p̄ qđdicates differunt p̄ realita
tes et realitē b̄ p̄ ex exercīta suppositione
qđ differre formalr et quidditatis est
differre p̄ realitates singulares. V. s̄
que differunt p̄ formalitates differunt p̄
qđdicates cū quidditatis sint forma
lr p̄ eos ꝑ que differunt p̄ formalita
tes differunt prealitates sive realr.
Quicq̄ app̄et p̄ma pp̄o fīm exp̄oem bu
iūs toctoris unū n̄ ēdo omnes tenētes
formalr hāc p̄oem sic iūligere id ēo
p̄bo ulterius hāc p̄oem tripli. Pri
mo sic. accipio realitatē cuiuscūque ētis
ētati ul̄ incāti et eius formalitatē. Et
pero ul̄ eius fožalitas et eī fožalitas
sunt unū z idē omnibus modis extra
iūletam ul̄ nō. Si tēf p̄mū habet p̄po
tum nā que s̄t unū et idē omnibus mo
dis exenatura rei multiplicato uno ex
tra iūletum multiplicat̄ et reliquā ali
as unū et idē omnibus modis multiplicat̄
et nō multiplicat̄ qđ implicat p̄z t̄ p
eos q̄ p̄bat eēnꝝ diam et relatōnem i
dis n̄ esse id oībus modis qđ nō m̄lci
plicat̄ eēnꝝ multiplicata relatōe s̄ḡ rea
litas et sua fožalitas s̄t unū et item

obus modis ad insitudem et distinc-
torem formalitatū sive insipicatio et
distictio in realitatū quod est propositum.

Si vero tecum quero alterius vel rea-
litatis et eius formalitas nullomodo sit id
vel aliquo modo sit id et aliquo modo non sit
si tamen per hanc habet propositum. Ni formalitas
est aliqua realitas vel non si non
est nichil quod non res est oio nichil est
beatum auctor per doctrinam christiana et per
hunc distinguuntur formalitates est distinctio
qui prealitates vel excates si aliqua cum
non sit sua realitas exposito erit alia
et per hunc distinctio formalis est distinctio
realis et per duas realitates alias areali-
tates quae fundat per propositum. Si tamen per
hunc realitas est sua formalitas una
et eadem omnime queunt et differunt
extra istud vel non est alio et alio per
dari non potest per eos. Non ut dicunt quecumque
que ducunt et differunt aliquo sui que-
unt et aliquo sui differunt et est medius
principis per quod consistit pharetrum relatum et
eentia id est aliquo modo distinctum ex parte
rei qua pater et filius queunt iessentia
et differunt in relatione. Relinqit ergo secundum
quod alii promoto queunt et aliquo modo dif-
ferunt et per non infra ibi sunt realitatis pre-
cisum ut praeceperit a sua formalita-
tate est aliqd ad. et aliqd aliud et simi-
larum infra distinctum formalitatis ut praeceperit
arealitate et cum peti alterius vello a
lio et aucto sicut peritum est de realitate
et formalitate et per quod sequitur erit praece-
sus in infinitum ientibus extra istud. Et ea
expressus est utrumque per non. Et oportet
quod realitas et formalitas sua queunt et

differunt extra istud. quod enim id est formalis
ter et distincta realis. vel esse id est realis et
distincta formalis per nos non est realitas nec
sunt realitatis distinctio anno distinctio realis
sunt formalitas ut praecedit a sua arealita-
tate aqua distinctio expedit nec est res
realitas non hunc realitatem quod non distinctio
realis ab ipsa. et quod sequeretur quod magis
distinguatur sua formalitate realitas
quam formalitatem opposita quod est falsa
non est per nos hunc per quod distinctio formalis
sunt a formalitate est enim formalis aut
ponitur realis distinctio realis. a. distinctio
formalis ut dicunt ergo. Secundum non
dari non potest per duas per quod quod non est
formalitas nec hunc formalitatem anno
distinguatur formalis realitas ut pre-
cedit a sua formalitatibus a quibus distinctio
natur ex supposito nec est formalitas
non hunc formalitatem ergo. Secundo quod non
est minoris uitatis et efficacie realitas
ad distinctio formalis. si ergo formalitas
distinguatur formalis a sua realitate quam
vis ut sic realitas non sit formalitas. pa-
ri rore realitas distinguatur formalis
a sua formalitatibus quisut sic non sunt rea-
litates et per non si realitas et formalita-
tes distinguuntur et formaliter distinguere
reor et realis. Tertio ad principale sic
realitas est formalitas sunt id est aequalis
et que sunt per se unum sed aequaliter
poterat formalitas sed realitate per se uno
ab eo que sunt per se quod in tertio non solum
penitus dispatet sed per se sufficiet dionis
si tamen per nam sequitur per quod distinguatur

formalr distigūt realr et equerso r p
dñs habet ppositū. si nero tēk fm pa
taq fožalitas ctingat brealitate et
qd̄s iferius icludat suū supiū eentia
lr et recipiat predicationem ipsius. seq̄
q̄ que distigūt formalr p duas foža
litates distigunt realr p duas realita
tes qd̄ ē ppositū. Itē que n̄ s̄ i supi
ori que idēptificatur iāialitate. n̄ idē
ptificat̄ i humāitate. si ḡ idemperitas ē
supiū adformalitatē seq̄ q̄ que non
st̄ id realr n̄ erit id formalr et ifoža
litate cuius oppositū ipsi dicit. n̄ p
eos petrus et paulus q̄distigūt realiter
nullo mō distigūt formalr sine i aliq̄
formalitate. si ait tēk. s. q̄ realitas q̄
ctingat b formalitate seq̄torq̄ aliqua
formalitas n̄ sit realitas. sic eopusq̄
alē supiū adhomiez aliqd̄ alēq̄ nō
ē hōimo dī fallacia q̄sequētis ar zuē
do asupiori adiferius affirmatiē et p
dñs aliqua formalitas erit nichil qua
n̄ erit realitas et sic ens zōis ul̄ nichil
si nero tēk quārti seq̄ q̄ nec realitas
erit formalitas nec es uerso. et p dñs
formalitas erit nichil q̄q̄ nulla res. ē
oio nichil ē ut dicēt̄ ē supra. q̄na pznā
que sic q̄tinēt b aliquo tertōq̄ unum
baliō n̄ q̄tinēt nec es uerso. unū n̄ pre
dicat̄ realio predicatione dicente b ē b.
n̄ eo ipso q̄ hō ē alis cōtinēt baliō
unū b alio n̄ cōtinetur nec econuerso
unū n̄ recipit predicationem alterius. n̄
econuerso. Si ait tēk q̄neū id̄ iōueni
ens sequit̄ euādēt̄ us. n̄ que sunt pei
tus dispata n̄ predicatione tēle iūicem
predicatione dicēte b ē b. q̄qd̄ ḡ tetur

habetur ppositū ul̄ seq̄ ip̄ossible ee
p ḡns pō eins n̄ ē uera. Tertō foža
litas sumpta precise ut fožalitas ē et
ne distingta fožalr ab alia fožalitate b̄
ē aliq̄ ul̄ nichil. si nichil ḡ distictō for
malitatis nlla. si sit aliq̄ ul̄ realr n̄ b
rōis. si rōis ḡ distictō formalr ut sic ē
distictō rōis si reale b̄ aliquā res ul̄
nuā res. si nuā res ḡ nichil. si nichil et
nuā res i bus que s̄ extra aiam eqpol
leant fm regulā beati anḡ supiū alle
gatā. si aliqua res ul̄ ē iā re. que sup
poni ut realitas aut alia. si iā seq̄t̄
q̄id erit pncipū idēptificas et viver
sificas qd̄ ē ip̄ossible si alia ḡ sunt ibi
due res distictē et p dñs distigui for
malr ē distigui realr qd̄ ē ppositū p
iḡ pma ppō. Secunda cōclusio pba
tur triplr. plic. distictō formalitatis
et formalitatis arguit necēt̄ distictō
nē rei et rei ḡ a destruktōe cōsequētis
que n̄ distiguit̄ realr n̄ fožalr b rōes
obiectales itēt̄ et volūtatis non di
stigunt̄ realr n̄ peos ḡ nec fožalr. fo
si rōes obiectales itēt̄ et volūtatis
distigunt̄ ex n̄a rei fožalr. sequere
en̄q̄ icognitum esset volūt̄ cōsequēt̄
ē exp̄slē cōtra beatnm auḡ te trinita
re dicētem q̄ nichil volūt̄ n̄ p̄us cogni
tum. cōsequēt̄ ap̄z q̄a zō formalr obiec
ti volūtatis cū t̄minat actum ē volūt̄
et desiderata et t̄n̄ n̄ erit cognita cum
nuā potētia se extēdat nisi adiō iquo
rep̄it̄ ratō formalr sui obiecti. 3° sic
id̄ qd̄ b̄ter fugit rōem entis ē omnīo
nichil. b fm uia istoz̄ doctoz̄ quodsb̄
ter fugit rōem formalē obiecti atēq̄t̄

Ita et si obiectum est formaliter in quantum ens est obiectum atque talis est obiectus nostri ut dicitur quod obiectum est formaliter obiectum atque in obiectus nostri est omnis nichil secundum eos quod est formaliter que ponitur obiecto voluntatis est distincta secundum artem formaliter obiecti in obiectus est omnis nichil quod est impossibile. rores quod obiectales in obiectus non est et voluntatis non possunt distinguiri ex causa rei formaliter ut dicuntur non rores eorum in aliquo quicunque neque quae aliqua ex eius non possunt unum soli quoniamque appearat quod dicendum ad propositorum id circa una cum quibusdam aliis si in huius articuli soluentur. Alia opinio de haec conclusione predicta. Dimisso igitur isto modo dicendum. adhuc est aliud modus dicendi in cuiusdam doctoris nostri dictum quod obiectum cuiuscumque potentie cognitionis est in rebus se ad potestum ipsam est obiectum in dei habitu. sed in habitu die mouentis et in habitu terminantis. obiectum quod in causa et voluntatis sic operatur ad potentias in ratione monentis ut sic obiectum se eis secundum et eadem ratione formaliter. si vero operatur ad eas ratione terminantis sic obiectum se eis secundum alia et alia ratione formaliter. Primum propositum probatur una ratione tali. quoniamcumque aliquod mouet mouet aliqua duo mobilia secundum qualiter ordinem ut puta unus mediante alio semper mouet secundum et ratione rationem per quam mouet secundum ipsum primum. nam si palius ratione moueretur secundum et per aliud secundum non moueretur secundum mediante per se. sed obiectum in obiectus et voluntatis mouet istas duas potentias ad causas suos et mouet voluntatem mediante in obiectu ut ab omnibus procedit quod Secundum

dispositum que est in regis dubia probat triplex sic. si obiectum in obiectus et voluntatis careat actum voluntati et intelligenti obiectum ratione formaliter sequeretur quod prefati duo actiones eent eiusdem speciei. non est similius in genere ab omnibus procedit conter gressu nota quod genus actus aie summatur species ab obiectis. Secundo si obiectum in obiectus et voluntatis terminaret actu voluntati et intelligenti obiectum ratione formaliter sequeretur quod dico habitus diversarum rationum possit habere eundem terminum formaliter omnes est similis gressu. Alii constat quod isti duo actiones sunt esse terminatae repetitivae sive habitus non ad obiectum cuiusque genus prefati sunt diversarum rationum et eorum generales habitudines erant diversarum rationum. si quod obiectum terminaret hos duos actus obiectum ratione formaliter due habitus diversarum rationum haberent eundem terminum formaliter. falsitas genitris primum. si est due habitus diversarum rationum haberent eundem terminum formaliter tunc termini non facerent per se ad unitatem habitus et per genus nec ad diuisitatem quod enim adsum primum esse similis. Alii uidentur quod scire eodem obiecto vel secundum fundamento puta albedine plurificare et habitudo et relatione per diversitatem terminorum. Alii est ratio similitudinis que fundatur in malbo et alterius albi. Et ait est ratio dissimilitudinis que fundatur in eodem albo respectu nigri. tales est relationes plurificant ad plurificandem terminorum. Tercium non regitur. b. diversitas interminis relationum per infundamentis. sed impossibile est quod idem fundamento formaliter secundum fundatur diversas relationes quod nec

ib terminū formā pōkerit eas termia
re.b. p^r paristotile i³ p^bisicoz dicētē
q^r pō^a adsanitatē et i^firmitatē. n̄ ē ea
q^r q^r eēnt eedē potentie sanitas et i
firmitas eēt idē g^r eo d^r mō si i^lbedie
eēt eadē rō et et pō^a fundare simili
ta diem et dissimilitudiez sequeretur
q^r similitudo et dissimilitudo eēnt id

Tertio ad p^bnapale si obiectū p^ead
rōem formalē termiaret hos duos ac
tus sequezēt q^r eēdē determinatōem re
cipet ab eis q^r n̄ ē f^m g^r q^r p^b. q^r ob
iectū n̄ sortit denomiatiōem ex acta n̄
p^b rōem termiandi q^r f^m i³ rōem
habet accus eēntialiorē hitadiem ad
obiectū falsitas q^r n̄ tis q^r p^b. p^b et ea.
mais feita ē deie In p^b opionis pre
dicto. Deo n̄ iste mo^r u^r ner sal
ua reaerētia dicētis p^bncipalr p^b duop
q^r a iudit ipōem formalitatū necēto. q^r
tū ipsemēt i^lbat esse. So q^r poitq^r ob
iectū paliā rōem monet po^a et paliā
termiati eis accus q^r n̄ ē nez. Ostēdo
q^r p^b sic dicētes i^ldat ipōem formalit
atū. Se arguo sic aut iste dñe rōes o
biectales que termiant actū volēdi et
i^lligēdi distigat̄ iter se sola rōe u^r ex
n̄ a zē descripto ope i^lctus si dēt p^mū
sef^r q^r pō eius sit fla et supfla ē q^r
fla. Ni sic rōes terminare dicētē di
stigat̄ f^m rōem q^r termiant distinctos
accus q^r n̄ obstante ea zē idēputae rea
li erit i^lgit supfla. n̄ si dicētes i^ldist
replano ipōem comētatoris q^r pome

rōes obiectales i^lctus et volētatis di
stigui rōe sola. nec differt ista pō abi
stare suppō n̄ sit iuebis et p^b q^r ent
supfla. si uero tēt f^m habet p^bpositū
n̄ ponere in obiecto i^lctus et volēta
tis stāte i^lepitatem; eali ipsius duas
rōes distinctas ex natura rei ē ponere
fozalites expresse nec ualeat solutio
que dat ad isti rōem. Dicit ē isti doc
tores q^r d^r a inter istas rōes ē ex natu
ra obiecti fundamētali et potentiali
s^r ex p^bis actib^r q^r pliue et actualitez
sic i^lligēdo q^r ipōem obiectū h^r i^l se na
turā f^m q^r pōt terminare istos accus
diūlos alio et alio mō. ista tū d^r a re
ducit tempo^a adactū. Et q^r plef p^b q^r
isti accus termiant actuali et obiectū
f^m q^r ipōem erat ipō^a adterminandū
eos sicut q^r uitem^r q^r relatiō similitudi
n̄ i^lbedine fundata n̄ existet termio
opposito d^r esse i^l eodē fundamēto ex
natura rei solū potētialr. Existēte ne
zo termino opposito incipit esse in eo d^r
fundamēto actuali p^b nullā tū mutatō
n̄ ipso factā ita suo mō ut dicit i^l p
posito puta q^r rōes terminādi s^r i^l ob
iecto n̄ existētibus pfectis actib^r. s^r so
lū f^m po^a et tūc potentiali distincte
et ipōis inactib^r i^l ipōis iste rōes esse
actuali in obiecto et actuali distincte
iste g^r mo^r n̄ inerit ipō^a formalita
tū q^r illa pō ponitq^r ille rōes obiecta
les ita differunt ex natura rei q^r p^bne
unt ipōs accus et s^r q^r pliue in obiecto
anq^r accus prefati sint ipōtētus q^r obiect
negat. Sed in rei ueritate h^r solutō
q^r uis appēl n̄ tū euadit rōem p^b uno

¶ qd assummit s̄lm. s̄o qd cōcessō qd
assummit habet ppositum. assummit
ē s̄lm qd potq̄ rōes terminādi s̄t iob
iecto n̄ existētib⁹ actib⁹ nisi solū po
tētialr. et ip̄is existētib⁹ icipit ibi es
se actualr. sicut relatō similitudis exi
stēs fū data i albedie n̄ existēte termino
opposito h̄ab̄t s̄lm. qd achue seq
tur qd rōes obiectales terminantes actū
uolēdi et intelligēdi sint respectus sine
relatō formalr et precise qd ē omniō
s̄lm. q̄na p̄z qd qeqd erat in poa et re
ducit ad actū p̄solā mutatōem factam
saltero ē relatō sine respectus forma
lr et precise h̄ p̄z qd distinguit ab
solutū a respectio p̄ a p̄. et p̄sū. s̄ ex su
potito rōes terminantes hos actus intelligēdi. s. et uolēdi erāt potētialr iobiec
to n̄ existētib⁹ ip̄is actibus. et ip̄is ex
istētib⁹ icipit ibi esse actualr eoq̄ ac
tuos actualr terminant ad obiectum ḡ
tales rōes obiectales erāt respectus si
ne relatō formalr et precise p̄z ig⁹ q
sequētia. s̄ falsitas q̄ntis p̄bat dup⁹
p̄. qd si huiusmōi rōes eēt respectus
sine relatō formalr et precise sequere
eūq̄ obiectū sūptib⁹ foza lr realr re
ferret a dacti intelligēdi et uolēdi qd ap
paret s̄lm esse. Secundo qd qui erat
appetitū n̄m non p̄t esse relatō sine
respectus formalr et precise. s̄ obiec
tū formalr acceptū gerat voluntates
n̄m ḡ s̄l. assummit ḡ s̄lm dicta so
lut⁹. Sed oñdo h̄o qd cōcessō assumpto
achue h̄etur ppositū. n̄ ut ipsimet q
cedunt q̄ois huiusmōi rōes precedat
solū potētialr iobiecto terminatōem

ip̄oꝝ actuū. Existētib⁹ tñ actib⁹
dērōes obiectales s̄t in obiecto actu
lr et actualr disticte. Querit ḡ u p̄
rōes terminantes actū intelligēdi et uolēdi
existētib⁹ actib⁹ distinguat i se sola rōe
ul̄ ex n̄a rei si de p̄mū inuidit i p̄oem
comētatoris sicut p̄as dicebat i de p̄
habet p̄p̄ositū. Et confirmat qd iste rō
nes ut s̄t actualr disticte ul̄ sunt du
quidē ex natura rei ul̄ n̄ si de p̄mū
ul̄ sunt due res ul̄ n̄ p̄mū dari n̄ p̄t n̄
ip̄i dicunt reliq̄tūr ḡ s̄lm et p̄ q̄ntū cum
idēptitare reali aliquoꝝ scat uera dua
litas ex n̄a rei. Et h̄ ē iutere i formali
tates. si autē dicat qd n̄ sunt duo quidē
ex natura rei cu omnia dualitas que n̄
ē real sit rōnis habet p̄ comais p̄
ul̄ existētib⁹ actib⁹ rōes terminan
tes sunt realr iobiecto ul̄ n̄. n̄ p̄t da
ri qd n̄ qd rōe obiectū n̄ terminaret rea
lr si dicat qd sic cu exsistētib⁹ actibus
sint due et disticte rōes actualr ut di
cūt sequitur qd cu reali idēptitare ob
iecti scat uera dualitas reali talib⁹ rō
ni cu qd l̄ ē iobiecto realr sit aliqdre
ale et p̄ q̄ntū habent formalitates ex
presse p̄z ḡ. s. p̄mū v̄z q̄b p̄ si tebe
differere apōe comuni iudicat ip̄oem for
malitatē necō. Ostēdo igit̄ h̄o qd
sit impossibile poneꝝ qd obiectum paliū
rōes moneat poa. et p̄ alia terminet ac
tum. eis ut dicit et q̄b ponat p̄z q̄ntū
obiectus intletus et uoluntatis. p̄nū
tres rōes unī comune eis p̄quā mōrēt
potētias et duas sp̄tiales p̄quā a termi
nit actus ipsaꝝ exp̄o seq̄tur qd obiect
cum p̄ alia rōem monet poa et p̄ alia
terminat.

78













